

மகரிஷி ஸ்ரீ வால்மீகி அருளிய

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டம்

(தமிழ் மூலம் - மொழிபெயர்ப்பு) - (மூன்றாம் பாகம்)

श्रीमद्वाल्मीकीयरामायणम्—Volume III

सुन्दरकाण्डम्—(तमिल)

Acc. No. 30627

18.6

சீதா பிரஸ், கோரக்பூர்.

॥ ஸ்ரீஹரி: ॥

1904

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்
சுந்தர காண்டம்
(தமிழ் மூலம் – மொழிபெயர்ப்பு)
(முன்றாவது பாகம்)

श्रीमद्वाल्मीकीयरामायणम्—Volume III
सुन्दरकाण्डम्—(तमिल)

த்வமேவ மாதா ச பிதா த்வமேவ
 த்வமேவ பூந்நு₄ஸ்ச ஸக₂ா த்வமேவ ।
 த்வமேவ வித்₃யா த்₃ரவிணம் த்வமேவ
 த்வமேவ ஸர்வம் மம தே₃வதே₃வ ॥

ஆருயிர் அன்னையும் நீயே, அருமைத் தந்தையும் நீயே,
 உறவும் சுற்றமும் நீயே, உற்ற நண்பனும் நீயே,
 சுற்கும் கல்வியும் நீயே, சேர்க்கும் செல்வமும் நீயே,
 அனைத்தும் ஆன என்றன் ஆதிதேவனும் நீயே!

COIMBATORE
PH : 99431 12202

கீதா பிரஸ், கோரக்பூர் – 273 005. (உ.பி.) 30627

Our Publications are available at —

1. Gita Press Sales Depot, Gita Press Mansion,
8/1-M, Race Course Road (Near Thomas Park Bus-stop)
COIMBATORE-641018. Mobile : 9943112202
2. Gita Press Gorakhpur Book Shop
Electro House, No. 23, Ramanathan Street, KILPAUK,
CHENNAI- 600010. Ph. : (044) 26615959

Translated by :

Pandit. T.S.Kothandaraman, B.A.,B.Lit.,

Chennai—44. Tamil Nadu.

Eighth Reprint	2018	3,000
Total	22,000	

❖ **Price : ₹ 120**

(One Hundred and Twenty Rupees only)

Printed & Published by :

Gita Press, Gorakhpur—273005 (INDIA)

(a unit of Gobind Bhavan-Karyalaya, Kolkata)

Phone : (0551) 2334721, 2331250, 2331251

web : gitapress.org e-mail : booksales@gitapress.org

Visit gitapressbookshop.in for online purchase of Gitapress publications.

॥ ஸ்ரீஹரி: ॥

॥ ஓம் ஸ்ரீராமசந்த்ர பரம்பிரகம்மணே நம: ॥

பதிப்பாளர் உரை

சரிதம் ரகுநாத₂ஸ்ய ஸதகோடிப்ரவிஸ்தரம் ।

ஏகைகமக்ஷரம் ப்ரோக்தம் மஹாபாதகநாஸநம் ॥

இராமபிரானுடைய பெருங்கருணையால், ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணத்தின் மூன்றாவது பாகம் (சுந்தர காண்டம்) அடியார்களின் திருக்கரங்களில் வண்ணமிகு மலராக நறுமணம் வீசித் திகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

கோடிக்கணக்கான சுலோகங்களைக் கொண்ட ஸ்ரீமத் ராமாயணம் விண்ணுலகங்களில் விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறது - என்கின்றன, புராணங்கள்.

ஆனால், மண்ணுலகில் வாழும் மனிதர்களால் அவ்வளவு பெரிய இராமாயணத்தைப் படித்தறிந்து கொள்ள முடியாது என்பதால், இருபத்து நான்காயிரம் சுலோகங்கள் கொண்ட சிறு நூலாக ஆக்கித் தந்தார், ஆதிகவி வால்மீகி முனிவர்.

இராமாயணம் முழுவதையும் படித்தால்தான், பாவங்கள் போகும் - என்பதில்லை. இராமாயணத்திலுள்ள ஒவ்வொரு சொல்லும்கூட மகாபாதகங்களைப் போக்கிவிடும் என்று நம்பிக்கையுடன் சொல்லியிருக்கிறார்கள், நமது முன்னோர்கள்.

தமிழ்நாட்டில், ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணத்திற்கு எல்லையில்லாத பெருமை இருந்து வருகிறது. பண்டைய காலந்தொட்டே, ஆதிகவி வால்மீகியின் புனிதப்படைப்பான இராமாயணத்தைத் தமிழ்நாட்டு ஆஸ்திகர்கள் தினசரி பாராயணமாகக் கைக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

லட்சம்-கோடிக்கணக்கான ஸ்ரீராம பக்தர்கள் உலகெங்கிலும் இருக்கிறார்கள். உலக மக்கள் அனைவரும் இராமாயணத்தைப் போற்றுகிறார்கள். இராமன் வழிபாடு என்பதும் உலகின் பல பாகங்களில் இருந்து வந்திருக்கிறது.

வால்மீகி ராமாயணத்தைப் பாராயணம் செய்வதால் இக-பர நலன்கள் நிச்சயமாகக் கிடைக்கின்றன என்பதைப் பல்வேறு புராணங்கள் கூறுகின்றன; மகான்களும் உபதேசிக்கிறார்கள்.

ஒவ்வொரு காண்டத்திற்கும் தனித்தனியே பலன்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. என்றாலும், சுந்தர காண்ட பாராயணத்தால் அடையப்பட முடியாதது எதுவுமேயில்லை என்ற நம்பிக்கை வேரூன்றியிருக்கிறது. சுந்தர காண்டத்தின் பெருமை அளவிட முடியாதது.

அனுமானுடைய ஆற்றல், அறிவு, செயல்திறன், இராமபக்தி, சளைக்காமல் முயலுதல், அத்துடன் தன்னடக்கம் - போன்ற பல உயர்குணங்கள், சுந்தர காண்டத்தில்தான் முழுமையாக வெளிப்படுகின்றன. அசோகவனத்தில் சீதாப்பிராட்டியின் நிலையைக் கண்டு, துயரப்படாதவர்கள் யார்தான் இருக்க முடியும்? இராம-சுகர்வ நட்பின் ஆழத்தையும் சுந்தர காண்டத்தில் காண முடிகிறது.

சுந்தர காண்ட பாராயணம் பலவிதங்களில் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. ஏழேழு ஸர்க்கங்களாக பாராயணம் செய்யும் முறை பரவலாக இருந்து வருகிறது. இரண்டு, மூன்று என்று குறிப்பிட்ட நாள் கணக்கில் பாராயணம் செய்யும் முறையும், இன்ன பலனுக்காக இன்ன ஸர்க்க பாராயணம் என்ற நிர்ணயமும்

உமாஸம்ஹிதையில் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், எமது வெளியீடான பூரிமத் வால்மீகி ராமாயணம், முதலாவது பாகத்தில் 'புனர்வஸு பாராயண க்ரம:' என்ற தலைப்பில் (பக்கம் 7ல் இருந்து 14 வரை) பாராயண முறைகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

வால்மீகி ராமாயணத்தில், 'நற்புருவமுடையவளே!, அழகிய தொடையுடையவளே!, அகன்ற விழியாளே!' - என்று கூறப்பட்டுள்ள விளிச்சொற்கள், தற்கால பக்தி இலக்கிய நடையைக் கருத்தில் கொண்டு, 'அழகானவளே!' என்று மட்டும் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

சம்ஸ்கிருதம் படிப்பதற்கு வாய்ப்புகள் அருகிவிட்டாலும் 'வால்மீகி ராமாயணம் பாராயணம் செய்ய வேண்டும்' என்ற வேட்கை குறையவில்லை. மேலும், பாவ நிவிருத்திக்குப் பரிகாரமாகவும், வாழ்வியல் துன்பங்களிலிருந்து விடுபடவும், பற்பல நன்மைகளைப் பெறவும் சுந்தர காண்ட பாராயணம் பரிந்துரைக்கப்படுகிறது. எனவே, சம்ஸ்கிருத மூலத்தைத் தமிழ் எழுத்தில் வெளியிடும் தேவை ஏற்பட்டுவிட்டது. தமிழ் மொழிபெயர்ப்பையும் சேர்த்து வெளியிட்டால், பாராயணம் செய்வோர்க்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதால், ஒவ்வொரு சுலோகமும், தற்காலத் தமிழில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

சம்ஸ்கிருத சுலோகங்களைப் பிழையின்றி உச்சரிக்க உதவியாக, ஆங்கில எழுத்துக்களின் துணைகொண்டு 2, 3, 4 என்னும் குறியீடுகளுடன் சம்ஸ்கிருத எழுத்துக்களுக்கு நிகரான தமிழ் ஒலி வடிவங்கள் 'தேவநாகரி எழுத்துக்கள்' என்ற தலைப்பில் தரப்பட்டுள்ளன.

இராமன் திருவடிகளில் புகலடைந்துள்ள நம் எல்லோரையும், அவர் காத்து ரட்சிப்பாராக.

அனைத்து நலன்களையும் அருளவல்ல இந்தப் புனித நூலை, அன்பர்கள் அனைவரும் படித்துப் பயன்பெற வேண்டும் என்பதே எங்கள் விருப்பம். அவ்விருப்பத்திற்கேற்ப, எங்களுக்கு இப்புனித காவியத்தை மிகத் தெள்ளிய நடையில் தமிழாக்கம் செய்து தந்து உதவிய, சென்னை, (அமரர்) பண்டிட் டி.எஸ். கோதண்டராமன், B.A.,B.Lit., அவர்கள் ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்தியின் பரமபதத்தை அடையப் பிரார்த்திக்கிறோம். மேலும், இந்நூலின் அச்சப்பிரதிகளில் மூல சுலோகங்களைச் சரிபார்த்துதவிய, ஸ்ரீரங்கம், பிரகாசமய்யரத்தனா, வைத்ய S.V. ராதாகிருஷ்ண சாஸ்திரிகள் அவர்களுக்கும் ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்தியின் பேரருள் கிடைக்கப் பிரார்த்திக்கிறோம். அவர்களுக்கு எங்களது நன்றி உரித்தாகுக.

இந்நூலைப் பாராயணம் செய்வோர் அனைவருக்கும் ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்தியின் பேரருள் கிடைக்க வேண்டும் எனப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

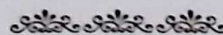
ஜெய் ஸ்ரீராம்!

கோஷ்பதீக்ருதவாராஸிம் மஸகீக்ருத ராக்ஷஸம் ।

ராமாயணமஹாமாலாரதநம் வந்தேநிலாத்மஜம் ॥

'சீதா-லட்சுமண-ஹனுமத் சமேத ஸ்ரீராமனுக்கு ஜெய்!'

— பதிப்பாளர்கள்

॥ ஸ்ரீஹரி: ॥

தேவநாகரி எழுத்துக்கள்

வடமொழிச் சொற்களைப் பிழையின்றி உச்சரிக்க உதவியாக, ஆங்கில எழுத்துக்களின் துணைகொண்டு 2, 3, 4 என்னும் குறியீடுகளுடன் வடமொழி எழுத்துக்களுக்கு நிகரான தமிழ் ஒலி வடிவங்களும் தரப்பட்டுள்ளன.

[ka] க க [kka] க் க₂ [ga] க க₃ [gha] க க₄

[ca] ச ச [cha] ச் ச₂ [ja] ஜ ஜ [jha] ஜ ஜ

[ta] ட ட [tta] ட் ட₂ [da] ட ட₃ [dda] ட ட₄

[tha] த த [thha] த் த₂ [dha] த த₃ [dhha] த த₄

[pa] ப ப [pha] ப் ப₂ [ba] ப ப₃ [bha] ப ப₄

[sā] ஶ ஶ [sha] ஷ ஷ [sa] ஸ ஸ

[gna] ங ங/க்ஞ [ksha] ழ ழ [ri] ற ற

‘ஸ’ என்னும் எழுத்து பிசகு, கசடு என்னும் சொற்களில் வரும் ‘ச’வைப் போல் ஒலிக்கும்.

‘ரு’ என்னும் எழுத்து எருது, விருது என்னும் சொற்களில் வரும் ‘ரு’வைப் போல் ஒலிக்கும்.

சம்ஸ்கிருத சுலோகங்களில் சில இடங்களில் ‘ஃ’ அல்லது ‘ஃஃ’ என்னும் குறியீடுகளைக் காணலாம். இதற்கு ‘அவக்ஷரஹம்’ என்று பெயர். இந்த இடங்களில் முறையே ‘அ’, ‘ஆ’ என்னும் எழுத்துக்கள் தொக்கி நிற்கின்றன என்று அறிக.

॥ ஸ்ரீஹரி: ॥

பொருளடக்கம்

ஸர்க்கம்
எண்

பொருள்

பக்கம்
எண்

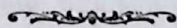
பதிப்பாளர் உரை	3
தேவநாகரி எழுத்துக்கள்	5
பொருளடக்கம்	6
ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் படிக்கத் தொடங்கும்போது சொல்ல வேண்டிய சுலோகங்கள்	10
ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாராயண முடிவில் சொல்ல வேண்டிய சுலோகங்கள்	15

சுந்தர காண்டம்

1.	அனுமான் சமுத்திரத்தைத் தாண்டதல்	19
2.	இரவில் இலங்கையில் நுழைதல்	45
3.	இலங்காதேவியை ஜெயித்தல்	55
4.	இலங்கையில் தேடுதல்	61
5.	மாளிகைகளில் தேடுதல்	65
6.	இராவணனின் மாளிகையில் புகுதல்	71
7.	புஷ்பக விமானத்தைப் பார்த்தல்	77
8.	புஷ்பக விமான வர்ணனை	81
9.	இராவணனுடைய அந்தப்புரம்	83
10.	மண்டோதரியைப் பார்த்தல்	93
11.	பானசாலையில் தேடுதல்	101
12.	மாருதியின் மனக்கலக்கம்	107
13.	மாருதியின் மனம் சோர்வடைதல்	111
14.	அசோகவனத்தில் தேடுதல்	121
15.	சீதையைக் காணுதல்	129
16.	சீதையைப் பார்த்து வருந்துதல்	137
17.	அரக்கிகளைப் பார்த்தல்	141
18.	இராவணன் வருகை	145
19.	சீதையை வர்ணித்தல்	151
20.	இராவணனின் வேண்டுகோள்	153

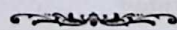
ஸர்க்கம் எண்	பொருள்	பக்கம் எண்
21.	இராவணனை நிராகரித்தல்	159
22.	கெடு நிர்ணயித்தல்	163
23.	அரக்கிகள் தூண்டுதல்	171
24.	அரக்கிகள் பயமுறுத்துதல்	173
25.	சீதை மனம் வருந்துதல்	181
26.	உயிரை விட்டுவிடத் தீர்மானித்தல்	183
27.	திரிஜடையின் கனவு	191
28.	சுருக்குப் போட்டுக் கொள்ள முயலுதல்	199
29.	நன்னிமித்தங்களைக் காணுதல்	203
30.	அனுமான், செய்ய வேண்டியதைப் பற்றி ஆலோசித்தல்	205
31.	இராமகதையைக் கூறுதல்	211
32.	சீதை, அனுமானைக் காண்பது	213
33.	அனுமானும் சீதையும் பேச ஆரம்பித்தல்	217
34.	'இராவணனோ?' என்ற ஐயத்தை நீக்குதல்	221
35.	நம்பிக்கையை உண்டாக்குதல்	227
36.	கணையாழியைக் கொடுத்தல்	241
37.	சீதை, அனுமானுடன் திரும்பிச் செல்வது உசிதமல்ல - என்பது	247
38.	காகம் பற்றிய நிகழ்ச்சியைக் கூறுதல்	257
39.	அனுமானுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட செய்தி	267
40.	அனுமானை அனுப்பி வைத்தல்	275
41.	பூஞ்சோலையை அழித்தல்	277
42.	கிங்கரர்களைத் துரத்தி அடித்தல்	281
43.	தேவாலய மதிற்சுவர்களை அழித்தல்	287
44.	ஜம்புமாலியைக் கொன்றது	291
45.	அமைச்சர்களின் குமாரர்களைக் கொன்றது	295
46.	ஐந்து சேனாதிபதிகளை வதைத்தது	297
47.	அக்ஷகுமாரன் வதம்	303
48.	இந்திரஜித் தாக்குதல்	311
49.	இராவணனின் மகிமையைக் காண்பது	319
50.	பிரஹஸ்தன் விசாரணை	323
51.	அனுமானின் அறிவுரை	325
52.	தூதனைக் கொல்லக்கூடாது!	333

ஸர்க்கம் எண்	பொருள்	பக்கம் எண்
53.	அனுமானின் வாலில் தீ வைத்தல்	337
54.	இலங்கையை எரித்தல்	343
55.	அனுமானின் குழப்பம்	351
56.	அனுமான் திரும்பிச் செல்ல முடிவு	357
57.	அனுமான் திரும்பிச் செல்லுதல்	361
58.	அனுமான், நிகழ்ந்தவைகளைக் கூறுதல்	369
59.	மேலே செய்யவேண்டியதை ஆலோசித்தல்	391
60.	அங்கதன்-ஜாம்பவான் தர்க்கம்	397
61.	மதுவனத்தை அழித்தல்	399
62.	தோட்டக் காவலர்களைப் பயமுறுத்துதல்	403
63.	சுகரீவன் மகிழ்தல்	409
64.	அனுமான் முதலியோர் வருகை	413
65.	குடாமணியைக் கொடுத்தல்	419
66.	சீதை சொல்லியதைக் கேட்பது	423
67.	சீதையின் செய்தியை ஏற்பது	425
68.	அனுமான் ஆறுதல் கூறியதை ஆமோதிப்பது	431

யுத்த காண்டம்

131.	இராமனுக்குத் திருமுடி சூட்டுதல்!	437
------	----------------------------------	-----

அத்யாத்ம ராமாயணம் (பால காண்டம்)

1.	புரீராம ஹ்ருதயம்	454
2.	சுமையைத் தாங்க முடியாத பூமிதேவி, பிரும்மா முதலிய தேவர்களிடம் செல்லுதல்; பகவான் மகாவிஷ்ணு, அவர்களுடைய பிரார்த்தனைக்குச் செவிசாய்த்து, அவர்கள் முன் தோன்றி தைரியம் கூறுதல்	458

ஜெய் ஸ்ரீராம்

ஸுந்தரே ஸுந்தரோ ராம: ஸுந்தரே ஸுந்தரீ கதா ।
 ஸுந்தரே ஸுந்தரீ ஸீதா ஸுந்தரே ஸுந்தரம் வநம் ॥
 ஸுந்தரே ஸுந்தரம் காவ்யம் ஸுந்தரே ஸுந்தரோ கபி: ।
 ஸுந்தரே ஸுந்தரம் மந்த்ரம் ஸுந்தரே கிம் ந ஸுந்தரம் ॥

சுந்தர காண்டத்தில் இராமன், சுந்தரன் - கதை, அழகானது - சீதை, பேரழகி - அசோகவனம், வனப்புடையது - காவியம், இனியது - வானரர், அழகர் - சொற்கள், நல்ல பலன்களைக் கொடுக்கும் மந்திரங்கள். சுந்தர காண்டத்தில் எதுதான் அழகில்லாதது?

॥ ஸ்ரீஹரி: ॥

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் படிக்கத் தொடங்கும்போது
சொல்ல வேண்டிய சுலோகங்கள்

ஸ்மார்த்த ஸம்பரதாயம்

ஸூக்லாம்புரத₄ரம் விஷ்ணும் ஸஸிவர்ணம் சதுர்பு₄ஜம் ।
ப்ரஸந்நவத₃நம் த₄யாயேத் ஸர்வவிக்₄நோபஸாந்தயே ॥ (1)

வாகீ₃ஸாத்த₃யா: ஸுமநஸ: ஸர்வார்த₂நாமுபக்ரமே ।
யம் நத்வா க்ருதக்ருத்யா: ஸ்யுஸ்தம் நமாமி க₃ஜாநநம் ॥ (2)

தே₃ர்பி₄ர்யுக்தா சதுர்பி₄: ஸ்ப₂டிகமணிமயீமக்ஷமாலாம் த₃த₄நா
ஹஸ்தேநேகேந பத்₃மம் ஸிதமபி ச ஸூகம் புஸ்தகம் சாபரேண ।
ப₄ஸா குந்தே₃ந்த₃ஸங்க₂ஸ்ப₂டிகமணிநிப₄ ப₄ஸமாநாஸமாநா
ஸா மே வாக்₃தே₃வதேயம் நிவஸது வத₃நே ஸர்வத₃ா ஸப்ரஸந்நா ॥ (3)

க்ஷஜந்தம் ராம ராமேதி மது₄ரம் மது₄ராக்ஷரம் ।
ஆருஹய கவிதாஸாக₂ாம் வந்தே₃ வால்மீகிகோகிலம் ॥ (4)

வால்மீகேர்முநிஸிம்ஹஸ்ய கவிதாவநசாரிண: ।
ஸ்ருண்வந் ராமகத₂நாத₃ம் கோ ந யாதி பராம் க₃திம் ॥ (5)

ய: பிபுந் ஸததம் ராமசரிதாம்ருதஸாக₃ரம் ।
அத்ருப்தஸ்தம் முநிம் வந்தே₃ ப்ராசேதஸமகல்மஷம் ॥ (6)

கே₃ஷ்பதீ₃க்ருதவாராஸிம் மஸகீக்ருதராக்ஷஸம் ।
ராமாயணமஹாமாலாரத்நம் வந்தே₃நிலாத்மஜம் ॥ (7)

அஞ்ஜநாநந்த₃நம் வீரம் ஜாநகீஸோகநாஸநம் ।
கபீஸமக்ஷஹந்தாரம் வந்தே₃ லங்காப₄யங்கரம் ॥ (8)

உல்லங்க₄ய ஸிந்தே₄ா: ஸலிலம் ஸலீலம்
ய: ஸோகவஹ்நிம் ஜநகாத்மஜாயா: ।
ஆத₃ய தேநைவ த₃த₃ாஹ லங்காம்
நமாமி தம் ப்ராஞ்ஜலிராஞ்ஜநேயம் ॥ (9)

ஆஞ்ஜநேயமதிபாடலாநநம் காஞ்சநாத்₃ரிகமநீயவிக்₃ரஹம் ।
பாரிஜாததருமூலவாஸிநம் ப₄வயாமி பவமாநநந்த₃நம் ॥ (10)

யத்ர யத்ர ரகு₄நாத₂கீர்தநம் தத்ர தத்ர க்ருதமஸ்தகாஞ்ஜலிம் ।
ப₃ஷ்பவாரிபரிபூர்ணலோசநம் மாருதிம் நமத ராக்ஷஸாந்தகம் ॥ (11)

மநோஜவம் மாருததுல்யவேக₃ம் ஜிதேந்த்₃ரியம் புத்₃தி₄மதாம் வரிஷ்ட₂ம் ।
வாதாத்மஜம் வானரயுத₂முக்த₂யம் ஸ்ரீராமது₃தம் ஸிரஸா நமாமி ॥ (12)

ய: கர்ணாஞ்ஜலிஸம்புடைரஹரஹ: ஸம்யக் பிபுத்யாத்ராத்—

வால்மீகேர்வத்யநாரவிந்த்யுகுளிதம் ராமாயணாக்₂யம் மது₄ ।

ஜந்மவ்யாதி₄ஜராவிபத்திமரணைரத்யந்தஸோபத்₃ரவம்

ஸம்ஸாரம் ஸ விஹாய க₃ச்ச₂தி புமாந் விஷ்ணோ: பத₃ம் ஸாஸ்வதம் ॥ (13)

தது₃பக்யதஸமாஸஸந்தி₄யோக₃ம் ஸமமது₄ரோபநதார்த₂வாக்யப₃த₃த₄ம் ।

ரகு₄வரசரிதம் முநிப்ரணீதம் த₃ஸஸிரஸஸ்ச வத₄ம் நிஸாமயத்₄வம் ॥ (14)

வால்மீகிகி₃ரிஸம்பூ₄தா ராமஸாக₃ரக₃யாமிநீ ।

புநாது பு₄வநம் புண்யா ராமாயணமஹாநதீ₃ ॥ (15)

ஸ்லோகஸாரஸமாகீர்ணம் ஸர்க₃கல்லோலஸங்குலம் ।

காண்ட₃க்₃ராஹமஹாமீநம் வந்தே₃ ராமாயணார்ணவம் ॥ (16)

வேத₃வேத்யே பரே பும்ஸி ஜாதே த₃ஸரத₂ாத்மஜே ।

வேத₃: ப்ராசேதஸாத்₃ஸீத் ஸாசக்ஷாத்₃ராமாயணாத்மநா ॥ (17)

வைதே₃ஹீஸஹிதம் ஸுரத்₃ருமதலே ஹைமே மஹாமண்ட₃பே

மத்₄யேபுஷ்பகமாஸநே மணிமயே வீராஸநே ஸுஸ்தி₂தம் ।

அக்₃ரே வாசயதி ப்ரப₄ஞ்ஜநஸுதே தத்த்வம் முநிப்₄ய: பரம்

வ்யாக்₂யாந்தம் ப₄ரதாதி₃பி₄: பரிவ்ருதம் ராமம் ப₄ஜே ஸ்யாமளம் ॥ (18)

வாமே பூ₄மிஸுதா புரஸ்ச ஹநுமாந் பஸ்சாத் ஸுமித்ராஸுத:

ஸத்ருக்₄நோ ப₄ரதஸ்ச பார்ஸ்வத₃ஸ்யோர்வாய்வாதி₃கோணேஷு ச ।

ஸுக்₃ரீவஸ்ச விபீ₄ஷணஸ்ச யுவராட் தாராஸுதோ ஜாம்ப₃வாந்

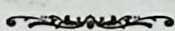
மத்₄யே நீலஸரோஜகோமளருசிம் ராமம் ப₄ஜே ஸ்யாமளம் ॥ (19)

நமோஸ்து ராமாய ஸலக்ஷ்மணாய

தே₃வ்யை ச தஸ்யை ஜநகாத்மஜாயை ।

நமோஸ்து ருத்₃ரேந்த்₃ரயமாநிலேப்₄யோ

நமோஸ்து சந்த்₃ரார்கமருத்₃க₃ணேப்₄ய: ॥ (20)

வைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயம்

கூஜந்தம் ராம ராமேதி மது₄ரம் மது₄ராஷ்ரம் ।

ஆருஹ்ய கவிதாஸாக்₂யம் வந்தே₃ வால்மீகிகோகிலம் ॥ (1)

வால்மீகேர்முநிலிம்ஹஸ்ய கவிதாவநசாரிண:

ஸ்ருண்வந் ராமகத₂நாத₃ம் கோ ந யாதி பராம் க₃திம் ॥ (2)

ய: பிபுந் ஸததம் ராமசரிதாம்ருதஸாக₃ரம் ।

அத்ருப்தஸ்தம் முநிம் வந்தே₃ ப்ராசேதஸமகல்மஷம் ॥ (3)

கேட்பதீக்ருதவாராஸிம் மஸகீக்ருதராஷஸம் ।
ராமாயணமஹாமாலாரத்நம் வந்தே₃நிலாத்மஜம் ॥ (4)

அஞ்ஜநாநந்த₃நம் வீரம் ஜாநகீஸோகநாஸநம் ।
கபீஸமக்ஷஹந்தாரம் வந்தே₃ லங்காப₄யங்கரம் ॥ (5)

மநோஜுவம் மாருததுல்யவேக₃ம் ஜிதேந்த்₃ரியம் பு₃த்தி₄மதாம் வரிஷ்ட₂ம் ।
வாதாத்மஜம் வானரயூத₂முக₂யம் ஸ்ரீராமதூ₃தம் ஸிரஸா நமாமி ॥ (6)

உல்லங்க₄ய ஸிந்தே₄ர: ஸலிலம் ஸலீலம்
ய: ஸோகவஹநிம் ஜநகாத்மஜாயா: ।
ஆத்யாய தேநைவ த₃த₃ாஹ லங்காம்
நமாமி தம் ப்ராஞ்ஜலிராஞ்ஜநேயம் ॥ (7)

ஆஞ்ஜநேயமதிபாடலாநநம் காஞ்சநாத்₃ரிகமநீயவிக்₃ரஹம் ।
பாரிஜாததருமூலவாஸிநம் பு₄வயாமி பவமாநநந்த₃நம் ॥ (8)

யத்ர யத்ர ரகு₄நாத₂கீர்தநம் தத்ர தத்ர க்ருதமஸ்தகாஞ்ஜலிம் ।
பு₃ஷ்பவாரிபரிபூர்ணலோசநம் மாருதிம் நமத ராஷஸாந்தகம் ॥ (9)

வேத₃வேத்யே பரே பும்ஸி ஜாதே த₃ஸரத₂ாத்மஜே ।
வேத₃: ப்ராசேதஸாத்₃ஸீத் ஸாஷாத்₃ராமாயணாத்மநா ॥ (10)

தது₃பக₃தஸமாஸஸந்தி₄யோக₃ம் ஸமமது₄ரோபநதார்த₂வாக்யப₃த₃த₄ம் ।
ரகு₄வரசரிதம் முநிப்ரணீதம் த₃ஸஸிரஸஸ்ச வத₄ம் நிஸாமயத்₄வம் ॥ (11)

ஸ்ரீராக₄வம் தஸரத₂ாத்மஜம்ப்ரமேயம் ஸீதாபதிம் ரகு₄குலாந்வயரத்நதீ₃பம் ।
ஆஜாநுப₃ாஹுமரவிந்த₃த₃ளாயதாஷம் ராமம் நிஸாசரவிநாஸகரம் நமாமி ॥ (12)

வைதே₃ஹீஸஹிதம் ஸுரத்₃ருமதலே ஹைமே மஹாமண்ட₃பே
மத்₄யேபுஷ்பகமாஸநே மணிமயே வீராஸநே ஸுஸ்தி₂தம் ।
அக்₃ரே வாசயதி ப்ரப₄ஞ்ஜநஸுதே தத்த்வம் முநிப₄ய: பரம்
வ்யாக்₂யாந்தம் ப₄ரதாதி₃பி₄: பரிவ்ருதம் ராமம் ப₄ஜே ஸ்யாமளம் ॥ (13)

மாத்வ ஸம்ப்ரதாயம்

ஸுக்லாம்ப₃ரத₄ரம் விஷ்ணும் ஸஸிவர்ணம் சதுர்பு₄ஜம் ।
ப்ரஸந்நவத₃நம் த்₂யாயேத் ஸர்வவிக்₄நோபஸாந்தயே ॥ (1)

லக்ஷ்மீநாராயணம் வந்தே₃ தத்₃ப₄க்தப்ரவரோ ஹி ய: ।
ஸ்ரீமத₃ாநந்த₃தீர்த₂ாக்₂யோ கு₃ருஸ்தம் ச நமாம்யஹம் ॥ (2)

வேதே₃ ராமாயணே சைவ புராணே ப₄ாரதே தத₂ா ।
ஆத₃ாவந்தே ச மத₄யே ச விஷ்ணு: ஸர்வத்ர கீயதே ॥ (3)

ஸர்வவிக்₄நப்ரஸமநம் ஸர்வஸித்₃தி₄கரம் பரம் ।
ஸர்வஜீவப்ரணேதாரம் வந்தே₃ விஜயத₃ம் ஹரிம் ॥ (4)

ஸர்வாபீ₄ஷ்டப்ரத₃ம் ராமம் ஸர்வாரிஷ்டநிவாரகம் ।
ஜாநகீஜாநிமநிஸம் வந்தே₃ மத₃கு₃ருவந்தி₃தம் ॥ (5)

அப₄ரமம் ப₄ங்க₃ரஹிதமஜு₃ம் விமலம் ஸத₃ா ।
ஆநந்த₃தீர்த₂மதுலம் ப₄ஜே தாபத்ரயாபஹம் ॥ (6)

ப₄வதி யத₃நுப₄ாவாதே₃ட₃முகோ₃பி வாக்₃மீ
ஜு₃மதிரபி ஜந்துர்ஜாயதே ப்ராக்ஞமௌலி: ।
ஸகலவசநசேதோதே₃வதா ப₄ாரதீ ஸா
மம வசஸி வித₄த்தாம் ஸந்நிதி₄ம் மாநஸே ச ॥ (7)

மித்₂யாஸித்₃த₄ாந்தது₃ர்த்₄வாந்தவித்₃வம்ஸநவிசக்ஷண: ।
ஜயதீர்த₂ாக்₂யதரணிர்₄பாஸதாம் நோ ஹ்ருத₃ம்ப₃ரே ॥ (8)

சித்ரை: பதை₃ஸ்ச க₃ம்பீ₄ரைர்வாக்யைர்மாநைரக₂ண்டி₃தை: ।
கு₃ருப₄ாவம் வ்யஞ்ஜயந்தீ ப₄ாதி ஸ்ரீஜயதீர்த₂வாக் ॥ (9)

கூஜந்தம் ராம ராமேதி மது₄ரம் மது₄ராக்ஷரம் ।
ஆருஹ்ய கவிதாஸாக₂ாம் வந்தே₃ வால்மீகிகோகிலம் ॥ (10)

வால்மீகேர்முநிஸிம்ஹஸ்ய கவிதாவநசாரிண: ।
ஸ்ருண்வந் ராமகத₂ாநாத₃ம் கோ ந யாதி பராம் க₃திம் ॥ (11)

ய: பிப₃ந் ஸததம் ராமசரிதாம்ருதஸாக₃ரம் ।
அத்ருப்தஸ்தம் முநிம் வந்தே₃ ப்ராசேதஸமகல்மஷம் ॥ (12)

கே₃ாஷ்பதீக்ருதவாராஸிம் மஸகீக்ருதராக்ஷஸம் ।
ராமாயணமஹாமாலாரத்நம் வந்தே₃நிலாத்மஜம் ॥ (13)

அஞ்ஜநாநந்த₃நம் வீரம் ஜாநகீஸோகநாஸநம் ।
கபீஸமக்ஷஹந்தாரம் வந்தே₃ லங்காப₄யங்கரம் ॥ (14)

மநோஜுவம் மாருததுல்யவேக₃ம் ஜிதேந்த₃ரியம் பு₃த்₃தி₄மதாம் வரிஷ்ட₂ம் ।
வாதாத்மஜம் வாநரயூத₂முக்த₂யம் ஸ்ரீராமதூ₃தம் ஸிரஸா நமாமி ॥ (15)

உல்லங்க₄ய ஸிந்தே₄ா: ஸலிலம் ஸலீலம்
ய: ஸோகவஹ்நிம் ஜநகாத்மஜாயா: ।
ஆத₃ாய தேநைவ த₃த₃ாஹ லங்காம்
நமாமி தம் ப்ராஞ்ஜலிராஞ்ஜநேயம் ॥ (16)

ஆஞ்ஜநேயமதிபாடலாநநம் காஞ்சநாத்₃ரிகமநீயவிக்₃ரஹம் ।
பாரிஜாததருமூலவாஸிநம் ப₄வயாமி பவமாநந்த₃நம் ॥ (17)

யத்ர யத்ர ரகு₄நாத₂கீர்தநம் தத்ர தத்ர க்ருதமஸ்தகாஞ்ஜலிம் ।
ப₃ஷ்பவாரிபரிபூர்ணலோசநம் மாருதிம் நமத ராஷ்ணாந்தகம் ॥ (18)

வேத₃வேத₃யே பரே பும்ஸி ஜாதே த₃ஸரத₂ாத்மஜே ।
வேத₃: ப்ராசேதஸாத₃ஸீத் ஸாஷ்ணாத்₃ராமாயணாத்மநா ॥ (19)

ஆபத₃ாமபஹர்தாரம் த₃ாதாரம் ஸர்வஸம்பத₃ாம் ।
லோகாபி₄ராமம் ஸ்ரீராமம் பூ₄யோ பூ₄யோ நமாம்யஹம் ॥ (20)

தது₃பக₃தஸமாஸஸந்தி₄யோக₃ம் ஸமமது₄ரோபநதார்த₂வாக்யபுத்₃த₄ம் ।
ரகு₄வரசரிதம் முநிப்ரணீதம் த₃ஸஸிரஸஸ்ச வத₄ம் நிஸாமயத்₄வம் ॥ (21)

வைதே₃ஹீஸஹிதம் ஸுரத்₃ருமதலே ஹைமே மஹாமண்ட₃பே
மத்₄யேபுஷ்பகமாஸநே மணிமயே வீராஸநே ஸுஸ்தி₂தம் ।
அக்₃ரே வாசயதி ப்ரப₄ஞ்ஜநஸுதே தத்த்வம் முநிப்₄ய: பரம்
வ்யாக்₂யாந்தம் ப₄ரதாதி₃பி₄: பரிவ்ருதம் ராமம் ப₄ஜே ஸ்யாமளம் ॥ (22)

வந்தே₃ வந்த₃யம் விதி₄ப₄வமஹேந்த்₃ராதி₃ப்₃ருந்த்₃ரகேந்த்₃ரை:
வ்யக்தம் வ்யாப்தம் ஸ்வகு₃ணக₃ணதோ தே₃ஸத: காலதஸ்ச ।
தூ₄தாவத்₃யம் ஸுக₂சிதிமயைர்மங்க₃லைர்யுக்தமங்கை₃:
ஸாநாத்₂யம் நோ வித₃த₄தி₄கம் ப்₃ரஹ்ம நாராயணாக்₂யம் ॥ (23)

பூ₄ஷாரத்நம் பூ₄வநவலயஸ்யாகி₂லாஸ்சர்யரத்நம்
லீலாரத்நம் ஜலதி₄து₃ஹிதுர்தே₃வதாமெளலிரத்நம் ।
சிந்தாரத்நம் ஜக₃தி ப₄ஜதாம் ஸத்ஸரோஜத்₃யுரத்நம்
கௌஸல்யாயா லஸது மம ஹ்ருந்மண்ட₃லே புத்ரரத்நம் ॥ (24)

மஹாவ்யாகரணாம்பே₄தி₄மந்த₂மாநஸமந்த₃ரம் ।
கவயந்தம் ராமகீர்த்யா ஹநுமந்தமுபாஸ்மஹே ॥ (25)

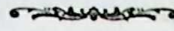
முக்த்யப்ராணாய பீ₄மாய நமோ யஸ்ய பூ₄ஜாந்தரம் ।
நாநாவீரஸுவர்ணாநாம் நிகஷாஸ்யமாமிதம் ப₃பெ₄ள ॥ (26)

ஸ்வாந்தஸ்த₂நந்தஸய்யாய பூர்ணக்ஞாநமஹார்ணஸே ।
உத்துங்க₃வாக்தரங்க₃ய மத்₄வது₃க்₃த₄புத்₄யே நம: ॥ (27)

வால்மீகேர்கெ₃ள: புநீயாந்நோ மஹித்₄ரபத₃ாஸ்யா ।
யத்₃து₃க்₃த₄முபஜீவந்தி கவயஸ்தர்ணகா இவ ॥ (28)

ஸுக்திரத்நாகரே ரம்யே மூலராமாயணார்ணவே ।
விஹரந்தோ மஹீயாம்ஸ: ப்ரீயந்தாம் கு₃ரவோ மம ॥ (29)

ஹயக்₃ரீவ ஹயக்₃ரீவ ஹயக்₃ரீவேதி யோ வதே₃த் ।
தஸ்ய நி:ஸரதே வாணீ ஜஹ்நுகந்யாப்ரவாஹவத் ॥ (30)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் பாராயண முடிவில்
சொல்ல வேண்டிய சுலோகங்கள்
ஸ்மார்த்த ஸம்ப்ரதாயம்**

ஸ்வஸ்தி ப்ரஜாப₄ய: பரிபாலயந்தாம்
ந்யாய்யேந மார்கே₃ண மஹீம் மஹீஸா: ।
கே₃ப்ரஹ்மணேப₄ய: ஸுப₄மஸ்து நித்யம்
லோகா: ஸமஸ்தா: ஸுகி₂நோ ப₄வந்து ॥ (1)

காலே வர்ஷது ப்ரஜந்ய: ப்ருதி₂வீ ஸஸ்யஸாலிநீ ।
தேஸோ₅யம் க்ஷோப₄ரஹிதோ ப்₃ரஹ்மணா: ஸந்து நிர்ப₄யா: ॥ (2)

அபுத்ரா: புத்ரிண: ஸந்து புத்ரிண: ஸந்து பெளத்ரிண: ।
அத₄நா: ஸத₄நா: ஸந்து ஜீவந்து ஸரதாம் ஸதம் ॥ (3)

சரிதம் ரகு₄நாத₂ஸ்ய ஸதகோடிப்ரவிஸ்தரம் ।
ஏகைகமக்ஷரம் ப்ரோக்தம் மஹாபாதகநாஸநம் ॥ (4)

ஸ்ருண்வந் ராமாயணம் ப₄க்த்யா ய: பாத₃ம் பத₃மேவ வா ।
ஸ யாதி ப்₃ரஹ்மண: ஸ்த₂நம் ப்₃ரஹ்மணா பூஜ்யதே ஸத₃ா ॥ (5)

ராமாய ராமப₄த்₃ராய ராமசந்த்₃ராய வேத₄ஸே ।
ரகு₄நாத₂ாய நாத₂ாய ஸீதாயா: பதயே நம: ॥ (6)

யந்மங்க₃ளம் ஸஹஸ்ராக்ஷே ஸர்வதே₃வநமஸ்க்ருதே ।
வ்ருத்ரநாஸே ஸமப₄வத்தத்தே ப₄வது மங்க₃ளம் ॥ (7)

மங்க₃ளம் கோஸலேந்த்₃ராய மஹநீயகு₃ணாத்மநே ।
சக்ரவர்திதநூஜாய ஸார்வபெ₄ளமாய மங்க₃ளம் ॥ (8)

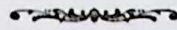
யந்மங்க₃ளம் ஸுபர்ணஸ்ய விநதாகல்பயத் புரா ।
அம்ருதம் ப்ரார்த₂யாநஸ்ய தத்தே ப₄வது மங்க₃ளம் ॥ (9)

அம்ருதோத்பாத₃நே தைத்யாந் க்₄நதோ வஜ்ரத₄ரஸ்ய யத் ।
அதி₃திர்மங்க₃ளம் ப்ராத்₃ரத்தத்தே ப₄வது மங்க₃ளம் ॥ (10)

த்ரீந் விக்ரமாந் ப்ரக்ரமதோ விஷ்ணோரமிததேஜஸ: ।
யத₃ாஸீந்மங்க₃ளம் ராம தத்தே ப₄வது மங்க₃ளம் ॥ (11)

ருதவ: ஸாக்ர: த்₃வீபா வேத₃ லோகா தி₃ஸம்ச தே ।
மங்குளாநி மஹாப₃ாஹோ தி₃ஸந்து தவ ஸர்வத₃ா ॥ (12)

காயேந வாசா மநஸேந்த்₃ரியைர்வா
பு₃த்₃யாத்மநா வா ப்ரக்ருதே: ஸ்வப₄ாவாத் ।
கரோமி யத்₃யத் ஸகலம் பரஸ்மை
நாராயணாயேதி ஸமர்பயாமி ॥ (13)

வைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயம்

ஏவமேதத் புராவ்ருத்தமாக்₂யாநம் ப₄த்₃ரமஸ்து வ: ।
ப்ரவ்யாஹரத விஸ்ரப்₃த₄ம் ப₃லம் விஷ்ணோ: ப்ரவர்த₄தாம் ॥ (1)

லாப₄ஸ்தேஷாம் ஜயஸ்தேஷாம் குதஸ்தேஷாம் பராப₄வ: ।
யேஷாமிந்தீ₃வரஸ்யாமோ ஹ்ருத₃யே ஸுப்ரதிஷ்டி₂த: ॥ (2)

காலே வர்ஷது பர்ஜநய: ப்ருதி₂வீ ஸஸ்யஸாலிநீ ।
தேஸோ₃யம் சேஷாப₄ரஹிதோ ப்₃ராஹ்மணா: ஸந்து நிர்ப₄யா: ॥ (3)

காவோ₁ வர்த₄தாம் காலே காலே வர்ஷது வாஸவ: ।
பு₁ரங்குநாதே₂ ஜயது பு₁ரங்குபு₁ஸ்ச வர்த₄தாம் ॥ (4)

ஸ்வஸ்தி ப்ரஜாப₄ய: பரிபாலயந்தாம்
ந்யாய்யேந மார்கே₃ண மஹீம் மஹீஸா: ।
கே₃ப்₃ராஹ்மணேப₄ய: ஸுப₄மஸ்து நித்யம்
லோகா: ஸமஸ்தா: ஸுகி₂நோ ப₄வந்து ॥ (5)

மங்குளம் கோஸலேந்த்₃ராய மஹநீயகு₃ணாப்த₄யே ।
சக்ரவர்திதநூஜாய ஸார்வபெ₄ளமாய மங்குளம் ॥ (6)

வேத₃வேத₃ாந்தவேத்₃யாய மேக₄ஸ்யாமளமூர்தயே ।
பும்ஸாம் மோஹந்ரூபாய புண்யஸ்லோகாய மங்குளம் ॥ (7)

விஸ்வாமித்ராந்தரங்கு₃ய மிதி₂லாநக₃ரீபதே: ।
ப₄ாக்₃யாநாம் பரிபாகாய ப₄வ்யரூபாய மங்குளம் ॥ (8)

பித்ருப₄க்தாய ஸததம் ப்₄ராத்ருபி₄: ஸஹ ஸீதயா ।
நந்தி₂தாகி₂லலோகாய ராமப₄த்₃ராய மங்குளம் ॥ (9)

த்யக்தஸாகேதவாஸாய சித்ரகூடவிஹாரிணே ।
ஸேவ்யாய ஸர்வயமிநாம் தீ₄ரோத்₃ராய மங்குளம் ॥ (10)

ஸௌமித்ரிணா ச ஜாநக்யா சாபபுணாஸிதாரிணே ।
ஸம்ஸேவ்யாய ஸதா புக்த்யா ஸ்வாமிநே மம மங்குளம் ॥ (11)

தூண்டுகாரண்யவாஸாய க₂ண்டிதாமரஸத்ரவே ।
கூருத்₄ரராஜாய புக்தாய முக்திதாயாஸ்து மங்குளம் ॥ (12)

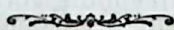
ஸாத்₃ரம் ஸபுரீதூத்தப₂லமுலாபி₄லாஷிணே ।
ஸௌலப்யபரிபூர்ணாய ஸத்த்வோத்₃ரித்தாய மங்குளம் ॥ (13)

ஹநுமத்ஸமவேதாய ஹரீஸாபீஷ்டதாயிநே ।
வாலிப்ரமத₂நாயாஸ்து மஹாதீ₄ராய மங்குளம் ॥ (14)

பூரீமதே ரகு₄வீராய ஸேதூல்லங்கி₄தஸிந்த₄வே ।
ஜிதராஷஸராஜாய ரணதீ₄ராய மங்குளம் ॥ (15)

ஆஸாத்ய நக₃ரீம் திவ்யாமபி₄ஷித்தாய ஸீதயா ।
ராஜாதி₄ராஜராஜாய ராமபுத்₃ராய மங்குளம் ॥ (16)

மங்குளாஸாஸநபரைமத₃ாசார்யபுரோக₃மை: ।
ஸர்வைஸ்ச பூர்வைராசார்யை: ஸத்க்ருதாயாஸ்து மங்குளம் ॥ (17)

மாத்வ ஸம்ப்ரதாயம்

ஸ்வஸ்தி ப்ரஜாபு₄ய: பரிபாலயந்தாம்
ந்யாய்யேந மாரீகே₃ண மஹீம் மஹீஸா: ।
கே₃பாப்ராஹ்மணேபு₄ய: ஸுபு₄மஸ்து நித்யம்
லோகா: ஸமஸ்தா: ஸுகி₂நோ ப₄வந்து ॥ (1)

காலே வர்ஷது பர்ஜந்ய: ப்ருதி₂வீ ஸஸ்யஸாலிநீ ।
தேஸோ₂யம் சேஷாபு₄ரஹிதோ ப்₃ராஹ்மணா: ஸந்து நிர்பு₄யா: ॥ (2)

லாபு₄ஸ்தேஷாம் ஜயஸ்தேஷாம் குதஸ்தேஷாம் பராபு₄வ: ।
யேஷாமிந்தீ₃வரஸ்யாமோ ஹ்ருத₃யே ஸுப்ரதிஷ்டி₂த: ॥ (3)

மங்குளம் கோஸலேந்த்₃ராய மஹநீயகு₃ணாபு₃த₄யே ।
சக்ரவர்திதநூஜாய ஸார்வபெ₄ளமாய மங்குளம் ॥ (4)

காயேந வாசா மநஸேந்த்₃ரியைர்வா
பு₃த்₃த₄யாத்மநா வா ப்ரக்ருதே: ஸ்வபு₄வாத் ।
கரோமி யத்₃யத் ஸகலம் பரஸ்மை
நாராயணாயேதி ஸமர்பயாமி ॥ (5)

॥ ஸ்ரீஹரி: ॥

ஸுந்த₃ரகாண்ட₃:

ப்ரத₂ம: ஸர்க₃:

ஹநாமத: ஸமுத்₃ரதரணம்

ததோ ராவணநீதாயா: ஸீதாயா: ஸத்ருகர்ஸந: ।
இயேஷ பத₃மந்வேஷ்டம் சாரணாசரிதே பதி₂ ॥ (1)

துஷ்கரம் நிஷ்ப்ரதித்₃வந்த₃வம் சிகீர்ஷந் கர்ம வானர: ।
ஸமுத்₃க்₃ரஸிரோக்₃ரீவோ க₃வாம் பதிரிவாபு₃பெ₄ள ॥ (2)

அத₂ வைரூர்யவர்ணேஷு ஸாத்₃வலேஷு மஹாபு₃ல: ।
தீ₄ர: ஸலிலகல்பேஷு விசசார யத₂ாஸுக₂ம் ॥ (3)

த்₃விஜாந் வித்ராஸயந் தீ₄மாநுரஸா பாத₃பாந் ஹரந் ।
ம்ருக₃ாம்ஸ்ச ஸுப₃ஹுந்நி₄நந் ப்ரவ்ருத்₃த₄ இவ கேஸரீ ॥ (4)

நீலலோஹிதமாஞ்ஜிஷ்ட₂பத்ரவர்ணை: ஸிதாஸிதை: ।
ஸ்வப₄ாவவிஹிதைஸ்சித்ரைர்த₄ாதுபி₄: ஸமலங்க்ருதம் ॥ (5)

காமரூபிபி₄ராவிஷ்டமபீ₄க்ஷணம் ஸபரிச்ச₂தை₃: ।
யக்ஷகிந்நரக₃ந்த₄ர்வைர்தே₃வகல்பைஸ்ச பந்நகை₃: ॥ (6)

ஸ தஸ்ய கி₃ரிவர்யஸ்ய தலே நாக₃வராயுதே ।
திஷ்ட₂ந் கபிவரஸ்தத்ர ஹ்ரதே₃ நாக₃ இவாபு₃பெ₄ள ॥ (7)

ஸ ஸுர்யாய மஹேந்த்₃ராய பவநாய ஸ்வயம்பு₄வே ।
பூதேப்யஸ்சாஞ்ஜலிம் க்ருத்வா சகார க₃மநே மதிம் ॥ (8)

அஞ்ஜலிம் ப்ராங்முக₂: குர்வந் பவநாயாத்மயோநயே ।
ததோ ஹி வவ்ருதே₄ க₃ந்தும் த₃க்ஷிணோ த₃க்ஷிணாம் தி₃ஸம் ॥ (9)

ப்லவங்க₃ப்ரவரைர்த்₃ருஷ்ட: ப்லவநே க்ருதநிஸ்சய: ।
வவ்ருதே₄ ராமவ்ருத்₃த₄யர்த₂ம் ஸமுத்₃ர இவ பர்வஸு ॥ (10)

நிஷ்ப்ரமாணஸரீர: ஸந்(ல்)லிலங்க₄யிஷுரர்ணவம் ।
பு₃ஹுப்₄யாம் பீ₃யாமாஸ சரணாப்₄யாம் ச பர்வதம் ॥ (11)

ஸ சசாலாசலஸ்சாபி முஹுர்தம் கபிபீ₃டித: ।
தருணாம் புஷ்பிதா₃க்₃ராணாம் ஸர்வம் புஷ்பமஸாதயத் ॥ (12)

“ ஸ்ரீஹரி: ”

சுந்தர காண்டம்

ஸர்க்கம் : ஒன்று

அனுமான் சமுத்திரத்தைத் தாண்டுகல்

பின்னர், (ஐரோப்பவானால் தூண்டப்பட்டு) எதிரிகளைக் கசக்கி எடுப்பவரான அவர் (அனுமான்), இராவணனால் கவர்ந்து செல்லப்பட்ட சீதை இருக்குமிடத்தைத் தேடிக்கண்டுபிடிக்க, சாரணர்கள் செல்லும் வானவீதியில் செல்ல விரும்பினார். (1)

செயற்கரியதும் பிறரால் செய்ய முடியாததுமான காரியத்தைச் செய்ய விரும்பிய ஆஞ்சநேயர் கழுத்து-தலையை நிமிர்த்தி நின்று, பசுக்கூட்டத்தில் விளங்கும் காளை போல் திகழ்ந்தார். (2)

வைடூர்ய வர்ணமுடைய தூய தண்ணீரின் அலைவரிசை போல் அழகாக விளங்கும் இளம்புற்கள் நிறைந்த (மகேந்திர மலையின்) மேற்புறங்களில் சுகமாக உலாவினார். (3)

புத்திமானான அவர் (தன்னுடைய பேருருவத்தால்) பறவைகளைப் பயமுறச் செய்து, மார்பால் மரங்களை முறித்துத் தள்ளி, ஏராளமான விலங்குகளை மாய்த்து முழுபலத்தைப் பிரயோகிக்கும் சிங்கம் போல விளங்கினார். (4)

நீலம், சிவப்பு, மஞ்சள், தாமரை, வெளுப்பு, கறுப்பு முதலிய வர்ணங்கள் இயற்கையாகவே அமையப் பெற்ற விசித்திரமான தாதுக்களால் செம்மையாக அலங்கரிக்கப்பட்டதும், இஷ்டமான உருவம் எடுக்கக் கூடிய யக்ஷ-கின்னர-கந்தர்வர்களும், தேவர்கள் போன்ற பரிவாரங்களை உடைய பன்னகர்களும், கணக்கில்லாத உயர்ந்த யானைகள் உள்ளதுமான அந்த மலையின் தாழ்வரையில், ஆஞ்சநேயர் விஸ்தாரமான மடுவில் விளையாடும் யானை போல் காணப்பட்டார். (5-7)

அவர், சூரியன்-மகேந்திரன்-வாயு-பிரும்மாவுக்கும் மற்றுமுள்ள பூதகணங்களுக்கும் கைகூப்பி அஞ்சலி செய்துவிட்டு, புறப்படுவதில் மனத்தைச் செலுத்தினார். (8)

கிழக்கு நோக்கி நின்று, தன் தந்தையான வாயு பகவானுக்கு அஞ்சலி செலுத்திவிட்டு, சாமர்த்தியமுள்ள அவர் தென்திசை நோக்கிப் புறப்படுவதற்காகத் தன்னை வளர்த்துக் கொண்டார். (9)

வானரர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்க, இராமனுக்குக் கேடமம் வளரவேண்டும் என்பதற்காகப் பெருங்கடலைத் தாண்ட நிச்சயித்து, பருவ காலங்களில் பொங்கும் சமுத்திரம் போல் வளர்ந்தார். (10)

அளவிட முடியாதபடி சரீரத்தை எடுத்துக் கொண்ட அவர், சமுத்திரத்தைத் தாண்ட விரும்பி, (அதற்குத் தன்னை ஆயத்தப்படுத்திக் கொள்ளும்விதமாக) கைகளாலும் கால்களாலும் அந்த மலையை அழுத்தினார். (11)

வானரரால் அழுத்தப்பட்ட அந்த மலையும் சிறிது நேரம் நடுங்கிற்று. (அந்த அசைவினால்) மரங்களில் பூத்திருந்த மலர்கள் எல்லாம் உதிர்ந்தன. (12)

- தேந் பாதுபமுத்தேந் புஷ்பௌகே₄ண ஸுகுந்தி₄நா ।
 ஸர்வத: ஸம்வருத: ஸைலோ ப₃பெ₄ள புஷ்பமயோ யத₂ா ॥ (13)
- தேந் சோத்தமவீர்யேண பீட்₃யமாந: ஸ பர்வத: ।
 ஸலிலம் ஸம்ப்ரஸுஸ்ராவ மத₃ம் மத்த இவ த்₃விப: ॥ (14)
- பீட்₃யமாநஸ்து ப₃லிநா மஹேந்த்ரஸ்தேந் பர்வத: ।
 ரீதீர்நிர்வர்தயாமாஸ காஞ்சநாஞ்ஜநராஜதீ: ॥ (15)
- முமோச ச ஸிலா: ஸைலோ விஸாலா: ஸுமந:ஸிலா: ।
 மத்₄யமேநார்சிஷா ஜுஷ்டோ தூ₄மராஜீரிவாநல: ॥ (16)
- ஹரிணா பீட்₃யமாநேந் பீட்₃யமாநாநி ஸர்வத: ।
 குஹாவிஷ்டாநி பூ₄தாநி விநேது₃ர்விக்ருதை: ஸ்வரை: ॥ (17)
- ஸ மஹாஸத்த்வஸந்நாத₃: ஸைலபீட்₃ாநிமித்தஜ: ।
 ப்ருதி₂வீம் பூரயாமாஸ தி₃ஸஸ்சோபவநாநி ச ॥ (18)
- ஸிரோபி₄: ப்ருது₂பி₄: ஸர்பா வ்யக்தஸ்வஸ்திகலக்ஷணை: ।
 வமந்த: பாவகம் கே₄ாரம் த₃த₃ம்ஸூர்த₃ஸநை: ஸிலா: ॥ (19)
- தாஸ்தத₃ா ஸவிஷைர்த₃ஷ்டா: குபிதைஸ்தைர்மஹாஸிலா: ।
 ஜஜ்வலு: பாவகோத்₃தீப்தா பி₃பி₄து₃ஸ்ச ஸஹஸ்ரத₄ா ॥ (20)
- யாநி செளஷத₄ஜாலாநி தஸ்மிஞ்ஜாதாநி பர்வதே ।
 விஷக்₄நாந்யபி நாக₃ாநாம் ந ஸேகு: ஸமிதும் விஷம் ॥ (21)
- பி₄த்₃யதேயம் கி₃ரிர்பூ₄தைரிதி மத்வா தபஸ்விந: ।
 த்ரஸ்தா வித்₃யாத₄ராஸ்தஸ்மாது₃த்பேது: ஸ்த்ரீ₃கணை: ஸஹ ॥ (22)
- பாநபூ₄மிக்ருதம் ஹித்வா ஹைமமாஸவப₄ாஜநம் ।
 பாத்ராணி ச மஹார்ஹாணி கரகாம்ஸ்ச ஹிரண்மயாந் ॥ (23)
- லேஹ்யாநுச்சாவசாந் ப₄க்ஷயாந் மாம்ஸாநி விவித₄ாநி ச ।
 ஆர்ஷப₄ாணி ச சர்மாணி க₂ட்₃க₃ாம்ஸ்ச கநகத்ஸுந் ॥ (24)
- க்ருதகண்ட₂கு₃ணா: க்ஷீப₃ா ரக்தமால்யாநுலேபநா: ।
 ரக்தாக்ஷா: புஷ்கராக்ஷாஸ்ச க₃க₃நம் ப்ரதிபேதி₃ரே ॥ (25)
- ஹாரநூபுரகேயூரபாரிஹார்யத₄ரா: ஸ்த்ரீய: ।
 விஸ்மிதா: ஸஸ்மிதாஸ்தஸ்து₂ராகாஸே ரமணை: ஸஹ ॥ (26)
- த₃ர்ஸயந்தோ மஹாவித்₃யாம் வித்₃யாத₄ரமஹர்ஷய: ।
 ஸப்ரியாஸ்தஸ்து₂ராகாஸே வீக்ஷாம்சக்ருஸ்ச பர்வதம் ॥ (27)
- ஸூஸ்ருவுஸ்ச தத₃ா ஸப்₃த₃ம்ருஷீணாம் ப₄ாவிதாத்தமநாம் ।
 சாரணாநாம் ச ஸித்₃த₄ாநாம் ஸ்தித்₃த₄ாநாம் விமலேம்ப₃ரே ॥ (28)

அப்படி மரங்களிலிருந்து எல்லாப் பக்கங்களிலும் உதிர்ந்த நறுமணமுள்ள மலர்களால் மூடப்பட்ட அந்தப் பர்வதம், மலர்க்குவியல் போலாயிற்று. (13)

தலைசிறந்த வீரரான அவரால் அழுத்தப்பட்ட அந்த பர்வதம், மதநீரைப் பெருகவிடும் யானையைப் போல நீர்த்தாரைகளைப் பெருக்கிற்று. (14)

பலம் பொருந்திய அவரால் பீடிக்கப்பட்ட அந்த மலை, பொன்னிறம், கருமை, மை போன்ற வெள்ளி ரேகைகளை வெளிப்படுத்தியது. (15)

அக்னியின் ஏழு நாக்குகளில் நடுவிலுள்ள சுலோஹிதா என்னும் நாக்கு, கொழுந்துவிட்டு எரியும் போது, வரிசையாகப் புகை வெளிப்படுவதைப் போல, அம்மலையிலிருந்து 'மனோசிலை' (ஒருவகை பாஷாணம்) என்னும் தாதுக்களோடு கூடிய பாறைகள் சரிந்து விழுந்தன. (16)

(அனுமானால்) பீடிக்கப்பட்ட மலையினால், எல்லாப் பக்கங்களிலும் இருந்த குகைகளில் வசித்த அனைத்துப் பிராணிகளும் பீடிக்கப்பட்டு, அவலமான குரலில் ஓலமிட்டன. (17)

மலை பீடிக்கப்பட்டதால் உண்டான அந்தப் பேரொலி, மண்ணிலும் திசைகளிலும் தோட்டங்களிலும் நிரம்பியது. (18)

அங்கிருந்த பெரிய சர்ப்பங்கள், விஷ்ணுபாதம் போன்ற ஸ்வஸ்திக ரேகைகள் விளங்கிய பெரிய படங்களை எடுத்து, கடுமையான விஷத்தைக் கக்கிக் கொண்டு, பற்களால் பாறைகளைக் கடித்தன. (19)

அப்போது, கோபம் கொண்ட சர்ப்பங்களால் விஷத்தோடு கடிக்கப்பட்ட பெரும் பாறைகள், ஆயிரக்கணக்கான துண்டுகளாகச் சடசட என்று பயங்கரமாக ஒலி எழுப்பிக் கொண்டு சிதறிப் போயின. மேலும், விஷாக்கினியில் எரிக்கப் பெற்றுப் பிரகாசித்தன. (20)

அந்தப் பர்வதத்தில் முளைத்திருந்த பச்சிலைகள் பாம்புகளின் விஷத்தை முறிக்கக் கூடியவையாயினும், அப்போது விஷத்தை அடக்கச் சக்தியற்றவையாயிருந்தன. (கக்கப்பட்ட விஷம், அவ்வளவு அதிகமான அளவிலும் கொடுமையாகவும் இருந்தது.) (21)

மலையிலிருந்த தவசிகள் 'இந்த மலை பூதங்களால் பிளக்கப்படுகிறது' என்று நினைத்துப் பயம் அடைந்தார்கள். வித்யாதரர்கள், பானசாலையிலிருந்த தங்கமயமான பான பாத்திரங்களையும், விலைமதிக்க முடியாத பாத்திரங்களையும், தங்கக்குடங்களையும், நாக்கால் நக்கிச் சாப்பிடக் கூடியவைகளையும், உயர்வகை உண்டிகளையும், பல்வகையான பிற உணவுகளையும், காளைத் தோல் கேடயங்களையும், தங்கப்பிடியுள்ள கத்திகளையும் விட்டுவிட்டு, மதுபானம் அருந்தியதால் வெண்தாமரை போன்ற கண்கள் செந்தாமரையைப் போல் சிவந்தும், சிவந்த மலர்களாலும் சிறந்த சந்தனங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு மயங்கியும் மனைவிகளோடு ஆகாயம் நோக்கிக் கிளம்பிப் போனார்கள். (22-25)

ஆகாயத்தில் பெண்மணிகள், மாலைகள், சிலம்புகள், தோள்வளைகள், கைவளையல்கள் ஆகிவற்றைத் தரித்துக் கொண்டு, ஆச்சரியத்தால் புன்னகை செய்து கொண்டு, தத்தம் கணவர்களுடன் அந்த மலையைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். (26)

வித்யாதரர்களும் மாமுனிவர்களும் மாயாஜால் வித்தைகளைக் காண்பித்துக் கொண்டு, ஆகாயத்திலிருந்தவாறே மலையின் மீது குதூகலத்துடன் பார்வையைச் செலுத்தினார்கள். (27)

அப்போது, ஆத்மானுபவம் பெற்ற ரிஷிகளும் சாரணர்களும் சித்தர்களும் நிர்மலமான ஆகாயத்தில் இருந்து கொண்டு, பின்வருமாறு பேசியதைக் கேட்டார்கள் (வித்யாதரர்கள்). (28)

- ஏஷ பர்வதஸங்காஸோ ஹநுமாந் மாருதாத்மஜு: ।
திதீர்ஷதி மஹாவேக்ய: ஸாக்ரம் மகராலயம் ॥ (29)
- ராமார்த₂ம் வாநரார்த₂ம் ச சிகீர்ஷந் கர்ம து₃ஷ்கரம் ।
ஸமுத்₃ரஸ்ய பரம் பாரம் து₃ஷ்ப்ராபம் ப்ராப்துமிச்ச₂தி ॥ (30)
- இதி வித்₃யாத₄ரா: ஸ்ருத்வா வசஸ்தேஷாம் தபஸ்விநாம் ।
தமப்ரமேயம் த₃த்₃ருஸு: பர்வதே வாநரர்ஷப₄ம் ॥ (31)
- து₃து₄வே ச ஸ ரோமாணி சகம்பே சாசலோபம: ।
நநாத₃ ஸுமஹாநாத₃ம் ஸ மஹாநிவ தோயத₃: ॥ (32)
- ஆநுபூர்வ்யேண வ்ருத்தம் ச லாங்கூலம் ரோமபி₄ஸ்சிதம் ।
உத்பதிஷ்யந் விசிசேஷப பக்ஷிராஜ இவோரக்யம் ॥ (33)
- தஸ்ய லாங்கூலமாவித்₃த₄மாத்தவேக₃ஸ்ய ப்ருஷ்ட₂த: ।
த₃த்₃ருஸே க₃ருடே₃நேவ ஹரியமானோ மஹோரக₃: ॥ (34)
- ப₃ாஹ₃ ஸம்ஸ்தம்ப₄யாமாஸ மஹாபரி₄ஸந்நிபெ₄ள ।
ஸஸாத₃ ச கபி: கட்யாம் சரணௌ ஸஞ்சகோச ச ॥ (35)
- ஸம்ஹ்ருத்ய ச பு₄ஜௌ ஸ்ரீமாந்ஸ்ததை₂வ ச ஸிரோத₄ராம் ।
தேஜு: ஸத்த்வம் தத₂ா வீர்யமாவிவேஸ ஸ வீர்யவாந் ॥ (36)
- மார்க₃மாலோகயந் தூ₃ராதூ₃ர்த₄வம் ப்ரணிஹிதேக்ஷண: ।
ருரோத₄ ஹ்ருத₃யே ப்ராணாநாகாஸமவலோகயந் ॥ (37)
- பத்₃ப₄யாம் த்₃ருட₄மவஸ்த₂நம் க்ருத்வா ஸ கபிகுஞ்ஜர: ।
நிகுஞ்ச்ய கர்ணௌ ஹநுமாநுத்பதிஷ்யந் மஹாப₃ல: ॥ (38)
- வாநராந் வாநரஸ்ரேஷ்ட₂ இத₃ம் வசநமப்₃ரவீத் ।
யத₂ா ராக₄வநிர்முக்த: ஸர: ஸ்வஸநவிக்ரம: ॥ (39)
- க₃ச்சேத்தத்₃வத்₃க₃மிஷ்யாமி லங்காம் ராவணபாலிதாம் ।
ந ஹி த்₃ரக்ஷ்யாமி யதி₃ தாம் லங்காயாம் ஜநகாத்மஜாம் ॥ (40)
- அநேநைவ ஹி வேகே₃ந க₃மிஷ்யாமி ஸுராலயம் ।
யதி₃ வா த்ரிதி₃வே ஸீதாம் ந த்₃ரக்ஷ்யாமி க்ருதஸ்ரம: ॥ (41)
- ப₃ுத்₃த₄வா ராக்ஷஸராஜாநமாநயிஷ்யாமி ராவணம் ।
ஸர்வத₂ா க்ருதகார்யோஹமேஷ்யாமி ஸஹ ஸீதயா ॥ (42)
- ஆநயிஷ்யாமி வா லங்காம் ஸமுத்பாட்ய ஸராவணாம் ।
ஏவமுக்த்வா து ஹநுமாந்வாநராந்வாநரோத்தம: ॥ (43)
- உத்பபாதாத₂ வேகே₃ந வேக₃வாநவிசாரயந் ।
ஸுபர்ணமிவ சாத்மாநம் மேநே ஸ கபிகுஞ்ஜர: ॥ (44)

'மலையைப் போன்றவரும், வேகம் உடையவரும், வாயுருமாரருமான இந்த அனுமான், பெரிய மீன்களுக்கு இருப்பிடமான கடலைக் கடக்க விரும்புகிறார். (29)

இராமனுக்காகவும் வானரர்களுக்காகவும் செயற்கரிய செயலைச் செய்ய விரும்பி, அடைய முடியாத கடலின் அக்கரையை அடைய விரும்புகிறார்.' (30)

இவ்வாறு, அந்த மகாத்மாக்கள் பேசியதைக் கேட்ட வித்யாதரர்கள், நிகரற்றவரும் வானரர்களுள் காளை போன்றவருமான அவர், பர்வதத்தில் நிற்பதைப் பார்த்தார்கள். (31)

மலை போன்ற அவர் (அனுமான்), ரோமங்களைச் சிலிர்த்துக் கொண்டார்; சிறிது அசைந்து கொடுத்தார்; மிகப்பெரிய மேகத்தின் சப்தம் போல், மிகப்பெரியதாக நாதம் செய்தார். (32)

மேலே கிளம்பிச் செல்ல விரும்பியவராய், உரோமங்கள் அடர்ந்ததும் வட்டச் சுருளாகச் சுருண்டதுமான வாலை, கருடன் மலைப்பாம்பைப் பற்றி அடிப்பதுபோல் சுழற்றி அடித்தார். (33)

மிக்க வேகத்தை அடைந்த அவருடைய பின்புறம் நீண்டிருந்த வால், கருடனால் கவர்ந்து செல்லப்படும் பாம்பு போல் காணப்பட்டது. (34)

பெரிய (கோட்டை வாசல்) தாழ்ப்பாள் போன்ற தன் இரு கைகளையும் மலையில் ஊன்றிக் கொண்டு, (மூச்சைப் பிடித்து நிறுத்தி) இடுப்பைச் சுருக்கி, கால்களையும் மடக்கிக் கொண்டார். (35)

வீர்யம் உடையவரும் ஸ்ரீமானுமாகிய அவர், கைகளையும் கழுத்தையும் சுருக்கிக் கொண்டு, தேஜஸ், ஆற்றல், வீர்யம் ஆகியவற்றை வளர்த்துக் கொண்டார். (36)

மேல் நோக்கி ஆகாயத்தில் பார்வையைச் செலுத்தி, செல்லவேண்டிய பாதையைக் கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் வரை பார்த்து, இருதயத்தில் பிராணனை நிலைப்படுத்திக் கொண்டார். (37)

வானரர்களில் யானை போன்ற அவர், உயரே கிளம்ப விரும்பியவராய், கால்களைக் கீழே நன்றாகப் பதித்து, காதுகளைச் சுருக்கிக் கொண்டார். (38)

அனுமான், வானரர்களைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு கூறினார்— 'இராகவனால் விடப்பட்ட, வாயுவின் வேகமும் ஆற்றலும் உடைய பாணம் போல், இராவணனால் பரிபாலிக்கப்படும் இலங்கைக்குச் செல்லப் போகிறேன். இலங்கையில் ஜனககுமாரியைப் பார்க்காவிட்டால், இதே வேகத்துடன் தேவலோகம் செல்வேன்.

தேவலோகத்தில் சீதையைக் காணாவிட்டால், கொஞ்சம்கூட சிரமப்படாமல், ராக்ஷஸ மன்னனான இராவணனைக் கட்டி இழுத்துக் கொண்டு வருவேன். எப்படியும் காரியத்தை முடித்துக் கொண்டு சீதையுடன் வந்து சேருவேன். (39-42)

தேவைப்பட்டால், இராவணன் முதலானோரோடு இலங்கையைப் பெயர்த்து எடுத்துக் கொண்டும் வருவேன்' என்று, வானரோத்தமரான அவர், வானரர்களிடம் கூறிவிட்டு, கவலையில்லாமல் வேகமாக மேலே எம்பினார். அப்போது அவர், தன்னைக் கருடனாகவே நினைத்துக் கொண்டார். (43,44)

ஸமுத்பததி தஸ்மிம்ஸ்து வேக்யாத்நே நக்யரோஹிண: ।
ஸம்ஹ்ருத்ய விடபாந் ஸர்வாந் ஸமுத்பேது: ஸமந்தத: ॥ (45)

ஸ மத்தகோயஷ்டிபுகாந் பாத்யபாந் புஷ்பஸாலிந: ।
உத்வஹந்நாருவேகேந ஜக்யாம விமலோம்புரே ॥ (46)

ஊருவேகேத்யாதா: வ்ருக்ஷா முஹூர்தம் கபிமந்வயு: ।
ப்ரஸ்திதம் தீர்க்யமத்வாநம் ஸ்வபுந்துமிவ பூந்தவா: ॥ (47)

தத்யாருவேகேநமதிதா: ஸாலாஸ்சாந்யே நகேதத்தமா: ।
அநுஜக்யமுர்ஹநாமந்தம் ஸைந்யா இவ மஹிபதிம் ॥ (48)

ஸுபுஷ்பிதாக்யரைர்புஹுபி: பாத்யபைரந்வித: கபி: ।
ஹநாமாந் பர்வதாகாரோ பூபூவாத்யுதத்யர்ஸந: ॥ (49)

ஸாரவந்தோத்யே வ்ருக்ஷா ந்யமஜ்ஜந்(ல்)லவணாம்புஸி ।
புயாதிவ மஹேந்த்யர்ஸ்ய பர்வதா வருணாலயே ॥ (50)

ஸ நாநாகுஸுமை: கீர்ண: கபி: ஸாங்குரகோரகை: ।
ஸுஸுபே மேகஸங்காஸ: கத்யோதைரிவ பர்வத: ॥ (51)

விமுக்தாஸ்தஸ்ய வேகேந முக்த்வா புஷ்பாணி தே த்யுருமா: ।
அவ்யவஸீர்யந்த ஸலிலே நிவ்ருத்தா: ஸுஹ்ருதேயா யதா ॥ (52)

லகுத்வேநோபபந்நம் தத்யவிசித்ரம் ஸாக்யரேபதத் ।
த்யுருமாணாம் விவித்யம் புஷ்பம் கபிவாயுஸமீரிதம் ॥ (53)

புஷ்பௌகேநாநுவித்தேந நாநாவர்ணேந வாநர: ।
புபௌ மேக இவோத்யந் வை வித்யுத்யக்யணவிபூஷித: ॥ (54)

தஸ்ய வேக்யஸமாதூதை: புஷ்பைஸ்தோயமத்யுஸ்யத ।
தாராபிரபிராமாபிருதிதாபிரிவாம்புரம் ॥ (55)

தஸ்யாம்புரக்யதௌ பூஹூ தத்யுருஸாதே ப்ரஸாரிதௌ ।
பர்வதாக்யராத்யவிநிஷ்க்ரந்தௌ பஞ்சாஸ்யாவிவ பந்நகௌ ॥ (56)

பிபூந்நிவ புபௌ ஸ்ரீமாந் ஸோர்மிமாலம் மஹார்ணவம் ।
பிபாஸூரிவ சாகாஸம் தத்யுருஸே ஸ மஹாகபி: ॥ (57)

தஸ்ய வித்யுத்ப்ரபாகாரே வாயுமார்க்யாநுஸாரிண: ।
நயநே ஸம்ப்ரகாஸேதே பர்வதஸ்தாவிவாநலௌ ॥ (58)

பிங்கே பிங்க்யக்ஷமுக்யஸ்ய ப்யுருஹதீ பரிமண்ட்யுலே ।
சக்ஷஷீ ஸம்ப்ரகாஸேதே சந்த்யுஸூர்யாவிவோதிதௌ ॥ (59)

அவர் வேகமாகப் புறப்பட்டபோது, மலைமேல் இருந்த மரங்கள் கிளைகளோடுகூட நாலாபுறத்திலிருந்தும் கூடவே கிளம்பின.

(45)

மதங்கொண்ட நாரைகளுடனும், கொக்குகளுடனும், மலர்ந்த புஷ்பங்களுடனும் விளங்கிய அந்த மரங்களைத் தன் தொடையின் வேகத்தால் இழுத்துக் கொண்டு, நிர்மலமான ஆகாயத்தில் சென்றார், அனுமான்.

(46)

வெகுதூரம் செல்வதற்குப் புறப்பட்டவரை, அவருடைய உறவினர்கள் வழியனுப்பி வைப்பதைப் போல, அனுமானுடைய தொடைகளின் வேகத்தால் பெயர்க்கப்பட்ட மரங்கள், சிறிதுநேரம் அவரைப் பின்தொடர்ந்து சென்றன.

(47)

படைவீரர்கள் அரசனைப் பின்தொடர்ந்து செல்வதைப் போல, அவரது தொடை வேகத்தால் முறிக்கப்பட்ட ஸால மரங்களும், மற்ற மரங்களும் அனுமானைப் பின்தொடர்ந்து சென்றன.

(48)

நன்றாகப் புஷ்பித்த கிளைகளைக் கொண்ட மரங்களால் சூழப்பட்ட அனுமான், ஒரு பர்வதம் போல் வியக்கத்தக்க தோற்றமுடையவராக விளங்கினார்.

(49)

(முன்னர் ஒரு காலத்தில்) மகேந்திரனுக்குப் பயந்த மலைகள், கடலில் மூழ்கியது போல, செழுமையாக வளர்ந்திருந்த மரங்களனைத்தும் உப்புக்கடலில் விழுந்து மூழ்கின.

(50)

மேகம் போல் விளங்கிய வானரர், பலவகையான தளிர்-மொட்டு-மலர்களால் சூழப்பட்டவராய், மின்மினிப் பூச்சிகளால் சூழப்பட்ட பர்வதம் போல் விளங்கினார்.

(51)

அவருடைய வேகத்தால் உண்டான சக்தி அடங்கி, மரங்கள் புஷ்பத்தை உதிர்த்துக் கொண்டு சமுத்திரத்தில் விழுவதைப் பார்க்கும் போது, (பிரயாணப்பட்டவரை அனுப்பிவிட்டுத்) திரும்பிச் செல்லும் நண்பர்கள் போல் இருந்தது.

(52)

அனுமான் புறப்பட்ட வேகக் காற்றினால் உதிர்க்கப்பட்ட பல நிறங்கொண்டவையும், பல வகைப்பட்டவையுமான மலர்கள், கனம் இல்லாததால் கடலில் விழுந்தன.

(53)

நானா வர்ணமுள்ள மலர்க் கூட்டங்களால் சூழப்பட்ட வானரர், மின்னற்கொடிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, மேலே புறப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் மேகம் போல் விளங்கினார்.

(54)

அவரது வேகத்தால் உதிர்ந்த மலர்களால், உதயமாகிக் கொண்டிருக்கும் அழகிய தாரகைகளோடு கூடிய ஆகாயம் போல் சமுத்திரம் காணப்பட்டது.

(55)

ஆகாயத்தில் விரிக்கப்பட்ட அவருடைய இரு கைகளும், மலைமுகட்டிலிருந்து கிளம்பிய ஐந்து தலைகளைக் கொண்ட இரண்டு நாகங்கள் போல் தோன்றின.

(56)

அந்தப் பெருவானரர், அலைகளைக் கொண்ட பெருங்கடலைக் குடிப்பவர் போலவும், ஆகாயத்தைப் பருக விரும்புவவர் போலவும் காணப்பட்டார்.

(57)

வாயு மார்க்கத்தில் செல்லும் அவருடைய மின்னல் போன்ற இருகண்களும், மலையிலுள்ள அக்னி போல் பிரகாசித்தன.

(58)

அனுமானுடைய மஞ்சள் நிறமான, வட்டமான பெரிய இரு விழிகளும் உதயமாகும் சந்திரகுரியர்களைப் போல் ஒளிவீசின.

(59)

முக₂ம் நாஸிகயா தஸ்ய தாம்ரயா தாம்ரமாபு₃பெ₄ள ।
ஸந்த₄யயா ஸமபி₄ஸ்ப்ருஷ்டம் யத₂ா ஸுர்யஸ்ய மண்ட₃லம் ॥ (60)

லாங்க₃லம் ச ஸமாவித்₃த₄ம் ப்லவமாநஸ்ய ஸோப₄தே ।
அம்ப₃ரே வாயுபுத்ரஸ்ய ஸக்ரத்₄வஜ இவோச்ச₂ரித: ॥ (61)

லாங்க₃லசக்ரேண மஹாஞ்ஞஸுக்லத₃ம்ஷட்ரோநிலாத்மஜ: ।
வ்யரோசத மஹாப்ராக்ஞ: பரிவேஷீவ பு₄ாஸ்கர: ॥ (62)

ஸ்பி₂க்₃தே₃ஸேநாபி₄தாம்ரேண ரராஜ ஸ மஹாகபி: ।
மஹதா த₃ாரிதேநேவ கி₃ரிர்கை₃ரிகத₄துநா ॥ (63)

தஸ்ய வாநரஸிம்ஹஸ்ய ப்லவமாநஸ்ய ஸாக₃ரம் ।
கக்ஷாந்தரக₃தோ வாயுர்ஜீமூத இவ க₃ர்ஜதி ॥ (64)

கே₂ யத₂ா நிபதந்த்யுல்கா ஹ்யுத்தராந்தாத்₃விநி:ஸ்ருதா ।
த்ருஸ்யதே ஸாநுப₃ந்த₄ா ச தத₂ா ஸ கபிகுஞ்ஜர: ॥ (65)

பதத்பதங்க₃ஸங்காஸோ வ்யாயத: ஸுஸுபே₄ கபி: ।
ப்ரவ்ருத்₃த₄ இவ மாதங்க₃: கக்ஷயயா புத்₄யமாநயா ॥ (66)

உபரிஷ்டாச்ச₂ரீரேண ச்ச₂ாயயா சாவக₃ாட₄யா ।
ஸாக₃ரே மாருதாவிஷ்டா நௌரிவாஸீத்தத₃ா கபி: ॥ (67)

யம் யம் தே₃ஸம் ஸமுத்₃ரஸ்ய ஜக₃ாம ஸ மஹாகபி: ।
ஸ ஸ தஸ்யோருவேகே₃ந ஸோந்மாத₃ இவ லக்ஷயதே ॥ (68)

ஸாக₃ரஸ்யோர்மிமாலாநாமுரஸா ஸைலவர்ஷ்மணா ।
அபி₄க்₃நம்ஸ்து மஹாவேக₃: புப்லுவே ஸ மஹாகபி: ॥ (69)

கபிவாதஸ்ச புலவாந் மேக₄வாதஸ்ச நி:ஸ்ருத: ।
ஸாக₃ரம் பீ₄மநிர்கே₄ஷம் கம்பயாமாஸதுர்ப்₄ருஸம் ॥ (70)

விகர்ஷந்நூர்மிஜாலாநி ப்ருஹந்தி லவணாம்ப₄ஸ: ।
புப்லுவே கபிஸார்த₃ாலோ விகிரந்திவ ரோத₃ஸீ ॥ (71)

மேருமந்த₃ரஸங்காஸாநுத்₃க₃தாந் ஸ மஹார்ணவே ।
அத்யக்ராமந்மஹாவேக₃ஸ்தரங்க₃ாந் க₃ணயந்நிவ ॥ (72)

தஸ்ய வேக₃ஸமுத்த₄ாதம் ஜலம் ஸஜலத₃ம் தத₃ா ।
அம்ப₃ரஸ்த₂ம் விப₃ப்₄ராஜ ஸாரத₃ாப்₄ரமிவாததம் ॥ (73)

திமிநக்ரஜுஷா: கூர்மா த்ருஸ்யந்தே விவ்ருதாஸ்தத₃ா ।
வஸ்த்ராபகர்ஷணேநேவ ஸாரீணி ஸாரீணாம் ॥ (74)

அவருடைய சிவந்த முக்கினால் சிவப்பான முகம், சந்தையோடு கூடிய சூரிய மண்டலம் போல் விளங்கிற்று. (60)

வாயுகுமாரர் தாண்டிக் கொண்டிருக்கும்போது உயரத் தூக்கப்பட்ட வால், ஆகாயத்தில் உயர்த்தப்பட்ட இந்திரனுடைய கொடி போல் விளங்கியது. (61)

மகாபுத்திசாலியும், மகானும், வெண்மையான கடைவாய்ப் பற்களை உடையவருமான வாயு மைந்தர், சுருண்ட வாலினால் ஒளி வட்டம் சூழ்ந்த சூரியன் போல் ஜொலித்தார். (62)

வாலின் அடிப்பகுதி செம்மையாக இருந்ததால், பெரிய மலை, மலைத் தாதுக்களால் பிளக்கப்பட்டது போலிருந்தது. (63)

அந்த வானரச் சிங்கம் தாண்டும்போது, அக்குளில் மோதிப் புறப்பட்ட காற்றின் சப்தம், மேக கர்ஜனை போலிருந்தது. (64)

ஆகாயத்தில், வடக்குத் திசையிலிருந்து தெற்கு நோக்கிச் செல்லும் உல்கா என்னும் எரிகொள்ளி போல், அந்த வானரசர் காணப்பட்டார். (65)

ஆகாயத்தில் செல்லும் சூரியனைப் போன்றவரும், நெடிய உருவம் படைத்தவருமான வானரசர், கடலைத் தாண்டுவதற்காகக் கட்டிக் கொண்ட கச்சத்தால், மதம் பிடித்த யானை போல் விளங்கினார். (66)

மேலே தனது உடலாலும், கீழே கடல்நீரில் காணப்பட்ட தனது நிழலாலும், அந்த வானரசர் காற்றால் செலுத்தப்படும் ஓடம் போல் அப்போது தோன்றினார். (67)

அவர், கடலில் எங்கெங்கு சென்றாரோ, அந்தந்த இடங்களெல்லாம் அவருடைய தொடை வேகத்தால் (கடல்) கலக்கப்பட்டது போல் காணப்பட்டது. (68)

மலைகள் போன்ற சமுத்திர அலை வரிசைகளைத் தன் மார்பினால் இடித்துத் தள்ளிக் கொண்டு, அதிவேகம் படைத்த மாவானரசர் தாவிக் கொண்டிருந்தார். (69)

பலமான மேகக் காற்றும், வானரசரின் வேகத்தால் உண்டான காற்றும் பயங்கரமாக ஓசை எழுப்பும் பெருங்கடலை மிகவும் நடுங்கச் செய்தன. (70)

உப்புக் கடலிலிருந்து பெரிய பெரிய அலைக் கூட்டங்களை இழுத்துக் கொண்டு சென்ற வானரச் சிங்கம், அவைகளை ஆகாயத்திலும் பூமியிலும் வாரி இறைப்பதைப் போலப் பாய்ந்தார். (71)

மிகுந்த வேகத்துடன் சென்ற அவர், பெருங்கடலில் மேரு-மந்திர மலைகளுக்கு ஒப்பான அலைகளைக் கணக்கிடுபவர் போல் வரிசையாகக் கடந்து சென்றார். (72)

அவருடைய வேகத்தினால் இழுக்கப்பட்ட கடல்நீர் மேகத்தோடு சேர்ந்து, ஆகாயத்தில் பரவிநின்ற சரத்கால மேகம் போல் தோன்றியது. (73)

அப்போது, மனிதர்களின் உடம்பிலிருந்து ஆடைகள் களையப்பட்டபின் அங்கங்கள் தெரிவதைப் போல, கடலில் வாழும் திமிங்கலம், முதலை, மீன், ஆமை முதலிய நீர்வாழ் பிராணிகள் (தங்களை மூடியிருந்த தண்ணீர் மேலே போய்விட்டதால்) வெளியே காணப்பட்டன. (74)

ப்லவமாநம் ஸமீக்ஷயாத₂ பு₄ஜங்க₃ா: ஸாக₃ராலயா: ।
வ்யோம்நி தம் கபிஸார்தூ₃லம் ஸுபர்ண இதி மேநிரே ॥ (75)

த₃ஸயோஜநவிஸ்தீர்ணா த்ரிம்ஸத்₃யோஜநமாயதா ।
ச₂ாயா வாநரஸிம்ஹஸ்ய ஜலே சாருதராப₄வத் ॥ (76)

ஸ்வேதாப்₄ரக₄நராஜீவ வாயுபுத்ராநுக₃ாமிநீ ।
தஸ்ய ஸா ஸுஸுபே₄ ச₂ாயா விததா லவணாம்ப₄ஸி ॥ (77)

ஸுஸுபே₄ ஸ மஹாதேஜா மஹாகாயோ மஹாகபி: ।
வாயுமார்கே₃ நிராலம்பே₃ பக்ஷவாநிவ பர்வத: ॥ (78)

யேநாஸௌ யாதி ப₃லவாந் வேகே₃ந கபிகுஞ்ஜர: ।
தேந மார்கே₃ண ஸஹஸா த்₃ரோணீக்ருத இவார்ணவ: ॥ (79)

ஆபாதே பக்ஷிஸங்க₄ாநாம் பக்ஷிராஜ இவாப₃பெ₄ள ।
ஹநூமாந் மேக₄ஜாலாநி ப்ரகர்ஷந் மாருதோ யத₂ா ॥ (80)

ப்ரவிஸந்நப்₄ரஜாலாநி நிஷ்பதம்ஸ்ச புந: புந: ।
ப்ரச்ச₂ந்நஸ்ச ப்ரகாஸஸ்ச சந்த்₃ரமா இவ லக்ஷயதே ॥ (81)

பாண்ட₃ராருணவர்ணாநி நீலமாஞ்ஜிஷ்ட₂காநி ச ।
கபிநாக்ருஷ்யமாணாநி மஹாப்₄ராணி சகாஸிரே ॥ (82)

ப்லவமாநம் து தம் த்₃ருஷ்ட்வா ப்லவக₃ம் த்வரிதம் தத₃ா ।
வவ்ருஷ: புஷ்பவர்ஷாணி தே₃வக₃ந்த₄ர்வசாரணா: ॥ (83)

ததாப ந ஹி தம் ஸூர்ய: ப்லவந்தம் வாநரேஸ்வரம் ।
ஸிஷேவே ச தத₃ா வாயு ராமகார்யார்த₂ஸித்த₄யே ॥ (84)

ருஷ்யஸ்துஷ்டுவுஸ்ஸைநம் ப்லவமாநம் விஹாயஸா ।
ஜக₃ுஸ்ச தே₃வக₃ந்த₄ர்வா: ப்ரஸம்ஸந்தோ மஹௌஜஸம் ॥ (85)

நாக₃ாஸ்ச துஷ்டுவுர்யக்ஷா ரக்ஷாம்ஸி விபு₃த₄ா: க₂க₃ா: ।
ப்ரேக்ஷயாகாஸோ கபிவரம் ஸஹஸா விஹதக்லமம் ॥ (86)

தஸ்மிந் ப்லவக₃ஸார்தூ₃லே ப்லவமாநே ஹநூமதி ।
இக்ஷவாகுசுலமாநாதீ₂ சிந்தயாமாஸ ஸாக₃ர: ॥ (87)

ஸாஹாய்யம் வாநரேந்த்₃ரஸ்ய யதி₃ நாஹம் ஹநூமத: ।
கரிஷ்யாமி ப₄விஷ்யாமி ஸர்வவாச்யோ விவக்ஷதாம் ॥ (88)

அஹமிக்ஷவாகுநாதே₂ந ஸக₃ரேண விவர்தி₄த: ।
இக்ஷவாகுஸசிவஸ்சாயம் நாவஸீதி₃துமர்ஹதி ॥ (89)

ஆகாயத்தில் நீந்திக் கொண்டிருக்கும் அனுமானைப் பார்த்து கடல்வாழ் பாம்புகள், கருடன் என்று எண்ணின. (75)

பத்து யோஜனை அகலமும், முப்பது யோஜனை நீளமும் படைத்த வானர சிம்மத்தின் நிழல், தண்ணீரில் மிக அழகாகத் தென்பட்டது. (76)

உப்புக் கடலில் பரவியதான, வாயுக்குமாரனைத் தொடர்ந்து செல்லும் அவருடைய நிழல், வெண்மையான மேகக் கூட்டம் போல் பிரகாசித்தது. (77)

பேரொளியும் பேருடலும் கொண்ட அனுமான், பிடிப்பு ஏதும் இல்லாத ஆகாய வழியில், இறக்கை படைத்த பர்வதம் போல் விளங்கினார். (78)

பலம் பொருந்திய இந்த வானர வீரர், வேகமாக எந்த வழியில் சென்றாரோ, அந்த வழியில் சமுத்திரப் பகுதி, இரண்டு ஓரங்களிலும் உயர்ந்து நடுவில் தாழ்ந்திருக்கும் மிகப்பெரிய கொப்பரை போல் காணப்பட்டது. (79)

பறவைக் கூட்டங்கள் சஞ்சரிக்கும் ஆகாய வீதியில் கருடனைப் போல் சென்ற அனுமான், வாயுவைப் போல் மேகக் கூட்டங்களையும் இழுத்துச் சென்றார். (80)

அவர், மேகக் கூட்டங்களுள் திரும்பத் திரும்பப் புகுந்து வெளிப்பட்டது, மேகங்களால் சந்திரன் மறைக்கப்படுவதும் வெளிப்படுத்தப்படுவதும் போல இருந்தது. (81)

வானரரால் இழுக்கப்பட்ட மேகங்கள் வெண்மை, சிவப்பு, மஞ்சள், நீலம் முதலிய நிறங்களுடையவையாகப் பிரகாசித்தன. (82)

தேவ-கந்தர்வ-தானவர்கள், வேகமாக சமுத்திரத்தைத் தாண்டிச் செல்லும் வானரரைப் பார்த்து, அவர்மேல் மலர்மாரியைப் பொழிந்தார்கள். (83)

இராமனுடைய காரியம் வெற்றி பெற வேண்டும் என்பதற்காக, தாண்டிக் கொண்டிருக்கும் உத்தம வானரரை சூரியன் கடவில்லை; வாயு பகவான் அப்போது (குளிர்ச்சியாகத்) தழுவிக்கொடுத்தார். (84)

வானவீதியாகத் தாண்டிச் செல்லும் அவரை, முனிவர்கள் வாழ்த்தினார்கள்; தேவகந்தர்வர்கள், மகாபலசாலியான அவரைப் புகழ்ந்திசைத்தார்கள். (85)

களைப்பில்லாமல் செல்லும் சிறந்த வானரரைப் பார்த்து, வானத்தில் சஞ்சரிக்கும் நாக-யக்ஷ-ராக்ஷஸ-தேவர்கள் தோத்தரித்து மகிழ்வித்தார்கள். (86)

வானரச் சிங்கமான அந்த அனுமான் தாண்டிக் கொண்டிருந்தபோது, இக்ஷ்வாகு குலத்தைக் கௌரவிக்க விருப்பங்கொண்ட சமுத்திரராஜன், அது பற்றிச் சிந்திக்கலானான். (87)

'வானரேந்திரரான அனுமானுக்கு நான் உதவி செய்யாவிட்டால், பேசும் சக்தி படைத்தவர்கள் எல்லோரும் என்னைப் பழிப்பார்கள். (88)

நான், இக்ஷ்வாகு குலத் தலைவரான ஸகரன் என்பவரால் உண்டாக்கப்பட்டேன். இவரோ, இக்ஷ்வாகு குலத்தைச் சேர்ந்த இராமனுக்கு உதவியாளர். எனவே, இவரைக் கஷ்டப்பட விடக்கூடாது. (89)

- தத₂ மயா வித₄தவ்யம் விஸ்ரமேத யத₂ கபி: ।
 ஸேஷம் ச மயி விஸ்ராந்த: ஸுகே₂நாதிபதிஷ்யதி ॥ (90)
- இதி க்ருத்வா மதிம் ஸாத்₄வீம் ஸமுத்₃ரஸ்ச₂ந்நமம்ப₄ஸி ।
 ஹிரண்யநாப₄ம் மைநாகமுவாச கி₃ரிஸத்தமம் ॥ (91)
- த்வமிஹாஸுரஸங்க₄நாம் பாதாளதலவாஸிநாம் ।
 தே₃வராக்ஞா கி₃ரிஸ்ரேஷ்ட₂ பரிசு: ஸந்நிவேஸித: ॥ (92)
- த்வமேஷாம் ஜாதவீர்யாணாம் புநரேவோத்பதிஷ்யதாம் ।
 பாதாலஸ்யாப்ரமேயஸ்ய த்₃வாரமாவ்ருத்ய திஷ்ட₂ஸி ॥ (93)
- திர்யக்₃ர்த்₄வமத₄ஸ்சைவ ஸக்திஸ்தே ஸைல வர்தி₄தும் ।
 தஸ்மாத்ஸஞ்சோத₃யாமி த்வாமுத்திஷ்ட₂ நக₃ஸத்தம ॥ (94)
- ஸ ஏஷ கபிஸார்த்₃லஸ்த்வாமுபைஷ்யதி வீர்யவாந் ।
 ஹநூமாந் ராமகார்யார்த₂ம் பீ₄மகர்மா க₂மாப்லுத: ॥ (95)
- அஸ்ய ஸாஹ்யம் மயா கார்யமிக்ஷவாகுஹிதவர்திந: ।
 மம ஹீக்ஷவாகவ: பூஜ்யா: பரம் பூஜ்யதமாஸ்தவ ॥ (96)
- குரு ஸாசிவ்யமஸ்மாகம் ந ந: கார்யமதிக்க்ரமேத் ।
 கர்தவ்யமக்ருதம் கார்யம் ஸதாம் மந்யமுதீ₃ரயேத் ॥ (97)
- ஸலிலாதூ₃ர்த்₄வமுத்திஷ்ட₂ திஷ்ட₂த்வேஷ கபிஸ்த்வயி ।
 அஸ்மாகமதிதி₂ஸ்சைவ பூஜ்யஸ்ச ப்லவதாம் வர: ॥ (98)
- சாமீகரமஹாநாப₄ தே₃வக₃ந்த₄ர்வஸேவித ।
 ஹநூமாம்ஸ்த்வயி விஸ்ராந்தஸ்தத: ஸேஷம் க₃மிஷ்யதி ॥ (99)
- காகுத்ஸ்த₂ஸ்யாந்ருஸம்ஸ்யம் ச மைதி₂ஸ்யாஸ்ச விவாஸநம் ।
 ஸ்ரமம் ச ப்லவகே₃ந்த₃ரஸ்ய ஸமீக்ஷயோத்த₂துமர்ஹஸி ॥ (100)
- ஹிரண்யநாபே₄ மைநாகோ நிஸம்ய லவணாம்ப₄ஸ: ।
 உத்பபாத ஜலாத்தூர்ணம் மஹாத்₃ருமலதாயுத: ॥ (101)
- ஸ ஸாக்₃ரஜலம் பி₄த்த்வா ப₃பூ₄வாப்யுத்தி₂தஸ்தத₃ா ।
 யத₂ ஜலத₄ரம் பி₄த்த்வா தீ₃ப்தரஸ்மிர்தி₃வாகர: ॥ (102)
- ஸ மஹாத்மா முஹூர்தேந பர்வத: ஸலிலாவ்ருத: ।
 த்₃ர்ஸயாமாஸ ஸ்ருங்க்₃ாணி ஸாக்₃ரேண நியோஜித: ॥ (103)
- ஸாதகும்ப₄மயை: ஸ்ருங்கை₃: ஸகிந்நரமஹோரகை₃: ।
 ஆதித்யோத்யஸங்காஸைராலிக்₂த்பி₄ரிவாம்ப₃ரம் ॥ (104)
- தப்தஜாம்பூ₃நதை: ஸ்ருங்கை₃: பர்வதஸ்ய ஸமுத்தி₂தை: ।
 ஆகாஸம் ஸஸ்த்ரஸங்காஸமப₄வத்காஞ்சநப்ரப₄ம் ॥ (105)

அனுமான் இளைப்பாறுவதற்கு ஏற்றதான ஓர் ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். என்னிடத்தில் களைப்பைப் போக்கிக் கொண்டு, மீதியுள்ள தூரத்தைச் சிரமமில்லாமல் தாண்டிவிடுவார்.' (90)

இவ்வாறு நல்ல முடிவுக்கு வந்த கடலரசன், தண்ணீருக்குள் மறைந்திருந்த, சிறந்ததும் பொற்சிகரங்களையுடையதுமான மைநாகம் என்ற மலையைப் பார்த்துக் கூறினான்— (91)

“பர்வத சிரேஷ்டனான நீ, பாதாளத்தில் வசிக்கும் அசுரக் கூட்டங்கள் மேலே வராதபடி, கோட்டைத் தாழ்ப்பாள் போல, இந்திரனால் இங்கே வைக்கப்பட்டாய். (92)

நீ, பலம் மிகுந்தவர்களும் மறுபடியும் வெளியே வரக்கூடியவர்களுமான அசுரர்களின் நிகரில்லாத பாதாளத்தின் வாசலை மறைத்துக் கொண்டு நிற்கிறாய். (93)

மலைமுதல்வனே! எழுந்திராய்! உனக்கு மேலும் கீழும் குறுக்கிலும் வளர்வதற்குத் திறமை உண்டு. ஆகையால், உன்னைக் கிளப்புகிறேன் (தூண்டுகிறேன்). (94)

வீர்யம் படைத்தவரும், பயங்கரச் செயல்களைச் செய்பவரும், வானரச் சிங்கமுமான அனுமான், இராமகாரிய நிமித்தமாக ஆகாயத்தில் பறந்து கொண்டு வருகிறார். (95)

இக்ஷ்வாகு குலத்தினருக்குச் சேவை செய்ய விரும்பும் நான், இவருக்கு உதவி செய்யத்தான் வேண்டும். இக்ஷ்வாகு குல மன்னர்கள் என்னால் கௌரவிக்கத் தக்கவர்கள்; உன்னால் மிகவும் உயர்வாக மதிக்கத் தக்கவர்கள். (96)

நமது நன்மைக்காக உதவி செய்; நாம் செய்ய வேண்டிய காரியத்தைத் தவறவிடக் கூடாது; செய்ய வேண்டிய காரியம் செய்யப்படாமல் போனால், சான்றோர்களுக்குக் கோபம் உண்டாகும். (97)

தண்ணீரிலிருந்து மேலே எழுந்து வா! இந்த வானரர் உன்னிடம் தங்குவார். தாவிச் செல்லும் வானரர்களுள் முதன்மையானவரான இவர், நம்முடைய விருந்தினர்; உபசாரத்திற்குரியவர். (98)

பொற்சிகரத்தை உடையவனே! தேவ-கந்தர்வர்களால் வணங்கப்படுபவனே! அனுமான் உன்னிடம் இளைப்பாற்றிக் கொண்டு, பின்னர், மீதியிருக்கும் தூரத்தைக் கடந்து போவார். (99)

சீதையின்பால் காகுத்தனின் இரக்கத் தன்மையையும், (இராவணனால் கவர்ந்து செல்லப்பட்டதால்) மிதிலைச் செல்வி வேறோர் இடத்தில் இருப்பதையும், வானரத் தலைவனின் களைப்பையும் உணர்ந்து, நீ எழுந்திருக்கக் கடவாய்.” (100)

கடலரசனுடைய சொற்களைக் கேட்டு, பெரிய மரம்-கொடிகளோடு கூடியதும், பொற்சிகரம் உடையதுமான மைநாகம் விரைவாகத் தண்ணீரிலிருந்து மேலே எழுந்தது. (101)

மேகத்தைப் பிளந்து கொண்டு கொழுந்துவிட்டெரியும் கதிர்களை உடைய சூரியன் வெளிப்படுவது போல், அப்போது கடல்நீரைப் பிளந்து கொண்டு, அது மேலே வந்தது. (102)

சிறிது நேரத்திற்குள் சமுத்திரரானால் உத்தரவிடப்பட்டவனும், மகாத்மாவும், நீரால் குழப்பட்டிருப்பவனுமான மைநாக பர்வதம், மலைச்சிகரங்களை வெளிக்காட்டியது. (103)

கின்னரர்-மகாசர்ப்பங்களோடு கூடியதும், தங்கப் பிரகாசமுடையதும், உதயகால சூரியனைப் போல் ஜொலிக்கின்றதும், ஆகாயத்தைத் தொடுவது போன்ற சிகரங்களை உடையதுமான மேலே வெளிப்பட்ட தங்கமயமான பர்வதத்தின் முகடுகளால் நீலவண்ண ஆகாயம் தங்கத்தின் ஒளி கொண்டதாயிற்று. (104,105)

- ஜாதருபமயை: ஸ்ருங்கை₃ர்ப்₄ராஜமாநை: ஸ்வயம்ப்ரபை₄: ।
ஆதி₃த்யஸுதஸங்காஸ: ஸோ₅ப₄வத்₃கி₃ரிஸத்தம: ॥ (106)
- தமுத்தி₂தமஸங்கே₃ந ஹநுமாநக்₃ரத: ஸ்தி₂தம் ।
மத்₄யே லவணதோயஸ்ய விக்₄நோயமிதி நிஸ்சித: ॥ (107)
- ஸ தமுச்ச₂ரிதமத்யர்த்₂ம் மஹாவேகே₃ மஹாகபி: ।
உரஸா பாதயாமாஸ ஜீமூதமிவ மாருத: ॥ (108)
- ஸ தத்₂ா பாதிதஸ்தேந கபிநா பர்வதோத்தம: ।
புத்₃த்₄வா தஸ்ய கபேர்வேக₃ம் ஜஹர்ஷ ச நநாத₃ ச ॥ (109)
- தமாகாஸக₃தம் வீரமாகாஸே ஸமுபஸ்தி₂த: ।
ப்ரீதோ ஹ்ருஷ்டமநா வாக்யமப்₃ரவீத்பர்வத: கபிம் ॥ (110)
- மாநுஷம் த₄ாரயந் ரூபமாத்மந: ஸிக₂ரே ஸ்தி₂த: ।
து₃ஷ்கரம் க்ருதவாந் கர்ம த்வமித₃ம் வாநரோத்தம ॥ (111)
- நிபத்ய மம ஸ்ருங்கே₃ஷு விஸ்ரமஸ்வ யத்₂ாஸுக₂ம் ।
ராக₄வஸ்ய குலே ஜாதைருத்₃தி₄: பரிவர்தி₄த: ॥ (112)
- ஸ த்வாம் ராமஹிதே யுக்தம் ப்ரத்யர்சயதி ஸாக₃ர: ।
க்ருதே ச ப்ரதிகர்தவ்யமேஷ த₄ர்ம: ஸநாதந: ॥ (113)
- ஸோ₅யம் தத்ப்ரதிகாரார்தீ₂ த்வத்த: ஸம்மாநமர்ஹதி ।
த்வந்நிமித்தமநேநாஹம் பு₃ஹுமாநாத்ப்ரசோதி₃த: ॥ (114)
- யோஜநாநாம் ஸுதம் சாபி கபிரேஷ க₂மாப்லுத: ।
தவ ஸாநுஷு விஸ்ராந்த: ஸேஷம் ப்ரக்ரமதாமிதி ॥ (115)
- திஷ்ட₂ த்வம் ஹரிஸார்தூ₃ல மயி விஸ்ரம்ய க₃ம்யதாம் ।
ததி₃த்₃ம் க₃ந்த₄வத்ஸ்வாது₃ கந்த₃மூலப₂லம் பு₃ஹு ॥ (116)
- தத்₃ாஸ்வாத்ய ஹரிஸ்ரேஷ்ட₂ விஸ்ரம்ய ஸ்வோ க₃மிஷ்யஸி ।
அஸ்மாகமபி ஸம்ப₃ந்த₄: கபிமுக்த₂ய த்வயாஸ்தி வை ॥ (117)
- ப்ரக்₂யாதஸ்த்ரிஷு லோகேஷு மஹாகு₃ணபரிக்₃ரஹ: ।
வேக₃வந்த: ப்லவந்தோ யே ப்லவக₃ா மாருதாத்மஜ ॥ (118)
- தேஷாம் முக்₂யதமம் மந்யே த்வாமஹம் கபிகுஞ்ஜர ।
அதிதி₂: கில பூஜார்ஹ: ப்ராக்ருதோ₅பி விஜாநதா ॥ (119)
- த₄ர்மம் ஜிக்ஞாஸமாநேந கிம் புநர்யாத்₃ருஸோ பு₄வாந் ।
த்வம் ஹி தே₃வவரிஷ்ட₂ஸ்ய மாருதஸ்ய மஹாத்மந: ॥ (120)
- புத்ரஸ்தஸ்யைவ வேகே₃ந ஸத்₃ரு₃: கபிகுஞ்ஜர ।
பூஜிதே த்வயி த₄ர்மக்ஞ பூஜாம் ப்ராப்நோதி மாருத: ॥ (121)

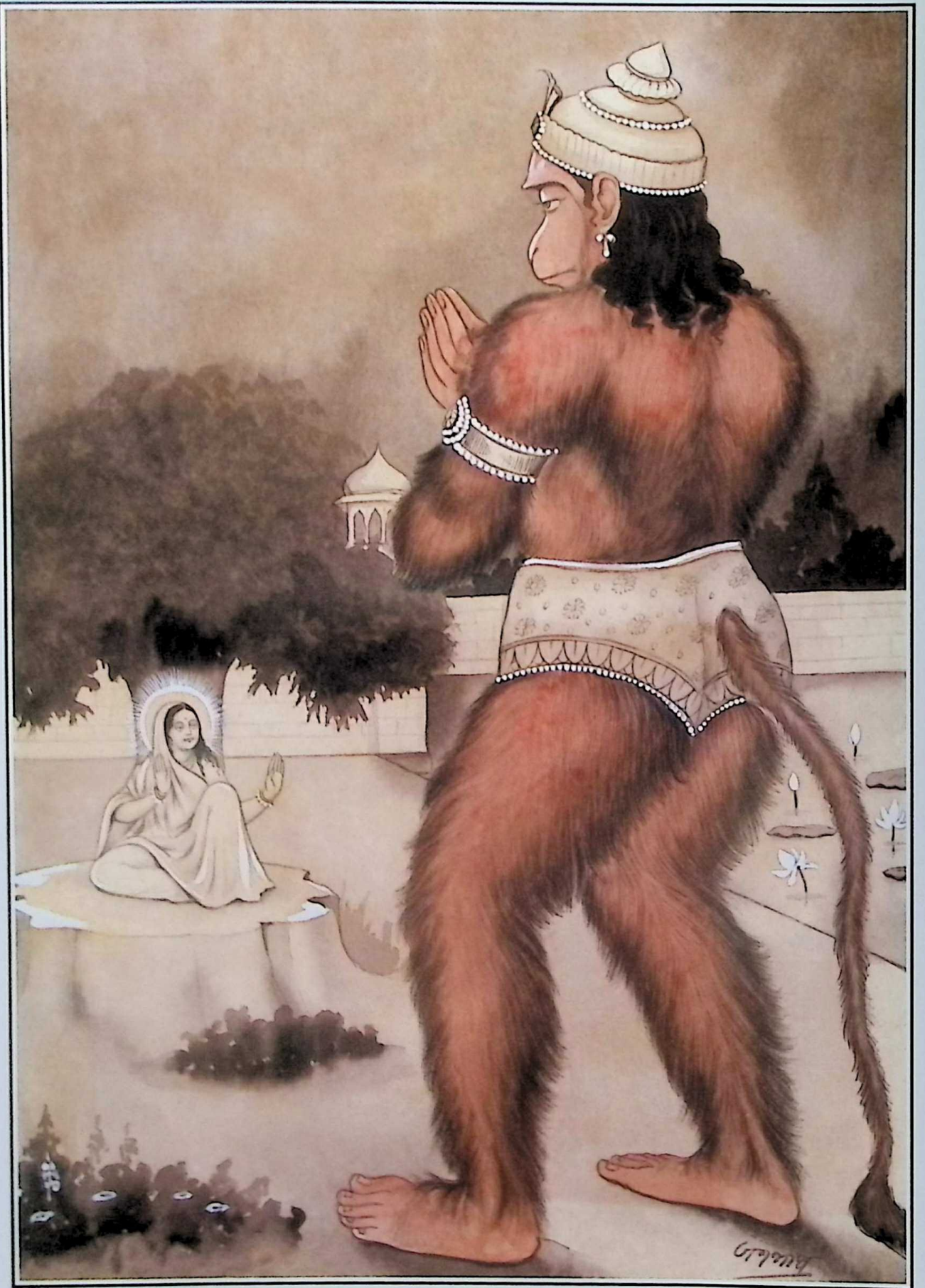
அனுமான் சமுத்திரத்தைத் தாண்டுதல்

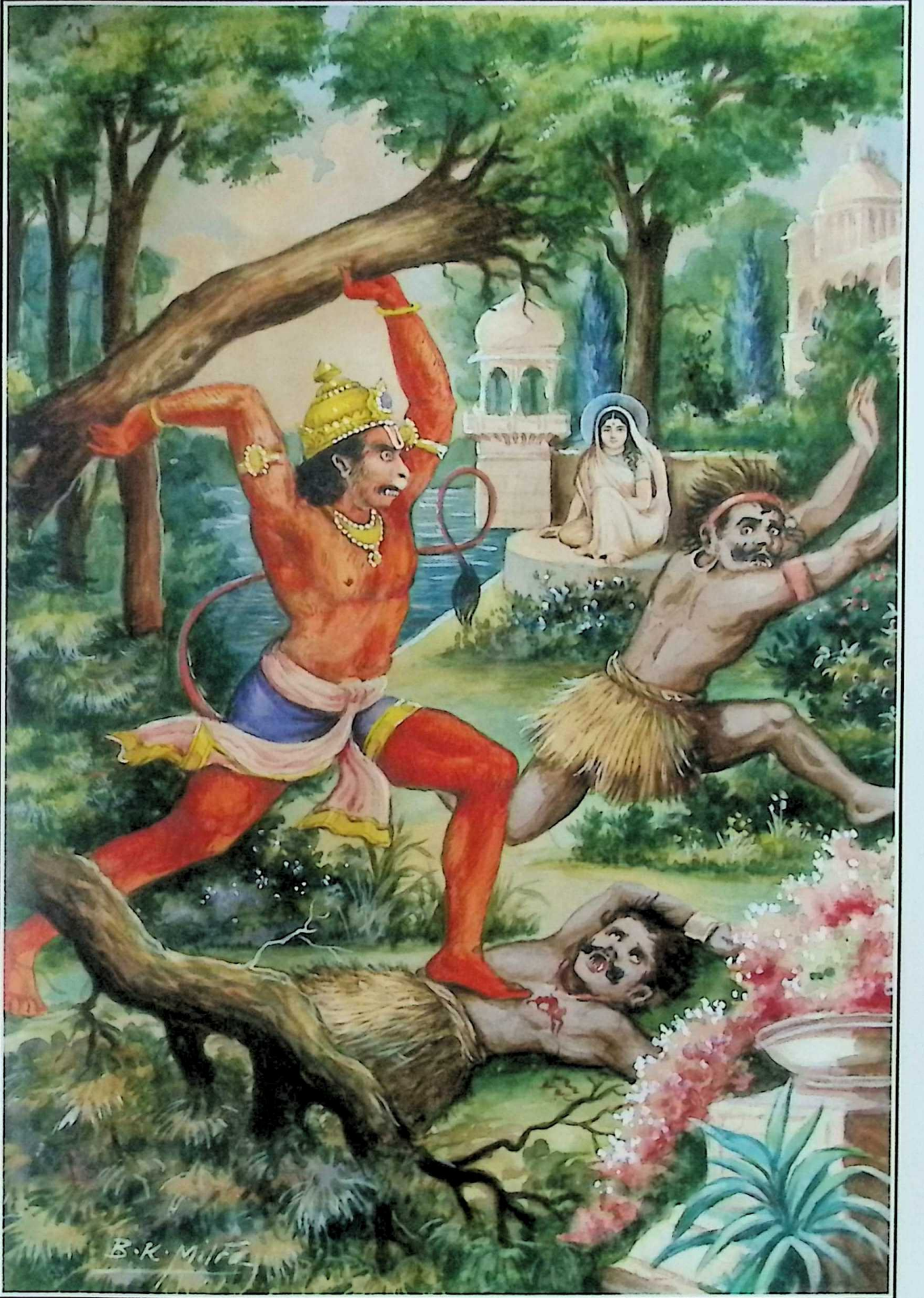
அனுமான் சமுத்திரத்தைத் தாண்டுகையில்,
மைநாக பர்வதம் மேல் எழும்புதல்

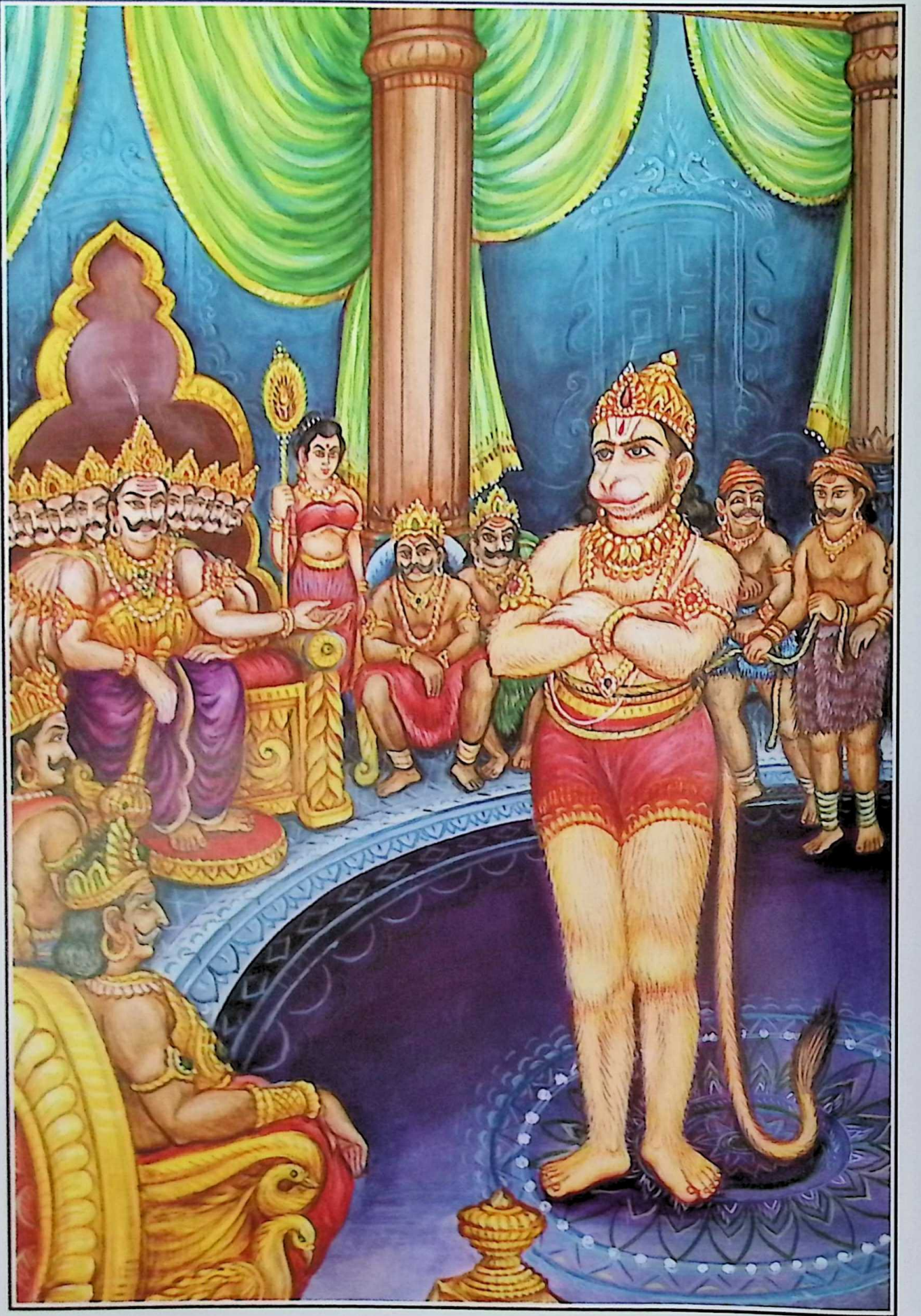
அனுமான், சீதாபிராட்டியைத் தரிசனம் செய்தல்

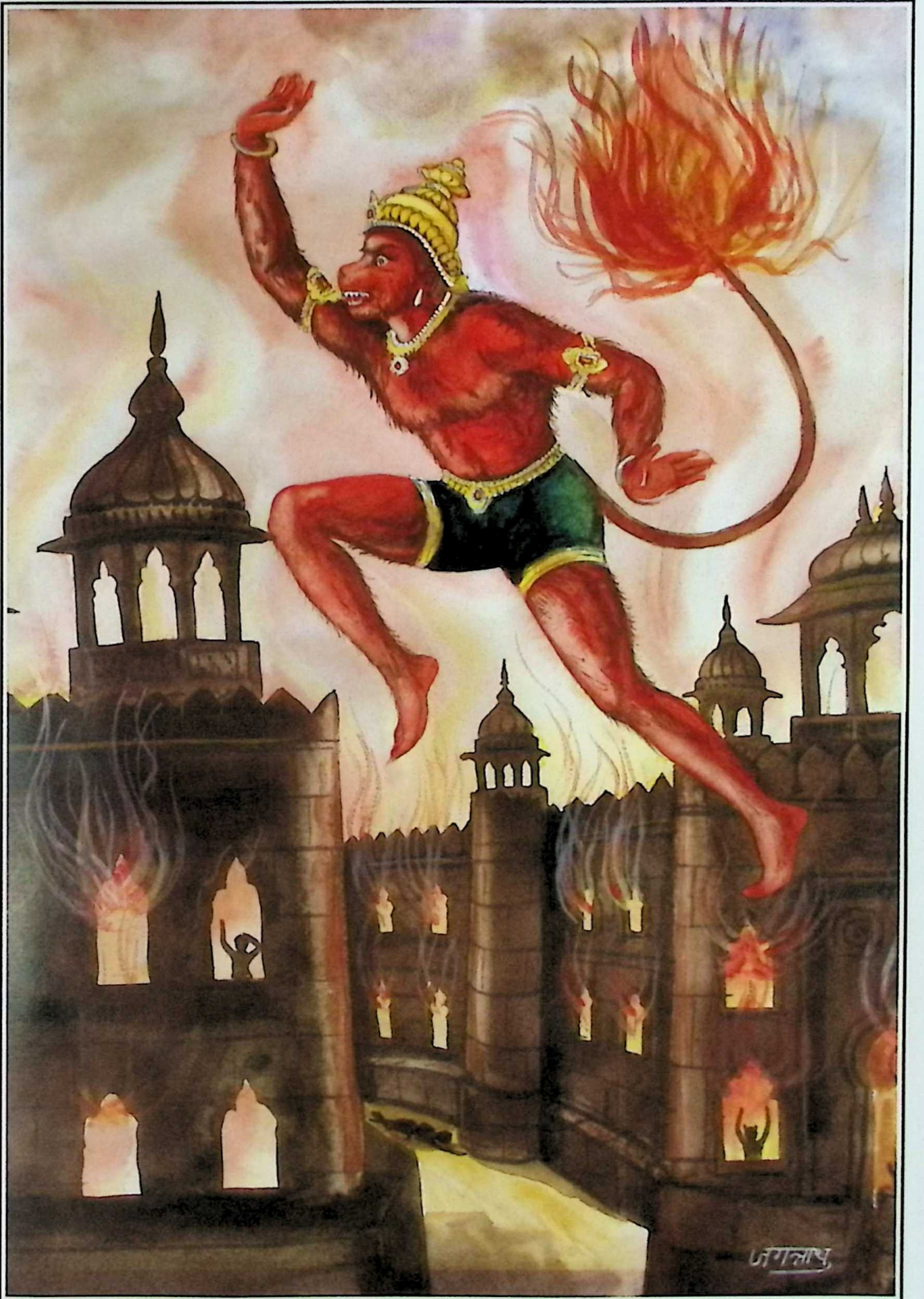
அனுமான், சீதாதேவியிடம் கணையாழியைக் கொடுத்தபின்,
தனது உண்மை ஸ்வரூபத்தைக் காண்பித்தல்

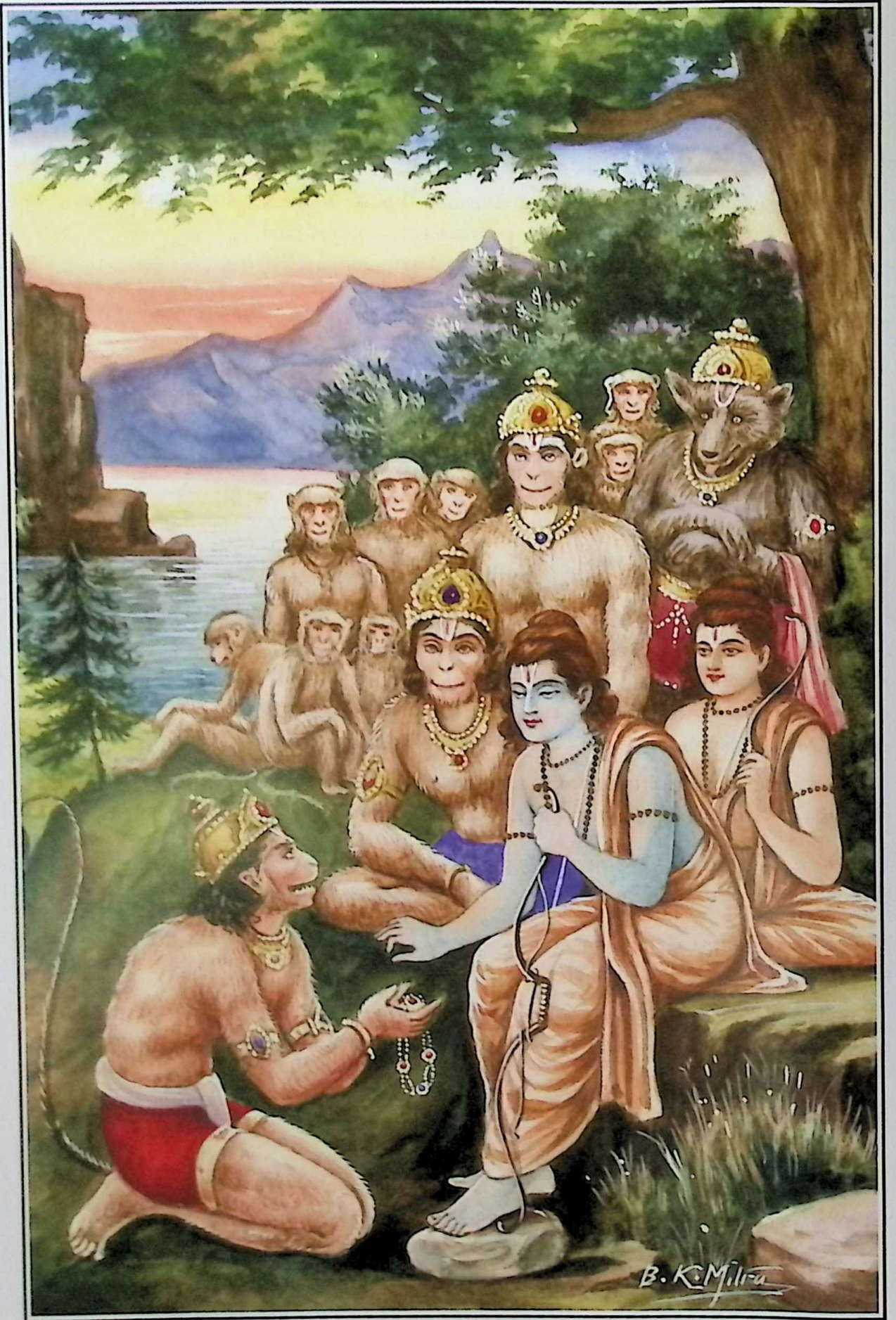
அனுமான், அசோகவனத்தை நாசம் செய்தல்

இராவணனது அரசவையில் அனுமான்

அனுமான், இலங்கையைத் தீக்கிரையாக்குதல்

அனுமான், ஸ்ரீராமபிரானிடம் சூடாமணியை அளித்தல்

அந்த முதன்மையான மலை, இயற்கையான காந்தியினால் ஒளி வீசப்பவைகளும் பொன்மயமானவைகளுமான சிகரங்களால் நூற்றுக்கணக்கான சூரியனின் ஒளிபோன்று பிரகாசமுடையதாக ஆயிற்று. (106)

கடல் நடுவிலிருந்து தடையேதுமில்லாமல் மேலே எழும்பி, தன் எதிரில் நின்ற அதைப் பார்த்து, 'இது ஓர் இடையூறு' என்று எண்ணினார், ஆஞ்சநேயர். (107)

மிகவும் வேகத்தோடு சென்று கொண்டிருந்த அனுமான், மிக நன்றாக மேலே எழும்பிய அதனைக் காற்று மேகத்தைத் தள்ளுவதைப்போல மார்பினால் மோதித் தள்ளினார். (108)

அந்த வானரரால் மோதப்பட்ட சிறந்த மலையானது, அனுமானின் வேகத்தை அனுபவபூர்வமாக உணர்ந்து, பெரிதும் ஆச்சரியமும் ஆனந்தமும் அடைந்தது. (109)

மறுபடியும் மேலே எழும்பிய மலை, ஆகாயத்தில் சென்று கொண்டிருந்த வீரரைப் பார்த்துத் திருப்தியடைந்து, மனித வடிவை ஏற்று, தன் சிகரத்தில் நின்றபடி, மகிழ்ச்சியோடு கூறிற்று—

“வானரோத்தமரே! செயற்கரிய செயலைச் செய்திருக்கிறீர்கள். (ஆகவே,) என்னுடைய சிகரங்களில் இறங்கி, இஷ்டப்படி இளைப்பாறிக் கொள்ளுங்கள்.

இராகவனுடைய குலத்தில் முன்னர் தோன்றியவர்களால் சாகரம் (கடல்) தோண்டப்பட்டது. அதனால், இராம காரியத்தில் ஈடுபட்டுள்ள உங்களுக்குப் பதில் மரியாதை செய்கிறார், கடலரசன். ஒருவர் செய்த உபகாரத்திற்கு (நன்றி தெரிவிக்கும் முறையில்) அவருக்குப் பதில் உபகாரம் செய்வது என்பது மிகப்பழமையான தருமம். தனக்குச் செய்யப்பட்ட உபகாரத்திற்குப் பதில் செய்ய விரும்பும் அவர், உங்களால் கௌரவிக்கத்தக்கவர்.

உங்களிடம் உள்ள மரியாதை காரணமாக கடலரசனால் ஏவப்பட்டு வந்துள்ளேன். சற்று நில்லுங்கள்; என்னிடம் தங்கி களைப்பாறிய பின் செல்லுங்கள். (110-114)

‘நூறு யோஜனை தூரத்தையும் இந்த வானரர் தாண்டுவார். என்றாலும், உன் சிகரங்களில் இளைப்பாறிய பின், மீதி தூரத்தைக் கடந்து செல்வார்’ என்று சொன்னார் (கடலரசன்). (115)

வானர சிரேஷ்டரே! நல்ல மணமும் ருசியும் உள்ள கிழங்கு-வேர்-பழங்களைச் சாப்பிட்டு ஓய்வெடுத்துக் கொண்டு, நாளை தினம் செல்லுங்கள்.

வானரப் பெருந்தகையே! பெரியோர்களை உபசரிக்க வேண்டும் என்ற தருமம், மூன்று உலகங்களிலும் பிரசித்தமானது. எங்களுக்கும் உங்களுக்கும் இந்த உறவு இருக்கிறது.

முதன்மை வானரரே! வேகமுள்ளவர்களும், வானில் பறப்பவர்களுமான பிராணிகளுள், நான் உங்களை மிகச்சிறந்தவராகக் கருதுகிறேன்.

அதிதியாக வந்திருப்பவர் பாமரனாக இருந்தபோதிலும், பண்புநெறி அறிந்தவர்களால் கௌரவிக்கத்தக்கவர் என்றிருக்கும் போது, உங்களைப் போன்ற மகான், நிச்சயம் நன்றாக உபசரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமா?

வானரவேழமே! நீங்கள் தேவர்களில் சிறந்தவரும், மகாத்மாவுமான வாயுதேவனின் புதல்வர்; வேகத்தில் அவரைப் போன்றவர்.

தருமம் அறிந்தவரே! நீங்கள் கௌரவிக்கப்பட்டால், அந்த கௌரவத்தை வாயுதேவன் அடைகிறார். (116-121)

- தஸ்மாத்வம் பூஜநீயோ மே ஸ்ருணு சாப்யத்ர காரணம் ।
பூர்வம் க்ருதயுகே தாத பர்வதா: பக்ஷிணோபவந் ॥ (122)
- தேபி₄ஜக்₃முர்தி₃ஸ: ஸர்வா க்ருட₃நிலவேகி₃ந: ।
ததஸ்தேஷு ப்ரயாதேஷு தே₃வஸங்க₄: ஸஹர்ஷிபி₄: ॥ (123)
- பூதாநி ச ப₄யம் ஜக்₃முஸ்தேஷாம் பதநஸங்கயா ।
தத: க்ருத்₄: ஸஹஸ்ராஷ: பர்வதாநாம் ஸதக்ரது: ॥ (124)
- பக்ஷாம்ஸ்சிச்சே₂த₃ வஜ்ரேண தத்ர தத்ர ஸஹஸ்ரஸ: ।
ஸ மாமுபக₃த: க்ருத்₃தே₄ வஜ்ரமுத்₃யம்ய தே₃வராட் ॥ (125)
- ததோஹம் ஸஹஸா ச்ஷிப்த: ஸ்வஸநேந மஹாத்மநா ।
அஸ்மிந்(ல்)லவணதோயே ச ப்ரச்ஷிப்த: ப்லவகே₃த்தம ॥ (126)
- குப்தபக்ஷஸமக்₃ரஸ்ச தவ பித்ராபி₄ரக்ஷித: ।
ததோஹம் மாநயாமி த்வாம் மாந்யோ ஹி மம மாருத: ॥ (127)
- த்வயா மே ஹ்யேஷ ஸம்புந்த₄: கபிமுக்த₂ய மஹாக்ருண: ।
அஸ்மிந்நேவம் க்ருதே கார்யே ஸாக்ரஸ்ய மமைவ ச ॥ (128)
- ப்ரீதிம் ப்ரீதமநா: கர்தும் த்வமர்ஹஸி மஹாகபே ।
ஸ்ரமம் மோஷய பூஜாம் ச க்ருஹாண கபிஸத்தம ॥ (129)
- ப்ரீதிம் ச பூஹு மந்யஸ்வ ப்ரீதோஸ்மி தவ த்ரஸநாத் ।
ஏவமுத்த: கபிஸ்ரேஷ்ட₂ஸ்தம் நகே₃த்தமமப்₃ரவீத் ॥ (130)
- ப்ரீதோஸ்மி க்ருதமாதித்₂யம் மந்யுரேஷோபநீயதாம் ।
த்வரதே கார்யகாலோ மே ஹ்யஹஸ்ச வ்யதிவர்ததே ॥ (131)
- ப்ரதிக்ஞா ச மயா துத்தா ந ஸ்த₂ாதவ்யமிஹாந்தரா ।
இத்யுக்த்வா பாணிநா ஸைலமாலப்₄ய ஹரிபுங்க்₃வ: ॥ (132)
- ஜக்₃மாமாஸமாவிஸ்ய வீர்யவாந் ப்ரஹஸந்நிவ ।
ஸ பர்வதஸமுத்₃ராப்₄யாம் பூஹுமாநாத்₃வேக்ஷித: ॥ (133)
- பூஜிதஸ்சோபபந்நாபி₄ராஸீர்பி₄ரநிலாத்மஜ: ।
அதே₂ர்த்₄வம் தூ₃ரமுத்பத்ய ஹித்வா ஸைலமஹார்ணவௌ ॥ (134)
- பிது: பந்த₂ாநமாஸ்த₂ாய ஜக்₃ம விமலேம்பு₃ரே ।
ததஸ்சோர்த்₄வக₃திம் ப்ராப்ய கி₃ரிம் தமவலோகயந் ॥ (135)
- வாயுஸூந்நிராலம்பே₃ ஜக்₃ம விமலேம்பு₃ரே ।
தத்₃த்₃விதீயம் ஹநுமதோ த்ருஷ்ட்வா கர்ம ஸுது₃ஷ்கரம் ॥ (136)
- ப்ரஸஸம்ஸு: ஸுரா: ஸர்வே ஸித்₃தூ₃ஸ்ச பரமர்ஷய: ।
தே₃வதாஸ்சாப₄வந் ஹ்ருஷ்டாஸ்தத்ரஸ்த₂ாஸ்தஸ்ய கர்மணா ॥ (137)

ஆகவே, நீங்கள் உபசாரத்திற்கு உரியவர். அத்துடன், நான் சொல்லப் போகும் மற்றொரு காரணத்தையும் கேளுங்கள். ஐயனே! முன்னர் கிருதயுகத்தில் மலைகள் எல்லாம் இறக்கைகளுடன் இருந்தன. (122)

அதனால், அவைகள் கருடன் போலவும், வாயு போலவும் எல்லாத் திசைகளிலும் பறந்து சென்றன.

அவ்வாறு அவைகள் பறக்கும்போது, முனிவர்களும் தேவர் கூட்டங்களும் மற்றுமுள்ள உயிர்ப் பிராணிகளும், 'அவைகள் விழுந்துவிடுமோ?' என்ற சந்தேகத்தில் பயம் அடைந்தார்கள்.

அதனால், நூறு வேள்விகள் செய்தவனும், ஆயிரம் கண்கள் உடையவனுமான இந்திரன் கோபம் கொண்டு, ஆங்காங்கே பர்வதங்களின் சிறகுகளை வஜ்ராயுதத்தால் ஆயிரக்கணக்கில் வெட்டிப் போட்டான்.

அந்த தேவராஜன் கோபத்துடன் வஜ்ரத்தைத் தூக்கிக் கொண்டு என்னிடம் வந்தான். உடனே நான், மகாத்மாவான வாயுதேவனால் இந்த உப்புக் கடலுக்குள் தள்ளப்பட்டேன். (123-126)

இந்த உப்புத் தண்ணீரில் தள்ளப்பட்ட நான், எல்லா இறக்கைகளையும் மறைத்துக் கொண்டவனாய், உங்களுடைய தந்தையால் பாதுகாக்கப்பட்டேன். ஆதலால், நான் உங்களை உபசரிக்கிறேன். ஏனென்றால், வாயு என்னால் போற்றத்தக்கவர். (127)

உங்களுக்கும் எனக்கும் இடையே இப்படிப்பட்ட சிறந்த உறவு இருக்கிறது. பெருவானரரே! முன்னர் நிகழ்ந்த சம்பவங்கள் இவ்வாறு இருக்கையில், நீங்கள் மனப்பூர்வமாக எனக்கும் கடலரசனுக்கும் திருப்தியைத் தரவேண்டும். (அதாவது, என் கோரிக்கையை ஏற்க வேண்டும்.)

வானரப் பெருந்தகையே! இளைப்பாறிக் கொள்ளுங்கள்; உபசாரத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்; அன்பைப் பெரிதாக நினையுங்கள். உங்களைப் பார்த்ததால் நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்துள்ளேன்" என்று சொல்லப்பட்ட அனுமான், அந்த உத்தமமான மலையிடம் கூறினார்— (128-130)

“நான் திருப்தி அடைந்துவிட்டேன்! விருந்துபசாரம் நன்றாகச் செய்யப்பட்டது. (உங்களிடம் தங்க மறுத்ததாலும், மார்பினால் இடித்ததாலும்) என்னிடம் கோபம் கொள்ள வேண்டாம். காரியத்தைச் செய்து முடிப்பதற்காகக் காலம் என்னை விரட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. பகற்பொழுதும் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. (131)

வானரர்களிடம் குள் உரைத்திருக்கிறேன். ஆகையால், இடையில் இங்கே தாமதிப்பதற்கில்லை” என்று சொல்லிவிட்டு, மலையைக் கைகளால் கட்டித் தழுவிப்பின், புன்னகை புரிந்தவாறே, ஆகாயத்தை நோக்கிப் போனார், அனுமான்.

அந்த வாயுகுமாரர், மலை, கடல் ஆகிய இருவராலும் பெருமையுடன் பார்க்கப்பட்டார்; உரிய ஆசீர்வாதங்களாலும் போற்றப்பட்டார்.

மலை, மாகடல் ஆகிய இரண்டையும் விட்டு, மேலே வெகு உயரத்திற்குத் தாவி, நிர்மலமான ஆகாயத்தில், தந்தையின் வானவெளியில் சென்றார்.

வாயுகுமாரர், இன்னும் மேலே சென்று, அந்த மைநாக மலையைப் பார்த்துக் கொண்டு, நிர்மலமான வானவெளியில் பிடிப்பு ஏதும் இல்லாமல் சென்றார்.

பிறரால் செய்ய முடியாததும், அனுமானால் இரண்டாவதாகச் செய்யப்பட்டதுமான (மைநாகத்தை வெற்றி கொள்ளுதல் என்ற) காரியத்தைப் பார்த்து, அங்கேயிருந்த எல்லா தேவர்களும் சித்தர்களும் மாமுனிவர்களும் அவரைப் போற்றினார்கள். (132-137)

- காஞ்சநஸ்ய ஸுநாப₄ஸ்ய ஸஹஸ்ராஷுஸ்ச வாஸவ: ।
உவாச வசநம் ஸ்ரீமாந் பரிதோஷாத்ஸக₃த்₃க₃த₃ம் ॥ (138)
- ஸுநாப₄ம் பர்வதஸ்ரேஷ்ட₂ம் ஸ்வயமேவ ஸசீபதி: ।
ஹிரண்யநாப₄ ஸைலேந்த்₃ர பரிதுஷ்டோஸ்மி தே ப்₄ருஸம் ॥ (139)
- அப₄யம் தே ப்ரயச்ச₂ாமி திஷ்ட₂ ஸௌம்ய யத₂ாஸு₂க₂ம் ।
ஸாஹ்யம் க்ருதம் த்வயா ஸௌம்ய விக்ராந்தஸ்ய ஹநூமத: ॥ (140)
- க்ரமதோ யோஜநஸதம் நிர்ப₄யஸ்ய ப₄யே ஸதி ।
ராமஸ்யைஷ ஹிதாயைவ யாதி த்₃ாஸரதே₂ர்ஹரி: ॥ (141)
- ஸத்க்ரியாம் குர்வதா தஸ்ய தோஷிதோஸ்மி ப்₄ருஸம் த்வயா ।
தத: ப்ரஹர்ஷமக₃மத்₃விபுலம் பர்வதோத்தம: ॥ (142)
- தேவதாநாம் பதில் த்₃ருஷ்ட்வா பரிதுஷ்டம் ஸதக்ரதும் ।
ஸ வை துத்தவர: ஸைலோ ப₃பூ₄வாவஸ்தி₂தஸ்தத₃ா ॥
ஹநூமாம்ஸ்ச முஹூர்தேந வ்யதிசக்ராம ஸாக்₃ரம் ॥ (143)
- ததோ தேவா: ஸக₃ந்த₄ர்வா: ஸித்த₃த₄ாஸ்ச பரமர்ஷய: ।
அப்₃ருவந் ஸுர்யஸங்காஸாம் ஸுரஸாம் நாக₃மாதரம் ॥ (144)
- அயம் வாதாத்தஜ: ஸ்ரீமாந் ப்லவதே ஸாக்₃ரோபரி ।
ஹநூமாந்நாம தஸ்ய த்வம் முஹூர்தம் விக்₄நமாசர ॥ (145)
- ராஷஸம் ரூபமாஸ்த₂ாய ஸுகே₄ரம் பர்வதோபமம் ।
த₃ம்ஷ்ட்ராகராலம் பிங்க்₃ாஷம் வக்த்ரம் க்ருத்வா நப₄:ஸ்ப்ருஸம் ॥ (146)
- ப₃லமிச்ச₂ாமஹே க்ஞாநம் பூ₄யஸ்சாஸ்ய பராக்ரமம் ।
த்வாம் விஜேஷ்யத்யுபாயேந விஷாத₃ம் வா க₃மிஷ்யதி ॥ (147)
- ஏவமுக்தா து ஸா தேவீ தைவதைரபி₄ஸத்க்ருதா ।
ஸமுத்₃ரமத்₄யே ஸுரஸா பி₃ப்₄ரதீ ராஷஸம் வபு: ॥ (148)
- விக்ருதம் ச விருபம் ச ஸர்வஸ்ய ச ப₄யாவஹம் ।
ப்லவமாநம் ஹநூமந்தமாவ்ருத்யேத₃முவாச ஹ ॥ (149)
- மம ப₄ஷ: ப்ரதி₃ஷ்டஸ்த்வமீஸ்வரைர்வாநரர்ஷப₄ ।
அஹம் த்வாம் ப₄ஷயிஷ்யாமி ப்ரவிஸேத₃ம் மமாநநம் ॥ (150)
- ஏவமுக்த: ஸுரஸயா ப்ராஞ்ஜலிர்வாநரர்ஷப₄: ।
ப்ரஹ்ருஷ்டவத: ஸ்ரீமாந் ஸுரஸாம் வாக்யமப்₃ரவீத் ॥ (151)
- ராமோ த்₃ாஸரதி₂: ஸ்ரீமாந் ப்ரவிஷ்டோ த்₃ண்ட₃காவநம் ।
லக்ஷ்மணேந ஸஹ ப்₄ராத்ரா வைதே₃ஹ்யா சாபி ப₄ார்யயா ॥ (152)

தங்கமயமானதும், நல்ல சிகரங்களையுடையதுமான அந்த மலையின் (அனுமானை உபசரித்தல் என்ற) செய்கையால், ஆகாயத்திலிருந்த தேவர்களும் ஆயிரம் கண்ணுடைய இந்திரனும் சந்தோஷப்பட்டார்கள்.

சசீதேவிக்குப் பதியான இந்திரன் தழுதழுத்த குரலில், நற்சிகரங்களைக் கொண்ட பர்வத சிரேஷ்டனைப் பார்த்து, தானே கூறினான்—

“பொற்சிகரத்தை உடையவனே! மலை முதல்வனே! உன்னிடம் நான் மிகவும் சந்தோஷமுள்ளவனாக இருக்கிறேன். (138,139)

உனக்கு நான் அபயம் அளிக்கிறேன். நல்லவனே! நீ செளக்கியமாக இருப்பாய்.

அச்சப்படுவதற்குப் பல காரணங்கள் இருந்தபோதிலும், சிறிதும் அச்சம் கொள்ளாமல் நூறு யோஜனையைக் கடந்து செல்பவரும், பராக்கிரமம் உடையவருமான அனுமானுக்கு, நீ மிகப்பெரிய உதவி செய்திருக்கிறாய்.

தசரத குமாரர் இராமனுடைய தூதனாக இந்த வானரர் செல்கிறார். அவருக்கு நீ மரியாதை செய்ததால், நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்திருக்கிறேன்.”

தேவர்களின் தலைவனும், நூறு யாகங்கள் செய்தவனுமான இந்திரன் மகிழ்ந்ததனால், அந்த மலை மிகவும் சந்தோஷத்தை அடைந்தது.

அவரால் வரம் கொடுக்கப்பட்ட அந்த மலையும், அப்போது முதல் மேலேயே நிலைத்து நிற்பதாயிற்று. சிறிது நேரத்தில் அனுமானும் அந்தக் கடற்பிரதேசத்தைக் கடந்து சென்றார். (140-143)

பிறகு, தேவ-கந்தர்வ-சித்தர்கள் சூரியனுக்கு ஒப்பான ஒளிபடைத்த, நாகமாதா சுரஸையிடம் பின்வருமாறு கூறினார்கள்— (144)

“வாயுகுமாரரான ஸ்ரீமான் கடலுக்கு மேலே தாண்டிச் சென்று கொண்டிருக்கிறார். அவருக்கு அனுமான் என்று பெயர். மிகவும் பயங்கரமானதும், வானளாவி நிற்கும் மலை போன்றதுமான ராக்ஷஸ வடிவத்தை ஏற்று, வளைந்த கோரைப் பற்களுடனும், சிவந்த கண்களையுடைய முகத்துடனும் தோன்றி, அவருக்குக் கொஞ்சம் இடையூறு செய். (145,146)

மறுபடியும் அவருடைய பராக்கிரமத்தை அறிய விரும்புகிறோம். (முதலாவதாக, மைநாக நிகழ்ச்சியில் அறிந்துகொண்டோம்.) ஏதேனும் உபாயம் செய்து உன்னை ஜெயிக்கிறாரா? அல்லது, சோகத்தை அடையப் போகிறாரா? (என்று பார்க்கப் போகிறோம்.)” (147)

இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அந்த தேவி சுரஸை தேவர்களால் கௌரவிக்கப்பட்டு, நடுக்கடலில் அழகற்றதும் ஒழுங்கில்லாததும் எல்லோருக்கும் பயத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதுமான ராக்ஷஸ உருவத்தை எடுத்துக் கொண்டு, வானத்தில் நீந்திக் கொண்டிருந்த அனுமானைச் சூழ்ந்து கொண்டு இவ்வாறு கூறினாள்— (148,149)

“வானர வீரனே! தெய்வங்களால் நீ எனக்கு உணவாக அளிக்கப்பட்டிருக்கிறாய். நான் உன்னைச் சாப்பிடப் போகிறேன். என்னுடைய இந்த வாய்க்குள் புகுவாயாக.” (150)

இவ்வாறு சுரஸையால் சொல்லப்பட்ட வானரர், கைகூப்பிக் கொண்டு, இன்முகத்துடன் சுரஸையிடம் கூறினார்— (151)

“தசரத குமாரரும் ஸ்ரீமானுமான இராமன், சகோதரனான லட்சுமணனுடனும், மனைவியான வைதேகியுடனும் தண்டகாரணயத்திற்கு வந்தார். (152)

- அந்யகார்யவிஷக்தஸ்ய பூத்₃த₄வைரஸ்ய ராஷுஸை: ।
தஸ்ய ஸீதா ஹருதா பூர்யா ராவணேந யஸஸ்விநீ ॥ (153)
- தஸ்யா: ஸகாஸம் தூ₃தோ₅ஹம் க₃மிஷ்யே ராமஸாஸநாத் ।
கர்துமர்ஹஸி ராமஸ்ய ஸாஹ்யம் விஷயவாஸிநீ ॥ (154)
- அத₂வா மைதி₂லீம் த்₃ருஷ்ட்வா ராமம் சாக்லிஷ்டகாரிணம் ।
ஆக₃மிஷ்யாமி தே வக்த்ரம் ஸத்யம் ப்ரதிஸ்ருணோமி தே ॥ (155)
- ஏவமுக்தா ஹநுமதா ஸுரஸா காமரூபிணீ ।
அப்₃ரவீந்நாதிவர்தேந்மாம் கஸ்சிதே₃ஷ வரோ மம ॥ (156)
- தம் ப்ரயாந்தம் ஸமுத்₃வீக்ஷ்ய ஸுரஸா வாக்யமப்₃ரவீத் ।
ப₃லம் ஜிக்ஞாஸமாநா வை நாக₃மாதா ஹநுமத: ॥ (157)
- ப்ரவிஸ்ய வத₃நம் மோத்₃ய க₃ந்தவ்யம் வாநரோத்தம ।
வர ஏஷ புரா த₃த்தோ மம த₄ாத்ரேதி ஸத்வரா ।
வ்யாத₃ய வக்த்ரம் விபுலம் ஸ்தி₂தா ஸா மாருதே: புர: ॥ (159)
- ஏவமுக்த: ஸுரஸயா க்ருத்₃தோ₄ வாநரபுங்க₃வ: ।
அப்₃ரவீத்குரு வை வக்த்ரம் யேந மாம் விஷஹிஷ்யஸே ॥ (160)
- இத்யுக்த்வா ஸுரஸாம் க்ருத்₃தோ₄ த₃ஸயோஜநமாயதாம் ।
த₃ஸயோஜநவிஸ்தாரோ ப₃பூ₄வ ஹநுமாம்ஸ்தத₃ா ॥ (161)
- தம் த்₃ருஷ்ட்வா மேக₄ஸங்காஸம் த₃ஸயோஜநமாயதம் ।
சகார ஸுரஸாப்யாஸ்யம் விம்ஸத்₃யோஜநமாயதம் ॥ (162)
- தத்₃த்₃ருஷ்ட்வா வ்யாதி₃தம் சாஸ்யம் வாயுபுத்ர: ஸுப₃த்₃தி₄மாந் ।
தீர்க்₄ஜிஹ்வம் ஸுரஸயா ஸுகோ₄ரம் நரகோபமம் ॥ (163)
- ஸ ஸம்க்ஷிப்யாத்மந: காயம் ஜீமூத இவ மாருதி: ।
தஸ்மிந் முஹூர்தே ஹநுமாந் ப₃பூ₄வாங்கு₃ஷ்ட₂மாத்ரக: ॥ (164)
- ஸோ₅பி₄பத்யாஸு தத்₃வக்த்ரம் நிஷ்பத்ய ச மஹாஜவ: ।
அந்தரிக்ஷே ஸ்தி₂த: ஸ்ரீமாநித்யம் வசநமப்₃ரவீத் ॥ (165)
- ப்ரவிஷ்டோஸ்மி ஹி தே வக்த்ரம் த₃ாக்ஷாயணி நமோஸ்து தே ।
க₃மிஷ்யே யத்ர வைதே₃ஹீ ஸத்யஸ்சாஸீத்₃வரஸ்தவ ॥ (166)
- தம் த்₃ருஷ்ட்வா வத₃நாந்முக்தம் சந்த்₃ரம் ராஹுமுக₂தி₃வ ।
அப்₃ரவீத்ஸுரஸா தே₃வீ ஸ்வேந ரூபேண வாநரம் ॥ (167)
- அர்த்₂ஸித்₂த்யை ஹரிஸ்ரேஷ்ட₂ க₃ச்₂ ஸௌம்ய யத₂ாஸுக₂ம் ।
ஸமாநயஸ்வ வைதே₃ஹீம் ராக₂வேண மஹாத்மநா ॥ (168)

ராக்ஷஸர்களால் பகை கொள்ளப்பட்ட அவர், வேறு காரியத்தில் (மாரீச மானைப் பின்தொடர்ந்து செல்வதில்) முனைந்திருந்தபோது, அவருடைய மனைவி புகழ் பெற்ற சீதை, இராவணனால் அபகரித்துச் செல்லப்பட்டார். (153)

இராமனுடைய உத்தரவுப்படி, அவரிடம் (சீதையிடம்) தூதனாகச் சென்று கொண்டிருக்கிறேன். இராமனுடைய நாட்டில் வசிக்கும் நீ, அவருக்கு உதவி செய்யக் கடமைப்பட்டவள். (154)

அல்லது (அவரைப் பற்றி எனக்கு என்ன கவலை? என்று நீ நினைத்தால்), சீதையைப் பார்த்துவிட்டு, தவறுகள் செய்யாத இராமனிடம், அந்தச் செய்தியைத் தெரிவித்த பின்னர், உன் வாயை வந்தடைகிறேன். இது நான் செய்யும் சத்தியம்." (155)

அனுமானால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டவளும், இஷ்டப்படி உருவம் எடுக்கக் கூடியவளுமான சுரஸை, "யாரும் என்னை மீறிச் செல்ல முடியாது. இது எனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வரம்" என்றாள். (156)

அதைக் காதில் வாங்கிக் கொள்ளாமலே போய்க் கொண்டிருந்த அவருடைய (அனுமானுடைய) பலத்தை அறிய விரும்பிய சர்ப்பங்களின் தாய் சுரஸை சொன்னாள்— (157)

"வானரோத்தமனே! இப்போது நீ என் வாய்க்குள் புகுந்து, பின்னர் செல்லலாம். இது, முன்பே பிரும்மாவால் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வரம்" என்று கூறி, உடனே முகத்தை மிகவும் அகலமாக்கிக் கொண்டு, அனுமானின் எதிரில் நின்றாள். (158,159)

இவ்வாறு சுரஸையால் கூறப்பட்ட வானரபுங்கவர் கோபம் கொண்டு, "என்னை விழுங்கும் அளவுக்கு உன் வாயைத் திறந்து கொள்" என்றார். பத்து யோஜனை வளர்ந்திருந்த சுரஸையிடம் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, கோபம் கொண்ட அனுமான் பத்து யோஜனை அகலம் உடையவரானார். (160,161)

மேகத்திற்கொப்பான ஒளி வீசுகின்றவரும், பத்து யோஜனை அகலம் உடையவருமான அவரைப் பார்த்து, சுரஸையும் தன் முகத்தை இருபது யோஜனை அகலமுள்ளதாகச் செய்து கொண்டாள். (162)

வாயுமைந்தரும் அதிபுத்திசாலியுமான அனுமான், நீண்ட நாக்குடனும், பயங்கரமான நரகம் போன்றதும், அகலப்படுத்தப்பட்டதுமான அவளுடைய முகத்தைப் பார்த்து, உடனே தன்னுடைய உடலை ஒரு கட்டைவிரல் அளவுள்ளதாகச் சுருக்கிக் கொண்டார். (163,164)

விரைவாக அவள் வாய்க்குள் புகுந்து, மிக வேகத்துடன் வெளிப்பட்டு, ஆகாயத்தில் நின்று கொண்டு, வெற்றிச் செல்வியோடு திகழ்ந்த அவர் இவ்வாறு கூறினார்— (165)

"தாட்சாயணி! உனக்கு நமஸ்காரம். உன் வாயில் புகுந்தவனாகிவிட்டேன்! வைதேகி இருக்கும் இடம் நோக்கிப் போகிறேன். உன்னுடைய வரமும் சத்தியமாயிற்று." (166)

ராகுவின் முகத்திலிருந்து விடுபட்ட சந்திரன் போல, தன் முகத்திலிருந்து வெளியேறிவிட்ட அவரைப் பார்த்து, தன் சொந்த உருவத்துடன் சுரஸா தேவி கூறினாள்— (167)

"வானரசிரேஷ்டனே! அழகனே! காரியத்தை வெற்றிகரமாக முடிப்பதற்காக செளக்கியமாகச் செல்வீராக. மகாத்மாவான இராகவனுடன் விரைவில் வைதேகியைச் சேர்த்து வையுங்கள்." (168)

தத்த்ருதீயம் ஹநுமதோ த்ருஷ்ட்வா கர்ம ஸுதுஷ்கரம் ।
ஸாது₄ ஸாத்₄விதி பூ₄தாநி ப்ரஸஸம்ஸுஸ்தத₃ா ஹரிம் ॥ (169)

ஐக்யாமாகாஸமாவிஸ்ய வேகே₃ந க்ருடே₃பம: ।
ஸேவிதே வாரித₄ாராபி₄: பதகை₃ஸ்ச நிஷேவிதே ॥ (170)

சரிதே கைஸிகாசார்யைரராவதநிஷேவிதே ।
ஸிம்ஹகுஞ்ஜரஸார்தூ₃லபதகே₃ரக₃வாஹநை: ॥ (171)

விமாநை: ஸம்பதத்₃பி₄ஸ்ச விமலை: ஸமலங்க்ருதே ।
வஜ்ரஸநிஸமாக₄ாதை: பாவகைருபஸோபி₄தே ॥ (172)

க்ருதபுண்யைர்மஹாப₄ாகை₃: ஸ்வர்க்ருஜித்₃பி₄ரலங்க்ருதே ।
வஹதா ஹவ்யமத்யர்த்₂ம் ஸேவிதே சித்ரப₄ாநுநா ॥ (173)

க்ரஹநக்ஷத்ரசந்த்₃ரார்கதாராக₃ணவிபூ₄ஷிதே ।
மஹர்ஷிக்₃ணக₃ந்த₄ர்வநாக₃யக்ஷஸமாகுலே ॥ (174)

விவிக்தே விமலே விஸ்வே விஸ்வாவஸுநிஷேவிதே ।
தே₃வராஜக₃ஜாக்ராந்தே சந்த்₃ரஸூர்யபதே₂ ஸிவே ॥ (175)

விதாநே ஜீவலோகஸ்ய விததே ப்ரஹ்மநிர்மிதே ।
பூ₃ஹுஸ: ஸேவிதே வீரேர்வித்₃யாத₄ரக₃ணைர்வரை: ॥ (176)

ஐக்யாம வாயுமார்கே₃ ச க்ருத்மாநிவ மாருதி: ।
ஹநுமாந் மேக₄ஜாலாநி ப்ரகர்ஷந் மாருதோ யத₂ா ॥ (177)

காலாக்ருஸவர்ணாநி ரக்தபீதஸிதாநி ச ।
கபிநா க்ருஷ்யமாணாநி மஹாப்₄ராணி சகாஸிரே ॥ (178)

ப்ரவிஸந்தப்₄ரஜாலாநி நிஷ்பதம்ஸ்ச புந: புந: ।
ப்ராவ்ருஷீந்த்₃ரிவாப₄ாதி நிஷ்பதந் ப்ரவிஸம்ஸ்தத₃ா ॥ (179)

ப்ரத்₃ருஸ்யமாந: ஸர்வத்ர ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ।
பே₄ஜேம்ப₃ரம் நிராலம்ப₃ம் லம்ப₃பக்ஷ இவாத்₃ிராட் ॥ (180)

ப்லவமாநம் து தம் த்ருஷ்ட்வா ஸிம்ஹிகா நாம ராக்ஷஸ் ।
மநஸா சிந்தயாமாஸ ப்ரவ்ருத்₃த₄ா காமரூபிணீ ॥ (181)

அத்ய தீர்க்₄ஸ்ய காலஸ்ய ப₄விஷ்யாம்யஹமாஸிதா ।
இத்யம் ஹி மே மஹத்ஸத்த்வம் சிரஸ்ய வஸமாக₃தம் ॥ (182)

இதி ஸஞ்சிந்த்ய மநஸா ச₂ாயாமஸ்ய ஸமாக்ஷிபத் ।
ச₂ாயாயாம் க்ருஹ்யமாணாயாம் சிந்தயாமாஸ வாநர: ॥ (183)

ஸமாக்ஷிப்தோஸ்மி ஸஹஸா பங்க்₃க்ருதபராக்ரம: ।
ப்ரதிலோமேந வாதேந மஹாதெளரிவ ஸாக்₃ரே ॥ (184)

பிறரால் செய்ய முடியாத காரியத்தை, அனுமான் மூன்றாவது தடவையாகச் செய்துவிட்டதைக் கண்டு, 'வாழ்க, வாழ்க' என்று சர்வப் பிராணிகளும் வானரை, அப்போது கொண்டாடின. (169)

ஆகாயத்தை அடைந்து, கருடனுக்கு நிகரான வேகத்துடன் சென்றார். ஆகாயத்தில் ஆங்காங்கே மேகங்கள் சஞ்சரிக்கின்றன; பறவைகள் புழங்குகின்றன; தேவலோக இசைவாணரான தும்புரு முதலிய இசை வல்லுநர்கள் சஞ்சரிக்கிறார்கள்; ஐராவதம் வசிக்கிறது; சிங்கம், யானை, புலி, பறவை, சர்ப்பம் முதலியவைகளால் சுமக்கப்படுபவைகளும், குற்றமற்றவைகளும், பறந்து கொண்டிருப்பவைகளுமான விமானங்களால் அழகு செய்யப்பட்டிருக்கிறது; வஜ்ராயுதம், இடி ஆகியவற்றின் உரசலால் ஏற்படும் அக்னிகளால் விளங்குவது;

மிகவும் புண்ணியம் செய்த பாக்கியசாலிகளாலும் சுவர்க்கத்தை ஜெயித்தவர்களாலும் அலங்கரிக்கப்படுகிறது; (வேள்விகளில்) தேவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் ஏராளமான அவியை ஏற்றுச் செல்லும் அக்னியால் வசிக்கப்படுவது;

கிரகங்கள், தாரகைகள், சந்திரன், சூரியன், நட்சத்திரக் கூட்டங்களால் அலங்கரிக்கப்படுவது; முனிவர் கூட்டம் மற்றும் கந்தர்வ-நாக-யக்ஷர்களால் சூழப்பட்டது; தனித்தது; நிர்மலமானது; ஆதாரமானது; விசுவாவசு என்ற கந்தர்வன் உறைவது; தேவராஜனின் யானையால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டது; சந்திர-சூரியர்கள் செல்லும் பாதையாக அமைந்தது; மங்களமானது;

உலகத்திற்கு பிறும்மாவினால் செய்யப்பட்ட அஸ்மானகிரி போன்றது; வீரர்களாலும், சிறந்த வித்யாதரக் கூட்டங்களாலும், பலமுறை உபயோகிக்கப்படுவது. (இப்படிப்பட்ட சீர்மிகு) வாயுமார்க்கமான ஆகாயத்தில் கருடனைப் போன்றும், மேகக் கூட்டங்களை இழுக்கும் வாயுவைப் போன்றும் அனுமான் சென்றார். (170-177)

வானரரால் மோதப்பட்ட பெரிய மேகங்கள் கருப்பு-அகில் நிறத்துடனும், சிவப்பு-மஞ்சள்-வெண்மையாகவும் பிரகாசித்தன. (178)

மேகக் கூட்டங்களில் மீண்டும் மீண்டும் புகுந்தும் வெளிப்பட்டும் வந்த அவர், மேகக் கூட்டங்களில் புகுந்தும் வெளிப்பட்டும் வரும் மழைக்கால சந்திரன் போல விளங்கினார். (179)

வாயுகுமாரரான அனுமான், இறகு முளைத்த பெருமலை போல, எங்கும் காணப்பட்டவராய் பிடிப்பில்லாத ஆகாயத்தை அடைந்தார். (180)

தாவிச் சென்று கொண்டிருக்கும் அவரைப் பார்த்து, இஷ்டப்படி உருவம் எடுக்கக் கூடியவளும் பெருத்த உடல் கொண்டவளுமான ஸிம்ஹிகா என்ற ராக்ஷஸி, மனத்தில் பின்வருமாறு சிந்தித்தாள்— (181)

'இப்போது, வெகு நீண்ட காலத்திற்குப் பிறகு, உணவு கொண்டவளாக ஆகப் போகிறேன். வெகுநாட்களுக்குப் பின் பெரிய இந்தப் பிராணி என் வசத்திற்கு வந்திருக்கிறது!' என்று மனத்தால் சிந்தித்த அவள், அவருடைய நிழலைப் பற்றி இழுத்தாள். தன் நிழல் பிடிக்கப்படுவதை உணர்ந்த வானரர் சிந்திக்கத் தொடங்கினார்— (182,183)

'பெருங்கடலில் எதிர்க்காற்றினால் வேகம் தடைபட்ட பெரும் படகு போல, திடீரென்று பராக்கிரமம் குறைக்கப்பட்டவனாக, இழுக்கப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.' (184)

- திர்யக்ஷுர்த்வமத்யஸ்சைவ வீக்ஷமாணஸ்தத: கபி: ।
 துத்யஸு ஸ மஹத்ஸத்த்வமுத்திதம் லவணாம்புஸ: ॥ (185)
- தத்த்ருஷ்ட்வா சிந்தயாமாஸ மாருதிர்விக்ருதாநநம் ।
 கபிராஜேந கதிதம் ஸத்த்வமத்யுதத்யஸுநம் ॥ (186)
- சுயாக்ரூபாஹி மஹாவீர்யம் ததித்யம் நாத்ர ஸம்ஸய: ।
 ஸ தாம் புத்த்வார்ததத்தவேந ஸிம்ஹிகாம் மதிமாந் கபி: ॥ (187)
- வ்யவர்தத மஹாகாய: ப்ராவ்ருஷீவ வலாஹக: ।
 தஸ்ய ஸா காயமுத்வீக்ஷய வர்தமாநம் மஹாகபே: ॥ (188)
- வக்த்ரம் ப்ரஸாரயாமாஸ பாதாலாந்தரஸந்நிப்யம் ।
 கநராஜீவ க்ர்ஜந்தீ வாநரம் ஸமபித்ரவத் ॥ (189)
- ஸ துத்யஸு ததஸ்தஸ்யா விவ்ருதம் ஸுமஹந்முகம் ।
 காயமாத்ரம் ச மேதாவீ மர்மாணி ச மஹாகபி: ॥ (190)
- ஸ தஸ்யா விவ்ருதே வக்த்ரே வஜ்ரஸம்ஹநந: கபி: ।
 ஸங்க்ஷிப்ய முஹூராத்மாநம் நிபபாத மஹாபுல: ॥ (191)
- ஆஸ்யே தஸ்யா நிமஜ்ஜந்தம் துத்ருஸு: ஸித்தசாரணா: ।
 க்ரஸ்யமாநம் யதா சந்த்ரம் பூர்ணம் பர்வணி ராஹுணா ॥ (192)
- ததஸ்தஸ்யா நகைஸ்தீக்ஷணைர்மர்மாண்யுத்க்ருத்ய வாநர: ।
 உத்பபாதாத் வேகேந மந:ஸம்பாதவிக்ரம: ॥ (193)
- தாம் து த்ருஷ்ட்யா ச த்ருத்யா ச துக்ஷிண்யேந நிபாத்ய ஹி ।
 ஸ கபிப்ரவரோ வேக்யாத்வவ்ருதே புநராத்மவாந் ॥ (194)
- ஹ்ருதஹ்ருத்ஸா ஹநுமதா பபாத விதுராம்புஸி ।
 ஸ்வயம்புவைவ ஹநுமாந் ஸ்ருஷ்டஸ்தஸ்யா விநாஸநே ॥ (195)
- தாம் ஹதாம் வாநரேணாஸு பதிதாம் வீக்ஷய ஸிம்ஹிகாம் ।
 பூதாந்யாகாஸசானீனி தமூசு: ப்லவகேக்யாத்மம் ॥ (196)
- பீமமத்ய க்ருதம் கர்ம மஹத்ஸத்த்வம் த்வயா ஹதம் ।
 ஸாத்யார்த்மபிப்ரேதமரிஷ்டம் ப்லவதாம் வர ॥ (197)
- யஸ்ய த்வேதாநி சத்வாரி வாநரேந்த்ர யதா தவ ।
 ஸ்ம்ருதிர்த்ருதிர்மதிர்தூக்ஷயம் ஸ கர்மஸு ந ஸீத்யதி ॥ (198)
- ஸ தை: ஸம்பூவித: பூஜ்யை: ப்ரதிபந்நப்ரயோஜந: ।
 ஜக்யாமாகாஸமாவிஸ்ய பந்நக்யாஸநவத்கபி: ॥ (199)
- ப்ராப்தபூயிஷ்டபாரஸ்து ஸர்வத: ப்ரதிலோகயந் ।
 யோஜநாநாம் ஸதஸ்யாந்தே வநராஜிம் துத்யஸு ஸ: ॥ (200)

வானரர், மேலும் கீழும் பக்கங்களிலும் பார்த்து வந்தபோது, உப்புக் கடலில் எழும்பி நிற்கும் பெரிய பிராணியைப் பார்த்தார். (185)

விகாரமான முகத்தையுடைய அதைப் பார்த்த அனுமான், 'வானர மன்னன் சுக்ரீவனால் சொல்லப்பட்ட விசித்திரமான பிராணி அல்லவா?' என்று எண்ணினார். (186)

'அவரால் சொல்லப்பட்ட சாயாக்ராஹி இதுதான் என்பதில் சந்தேகமில்லை; நிழலைப் பற்றி இழுக்கக் கூடியது; மிக்க வீர்யமுள்ளது' என்று, நடந்து கொண்டிருந்த காரியத்தினால் அவள் ஸிம்ஹிகை என்ற உண்மையை உணர்ந்து, புத்திமானான வானரர், மழைக்கால மேகம் போல பெரும் சரீரமுடையவராக வளர்ந்தார். ஸிம்ஹிகை, அந்தப் பெருவானரருடைய பெருத்த சரீரத்தைப் பார்த்து, பாதாள குகைக்கு ஒப்பாகத் தன் வாயை விரித்துக் கொண்டாள். மேகக்கூட்டம் போல் கர்ஜித்துக் கொண்டு, வானரரை நோக்கி ஓடினாள். (187-189)

அவர், தன் உடல் அளவுக்கு வளர்ந்திருந்த அவளுடைய அகலமான மிகப்பெரிய வாயைப் பார்த்தார். மகாவானரரான அவர் தன் உயிர்நிலைகளைச் சுருக்கிக் கொண்டு, அவளுடைய அகலமான வாயினுள் வஜ்ராயுதம் போல் மிக வேகமாகப் பாய்ந்தார். (190,191)

பெளர்ணமி நாளைய பூர்ண சந்திரன் ராகுவால் விழுங்கப்படுவதைப் போல, அவளுடைய வாயில் மூழ்கிக் கொண்டிருக்கும் அவரை (அனுமானை) சித்த-சாரணர்கள் பார்த்தார்கள். (192)

உடனே, கூர்மையான தன்னுடைய நகங்களால் அவளுடைய உயிர்நிலைகளைப் பிளந்து, மனோவேகம் போன்ற ஆற்றலுடைய அவர் வேகமாக வெளியே தாவினார். (193)

அறிவினாலும் தைரியத்தாலும் செயல்திறனாலும் அவளை வீழ்த்திவிட்டு மனத்திண்மை பெற்ற அனுமான், உடனே மறுபடியும் தன் சரீரத்தை வளர்த்துக் கொண்டார். (194)

அனுமானால் மார்பு பிளக்கப்பட்ட அவள், அலறிக் கொண்டு தண்ணீரில் விழுந்தாள். அவளுடைய அழிவுக்காகவே பிறும்மாவால் படைக்கப்பட்டவர், இந்த அனுமான். (195)

அந்த ஸிம்ஹிகையானவள் அவரால் விரைவாகக் கொல்லப்பட்டு வீழ்ந்ததைப் பார்த்து, ஆகாயத்தில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்த பூதங்கள், வானரோத்தமரான அவரிடம் இவ்வாறு சொன்னார்கள்— (196)

"தாண்டுகிறவர்களுள் முதல்வனே! பயங்கரமான காரியத்தை, இப்போது நீ செய்திருக்கிறாய்! பெரிய இந்தப் பிராணியைக் கொன்று போட்டாயே! நீ ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் காரியத்தை வெற்றிகரமாக முடித்து விட்டு வா. (197)

வானரேந்திரா! தைரியம், தொலைநோக்கு, சட்டென்று முடிவெடுக்கும் துணிவு, செயல்திறன் ஆகிய நான்கும் எவரிடம் இருக்கின்றனவோ, அவர் காரியங்களில் தோற்று வருத்தம் அடைய மாட்டார்." (198)

மதிக்கத்தக்க அவர்களால் கொண்டாடப்பட்டவரும், நினைத்த காரியத்தை முடித்துக் கொண்டுவீட்டவருமான அந்த வானரர், கருடனைப் போல் வேகமாக ஆகாயத்தில் புகுந்து சென்றார். (199)

அநேகமாகக் கடலைத் தாண்டிவிட்ட அவர், சுற்றும்முற்றும் பார்த்து வருகையில், நூறு யோஜனை முடியும் எல்லையில் மரக்கூட்டங்களைக் கண்டார். (200)

த₃த₃ர்ஸ ச பதந்நேவ விவித₄த்₃ருமபூ₄ஷிதம் ।
 த்₃வீபம் ஸாக₂ம்ருக₃ஸ்ரேஷ்டே₂ மலயோபவநாநி ச ॥ (201)

ஸாக₃ரம் ஸாக₃ராநாபம் ஸாக₃ராநாபஜாந் த்₃ருமாந் ।
 ஸாக₃ரஸ்ய ச பத்நீநாம் முக₂ந்யபி விலோகயந் ॥ (202)

ஸ மஹாமேக₄ஸங்காஸம் ஸமீக்ஷயாத்மாநமாத்மவாந் ।
 நிருந்த₄ந்தமிவாகாஸம் சகார மதிமாந் மதிம் ॥ (203)

காயவ்ருத்தி₄ம் ப்ரவேக₃ம் ச மம த்₃ருஷ்ட்வைவ ராக்ஷஸா: ।
 மயி கௌதூஹலம் குர்யுரிதி மேநே மஹாகபி: ॥ (204)

தத: ஸரீரம் ஸங்க்ஷிப்ய தந்மஹீத₄ரஸந்நிப₄ம் ।
 புந: ப்ரக்ருதிமாபேதே₃ வீதமோஹ இவாத்மவாந் ॥ (205)

தத்₃ருபமதிஸங்க்ஷிப்ய ஹநூமாந் ப்ரக்ருதௌ ஸ்தி₂த: ।
 த்ரீந் க்ரமாநிவ விக்ரம்ய ப₃லிவீர்யஹரோ ஹரி: ॥ (206)

ஸ சாருநாநாவித₄ரூபத₄ரீ பரம் ஸமாஸாத்₃ய ஸமுத்₃ரதீரம் ।
 பரைரஸக்யம் ப்ரதிபந்நரூப: ஸமீக்ஷிதாத்மா ஸமவேக்ஷிதார்த₂: ॥ (207)

தத: ஸ லம்ப₃ஸ்ய கி₃ரே: ஸம்ருத்₃தே₄ விசித்ரகூடே நிபபாத கூடே ।
 ஸகேதகோத்த₃ாலகநாரிகேலே மஹாத்₃ரிகூடப்ரதிமோ மஹாத்மா ॥ (208)

ததஸ்து ஸம்ப்ராப்ய ஸமுத்₃ரதீரம்
 ஸமீக்ஷய லங்காம் கி₃ரிராஜமூர்த்₄நி ।
 கபிஸ்து தஸ்மிந்நிபபாத பர்வதே
 விதூ₄ய ரூபம் வ்யத₂யந் ம்ருக₃த்₃விஜாந் ॥ (209)

ஸ ஸாக₃ரம் த்₃நவபந்நக்யுதம் ப₃லேந விக்ரம்ய மஹோர்மிமாலிநம் ।
 நிபத்ய தீரே ச மஹோத்₃தே₄ஸ்தத₃ா த்₃த₃ர்ஸ லங்காமமராவதீமிவ ॥ (210)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதீகாவ்யே
 ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ ப்ரத₂ம: ஸர்க₃: ॥

த்₃விதீய: ஸர்க₃:
ராத்ரௌ லங்காப்ரவேஸ:

ஸ ஸாக₃ரமநாத்₄ருஷ்யமதிக்ரம்ய மஹாப₃ல: ।
 த்ரிகூடஸிக₂ரே லங்காம் ஸ்தி₂தாம் ஸ்வஸ்தே₂ா த்₃த₃ர்ஸ ஹ ॥ (1)

தத: பாத்₃பமுக்தேந புஷ்பவர்ஷேண வீர்யவாந் ।
 அபி₄வ்ருஷ்ட: ஸ்தி₂தஸ்தத்ர ப₃பெள புஷ்பமயோ யத₂ா ॥ (2)

கீழே இறங்கும்போதே, பல வகையான மரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தீவையும் மலயமலையின் நந்தவனங்களையும் பார்த்தார், அனுமான். (201)

பெருங்கடலையும், கடலோரத்தையும், கடலோரத்தில் வளர்ந்திருந்த மரங்களையும், கடலின் பத்தினிகளான நதிகள் சங்கமிக்கும் முகத்துவாரங்களையும் பார்த்தபடியே, மிகப்பெரிய மேகம்போல் ஆகாயத்தைத் தடுத்துக் கொண்டிருக்கும் தன் சரீரத்தைப் பற்றி ஆலோசித்து, அவர் ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வந்தார். (202,203)

‘என்னுடைய பெரிய சரீரத்தையும் அதிவேகத்தையும் பார்த்தவுடனேயே, ராக்ஷஸர்கள் என்னைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளத் துடிப்பார்கள்’ என்று அனுமான் எண்ணினார். (204)

உடனே, மலை போன்றிருந்த தன் உடலைச் சுருக்கிக் கொண்டு, மோகம் முதலான மாசுகளைக் களைந்துவிட்ட ஆத்மஞானி போல், தன் இயற்கையான வடிவத்தை அடைந்தார். (205)

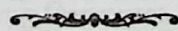
அந்த (மிகப்பெரிய) வடிவத்தை மிகவும் சுருக்கிக் கொண்டு, இயல்பான வடிவத்தில் நின்ற அனுமான், பலிச்சக்கரவர்த்தியின் வீர்யத்தைப் பறிப்பதற்காக மூன்று அடி நடந்த வாமனரைப் போல் திகழ்ந்தார். (உருவத்தின் அளவுதான் சுருங்கியதே தவிர, இயற்கையான பேராற்றல் சுருங்கவில்லை - என்றபடி.) (206)

அழகான பலவித உருவங்களை எடுக்கக் கூடியவரும், பெருங்கடலின் அக்கரையை அடைந்து பிறரால் வெல்ல முடியாதவரும், சுருங்கிய வடிவமுடையவரும், மாபெரும் மலையின் சிகரம் போன்றவருமான அந்த மகாத்மா, இனிமேல் நடக்க வேண்டியதைப் பற்றி தீர்மானித்துக் கொண்டவராக, செழிப்பானதும், தாழை-நருவிலி-தென்னை மரங்கள் ஏராளமாக விளங்குவதுமான லம்பம் என்ற மலையின் சிகரத்தில் இறங்கினார். (207,208)

பெருங்கடலின் அக்கரையை அடைந்துவிட்ட அவர், சிறந்த மலையின் மேல் விளங்கும் இலங்கையைப் பார்த்துக் கொண்டு, பழைய உருவத்தை விட்டுவிட்டு, பறவை-விலங்குகளைக் கலங்கச் செய்தவராக, அந்த லம்ப மலையில் இறங்கினார். (209)

பேரலைகள் வீசும் பெருங்கடலைத் தன் பலத்தினால் கடந்து வந்து, பெருங்கடலின் கரையில் குதித்து, அமராவதிப் பட்டணம் போல் விளங்குவதும், அரக்கர்களும் நாகர்களும் நிறைந்ததுமான இலங்கையைப் பார்த்தார், அனுமான். (210)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
முதலாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : இரண்டு

இரவில் இலங்கையில் நுழைதல்

மகாபலசாலியான ஆஞ்சநேயர் ஒருவராலும் தாண்ட முடியாத பெருங்கடலைக் கடந்து வந்து, சிறிதும் சிரமமில்லாமல், திரிகூட மலையின் சிகரத்தில் அமைந்திருந்த இலங்கையைக் கண்டார். (1)

அப்போது வீர்யவானான அவர், மரங்களால் உதிர்க்கப்பட்ட மலர்மாரியால் மூழ்கடிக்கப்பட்டு, புஷ்பங்களால் ஆனவர் போலவே காணப்பட்டார். (2)

- யோஜநாநாம் ஸதம் ஸ்ரீமாம்ஸ்தீர்த்வாப்யுத்தமவிக்ரம: ।
அநி:ஸ்வஸந் கபிஸ்தத்ர ந க்₃லாநிமதி₄க₃ச்ச₂தி ॥ (3)
- ஸதாந்யஹம் யோஜநாநாம் க்ரமேயம் ஸுப₃ஹுந்யபி ।
கிம் புந: ஸாக₃ரஸ்யாந்தம் ஸங்க₂யாதம் ஸதயோஜநம் ॥ (4)
- ஸ து வீர்யவதாம் ஸ்ரேஷ்ட₂: ப்லவதாமபி சோத்தம: ।
ஜக₃ாம வேக₃வாந்(ல்)லங்காம் லங்க₄யித்வா மஹோத₃தி₄ம் ॥ (5)
- ஸாத்₃வலாநி ச நீலாநி க₃ந்த₄வந்தி வநாநி ச ।
க₃ண்ட₃வந்தி ச மத்₄யேந ஜக₃ாம நக₃வந்தி ச ॥ (6)
- ஸைலாம்ஸ்ச தருபி₄ஸ்ச₂ந்நாந் வநராஜீஸ்ச புஷ்பிதா: ।
அபி₄சக்ராம தேஜஸ்வீ ஹநுமாந் ப்லவக₃ர்ஷப₄: ॥ (7)
- ஸ தஸ்மிந்நசலே திஷ்ட₂ந் வநாந்யுபவநாநி ச ।
ஸ நக₃ாக்₃ரே ஸ்தி₂தாம் லங்காம் த₃த₃ர்ஸ பவநாத்மஜ: ॥ (8)
- ஸரலாந் கர்ணிகாராம்ஸ்ச க₂ர்ஜுராம்ஸ்ச ஸுபுஷ்பிதாந் ।
ப்ரியாலாந் முசலிந்த₃ாம்ஸ்ச குடஜாந் கேதகாநபி ॥ (9)
- ப்ரியங்கு₃ந் க₃ந்த₄பூர்ணாம்ஸ்ச நீபாந் ஸப்தச்ச₂த₃ாம்ஸ்தத₂ா ।
அஸநாந் கோவித₃ாராம்ஸ்ச கரவீராம்ஸ்ச புஷ்பிதாந் ॥ (10)
- புஷ்பப₄ாரநிபுத்₃த₄ாம்ஸ்ச தத₂ா முகுலிதாநபி ।
பாத₃பாந் விஹக₃ாகீர்ணாந் பவநாதூ₄தமஸ்தகாந் ॥ (11)
- ஹம்ஸகாரண்ட₃வாகீர்ணா வாயி: பத்₃மோத்பலாயுதா: ।
ஆக்ரீ₃டாந் விவித₄ாந் ரம்யாந் விவித₄ாம்ஸ்ச ஜலாஸயாந் ॥ (12)
- ஸந்ததாந் விவிதை₄ர்வ்ருசை: ஸர்வர்துப₂லபுஷ்பிதை: ।
உத்₃யாநாநி ச ரம்யாணி த₃த₃ர்ஸ கபிகுஞ்ஜர: ॥ (13)
- ஸமாஸாத்₃ய ச லக்ஷமீவாந்(ல்)லங்காம் ராவணபாலிதாம் ।
பரிக₂ாபி₄: ஸபத்₃மாபி₄: ஸோத்பலாபி₄ரலங்க்ருதாம் ॥ (14)
- ஸீதாபஹரணாத்நேந ராவணேந ஸுரக்ஷிதாம் ।
ஸமந்தாத்₃விசரத்₃பி₄ஸ்ச ராக்ஷஸை: காமரூபிபி₄: ॥ (15)
- காஞ்சநேநாவ்ருதாம் ரம்யாம் ப்ராகாரேண மஹாபுரீம் ।
க்₃ருஹைஸ்ச க்₃ரஹஸங்காஸை: ஸாரத₃ாம்புத்₃ஸந்நிபை₄: ॥ (16)
- பாண்ட₃ராபி₄: ப்ரதோலிபி₄ருச்சாபி₄ரபி₄ஸம்வ்ருதாம் ।
அட்டாலகஸதாகீர்ணாம் பதாகாத்₃வஜமாலிநீம் ॥ (17)
- தோரணை: காஞ்சநைர்தீப்தாம் லதாபங்க்திவிசித்ரிதை: ।
த₃த₃ர்ஸ ஹநுமாந்(ல்)லங்காம் தி₃வி தே₃வபுரீமிவ ॥ (18)

பூரிமானும் மிகவும் பராக்கிரமம் உள்ளவருமான ஆஞ்சநேயர், நூறு யோஜனை தூரத்தைக் கடந்து வந்தும் கூட பெருமூச்சு விடவில்லை; வாட்டம் அடையவில்லை. (3)

‘(இன்னும்) எத்தனையோ நூற்றுக்கணக்கான யோஜனை தூரத்தையும் நான் கடந்து செல்வேன்! பின்னே, நூறு யோஜனை என்ற அளவுக்கு உட்பட்ட இந்தக் கடல் எம்மாத்திரம்!’ (4)

வீரர்களுள் வீரர்; தாண்டுகிறவர்களிலும் முதன்மையான அவர், மாபெருங்கடலைத் தாண்டிவிட்டு, விரைவாக இலங்கையையும் அடைந்தார். (5)

நீளமான புல்புதர்கள், மணம் பெருக்கும் காடுகள், சிறு பாறைகளுடன் கூடிய சிறு மலைகள் - இவைகளுக்கு இடையே சென்றார். (6)

தேஜஸ்வியும் வானர முக்கியஸ்தருமான அனுமான், மரங்களால் மறைக்கப்பட்ட மலைகளையும், பூத்துக் குலுங்கும் காடுகளின் வரிசைகளையும் கடந்து சென்றார். (7)

வாயுகுமாரரான அவர், அந்த மலையில் நின்று கொண்டு, சுற்றிலுமிருந்த காடுகள்- நந்தவனங்களையும், மலை முடியில் நிற்கும் இலங்கையையும் ஒரே வீச்சில் கண்டார். (8)

தேவதாரு, கோங்கு, பேரிச்சை, நன்றாக மலர்ந்திருந்த முரளி, எலுமிச்சை, மலை மல்லிகை, தாழை, மணம் மிகுந்த பிரியங்கு, கடம்பம், ஏழிலைப்பாலை, மருதை, மலைச்சாத்தி, மலர்ந்த அரளி முதலான பலவகை புஷ்பங்களோடு கூடினதும், மொட்டுக்கள் இருந்தனவும், பறவைகளால் சூழப்பட்டதும், பெருங்காற்றினால் அசைக்கப்பட்ட கிளை நுனிகளை உடையதுமான மரங்களையும்;

அன்னம்-நீர்க்காக்கைகளால் சூழப்பட்டதும், செந்தாமரை-நீலோத்பலம் போன்ற மலர்கள் உடையதுமான ஓடைகளையும்; ரம்மியமான விளையாடும் இடங்களையும்; எல்லா ருதுக்களிலுமுள்ள மலர், பழம் கொடுக்கும் பலவித மரங்களால் சூழப்பட்ட நீர்நிலைகளையும்; அழகிய தோட்டங்களையும் அனுமான் பார்த்தார். (9-13)

இராவணனால் ஆட்சி செய்யப்பட்ட இலங்கை, தாமரை, நீலோத்பலம் (ஆகிய மலர்கள்) பூத்திருந்த அகழிகளால் சூழப்பட்டிருந்தது. இராவணனால் சீதை கவர்ந்து வரப்பட்டதால், (அவள் அந்த நகரத்தில் ஏதோ ஓர் இடத்தில் வைக்கப்பட்டிருப்பதால்) இஷ்டப்படி உருவம் எடுக்கக்கூடியவர்களும், எல்லாப் பக்கங்களிலும் திரிந்து கொண்டிருப்பவர்களும், கொடிய வில்லாளிகளுமான ராக்ஷஸர்களால் நன்றாகக் காவல் காக்கப்பட்டது.

அழகிய தங்கமயமான மதிற்சுவர்கள் அந்தப் பெருநகரத்தைச் சுற்றி இருந்தன; கிரகங்களைப் போலும், சரத்கால மேகம் போலும் உயரமாக அமைக்கப்பட்ட வெண்மையான வீடுகள் இருந்தன; நூற்றுக்கணக்கான போர்ப்பயிற்சி மைதானங்கள் இருந்தன;

பாவட்டாக்களும் கொடிகளும் நிறைந்திருந்தன; கொடி வரிசைகள், அழகாக எழுதப்பட்டிருந்த பொன்மயமான தோரணங்கள் ஆகியவை ஒளி வீசிக் கொண்டிருந்தன. இப்படிப்பட்ட வானலோகத்து தேவர்கள் பட்டணமான அமராவதி போன்ற இலங்கையைப் பார்த்தார், அனுமான். (14-18)

கி₃ரிமூர்த்த₂நி ஸ்தி₂தாம் லங்காம் பாண்ட₃ரைர்ப₄வதை: ஸுபை₄: ।
ஸ த₃த₃ர்ஸ கபி: புநீமாந் புரமாகாஸக₃ம் யத₂ா ॥ (19)

பாலிதாம் ராஷஸேந்த₃ரேண நிர்மிதாம் விஸ்வகர்மணா ।
ப்லவமாநாமிவாகாஸே த₃த₃ர்ஸ ஹநுமாந் புரீம் ॥ (20)

வப்ரப்ராகாரஜக₄நாம் விபுலாம்ப₃வநாம்ப₃ராம் ।
ஸதக்₄நீஸுலகேஸாந்தாமட்டாலகவதம்ஸகாம் ॥ (21)

மநஸேவ க்ருதாம் லங்காம் நிர்மிதாம் விஸ்வகர்மணா ।
த₃வாரமுத்தரமாஸாத₃ய சிந்தயாமாஸ வாநர: ॥ (22)

கைலாஸநிலயப்ரக்₂யமாலிக₂ந்தமிவாம்ப₃ரம் ।
ம₃யமாநமிவாகாஸமுச்ச₂ரிதைர்ப₄வநோத்தமை: ॥ (23)

ஸம்பூர்ணாம் ராஷஸைர்கே₄ரைர்நாகை₃ர்பே₄க₃வதீமிவ ।
அசிந்த்யாம் ஸுக்ருதாம் ஸ்பஷ்டாம் குபே₃ராத₄யுஷிதாம் புரா ॥ (24)

த₃ம்ஷ்ட்ரிபி₄ர்ப₃ஹுபி₄: ஸுரரை: ஸுலபட்டிஸபாணிபி₄: ।
ரஷிதாம் ராஷஸைர்கே₄ரைர்கு₃ஹாமாஸீவிஷைரிவ ॥ (25)

தஸ்யாஸ்ச மஹதீம் கு₃ப்திம் ஸாக₃ரம் ச ஸமீக்ஷய ஸ: ।
ராவணம் ச ரிபும் கே₄ரம் சிந்தயாமாஸ வாநர: ॥ (26)

ஆக₃த்யாபீஹ ஹரயோ ப₄விஷ்யந்தி நிரர்த₂கா: ।
ந ஹி யுத்₃தே₂ந வை லங்கா ஸக்யா ஜேதும் ஸுரைரபி ॥ (27)

இமாம் து விஷமாம் து₃ர்க₃ாம் லங்காம் ராவணபாலிதாம் ।
ப்ராப்யாபி ஸ மஹாப₃ாஹு: கிம் கரிஷ்யதி ராக₄வ: ॥ (28)

அவகாஸோ ந ஸாந்த்வஸ்ய ராஷஸேஷ்வபி₄க₃ம்யதே ।
ந த₃ாநஸ்ய ந பே₄த₃ஸ்ய நைவ யுத்₃த₄ஸ்ய த்₃ருஸ்யதே ॥ (29)

சதுர்ணாமேவ ஹி க₃திர்வாநராணாம் மஹாத்மநாம் ।
வ₃ாலிபுத்ரஸ்ய நீலஸ்ய மம ராக்ஞஸ்ச தீ₄மத: ॥ (30)

யாவஜ்ஜாநாமி வைதே₃ஹீம் யதி₃ ஜீவதி வா ந வா ।
தத்ரைவ சிந்தயிஷ்யாமி த்₃ருஷ்ட்வா தாம் ஜநகாத்மஜாம் ॥ (31)

தத: ஸ சிந்தயாமாஸ முஹூர்தம் கபிகுஞ்ஜர: ।
கி₃ரிஸ்ருங்கே₃ ஸ்தி₂தஸ்தஸ்மிந் ராமஸ்யாப₄யுத₃யே ரத: ॥ (32)

அநேந ரூபேண மயா ந ஸக்யா ரஷஸாம் புரீ ।
ப்ரவேஷ்டும் ராஷஸைர்கு₃ப்தா க்ருரைர்ப₃ஸமந்விதை: ॥ (33)

திரிகூட மலையின் உச்சியில், மங்களமான, வெண்மையான மாளிகைகள் நிரம்பிய இலங்கை, ஆகாயவெளியில் உள்ள ஒரு பட்டணம் போல் விளங்குவதை, ஸ்ரீமானான வானரர் பார்த்தார். (19)

இராவணனால் ஆளப்படுவதும், விசுவகர்மாவினால் அமைக்கப்பட்டதும் ஆகாயத்தில் மிதப்பதைப் போல் தோன்றுவதுமான அந்த நகரத்தைப் பார்த்தார், அனுமான். (20)

விசுவகர்மாவினால் மனப்பூர்வமான உற்சாகத்தோடு உண்டாக்கப்பட்ட ஒரு மடந்தையைப் போலிருந்த இலங்கையின் மதிற்சுவர்களின் அடிப்பாகத்தில் அமைந்திருந்த திண்ணைகளே, உடலின் இடைபாகம்; தூய நீர் நிறைந்த அகழிகளே புதிய ஆடை; மதிற்சுவர் மேல் வைக்கப்பட்டிருந்த பீரங்கி, சூலம் முதலியவைகளே கேசபாரம்; போர்க்கால உபயோகத்திற்காக மதிற்சுவரில் ஒதுக்கப்பட்டிருந்த இடங்களே ஆபரணங்கள். அதன் வடக்கு வாசலை அடைந்த ஆஞ்சநேயர் (மேற்கொண்டு செய்ய வேண்டிய காரியம் பற்றிச்) சிந்திக்கலானார். (21,22)

கைலாச சிகரம் போன்றதும், ஆகாயத்தைத் தொடுவது போன்றதும், மிக உயரமான உத்தம மாளிகைகளால் ஆகாயத்தில் பறப்பது போலிருந்ததும், சர்ப்பங்களால் போகவதீ நகரம் காக்கப்படுவதைப் போல, பயங்கரமான ராக்ஷஸர்களால் நிரம்பியிருந்ததும், கற்பனைக்கும் எட்டாததும், நன்றாக அமைக்கப்பட்டதும், ஒழுங்காக இருந்ததும், முன்பு குபேரன் வசித்ததும், மகாவிஷம் கொண்ட சர்ப்பங்களால் காக்கப்படும் மலைக்குகையைப் போல், சூலம்-பட்டிசம் ஏந்திய கோரைப் பற்களைக் கொண்ட சூரர்களான ராக்ஷஸர்களால் பாதுகாக்கப்படுவதுமான இலங்கையையும், திட்டமாக அமைக்கப்பட்ட காவல் கட்டுப்பாடுகளையும், சுற்றியிருந்த பெருங்கடலையும், பயங்கரமான விரோதி இராவணனையும் எண்ணிப் பார்த்து, வானரர் பெருங்கவலைக்கு உள்ளானார். (23-26)

'வானரர்கள், இங்கே வந்தாலுமே பலனை அடையாமல் போவார்கள். தேவர்களாலும் யுத்தம் செய்து வெற்றி கொள்ளக்கூடியது அல்ல, இலங்கை. (27)

இராவணன் ஆட்சி செய்வதும், நுழைய முடியாத அரண்களைக் கொண்டதுமான இந்த இலங்கையை, புஜபலபராக்கிரமசாலியான அந்த இராகவனே வந்தடைந்தாலும், அவர் என்ன செய்வார்? (28)

(தமோ குணமுள்ள) ராக்ஷஸர்களுடன் சமாதானம் என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை; செல்வச் செழிப்புடன் இருப்பதால் தானத்திற்கும் இடமில்லை; மிகுந்த பலபராக்கிரமங்களில் இறுமாப்புக் கொண்டிருக்கும் இவர்களிடையே பேதம் விளைவிக்கவும் முடியாது; அறிவும் ஆற்றலும் கொண்டவர்களாதலால், யுத்தம் என்ற உபாயமும் இங்கே பயன்படாது. (29)

வானரர்களுள் மகாத்மாக்களான நால்வருக்குத்தான் - வாலி மைந்தன் அங்கதன், நீலன், நான், அறிவிற்சிறந்த அரசன் சுக்ரீவன் ஆகியவர்களுக்குத்தான் - இங்கு வரக்கூடிய திறன் உண்டு. (30)

வைதேகி உயிரோடு இருக்கிறாரா, இல்லையா? என்பதை முதலில் தெரிந்து கொள்கிறேன். ஜனகுமாரியைப் பார்த்த பிறகு, இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் ஆலோசிக்கலாம்.' (31)

பின்னர், சிறிதுநேரம் மலைச்சிகரத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு, இராமனுடைய சேடிமத்தில் நோக்கமுடைய வானரவேழமான அவர் சிந்திக்கத் தொடங்கினார். (32)

கொடியவர்களும், ஆற்றல் படைத்தவர்களுமான ராக்ஷஸர்களால் காவல் காக்கப்படுவதுமான இந்த ராக்ஷஸ நகரத்தில், என்னுடைய இதே உருவத்தோடு நுழைய முடியாது. (33)

உக்₃ரெளஜஸோ மஹாவீர்யா ப₃லவந்தஸ்ச ராஷஸா: ।
வஞ்சநீயா மயா ஸர்வே ஜாநகீம் பரிமார்குதா ॥ (34)

லக்ஷ்யாலக்ஷயேண ரூபேண ராத்ரெள லங்காபுரீ மயா ।
ப்ரவேஷ்டும் ப்ராப்தகாலம் மே க்ருத்யம் ஸாத₄யிதும் மஹத் ॥ (35)

தாம் புரீம் தாத்த்ருசீம் த்₃ருஷ்ட்வா து₃ராத₄ர்ஷாம் ஸுராஸுரை: ।
ஹநூமாம்ஸ்சிந்தயாமாஸ விநி:ஸ்வஸ்ய முஹூர்முஹு: ॥ (36)

கேநோபாயேந பஸ்யேயம் மைதி₂லீம் ஜநகாத்மஜாம் ।
அத்₃ருஷ்டோ ராஷஸேந்த்₃ரேண ராவணேந து₃ராத்மநா ॥ (37)

ந விநஸ்யேத்கத₂ம் கார்யம் ராமஸ்ய விதி₃தாத்மந: ।
ஏகாமேகஸ்ச பஸ்யேயம் ரஹிதே ஜநகாத்மஜாம் ॥ (38)

பூதாஸ்சார்த₂ா விபத்யந்தே தே₃ஸகாலவிரோதி₄தா: ।
விக்லவம் தூ₃தமாஸாத்ய தம: ஸூர்யோத்யே யத₂ா ॥ (39)

அர்த்₂ாநர்த்₂ாந்தரே பு₃த்தி₄ர்நிஸ்சிதாபி ந ஸோப₄தே ।
க₄ாதயந்தி ஹி கார்யாணி தூ₃தா: பண்டி₃தமாநிந: ॥ (40)

ந விநஸ்யேத்கத₂ம் கார்யம் வைக்லவ்யம் ந கத₂ம் ப₄வேத் ।
லங்க₄நம் ச ஸமுத்₃ரஸ்ய கத₂ம் நு ந ப₄வேத்₃வ்ருத₂ா ॥ (41)

மயி த்₃ருஷ்டே து ரக்ஷோபீ₄ ராமஸ்ய விதி₃தாத்மந: ।
ப₄வேத்₃வ்யர்த₂மித₃ம் கார்யம் ராவணாநர்த₂மிச்ச₂த: ॥ (42)

ந ஹி ஸக்யம் க்வசித்ஸ்த₂ாதுமவிக்ஞாதேந ராஷஸை: ।
அபி ராஷஸரூபேண கிமுதாந்யேந கேநசித் ॥ (43)

வாயுரப்யத்ர நாக்ஞாதஸ்சரேதி₃தி மதிர்மம ।
ந ஹ்யஸ்த்யவிதி₃தம் கிஞ்சித்₃ராஷஸாநாம் ப₃லியஸாம் ॥ (44)

இஹாஹம் யதி₃ திஷ்ட₂ாமி ஸ்வேந ரூபேண ஸம்வ்ருத: ।
விநாஸமுபயாஸ்யாமி ப₄ர்துரர்த₂ஸ்ச ஹீயதே ॥ (45)

ததுஹம் ஸ்வேந ரூபேண ரஜந்யாம் ஹ்ரஸ்வதாம் க₃த: ।
லங்காமபி₄க₃மிஷ்யாமி ராக₄வஸ்யார்த₂ஸித்₃த₄யே ॥ (46)

ராவணஸ்ய புரீம் ராத்ரெள ப்ரவிஸ்ய ஸுது₃ராஸத₃ாம் ।
விசிந்வந் ப₄வநம் ஸர்வம் த்₃ருக்ஷ்யாமி ஜநகாத்மஜாம் ॥ (47)

அரக்கர்கள் எல்லோரும் பேராண்மை உடையவர்கள்; மகாவீரர்கள்; பலசாலிகள். எனவே, ஜானகியைத் தேடுகிற என்னால் ஏமாற்றத்தக்கவர்கள். (நேரான வழியைக் கடைப்பிடித்தால், வந்த காரியம் கெட்டுப் போகும் - என்றபடி.) (34)

(பிறரால் பார்க்கப்படக்கூடிய பெரிய உருவத்துடன் சென்றால், ராக்ஷஸர்கள் என்னைக் கண்டு கொள்வார்கள்; யார் கண்ணிலும்படாத மிகச்சிறிய உருவத்தை எடுத்துக் கொண்டால், இலங்கை முழுவதையும் சுற்றிப் பார்க்க முடியாது. ஆகவே,) கண்ணுக்குப் புலப்படாத உருவத்தில், இரவு நேரத்தில் இலங்காபுரியினுள் புகுவதற்கும், மகத்தான அருஞ்செயலை நிறைவேற்றுவதற்கும் தக்க தருணம் வந்துள்ளது. (35)

தேவாசுரர்களாலும் வெற்றி கொள்ள முடியாத அப்படிப்பட்ட நகரத்தைப் பார்த்து, மிகவும் கவலையோடு பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டு சிந்தனையில் ஆழ்ந்தார், ஆஞ்சநேயர். (36)

தீயவனும், ராக்ஷஸ மன்னனுமான இராவணனால் பார்க்கப்படாமல், ஜனகரின் புதல்வியான மைதிலியை, நான் எந்த உபாயத்தால் காண்பேன்? (37)

உலகப் புகழ்பெற்ற இராமனுடைய காரியம் கெட்டுப் போகாமலிருக்க (அதற்கேற்றபடி), ஜனககுமாரியை வேறு ஒருவரும் இல்லாத நேரத்தில், நான் பார்ப்பதற்கு வழி என்ன? (38)

விவேகமில்லாத தூதனிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட காரியங்கள், இடம்-காலம் வேறுபட்டுவிட்டால், முடியும் தறுவாயில் உள்ளவைகூட, அவனால் தகுந்தபடி நடந்து கொள்ள முடியாததால், சூரியோதய கால இருள்போல் அழிந்து போகின்றன. (39)

செய்யத்தக்கது-செய்யத்தகாதது என்று (தீர்க்காலோசனைக்குப்பின், யஜமானரால்) முடிவு செய்யப்பட்டவைகளும்கூட, (விவேகமில்லாத தூதனிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட காரியங்கள்) வெற்றி அடைவதில்லை. தங்களை மகாபுத்திசாலிகள் என்று நினைத்துக் கொள்ளும் தூதர்கள், காரியங்களை அழித்து விடுகிறார்கள். (40)

காரியம் எவ்வாறு கெட்டுப் போகாமலிருக்கும்? அச்சம் எப்படி ஏற்படாமலிருக்கும்? பெருங்கடலைத் தாண்டி வந்ததும் எப்படி வீணாகிப் போகாமலிருக்கும்? (41)

ராக்ஷஸர்களால் நான் பார்க்கப்பட்டால், இராவணனுடைய அழிவை விரும்புகிறவரும், உலகப் புகழ் பெற்றவருமான இராமனுடைய இந்தக் காரியம் உருப்படாமற்போகும். (42)

நான் ராக்ஷஸ வடிவத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும், ராக்ஷஸர்களால் அறியப்படாமல் ஒருக்காலும் இருக்கவே முடியாது; வேறு உருவத்தை எடுத்துக் கொண்டால், என்னை மிகச் சலபமாகக் கண்டுபிடித்து விடுவார்கள் என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமா? (43)

இங்கு, காற்றுகூட பிறரால் அறியப்படாமல் வீச முடியாது என்று நான் திடமாக எண்ணுகிறேன். பெரும்பலசாலிகளான அரக்கர்களால் அறியப்படாத எதுவும் இங்கு இல்லை. (44)

நான், இங்கு என்னுடைய இந்தப் பெரிய சுயரூபத்தோடு நின்று கொண்டிருந்தேனேயானால் நாசத்தை அடைவேன்; தலைவருடைய காரியமும் கெட்டுப் போகும். (45)

ஆகவே, என்னுடைய சுயவடிவத்தை (இந்த வானர வடிவத்தை)ச் சுருக்கிக் கொண்டு, இராகவனுடைய லட்சியம் நிறைவேற்றுவதற்காக (இரவு நேரத்தில்) இலங்கைக்குள் புகப் போகிறேன். நெருங்க முடியாத இராவணனுடைய பட்டணத்திற்குள் இரவில் புகுந்து, எல்லா மாளிகைகளிலும் ஜனக குமாரியைத் தேடிப் பார்க்கப் போகிறேன். (46,47)

இதி ஸஞ்சிந்த்ய ஹநுமாந் ஸுரீயஸ்யாஸ்தமயம் கபி: ।
ஆசகாங்ஷே ததூ விரோ வைதேஹ்யா த்ரஸநோத்ஸுக: ॥ (48)

ஸுரீயே சாஸ்தம் கதே ராத்ரௌ தேஹம் ஸங்க்ஷிப்ய மாருதி: ।
ப்ருஷத்யம்ஸகமாத்ர: ஸந் ப்ருவாத்யத்யத்ரஸந: ॥ (49)

ப்ரதேஷகாலே ஹநுமாநஸ்தூர்ணமுத்ப்லுத்ய வீர்யவாந் ।
ப்ரவிவேஸ புரீம் ரம்யாம் ஸுவிபக்தமஹாபத்யாம் ॥ (50)

ப்ராஸாத்யமாலாவிததாம் ஸ்தம்பை: காஞ்சநராஜதை: ।
ஸாதகும்பமயைர்ஜாலைர்கந்தாவநகரோபமாம் ॥ (51)

ஸப்தபௌமாஷ்டபௌமைஸ்ச ஸ த்யத்ரஸ மஹாபுரீம் ।
தலை: ஸ்படிகஸங்கீர்ணை: கார்தஸ்வரவிபூஷிதை: ॥ (52)

வைரூர்யமணிசித்ரைஸ்ச முக்தாஜாலவிராஜிதை: ।
தலை: ஸுஸுபிரே தாநி புவநாந்யத்ர ரக்ஷஸாம் ॥ (53)

காஞ்சநாநி விசித்ராணி தோரணாநி ச ரக்ஷஸாம் ।
லங்காமுத்த்யோதயாமாஸு: ஸர்வத: ஸமலங்க்ருதாம் ॥ (54)

அசிந்த்யாமத்யதகாராம் த்ருஷ்ட்வா லங்காம் மஹாகபி: ।
ஆஸீத்விஷண்ணோ ஹ்ருஷ்டஸ்ச வைதேஹ்யா த்ரஸநோத்ஸுக: ॥ (55)

ஸ பாண்டூரோத்வித்தவிமாநமாலிநீம்
மஹார்ஹஜாம்பூநதஜாலதோரணாம் ।
யஸஸ்விநீம் ராவணபூஹுபாலிதாம்
க்ஷபாசரைர்பீமபுலை: ஸமாவ்ருதாம் ॥ (56)

சந்த்ரோபி ஸாசிவ்யமிவாஸ்ய குர்வந்-
ஸ்தாராகுணைர்மத்யகதோ விராஜந் ।
ஜ்யோத்ஸநாவிதாநேந விதத்ய லோக-
முத்திஷ்டதே நைகஸஹஸ்ரரஸ்மி: ॥ (57)

ஸங்கப்ரபம் க்ஷீரம்ருணாலவர்ண-
முத்யக்ச்சமாநம் வ்யவபாஸமாநம் ।
த்யத்ரஸ சந்த்ரம் ஸ கபிப்ரவீர:
போப்லூயமாநம் ஸரஸ்வ ஹம்ஸம் ॥ (58)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
ஸுந்தரகாண்டே த்விதீய: ஸர்க: ॥

இவ்வாறு, ஆலோசித்து முடிவு செய்த அந்த வீர வானரர் அனுமான், வைதேகியைக் காண்பதில் துடிப்புடையவராக, சூரியன் மறைவதை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். (48)

சூரியன் அஸ்தமித்து இரவு வந்தவுடன் மாருதி, தன் உடலை ஒரு பூனையளவுக்குச் சுருக்கிக் கொண்டு ஆச்சரியப்படத்தக்க விதமாக விளங்கினார். (49)

பிரதோஷ காலத்தில், வீரயவானான அனுமான் வேகமாகத் தாவி, செம்மையாக வகுக்கப்பட்ட நெடுஞ்சாலைகளை உடையதும் அழகியதுமான பட்டணத்திற்குள் பிரவேசித்தார். (50)

அந்த நகரத்தில், மாளிகைகள் வரிசையாக இருந்தன. ஸ்படிகத்தால் தளவரிசை செய்யப்பட்டு, சுவர்ணத்தால் இழைக்கப்பட்ட தரைகளாலும் தங்க-வெள்ளித் தூண்களாலும் தங்கச்சாளரங்களாலும் நிறைந்த ஏழு மாடிக் கட்டடங்களும், எட்டு மாடிக் கட்டடங்களும் அமைக்கப்பட்ட கந்தர்வ நகரத்திற்கு ஒப்பானதுமான பெரும் பட்டணத்தை அவர் பார்த்தார். (51,52)

அங்கு ராக்ஷஸர்களுடைய மாளிகைகள் வைடூர்யமணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, ஏராளமான முத்துக்களால் இழைக்கப்பட்டதுமான தளவரிசைகளால் சிறப்பாக விளங்கின. (53)

நாற்புறத்திலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட விசித்திரமான தங்கத் தோரணங்கள், ராக்ஷஸ நகரத்தைப் பிரகாசப்படுத்திக் கொண்டிருந்தன. (54)

நினைத்துப் பார்க்க முடியாததும், அற்புதமான வடிவம் உடையதும், வெண்மை நிறமுள்ள மாடிகளின் வரிசையை உடையதும், விலைமதிக்க முடியாத பொற்சாளரங்களையுடைய நுழைவாயிலை உடையதும், கீர்த்தி வாய்ந்ததும், இராவணனுடைய புஜங்களால் பாதுகாக்கப்படுவதும், பயங்கரமான பலம் கொண்ட இராச்சுற்றிகளான ராக்ஷஸர்களால் சூழப்பட்டதுமான இலங்கையைக் கண்டு, (இவ்வளவு கட்டுப்பாடான நகரத்தில் நான் எவ்வாறு சீதையைத் தேடுவேன்? என்று) அனுமான் கவலை அடைந்தார். வைதேகியைப் பார்ப்பதில் உள்ள ஆர்வத்தால் சந்தோஷமும் அடைந்தார். (55,56)

சந்திரனும், இவருக்கு உதவி செய்வதைப் போல, நட்சத்திரக்கூட்டங்களின் நடுவில் பிரகாசித்துக் கொண்டு, ஒளிக் குடையால் உலகத்தைப் பிரகாசப்படுத்தியவாறு ஆயிரக்கணக்கான கிரணங்களுடன் உதயமாகிறான். (உதயமானான் - என்றபடி.) (57)

வெண்சங்கு போன்ற காந்தி உள்ளதும், பால் மற்றும் தாமரைத் தண்டுகளின் நிறத்தை வெளிப்படுத்துவதும், உயரே சென்று கொண்டு மிகவும் ஒளி வீசுவதும், ஏரியில் நீந்தும் அன்னப்பறவையைப் போல் விளங்குவதுமான சந்திரனைப் பார்த்தார், வானரவீரர். (58)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
இரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

த்ருதீய: ஸர்க₃:

லங்காதி₄தே₃வதாவிஜய:

- ஸ லம்ப₃ஸிக₂ரே லம்பே₃ லம்ப₃தோயத₃ஸந்நிபே₄ ।
ஸத்த்வமாஸ்த₂ய மேத₄ாவீ ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ॥ (1)
- நிஸி லங்காம் மஹாஸத்த்வோ விவேஸ கபிகுஞ்ஜர: ।
ரம்யகாநநதோயாட்₄யாம் புரீம் ராவணபாலிதாம் ॥ (2)
- ஸாரத₃ாம்பு₃த₄ரப்ரக்₂யைர்ப₄வநைருபஸோபி₄தாம் ।
ஸாக₃ரோபமநிர்கே₄ஷாம் ஸாக₃ராநிலஸேவிதாம் ॥ (3)
- ஸுபுஷ்டப₃ஸங்கு₃ப்தாம் யதை₂வ விடபாவதீம் ।
சாருதோரணநிர்யூஹாம் பாண்ட₃ரத்₃வாரதோரணாம் ॥ (4)
- பு₄ஜக₃ாசரிதாம் கு₃ப்தாம் ஸுப₄ாம் பே₄ாக₃வதீமிவ ।
தாம் ஸவித்₃யுத்₃க₄நாகீர்ணாம் ஜ்யோதிர்க₃ணநிஷேவிதாம் ॥ (5)
- மந்த₃மாருதஸஞ்சாராம் யத₂ா சாப்யமராவதீம் ।
ஸாதகும்பே₄ந மஹதா ப்ராகாரேணாபி₄ஸம்வ்ருதாம் ॥ (6)
- கிங்கிணீஜாலகே₄ஷாபி₄: பதாகாபி₄ரலங்க்ருதாம் ।
ஆஸாத்ய ஸஹஸா ஹ்ருஷ்ட: ப்ராகாரமபி₄பேதி₃வாந் ॥ (7)
- விஸ்மயாவிஷ்டஹ்ருத₃ய: புரீமாலோக்ய ஸர்வத: ।
ஜாம்பூ₃நத₃மயைர்த்₃வாரை:வைடு₃ர்யக்ருதவேதி₃கை: ॥ (8)
- வஜ்ரஸ்ப₂டிகமுக்ந்தாபி₄ர்மணிகுட்டிமபூ₄ஷிதை: ।
தப்தஹாடகநிர்யூஹை ராஜதாமலபாண்ட₃ரை: ॥ (9)
- வைடு₃ர்யதலஸோபாநை: ஸ்ப₂டிகாந்தரபாம்ஸுபி₄: ।
சாருஸஞ்ஜவநோபேதை: க₂மிவோத்பதிதை: ஸுபை₄: ॥ (10)
- க்ரௌஞ்சப₃ர்ஹிணஸங்கு₄ஷ்டை ராஜஹம்ஸநிஷேவிதை: ।
தூர்யாப₄ரணநிர்கே₄ஷை: ஸர்வத: ப்ரதிநாதி₃தாம் ॥ (11)
- வஸ்வோகஸாராப்ரதிமாம் ஸமீக்ஷய நக₃ரீம் தத: ।
க₂மிவோத்பதிதாம் லங்காம் ஜஹர்ஷ ஹநுமாந் கபி: ॥ (12)
- தாம் ஸமீக்ஷய புரீம் லங்காம் ராஷஸாதி₄பதே: ஸுப₄ாம் ।
அநுத்தமாம்ருத்₃தி₄மதீம் சிந்தயாமாஸ வீர்யவாந் ॥ (13)
- நேயமந்யேந நக₃ரீ ஸக்யா த₂ர்ஷயிதும் ப₃லாத் ।
ரஷிதா ராவணப₃லைருத்₃யதாயுத₃தூரிபி₄: ॥ (14)

ஸர்க்கம் : முன்று இலங்காதேவியை ஜெயித்தல்

வாயுகுமாரரும் மகாபலசாலியும் பேரறிவாளருமான அனுமான், தொங்குகின்ற மேகம் போன்றதும், அகலமான முடிப்பகுதியை உடையதுமான லம்பம் என்னும் மலையில் அமைந்ததும், அழகிய வனம்-நீர்நிலைகள் உடையதும், இராவணனால் பாதுகாக்கப்பட்டதுமான இலங்கைக்குள் இரவு வேளையில் நுழைந்தார். (1,2)

சரத்கால மேகம் போன்ற வெண்மையான மாளிகைகளால் சோபிப்பது; பெருங்கடலின் பேரிரைச்சலைப் போன்று பேரொலியோடு விளங்குவது; கடற்காற்று வீசுவது; வலிமை பொருந்திய படைவீரர்களால் பாதுகாக்கப்படுவது; அளகாபுரியைப் போன்றது; அழகிய தோரணவாயில்களில் மதயானைகள் நிறுத்தப்பட்டிருப்பது; வெண்மையான நுழைவாயில்களை உடையது;

சர்ப்பங்கள் வாழும் போகவதீ நகரத்தைப் போல் மிகவும் காவல் உள்ளது; மங்களமானது; மின்னல் கொடிகளுடன் கூடிய மேகக்கூட்டங்களால் சூழப்பட்டது; ஒளிப்பிழம்புகளால் பிரகாசமாக இருப்பது;

குளிர்ந்த காற்று மெதுவாக வீசிக் கொண்டிருப்பது; அமராவதிப் பட்டணத்தைப் போன்றது; தங்கமயமான பெரும் மதிற்சுவர்களால் சூழப்பட்டது;

பொருத்தப்பட்ட சிறுமணிகளின் ஒலியுடன் கூடிய கொடிக்கம்பத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டது - இத்தகைய இலங்காபுரியை அடைந்து, மனமகிழ்ச்சியுடன் மதிற்சுவரின் மேல் விரைவாக ஏறினார், அனுமான். (3-7)

அந்த நகரத்தை நானாபக்கத்திலிருந்தும் மிக்க ஆச்சரியத்துடன் பார்த்தார். தங்கமயமான வாயிற்படிகள்; வைடூர்யத்தால் செய்யப்பட்ட மேடைகள்; வைரம், ஸ்படிகம், முத்து, இரத்தினங்களால் அமைக்கப்பட்ட திண்ணைகள்; உருக்கிய தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட யானைச் சிற்பங்கள்; மாசுமறுவற்ற வெள்ளி போன்ற வெண்மையான வைடூர்யம் இழைக்கப்பட்ட படிக்கட்டுக்கள்; இடைவெளிகளில் ஸ்படிகப் பொடியின் பூச்சு; நாற்புறங்களிலும் அழகிய தாழ்வாரங்கள்; ஆகாயத்திலிருந்து விழுந்ததைப் போலிருப்பது; மங்களகரமானது;

கிரௌஞ்சம்-மயில்களின் அகவல்கள் கூடியது; அரச அன்னங்கள் வசிப்பது; இசைக்கருவிகள், அணிகலன்களின் ஒசைகள் எங்கும் எதிரொலிக்கப்படுவது; குபேரபுரியின் மறுபதிப்புப் போன்றது; ஆகாயத்தில் தோன்றியதைப் போன்றது - இப்படிப்பட்ட இலங்காபுரி பட்டணத்தைப் பார்த்த அனுமான் மிகவும் சந்தோஷித்தார். (8-12)

அரக்க மன்னனின் பட்டணமான மிகச்சிறந்த, மிகச்செழுமையான, மங்களமான அந்த இலங்கை நகரத்தைப் பார்த்து, வீர்யவானான அனுமான் சிந்திக்கத் தொடங்கினார். (13)

'கையில் ஆயுதம் தாங்கி எப்போதும் விழிப்புடன் இருக்கும் இராவணனின் சைன்யத்தால் காவல் புரியப்படும் இந்த நகரம், வேறு எவராலும் கைப்பற்ற முடியாதது. (14)

குமுத₃ாங்க₃த₃யோர்வாபி ஸுஷேணஸ்ய மஹாகபே: ।
ப்ரஸித்₃தே₄யம் ப₄வேத்₃பூ₄மிர்மைந்த₃த்₃விவித₃யோரபி ॥ (15)

விவஸ்வதஸ்தநாஜஸ்ய ஹரேஸ்ச குஸபர்வண: ।
ருக்ஷஸ்ய கேதுமாலஸ்ய மம சைவ க₃திர்ப₄வேத் ॥ (16)

ஸமீக்ஷய ச மஹாப₃ாஹோ ராக₄வஸ்ய பராக்ரமம் ।
லக்ஷ்மணஸ்ய ச விக்ராந்தமப₄வத்ப்ரீதிமாந் கபி: ॥ (17)

தாம் ரத்நவஸநோபேதாம் கே₃ாஷ்ட₂ாக₃ாராவதம்ஸகாம் ।
யந்த்ராக₃ாரஸ்தநீம்ருத்₃த₄ாம் ப்ரமத₃ாமிவ பூ₄ஷிதாம் ॥ (18)

தாம் நஷ்டதிமிராம் தீ₃பைர்ப₄ாஸ்வரைஸ்ச மஹாக்₃ருஹை: ।
நக₃ரீம் ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய த₃த்₃ர்ஸ ஸ மஹாகபி: ॥ (19)

அத₂ ஸா ஹரிஸாந்த்ர₃லம் ப்ரவிஸந்தம் மஹாப₃லம் ।
நக₃ரீ ஸ்வேந ரூபேண த₃த்₃ர்ஸ பவநாத்மஜம் ॥ (20)

ஸா தம் ஹரிவரம் த்₃ருஷ்ட்வா லங்கா ராவணபாலிதா ।
ஸ்வயமேவோத்தி₂தா தத்ர விக்ருதாநநத்₃ர்ஸநா ॥ (21)

புரஸ்தாத்தகபிவர்யஸ்ய வாயுஸௌநோரதிஷ்ட₂த ।
முஞ்சமாநா மஹாநாத₃மப்₃ரவீத்பவநாத்மஜம் ॥ (22)

கஸ்த்வம் கேந ச கார்யேண இஹ ப்ராப்தோ வநாலய ।
கத₂யஸ்வேஹ யத்தத்த்வம் யாவத்ப்ராணா த₄ரந்தி தே ॥ (23)

ந ஸக்யா க₂ல்வியம் லங்கா ப்ரவேஷ்டும் வாநர த்வயா ।
ரக்ஷிதா ராவணப₃லைரபி₄குப்தா ஸமந்தத: ॥ (24)

அத₂ தாமப்₃ரவீத்₃வீரோ ஹநுமாநக்₃ரத: ஸ்தி₂தாம் ।
கத₂யிஷ்யாமி தே தத்த்வம் யந்மாம் த்வம் பரிப்ருச்₂ஸி ॥ (25)

கா த்வம் விருபநயநா புரத்₃வாரேவதிஷ்ட₂ஸே ।
கிமர்த்₂ம் சாபி மாம் ருத்₃த்₄வா நிர்ப₄ர்த்ஸயஸி த₃ாருணா ॥ (26)

ஹநாமத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா லங்கா ஸா காமரூபினீ ।
உவாச வசநம் க்ருத்₃த்₄ா பருஷம் பவநாத்மஜம் ॥ (27)

அஹம் ராக்ஷஸராஜஸ்ய ராவணஸ்ய மஹாத்மந: ।
ஆக்ஞாப்ரதீக்ஷா த்₃ர்த்₂ர்ஷா ரக்ஷாமி நக₃ரீமிமாம் ॥ (28)

ந ஸக்யா மாமவக்ஞாய ப்ரவேஷ்டும் நக₃ரீ த்வயா ।
அத்ய ப்ராணை: பரித்யக்த: ஸ்வப்ஸ்யஸே நிறுதோ மயா ॥ (29)

குமுதன், அங்கதன், மகாவானரனான சுஷேணன், மைந்தன், த்விவிதன் ஆகியோரால் ஒருக்கால் இவ்விடத்திற்கு வர முடியலாம். சூரிய குமாரன் சுக்ரீவன், குசபர்வன் என்ற வானரன், ஜாம்பவான், கேதுமாலன், நான் இவர்களால்தான் இந்த நகரத்திற்கு வர முடியும்.' (15,16)

பெருந்தோளரான அனுமான், இராகவனுடைய பராக்கிரமத்தையும் இலட்சுமணனுடைய பேராற்றலையும் எண்ணிப் பார்த்து மிகவும் திருப்தி அடைந்தவரானார். (அவர்களாலும் இங்கு வரக்கூடும் என்று நம்பிக்கை கொண்டார்.) (17)

அந்தச் செழுமையான இலங்கைப் பட்டணம், அலங்கரிக்கப்பட்ட ஒரு பெண்ணைப் போலிருந்தது. இலங்கை என்னும் பெண்ணுக்கு இரத்தினமயமான பிரகாரங்களே, ஆடைகள்; பசு-குதிரை கட்டும் தொழுவங்களே, காதணிகள்; ஆயுதசாலைகளே, நகில்கள். தீபங்களாலும் மிகவும் ஒளிவீசும் மாளிகைகளாலும் இருள் விலகிப் போயிருந்த ராக்ஷஸேந்திரனுடைய நகரத்தைப் பார்த்தார், அனுமான். (18,19)

அப்போது, இலங்கை நகர தேவதை, மகாபலம் பொருந்தியவரும், வானரர்களுள் சிங்கம் போன்றவருமான சுயஉருவத்தோடுகூடிய வாயுகுமாரர் உள்ளே நுழைவதைப் பார்த்தாள். (20)

இராவணனால் பாதுகாக்கப்பட்டவளும், பயங்கரமான முகத்துடன் கூடியவளுமான இலங்கை தேவதை, வானர சிரேஷ்டரைப் பார்த்து, தானே எழுந்து வந்தாள். (21)

(இலங்கா தேவி) அனுமானின் எதிரில் வந்து நின்றாள். பெரும் சப்தத்தை எழுப்பிக் கொண்டு வாயு மைந்தரை நோக்கிக் கேட்டாள்— (22)

“வனத்தில் வசிப்பவனே! யார், நீ? எந்த வேலையாக இங்கு வந்திருக்கிறாய்? உடலில் உன் பிராணன் (உயிர்) இருக்கும்போதே, இப்பொழுதே உண்மையைக் கூறிவிடு. (23)

வானரரே! எல்லாப் பக்கங்களிலும் இராவண சேனைகளால் சூழப்பட்டு பாதுகாக்கப்படும் இந்த இலங்கைக்குள் உன்னால் புக முடியாது.” (24)

தன் எதிரில் நிற்கும் அவளைப் பார்த்து, வீரரான அனுமான் கூறினார்— “நீ கேட்ட கேள்விகளுக்கான உண்மையான பதிலை உனக்குக் கூறுவேன். (25)

அழகில்லாத கண்களை உடையவனே! நகரின் நுழைவாயிலில் வந்து நிற்கும் நீ யார்? பயங்கரமானவனே! எதற்காக என்னைத் தடுத்து நிறுத்தி பயமுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறாய்?” (26)

இஷ்டப்படி உருவம் எடுக்கக் கூடிய அந்த இலங்காதேவி, அனுமானுடைய சொற்களைக் கேட்டு, கோபம் கொண்டு, அவரை நோக்கிக் கடுமையான வார்த்தைகளைச் சொன்னாள்— (27)

“நான், ராக்ஷஸ மன்னரும் மகாத்மாவுமான இராவணனின் கட்டளைப்படி நடக்கும் பணியாளர்; வெல்லப்பட முடியாதவன்; இந்த நகரத்தைப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். (28)

என்னை அலட்சியப்படுத்திவிட்டு உன்னால் இந்தப் பட்டணத்திற்குள் நுழைய முடியாது. இப்போது, நீ என்னால் கொல்லப்பட்டுப் பிராணனைத் துறந்து, பெருந்துயில் கொள்ளப் போகிறாய்! (29)

அஹம் ஹி நக₃ரீ லங்கா ஸ்வயமேவ ப்லவங்க₃ம ।
ஸர்வத: பரிர்ஷாமி ஹயேதத்தே கதி₂தம் மயா ॥ (30)

லங்காயா வசநம் ஸ்ருத்வா ஹநூமாந் மாருதாத்மஜ: ।
யத்நவாந் ஸ ஹரிஸ்ரேஷ்ட₂: ஸ்தி₂த: ஸைல இவாபர: ॥ (31)

ஸ தாம் ஸ்த்ரீரூபவிக்ருதாம் த்₃ருஷ்ட்வா வாநரபுங்க₃வ: ।
ஆப₃ப₄ஷே₅த₂ மேத₄வீ ஸத்த்வவாந் ப்லவக₃ர்ஷப₄: ॥ (32)

த்₃ர்ஷயாமி நக₃ரீம் லங்காம் ஸாட்டப்ராகாரதோரணாம் ।
இத்யர்த்₂மிஹ ஸம்ப்ராப்த: பரம் கௌதூஹலம் ஹி மே ॥ (33)

வநாந்யுபவநாநீஹ லங்காயா: காநநாநி ச ।
ஸர்வதோ க்₃ருஹமுக்யாநி த்₃ர்ஷ்டுமாக₃மநம் ஹி மே ॥ (34)

தஸ்ய தத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா லங்கா ஸா காமரூபிணீ ।
பூ₄ய ஏவ புநர்வாக்யம் ப₃ப₄ஷே பருஷாஷ்ரம் ॥ (35)

மாமநிர்ஜித்ய து₃ர்புத்₃தே₄ ராஷஸைஸ்வரபாலிதா ।
ந ஸக்யமத்₃ய தே த்₃ர்ஷ்டும் புரீயம் வாநராத₄ம ॥ (36)

தத: ஸ ஹரிஸார்தூ₃லஸ்தாமுவாச நிஸாசரீம் ।
த்₃ருஷ்ட்வா புரீமிமாம் ப₄த்₃ரே புநர்யாஸ்யே யத₂ாக₃தம் ॥ (37)

தத: க்ருத்வா மஹாநாத₃ம் ஸா வை லங்கா ப₄யாவஹம் ।
தலேந வாநரஸ்ரேஷ்ட₂ம் தா₃யாமாஸ வேகி₃தா ॥ (38)

தத: ஸ கபிஸார்தூ₃லோ லங்கயா தா₃தோ ப்₄ருஸம் ।
நநாத₃ ஸுமஹாநாத₃ம் வீர்யவாந் பவநாத்மஜ: ॥ (39)

தத: ஸம்வர்தயாமாஸ வாமஹஸ்தஸ்ய ஸோ₅ங்குலீ: ।
முஷ்டிநாபி₄ஜக₄நைநாம் ஹநூமாந் க்ரோத₄மூர்சி₂த: ॥ (40)

ஸ்த்ரீ சேதி மந்யமாநேந நாதிக்ரோத₄: ஸ்வயம் க்ருத: ।
ஸா து தேந ப்ரஹாரேண விஹ்வலாங்கீ₃ நிஸாசரீ ॥ (41)

பபாத ஸஹஸா பூ₄மௌ விக்ருதாநத₃ர்ஸநா ।
ததஸ்து ஹநூமாந் ப்ராக்ருஸ்தாம் த்₃ருஷ்ட்வா விநிபாதிதாம் ॥ (42)

க்ருபாம் சகார தேஜஸ்வீ மந்யமாந: ஸ்த்ரீயம் து தாம் ।
ததோ வை ப்₄ருஸஸம்விக்ரு₃நா லங்கா ஸா க₃த்₃க₃தூ₃ஷ்ரம் ॥ (43)

உவாசாக₃ர்விதம் வாக்யம் ஹநூமந்தம் ப்லவங்க₃மம் ।
ப்ரஸீத₃ ஸுமஹாபூ₄ஹோ த்ராயஸ்வ ஹரிஸத்தம ॥ (44)

வானரனே! இலங்கை நகரமான நான், உருவம் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். நகரத்தின் எல்லாப் பக்கங்களிலும் நானே கவனமாய்க் காவல் புரிகிறேன். இந்த விபரங்களைத்தான் உனக்கு முன்னாலேயே சொல்லிவிட்டேனே?" (30)

இலங்கா தேவதையின் சொற்களைக் கேட்ட வாயு குமாரரான அனுமான், ஒரு மகாபர்வதம் போல் நின்று கொண்டு, அவளை வெற்றி கொள்வதற்கான முன்னேற்பாட்டு முயற்சிகளைத் தனக்குள் மேற்கொண்டார். (31)

வானரர்களுள் காளை போன்றவரும், பெரும் வலிமை உடையவரும், பேரறிவாளரும், சிறந்த வானரருமான அவர், கோரமான பெண்ணுருவம் கொண்ட அவளைப் பார்த்துக் கூறினார்— (32)

"திண்ணைகள், மதிற்சுவர்கள், நுழைவாயில்கள் ஆகியவற்றுடன் கூடிய இலங்கா நகரத்தைக் காண விரும்புகிறேன். அதற்காகவே இங்கு வந்திருக்கிறேன். இதைப் பார்ப்பதில் எனக்கு மிகவும் ஆர்வமிருக்கிறது. (33)

இயற்கையான காடுகளையும், செயற்கையான சிறு காடுகளையும், மலர்த் தோட்டங்களையும், இலங்கை முழுவதிலுமுள்ள முக்கியமான மானிகைகளையும் பார்ப்பதற்காக, நான் வந்திருக்கிறேன்." (34)

அவருடைய சொற்களைக் கேட்டவுடன், இஷ்டப்படி உருவம் எடுக்கக் கூடியவளான இலங்காதேவி மிகவும் கடுமையான வார்த்தைகளையே திரும்பவும் சொன்னாள்— (35)

"வானரப்பதரே! கெடுமதியாளனே! அரக்கத் தலைவனால் பராமரிக்கப்படும் என்னை வெற்றி கொள்ளாமல், இப்போது நீ இந்த நகரத்தைப் பார்க்க முடியாது." (36)

அந்த வானரச் சிங்கம் வினயத்துடன், அவளை நோக்கிக் கூறினார்— "மங்கள மடந்தையே! இந்தப் பட்டணத்தைப் பார்த்துவிட்டு, வந்த வழியே திரும்பிப் போகிறேன்." (37)

உடனே அந்த இலங்காதேவி, பெரிதாக சப்தம் எழுப்பிக் கொண்டு, உள்ளங்கையால் வானரச் சிரேஷ்டரைப் பலமாகத் தாக்கினாள். (38)

வாயு குமாரரும் வானரர்களுள் சிங்கம் போன்றவரும் வீர்யம் படைத்தவருமான அவர், இலங்கையால் மிகவும் பலமாகத் தாக்கப்பட்டு, மிகப்பெரிய சப்தத்தை எழுப்பினார். (39)

பிறகு, கோபத்தால் நிலைகுலைந்த அனுமான், இடது கை விரல்களை மடக்கி, முஷ்டியாகச் செய்து, அவளை விளையாட்டாகத் தாக்கினார். (40)

பெண் என்பதால் அவர் அதிகமாகக் கோபம் அடையவில்லை. என்றாலும், அந்தத் தாக்குதலால் அங்கம் குலுங்கிய அந்த ராக்ஷஸி பயங்கரமான தோற்றத்துடன், உடனே பூமியில் விழுந்தாள். அறிவாளியும், தேஜஸ்வியுமான அனுமான், கீழே விழுந்துவிட்ட அவளைப் பார்த்து, பெண் என்ற காரணத்தால் இரக்கம் கொண்டார். மிகவும் கலங்கிப்போன அந்த இலங்கா தேவதை, இறுமாப்பு அடங்கி வானரரான அனுமானிடம், தழுதழுக்கும் குரலில் சொன்னாள்— "புஜபல பராக்கிரமம் உடையவரே! தயை கொள்வீராக. வானரப் பெரியோரே! காப்பாற்றுங்கள். சாந்த சீலரே! மகாபலம் கொண்டவர்களும் சத்துவ குணமுடையவர்களும் (பெண்களைக் கொல்லக் கூடாது என்ற) பண்பின் எல்லையில் நிற்கிறார்கள். (41-44)

ஸமயே ஸௌம்ய திஷ்டுந்தி ஸத்த்வவந்தோ மஹாபுலா: ।
அஹம் து நகூரீ லங்கா ஸ்வயமேவ ப்லவங்கும ॥ (45)

நிர்ஜிதாஹம் த்வயா வீர விக்ரமேண மஹாபுல ।
இத்யம் ச தத்யம் ஸ்ருணு வை ப்ருவத்யா மே ஹரீஸ்வர ॥ (46)

ஸ்வயம்புவா புரா துத்தம் வரத்யாநம் யத்யா மம ।
யத்யா த்வாம் வாநர: கஸ்சித்யவிக்ரமாத்யவஸமாநயேத் ॥ (47)

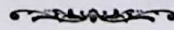
தத்யா த்வயா ஹி விக்ரோயம் ரக்ஷஸாம் புயமாகுதம் ।
ஸ ஹி மே ஸமய: ஸௌம்ய ப்ராப்தோத்ய தவ த்யுஸ்ஸநாத் ॥ (48)

ஸ்வயம்புவிஹித: ஸத்யோ ந தஸ்யாஸ்தி வ்யதிக்ரம: ।
ஸீதாநிமித்தம் ராக்ருஸ்து ராவணஸ்ய த்யுராத்மந: ॥ (49)

ரக்ஷஸாம் சைவ ஸர்வேஷாம் விநாஸ: ஸமுபஸ்தித: ।
தத்ப்ரவிஸ்ய ஹரீஸ்ரேஷ்ட்ய புரீம் ராவணபாலிதாம் ।
வித்யத்ஸ்வ ஸர்வகார்யாணி யாநி யாநீஹ வாஞ்சஸி ॥ (50)

ப்ரவிஸ்ய ஸாபோபஹதாம் ஹரீஸ்வர
புரீம் ஸுப்யாம் ரக்ஷஸமுக்யபாலிதாம் ।
தித்யுருஷ்யா த்வம் ஜநகாத்மஜாம் ஸதீம்
விமார்க்ய ஸர்வத்ர க்யுதோ யத்யாஸுக்யம் ॥ (51)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்யுராமாயணே வால்மீக்யே ஆத்யுகாவ்யே
ஸுந்த்யுரகாண்டே த்ருத்ய: ஸர்க்ய: ॥

சதுர்த்ய: ஸர்க்ய:

லங்காயுரீஸ்ரவேஸ:

ஸ நிர்ஜித்ய புரீம் ஸ்ரேஷ்ட்யாம் லங்காம் தாம் காமரூபிணீம் ।
விக்ரமேண மஹாதேஜா ஹநூமாந் கபிஸத்தம: ॥ (1)

அத்யுவாரேண மஹாபூஹு: ப்ராகாரமபிபுப்லுவே ।
நிஸி லங்காம் மஹாஸத்தவோ விவேஸ கபிகுஞ்ஜர: ॥ (2)

ப்ரவிஸ்ய நகூரீம் லங்காம் கபிராஜஹிதங்கர: ।
சக்ரேத்ய பாத்யம் ஸவ்யம் ச ஸத்ருணாம் ஸ து மூர்த்யநி ॥ (3)

ப்ரவிஷ்ட: ஸத்த்வஸம்பந்நோ நிஸாயாம் மாருதாத்மஜ: ।
ஸ மஹாபத்யமாஸ்த்யாய முக்தபுஷ்பவிராஜிதம் ॥ (4)

ததஸ்து தாம் புரீம் லங்காம் ரம்யாமபியயௌ கபி: ।
ஹஸிதோத்க்ருஷ்டநிநதேத்யஸ்தூர்யக்யோஷ்புர:ஸரை: ॥ (5)

வானரரே! இலங்கா நகர தேவதையான நானே, உங்கள் பராக்கிரமத்தால் ஜெயிக்கப்பட்டவளாக இருக்கிறேன்.

வானரத் தலைவரே! நான் கூறப்போகும் உண்மையைக் கேளுங்கள். (45,46)

முன்னர், பிறும்மாவினால் எனக்கு ஒரு வரம் கொடுக்கப்பட்டது. 'எப்போது ஒரு வானரன் பராக்கிரமத்தினால் உன்னை அடக்குகிறானோ, அப்போது ராக்ஷஸர்களுக்கு அழிவு வந்துவிட்டது என்பதை நீ உணர்ந்து கொள்.'

உங்களைப் பார்த்ததனால், அழகியவரே! அந்த வேளை (அழிவுக்காலம்) இப்போது எனக்கு வந்துவிட்டது (என்பது நிச்சயம்). (47,48)

பிறும்மாவினால் சொல்லப்பட்டது சத்தியமானதுதான். அதை மீறிச் செல்லுதல் என்பது இல்லை. சீதையைக் காரணமாகக் கொண்டு, கெடுமதியாளான மன்னன் இராவணனுக்கும், மற்ற எல்லா ராக்ஷஸர்களுக்கும் அழிவு வந்திருக்கிறது. ஆகவே, வானரசிரேஷ்டனே! இராவணனால் பரிபாலிக்கப்படும் நகரத்திற்குள் பிரவேசித்து, அங்கே என்னென்ன செய்ய விரும்புகிறீர்களோ, அந்தக் காரியங்களையெல்லாம் செய்து முடித்துக் கொள்ளுங்கள். (49,50)

வானரத் தலைவரே! சாபத்தினால் சீரழிக்கப்பட்டதும், ராக்ஷஸத் தலைவரால் பரிபாலிக்கப்படுவதும், மங்களமானதுமான நகரத்திற்குள் புகுந்து, எல்லா இடங்களுக்கும் இஷ்டப்படி சென்று, நீங்கள் பார்க்க விரும்பும் பதிவிரதையான ஜனககுமாரியைத் தேடுங்கள்." (51)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
முன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : நான்கு இலங்கையில் தேடுதல்

மகாதேஜஸ்வியும் முதன்மையான வானரருமான அனுமான், இஷ்டப்படி உருவம் எடுக்கக்கூடியவளும், சிறந்தவளுமான இலங்காதேவியை தன்னுடைய பராக்கிரமத்தால் வென்று, வாயிற்படி காணாத இடத்தில் மதிற்சுவரைத் தாண்டினார். வானரவேழமும் மிகவும் தைரியமும் உடைய அவர், இரவு நேரத்தில் இலங்கைக்குள் புகுந்தார். (1,2)

வானர மன்னருக்கு நன்மை செய்பவரான அவர், இலங்கைப் பட்டணத்திற்குள் இடது காலை முன்வைத்துப் புகுந்தார். அது எதிரிகளின் தலையில் கால் வைப்பது போலிருந்தது. (3)

இரவு நேரத்தில் பிரவேசித்த அந்த வாயுகுமாரர், மரங்களிலிருந்து உதிர்ந்த மலர்கள் அழகு செய்யும் ராஜபாட்டையின் வழியே சென்றார். (4)

தூர்ய வாத்தியத்தின் சப்தத்துடன் (மகிழ்ச்சியால்) அட்டகாசமாகச் சிரிக்கின்ற ஒலியும் கூடியதும் அழகியதுமான இலங்கைப் பட்டணத்திற்குள் சென்றார், வானரர். (5)

- வஜ்ரங்குபநிகாஸைஸ்ச வஜ்ரஜாலவிபூ₄ஷிதை: ।
 க்ருஹமுக்₂யை: புரீ ரம்யா ப₃ப₄ஸே த்₃யௌரிவாம்பு₃தை: ॥ (6)
- ப்ரஜஜ்வால தத₃ா லங்கா ரசேஷாகணக்₃ருஹை: ஸுபை₄: ।
 ஸிதாப்₄ரஸத்₃ருஸைஸ்சித்ரை: பத்₃மஸ்வஸ்திகஸம்ஸ்தி₂தை: ॥ (7)
- வர்த₄மாநக்₃ருஹைஸ்சாபி ஸர்வத: ஸுவிபூ₄ஷிதா ।
 தாம் சித்ரமால்யாப₄ரணாம் கபிராஜஹிதங்கர: ॥ (8)
- ராக₄வார்த₂ம் சரந் ஸ்ரீமாந் துத்₃ர்ஸ ச நநந்த₃ ச ।
 ப₄வநாத்₃ப₄வநம் க₃ச்ச₂ந் துத்₃ர்ஸ பவநாத்மஜ: ॥ (9)
- விவித₄ாக்ருதிரூபாணி ப₄வநாநி ததஸ்தத: ।
 ஸுஸ்ராவ மது₄ரம் கீ₃தம் த்ரிஸ்த₂நஸ்வரபூ₄ஷிதம் ॥ (10)
- ஸ்த்ரீணாம் மதுஸம்ருத்₃த₄நாம் தி₃வி சாப்ஸரஸாமிவ ।
 ஸுஸ்ராவ காஞ்சீநித₃ம் நூபுராணாம் ச நிஸ்வநம் ॥ (11)
- ஸோபாநநித₃நத₃ாம்ஸ்சைவ ப₄வநேஷு மஹாத்மநாம் ।
 ஆஸ்பே₂டிதநிநத₃ாம்ஸ்ச க்ஷவேலிதாம்ஸ்ச ததஸ்தத: ॥ (12)
- ஸுஸ்ராவ ஜபதாம் தத்ர மந்த்ராந் ரசேஷாக்ருஹேஷு வை ।
 ஸ்வாத்₄யாயநிரதாம்ஸ்சைவ யாதுத₄நாந் துத்₃ர்ஸ ஸ: ॥ (13)
- ராவணஸ்தவஸம்யுக்தாந் க₃ர்ஜதோ ராக்ஷஸாநபி ।
 ராஜமார்க்₃ம் ஸமாவ்ருத்ய ஸ்தி₂தம் ரசேஷாப₃லம் மஹத் ॥ (14)
- துத்₃ர்ஸ மத்₄யமே கு₃ல்மே ராக்ஷஸஸ்ய சராந் ப₃ஹுந் ।
 தீக்ஷிதாஞ்ஜடி₄லாந் முண்ட₃ந் கே₃ஜிநாம்ப₃ரவாஸஸ: ॥ (15)
- து₃ர்ப₄முஷ்டிப்ரஹரணாநக்₃நிகுண்ட₃யுத₄ாம்ஸ்தத₂ா ।
 கூடமுத்₃க₃ரபாணீம்ஸ்ச த₃ண்ட₃யுத₄த₄ராநபி ॥ (16)
- ஏகாக்ஷாநேககர்ணாம்ஸ்ச லம்பே₃த₃ரபயோத₄ராந் ।
 கராலாந் புக்₃நவக்த்ராம்ஸ்ச விகடாந் வாமநாம்ஸ்தத₂ா ॥ (17)
- த₂ந்விந: க₂ட்₃கி₃நஸ்சைவ ஸதக்₂நீமுஸலாயுத₄ந் ।
 பரிகே₄த்தமஹஸ்தாம்ஸ்ச விசித்ரகவசோஜ்ஜ்வலாந் ॥ (18)
- நாதிஸ்தூ₂லாந்நாதிக்ருஸாந்நாதித்₃ர்க₄திஹ்ரஸ்வகாந் ।
 நாதி₃கௌராந்நாதிக்ருஷ்ணாந்நாதி₃குப்₃ஜாந் வாமநாந் ॥ (19)
- விருபாந் ப₃ஹுருபாம்ஸ்ச ஸுருபாம்ஸ்ச ஸுவர்சஸ: ।
 பதாகாத்₄வஜ்ரிநஸ்சைவ துத்₃ர்ஸ விவித₄யுத₄ந் ॥ (20)

வஜ்ரம், அங்குசம் என்ற வீட்டு அமைப்பின்படி அமைக்கப்பட்டவைகளும், வைரமணிக் கூட்டங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான சிறந்த மாளிகைகளால், அந்த அழகிய நகரம், மேகக் கூட்டங்களால் அழகாக விளங்கும் ஆகாயம் போல் பிரகாசித்தது. (6)

வெண்மேகங்கள் போல விளங்குபவைகளும், பத்மம், ஸ்வஸ்திகம், வர்தமானம் என்ற கட்டட விதிப்படி அமைக்கப்பட்டவைகளுமான வீடுகளால், எல்லாப் பக்கங்களிலும் சிங்காரிக்கப்பட்டிருந்தது. (பத்மம் - வட்ட வடிவில் அமைக்கப்பட்ட கட்டடம்; ஸ்வஸ்திகம் - கிழக்குப்புறத்தில் வாசற்படி இல்லாதது, மக்கள்செல்வம் கொடுப்பது; வர்தமானம் - தெற்கில் வாசற்படி இல்லாதது, ஐசுவரியம் கொடுப்பது.)

வானரத் தலைவன் சக்ரீவனின் நன்மையில் நாட்டமுள்ள ஸ்ரீமானான அனுமான், விசித்திரமான மாலைகளாலும் ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்த நகரத்தில், இராகவனின் காரியத்தின் பொருட்டுச் சுற்றித் திரிந்தார்; அதில் ஆனந்தமும் அடைந்தார். ஆங்காங்கே பற்பல வடிவங்களில் வீடுகள் விளங்கிக் கொண்டிருந்தன. வாயுகுமாரர் வீடுகள்தோறும் சென்று பார்த்தார். (7-9)

ஆகாயத்தில் அப்சரசுகளைப் போல், மதம் கொண்ட மாதர்களின், மூன்று ஸ்தானங்களில் உண்டாகும் (மார்பு, கழுத்து, தலை என்ற இடங்களில் தோன்றும்) மந்தர-மத்ய-தாரம் என்ற ஸ்வரங்களால் அணிசெய்யப் பெற்ற, இனிய பாடல்களைக் கேட்டார். (10)

வானுலகில் உள்ள அப்சரசுகளைப் போன்று, மதங்கொண்ட பெண்கள் (நடந்து செல்லும்போது) ஓட்டியாணம் மற்றும் காற்சிலம்பின் ஒலிகளைக் கேட்டார். பெருந்தனக்காரர்களான ராக்ஷஸர்களுடைய வீடுகளில் படிகளில் ஏறும்போது உண்டான சப்தங்களையும், ஆங்காங்கு கைகளால் தோளில் தட்டிக் கொள்ளும் சப்தத்தையும், சிம்ம நாதத்தையும் கேட்டார்.

அங்கு, ராக்ஷஸர்களுடைய வீடுகளில் ஜபிக்கப்படும் மந்திரங்களைக் கேட்டார். வேதங்களை உருப்போடும் (மனனம் செய்யும்) ராக்ஷஸர்களையும், இராவணனுடைய குணங்களைப் பாராட்டி முழங்கிக் கொண்டிருப்பவர்களையும், ராஜபாட்டையைச் சூழ்ந்துகொண்டு ராக்ஷஸப் படை நின்று கொண்டிருந்ததையும் பார்த்தார், அனுமான். (11-14)

நடுவிலிருந்த குல்மம் என்ற படைப்பிரிவில் பல ஒற்றர்களையும் பார்த்தார். (45 காலாள், 27 குதிரை, 9 யானை, 9 தேர் உடைய படைப்பிரிவு குல்மம் எனப்படும்.) யாகதீக்ஷையில் இருந்தவர்கள்; ஜடை போட்டுக் கொண்டிருந்தவர்கள்; மொட்டைத் தலையவர்கள்; பசு மாட்டுத்தோல் உடுத்தியவர்கள்; தர்ப முஷ்டியை ஆயுதமாக வைத்திருந்தவர்கள்; அக்னி குண்டத்தையே ஆயுதமாகக் கொண்டிருந்தவர்கள்; கூடம்-முத்கரம் என்னும் படைக்கருவியை ஏந்தியவர்கள்; பெரிய கழியையே ஆயுதமாகக் கொண்டவர்கள்; ஒற்றைக்கண் உடையவர்; ஒற்றைக் காது உடையவர்; தொங்குகின்ற வயிறு-மார்பு உடையவர்கள்; பயங்கரமானவர்கள்; கோணல் முகம் கொண்டவர்கள்; கரடுமுரடான அங்கங்களுடையவர்கள்; குள்ளர்கள்; வில்லேந்தியவர்கள்; வாள் ஏந்தியவர்கள்; சதக்னி (பீரங்கி போன்ற ஆயுதம்) மற்றும் உலக்கை ஏந்தியவர்கள்; இரும்புத்தடிகளை ஏந்தியவர்கள்; பலவகையான கவசங்களை அணிந்திருந்தவர்கள்; மிகவும் பருமனாக இல்லாதவர்கள்; மிகவும் இளைக்காதவர்கள்; அதிக உயரமாக இல்லாதவர்கள்; அதிகக் குள்ளமாக இல்லாதவர்கள்; அதிக வெண்மை நிறம் இல்லாதவர்கள்; அதிகக் கருமை நிறம் இல்லாதவர்கள்; அதிகக் கூனல் இல்லாதவர்கள்; அதிகக் குள்ளம் இல்லாதவர்கள்; விகாரமானவர்கள்; பல வடிவங்களை உடையவர்கள்; அழகானவர்கள்; ஆன்மதேஜஸ் உடையவர்கள்; பதாகைகளையும், கொடிகளையும் ஏந்தியவர்கள்; பல்வகை ஆயுதங்களைத் தரித்தவர்கள் ஆகியோரைப் பார்த்தார், ஆஞ்சநேயர். (15-20)

ஸக்திவ்ருக்ஷாயுத₄ம்ஸ்சைவ பட்டிஸாஸநித₄ரிண: ।
சேஷபணிபாஸஹஸ்தாம்ஸ்ச த₃த₃ர்ஸ ஸ மஹாகபி: ॥ (21)

ஸ்ரக்யவிணஸ்த்வநுலிப்தாம்ஸ்ச வராப₄ரணபூ₄ஷிதாந் ।
நாநாவேஷஸமாயுக்தாந் யத₂ாஸ்வைரக₃தாந் பூஹுந் ॥ (22)

தீக்ஷணஸுலத₄ராம்ஸ்சைவ வஜ்ரிணஸ்ச மஹாப₃லாந் ।
ஸதஸாஹஸ்ரமவ்யக்ய₃ரமாரக்ஷம் மத்₄யமம் கபி: ॥
ரக்ஷோ₅தி₄பதிநிர்தி₃ஷ்டம் த₃த₃ர்ஸாந்த:புரா₃க₃ரத: ॥ (23)

ஸ தத₃ா தத்யக்ருஹம் த்யுஷ்ட்வா மஹாஹாடகதோரணம் ।
ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய விக்யாதமத்ய₃ரிமூர்த₄நி ப்ரதிஷ்டிதம் ॥ (24)

புண்ட₃ரீகாவதம்ஸாபி₄: பரி₂க₂ாபி₄: ஸமாவ்ருதம் ।
ப்ராகாராவ்ருதமத்யந்தம் த₃த₃ர்ஸ ஸ மஹாகபி: ॥ (25)

த்ரிவிஷ்டபநிப₄ம் தி₃வ்யம் தி₃வ்யநாத₃விநாதி₃தம் ॥ (26)

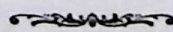
வாஜிஹேஷிதஸம்கு₄ஷ்டம் நாதி₃தம் பூ₄ஷணைஸ்தத₂ா ।
ரத₂ர்யாநைர்விமாநைஸ்ச தத₂ா க₃ஜஹயை: ஸுப₄: ॥ (27)

வாரணைஸ்ச சதுர்த₃நதை: ஸ்வேதாப்₄ரநிசயோபமை: ।
பூ₄ஷிதம் ருசிரத்ய₃வாரம் மத்தைஸ்ச ம்ருக₃பக்ஷிபி₄: ॥ (28)

ரக்ஷிதம் ஸுமஹாவீர்யையரயாதுத₄ாநை: ஸஹஸ்ரஸ: ।
ராக்ஷஸாதி₄பதேர்கு₃ப்தமாவிவேஸ க்யுஹம் கபி: ॥ (29)

ஸஹேமஜாம்பூ₃நத₃சக்ரவாலம் மஹார்ஹமுக்தாமணிபூ₄ஷிதாந்தம் ।
பரார்த்யகாலாக்ருசந்த₃நாக்தம் ஸ ராவணாந்த:புரமாவிவேஸ ॥ (30)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதீகாவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ சதுர்த₂: ஸர்க₃: ॥

பஞ்சம: ஸர்க₃:

ப₄வநவிசய:

தத: ஸ மத்₄யம் க₃தமம்ஸுமந்தம்
ஜ்யோத்ஸநாவிதாநம் மஹது₃த்யவமந்தம் ।
த₃த₃ர்ஸ தீ₄மாந் தி₃வி ப₄ாநுமந்தம்
கோஷ்டே₂ வ்ருஷம் மத்தமிவ ப்₄ரமந்தம் ॥ (1)

லோகஸ்ய பாபாநி விநாஸயந்தம் மஹோத₃தி₄ம் சாபி ஸமேத₄யந்தம் ।
பூ₄தாநி ஸர்வாணி விராஜயந்தம் த₃த₃ர்ஸ ஸீதாம்ஸுமத₂ாபி₄யாந்தம் ॥ (2)

வேல்-மரங்களையே ஆயுதமாகக் கொண்டவர்களையும், பட்டிசம்-அக்னி ஆகியவைகளைத் தரித்தவர்களையும், நீண்ட கயிற்றை வைத்திருப்பவர்களையும் கண்டார், மாருதி. (21)

மலர்மாலை அணிந்தவர்களையும், சந்தனம் பூசியவர்களையும், உயர்ந்த அணிகலன்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களையும், பல வேஷம் தரித்தவர்களையும், இஷ்டப்படி செல்லக்கூடியவர்களையும், கூர்மையான குலத்தை வைத்திருந்தவர்களையும், வஜ்ராயுதம் தரித்தவர்களையும், மகாபலம் பொருந்தியவர்களையும், இராவணனால் உத்தரவிடப்பட்டு நடுப்பகுதியில் இருந்து கொண்டு மிகவும் கவனத்தோடு பாதுகாத்துக் கொண்டிருக்கும் நூறாயிரம் படைவீரர்களையும் அந்தப்புரத்தின் எதிரே கண்டார், வானரர். (22,23)

உயர்ந்த தங்கத்தாலான வாயிலை உடையதும், பிரசித்தி பெற்றதும், மலைமுகட்டில் அமைக்கப்பட்டிருந்ததும், வெண்டாமரை மலர்கள் நிறைந்த அகழிகளால் சூழப்பட்டதும், ஏராளமான மதிற்சுவர்களைக் கொண்டதுமான ராக்ஷஸேந்திரன் இராவணனின் அரண்மனையைக் கண்டார், அந்தப் பெருவானரர். (24,25)

சுவர்க்கத்தைப் போன்றிருந்ததும்; ஒளிவீசுவதும்; இனிமையான ஓசைகளும், குதிரைகளின் கனைப்புச் சப்தமும், அணிகலன்கள் உராய்வதால் ஏற்படும் ஒலியும் உடையதும்; ரதங்கள், வாகனங்கள், விமானங்கள், அழகான யானைகள், குதிரைகள் உடையதும்; வெண்மேகக் குவியல் போன்றவைகளும், நான்கு தந்தங்கள் உடையவைகளுமான யானைகளால் பாதுகாக்கப்பட்டதும்; அழகிய நுழைவாயிலில் மதங்கொண்ட விலங்கு-பறவைகளை அலங்காரமாக உடையதும்; மிகவும் வீரம் படைத்த ஆயிரக்கணக்கான ராக்ஷஸர்களால் காவல் காக்கப்படுவதுமான அரக்க மன்னனின் அந்த அரண்மனைக்குள் வானரர் பிரவேசித்தார். (26-29)

அவர், பொன்-சுவர்ணத்தாலான வட்டமான கோட்டைச் சுவர்களை உடையதும், விலையுயர்ந்த நவரத்தினங்களாலான உட்புறத்தை உடையதும், மிகச்சிறந்த அகில்-சந்தனத்தால் நறுமணம் வீசுவதுமான இராவணனுடைய அந்தப்புரத்திற்குள் நுழைந்தார். (30)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
நான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : ஐந்து மாளிகைகளில் தேடுதல்

அப்போது, பேரறிவாளரான அனுமான், ஆகாயத்தின் மத்தியில் வந்துள்ளதும், கிரணங்களோடு கூடியதும், பேரொளியை ஏராளமாக வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருப்பதும், கொட்டிலில் மதங்கொண்ட காளை திரிவதைப் போன்றதுமான, மிக்க காந்தியுடைய பூர்ணசந்திரனைக் கண்டார். (1)

மக்களுடைய பாவங்களின் விளைவான துயரங்களைப் போக்கிக் கொண்டும், பெருங்கடலைப் பொங்கச் செய்து கொண்டும், எல்லாப் பிராணிகளையும் விளங்கச் செய்து கொண்டும் ஆகாய வீதியில் சென்று கொண்டிருக்கும் தண்ணிலவைக் கண்டார். (2)

யா ப₄தி லக்ஷ்மீர்பு₄வி மந்த₃ரஸ்த₂ா தத₂ா ப்ரதே₃ாஷேஷ₃ா ச ஸாக₃ரஸ்த₂ா ।
ததை₂வ தோயேஷ₃ா ச புஷ்கரஸ்த₂ா ரராஜ ஸா சாருநிஸாகரஸ்த₂ா ॥ (3)

ஹம்ஸோ யத₂ா ராஜதபஞ்ஜரஸ்த₂:

ஸிம்ஹோ யத₂ா மந்த₃ரகந்த₃ரஸ்த₂: ।

வீரோ யத₂ா க₃ர்விதகுஞ்ஜரஸ்த₂-

ஸ்சந்த₃ரோ₅பி ப₃ப₄ராஜ தத₂ாம்ப₃ரஸ்த₂: ॥ (4)

ஸ்தி₂த: ககுத்₃மாநிவ தீக்ஷணஸ்ருங்கே₃ா

மஹாசல: ஸ்வேத இவோச்சஸ்ருங்க₃: ।

ஹஸ்தீவ ஜாம்பூநத₃ப₃த்த₄ஸ்ருங்கே₃ா

ரராஜ சந்த₃ர: பரிபூர்ணஸ்ருங்க₃: ॥ (5)

விநஷ்டஸீதாம்பு₃துஷாரபங்கோ மஹாக்₃ரஹக்₃ராஹவிநஷ்டபங்க: ।

ப்ரகாஸலக்ஷம்யாஸ்ரயநிர்மலாங்கோ ரராஜ சந்த₃ரோ ப₄க₃வாஞ்ஸஸாங்க: ॥ (6)

ஸிலாதலம் ப்ராப்ய யத₂ா ம்ருகேந்த₃ரோ

மஹாரணம் ப்ராப்ய யத₂ா க₃ஜேந்த₃ர: ।

ராஜ்யம் ஸமாஸாத்ய யத₂ா நரேந்த₃ர-

ஸ்தத₂ா ப்ரகாஸோ விரராஜ சந்த₃ர: ॥ (7)

ப்ரகாஸசந்த₃ரோத்யநஷ்டதே₃ாஷ: ப்ரவ்ருத்த₄ரக்ஷ:பிஸிதாஸதே₃ாஷ: ।

ராமாபி₄ராமேரிதசித்ததே₃ாஷ: ஸ்வர்க₃ப்ரகாஸோ ப₄க₃வாந் ப்ரதே₃ாஷ: ॥ (8)

தந்த்ரீஸ்வநா: கர்ணஸுக₂ா: ப்ரவ்ருத்தா:

ஸ்வபந்தி நார்ய: பதிபி₄: ஸுவ்ருத்தா: ।

நக்தம்சராஸ்சாபி தத₂ா ப்ரவ்ருத்தா

விஹர்துமத்யத்₃ப₄தரெளத்₃ரவ்ருத்தா: ॥ (9)

மத்தப்ரமத்தாநி ஸமாகுலாநி ரத₂ாஸ்வப₄த்₃ராஸநஸங்குலாநி ।

வீரஸ்ரியா சாபி ஸமாகுலாநி தத்₃ர்ஸ தீமாந் ஸ கபி: குலாநி ॥ (10)

பரஸ்பரம் சாதி₄கமாஷிபந்தி பு₄ஜாம்ஸ்ச பீநாநதி₄விஷிபந்தி ।

மத்தப்ரலாபாநதி₄விஷிபந்தி மத்தாநி சாந்யோந்யமதி₄ஷிபந்தி ॥ (11)

ரக்ஷாம்ஸி வக்ஷாம்ஸி ச விஷிபந்தி க₃ாத்ராணி காந்தாஸு ச விஷிபந்தி ।

ரூபாணி சித்ராணி ச விஷிபந்தி த்₃ருட₄ாநி சாபாநி ச விஷிபந்தி ॥ (12)

தத்₃ர்ஸ காந்தாஸ்ச ஸமாலபந்த்ய-

ஸ்தத₂ாபராஸ்தத்ர புந: ஸ்வபந்த்ய: ।

ஸுரூபவக்த்ராஸ்ச தத₂ா ஹஸந்த்ய:

க்ருத்₃த₂ா: பராஸ்சாபி விநி:ஸ்வஸந்த்ய: ॥ (13)

எந்தத் திருமகள், உலகில் மந்தரமலையில் வசிக்கிறாளோ, அவ்வாறே பிரதோஷ காலங்களில் பெருங்கடலில் உறைகின்றாளோ, நீர்நிலைத் தாமரைகளில் காணப்படுகிறாளோ அவள், அழகாக - ஒளி, செழுமை, வெற்றி, உற்சாகம், மகிழ்ச்சி ஆகியவற்றின் உருவகத் தேவதை - சந்திரனிடத்தில் பிரகாசித்தாள். (3)

வெள்ளிக் கூண்டில் அடைபட்ட அன்னத்தைப் போன்றும், மந்தரமலைக் குகையில் இருக்கும் சிங்கத்தைப் போன்றும், செருக்குக் கொண்ட யானைமேல் வீற்றிருக்கும் வீரனைப் போன்றும் ஆகாயத்திலிருந்த சந்திரன் பிரகாசித்தான். (4)

கூர்மையான கொம்புகளையுடைய காளை போலவும், உயர்ந்த முகடுகளைக் கொண்ட மாமலை போலவும், தங்கப்பூண் கட்டிய தந்தங்களைக் கொண்ட யானை போலவும், எல்லாக் கலைகளும் நிறைந்த சந்திரன் பிரகாசித்தான். (5)

குளிர்ச்சியான பனித்திவலைகளால் மறைக்கப்படாதவனும், சூரியனிடமிருந்து பெற்ற ஒளியால் தன் இருள் நீங்கியவனும், பேரொளி என்ற திருமகள் இடம் கொண்டிருப்பதால் களங்கம் தெரியாமற்போனவனும், முயல் அடையாளத்தை உடையவனுமான பகவான் சந்திரன் பிரகாசித்தான். (6)

குகைக்கு வெளியே உள்ள பாறையை அடைந்த சிங்கம் போலவும், பெரும் போர்க்களத்தை அடைந்த அரச யானை போலவும், அரசாட்சியை அடைந்த மன்னன் போலவும் பிரகாசமாக விளங்கினான், சந்திரன். (7)

ஒளியுடன் கூடிய சந்திரனின் உதயத்தினால் இருள் நீங்கியது; மாமிசபட்சிணிகளான ராகுஸர்களின் அதிகமான நடமாட்டம் என்ற குறை வந்தது; அழகான பெண்களின் கோபதாபங்களாகிற சித்ததோஷங்கள் மறைந்தன; பிரதோஷ காலம் என்ற பகவத் ஸ்வரூபம் சுவர்க்க சுகத்தை அளித்தது. (8)

செவிக்கு இனிமையாகத் தந்தி வாத்தியங்களின் ஒலி கேட்டது; நன்னடத்தையுடைய நாரீமணிகள் தத்தம் கணவர்களோடு உறங்குகிறார்கள்; மிகவும் கொடூரமான செயல்பாடுகளையுடைய இராச்சுற்றிகள் உல்லாச விளையாட்டுக்களில் ஈடுபட்டார்கள். (9)

(வீடுகளில்) குடிபோதையினால் மதிமயங்கிக் கிடந்தார்கள் சிலர்; தேர்கள், குதிரைகள், யானைகள் ஆகியவை நிறைந்திருந்த மற்றும் வீரலட்சுமியினாலும் நிறைந்திருந்த வீடுகளைப் பார்த்தார், மகாபுத்திசாலியான ஆஞ்சநேயர். (10)

ஒருவரையொருவர் மேக்கரித்துப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; பருமனான கைகளை ஒருவர் மேல் ஒருவர் போட்டுக் கொள்கிறார்கள்; குடிமயக்கத்தால் சிலர் பிதற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; மதிகலங்கிய சிலர் அதட்டி-மிரட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். (11)

அரக்கர்கள் ஒருவருக்கொருவர் மார்பினால் உரசிக் கொள்கிறார்கள்; மனைவியின் மேல் சரீர்த்தால் உரசுகிறார்கள்; பெண்களின் நேசத்தைப் பெறுவதற்காக விசித்திரமான வேஷங்களைச் சிலர் தரித்துக் கொள்கிறார்கள்; சிலர் உறுதியான விற்களில் நாணேற்றி டங்காரம் செய்கிறார்கள். (12)

நேசம் மிகுந்த பெண்கள், தம் கணவருக்கு பரிமளத் திரவியங்களைப் பூசிக் கொண்டிருந்தார்கள்; மற்றும் சிலர் அயர்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்; அழகிய முகம் உடையவர்களையும், நகைக்கின்றவர்களையும், கோபம் கொண்டவர்களையும், பெருமூச்சு விடுகின்றவர்களையும் பார்த்தார், வானரவீரர். (13)

மஹாகுஜைஸ்சாபி தத₂ நத₃த₃பி₄:

ஸுபூஜிதைஸ்சாபி தத₂ ஸுஸத₃பி₄: ।

ரராஜ வீரைஸ்ச விநி:ஸ்வஸத₃பி₄ர்-

ஹரதே₃ பு₄ஜங்கை₃ரிவ நி:ஸ்வஸத₃பி₄: ॥ (14)

பு₃த₃தி₄ப்ரத₄நாந் ருசிராபி₄த₄நாந் ஸம்ஸ்ரத₃த₃த₄நாஞ்ஜக₃த: ப்ரத₄நாந் ।

நாநாவித₄நாந் ருசிராபி₄த₄நாந் த₃த₃ர்ஸ தஸ்யாம் புரி யாதுத₄நாந் ॥ (15)

நநந்த₃ த்₃ருஷ்ட்வா ச ஸ தாந் ஸுருபாந்-

நாநாகுணாநாத்மகுணாநுருபாந் ।

வித்யோதமாநாந் ஸ தத₃நுருபாந்

த₃த₃ர்ஸ காம்ஸ்சிச்ச புநர்விருபாந் ॥ (16)

ததோ வரார்ஹா: ஸுவிஸுத்த₄ப₄வா-

ஸ்தேஷாம் ஸ்த்ரியஸ்தத்ர மஹாநுப₄வா: ।

ப்ரியேஷு பாநேஷு ச ஸக்தப₄வா

த₃த₃ர்ஸ தாரா இவ ஸுப்ரப₄வா: ॥ (17)

ஸ்ரியா ஜ்வலந்தீஸ்த்ரபயோபகூ₃ட₄:

நிஸீத₂காலே ரமணோபகூ₃ட₄: ।

த₃த₃ர்ஸ காஸ்சித் ப்ரமதே₃பகூ₃ட₄:

யத₂ விஹங்க₃: கு₃ஸுமோபகூ₃ட₄: ॥ (18)

அந்யா: புநர்ஹர்மயதலோபவிஷ்டா:

தத்ர ப்ரியாங்கேஷு ஸுகே₂பவிஷ்டா: ।

ப₄ர்து: ப்ரியா த₄ர்மபரா நிவிஷ்டா:

த₃த₃ர்ஸ தீ₄மாந் மதுநாபி₄விஷ்டா: ॥ (19)

அப்ராவ்ருதா: காஞ்சநராஜிவர்ணா: காஸ்சித் பரார்த₄யாஸ்தபநீயவர்ணா: ।

புநஸ்ச காஸ்சித் ஸஸலக்ஷமவர்ணா: காந்தப்ரஹீணா ருசிராங்க₃வர்ணா: ॥ (20)

தத: ப்ரியாந் ப்ராப்ய மநோபி₄ராமாந் ஸுப்ரீதியுக்தா: ப்ரஸமீக்ஷய ராமா: ।

க்₃ருஹேஷு ஹ்ருஷ்டா: பரமாபி₄ராமா: ஹரிப்ரவீர: ஸ த₃த₃ர்ஸ ராமா: ॥ (21)

சந்த்ரப்ரகாஸாஸ்ச ஹி வக்த்ரமாலா: வக்ராஷிபக்ஷமாஸ்ச ஸுநேத்ரமாலா: ।

விபூ₄ஷணாநாம் ச த₃த₃ர்ஸ மாலா: ஸதஹ்ரத₃நாமிவ சாருமாலா: ॥ (22)

ந த்வேவ ஸீதாம் பரமாபி₄ஜாதாம்

பதி₂ ஸ்தி₂தே ராஜகுலே ப்ரஜாதாம் ।

லதாம் ப்ரபு₂ல்லாமிவ ஸாது₂ ஜாதாம்

த₃த₃ர்ஸ தந்வீம் மநஸாபி₄ஜாதாம் ॥ (23)

அந்தப் பட்டணம், கர்ஜிக்கின்ற பெரிய யானைகளாலும் பூஜிக்கப்படுகின்ற சான்றோர்களாலும் பெருமூச்சு விடுகின்ற வீரர்களாலும் சீறுகின்ற சர்ப்பங்கள் நிறைந்த மடுபோல் விளங்கிற்று. (14)

மிகவும் புத்தியுடையவர்களையும், பிரியமாகப் பேசுகிறவர்களையும், ஆஸ்திக புத்தி உடையவர்களையும், உலகத்தில் சிறப்பாக அறியப்பட்டவர்களையும், பலவித உருவங்களையும், ஆசாரங்களையும் உடையவர்களையும், அழகான பெயருடையவர்களையுமான ராக்ஷஸர்களை, அந்த நகரத்தில் பார்த்தார், வானரர். (15)

அவர் (விபீஷணனைப் போன்று) நல்ல அழகுள்ளவர்களையும், பலவிதமான குணங்கள் உடையவர்களையும், தம் குணத்திற்கேற்றபடி செயல்படுகிறவர்களையும் பார்த்து ஆனந்தப்பட்டார்; சிலர் ஒளிவீசிக் கொண்டு அழகாக இருப்பதையும் மற்றும் சிலர் குருபிகளாக இருப்பதையும் பார்த்தார், வாயுபுத்திரன். (16)

பின்னர், சான்றோர்களுக்கு ஏற்றவாறு நல்ல குணமுடைய மாதர்களையும், மிகவும் தூய உணர்வு உடையவர்களையும், பதியினிடத்திலும் பானத்தினிடத்திலும் ஒட்டுதல் உடையவர்களையும், நட்சத்திரங்கள் போல் ஜொலித்துக் கொண்டிருப்பவர்களையும் அங்கே பார்த்தார், மாருதி. (17)

காந்தியினால் பிரகாசிக்கின்றவர்களையும், வெட்கத்தால் அங்கங்களை மூடிக் கொள்கிறவர்களையும், மலர்களால் மறைக்கப்பட்ட பெண்பறவை போல் இரவு வேளையில் மதன கேளிக்கைகளில் தழுவி அணைத்துக் கொள்ளப்பட்டவர்களையும், அதனால் மிகவும் மகிழ்ந்தவர்களையும் பார்த்தார், வாயுமைந்தன். (18)

மற்றும் சிலர், மாளிகையின் மேல் தளத்தில் கணவரின் மடியில் படுத்துச் சுகமாக உறங்குவதையும்; கணவனுடைய அன்புக்குப் பாத்திரமானவர்களும், அறநெறியில் ஊன்றியவர்களும், காமவசப்பட்டவர்களுமான சிலரையும் புத்திமானான வானரோத்தமர் பார்த்தார். (19)

தங்கம் போன்ற நிறமுடைய சில பெண்கள் படுத்து இருந்தார்கள்; சிலர் உருக்கிவிட்ட பொன்வண்ணமாக இருந்தார்கள்; சிலர் போர்வை விலகியபடி இருந்தார்கள்; மேலும், கணவன் அருகில் இல்லாதபோதிலும், சில பெண்கள் அழகுடைய, வெண்மையான சந்திரன் போலும் இருந்தார்கள். (20)

பிறகு, தன் மனத்திற்குப் பிடித்த ஆசை நாயகர்களைப் பெற்று, தம் வீடுகளில் மிகவும் மகிழ்ச்சியோடு இருந்த பெண்களையும் அந்த வானரவீரர் பார்த்தார். (21)

சந்திரன் போல் பிரகாசிக்கும் முகவரிசைகளையும், வளைந்த இமைகளுடன் கூடிய அழகிய கண்வரிசைகளையும், அணிகலன்களின் வரிசையையும், அழகிய மின்னல் மாலை போல் பார்த்தார், ஆஞ்சநேயர். (22)

நிகரில்லாத அழகியும், அறநெறி தவறாத குலத்தில் தோன்றியவளும், நல்ல இடத்தில் வளர்ந்து பூத்துள்ள கொடி போன்றவளும், மெலிந்த சரீரமுடையவளும், தன் விருப்பப்படி ஒரு காரியத்தைச் செய்து முடிப்பதற்காகத் தோன்றிய அழகியுமான சீதையை மட்டும் காணவில்லை. (23)

ஸநாதநே வர்த்மநி ஸந்நிவிஷ்டாம்

ராமேஷ்ணாம் தாம் மத்யநாபி₄விஷ்டாம் ।

ப₄ர்துர்மந: ஸ்ரீமத்யநுப்ரவிஷ்டாம்

ஸ்த்ரீப₄யோ வராப₄யஸ்ச ஸத்யா விஸிஷ்டாம் ॥ (24)

உஷ்ணார்தி₃தாம் ஸாநுஸ்ருதாஸ்ரகண்ட₂ம்

புரா வரார்ஹோத்தமநிஷ்ககண்ட₂ம் ।

ஸுஜாதபக்ஷமாமபி₄ரக்தகண்ட₂ம்

வநே ப்ரந்ருத்தாமிவ நீலகண்ட₂ம் ॥ (25)

அவ்யக்தரேக₂ாமிவ சந்த்ரரேக₂ாம் பாம்ஸுப்ரதி₃க்த₄ாமிவ ஹேமரேக₂ாம் ।

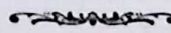
க்ஷதப்ரஸூ₄ாமிவ ப₃ாணரேக₂ாம் வாயுப்ரபி₄ந்நாமிவ மேக₄ரேக₂ாம் ॥ (26)

ஸீதாமபஸ்யந் மநுஜேஸ்வரஸ்ய ராமஸ்ய பத்நீம் வத்யதாம் வரஸ்ய ।

ப₃பூ₄வ து₃:க₂ாபி₄ஹதஸ்சிரஸ்ய ப்லவங்க₃மோ மந்த₃ இவாசிரஸ்ய ॥ (27)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்யராமாயணே வால்மீக்யே ஆதி₃காவ்யே

ஸுந்த்ரகாண்டே₃ பஞ்சம: ஸர்க்ய: ॥

ஷஷ்ட: ஸர்க்ய:

ராவணக்யுருஹப்ரவேஸ:

ஸ நிகாமம் விமாநேஷு விஷண்ண: காமரூபத்₄ருத் ।

விசசார புநர்லங்காம் லாக₄வேந ஸமந்வித: ॥ (1)

ஆஸஸாத்₃ாத₂ லக்ஷ்மீவாந் ராக்ஷஸேந்த்ரநிவேஸநம் ।

ப்ராகாரேணார்கவர்ணேந ப₄ாஸ்வரேணாபி₄ஸம்வ்ருதம் ॥ (2)

ரக்ஷிதம் ராக்ஷஸைஸ்பீ₄மை: ஸிம்ஹைரிவ மஹத்₃வநம் ।

ஸமீக்ஷமானோ ப₄வநம் சகாஸே கபிகுஞ்ஜர: ॥ (3)

ரூப்யகோபஹிதைஸ்சித்ரை: தோரணைர்ஹேமபூ₄ஷிதை: ।

விசித்ராபி₄ஸ்ச கக்ஷயாபி₄ர்த்₃வாரைஸ்ச ருசிரைர்வ்ருதம் ॥ (4)

கஜாஸ்தி₂தைர்மஹாமாத்ரை: ஸூரையஸ்ச விக்ரதஸ்ரமை: ।

உபஸ்தி₂தமஸம்ஹார்யைர்ஹயை: ஸ்யந்த்யநயாபி₄: ॥ (5)

ஸிம்ஹவ்யாக்₄ரதநுத்ரானை: த்₃ாந்தகாஞ்சநராஜதை: ।

கோஷவத்₃பி₄ர்விசித்ரைஸ்ச ஸத்யா விசரிதம் ரதை₂: ॥ (6)

ப₃ஹுரத்நஸமாகீர்ணம் பரார்த்யாஸநப₄ாஜநம் ।

மஹாரத₂ஸமாவாஸம் மஹாரத₂மஹாஸ்வநம் ॥ (7)

மிகப்பழமையான சநாதன தருமத்தில் நிலை பெற்றிருப்பவள்; இராமனையே நினைத்துக் கொண்டிருப்பவள்; இராமனுடைய பிரிவு காரணமாக துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டவள்; எப்போதும் மதிப்புமிக்க கணவரின் மனத்தில் இடம் கொண்டவள்; உத்தமமான ஸ்திரீ இரத்தினங்களில் தலையாயவள்; பெருகுகின்ற கண்ணீரால் நெஞ்சு அடைக்கப் பெற்றவள்; முன்பு (இராமனுடன் இருந்தபோது) உயர்ந்த மாலைகளை அணிந்த கழுத்தை உடையவள்; அழகிய கண் இமைகளை உடையவள்; இனிய குரலை உடையவள்; காட்டில் நர்த்தனம் செய்யும் மயில் போன்றவள்; இயற்கையில் பூர்ணசந்திரன் போன்று அழகிய முகமுடையவளாயினும், இப்போது விரகத்தினால் தெளிவாகப் பிரகாசிக்காத சந்திரகலை போன்றும், அழுக்குப் படிந்த தங்கச்சிலை போன்றும், புண்ணான இடத்தில் செலுத்தப்பட்ட பாணம் போன்றும், வாயுவினால் சிதறடிக்கப்பட்ட சிறுமேகங்கள் போன்றும் இருப்பவள்; பேசுகிறவர்களுள் சிறந்தவளான சக்கரவர்த்தித் திருமகன் இராமனுடைய மனைவி சீதாதேவியை, வெகுநேரம் தேடியும் காணாததால் துக்கத்தால் தாக்கப்பட்டு, மனம் கலங்கி மதி இழந்தவர் போலானார், பேரறிவாளரான அனுமான். (24-27)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
ஐந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : ஆறு

இராவணனின் மாளிகையில் புகுதல்

தான் விரும்பிய உருவம் எடுக்கக்கூடிய அவர், தன் ஆசை தீரும் வரையில் விமானம் போன்ற மாளிகைகளில் தேடிப் பார்த்துவிட்டு, (சீதையைக் காணாததால்) வருந்தி, பின்னர், வெகு கவனமாக மறுபடியும் இலங்கையைச் சுற்றி வந்தார். (1)

பின்னர், ஒளிபொருந்திய அனுமான், இராவணனின் இருப்பிடத்தை அடைந்தார். (2)

சூரியனைப் போல் ஒளிவீசிய மதிற்சுவர்களால் சூழப்பட்டிருந்த அந்த மாளிகை, பெரும் காட்டை சிங்கங்கள் காப்பது போல, பேருருவம் படைத்த ராக்ஷஸர்களால் காக்கப்பட்டு வந்ததையும் வானரோத்தமர் பார்த்தார். (3)

விசித்திரமான தங்கவேலைப்பாடுகள் செய்யப்பட்ட வெள்ளித் தோரணங்கள் அழகு செய்தன; அற்புதமும் அழகும் கூடிய அறைகளும் வாசற்படிகளும் அமைந்திருந்தன; பெரும் எண்ணிக்கையில் யானைப் படையினர், சோர்வடையாத காலாட்படையினர், வெல்ல முடியாத உத்தமஜாதி குதிரைப் படையினர், ரதத்தில் செல்லும் வீரர்கள் (மாளிகையைக் காவல் செய்தார்கள்). தங்கம்-வெள்ளி-தந்தம் ஆகியவற்றால் வேலைப்பாடுகள் செய்யப் பெற்ற விசித்திரமான ரதங்கள், சிங்கம் மற்றும் புலித்தோலால் ஆன கவசம் அணிந்த வீரர்களைச் சுமந்து கொண்டும், பேரொலி எழுப்பிக் கொண்டும், எப்போதும் (அரண்மனையைச்) சுற்றிக் கொண்டிருந்தன. (4-6)

பலவகைப்பட்ட இரத்தினங்கள் பதித்த உயர்ந்த ஆசனங்கள்-பாத்திரங்கள் இருந்தன; மகாரதர்கள், பெரிய பெரிய ரதங்களில் பெரிய ஆசனத்தில் வீற்றிருந்தார்கள். (தனி ஒருவனாக ஆயிரம் வில்வீரர்களை எதிர்த்துப் போர் புரிவதோடு, அஸ்திரங்களைச் செலுத்துவதிலும் நிபுணனாக இருப்பவன், மகாரதன்.) (7)

- த்ருப்யைஸ்ச பரமோதாரைஸ்தைஸ்தைஸ்ச ம்ருக்யபக்ஷிபி₄: ।
விவிதை₄ர்ப்யஹுஸாஹஸ்ரை: பரிபூர்ணம் ஸமந்தத: ॥ (8)
- விநீதைரந்தபாலைஸ்ச ரசேஷாபி₄ஸ்ச ஸுரசக்ஷிதம் ।
முக்யாபி₄ஸ்ச வரஸ்தீபி₄: பரிபூர்ணம் ஸமந்தத: ॥ (9)
- முதி₃தப்ரமதாரத்நம் ராசக்ஷஸேந்த்ரநிவேஸநம் ।
வராப₄ரணஸம்ஹாராதே: ஸமுத்ரஸ்வநதி:ஸ்வநம் ॥ (10)
- தத்ர₃ராஜகுணஸம்பந்நம் முக்யைஸ்ச வரசந்த்ரநை: ।
மஹாஜநை: ஸமாகீர்ணம் ஸிம்ஹைரிவ மஹத்வநம் ॥ (11)
- பே₄ரீம்ருத்யங்க்யாபி₄ருதம் ஸங்க₂கே₄ஷவிநாதி₃தம் ।
நித்யாரசிதம் பர்வஹுதம் பூஜிதம் ராசக்ஷஸை: ஸத்யா ॥ (12)
- ஸமுத்ரமிவ க்யம்பீ₄ரம் ஸமுத்ரமிவ நி:ஸ்வநம் ।
மஹாத்மனோ மஹத்வேஸ்ம மஹாரத்நபரிச்ச₂த்யம் ॥ (13)
- மஹாரத்நஸமாகீர்ணம் த₃த்யாஸ ஸ மஹாகபி: ।
விராஜமாநம் வபுஷா க்யஜாஸ்வரத₂ஸங்குலம் ॥ (14)
- லங்காப₄ரணமித்யேவ ஸோமந்யத மஹாகபி: ।
சசார ஹநுமாம்ஸ்தத்ர ராவணஸ்ய ஸமீபத: ॥ (15)
- க்ய்ருஹாத்க்ய்ருஹம் ராக்ஷஸாநாமுத்ரயாநாநி ச வாநர: ।
வீக்ஷமானோ ஹ்யஸம்த்ரஸ்த: ப்ராஸாத்யாம்ஸ்ச சசார ஸ: ॥ (16)
- அவப்லுத்ய மஹாவேக₃: ப்ரஹஸ்தஸ்ய நிவேஸநம் ।
ததோந்யத் புப்லுவே வேஸ்ம மஹாபாஸ்வஸ்ய வீர்யவாந் ॥ (17)
- அத்₂ மேக்யப்ரதீகாஸம் கும்பகர்ணநிவேஸநம் ।
விபீ₄க்ஷணஸ்ய ச தத₂ா புப்லுவே ஸ மஹாகபி: ॥ (18)
- மஹோத₃ரஸ்ய ச க்ய்ருஹம் விருபாக்ஷஸ்ய சைவ ஹி ।
வித்யுஜ்ஜிஹ்வஸ்ய ப₄வநம் வித்யுந்மாலேஸ்ததை₂வ ச ॥ (19)
- வஜ்ரத்யம்ஷ்ட்ரஸ்ய ச தத₂ா புப்லுவே ஸ மஹாகபி: ।
ஸுகஸ்ய ச மஹாவேக₃: ஸாரணஸ்ய ச தீ₄மத: ॥ (20)
- தத₂ா சேந்த்ரஜிதோ வேஸ்ம ஜக்யாம ஹரியூத₂ப: ।
ஜம்புமாலே: ஸுமாலேஸ்ச ஜக்யாம ப₄வநம் தத: ॥ (21)
- ரஸ்மிகேதோஸ்ச ப₄வநம் ஸூர்யஸத்ரோஸ்ததை₂வ ச ।
வஜ்ரகாயஸ்ய ச தத₂ா புப்லுவே ஸ மஹாகபி: ॥ (22)

மனங்கவரும் காட்சிகளாலும், பல்லாயிரக்கணக்கான பல்வகை விலங்குகளாலும், பறவைகளாலும், அதன் சுற்றுப்புறம் நிரம்பியிருந்தது. (8)

நன்றாகப் பயிற்றுவிக்கப்பட்ட எல்லைக் காவலர்களான ராக்ஷஸர்களால் கவனமாகப் பாதுகாக்கப்பட்டது. எல்லா இடத்திலும் முக்கியமான நாரீமணிகள் நிறைந்திருந்தார்கள். (9)

இராவணனுடைய இருப்பிடத்தில் மகிழ்ச்சி நிரம்பிய ஸ்திரீ இரத்தினங்களின் உயர்ந்த அணிகலன்கள் எழுப்பிய ஒலி, சமுத்திரத்தின் சப்தம் போல் பேரிரைச்சலாகக் கேட்டது. (10)

அரசருக்குத் தகுந்த பொருட்கள் மற்றும் முதல்தரமான வாசனைப் பூச்சுகளால் நிறைந்து, சிங்கங்களால் நிறைந்த பெருங்காடு போல் பெருந்தனக்காரர்களால் நிறைந்திருந்தது, அந்த இடம். (11)

பேரிகை, மிருதங்க வாத்திய ஒலி முழங்கிக் கொண்டிருந்தது; சங்க கோஷம் எதிரொலித்துக் கொண்டிருந்தது; வேள்விச் சாலைகளில் தினசரி பூஜையும் பருவகால ஹோமங்களும் ராக்ஷஸர்களால் நடத்தப்பட்டன. (12)

பேருடல் படைத்த இராவணனின் மாபெரும் மாளிகையில் இரத்தினக் கம்பளங்கள் விரிக்கப்பட்டிருந்தன; அது பெருங்கடலைப் போல் கம்பீரமாகக் காட்சி தந்தது; பெருங்கடலைப் போல் பேரிரைச்சல் போட்டுக் கொண்டிருந்தது. (13)

சிறந்த இரத்தினங்கள் இறைந்து கிடப்பதையும், யானை-குதிரை-ரதங்களில் வீற்றிருக்கும் தேவதைகள் நிறைந்ததுமான மாளிகையைக் கண்டார், வானரர். (14)

'இலங்கைக்கு ஓர் ஆபரணம் போன்றது இது' என்று அப்பெருவானரர் எண்ணினார். அங்கே, இராவணனுக்கு அருகிலேயே அனுமான் சுற்றி வந்தார். (15)

ஒரு வீட்டிலிருந்து இன்னொரு வீட்டிற்குத் தாவிச் சென்றும், ராக்ஷஸர்களின் தோட்டங்களைப் பார்த்துக் கொண்டும், சிறிதும் அச்சமில்லாமல் உப்பரிகைகளில் நடந்தும் சென்றார். (16)

பெரும் வேகத்துடன் பிரஹஸ்தனுடைய இருப்பிடத்தில் குதித்தார். பிறகு, மகாவீரன் மகாபாரசுவன் வீட்டில் இருந்தார். (17)

பின்னர், மேகம் போன்ற கும்பகர்ணனின் மாளிகையிலும், விபீஷணனுடைய மாளிகையிலும் குதித்துத் தேடினார். (18)

மகோதரன், விருபாக்ஷன், வித்யுஜ்ஜிஹ்வன், வித்யுன்மாலி, வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரன், சுகன், புத்திமான் ஸாரணன் ஆகியோர் வீடுகளுக்கும் தாவிச் சென்றார். (19,20)

அவ்வாறே இந்திரஜித்தின் வீடு, ஜம்புமாலி-சுமாலியின் வீடுகளுக்கும் வானரவீரர் சென்றார். (21)

ரச்மிகேது, குர்யசத்ரு, வஜ்ரகாயன் ஆகியோர் வீடுகளிலும் பெருவானரர் தாவிச் சென்றார். (22)

- தூ₄ம்ராஷஸ்ய ச ஸம்பாதேர்ப₄வநம் மாருதாத்மஜ: ।
வித்யுத்ருபஸ்ய பீ₄மஸ்ய க₄நஸ்ய விக₄நஸ்ய ச ॥ (23)
- ஸுகநாஸஸ்ய வக்ரஸ்ய ஸ₂ட₂ஸ்ய விக₂ட₂ஸ்ய ச ।
ஹ்ரஸ்வகர்ணஸ்ய த₃ம்ஷ்ட்ரஸ்ய ரோமஸஸ்ய ச ரக்ஷஸ: ॥ (24)
- யுத்தே₄ந்மத்தஸ்ய மத்தஸ்ய த்₄வஜக்₃ரீவஸ்ய ரக்ஷஸ: ।
வித்யுஜ்ஜிஹ்வேந்த்₃ரஜிஹ்வாநாம் தத₂ா ஹஸ்திமுக₂ஸ்ய ச ॥ (25)
- கராலஸ்ய பிஸாசஸ்ய பேராணிதாஷஸ்ய சைவ ஹி ।
க்ரமமாண: க்ரமேணைவ ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ॥ (26)
- தேஷு தேஷு மஹார்ஹேஷு ப₄வநேஷு மஹாயஸா: ।
தேஷாம்ருத்₃தி₄மதாம்ருத்₃தி₄ம் த₃த₃ர்ஸ ஸ மஹாகபி: ॥ (27)
- ஸர்வேஷாம் ஸமதிக்ரமய ப₄வநாநி ஸமந்தத: ।
ஆஸஸாத்₃த₂ லக்ஷமீவாந் ராக்ஷஸேந்த்₃ரநிவேஸநம் ॥ (28)
- ராவணஸ்யோபஸாயிந்யோ த₃த₃ர்ஸ ஹரிஸத்தம: ।
விசரந் ஹரிஸார்த்₃லோ ராக்ஷஸீவிக்ருதேக்ஷணா: ॥ (29)
- ஸூலமுத்₃க₃ரஹஸ்தாஸ்ச ஸக்திதோமரத₄ாரிணீ: ।
த₃த₃ர்ஸ விவித₄ாந் கு₃ல்மாந் தஸ்ய ரக்ஷ:பதேர்க்₃ருஹே ॥ (30)
- ராக்ஷஸாம்ஸ்ச மஹாகாயாந் நாநாப்ரஹரணோத்யதாந் ।
ரக்தாந் ஸ்வேதாந் ஸிதாம்ஸ்சாபி ஹரிதாம்ஸ்ச மஹாஜவாந் ॥
குலீநாந் ரூபஸம்பந்நாந் க₃ஜாந் பரக₃ஜாருஜாந் ॥ (31)
- நிஷ்டி₂தாந் க₃ஜஸிஷாயாமைராவதஸமாந் யுதி₄ ।
நிஹந்த்ருந் பரஸைந்யாநாம் க்₃ருஹே தஸ்மிந் த₃த₃ர்ஸ ஸ: ॥ (32)
- க்ஷரதஸ்ச யத₂ா மேக₄ாந் ஸ்ரவதஸ்ச யத₂ா கி₃ரீந் ।
மேக₄ஸ்தநிதநிக்₄ஷாந் து₃ர்த₄ர்ஷாந் ஸமரே பரை: ॥ (33)
- ஸஹஸ்ரம் வாவ்ரிநீஸ்தத்ர ஜாம்பூநத₃பரிஷ்க்ருதா: ।
த₃த₃ர்ஸ ராக்ஷஸேந்த்₃ரஸ்ய ராவணஸ்ய நிவேஸநே ॥ (34)
- ஸிபி₃கா விவித₄ாகாரா: ஸ கபிர்மாருதாத்மஜ: ।
ஹேமஜாலபரிச்ச₂ந்நாஸ்தருணாதி₃த்யவர்சஸ: ॥ (35)
- லதாக்₃ருஹாணி சித்ராணி சித்ரஸாலாக்₃ருஹாணி ச ।
க்ரீட₃ாக்₃ருஹாணி சாந்யாநி த்₃ாருபர்வதகாநபி ॥ (36)
- காமஸ்ய க்₃ருஹகம் ரம்யம் தி₃வாக்₃ருஹகமேவ ச ।
த₃த₃ர்ஸ ராக்ஷஸேந்த்₃ரஸ்ய ராவணஸ்ய நிவேஸநே ॥ (37)
- ஸ மந்த்₃ரகி₃ரிப்ரக்₂யம் மயூரஸ்த₂நஸங்குலம் ।
த்₄வஜயக்ஷிபி₄ராகீர்ணம் த₃த₃ர்ஸ ப₄வநோத்தமம் ॥ (38)

தூம்ராஷன், ஸம்பாதி, வித்யுத்ருபன், பீமன், கனன், விகனன், சுகநாஸன், வக்ரன், சடன், விகடன், ஹ்ரஸ்வகர்ணன், தம்ஷ்ட்ரன், ரோமசன், யுத்தோன்மத்தன், மத்தன், த்வஜக்ரீவன், வித்யுஜ்ஜிஹ்வன், இந்த்ரஜிஹ்வன், ஹஸ்திமுகன், கராளன், பிசாசன், சோணிதாஷன் ஆகியோர் வீடுகளுக்கு முறையே சென்று, அந்தந்த வீடுகளின் செழிப்பையும் செல்வக் கொழிப்பையும் ஆஞ்சநேயர் பார்த்தார். (23-27)

சுற்றிலுமிருந்த எல்லோருடைய வீடுகளையும் கடந்து, காந்தி பொருந்திய வானரர், ராஷஸ மன்னின் வாசஸ்தானத்தை வந்தடைந்தார். (28)

விகாரமான கண்களைக் கொண்ட ராஷஸிகள் இராவணனை முறை வைத்துப் பாதுகாக்கும் பணியில் சுற்றிச் சுற்றி வருவதைப் பார்த்தார், அனுமான். (29)

குலம்-உலக்கை தாங்கியவர்களையும், சக்தி-தோமரம் ஏந்திய ராஷஸிகளையும், பலவகையான குல்மம் என்ற சேனைக் கூட்டங்களையும் ராஷஸ மன்னன் வீட்டில் வாயுபுத்திரன் பார்த்தார். (45 காலாட்கள், 27 குதிரைகள், 9 தேர்கள், 9 யானைகள் கொண்டது ஒரு குல்மம்.) (30)

பேருடலைக் கொண்டவர்களும், பல்வகை ஆயுதங்களுடன் ஆயத்தமாக நிற்கும் ராஷஸர்களும் அங்கே இருந்தார்கள். சிவப்பு, வெண்மை, கறுப்பு, மஞ்சள் நிறம் கொண்ட வேகமாகச் செல்லும் குதிரைகளும், பிற யானைகளுடன் மோத வல்லனவும், நற்குலத்தில் பிறந்தனவும், அழகு பொருந்தியவையும், கஜ யுத்தத்தில் பழக்கப்பட்டவையுமான யானைகளும் அங்கு இருந்தன. அந்த யானைகள், போரில் ஐராவதத்திற்கு நிகரானவை; எதிரிப் படைகளை நாசம் செய்பவை.

அந்த யானைகள், மேகங்கள் உருகி ஓடுவதைப் போலவும் மலைகளிலிருந்து நீர்த்தாரைகள் பெருகுவதைப் போலவும் மதநீரைப் பெருக்கிக் கொண்டும், மேக கர்ஜனை போல் சப்தித்துக் கொண்டும், யுத்தத்தில் பிறரால் வெல்ல முடியாதவைகளுமாக இருந்தன. இவைகளையும் அந்த வீட்டில் வாயுமைந்தன் கண்டார். (31-34)

தங்கத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான வாஹினிகளையும் ராஷஸ மன்னன் இராவணன் வீட்டில் கண்டார், அனுமன். (405 காலாள், 243 குதிரை, 81 யானை, 81 தேர் கொண்ட ஒரு பிரிவு வாஹினி எனப்படும்.)

வாயுகுமாரரான அனுமான், தங்க வேலைப்பாடுகள் நிறைந்ததும், பகல்நேர சூரியனைப் போல் ஒளிவீசுவையும், பற்பல வடிவங்கள் கொண்டவையுமான பல்லக்குகளையும் கண்டார். (35)

கொடி வீடுகளையும், சித்திரசாலைகளையும், விளையாட்டு அரங்கங்களையும், அழகுக்காக மரத்தால் வடிவமைக்கப்பட்ட மாலைகளையும், அழகிய மன்மதகேளிக்கை அறைகளையும், பகலில் வெப்பம் தெரியாமல் குளிர்ச்சியாக இருக்கும் சிற்றில்களையும் ராஷஸேந்திரன் இராவணன் வீட்டில் பார்த்தார், மாருதி. (36,37)

மந்திரமலை போல் விளங்குவதும், மயில் கூட்டங்கள் நிறைந்ததும், கொடி மரங்களால் சூழப்பட்டதுமான உத்தமமான அந்த வீட்டைக் கண்டார், அனுமான். (38)

அநேகரத்நஸங்கீர்ணம் நிதி₄ஜாலஸமாவ்ருதம் ।
தீ₄ரநிஷ்டி₂தகர்மாந்தம் க்₃ருஹம் பூ₄தபதேரிவ ॥ (39)

அர்சிர்₄பி₄ஸ்சாபி ரத்நாநாம் தேஜஸா ராவணஸ்ய ச ।
விரராஜாத₂ தத்₃வேஸ்ம ரஸ்மிமாநிவ ரஸ்மிபி₄: ॥ (40)

ஜாம்பூநத₃மயாந்யேவ ஸயநாந்யாஸநாநி ச ।
ப₄ஜநாநி ச ஸுப்₄ராணி த₃த₃ர்ஸ ஹரியூத₂ப: ॥ (41)

மத்₄வாஸவக்ருதக்லேத₃ம் மணிப₄ஜநஸங்குலம் ।
மநோரமஸம்பூத₄ம் குபே₃ரப₄வநம் யத₂ா ॥ (42)

நூபுராணாம் ச கே₄ஷேண காஞ்சீநாம் நிநதே₃ந ச ।
ம்ருத₃ங்கதலகே₄ஷைஸ்ச கே₄ஷவத்₃பி₄ர்விநாதி₃தம் ॥ (43)

ப்ராஸாத₃ஸங்க₄தயுதம் ஸ்தீரீரத்நஸதஸங்குலம் ।
ஸுவ்யூ₄கசஷ்யம் ஹநுமாந் ப்ரவிவேஸ மஹாக்₃ருஹம் ॥ (44)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ ஷஷ்ட₂: ஸர்க₃: ॥

ஸப்தம: ஸர்க₃:

புஷ்பக விமந த₃ர்ஸநம்

ஸ வேஸ்மஜாலம் ப₃லவாந் த₃த₃ர்ஸ
வ்யாஸக்தவைதூ₃ர்யஸுவர்ணஜாலம் ।
யத₂ா மஹத் ப்ராவ்ருஷி மேக₄ஜாலம்
வித்யுத்பிநத்த₄ம் ஸவிஹங்க₃ஜாலம் ॥ (1)

நிவேஸநாநாம் விவித₄ாஸ்ச ஸாலா:
ப்ரத₄ாநஸங்க₂ாயுத₄சாபஸாலா: ।
மநோஹராஸ்சாபி புநர்விஸாலா
த₃த₃ர்ஸ வேஸ்மாத்₃ரிஷு சந்த்₃ரஸாலா: ॥ (2)

க்₃ருஹாணி நானாவஸுராஜிதாநி தே₃வாஸுரைஸ்சாபி ஸுபூஜிதாநி ।
ஸர்வைஸ்ச தோ₃ஷை: பரிவர்ஜிதாநி கபிர்₃த₃த₃ர்ஸ ஸ்வப₃லார்ஜிதாநி ॥ (3)

தாநி ப்ரயத்நாபி₄ஸமாஹிதாநி மயேந ஸாஷாதி₃வ நிர்மிதாநி ।
மஹீதலே ஸர்வகு₃ணோத்தராணி த₃த₃ர்ஸ லங்காதி₄பதேர்க்₃ருஹாணி ॥ (4)

ததோ த₃த₃ர்ஸோச்ச்₂ரிதமேக₄ரூபம் மநோஹரம் காஞ்சநசாரூபம் ।
ரஷோதி₄பஸ்யாத்மப₃லாங்கூபம் க்₃ருஹோத்தமம் ஹயப்ரதிருபரூபம் ॥ (5)

ஏராளமான இரத்தினங்கள் சிதறிக் கிடந்தன; நிதிக் கூட்டங்களால் நிரம்பியிருந்தது. சிறந்த சிற்பிகளின் வேலைப்பாடுடைய பரமசிவன் வீட்டைப் போன்றதும், இரத்தினங்களின் ஒளியினாலும், இராவணனுடைய தேஜஸாலும் கிரணங்களோடு கூடிய சூரியனைப்போல் அந்தக் கட்டடம் பிரகாசித்தது. (39,40)

சொக்கத் தங்கத்தாலான படுக்கைகள், ஆசனங்கள், வெண்மையும் தூய்மையானதுமான பாத்திரங்கள் ஆகியவற்றையும் பார்த்தார், வானரத் தலைவர். (41)

மது, ஆஸவம் முதலியவற்றைப் பருகுவதற்கான பானபாத்திரங்கள், மணிமயமான போஜன பாத்திரங்கள் அங்கே காணப்பட்டன. நெருங்கியிராமல், விஸ்தாரமாக ஏராளமாக இடைவெளி விட்டு, குபேரனுடைய பவனம் போல் அது காணப்பட்டது. (42)

சிலம்புகளின் சப்தத்தாலும், ஒட்டியாணத்தின் ஒலியினாலும், மிருதங்கம் முதலிய தோல் வாத்தியங்களின் நாதத்தாலும் மதுரமான ஒலி கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. (43)

அநேக உப்பரிகைகள் உடையதும், நூற்றுக்கணக்கான பெண்மணிகள் நிறைந்ததும், நீண்ட கட்டுகள் கொண்டதுமான பெருமாளிகையில் பிரவேசித்தார், அனுமான். (44)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
ஆறாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : ஏழு

புஷ்பக விமானத்தைப் பார்த்தல்

பிறகு, பலவானான அனுமான் பெருமழை கொட்டும்போது, மின்னற்கொடிகளோடும் பறவைக் கூட்டங்களோடும் விளங்கும் மேகங்களின் கூட்டத்தைப் போல், வைடூர்யங்கள் இழைக்கப்பட்ட தங்கமயமான சாளரங்களுடன் விளங்கும் மாளிகை வரிசையைப் பார்த்தார். (1)

வசிப்பதற்கேற்ற பல மாதிரியான அறைகள், முக்கியமான சங்கம்-ஆயுதம்-விற்கள் வைப்பதற்கான ஆயுதசாலைகள், மனத்தைக் கவரும்வண்ணம் விசாலமாக அமைக்கப்பட்ட மாளிகைகளின் மேல்தளத்தில் அமைந்த நிலா முற்றங்கள் ஆகியவற்றைப் பார்த்தார். (2)

பலவகையான செல்வச் செழிப்புகள் நிறைந்தது; தேவாசுரர்களாலும் கொண்டாடப்பட்டது; எவ்விதக் குறையும் இல்லாததும், தன்னுடைய பலத்தாலேயே பெறப்பட்டவைகளுமான வீடுகளையும் கண்டார், அனுமான். (3)

(இலங்கையின் மற்ற வீடுகளைப்போல, இராவணன் அரண்மனையும் விசுவகர்மாவினால்தான் நிர்மாணிக்கப்பட்டது. ஆனால்,) அதன் சிறப்புக் கருதி, மாயையில் வல்ல 'மயனால்' அமைக்கப்பட்டதோ? என்று எண்ணத் தூண்டியது. உலகத்தில் எல்லாச் சிறப்புகளும் இலங்கை மன்னனின் அரண்மனைக் கட்டடங்களில் இருப்பதைப் பார்த்தார், அனுமான். (4)

பிறகு, ஆகாயத்தில் சுஞ்சரிக்கும் மேகம் போன்றதும், காண்போர் மனத்தைக் கவர்வதும், பொன்னால் அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்டதும், இணையற்ற செளந்தர்யமுடையதும், ராக்ஷஸாதிபதியின் பலப்பிரதாபத்திற்கு ஏற்றதுமான மிகச்சிறந்த மாளிகையைப் பார்த்தார். (5)

மஹிதலே ஸ்வர்க்₃மிவ ப்ரகீர்ணம் ஸ்ரியா ஜ்வலந்தம் ப்₃ஹுரத்நகீர்ணம் ।
நாநாதருணாம் குஸுமாவகீர்ணம் கி₃ரேரிவாக்₃ரம் ரஜஸாவகீர்ணம் ॥ (6)

நாரீப்ரவேகைரிவ தீப்₃யமாநம் தடித்₃பி₄ரம்பே₄த₃வத்₃ர்ச்யமாநம் ।
ஹம்ஸப்ரவேகைரிவ வாஹ்யமாநம் ஸ்ரியா யுதம் கே₂ ஸக்ருதாம் விமாநம் ॥ (7)

யத்₂ நக்₃ாக்₃ரம் ப்₃ஹுத₄துசித்ரம் யத்₂ நப₄ஸ்ச க்₃ரஹசந்த்₃ரசித்ரம் ।
தத்₃ர்ஸ யுக்தீக்ருதமேக₄சித்ரம் விமாநரத்நம் ப்₃ஹுரத்நசித்ரம் ॥ (8)

மஹீ க்ருதா பர்வதராஜிபூர்ணா ஸைலா: க்ருதா வ்ருக்ஷவிதாநபூர்ணா: ।
வ்ருக்ஷா: க்ருதா: புஷ்பவிதாநபூர்ணா: புஷ்பம் க்ருதம் கேஸரபத்ரபூர்ணம் ॥ (9)

க்ருதாநி வேஸ்மாநி ச பாண்டூராணி தத்₂ ஸுபுஷ்பாண்யபி புஷ்கராணி ।
புநஸ்ச பத்₃மாநி ஸகேஸராணி த₄ந்யாநி சித்ராணி தத்₂ வநாநி ॥ (10)

புஷ்பாஹ்வயம் நாம விராஜமாநம் ரத்நப்ரப₄பி₄ஸ்ச விக்₄ர்ணமாநம் ।
வேஸ்மோத்தமாநாமபி சோச்சமாநம் மஹாகபிஸ்தத்ர மஹாவிமாநம் ॥ (11)

க்ருதாஸ்ச வைது₃ர்யமயா விஹங்க்₃ா
ரூப்₃யப்ரவாலைஸ்ச யத்₂ விஹங்க்₃ா: ।
சித்ராஸ்ச நாநாவஸுபி₄ர்பு₄ஜங்க்₃ா:
ஜாத்யாநுரூபாஸ்துரக்₃ா: ஸுப₄ாங்க்₃ா: ॥ (12)

ப்ரவாலஜாம்பூநத₃புஷ்பபக்ஷா:
ஸலீலமாவர்ஜிதஜிஹ்மபக்ஷா: ।
காமஸ்ய ஸாக்ஷாதி₃வ ப₄ாந்தி பக்ஷா:
க்ருதா விஹங்க்₃ா: ஸுமுக₂ா: ஸுபக்ஷா: ॥ (13)

நியுஜ்யமாநாஸ்து க்₃ஜா: ஸுஹஸ்தா:
ஸகேஸராஸ்சோத்பலபத்ரஹஸ்தா: ।
புபூ₄வ தே₃வீ ச க்ருதா ஸுஹஸ்தா
லக்ஷ்மீஸ்தத்₂ா பத்₃மிநி பத்₃மஹஸ்தா ॥ (14)

இதீவ தத்₃க்ருஹமபி₄க்₃ம்ய ஸோப₄நம்
ஸவிஸ்மயோ நக்₃மிவ சாருஸோப₄நம் ।
புநஸ்ச தத் பரமஸுகுந்தி₄ ஸுந்த்₃ரம்
ஹிமாத்யயே நக்₃மிவ சாருகந்த்₃ரம் ॥ (15)

தத: ஸ தாம் கபிரபி₄பத்ய பூஜிதாம்
சுரந் புரீம் த்₃ஸமுக₂ப₃ாஹுபாலிதாம் ।
அத்₃ருஸ்ய தாம் ஜநகஸுதாம் ஸுபூஜிதாம்
ஸுது:கி₂த: பதிஞ்₃ணவேக₃நிர்ஜிதாம் ॥ (16)

அது, மண்ணுலகில் ஒரு தேவலோகம் போல் விளங்கிற்று; நவரத்தினங்கள் இழைக்கப்பட்டு, பேரொளி வீசிக் கொண்டிருந்தது. அதனுள் பலவகையான மரங்களின் மலர்கள் உதிர்ந்து கிடக்கும் மலைமுகட்டைப் போல, மகரந்தப் பொடி சிதறிக் கிடந்தது. (6)

மின்னற்கொடிகளால் மேகக் கூட்டம் ஒளிர்வதைப்போல், உத்தமப் பெண்மணிகளால் ஒளிவீசிக் கொண்டிருந்தது; ஆகாயத்தில், சகல ஐசவரியங்களும் நிறைந்து ராஜ ஹம்ஸங்களால் சுமக்கப்படும் புண்ணியசாலிகளின் விமானம் போல் இருந்தது, அது. (7)

பலவித தாதுக்களால் விளங்கும் மலைச்சிகரத்தைப் போன்றது. கிரகங்களாலும் சந்திரனாலும் அழகாகத் தோன்றும் ஆகாயம் போன்றது. ஆச்சரியமாக அமைக்கப்பட்ட மேகத்தைப் போன்ற சித்திரங்களையும், பல்வகை இரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சித்திரங்களையும் உடைய விமான இரத்தினத்தைக் கண்டார், அவர். (8)

அதில், மலைகள் நிறைந்த பூமி; மரங்களால் மூடப்பட்ட மலைகள்; மலர்களால் மூடப்பட்ட மரங்கள்; மகரந்தம் நிறைந்த மலர் - இவ்வாறு விசித்திரமான சித்திரங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. (9)

வெண்மையான கட்டடங்கள்; மலர்கள் நிறைந்த தடாகங்கள்; தாதுக்கள் நிறைந்த தாமரை; அடர்த்தியான காடுகள் - இவையெல்லாம் அதில் சித்தரிக்கப்பட்டிருந்தன. (10)

இரத்தினங்களின் ஒளியால் பிரகாசிப்பதும், உத்தமமான கட்டடங்களைக் காட்டிலும் உயர்வானதும், 'புஷ்பகம்' என்று அழைக்கப்படுவதுமான பெரிய விமானத்தை, அனுமான் அங்கே பார்த்தார். (11)

வெள்ளி, பவழ நிறத்தில் விளங்கும் பறவைகள் போல், இங்கே வையுயர்த்தால் செய்யப்பட்ட பறவைகள் பொருத்தப்பட்டிருந்தன; பலவகையான உயர்ந்த தாதுக்களால் சர்ப்பங்கள் தீட்டப்பட்டிருந்தன; மங்களமான அங்கங்களோடு உயர்ஜாதிக் குதிரைகள் சித்தரிக்கப்பட்டிருந்தன. (12)

பவழம்-தங்கத்தாலான புஷ்பங்களைச் சிறகுகளாகக் கொண்டு, விளையாட்டாக தொங்கியும் வளைந்தும் காணப்படும் இறக்கைகளுடனும், மன்மதனே உருவெடுத்து வந்தாற்போன்ற அழகுடன் அமைந்த நல்ல முகத்துடனும், நல்ல இறக்கைகளுடனும் பறவைகள் வரையப்பட்டிருந்தன. (13)

அழகான துதிக்கைகளையுடைய யானைகள் தாமரைத் தடாகத்தில் மூழ்கியதால் மகரந்தம் பரவிய தேகத்துடன் கருநெய்தல் புஷ்பத்தை ஏந்தி வருவது போன்றதும், மங்களகரமான திருக்கைகள் ஒன்றில் தாமரையை தாங்கிக் கொண்டிருப்பது போன்றதுமான மகாலட்சுமியின் சித்திரமும் காணப்பட்டது. (14)

பனிக்காலம் முடிந்து வசந்தம் வந்தவுடன், மிகவும் அழகாக சோபிக்கும் மரத்தைப் போல எழிலுடன் விளங்குவதும், அழகான கைகளோடு விளங்கும் ஒரு மலை போல் ஒளிர்வதுமான அந்த (புஷ்பக) விமானத்தைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டுப் போனார்! (15)

இராவணனுடைய பேராற்றலால் பரிபாலிக்கப்பட்ட பெருமைக்குரிய அந்த நகரம் முழுவதும் அலைந்து தேடியும், கணவரின் நற்குணங்களால் வெற்றி கொள்ளப்பட்டவளும் (ஜனகசபையில், சிவதனுசில் வேகமாக நாண் ஏற்றி வெற்றி கொள்ளப்பட்டவள்), கொண்டாடத்தக்கவளும், ஜனகன் புதல்வியுமான அவளைக் காணாததால், அவர் மிகவும் வருத்தம் அடைந்தார். (16)

ததஸ்ததா ப₃ஹுவித₄ப₄விதாத்மந:

க்ருதாத்மநோ ஜநகஸுதாம் ஸுவர்த்மந: ।

அபஸ்யதோ₅ப₄வத₃திது₃கி₂தம் மந:

ஸுசக்ஷுஷ: ப்ரவிசரதோ மஹாத்மந: ॥

(17)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே

ஸுந்தரகாண்டே₃ ஸப்தம: ஸர்க₃: ॥

அஷ்டம: ஸர்க₃:

புஷ்பக விமரநவர்ணநம்

ஸ தஸ்ய மத்₄யே ப₄வநஸ்ய ஸம்ஸ்தி₂தம்

மஹத்₃ விமாநம் ப₃ஹுரத்நசித்ரிதம் ।

ப்ரதப்தஜாம்பூநத₃ஜாலக்ருத்ரிமம்

த₃த₃ர்ஸ வீர: பவநாத்மஜ: கபி: ॥

(1)

தத₃ப்ரமேயாப்ரதிகாரக்ருத்ரிமம்

க்ருதம் ஸ்வயம் ஸாத₄விதி விஸ்வகர்மணா ।

திவம் க₃தம் வாயுபதே₂ ப்ரதிஷ்டிதம்

வ்யராஜதாதி₃த்யபத₂ஸ்ய லக்ஷ்மவத் ॥

(2)

ந தத்ர கிஞ்சிந்ந க்ருதம் ப்ரயத்நதோ

ந தத்ர கிஞ்சிந்ந மஹார்ஹரத்நவத் ।

ந தே விஸேஷா நியதா: ஸுரேஷ்வபி

ந தத்ர கிஞ்சிந்ந மஹாவிஸேஷவத் ॥

(3)

தபஸ்ஸமாதாநபராக்ரமார்ஜிதம் மந:ஸமாதாநவிசாரசாரிணம் ।

அநேகஸம்ஸ்தாநவிஸேஷநிர்மிதம் ததஸ்ததஸ்துல்யவிஸேஷத₃ர்ஸநம் ॥

(4)

மநஸ்ஸமாதாந து ஸீக்₄ரக₃யமிநம்

து₃ராவரம் மாருததுல்யக₃யமிநம் ।

மஹாத்மநாம் புண்யக்ருதாம் மஹர்த்த₃திநாம்

யஸஸ்விநாமக்₃ர்யமுத₃யமிவாலயம் ॥

(5)

விஸேஷமாலம்ப்ய விஸேஷஸம்ஸ்தி₂தம்

விசித்ரகூடம் ப₃ஹுகூடமண்டி₃தம் ।

மநோபி₄ராமம் ஸரதி₃ந்து₃நிர்மலம்

விசித்ரகூடம் ஸிக₂ரம் கி₃ரேர்யதா ॥

(6)

வஹந்தி யம் குண்ட₃லஸோபிதாநநா: மஹாஸநா வ்யோமசரா நிஸாசரா: ।

விவ்ருத்தவித்₄வஸ்தவிஸாலலோசநா: மஹாஜவா பூதக₃ணா: ஸஹஸ்ரஸ: ॥ (7)

மற்றவர்களால் அறியக்கூடாத விஷயங்களையும் கண்ணால் காணும் சூட்சுமமான பார்வை படைத்த ஆஞ்சநேயர், ஜனகன் புதல்வியைக் காணாததால் மிகவும் வருத்தமடைந்தார். ஆயினும், பலவிதமாகச் சிந்தனை செய்து நிச்சயமாகச் செய்ய வேண்டிய காரியத்தில் தைரியமாக (உறுதியாக) இருந்தார். (17)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
ஏழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : எட்டு

புஷ்பக விமான வர்ணனை

மகாவீரரான வாயுகுமாரர், அந்தப் பெரிய மாளிகையில் ஓர் இடத்தில், அநேக இரத்தினங்கள் இழைக்கப்பட்டதும், உருக்கிய தங்கத்தாலான சாளரங்கள் பொருத்தப்பட்டதுமான பெரிய விமானத்தைக் கண்டார். (1)

அந்த விமானம் ஒப்பில்லாதது; அளவுக்கு அடங்காதது; விசுவகர்மாவினால், 'இது மிகவும் சிறந்த படைப்பு' என்ற கருத்துடன் அமைக்கப்பட்டது; வாயுமார்க்கத்தில் சூரியன் செல்லும் பாதையைச் சுட்டிக்காட்டுவதைப் போல ஒளிவீசிக் கொண்டிருந்தது; ஆகாயத்தைத் தொடும் அளவுக்கு மிகவும் உயரமாக இருந்தது. (2)

அதில், பிரயத்தனமில்லாமல் செய்யப்பட்ட வேலை எதுவுமில்லை; விலையுயர்ந்த இரத்தினமல்லாது வேறு எதுவுமில்லை; அதிலுள்ள சிறப்பம்சங்கள் தேவர்களுடைய விமானங்களிலும் இல்லை; அதில், தனிப் பெருமைக்குரியதல்லாத எதுவும் இல்லை (அதாவது, உலகின் எல்லாச் சிறப்புகளும் அதில் இருந்தன). (3)

அந்த விமானம், விடாப்பிடியான தவத்தினாலும் பராக்கிரமத்தாலும் வெற்றி கொள்ளப்பட்டது; மனத்தில் தோன்றும் எண்ணத்தின்படி செல்லக்கூடியது; (சபா மண்டபம், இன்னிசை அரங்கு, உணவகம், உறங்கும் அறை, தோட்டம் முதலிய) அநேக அறைகளோடு விசேஷமாக அமைக்கப்பட்டது; விமானத்தின் மிக உயர்ந்த தன்மைக்கு ஏற்றவாறு அனைத்துச் சிறப்புகளையும் கொண்டது. (4)

மனம் விரும்பியபடி விரைவாகச் செல்லக்கூடியது; பிறரால் அடக்கமுடியாதது; வாயுவுக்கு இணையாகச் செல்லக்கூடியது; புண்ணியம் செய்த, புகழ் பெற்ற மகாத்மாக்களான மகரிஷிகளால் அடையப்படும் தேவர்களுடைய சுவர்க்கத்தைப் போன்று, எல்லா சுகபோகங்களுக்கும் இருப்பிடமாக இருந்தது. (5)

ஒப்பற்ற வேகமுடைய அந்த விமானம், ஆகாயத்தில் தங்கும் சிறப்பைப் பெற்றிருந்தது; மலையின் சிகரத்தைப் போல, பல சிறப்புக்களைப் பெற்று, சிறப்பாக அமைக்கப்பட்ட விசித்திரமான முகடுகளைக் கொண்டும், அநேக ரகசியங்கள் நிறைந்தும், மனத்தைக் கவர்வதாகவும், சரத்கால சந்திரனைப் போல் மாசற்றதாகவும் இருந்தது. (6)

குண்டலங்களால் சோபிக்கும் முகமுடையவர்களும், ஏராளமாக உணவு கொள்பவர்களும், ஆகாயத்தில் சஞ்சரிப்பவர்களுமான ராக்ஷஸர்களைப் போன்றும்; வளைந்து ஆழ்ந்து அகன்ற கண்களையுடையவர்களும், வெகுவேகமாகச் செல்பவர்களுமான ஆயிரக்கணக்கான பூதகணங்கள் அதைத் தாங்குவது போன்றும் சித்திரங்கள் இருந்தன. (7)

வஸந்தபுஷ்போத்கரசாருத்ரஸநம் வஸந்தமாஸாத்வி காந்தத்ரஸநம் ।
ஸ புஷ்பகம் தத்ர விமாநமுத்தமம் தத்ரஸ தத்ர வானரவீரஸத்தம: ॥ (8)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
ஸுந்தரகாண்டே அஷ்டம: ஸர்க்: ॥

நவம: ஸர்க்:

ராவணாந்த:புரவரணநம்

தஸ்யாலயவரிஷ்டஸ்ய மத்யே விபுலமாயதம் ।
தத்ரஸ புவநஸ்ரேஷ்டம் ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ॥ (1)

அர்த்யோஜநவிஸ்தீர்ணமாயதம் யோஜநம் ஹி தத் ।
புவநம் ராஷஸேந்த்ரஸ்ய பூஹுப்ராஸாத்ஸங்குலம் ॥ (2)

மார்க்மாணஸ்து வைதேஹீம் ஸீதாமாயதலோசநாம் ।
ஸர்வத: பரிசக்ராம ஹநுமாநரிஸூதந: ॥ (3)

உத்தமம் ராஷஸாவாஸம் ஹநுமாநவலோகயந் ।
ஆஸஸாத்ராத்ர லக்ஷ்மீவாந் ராஷஸேந்த்ரநிவேஸநம் ॥ (4)

சதுர்விஷாணைர்த்ரவிரதைஸ்த்ரிவிஷாணைஸ்ததைவ ச ।
பரிஷிப்தமஸம்பூத்யம் ரக்ஷயமாணமுத்யாயுதை: ॥ (5)

ராஷஸீபிஸ்ச பத்நீபீ ராவணஸ்ய நிவேஸநம் ।
ஆஹ்ருதாபிஸ்ச விக்ரம்ய ராஜகந்யாபிராவ்ருதம் ॥ (6)

தந்நக்ரமகராகீர்ணம் திமிங்கிலஜ்ஞாகுலம் ।
வாயுவேக்யஸமாத்ராதம் பந்நகையிவ ஸாக்ரம் ॥ (7)

யா ஹி வைஸ்ரவணே லக்ஷ்மீர்யா சேந்த்ரே ஹரிவாஹநே ।
ஸா ராவணக்ருஹே ஸர்வா நித்யமேவாநபாயிநீ ॥ (8)

யா ச ராஜ்ஞ: குபேரஸ்ய யமஸ்ய வருணஸ்ய ச ।
தாத்ருஸீ தத்ரவிஸிஷ்டா வா ருத்ரதீ: ரக்ஷாக்ருஹேஷ்விஹ ॥ (9)

தஸ்ய ஹர்மயஸ்ய மத்யஸ்தம் வேஸ்ம சாந்யத் ஸுநிர்மிதம் ।
பூஹுநிர்யூஹஸங்கீர்ணம் தத்ரஸ பவநாத்மஜ: ॥ (10)

பூரஹ்மணோஸ்தே க்ருதம் திவ்யம் திவி யத்ரவிஸ்வகர்மணா ।
விமாநம் புஷ்பகம் நாம ஸர்வரத்நவிபூஷிதம் ॥ (11)

பரேண தபஸா லேபே யத் குபேர: பிதாமஹாத் ।
குபேரமோஜஸா ஜித்வா லேபே தத்ரராஷஸேஸ்வர: ॥ (12)

வானர வீரர்களில் தலைசிறந்தவரான அனுமான், வசந்தகால புஷ்பம் போன்று அழகாக விளங்குவதும், வசந்த ருதுவைக் காட்டிலும் மேலான அழகு கொண்டதுமான புஷ்பக விமானத்தை, அங்கே கண்டார்.

(8)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
எட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : ஒன்பது இராவணனுடைய அந்தப்புரம்

அனுமான், அந்தப் புஷ்பக விமானத்தில் மிக விசாலமான சிறந்த மாளிகை ஒன்றைக் கண்டார்.

(1)

ராக்ஷஸேந்திரனின் அந்த மாளிகை ஒரு யோஜனை நீளமும், அரை யோஜனை அகலமும், அநேக உப்பரிகைகளும் கொண்டது.

(2)

எதிரிகளை அடக்கும் அனுமான், விசாலமான கண்களையுடையவளும், விதேக மன்னன் புதல்வியுமான சீதையைத் தேடிக்கொண்டு, அந்த மாளிகையின் எல்லா இடங்களிலும் திரிந்து வந்தார். ராக்ஷஸர்களுடைய நேர்த்தியான வீடுகளைப் பார்த்துக் கொண்டு, ராக்ஷஸ மன்னன் இருப்பிடத்தை வந்தடைந்தார், தேசமிக்க அனுமான்.

(3,4)

மூன்று, நான்கு தந்தங்களையுடைய யானைகள் கட்டப்பட்டிருந்தன; ஆயுதங்களோடு கூடிய வீரர்கள் ஆங்காங்கே பரவலாக நின்று காவல் புரிந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

(5)

இராவணனுடைய இருப்பிடம் ராக்ஷஸ ஜாதி மனைவிகளாலும், (திக்கவிஜயம் செய்தபோது, ஜெயிக்கப்பட்ட மன்னர்களின் அரண்மனைகளிலிருந்து) பலாத்காரமாகக் கொண்டு வரப்பட்ட அரசகுமாரிகளாலும் நிரம்பியிருந்தது.

(6)

முதலை, மகரமீன், திமிங்கலம், சுறாமீன் முதலிய நீர்வாழ் ஜந்துக்கள் நிறைந்து, பெருங்காற்று வேகத்தால் தாக்கப்பட்ட மலை போன்ற அலைகளையுடைய பெருங்கடலைப் போலிருந்தது, அது.

(7)

குபேரனிடத்தில் எந்தச் செல்வம் இருந்ததோ, ஐராவதத்தை வாகனமாகக் கொண்ட தேவேந்திரனிடம் எந்தச் செல்வம் இருந்ததோ, அவையெல்லாம் இராவணனுடைய வீட்டில் எப்போதும் தொடர்ந்து இருந்து கொண்டிருக்கின்றன.

(8)

அரக்கர்களுடைய வீடுகளில் குபேரன், யமன், வருணன் முதலியோர் அனுபவிக்கும்படியான சுகல ஐசவர்யங்களும், போக சாதனங்களும் செல்வச் செழிப்பும், அவைகளைக் காட்டிலும் மேம்பட்ட தரத்தில் விளங்கிக் கொண்டிருந்தன.

(9)

அந்த மாளிகையின் நடுவில் நிர்மாணிக்கப்பட்டதும், பல மதயானைகள் காவல் புரிவது போன்ற சிலைகள் உடையதுமான ஒரு சிறப்பான வீட்டைக் கண்டார், வாயுகுமாரர்.

(10)

(முன்னொரு காலத்தில்,) தேவலோகத்தில் விசுவகர்மாவால் பிரும்மாவுக்காகச் செய்யப்பட்டதும், தெய்விகமானதும், எல்லாவித இரத்தினங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான அந்த விமானம், 'புஷ்பகம்' என்று பெயருடையது.

(11)

மிகவும் தீவிரமாகத் தவம் செய்து, பிரும்மாவிடமிருந்து குபேரன் அதைப் பெற்றான். குபேரனைத் தன் பராக்கிரமத்தால் வென்று, இராவணன் அதை அடைந்தான்.

(12)

- ஈஹாம்ருக₃ஸமாயுக்தை: கார்தஸ்வரஹிரண்மயை: ।
 ஸுக்ருதைராசிதம் ஸ்தம்பை₄: ப்ரதீ₃ப்தமிவ ச ஸ்ரியா ॥ (13)
- மேருமந்த₃ரஸங்காபைராலிக₂த₃பி₄ரிவாம்ப₃ரம் ।
 கூடாகா₃ரை: ஸுப₄காரை: ஸர்வத: ஸமலங்க்ருதம் ॥ (14)
- ஜ்வலநார்க்ப்ரதீகாஸம் ஸுக்ருதம் விஸ்வகர்மணா ।
 ஹேமஸோபாநஸம்யுக்தம் சாருப்ரவரவேதி₃கம் ॥ (15)
- ஜாலவாதாயநையுக்தம் காஞ்சநை: ஸ்ப₂ாடிகைரபி ।
 இந்த₃ரநீலமஹாநீலமணிப்ரவரவேதி₃கம் ॥ (16)
- வித்ருமேண விசித்ரேண மணிபி₄ஸ்ச மஹாத₄நை: ।
 நிஸ்துலாபி₄ஸ்ச முக்தாபி₄ஸ்தலேநாபி₄விராஜிதம் ॥ (17)
- சந்த₃நேந ச ரக்தேந தபநீயநிபே₄ந ச ।
 ஸுபுண்யக₃ந்தி₄நா யுக்தமாதி₃த்யதருணோபமம் ॥ (18)
- விமாநம் புஷ்பகம் தி₃வ்யமாருரோஹ மஹாகபி: ।
 தத்ரஸ்த₂: ஸ தத₃ா க₃ந்த₄ம் பாநப₄க்ஷயாந்நஸம்ப₄வம் ॥ (19)
- தி₃வ்யம் ஸம்மூர்ச்சிதம் ஜிக்₄ரத்₃ரூபவந்தமிவாநிலம் ।
 ஸ க₃ந்த₄ஸ்தம் மஹாஸத்த்வம் ப₃ந்து₄ர்ப₃ந்து₄மிவோத்தமம் ॥ (20)
- இத ஏஹீத்யுவாசேவ தத்ர யத்ர ஸ ராவண: ।
 ததஸ்தாம் ப்ரஸ்தி₂த: ஸாலாம் த₃த₃ர்ஸ மஹதீம் ஸுப₄ாம் ॥ (21)
- ராவணஸ்ய மந:காந்தாம் காந்தாமிவ வரஸ்த்ரியம் ।
 மணிலோபாநவிக்ருதாம் ஹேமஜாலவிராஜிதாம் ॥ (22)
- ஸ்ப₂ாடிகைராவ்ருததலாம் த₃ந்தாந்தரிதரூபிகாம் ।
 முக்தாபி₄ஸ்ச ப்ரவாலைஸ்ச ரூப்யசாமீகரைரபி ॥ (23)
- விபூ₄ஷிதாம் மணிஸ்தம்பை₄: ஸுப₃ஹுஸ்தம்ப₄பூ₄ஷிதாம் ।
 ஸமை: ருஜுபி₄ரத்யுச்சை: ஸமந்தாத் ஸுவிபூ₄ஷிதை: ॥ (24)
- ஸ்தம்பை₄: பசைக்ஷரிவாத்யுச்சைர்தி₃வம் ஸம்ப்ரஸ்தி₂தாமிவ ।
 மஹத்யா குத₂யாஸ்தீர்ணாம் ப்ருதி₂வீலக்ஷணாங்கயா ॥ (25)
- ப்ருதி₂வீமிவ விஸ்தீர்ணாம் ஸராஷ்ட்ரக்₃ருஹமாலிநீம் ।
 நாதி₃தாம் மத்தவிஹகை₃ர்தி₃வ்யக₃ந்த₄தி₄வாஸிதாம் ॥ (26)
- பரார்த₂யாஸ்தரணோபேதாம் ரக்ஷோதி₄பநிஷேவிதாம் ।
 தூ₄ம்ராமக₃ருதூ₄பேந விமலாம் ஹம்ஸபாண்ட₃ராம் ॥ (27)
- சித்ராம் புஷ்போபஹாரேண கல்மாஷீமிவ ஸுப்ரப₄ாம் ।
 மநஸ்ஸம்ஹலாத₂ஜநநீம் வர்ணஸ்யாபி ப்ரஸாதி₃நீம் ॥
 தாம் ஸோகநாஸிநீம் தி₃வ்யாம் ஸ்ரிய: ஸஞ்ஜநநீமிவ ॥ (28)

தங்கத்தாலும் வெள்ளியாலும் நன்றாகச் செய்யப்பட்டு அழகுக்காகப் பொருத்தப்பட்ட விலங்குப் பதுமைகளாலும், தூண்களின் பேரொளியாலும் ஐசவர்யத்தாலும் அது பிரகாசித்தது. (13)

மேரு-மந்தர மலைகள் போல் ஆகாயத்தைத் தொட்டுக் கொண்டு நின்றது; ரகசிய அறைகளும், மங்களமான அறைகளும் எங்கெங்கும் அணி செய்தன. (14)

சூரியனையும் அக்னியையும் போல் ஒளிவீசிக் கொண்டிருந்தது; விசுவகர்மாவினால் மிகுந்த கவனத்துடன் செய்யப்பட்டது; தங்கமயமான படிக்கட்டுக்களையும் அழகிய மேடைகளையும் உடையது. (15)

தங்கம், ஸ்படிகம் போன்றவைகளாலான காற்றோடிகள் உடையது; இந்திரநீலம், மகாநீலம் முதலிய அபூர்வ மணிகள் இழைக்கப்பட்ட திண்ணைகள்; (கதவுகள் இல்லாத சாளரம், காற்றோடி, சதுரம், தாமரைப்பூ போன்ற பல வடிவங்களில் இருக்கும்.) பவழம், அபூர்வமான முத்துக்கள், விலைமதிக்க முடியாத இரத்தினங்கள் முதலியன பதிக்கப்பட்ட தரைகள் இருந்தன. (இந்திரநீலத்தைப் பாலில் வைத்தால் பால் நீலமாகிவிடும்; மகாநீலம் சிங்களத் தீவில் உண்டாவது.) (16,17)

அங்கே இளஞ்சூரியனின் செந்நிறம் கொண்ட சந்தன வகைகளின் நறுமணம் பரவியிருந்தது; பகற்கால சூரியனைப் போல் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்ததும் திவ்யமானதுமான புஷ்பக விமானத்தில் ஏறி நின்றார், அனுமான்.

அங்கிருந்தவாறே, வாயு பகவானே உருவமெடுத்து சுற்றி வந்தாற்போன்று, பானங்கள்-உணவு வகைகளிலிருந்து வெளிப்பட்ட மூச்சுமுட்டும் மணத்தை அவர் நுகர்ந்தார்.

அந்த மணம், மகாவீரரான அவரை, வெளியூரிலிருந்து வந்த விருந்தாளியை அவன் உறவினர்கள் பாசத்தோடு அழைப்பதைப் போல, 'அண்ணா! இங்கே வா' என்று, இராவணன் இருக்குமிடத்திற்குக் குறிப்பாக அழைப்பது போலிருந்தது.

பிறகு, அவ்வழியே சென்ற அனுமன், பேரழகு வாய்ந்த விசாலமான அரங்கத்தைக் கண்டார். (18-21)

உத்தமமான பெண்களைப் போல அந்த இடம் இராவணனுக்குப் பிடித்திருந்தது. நவரத்தினங்கள் இழைக்கப்பட்ட படிக்கட்டுகள்; தங்கச் சாளரங்கள்; ஸ்படிகத்தாலான தரைகள்; ஆங்காங்கே அலங்காரமாக நிறுவப்பட்ட தந்தங்கள்; முத்து, பவழம், வெள்ளி, தங்கம் முதலியவைகளாலான அநேகத் தூண்கள் இருந்தன. சுற்றிலும் அழகிய வேலைப்பாடுகளைக் கொண்ட, சமமாக இழைக்கப்பட்ட பெரிய பெரிய தூண்களைப் பார்க்கும்போது, இறக்கைகளை விரித்துக் கொண்டு அந்த விமானம் ஆகாயத்தை நோக்கிப் புறப்படுவதைப் போலிருந்தது.

மண்ணுலக லட்சணங்களைக் கொண்ட சித்திரங்கள் வரையப்பட்ட உயர்ந்த கம்பளங்கள் விரிக்கப்பட்டிருந்தன; நாடுகள்-வீடுகள் கொண்ட மண்ணுலகைப் போலவே விமானம் விஸ்தீரணமாக இருந்தது; மதங்கொண்ட பறவைகள் கூச்சலிட்டுக் கொண்டிருந்தன; திவ்யமான நறுமணப் பூச்சுக்களின் மணம் வீசிக்கொண்டிருந்தது; ராக்ஷஸத்தலைவன் உட்காருவதற்காக விலையுயர்ந்த விரிப்புகள் கிடந்தன; அகில் தூபப் புகை குழந்திருந்தது; மாசற்றதாக, அன்னப்பறவை போல் தூய வெண்மையாக இருந்தது; பல்வகை மலர்கள் தூவப்பட்டிருந்தன; வசிஷ்ட மகரிஷியிடம் இருந்த குற்றமற்ற காமதேனுவைப் போல், சகல மனோரதங்களையும் பூர்த்தி செய்தது; மனத்திற்கு உல்லாசத்தை உண்டுபண்ணுவதாகத் துக்கத்தை நாசம் செய்து, சகல சம்பத்துக்களையும் தேக காந்தியையும் கொடுத்தது. (22-28)

- இந்த்₃ரியாணிந்த்₃ரியார்தை₂ஸ்ச பஞ்ச பஞ்சபி₄ருத்தமை: ।
தர்பயாமாஸ மாதேவ தத₃ ராவணபாலிதா ॥ (29)
- ஸ்வர்கே₃யம் தே₃வலோகோ₃யமிந்த்₃ரஸ்யேயம் புரீ ப₄வேத் ।
ஸித்தி₄ர்வேயம் பரா ஹி ஸ்யாதி₃த்யமந்யத மாருதி: ॥ (30)
- ப்ரத்₄யாயத இவாபஸ்யத் ப்ரதீ₃பாம்ஸ்தத்ர காஞ்சநாந் ।
தூ₄ர்தாநிவ மஹாதூ₄ர்தைர்தே₃வநேந பராஜிதாந் ॥ (31)
- தீ₃பாநாம் ச ப்ரகாஸேந தேஜஸா ராவணஸ்ய ச ।
அர்சி₄ர்பி₄ர்பூ₄ஷணாநாம் ச ப்ரதீ₃ப்தேவாப்யமந்யத ॥ (32)
- ததோ₃பஸ்யத் குத₂ஸீநம் நாநாவர்ணாம்பு₃ரஸ்ரஜம் ।
ஸஹஸ்ரம் வரநா₃ணாம் நாநாவேஷவிபூ₄ஷிதம் ॥ (33)
- பரிவ்ருத்தோ₃ர்த₄ராத்ரே து பாநநித்₃ராவஸங்குதம் ।
க்ரீ₄த்வோபரதம் ராத்ரௌ ப்ரஸுப்தம் புலவத்தத₃ா ॥ (34)
- தத் ப்ரஸுப்தம் விருருசே நிஸ்ஸப்த₃ாந்தரபூ₄ஷணம் ।
நிஸ்ஸப்த₃ஹம்ஸப்த₄ரமரம் யத₂ா பத்₃மவநம் மஹத் ॥ (35)
- தாஸாம் ஸம்வ்ருதத₃ந்தாநி மீலிதா₃க்ஷாணி மாருதி: ।
அபஸ்யத் பத்₃மக₃ந்தீ₄நி வத₃நாநி ஸுயோஷிதாம் ॥ (36)
- ப்ரபுத்₃த₄நீவ பத்₃மாநி தாஸாம் பூ₄த்வா க்ஷபாக்ஷயே ।
புந: ஸம்வ்ருதபத்ராணி ராத்ராவிவ ப₃பு₄ஸ்தத₃ா ॥ (37)
- இமாநி முக₂பத்₃மாநி நியதம் மத்தஷட்பத₃ா: ।
அம்பு₃ஜாநீவ பு₂ல்லாநி ப்ரார்த₂யந்தி புந: புந: ॥ (38)
- இதி சாமந்யத ஸ்ரீமாநுபபத்தயா மஹாகபி: ।
மேநே ஹி கு₃ணதஸ்தாநி ஸமாநி ஸலிலோத்₃ப₄வை: ॥ (39)
- ஸா தஸ்ய ஸு₃ஸு₃பே₄ ஸாலா தாபி₄: ஸ்த்ரீ₄ர்விராஜிதா ।
ஸாரதீ₃வ ப்ரஸந்நா த்₃யௌஸ்தாராபி₄ரபி₄ஸோபி₄தா ॥ (40)
- ஸ ச தாபி₄: பரிவ்ருத: ஸு₃ஸு₃பே₄ ராக்ஷஸாதி₄ப: ।
யத₂ா ஹயு₃பதி: ஸ்ரீமாம்ஸ்தாராபி₄ரபி₄ஸம்வ்ருத: ॥ (41)
- யாஸ்ச்யவந்தோ₃ம்பு₃ராத்ராரா: புண்யஸேஷஸமாவ்ருதா: ।
இமாஸ்தா: ஸங்க₃தா: க்ருத்ஸநா இதி மேநே ஹரிஸ்தத₃ா ॥ (42)
- தாராணாமிவ ஸுவ்யக்தம் மஹதீ₃நாம் ஸு₃பு₄ர்சிஷாம் ।
ப்ரபு₄வர்ணப்ரஸாத்₃ாஸ்ச வி₃ஜு₃ஸ்தத்ர யோஷிதாம் ॥ (43)

ஐந்து புலனுக்ர் பொறிகளுக்கும் ஐந்து வகையான போகங்களைக் கொடுத்து, ஒரு தாயைப் போல் (அனுமானுக்கு) மனத்திருப்தியை அளித்தது. இராவணனின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது. அதைக் கண்டு 'இது என்ன, பெரும் புண்ணியம் செய்தவர்களால் அடையப்படும் சுவர்க்கமா? தேவர்கள் வசிக்கும் தேவலோகமா? இந்திரனுடைய நகரமான அமராவதியா? கடுமையான தவத்தால் அடையப்படும் பிரம்மலோகமா?' என்று மாருதி எண்ணினார். (29,30)

அங்கே சுவர்ணமயமான விளக்குகள் ஆடாமல் அசையாமல் எரிந்து கொண்டிருந்ததைப் பார்க்கும்போது, கைதேர்ந்த சூதாட்டக்காரர்களிடம் தோற்றுப் போன சாமானிய சூதாட்டக்காரன் அடங்கி, ஒடுங்கி கவலையுடன் நிற்பது போல் இருந்தது. (31)

விளக்குகளின் ஒளியினாலும், இராவணனுடைய (தவத்தால் பெற்ற) தேசவினாலும், அணிகலன்களின் ஒளிச்சிதறல்களாலும் அந்த இடம் மிகவும் பிரகாசமாக இருந்தது. (32)

ஆயிரக்கணக்கான உத்தமப் பெண்கள், அங்கே விரிக்கப்பட்டிருந்த கம்பளங்களில் பலவகையான நிறமுடைய ஆடைகளையும் மாலைகளையும் அணிகலன்களையும் அணிந்து கொண்டு, காமகேளிக்கைகளால் சோர்வடைந்து, மதுபான மயக்கத்தாலும் உறக்கத்தாலும் ஆட்கொள்ளப்பட்டு, அந்த நள்ளிரவில் அயர்ந்து நித்திரை செய்வதைக் கண்டார். (33,34)

அவர்கள் தூங்கிக் கொண்டிருந்ததால் அணிகலன்கள் உரசும் ஓசைகள் இல்லாமல் நிசப்தமாக அந்த இடம் இருந்ததைப் பார்த்தபோது, சப்தம் செய்யாத அன்னப்பறவை-வண்டுகள் நிறைந்த தாமரைக் கூட்டம் போலிருந்தது. (35)

உறங்கிக் கொண்டிருந்த அந்த உத்தமப் பெண்களின் பற்கள் (உதடுகளால்) மறைக்கப்பட்டும், கண்கள் மூடியும், முகங்களிலிருந்து தாமரை மணம் வீசுவதையும் மாருதி பார்த்தார். (36)

இரவின் முடிவில் (சூரியோதய காலத்தில்) மலரும் தாமரைகள், இரவில் மறுபடியும் முடிக் கொள்வதைப் போல, அந்த நாரீமணிகளின் தோற்றம் அப்போது இருந்தது. (37)

இவர்களுடைய முகத்தாமரைகள், அலர்ந்த தாமரைகள் போல் இருப்பதால், மதங்கொண்ட வண்டுகள் அடிக்கடி வந்து தேன் வேண்டி மொய்த்துவிடும் போலும்! - என்று, நீரில் தோன்றும் தாமரைகளுக்கு ஈடாக அழகு, மணம், நிறம், ஆனந்தம் கொடுப்பது ஆகிய குணங்கள் அந்த உத்தமப் பெண்களுக்கும் இருந்ததால், (தாமரையுடன்) ஒப்பிட்டுப் பார்த்து, அவ்வாறு எண்ணினார் (அனுமன்). (38,39)

அந்த அரங்கம், சரத்கால ஆகாயத்தில் தாரகைகள் மின்னுவதைப் போல, அந்தப் பெண்மணிகளால் அழகாக விளங்கியது. (40)

அந்தப் பெண்களால் நாற்புறமும் சூழப்பட்ட இராவணன், நட்சத்திரங்களால் சூழப்பட்ட சந்திரன் போல் விளங்கினான். (41)

ஏராளமான புண்ணியகர்மாக்களைச் செய்து, அதன் பயனாக நட்சத்திரப் பதவியை அடைந்து, (பின்பு) புண்ணியம் குறைந்து கொஞ்சம் மிகுந்திருக்கும்போது வானிலிருந்து நழுவியவர்களோ இந்த ஸ்திரீகள் - என்று, அனுமான் அப்போது எண்ணினார். (42)

அந்தப் பெண்மணிகளின் தேக காந்தியும் நிறமும், மங்களகரமாக ஒளிரும் பெரிய தாரகைகளுடையதைப் போலத் தெளிவாக விளங்கின. (43)

- வ்யாவ்ருத்த குசபீந ஸ்ரக் ப்ரகீர்ண வரபூஷணா: ।
பாநவ்யாயாமகாலேஷு நித்ரூபஹ்ருதசேதஸ: ॥ (44)
- வ்யாவ்ருத்ததிலகா: காஸ்சித் காஸ்சித்₃பூ₃ராந்தநூபுரா: ।
பாஸ்பவே க₃லிதஹாராஸ்ச காஸ்சித் பரமயோஷித: ॥ (45)
- முக்தாஹாராவ்ருதாஸ்சாந்யா: காஸ்சித்₃விஸ்ரஸ்தவாஸஸ: ।
வ்யாவித்₃த₄ரஸநாத்யாமா: கிஸோர்ய இவ வாஹிதா: ॥ (46)
- அகுண்டலத₃ராஸ்சாந்யா: விச்சி₂ந்நம்ருதி₃தஸ்ரஜ: ।
க₃ஜேந்த்ரம்ருதி₃தா: பு₂ல்லா: லதா இவ மஹாவநே ॥ (47)
- சந்த்ராம்ஸுகிரணாப₄ஸ்ச ஹாரா: காஸாம்சித்₃த்கடா: ।
ஹம்ஸா இவ பு₃பு₄: ஸுப்தா: ஸ்தநமத்₄யேஷு யோஷிதாம் ॥ (48)
- அபராஸாம் ச வைதூர்யா: காதும்பு₃ இவ பக்ஷிண: ।
ஹேமஸுத்ராணி சாந்யாஸாம் சக்ரவாகா இவாப₄வந் ॥ (49)
- ஹம்ஸகாரண்ட₃வாகீர்ணாஸ்சக்ரவாகோபஸோபி₄தா: ।
ஆபக₃ இவ தா ரேஜுர்ஜக₄தை: புலிநைரிவ ॥ (50)
- கிங்கிணீஜாலஸங்கோஸாஸ்தா ஹேமவிபுலாம்பு₃ஜா: ।
பு₄வக்₃ராஹா யஸஸ்தீரா: ஸுப்தா நத்₃ய இவாபு₃பு₄: ॥ (51)
- ம்ருதுஷ்வங்கேஷு காஸாஞ்சித் குசாக்₃ரேஷு ச ஸம்ஸ்தி₂தா: ।
பு₃பு₄வுர்பூஷணாநீவ ஸுபு₄ பூ₄ஷணராஜய: ॥ (52)
- அம்ஸுகாந்தாஸ்ச காஸாஞ்சிந்முக₂மாருதகம்பிதா: ।
உபர்யுபரி வக்த்ராணாம் வ்யாதூ₄யந்தே புந: புந: ॥ (53)
- தா: பதாகா: இவோத்₃தூ₄தா: பத்நீநாம் ருசிரப்ரபு₄ா: ।
நாநாவர்ணா: ஸுவர்ணாநாம் வக்த்ரமூலேஷு ரேஜிரே ॥ (54)
- வவல்கு₃ஸ்சாத்ர காஸாஞ்சித் குண்ட₃லாநி ஸுபு₄ார்சிஷாம் ।
முக₂மாருதஸம்பர்காத் மந்த₃ம் மந்த₃ம் ஸுயோஷிதாம் ॥ (55)
- ஸர்கராஸவக₃ந்தை₄ஸ்ச ப்ரக்ருத்யா ஸுரபி₄: ஸுக₂: ।
தாஸாம் வத₃நி₃ஸ்ப்வாஸ: லிஷேவே ராவணம் தத₃ா ॥ (56)
- ராவணாநநஸங்காஸ்ச காஸ்சித்₃ராவணயோஷித: ।
முக₂ாநி ஸ்ம ஸபத்நீநாமுபாஜிக்₃ரந் புந: புந: ॥ (57)
- அத்யர்த₂ம் ஸக்தமநஸோ ராவணே தா வரஸ்த்ரிய: ।
அஸ்வதந்த்ரா: ஸபத்நீநாம் ப்ரியமேவாசரம்ஸ்தத₃ா ॥ (58)

மதுபானத்தாலும் காமவிளையாட்டினாலும் மார்பகங்கள் தளர்ந்து, பெரிய மாலைகள் நழுவி, விலையுயர்ந்த அணிகலன்கள் சிதறி, அவர்கள் அயர்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். (44)

சிலருடைய நெற்றித் திலகங்கள் அழிந்திருந்தன; சிலருடைய சிலம்புகள் கழன்றிருந்தன; சில உத்தமப் பெண்களின் மாலைகள் பக்கத்தில் நழுவிக்கிடந்தன. (45)

சிலருடைய முத்து மாலைகள் அறுந்து போயிருந்தன; மற்றும் சிலருடைய ஆடைகள் நழுவிருந்தன; சிலரின் புடவை அவிழாமல் இருப்பதற்காகக் கட்டப்பட்டிருந்த பட்டுக் கயிறுகளும் மாலைகளும் அறுந்திருந்தன; பளு சுமந்து வந்த பெண் குதிரைகள் (ஜேணம் முதலியன இல்லாமல் சிரமம் நீங்குவதற்காகப் படுத்துக் கிடப்பதைப்) போல் தரையில் மெய்மறந்து படுத்துக் கிடந்தார்கள். (46)

சிலர் காதணிகள் இல்லாமல் இருந்தார்கள்; சிலர் பெருங்காட்டில் பெரிய யானைகளால் நசுக்கப்பட்ட பூங்கொடிகள் போல், நசுக்கப்பட்ட, அறுந்துபோன மாலைகளுடன் காணப்பட்டார்கள். (47)

சிலருடைய மார்பகங்களுக்கு நடுவில் சூரியசந்திரர்களைப் போல் ஒளிவீசிக் கொண்டிருந்த மாலைகள், இரண்டு புஷ்பங்களுக்கு இடையில் மனம் மயங்கிய அன்னப்பறவைகள் போல் பிரகாசித்தன. (48)

மற்றும் சிலருடைய வைடூர்ய ஆபரணங்கள் மீன்கொத்திப் பறவை போலிருந்தன; வேறு சிலருடைய மார்பில் மின்னிய தங்கச்சரடிகள் சக்ரவாகம் போலிருந்தன. (49)

ஆற்றோரங்களில் அன்னம்-நீர்க்காக்கைகளால் சூழப்பட்டதும், சக்ரவாகத்தால் அழகு செய்யப்பட்டதுமான மணற்குன்றுகள் போல, அவர்களுடைய பின்பாகங்கள் விளங்கின. (50)

சதங்கைக் கூட்டமே, மொட்டுக்கள்; அணிகலன்களே, தங்கத் தாமரைகள்; காமசேஷ்டைகளே, முதலைகள்; தேக காந்தியே கரைகள்! தூங்கிக் கொண்டிருந்த அவர்கள், இவ்வாறு நதியோடு ஒப்பிடத் தக்கவரானார்கள். (51)

சிலருடைய மென்மையான அங்கங்களிலும், நகில்களின் நுனியிலும் காணப்பட்ட ஆபரணங்களின் அடையாளங்கள் நகைகள் போலவே தோன்றின. (நகைகளின் வடுக்கள்கூட, அவர்கள் அழகை மெருகேற்றவே செய்தன - என்றபடி.) (52)

சிலருடைய முகத்திலிருந்து வீசிய சுவாசக் காற்றால் உதறப்பட்ட ஆடை நுனிகள், முகங்களின் மேலே விசிறி, வியர்வையைப் போக்குவதைப் போல் காணப்பட்டது. (53)

பலவித வர்ணங்களால் நல்ல சோபையுடன் விளங்கினார்கள், இராவணனுடைய மனைவிகள். அவர்களுடைய முகவாய்க்கட்டைகளில், அழகியவையும் ஒளிபொருந்தியவையுமான மேலாக்குகள் அசைந்தபோது, கொடிகள் போல் காணப்பட்டன. (54)

சிலருடைய மங்களமாக ஒளிவீசும் குண்டலங்கள், அவர்களுடைய மூச்சுக்காற்றின் வேகத்தால் மெல்ல மெல்ல அசைந்தன. (55)

இயற்கையாகவே நறுமணம் கொண்ட அவர்களுடைய மூச்சுக்காற்று, சர்க்கரையால் தயாரிக்கப்பட்ட மதுவின் வாசனையுடன் சேர்ந்து, இராவணன் மேல் வீசிற்று. (56)

இராவணனுடைய மனைவிகள் சிலர், 'இது இராவணனுடைய முகம்' என்று எண்ணி, சக்களத்திகளின் முகங்களை அடிக்கடி முகர்ந்தார்கள்; முத்தமிட்டார்கள். இராவணனிடம் மனத்தைப் பறிகொடுத்திருந்த அந்த ஸ்திரீகளும், காமபரவசர்களாய் சக்களத்திகளுக்கு முத்தத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்தார்கள். (அதற்கு அனுமதித்தார்கள் - என்றபடி.) (57,58)

பூஹுநுபநிதாயாந்யா: பாரிஹார்யவிபூஷிதாந் ।
அம்ஸுகாநி ச ரம்யாணி ப்ரமத்யாஸ்தத்ர ஸிஸ்யிரே ॥ (59)

அந்யா வக்ஷஸி சாந்யஸ்யாஸ்தஸ்யா: காஸ்சித் புநர்பூஜம் ।
அபரா த்வங்கமந்யஸ்யாஸ்தஸ்யாஸ்சாப்யபரா புஜௌ ॥ (60)

ஊரு-பார்ஸ்வ-கட-ப்ருஷ்டமந்யோந்யஸ்ய ஸமாஸ்ரிதா: ।
பரஸ்பரநிவிஷ்டாங்க்யோ மத்யஸ்தேஹவஸாநுக்யா: ॥ (61)

அந்யோந்யஸ்யாங்க்யஸம்ஸ்பர்ஸாத் ப்ரியமாணா: ஸுமத்யமா: ।
ஏகீக்ருதபூஜா: ஸர்வா: ஸுஷுபஸ்தத்ர யோஷித: ॥ (62)

அந்யோந்யபூஜஸுதத்ரேண ஸ்த்ரீமாலா க்ரதிதா ஹி ஸா ।
மாலேவ க்ரதிதா ஸுதத்ரே ஸுஸுபே மத்தஷட்பத்யா ॥ (63)

லதாநாம் மாதவே மாஸி புல்லாநாம் வாயுஸேவநாத் ।
அந்யோந்யமாலாக்ரதிதம் ஸம்ஸக்தகுஸுமோச்சயம் ॥ (64)

வ்யதிவேஷ்டிதஸுஸ்கந்தமந்யோந்யப்ரமராகுலம் ।
ஆஸீத்வநமிவோத்தூதம் ஸ்த்ரீவநம் ராவணஸ்ய தத் ॥ (65)

உசிதேஷ்வபி ஸுவ்யக்தம் ந தாஸாம் யோஷிதாம் தத்யா ।
விவேக: ஸக்ய ஆத்யாநம் பூஷணாங்க்யாம்புரஸ்ரஜாம் ॥ (66)

ராவணே ஸுகஸம்விஷ்டே தா: ஸ்த்ரியோ விவிதப்ரப்யா: ।
ஜ்வலந்த: காஞ்சநா தீபா: ப்ரைக்ஷந்தாநிமிஷா இவ ॥ (67)

ராஜர்ஷிபித்ருதைத்யாநாம் க்ருந்தர்வாணாம் ச யோஷித: ।
ராக்ஷஸாநாம் ச யா: கந்யாஸ்தஸ்ய காமவஸம் க்யூதா: ॥ (68)

யுத்தகாமேந தா: ஸர்வா ராவணேந ஹ்ருதா: ஸ்த்ரிய: ।
ஸமத்யா மத்யுநேநைவ மோஹிதா: காஸ்சித்யாக்யூதா: ॥ (69)

ந தத்ர காஸ்சித் ப்ரமத்யா: ப்ரஸஹ்ய
வீர்யோபபந்நேந குணேந லப்த்யா: ।
ந சாந்யகாமாபி ந சாந்யபூர்வா
விநா வரார்ஹாம் ஜநகாத்மஜாம் தாம் ॥ (70)

ந சாகுலீநா ச ந ஹீநரூபா
நாத்ஷணா நானுபசாரயுக்தா ।
பூர்வாபுவத் தஸ்ய ந ஹீநஸத்த்வா
ந சாபி காந்தஸ்ய ந காமநீயா ॥ (71)

சிலர், அணிகலன்கள் அழகு செய்த புஜங்களையே தலையணையாகக் கொண்டிருந்தார்கள்; சில பெண்கள், அழகான பட்டுத் துணிகளையே சுருட்டி வைத்துப் படுத்திருந்தார்கள். (59)

ஒரு மங்கை, மற்றொரு மங்கையின் மார்பில் தலை வைத்திருந்தாள்; அவளுடைய கையில் வேறொருத்தி தலை வைத்திருந்தாள். (60)

ஒருத்தியுடைய தொடை, இருபக்கப் பகுதிகள், இடுப்பு, புட்டம் ஆகியவற்றை வேறொருத்தியின் அங்கங்கள் ஒன்றோடொன்று பிணைத்துக் கொண்டு, காமபரவசப்பட்டு, பரஸ்பர அங்க இணைப்பால் மகிழ்ந்து திளைத்து, கைகளால் கட்டித் தழுவிக்கொண்டு சில பெண்மணிகள் உறங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். (61,62)

புஜங்கள் என்னும் நூலினால் கோர்க்கப்பட்ட அந்தப் பெண்களின் வரிசை, மதங்கொண்ட வண்டுகள் மொய்க்கின்ற நூலில் தொடுக்கப்பட்ட மலர்மாலை போல் அழகாக விளங்கிற்று. (63)

வசந்தருது, வைகாசி மாதத்தில் காற்றின் வேகத்தால் மலர்ந்த மலர்களையுடைய கொடிகளின் கூட்டம் போல், ஒன்றுக்கொன்று மாலையாகப் பின்னிக் கொண்டதும்; ஒருவரோடு ஒருவர் தோள்களும் பின்னிக் கிடந்ததால், ஒன்றுக்கொன்று பின்னிக் கொண்ட நல்ல இணைகள் போன்றதும்; ஒவ்வொருவருடைய கூந்தல்களும் கூடியிருந்ததால், வண்டுக் கூட்டங்கள் நிறைந்த வனம் போன்றும், அந்த இடம் இராவணனுடைய மனைவிகள் கூட்டத்தால் மண்டிக் கிடந்தது. (64,65)

அணிகலன்கள், பெண்களின் அங்கங்களில் உரிய இடங்களில் இருந்தாலும், அந்தந்த அணிகலன்-அங்கம்-ஆடை-மாலை முதலியவைகளைப் பிரித்து, இவை இன்னாருடையவை என்று விளக்க முடியாமலிருந்தது. (ஒவ்வொருத்தியும் இன்னொருத்தியை இறுகத் தழுவியவாறு மயங்கிய உறக்கத்தில் இருந்ததால், ஆடை-அணிகலன்களும் பின்னிக் கிடந்தன.) (66)

இராவணன் ஆழ்ந்து தூங்கும் வேளையில் சுடர்விடும் தங்க விளக்குகள் (ஆடாமல், அசையாமல் எரிந்து கொண்டிருந்ததால்) இமைகொட்டாமல், பலவகையாக ஒளிவீசும் அந்தப் பெண்மணிகளைப் பார்ப்பவை போல் தோன்றின. (இராவணன் விழித்துக் கொண்டிருக்கும்போது, வேறு யாரும் அவன் மனைவிகளைக் கண்ணால் பார்க்கக்கூட முடியாது - என்றபடி.) (67)

ராஜரிஷிகள், பித்ருக்கள், அசுரர்கள், கந்தர்வர்கள் ஆகிய ஜாதிப் பெண்களும், ராக்ஷஸக் கன்னிகைகளும் அவனிடம் காமம் கொண்டு நாடி வந்தார்கள். யுத்தத்தை விரும்பிய இராவணனால் பல பெண்கள் கவர்ந்து வரப்பட்டார்கள். (இப்படிப் பெண்ணைத் தூக்கிக் கொண்டுവந்து விட்டால், அப்பெண்ணின் உறவினர்கள் போர் செய்து, தோற்றுப்போய், தன் மேலாண்மையை ஏற்றுக் கொள்ளட்டுமே? என்பது இராவணன் கருத்து.) சிலர் காமமோகத்தால் அவனிடம் தாமாகவே வந்தவர்கள். (68,69)

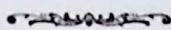
அங்கிருந்த பெண்மணிகள் எல்லோருமே, ஒருத்திகூட மிச்சமில்லாமல், அவனுடைய பராக்கிரமத்தினாலும் குணத்தாலும் வசீகரிக்கப்பட்டவர்களே. (அந்த இடத்தில்,) ஜனக குமாரியைத் தவிர வேறு யாரும் வேறொருவனால் விரும்பப்பட்டவள் இல்லை; வேறொருவனுக்கு மனைவியாக இருந்தவளும் இல்லை. (70)

கீழ்ஜாதியில் பிறந்தவர்களோ, அழகு குறைந்தவர்களோ, சுபலட்சணங்கள் இல்லாதவர்களோ, (இராவணனுக்கு) உபசாரம் செய்ய விரும்பாதவர்களோ, உடல் பலம் குறைந்தவர்களோ, அவனால் விரும்பப்படாதவர்களோ, அவனுடைய மனைவியாக இருக்கவில்லை. (71)

புதுவ புத்தி₄ஸ்து ஹரிஸ்வரஸ்ய யதீத்ருஸீ ராக₄வத₄ர்மபத்நீ ।
இமா யத₂ ராஷஸராஜப₄ர்யா: ஸுஜாதமஸ்யேதி ஹி ஸாது₄புத்₃தே₄: ॥ (72)

புநஸ்ச ஸோசிந்தயத₄ர்தருப: த்ருவம் விஸரிஷ்டா குணதோ ஹி ஸீதா ।
அத₂யமஸ்யாம் க்ருதவாந் மஹாத்மா லங்கேஸ்வர: கஷ்டமநார்யகர்ம ॥ (73)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ நவம: ஸர்க₃: ॥

தபஸம: ஸர்க₃:

மந்தே₃ராத₃ர் த₃ர்ஸநம்

தத்ர தி₃வ்யோபமம் முக்₂யம் ஸ்ப₂ாடிகம் ரத்நபூ₄ஷிதம் ।
அவேஷமாணோ ஹநுமாந் துத்₃ர்ஸ ஸயநாஸநம் ॥ (1)

த₃ாந்தகாஞ்சநசித்ராங்கை₃ர்வைதூ₃ர்யைஸ்ச வராஸநை: ।
மஹார்ஹாஸ்தரணோபேதை: உபபந்நம் மஹாத₄நை: ॥ (2)

தஸ்ய சைகதமே தே₃ஸே ஸோக்₃ர்யமாலாவிபூ₄ஷிதம் ।
துத்₃ர்ஸ பாண்ட₃ரம் ச₂த்ரம் தாராதி₄பதிஸந்நிப₄ம் ॥ (3)

ஜாதருபபரிஷிப்தம் சித்ரப₄ாநுஸமப்ரப₄ம் ।
அஸோகமாலாவிததம் துத்₃ர்ஸ பரமாஸநம் ॥ (4)

வாலவ்யஜநஹஸ்தாபி₄ர்வீஜ்யமாநம் ஸமந்தத: ।
கூந்தை₄ஸ்ச விவிதை₄ர்ஜுஷ்டம் வரதூ₄பேந தூ₄பிதம் ॥ (5)

பரமாஸ்தரணாஸ்தீர்ணமாவிகாஜிநஸம்வ்ருதம் ।
தூ₃மபி₄ர்வரமால்யாநாம் ஸமந்தாது₃பஸோபி₄தம் ॥ (6)

தஸ்மிந் ஜீமூதஸங்காஸம் ப்ரதீ₃ப்தோத்தமகுண்ட₃லம் ।
லோஹிதாஷம் மஹாபூ₄ஹம் மஹாரஜதவாஸஸம் ॥ (7)

லோஹிதேநாநுலிப்தாங்க₃ம் சந்த₃நேந ஸுக₃ந்தி₄நா ।
ஸந்த₄யாரக்தமிவாகாஸே தோயத₃ம் ஸதடித்₃க₃ணம் ॥ (8)

வ்ருதமாப₄ரணைர்தி₃வ்யை: ஸுருபம் காமருபிணம் ।
ஸவ்ருஷ்வநகு₃ல்மாட்₃யம் ப்ரஸுப்தமிவ மந்த₃ரம் ॥ (9)

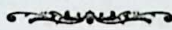
க்ரீடித்வோபரதம் ராத்ரௌ வராப₄ரணபூ₄ஷிதம் ।
ப்ரியம் ராஷஸகந்யாநாம் ராஷஸாநாம் ஸுக₂ாவஹம் ॥ (10)

பீத்வாப்யுபரதம் சாபி துத்₃ர்ஸ ஸ மஹாகபி: ।
பூ₄ஸ்வரே ஸயநே வீரம் ப்ரஸுப்தம் ராஷஸாதி₄பம் ॥ (11)

நன்மதியாளரான அனுமானுக்கு, 'இராகவனுடைய தருமபத்தினியும், இவ்வாறு இராவணனின் மனைவிகளைப் போலிருந்தால், (அதாவது இராமனுடனே இருந்திருந்தால்,) இவனுக்கு நன்மை ஏற்பட்டிருக்குமே' என்ற எண்ணம் தோன்றியது. (72)

'நிச்சயமாக, (இங்கேயுள்ள பெண்களைக் காட்டிலும்) குணங்களால் மிகவும் சிறந்தவர், சீதை. அப்படிப்பட்ட அவரிடம், உயர்வான புலஸ்திய குலத்தில் தோன்றிய இலங்கேசுவரன் இழிவான காரியத்தைச் செய்துவிட்டானே, கடவுளே!' என்று, மறுபடியும் எண்ணி வருத்தப்பட்டார், அவர். (73)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
ஒன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : பத்து மண்டோதரியைப் பார்த்தல்

அங்கு தேவலோகப் பொருளுக்குச் சமமானதும், நடு ஸ்தானத்தில் விளங்குவதும், ஸ்படிக மயமானதும், இரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும், தந்தம்-தங்கம் ஆகியவற்றால் சிங்காரிக்கப்பட்ட கால்களை உடையதும், வைடூர்யங்களாலும், விலையுயர்ந்த திண்டு-தலையணைகளாலும், விலைமதிப்பிட முடியாத உயர்ந்த விரிப்புகளாலும் மற்றும் பிற செல்வச் சின்னங்கள் விளங்கியதுமான கட்டிலைப் பார்த்தார், அனுமான். (1,2)

அங்கே ஒரு பக்கத்தில் சிறந்த மாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும், பூர்ணசந்திரன் போல் ஒளி வீசுவதுமான ஒரு குடையை அனுமான் பார்த்தார். (3)

தங்கத்தினால் செய்யப்பட்டதும், சூரியனுக்கு ஒப்பான ஒளியுடையதும், அசோக மாலைகள் தொங்குவதுமான சிறந்த மஞ்சத்தைக் கண்டார், அனுமான். (4)

வெண்சாமரங்களைக் கைகளில் ஏந்திய பெண்களால் நாற்புறத்திலும் வீசப்பட்டதும், பலவித வாசனைகளோடு கூடியதும், மிகுந்த மணமுள்ள தூபத்தால் மணமுட்டப்பட்டதும், மிகச்சிறந்த விரிப்புகளால் விரிக்கப்பட்டதும், செம்மறியாட்டின் தோலினால் உறை போடப்பட்டதும், மிக உயர்ந்த மலர்களாலான மாலைகளால் நாற்புறத்திலும் சோபையுடன் விளங்குவதுமான கட்டிலைக் கண்டார், அவர். (5,6)

கருமேகம் போன்ற நிறமுடையவன்; நெருப்புப் போல் ஜொலிக்கும் குண்டலங்களை உடையவன்; சிவந்த கண்களை உடையவன்; வலிமை வாய்ந்த தோளினன்; வெள்ளிச்சரிகையால் நெய்யப்பட்ட ஆடை உடுத்தியவன்; நறுமணமுடைய செஞ்சந்தனத்தினைப் பூசிக் கொண்டிருப்பவன்; ஆகாயத்தில் மழைக்கால செம்மைப் பின்னணியில் மின்னலுடன் கூடிய கருமேகம் போன்றவன்; திவ்யமான ஆபரணங்களைப் பூண்டவன்; மிக்க அழகன்; காம வடிவினன்; மரம்-காடு-புதர் மண்டியதும், உறங்கிக் கொண்டிருப்பது போல் அசைவற்றதுமான மந்தரமலை போன்றவன்; இரவு கேளிக்கைகளிலிருந்து ஓய்வு பெற்றவன்; உயர்ந்ததான ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவன்; ராக்ஷஸப் பெண்டிருக்குப் பிரியமானவன்; ராக்ஷஸர்களுக்குச் சுகத்தைக் கொடுப்பவன்; 'மதுபானம் அருந்தியது போதும்' என்று அடங்கிவிட்டவன் - இவ்விதமாக, மிக அழகான கட்டிலில் தூங்கும் வீரனான ராக்ஷஸ மன்னனைப் பார்த்தார், அனுமான். (7-11)

நி:ஸ்வஸந்தம் யத₂ நாக₃ம் ராவணம் வாநரர்ஷப₄: ।
ஆஸாத்ய பரமோத்₃விக்₃ந: ஸோடபாஸர்பத் ஸுபீ₄தவத் ॥ (12)

அதாரோஹணமாஸாத்ய வேதி₃காந்தரமாஸ்ரித: ।
ஷீப₃ம் ராஷஸஸார்த்ரா₃லம் ப்ரேஷதே ஸ்ம மஹாகபி: ॥ (13)

ஸுஸுபே₄ ராஷஸேந்த்ர₃ஸ்ய ஸ்வபத: ஸயநோத்தமம் ।
க₃ந்த₄ஹஸ்திநி ஸம்விஷ்டே யத₂ ப்ரஸ்ரவணம் மஹத் ॥ (14)

காஞ்சநாங்க₃த₃நத்₃தெ₄ள ச த₃த₃ர்ஸ ஸ மஹாத்மந: ।
விஷிப்தெள ராஷஸேந்த்ர₃ஸ்ய பு₄ஜாவிந்த்₃ரத்₄வஜோபமௌ ॥ (15)

ஐராவதவிஷாணாக்₃ரைராபீ₃நக்ருதவ்ரணௌ ।
வஜ்ரோல்லிகி₂தபீநாம்ஸௌ விஷ்ணுசக்ரபரிஷதௌ ॥ (16)

பீநௌ ஸமஸுஜாதாம்ஸௌ ஸங்க₃தௌ ப₃லஸம்யுதௌ ।
ஸுலக்ஷணநக₂ாங்கு₃ஷ்டெ₂ள ஸ்வங்கு₃லீதலலக்ஷிதௌ ॥ (17)

ஸம்ஹதௌ பரி₄காகாரௌ வ்ருத்தௌ கரிகரோபமௌ ।
விஷிப்தௌ ஸயநே ஸுப்₄ரே பஞ்சஸீர்ஷாவிவோரகௌ ॥ (18)

ஸஸக்ஷதஜகல்பேந ஸுஸீதேந ஸுக₃ந்தி₄நா ।
சந்த்₃நேந பரார்த்₄யேந ஸ்வநுலிப்தௌ ஸ்வலங்க்ருதௌ ॥ (19)

உத்தமஸ்த்ரீவிம்ருதி₃தௌ க₃ந்தே₄த்தமநிஷேவிதௌ ।
யக்ஷபந்நக₃கந்த₄ர்வதே₃வத₃ாநவராவிணௌ ॥ (20)

த₃த₃ர்ஸ ஸ கபிஸ்தஸ்ய ப₃ாஹி ஸயநஸம்ஸ்தி₂தௌ ।
மந்த்₃ரஸ்யாந்தரே ஸுப்தௌ மஹாஹீ ருஷிதாவிவ ॥ (21)

தாப்யாம் ஸ பரிபூர்ணாப்யாம் பு₄ஜாப்யாம் ராஷஸேஸ்வர: ।
ஸுஸுபே₄சலஸங்காஸ: ஸ்ருங்க₃ாப்யாமிவ மந்த்₃ர: ॥ (22)

குதபுந்நாக₃ ஸுரபி₄ர் வகுலோத்தமஸம்யுத: ।
ம்ருஷ்டாந்நரஸஸம்யுக்த: பாநக₃ந்த₄புரஸ்ஸர: ॥ (23)

தஸ்ய ராஷஸஸிம்ஹஸ்ய நிஸ்க்ராம மஹாமுக₂ாத் ।
ஸயாநஸ்ய விநிஸ்ஸ்வாஸ: பூரயந்நிவ தத்₃க்₃ருஹம் ॥ (24)

பெரிய பாம்பைப் போல பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டிருக்கும் இராவணனை நெருங்கிய வானரசிரேஷ்டர், மிகவும் அச்சம் அடைந்தவர் போல மிகவும் வேதனைப்பட்டு, கொஞ்சம் பின்னடைந்தார். ('சீதையைத் தேடி வந்த நான், அவரை அபகரித்த பாவியை, முதலில் காண நேரிட்டதே? ஐயோ' என்று வருந்தி, பின்வாங்கினார் - என்றபடி.) (12)

பிறகு, படிக்கட்டில் ஏறி வேறொரு மேடையை அடைந்து, தூங்கிக் கொண்டிருந்த ராக்ஷஸ மன்னனை, அனுமான் இமைகொட்டாமல் பார்த்தார். (13)

பெரிய நீர்நிலையில் ஆண்யானைகளும் பெண்யானைகளும் நீராடிக் கொண்டிருக்கும்போது, மதங்கொண்ட யானை ஒன்று வந்து இறங்கியவுடன், ஆண்யானைகள் மெல்ல வெளியேறி, பெண்யானைகள் மட்டும் இருப்பதைப் போல, தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் ராக்ஷஸ மன்னனின் கட்டில் விளங்கிற்று. (14)

அவர், அந்தக் கட்டிலில், ராக்ஷஸ ராஜனுடைய கைகளைக் கண்டார். (எப்படிப்பட்ட கைகள்!) தங்கத் தோள்வளைகள் போடப்பட்டிருந்தன; இந்த்ரதுவஜத்திற்கு ஒப்பானவை;

ஐராவத யானையின் தந்தங்களின் நுனிகளுடைய உரசலால் ஏற்பட்ட காயங்களின் வடுக்களைக் கொண்டவை; (பகவான், பலிச்சக்கரவர்த்தியைக் காவல் காத்துக் கொண்டிருந்தபோது, எதிர்த்து வந்த இராவணனைத் தாக்கிய) விஷ்ணுசக்கரத்தால் ரணப்படுத்தப்பட்டவை;

வஜ்ராயுதத்தால் கீறப்பட்ட நிமிர்ந்த தோள்களைக் கொண்டவை; புஷ்டியானவை; ஒன்றோடொன்று சமமாக இருப்பவை; உடலுக்கு ஏற்ற அளவோடு இருப்பவை; பலம் உடையவை; நல்ல லட்சணத்துடன் கூடிய நகங்களும் கட்டை விரல்களும் உடையவை; அழகான விரல்கள்-உள்ளங்கைகளோடு இருப்பவை;

சுழல் தடிபோல் உருண்டு திரண்டு இருப்பவை; யானைத் துதிக்கை போல் செம்மையாக அமையப் பெற்றவை; வெண்மையான படுக்கையில் கிடக்கும் ஐந்து தலை நாகம் போன்ற கைகளைக் கண்டார், அனுமான். (15-18)

முயல் ரத்தம் போல் ஆழமான சிவப்பு நிறமானவைகளும், மிகவும் குளிர்ச்சியான நல்ல மணமுள்ள சிறந்த சந்தனங்களால் பூசப்பட்டவைகளும், நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும், உத்தமப் பெண்டிரால் பிடித்து விடப்பட்டவைகளும், சிறந்த வாசனைகளுடன் கூடியவைகளும், யக்ஷ-பன்னக-கந்தர்வ-தேவ-அசுரர்களை அலறச் செய்பவைகளும், படுக்கையில் கிடந்தவைகளுமான அந்தக் கைகள், மந்தரமலைக் குகைகளில் கோபம் கொண்ட இருபெரும் சர்ப்பங்கள் உறங்குவதைப் போல் இருப்பதைப் பார்த்தார். (19-21)

அனைத்து லட்சணங்களும் கொண்ட அந்தக் கைகளால், மலைக்கு ஒப்பான ராக்ஷஸத் தலைவன், சிகரங்களையுடைய மந்தரமலை போல் பிரகாசித்தான். (22)

தூங்குகின்ற அந்த ராக்ஷஸ மன்னனுடைய முகத்திலிருந்து புறப்பட்ட பெரிதான மூச்சுக்காற்று, மா, புன்னாகம் ஆகியவற்றின் வாசனையோடும், சிறந்த தாழம்பூவின் வாசனையோடும், அறுசுவை உண்டிகளை உண்டதனால் ஏற்பட்ட வாசனையோடும், மதுபானங்களின் வாசனையோடும், அந்த வீட்டையே நிரப்புவது போல் வெளிக்கிளம்பிற்று. (23,24)

முத்தாமணிவிசித்ரேண காஞ்சநேந விராஜிதம் ।
முகுடேநாபவ்ருத்தேந குண்டலோஜ்ஜ்வலிதாநநம் ॥ (25)

ரக்தசந்தநதி₃க்₃தே₄ந தத₂ா ஹாரேண சோபி₄நா ।
பீநாயதவிஸாலேந வக்ஷஸாபி₄விராஜிதம் ॥ (26)

பாண்டரேணாபவித்₃தே₄ந செஷளமேண சக்ஷதஜேக்ஷணம் ।
மஹார்ஹேண ஸுஸம்வீதம் பீதேநோத்தமவாஸஸா ॥ (27)

மாஷராஸிப்ரதீகாஸம் நிஸ்ப்வஸந்தம் பு₄ஜங்க₃வத் ।
க₃ாங்கே₃ மஹதி தோயாந்தே ப்ரஸுப்தமிவ குஞ்ஜரம் ॥ (28)

சதுர்பி₄: காஞ்சநைந்தீ₃பைர்தீ₃ப்யமாநசதுர்தி₃ஸம் ।
ப்ரகாஸீக்ருதஸர்வாங்க₃ம் மேக₄ம் வித்யுத்க₃ணைரிவ ॥ (29)

பாத்₃மூலக₃தாஸ்சாந்யா து₃த₃ர்ஸ ஸுமஹாத்மந: ।
பத்நீ: ஸ ப்ரியபு₄ர்யஸ்ய தஸ்ய ரக்ஷ:பதோக்₃ருஹே ॥ (30)

ஸஸிப்ரகாஸவது₃நாஸ்சாருகுண்ட₃லபூ₄ஷிதா: ।
அம்லாநமால்யாப₄ரணா து₃த₃ர்ஸ ஹரியூத₂ப: ॥ (31)

ந்ருத்தவாதி₃த்ரகுஸலா ராக்ஷஸேந்த்₃ரபு₄ஜாங்கக₃ா: ।
வராபு₄ரணத₄ாரின்யோ நிஷண்ணா து₃த₃ருஸே ஹரி: ॥ (32)

வஜ்ரவைது₃ர்யக₃ுர்பு₄ாணி ஸ்ரவணாந்தேஷு யோஷிதாம் ।
து₃த₃ர்ஸ தாபநீயாநி குண்டலாந்யங்கு₃தாநி ச ॥ (33)

தாஸாம் சந்த்₃ரோபமைர்வக்தரை: ஸுபை₄ர்லலிதகுண்டலை: ।
விரராஜ விமாநம் தந்நபு₄ஸ்தாராக₃ணைரிவ ॥ (34)

மத்யயாயாமகி₂ந்நாஸ்தா ராக்ஷஸேந்த்₃ரஸ்ய யோஷித: ।
தேஷு தேஷ்வவகாஸேஷு ப்ரஸுப்தாஸ்தநுமத்யமா: ॥ (35)

அங்குஹாரைஸ்ததை₂வாந்யா கோமலைர்ந்ருத்தஸாலிநீ ।
விந்யஸ்தஸுபு₄ஸர்வாங்கீ₃ ப்ரஸுப்தா வரவர்ணிநீ ॥ (36)

காசித்₃ வீணாம் பரிஷ்வஜ்ய ப்ரஸுப்தா ஸம்ப்ரகாஸதே ।
மஹாநதீப்ரகீர்ணேவ நலிநீ போதமாஸ்ரிதா ॥ (37)

அந்யா கக்ஷக₃தேநைவ மட்₃டு₃கேநாஸிதேக்ஷணா ।
ப்ரஸுப்தா பு₄ாமிநீ பு₄ாதி பு₄ாலபுத்ரேவ வத்ஸலா ॥ (38)

படஹம் சாருஸர்வாங்கீ₃ பீட்₃ய ஸேதே ஸுபு₄ஸ்தநீ ।
சிரஸ்ய ரமணம் லப்த₂வா பரிஷ்வஜ்யேவ பு₄ாமிநீ ॥ (39)

முத்து-மணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தங்கக்கிரீடம் கொஞ்சம் நழுவியிருந்தது; குண்டலங்களுடைய ஒளி முகமெங்கும் பரவிக் கொண்டிருந்தது;

(இராவணன்) செஞ்சந்தனம் பூசப்பட்ட, மாலையால் அழகு செய்யப்பட்ட, உயர்ந்த, அகலமான மார்பு பொருந்தியவன்; சிவந்த கண்களை உடையவன்; சற்று விலகியிருந்த வெண்பட்டாடை தரித்தவன்; உளுந்துக் குவியல் போன்றிருப்பவன்; பாம்பைப் போல் மூச்சு விடுபவன்; பெரிய கங்கா நதியின் நடுவில் தூங்குகின்ற யானை போன்றவன்;

நான்கு திசைகளிலும் சுடர்விடும் நான்கு தங்கமயமான தீபங்களால் மின்னல் கூட்டத்தால் ஒளிரும் மேகம் போல், பிரகாசப்படுத்தப்பட்ட அங்கங்களை உடையவன்;

மனைவிகளிடம் பிரியமுள்ளவன் - அப்படிப்பட்ட பேருடல் கொண்ட இராவணனுடைய காலடியில், அவனுடைய மனைவிகள் கிடப்பதையும், அந்த ராக்ஷஸனுடைய மாளிகையில் பார்த்தார். (25-30)

முழுநிலவு போல் ஒளிரும் முகமுடையவர்களும், அழகான குண்டலங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களும், வாடாத மலர்களை ஆபரணங்களாகக் கொண்டவர்களுமான மங்கையர்களைக் கண்டார், வானரவீரர். (31)

நாட்டியம், வாத்தியம் ஆகியவற்றில் திறமை பெற்றவர்கள், சிறந்த அணிகலன்களை அணிந்து கொண்டவர்களாக ராக்ஷஸேந்திரனுடைய தோளிலும் மடியிலும் படுத்துத் தூங்குவதைக் கண்டார், வானரர். (32)

தங்கத்தால் செய்யப்பட்டு வஜ்ர-வெடீர்யம் இழைக்கப்பட்ட குண்டலங்கள் பெண்களின் செவி நுனியில் தொங்குவதையும் தோள்வளைகளையும் கண்டார். (33)

நட்சத்திரக் கூட்டங்களால் ஆகாயம் பிரகாசிப்பதைப் போல, சந்திரனுக்கு ஒப்பான அழகிய குண்டலங்களையுடையனவும், மங்களம் நிறைந்தவைகளுமான அந்தப் பெண்ணரசிகளின் முகங்களால், விமானம் போன்ற அந்தக் கட்டில் பிரகாசித்தது. (34)

காமகேளிக்கைகளால் களைப்படைந்தவர்களும், சிற்றிடை உடையவர்களுமான ராக்ஷஸ மன்னனின் பத்தினிகள் ஆங்காங்கே படுத்துத் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். (35)

அங்க-அசைவுகளுடன் நர்த்தனம் செய்த நல்ல நிறம் கொண்ட ஒரு நங்கை, அங்கங்களைப் படுக்கையில் அதே நிலையில் வைத்துப் படுத்து, அப்படியே தூங்கிப் போனாள். (36)

பெரிய நதியில் போய்க் கொண்டிருந்த தெப்பக் கட்டையைத் தற்செயலாக அடைந்த தாமரைக் கொடி போல, இன்னொருத்தி வீணையைத் தழுவிக் கொண்டு நன்றாகத் தூங்கினாள். (37)

கருங்கண்ணாளான மற்றொரு மடந்தை, கைக்குழந்தையை மிக்கப் பிரேமையுடன் இடுப்பில் வைத்துக் கொண்டிருப்பவளைப் போல, மட்டுகம் என்ற தாள வாத்தியத்தைக் கழுக்கட்டில் அணைத்தபடியே தூங்கினாள். (38)

அழகிய நகில்களையுடைய சர்வாங்க சுந்தரியான மற்றொருத்தி, வெகுநாட்களுக்குப்பின் கணவன் உறவை அடைந்தவள் போல, படகம் என்ற இசைக்கருவியை இறுகக் கட்டிக் கொண்டு உறங்குகிறாள். (39)

- காசித்வம்ஸம் பரிஷ்வஜ்ய ஸுப்தா கமலலோசநா ।
ரஹ: ப்ரியதமம் க்ருஹ்ய ஸகாமேவ ஹி காமிநீ ॥ (40)
- விபஞ்சீம் பரிக்ருஹ்யாந்யா நியதா ந்ருத்தஸாலிநீ ।
நித்ராவஸமநுப்ராப்தா ஸஹகாந்தேவ ப₄மிநீ ॥ (41)
- அந்யா கநகஸங்காஸைர்ம்ருதுபீநைர்மநோரமை: ।
ம்ருதுங்க்யம் பரிபீட்யாங்கை: ப்ரஸுப்தா மத்தலோசநா ॥ (42)
- பு₄ஜபார்ஸ்வாந்தரஸ்தேந கக்ஷகேந க்ருஸோத₃ரீ ।
பணவேந ஸஹாநிந்த்யா ஸுப்தா மதுக்ருதஸ்ரமா ॥ (43)
- டி₃ண்டி₃மம் பரிக்ருஹ்யாந்யா ததை₂வாஸக்தடி₃ண்டி₃மா ।
ப்ரஸுப்தா தருணம் வத்ஸமுபகூஹ்யேவ ப₄மிநீ ॥ (44)
- காசித்₃ாட்யம்புரம் நாரீ பு₄ஜஸம்யோக்யபீடிதம் ।
க்ருத்வா கமலபத்ராக்ஷீ ப்ரஸுப்தா மதுமோஹிதா ॥ (45)
- கலஸீமபவித்₄யாந்யா ப்ரஸுப்தா ப₄தி ப₄மிநீ ।
வஸந்தே புஷ்பஸபுலா மாலேவ பரிமார்ஜிதா ॥ (46)
- பாணிப்யாம் ச குசௌ காசித் ஸுவர்ணகலஸோபமௌ ।
உபகூஹ்யாபுலா ஸுப்தா நித்ரபுலபராஜிதா ॥ (47)
- அந்யா கமலபத்ராக்ஷீ பூர்ணேந்துஸத்ருஸாநநா ।
அந்யாமாலிங்க்ய ஸுஸ்ரோணீம் ப்ரஸுப்தா மதுவிஹ்வலா ॥ (48)
- ஆதோத்யாநி விசித்ராணி பரிஷ்வஜ்யாபரா: ஸ்த்ரிய: ।
நிபீட்ய ச குசை: ஸுப்தா: காமிந்ய: காமுகாநிவ ॥ (49)
- தாஸாமேகாந்தவிந்யஸ்தே ஸயாநாம் ஸயநே ஸுபே₄ ।
த₃த்₃ர்ஸ ரூபஸம்பந்நாமபராம் ஸ கபி: ஸ்த்ரியம் ॥ (50)
- முத்தாமணிஸமாயுக்தைர்பூ₄ஷணை: ஸுவிபூ₄ஷிதாம் ।
விபூ₄ஷயந்தீமிவ தத் ஸ்வஸ்ரியா ப₄வநோத்தமம் ॥ (51)
- கெ₃ளரீம் கநகவர்ணாங்கீமிஷ்டாமந்த:புரேஸ்வரீம் ।
கபிர்மந்தே₃ாத₃ரீம் தத்ர ஸயாநாம் சாருரூபிணீம் ॥ (52)
- ஸ தாம் த்ருஷ்ட்வா மஹாபூ₄ஹூர்பூ₄ஷிதாம் மாருதாத்மஜ: ।
தர்கயாமாஸ ஸீதேதி ரூபயௌவநஸம்பத₃ா ॥
ஹர்ஷேண மஹதா யுக்தோ நநந்த₃ ஹரியூத₂ப: ॥ (53)

தாமரைக் கண்ணாளான இன்னொருத்தி மிகவும் ஆசையோடு, தனிமையில் இஷ்ட நாயகனைச் சந்தித்து, காமத்தைத் தீர்த்துக் கொண்ட காமினி போல், புல்லாங்குழலைக் கட்டிக் கொண்டு தூங்குகிறாள். (40)

நாட்டியக்காரியான மற்றொரு அழகி (ஏழு தந்திகள் கொண்ட) விபஞ்சீ என்னும் வீணையை அணைத்துக் கொண்டு, தன் நாயகனோடு இருப்பவள் போல, உறக்கத்தின் வசப்பட்டாள். (41)

மயங்கிய கண்களையுடைய பொன்னிறம் வாய்ந்த, மென்மையான, புஷ்டியான, மனத்தைக் கவரும் அங்கங்களைக் கொண்ட இன்னொரு மங்கை, மத்தளத்தை அணைத்துக் கொண்டு தூங்கினாள். (42)

குற்றமற்றவளும், சிறுத்த வயிறுடையவளும், காமவிளையாட்டால் களைப்படைந்தவளுமான இன்னொரு மங்கை, புஜத்தின் பக்க இடைவெளியில் (அக்குளில்) பணவம் என்ற இசைக்கருவியை வைத்துக் கொண்டு தூங்கிவிட்டாள். (43)

அதுபோலவே, டிண்டிமம் என்ற வாத்தியத்தில் பெரு விருப்பமுடைய மற்றோர் அழகி, தன்னுடைய இளம் குழந்தையைக் கட்டியணைத்துக் கொண்டிருப்பவள் போல், ஒரு டிண்டிமத்தை அணைத்துக் கொண்டு தூங்கினாள். (44)

காமத்தால் மெய்மறந்தவளும், தாமரை இதழ் போன்ற கண்களை உடையவளுமான மற்றொரு மடந்தை, ஆடம்பரம் என்ற இசைக்கருவியை இரு கைகளாலும் கட்டியணைத்தவாறே நன்றாகத் தூங்கினாள். (45)

கலசத்தைக் கவிழ்த்து தூங்கிக் கொண்டிருந்த மற்றொரு மங்கை, வசந்த காலத்தில் தண்ணீர் தெளிக்கப்பட்ட புஷ்பங்கள் நிறைந்த மாலை போலத் தோற்றமளித்தாள். (46)

உறக்கத்திடம் தோற்றுப் போன ஒருத்தி, தங்கக் குடங்கள் போன்ற இரண்டு மார்பகங்களையும் இரு கைகளால் மறைத்து மூடிக் கொண்டு தூங்கினாள். (47)

செந்தாமரை இதழ் போன்ற கண்களை உடையவளும், முழு நிலவுக்கு ஒப்பான முகத்தை உடையவளும், காமத்தால் கலங்கியவளுமான வேறொருத்தி, அழகிய பின்பாகத்தைக் கொண்ட வேறொருத்தியைக் கட்டிக் கொண்டு தூங்கினாள். (48)

காமவேகம் கொண்ட மற்றும் சில சிறந்த நாரீமணிகள், தம்மிடம் ஆசை கொண்ட நாயகரை அணைத்துக் கொண்டது போல, பலவிதமான இசைக்கருவிகளைத் தம் மார்போடு இறுக அணைத்துக் கொண்டு தூங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். (49)

அந்தப் பெண்களின் கூட்டத்திலிருந்து விலகி, தனியான ஓர் இடத்தில், அழகான படுக்கையில் படுத்துக் கொண்டிருக்கும் அழகு நிறைந்த ஒரு பெண்மணியைக் கண்டார், அந்த வானரர். (50)

முத்து, மணிகள் கோர்த்த அணிகலன்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவளும், அந்த மாளிகையையே தனது ஒளியினால் அழகு செய்கின்றவளும், பொன்னிறமுள்ளவளும், பெர்ன்னிற அங்கங்களை உடையவளும், இராவணனுக்குப் பிரியமானவளும், அந்தப்புரத்து அரசியும், அங்கு படுத்துக் கொண்டிருப்பவளும், அழகிய தோற்றமுள்ளவளுமான மண்டோதரியைப் பார்த்ததும் தோள்வலிமையுடைய வாயுகுமாரர், அவளுடைய உருவம்-யௌவனம் காரணமாக, அவளை சீதை என்று எண்ணினார். வானரத் தலைவர் பெரும் சந்தோஷத்தால் மிகவும் ஆனந்தப்பட்டார். (51-53)

ஆஸ்பே₂டயாமாஸ சசம்ப₃ புச்ச₂ம் நநந்த₃ சிக்ரீ₃ ஜகெ₃ள ஜக₃ாம ।
ஸ்தம்ப₄நரோஹந்நிபபாத பூ₄மௌ நித₃ர்ஸயந் ஸ்வாம் ப்ரக்ருதிம் கபீநாம் ॥ (54)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ த₃பம: ஸர்க₃: ॥

~~~~~

ஏகாத₃ஸ: ஸர்க₃:

பாநபூ₄மி விசய:

அவதூ₄ய ச தாம் பு₃த்தி₄ம் ப₃பூ₄வாவஸ்தி₂தஸ்தத₃ா ।
ஜக₃ாம சாபராம் சிந்தாம் ஸீதாம் ப்ரதி மஹாகபி: ॥ (1)

ந ராமேண வியுத்தா ஸா ஸ்வப்துமர்ஹதி ப₄மிநீ ।
ந பே₄க்தும் நாப்யலங்கர்தும் ந பாநமுபஸேவிதும் ॥ (2)

நாந்யம் நரமுபஸ்த₂ாதும் ஸுராணாமபி சேஸ்வரம் ।
ந ஹி ராமஸம:கஸ்சித் வித்யதே த்ரித₃ஸேஷ்வபி ।
அந்யேயமிதி நிஸ்சித்ய பாநபூ₄மௌ சசார ஸ: ॥ (3)

க்ரீடிதேநாபரா: க்லாந்தா கீதேந ச தத₂ாபரா: ।
ந்ருத்தேந சாபரா: க்லாந்தா: பாநவிப்ரஹதாஸ்தத₂ா ॥ (4)

முரஜேஷு ம்ருத₃ங்கேஷு பீடி₂காஸு ச ஸம்ஸ்தி₂தா: ।
தத₂ாஸ்தரணமுக்யேஷு ஸம்விஷ்ட₂ாஸ்சாபரா: ஸ்த்ரிய: ॥ (5)

அங்குநாநாம் ஸஹஸ்ரேண பூ₄ஷிதேந விபூ₄ஷணை: ।
ரூபஸம்லாபஸிலேந யுக்தகீதார்த₂ப₄ஷிணா ॥ (6)

தேஸகாலாபி₄யுக்தேந யுக்தவாக்யாபி₄த₄யிநா ।
ரதாபி₄ரதஸம்ஸுப்தம் த₃த₃ர்ஸ ஹரியூத₂ப: ॥ (7)

அந்யத்ராபி வரஸ்த்ரீணாம் ரூபஸம்லாபஸாலிநாம் ।
ஸஹஸ்ரம் யுவதீநாம் து ப்ரஸுப்தம் ஸ த₃த₃ர்ஸ ஹ ॥ (8)

தேஸகாலாபி₄யுக்தம் து யுக்தவாக்யாபி₄த₄யி ச ॥ (9)

தாஸாம் மத்யே மஹாபூ₄ஹு: ஸுஸுபே₄ ராக்ஷஸேஸ்வர: ।
கோஷ்டே₂ மஹதி முக்யாநாம் க₃வாம் மத்யே யத₂ா வ்ருஷ: ॥ (10)

ஸ ராக்ஷஸேந்த்ரஸ் ஸுஸுபே₄ தாபி₄: பரிவ்ருத: ஸ்வயம் ।
கரேணுபி₄ர்யத₂ாரண்யே பரிகீர்ணோ மஹாத்விப: ॥ (11)

ஸர்வகாமைருபேதாம் ச பாநபூ₄மிம் மஹாத்மந: ।
த₃த₃ர்ஸ கபிஸார்தூ₃லஸ்தஸ்ய ரக்ஷ:பதேர்க்ருஹே ॥ (12)

தோளைத் தட்டினார்; வாலை முத்தமிட்டார்; ஆனந்தக் களிப்படைந்தார்; கூத்தாடினார்; பாடினார்; உல்லாசமாக நடந்தார்; வானரங்களின் இயற்கையான குணத்தைக் காட்டுவது போல தூண்களில் ஏறி, மேலிருந்தவாறே பூமியில் குதித்தார். (54)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
பத்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : பதினொன்று பானசாலையில் தேடுதல்

(ஆனால்,) உடனே, பேரறிவாளரான அனுமான் 'இவர் சீதை' என்ற மனப்பிரமையை உதறித் தள்ளிவிட்டு, இது குறித்து வேறுவிதமாகச் சிந்திக்கத் தொடங்கினார். (1)

'ஸ்ரீராமன் உடன் இல்லாத அந்தப் பேரழகி தூக்கம் கொள்ள மாட்டார்; உணவு உண்ண மாட்டார்; அலங்காரம் செய்து கொள்ள மாட்டார்; பானபாத்திரத்தைத் தொடவும் மாட்டார். (2)

வேறொரு ஆடவனை அவன் தேவேந்திரனாகவே இருந்தாலும் நெருங்க மாட்டார். இராமனுக்கு ஈடானவர் தேவர்களிலும் எவருமில்லை. இவள் வேறொருத்தி' என்று நிச்சயித்துப் பானசாலையில் அங்குமிங்கும் அலைந்தார். (3)

அங்கே, விளையாட்டினால் ஆயாசமடைந்த பெண்களையும், பாட்டுப்பாடி களைத்துப் போன சிலரையும், நாட்டியம் ஆடித் துவண்டு போன சிலரையும், குடிபோதையில் மயங்கிய சிலரையும், முரவம் என்னும் வாத்தியங்களிலும் மிருதங்கங்களிலும் சிறிய ஆசனங்களிலும் உயர்ந்த விரிப்புகளிலும் இருந்து கொண்டே தூங்கும் சிலரையும், அணிகலன்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான பெண்மணிகள் தத்தம் அழகைப் புகழ்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்ததையும், இசை நுட்பங்களைத் தெளிவாக விளக்கிக் கொண்டிருந்ததையும், அந்த இடத்திற்கும் காலத்திற்கும் ஏற்றதான பேச்சுக்களைப் பேசுபவர்களையும், உள்ளும் புறமும் சுகத்தைக் கொடுக்கும் போகங்களை அனுபவித்துவிட்டு உறங்குபவர்களையும், வானரத் தலைவர் கண்டார். (4-7)

வேறோர் இடத்தில் அழகை வர்ணிப்பவர்களும், இடம்-காலம் அறிந்து நடப்பவர்களும், சமயத்திற்கேற்ற சொற்களைச் சொல்பவர்களுமான ஆயிரக்கணக்கான உத்தமப் பெண்டிர் உறங்கிக் கொண்டிருப்பதையும் அவர் பார்த்தார். (8,9)

இப்படிப்பட்ட பெண்களின் நடுவில், பெரும் கைகளையுடைய இராவணன் ஒரு பெரிய கொட்டிலில், உத்தமமான பசுக்களின் மத்தியில் உள்ள ஒரு காளையைப் போல் விளங்கினான். (10)

அவர்களால் சூழப்பட்ட அந்த ராக்ஷஸேந்திரன், காட்டில் பெண்யானைகளால் சூழப்பட்ட பெருங்களிறு போல் விளங்கினான். (11)

எல்லா இந்திரியங்களாலும் அனுபவிக்கத்தக்க எல்லாப் பொருட்களாலும் நிறைந்து விளங்கும் பானசாலையைப் பேருடல் கொண்ட ராக்ஷஸாதிபனின் மாளிகையில், அனுமான் பார்த்தார். (12)

- ம்ருக₃ாணாம் மஹிஷாணாம் ச வராஹாணாம் ச ப₄ாக₃ஸ: |
தத்ர ந்யஸ்தாநி மாம்ஸாநி பாநபூ₄மௌ த₃த₃ர்ஸ ஸ: || (13)
- ரௌக்மேஷு ச விஸாலேஷு ப₄ாஜநேஷ்வர்த₄ப₄க்ஷிதாந் |
த₃த₃ர்ஸ கபிஸார்தூ₃லோ மயூராந் குக்குடாம்ஸ்தத₂ா || (14)
- வராஹவாத்₄ரீணஸகாந் த₃தி₄ஸௌவர்ஸலாயுதாந் |
ஸல்யாந் ம்ருக₃மயூராம்ஸ்ச ஹநுமாநந்வவைஷத || (15)
- க்ரகராந் விவித₄ாந் ஸித்₃த₄ாந் சகோராநர்த்₃த₄ப₄க்ஷிதாந் |
மஹிஷாநேகஸல்யாம்ஸ்ச ச்ச₂ாக₃ாம்ஸ்ச க்ருதநிஷ்டி₂தாந் || (16)
- லேஹ்யாநுச்சாவசாந் பேயாந் பே₄ாஜ்யாநி விவித₄ாநி ச |
தத₂ாம்லலவணோத்தம்ஸைர்விவிதை₄ ராக₃ஷாட₃வை: || (17)
- ஹாரநூபுரகேயூரைரபவித்₃தை₄ர்மஹாத₄தை: |
பாநப₄ாஜநவிஷிப்தை: ப₂லைஸ்ச விவிதை₄ரபி || (18)
- க்ருதபுஷ்போபஹாரா பூ₄ரதி₄கம் புஷ்யதி ஸ்ரியம் |
தத்ர தத்ர ச விந்யஸ்தை: ஸுஸ்லிஷ்டை: ஸயநாஸதை: ||
பாநபூ₄மிர்விநா வஹ்நிம் ப்ரதீ₃ப்தேவோபலக்ஷயதே || (19)
- ப₃ஹுப்ரகாரைர்விவிதை₄ர்வரஸம்ஸ்காரஸம்ஸ்க்ருதை: |
மாம்ஸை: குஸலஸம்யுக்தை: பாநபூ₄மிக₃தை: ப்ருத₂க் || (20)
- தி₃வ்யா: ப்ரஸந்நா விவித₄ா: ஸுரா: க்ருதஸுரா அபி |
ஸர்க்ராஸவமாத்₄வீகபுஷ்பாஸவப₂லாஸவா: || (21)
- வாஸகூர்ணைஸ்ச விவிதை₄ர்த்ருஷ்டாஸ்தைஸ்தை: ப்ருத₂க் ப்ருத₂க் |
ஸந்ததா ஸுஸுபே₄ பூ₄மிர்மால்யைஸ்ச ப₃ஹுஸம்ஸ்தி₂தை: || (22)
- ஹிரண்மயைஸ்ச விவிதை₄ர்ப₄ாஜதை: ஸ்ப₂ாடிகைரபி |
ஜாம்பூநத₃மயைஸ்சாந்யை: கரகைரபி₄ஸம்வ்ருதா || (23)
- ராஜதேஷு ச கும்பே₄ஷு ஜாம்பூநத₃மயேஷு ச |
பாநஸ்ரேஷ்ட₂ம் தத₂ா பூ₄ரி கபிஸ்தத்ர த₃த₃ர்ஸ ஸ: || (24)
- ஸோடபஸ்யச்ச₂ாதகும்ப₄ாநி ஸீதே₄ர்மணிமயாநி ச |
ராஜதாநி ச பூர்ணாநி ப₄ாஜநாநி மஹாகபி: || (25)
- க்வசித்₃ர்த₂ாவஸேஷாணி க்வசித் பீதாநி ஸர்வஸ: |
க்வசிந்நைவ ப்ரபீதாநி பாநாநி ஸ த₃த₃ர்ஸ ஹ || (26)
- க்வசித்₃ ப₄க்ஷயாம்ஸ்ச விவித₄ாந் க்வசித் பாநாநி ப₄ாக₃ஸ: |
க்வசித் அந்நாவஸேஷாணி பஸ்யந் வை விசார ஹ || (27)

மேலும், மான்-எருமை-பன்றிகளின் மாமிசங்கள் தனித்தனியே பிரித்து வைக்கப்பட்டிருப்பதையும், அவர் அந்தப் பானபூமியில் பார்த்தார். (13)

வானரசிரேஷ்டரான அவர், அகலமான தங்கப் பாத்திரங்களில், கொஞ்சம் சாப்பிடப்பட்டு மீதி வைக்கப்பட்ட மயில்களையும் கோழிகளையும் பார்த்தார். (14)

தயிர் மற்றும் ஸௌவர்ச்சலம் (ஒரு வகை உப்பு) கலந்து பக்குவப்படுத்தப்பட்ட பன்றிகளையும், வார்த்ராணஸத்தையும் (கருமையான கழுத்து, சிவந்த தலை, வெண்மையான இறக்கை உடைய பறவை), முள்ளம்பன்றி, மான், மயில் ஆகியவைகளையும் அனுமான் பார்த்தார். (15)

பக்குவம் செய்யப்பட்ட க்ரகரம் (என்னும் ஒரு வகைப் பறவை), கொஞ்சம் சாப்பிட்டுவிட்டு மீதம் வைக்கப்பட்ட சகோரப் பறவை போன்றவைகளையும், எருமை, ஏககல்யம் என்ற மீன், நன்றாக சமைக்கப்பட்ட ஆடு ஆகியவற்றையும், நக்கித் தின்னும் பொருட்களையும், துவையல்களையும், பானங்களையும், பலவகையாக சமைக்கப்பட்ட உணவுப் பொருட்களையும், அவ்வாறே, புளிப்பு-உப்பு அதிகமாகச் சேர்க்கப்பட்ட பதார்த்தங்களையும், பலவகையான அறுசுவை உண்டிகளையும் பார்த்தார்.

சிதறிக் கிடந்த விலைமதிக்க முடியாத முத்துமாலைகள், சிலம்புகள், தோள்வளைகள் நிரம்பியதாலும், பானபாத்திரங்களில் வைக்கப்பட்டிருந்த பலவகையான பழங்களாலும் புஷ்பங்களாலும் அந்த இடம் அதிகமான சோபையை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்தது.

நன்றாக செய்யப்பட்டு ஆங்காங்கே வைக்கப்பட்டிருந்த, படுக்கை விரிக்கப்பட்டிருந்த கட்டில்களாலும் நெருப்பு இல்லாமலே அந்தக் குடியறை பேரொளியின் காரணமாக கொழுந்துவிட்டு எரிவது போல் தோன்றியது. (16-19)

பல்வகையான சுவையுள்ளவைகளும் பலவகைப்பட்டவைகளும் கைதேர்ந்த சமையற்காரர்களால் சமைக்கப்பட்டவைகளுமான உப்பு-உறைப்புமுடைய மாமிசங்கள் காணப்பட்டன.

திவ்யமான தெளிவான பலவகைப்பட்ட மதுவகைகள், சக்கரையிலிருந்து தயாரிக்கப்பட்ட ஆஸவங்கள், மலர்களின் மகரந்தத் தேனிலிருந்தும் பழரசங்களிலிருந்தும் தயாரிக்கப்பட்ட மதுவகைகள், அந்தந்த வாசனைப் பொடி தூவப்பட்டவைகளாகத் தனித்தனியே காணப்பட்டன.

ஏராளமான மாலைகளாலும், பலவகைப்பட்ட தங்க-ஸ்படிகப் பாத்திரங்களாலும் மற்றும் பல குடங்களாலும் அந்த இடம் சோபித்தது. (20-23)

வெள்ளிக் குடங்களிலும் தங்கக் குடங்களிலும் உத்தமமான பானங்கள் நிரம்பியிருப்பதைப் பார்த்தார், அனுமான். (24)

பானவகைகளால் நிரம்பியிருந்த தங்கக் குடங்களையும், நவரத்தின வெள்ளிப் பாத்திரங்களையும் மகாவானரர் பார்த்தார். (25)

சிலவற்றில் கொஞ்சம் மீதமிருந்தது; சிலவற்றில் முழுவதும் குடிக்கப்பட்டிருந்தன; சிலவற்றில் குடிக்கப்படாமலே இருந்த பானங்களையும் பார்த்தார். (26)

ஓர் இடத்தில் பலவகையான உண்டிகளையும், இன்னோரிடத்தில் தனித்தனியே பானங்களையும், மற்றோரிடத்தில் உண்டு மிகுந்தவைகளையும் பார்த்துக் கொண்டு, அவர் சுற்றி வந்தார். (27)

க்வசித் ப்ரபி₄ந்ந: கரகை: க்வசித₃ாலோலிதைர்க₄டை: ।
க்வசித் ஸம்ப்ருக்தமால்யாநி மூலாநி ச ப₂லாநி ச ॥ (28)

ஸயநாந்யத்ர நாரீணாம் ஸுப்ராணி ப₃ஹுத₄ா புந: ।
பரஸ்பரம் ஸமாஸ்லிஷ்ய காஸ்சித் ஸுப்தா வராங்க₃நா: ॥ (29)

காசிச்ச வஸ்த்ரமந்யஸ்யா: ஸ்வபந்த்யா: பரித₄ாய ச ।
ஆஹ்ருத்ய சாப₃லா: ஸுப்தா நித்₃ராப₃லபராஜிதா: ॥ (30)

தாஸாமுச்ச₂வாஸவாதேந வஸ்த்ரம் மால்யம் ச க₃ாத்ரஜம் ।
நாத்யர்த₂ம் ஸ்பந்த₃தே சித்ரம் ப்ராப்ய மந்த₃மிவாநிலம் ॥ (31)

சந்த₃நஸ்ய ச ஸீதஸ்ய ஸீதே₄ர்மது₄ரஸஸ்ய ச ।
விவித₄ஸ்ய ச மால்யஸ்ய தூ₄பஸ்ய விவித₄ஸ்ய ச ॥ (32)

ப₃ஹுத₄ா மாருதஸ்தத்ர க₃ந்த₄ம் விவித₄முத்₃வஹந் ॥ (33)

ரஸாநாம் சந்த₃நாநாம் ச தூ₄பாநாம் சைவ மூர்சி₂த: ।
ப்ரவவெள ஸுரபி₄ர்க₃ந்தே₄ா விமாநே புஷ்பகே தத₃ா ॥ (34)

ஸ்யாமாவத₃ாதாஸ்தத்ராந்யா: காஸ்சித் க்ருஷ்ணா வராங்க₃நா: ।
காஸ்சித் காஞ்சநவர்ணாங்க₃ய: ப்ரமத₃ா ராஷஸாலயே ॥ (35)

தாஸாம் நித்₃ராவஸத்வாச்ச மத₃நேந ச மூர்சி₂தம் ।
பத்₃மிநீநாம் ப்ரஸுப்தாநாம் ரூபமாஸீத்₃ யதை₂வ ஹி ॥ (36)

ஏவம் ஸர்வமஸேஷேண ராவணாந்த:புரம் கபி: ।
த₃த₃ர்ஸ ஸுமஹாதேஜா ந த₃த₃ர்ஸ ச ஜாநகீம் ॥ (37)

நிரீஷமாணஸ்ய தத₃ா தா: ஸ்த்ரீய: ஸ மஹாகபி: ।
ஜக₃ாம மஹதீம் சிந்தாம் த₄ர்மஸாத்₄வஸஸங்கித: ॥ (38)

பரத₃ாராவரோத₄ஸ்ய ப்ரஸுப்தஸ்ய நிரீஷணம் ।
இத₃ம் க₂லு மமாத்யர்த₂ம் த₄ர்மலோபம் கரிஷ்யதி ॥ (39)

ந ஹி மே பரத₃ாராணாம் த்₃ருஷ்டிர்விஷயவர்திநீ ।
அயம் சாத்ர மயா த்₃ருஷ்ட: பரத₃ாரபரிக்₃ரஹ: ॥ (40)

தஸ்ய ப்ராது₃ரபூச்சிந்தா புநரந்யா மநஸ்விந: ।
நிஸ்சிதைகாந்தசித்தஸ்ய கார்யநிஸ்சயத₃ர்ஸிநீ ॥ (41)

காமம் த்₃ருஷ்டா மயா ஸர்வா விஸ்வஸ்தா ராவணஸ்த்ரீய: ।
ந ஹி மே மநஸ: கிஞ்சித்₃வைக்ருத்யமுபபத்யதே ॥ (42)

ஓர் இடத்தில் உடைந்த குடங்களையும், வேறோர் இடத்தில் நிரம்பி வழிந்த குடங்களையும், பிறிதோர் இடத்தில் மாலைகள், கிழங்குகள், பழங்கள் இறைந்து கிடப்பதையும் பார்த்தார். (28)

அங்கே, பெண்கள் படுப்பதற்கான வெண்மையான பலவகையான படுக்கைகளில் சில பெண்கள் ஒருவரையொருவர் தழுவிக்கொண்டுத் தூங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். (29)

நித்திரை வசப்பட்ட சில பெண்கள், தூங்கிக் கொண்டிருந்த இன்னொருத்தியின் ஆடையை எடுத்துத் தம்மை மூடிக்கொண்டு உறங்கினார்கள். (30)

மிருதுவான தென்றலைப் போல் அவர்களுடைய சுவாசக்காற்று, அவர்கள் அணிந்திருந்த வஸ்திரங்களையும் மாலைகளையும் சற்றே அசைத்தது. (31)

அந்த இடத்தில் குளிர்ச்சியான சந்தனத்தையுடையதும் இனிமையான மதுரசங்களுடையதும், பலவகையான மாலைகள்-தூபங்களுடையதுமான பலவகையான சுகந்தத்தைத் தாங்கிக் கொண்டு காற்று வீசியது. (32,33)

மதுரசங்கள், சந்தனங்கள், தூபங்கள் ஆகியவற்றின் மூச்சைத் திணற வைக்கும் நல்ல மணம், அந்தப் புஷ்பக விமானத்தில் அப்போது வீசிக் கொண்டிருந்தது. (34)

அந்த ராகுஷணுடைய மாளிகையில் கரும்பச்சை நிறமுடையவர்களும், வெண்மை நிறமுடையவர்களும், சியாம நிறமுடையவர்களும், பொன்னிறமுடையவர்களுமான யுவதிகள் இருந்தார்கள். (35)

அவர்கள் நித்திரை வசப்பட்டிருந்ததாலும், காமகேளிக்கைகளால் களைத்துப் போயிருந்ததாலும், இரவு நேரத்தில் தாமரை மொட்டுக்கள் போலத் தோன்றினார்கள். (36)

இவ்வாறாக மகாதேஜஸ்வியான ஆஞ்சநேயர், இராவணனுடைய அந்தப்புரம் முழுவதையும் மிச்சம் விட்டு வைக்காமல் தேடினார். ஜானகியை மட்டும் காணவில்லை! (37)

மகாவானரர், 'அந்தப் பெண்களை அப்போது உற்றுப் பார்த்ததால் பிரும்மச்சரிய தருமத்திற்குக் குறைவு வந்து விட்டதோ?' என்ற ஐயத்தால் பெரும் கவலைக்கு உள்ளானார். (38)

'பிறருடைய தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் மனைவிகளைப் பார்த்தல் என்ற என்னால் செய்யப்பட்ட காரியம், எனக்கு நிச்சயமாக அறநெறி பிறழ்ந்த செயலுக்கான பாவத்தைத் தரப்போகிறது. (39)

பிறருடைய மனைவிகள் என் கண்பார்வைக்கு உட்பட்டதேயில்லை. (ஆனால், இப்போது இங்கே பிறனுடைய மனைவிகளின் கூட்டம் என்னால் பார்க்கப்பட்டது.) மேலும், பிறர் மனைவியைக் கவர்ந்த இவனும் என்னால் காணப்பட்டான்.' (40)

மனஸ்வியான அனுமானுக்கு இனி, மேற்கொண்டு செய்ய வேண்டிய காரியத்தைப் பற்றி நிச்சயமான ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்ற இன்னுமோர் எண்ணம் தோன்றியது. (41)

தாறுமாறாகக் கிடந்த இராவணனுடைய மனைவிகளனைவரும் என்னால் பார்க்கப்பட்டார்கள். ஆனால், என் மனத்தில் கொஞ்சமும் விகாரம் ஏற்படவில்லையே? (42)

மனோ ஹி ஹேதுஸ்ஸர்வேஷாமிந்த்₃ரியாணாம் ப்ரவர்தநே ।
 ஸுப₄ாஸுப₄ாஸ்வவஸ்த₂ாஸு தச்ச மே ஸுவ்யவஸ்தி₂தம் ॥ (43)

நாந்யத்ர ச மயா ஸக்யா வைதே₃ஹீ பரிமார்கி₃தும் ।
 ஸ்த்ரியோ ஹி ஸ்த்ரீஷு த்₃ருஸ்யந்தே ஸர்வத₂ா பரிமார்க₃ணே ॥ (44)

யஸ்ய ஸத்த்வஸ்ய யா யோநிஸ்தஸ்யாம் தத் பரிம்ருக்₃யதே ।
 ந ஸக்யா ப்ரமத₃ா நஷ்டா ம்ருகீ₃ஷு பரிமார்கி₃தும் ॥ (45)

ததி₃தும் மார்கி₃தம் தாவத் ஸுத்₃தே₄ந மநஸா மயா ।
 ராவணாந்த:புரம் ஸர்வம் த்₃ருஸ்யதே ந ச ஜாநகீ ॥ (46)

தே₃வக₃ந்த₄ர்வகந்யாஸ்ச நாக₃கந்யாஸ்ச வீர்யவாந் ।
 அவேஷமாணோ ஹநுமாந் நைவாபஸ்யத ஜாநகீம் ॥ (47)

தாமபஸ்யந் கபிஸ்தத்ர பஸ்யம்ஸ்சாந்யா வரஸ்த்ரிய: ।
 அபக்ரம்ய தத₃ா வீர: ப்ரத₄யாதுமுபசக்ரமே ॥ (48)

ஸ பூ₄யஸ்து பரம் ஸ்ரீமாந் மாருதிர்யத்நமாஸ்தி₂த: ।
 ஆபாநபூ₄மிமுத்ஸ்ருஜ்ய தாம் விசேதும் ப்ரசக்ரமே ॥ (49)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
 ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ ஏகாத₃ஸ: ஸர்க₃: ॥

த்₃வாத₃ஸ: ஸர்க₃:

மாருத்யத்₃வேக₃:

ஸ தஸ்ய மத்₄யே ப₄வநஸ்ய மாருதி:
 லதாக்₃ருஹாந் சித்ரக்₃ருஹாந் நிஸாக்₃ருஹாந் ।
 ஜக₃ாம ஸீதாம் ப்ரதி த்₃ர்ஸநோத்ஸுக:
 ந சைவ தாம் பஸ்யதி சாருத₃ர்ஸநாம் ॥ (1)

ஸ சிந்தயாமாஸ ததோ மஹாகபி:
 ப்ரியாமபஸ்யந் ரகு₄நந்த₃நஸ்ய தாம் ।
 த்₃ருவம் ந ஸீதா த்₄ரியதே யத₂ா ந மே
 விசிந்வதோ த்₃ர்ஸநமேதி மைதி₂லீ ॥ (2)

ஸா ராஷஸாநாம் ப்ரவரேண ஜாநகீ
 ஸ்வஸீலஸம்ரக்ஷணதத்பரா ஸதீ ।
 அநேந நூநம் ப்ரதிதுஷ்டகர்மணா
 ஹதா ப₄வேத₃ர்யபதே₂ வரே ஸ்தி₂தா ॥ (3)

விருபருபா விக்ருதா விவர்சஸோ மஹாநநா தீர்க₄விருபத₃ர்ஸநா: ।
 ஸமீஷ்ய ஸா ராஷஸராஜயோஷிதோ ப₄யாத்₃விநஷ்டா ஜநகேஸ்வராத்மஜா ॥ (4)

புண்ணிய-பாவ கர்மாக்களைச் செய்யும்படி புலன்களைத் தூண்டிவிடுவது மனம்தான். அந்த என் மனம் சஞ்சலமில்லாமல் நிலையாக இருக்கிறது. (43)

சீதையை வேறு இடத்தில் என்னால் தேட முடியாது. பெண்களைப் பெண்கள் இருக்குமிடத்தில்தானே தேடிப்பார்க்க வேண்டும்? (44)

எந்தப் பிராணி எந்த இனத்தைச் சேர்ந்ததோ, அது அங்கேதான் தேடப்படும். காணாமல் போன பெண்ணைப் பெண்மான் கூட்டத்தில் தேடமுடியாது. (45)

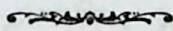
மாசுமறுவற்ற தூய மனத்துடன் என்னால் இராவணனுடைய அந்தப்புரம் முழுவதும் தேடப்பட்டது. ஆனால், ஜானகி காணப்படவில்லை.' (46)

வீர்யம் படைத்த அனுமான், தேவ-கந்தர்வ-நாக கன்னிகைகளைப் பார்த்தார். ஆனால், ஜானகியை மட்டும் பார்க்கவில்லை. (47)

அங்கு சீதையைக் காணாமல், மற்ற உத்தமப் பெண்டிரைப் பார்த்த வானரர், அங்கிருந்து வெளியே வந்து ஆழ்ந்து சிந்திக்கத் தொடங்கினார். (48)

வெற்றித்திரு பொருந்திய மாருதி, பானசாலையை விட்டு வெளியே வந்து மீண்டும் முயற்சியை மேற்கொண்டவராக, மறுபடியும் சீதையைத் தேடத் தொடங்கினார். (49)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
பதினோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : பன்னிரண்டு

மாருதியின் மனக்கலக்கம்

வாயுகுமாரரான மாருதி, அந்த மாளிகையின் நடுவில் இருந்த கொடி வீடுகளுக்கும், விசித்திரமான அமைப்புள்ள அறைகளுக்கும், இரவு அறைகளுக்கும், சீதையைக் காணும் பேராவலுடன் சென்றார். (ஆனால்,) அழகிய தோற்றம் கொண்ட (இராம பத்தினியான) அவரைக் காணவில்லை. (1)

ரகுந்தனருடைய மனைவியான அவரைக் காணாததால், 'நிச்சயமாக, சீதை உயிரை வைத்துக் கொண்டிருக்க மாட்டார். அதனால்தான் (இவ்வளவு தேடியும் மைதிலி) காணப்படவில்லை' என்று எண்ணி, அனுமான் கவலைப்பட்டார். (2)

தருமத்தில் நிலைத்து நிற்பவரான அவர் (இராவணனுடைய விருப்பத்திற்கு இணங்காததால்), ராக்ஷஸர்களின் குல வழக்கப்படி குரூரமான செயல்களைச் செய்யும் இராவணனால் நிச்சயமாகக் கொல்லப்பட்டிருப்பார். (3)

அல்லது, ஒருக்கால், அழகற்ற, விகாரமான, ஒளியற்ற, பெருந்தலை படைத்த, மிகவும் கோரமான ராக்ஷஸிகளைப் பார்த்துப் பார்த்துப் பயத்தால் உயிரை விட்டிருப்பாரோ? (4)

- ஸீதாமத்ருஷ்ட்வா ஹ்யநவாப்ய பௌருஷம்
விஹ்ருத்ய காலம் ஸஹ வாநரைஸ்சிரம் ।
ந மேஃஸ்தி ஸுகூரீவஸமீபகூா க்யுதி:
ஸுதீக்ஷணத்யுண்டோ புலவாம்ஸ்ச வாநர: ॥ (5)
- த்ருஷ்டமந்த:புரம் ஸர்வம் த்ருஷ்டா ராவணயோஷித: ।
ந ஸீதா த்ருஸ்யதே ஸாத்₄வீ வ்ருத₂ ஜாதோ மம ஸ்ரம: ॥ (6)
- கிம் நு மாம் வாநரா: ஸர்வே க்யுதம் வக்ஷ்யந்தி ஸங்க்யுதா: ।
க்யுதவா தத்ர த்வயா வீர கிம் க்ருதம் தத்வத்யுஸ்வ ந: ॥ (7)
- அத்ருஷ்ட்வா கிம் ப்ரவக்ஷ்யாமி தாமஹம் ஜநகாத்மஜாம் ।
த்ருவம் ப்ராயமுபைக்ஷ்யந்தி காலஸ்ய வ்யதிவர்தநே ॥ (8)
- கிம் வா வக்ஷ்யதி வ்ருத்த்யுஸ்ச ஜாம்புவாநங்க்யுத்யுஸ்ச ஸ: ।
க்யுதம் பாரம் ஸமுத்ரஸ்ய வாநராஸ்ச ஸமாக்யுதா: ॥ (9)
- அநிர்வேத்ய: ஸ்ரியோ மூலமநிர்வேத்ய: பரம் ஸுக்யம் ।
அநிர்வேத்யோ ஹி ஸததம் ஸர்வார்தே₂ஷா ப்ரவர்தக: ॥ (10)
- கரோதி ஸபுலம் ஜந்தோ: கர்ம யத்தத் கரோதி ஸ: ।
தஸ்மாத்நிர்வேத்யகரம் யத்நம் சேஷ்டேஹமுத்தமம் ॥ (11)
- பூயஸ்தாவத்யுவிசேக்ஷ்யாமி ந யத்ர விசய: க்ருத: ।
அத்ருஷ்டாம்ஸ்ச விசேக்ஷ்யாமி தேஸாந் ராவணபாலிதாந் ॥ (12)
- ஆபாநஸாலா விசிதாஸ்ததா புஷ்பக்யுருஹாணி ச ।
சித்ரஸாலாஸ்ச விசிதா பூய: க்ரீடாக்யுருஹாணி ச ॥ (13)
- நிஷ்குடாந்தரரத்யாஸ்ச விமாநாநி ச ஸர்வஸ: ।
இதி ஸஞ்சிந்த்ய பூயோபி விசேதுமுபசக்ரமே ॥ (14)
- பூயீக்யுருஹாந் சைத்யக்யுருஹாந் க்யுருஹாதிக்யுருஹகாநபி ।
உத்பதந் நிஷ்பதம்ஸ்சாபி திஷ்ட₂ந் க்யுச்ச₂ந் புந: புந: ॥ (15)
- அபாவ்ருண்வம்ஸ்ச த்வாராணி கபாடாந்யவக்யாடயந் ।
ப்ரவிஸந்நிஷ்பதம்ஸ்சாபி ப்ரபதந்நுத்பதந்நபி ॥
ஸர்வமப்யவகாஸம் ஸ விசசார மஹாகபி: ॥ (16)
- சதுரங்க்யுலமாத்ரோ஽பி நாவகாஸ: ஸ வித்யதே ।
ராவணாந்த:புரே தஸ்மிந் யம் கபிர்ந ஜக்யாம ஸ: ॥ (17)
- ப்ராகாராந்தரரத்யாஸ்ச வேதி₃காஸ்சைத்யஸம்ஸ்ரயா: ।
தீர்க்கி₄கா: புஷ்கரிண்யஸ்ச ஸர்வம் தேநாவலோகிதம் ॥ (18)

சுகரீவன் பலசாலி; மிகவும் கடுமையாகத் தண்டனை கொடுப்பவர்; நானோ, பல நாட்கள் வானர நண்பர்களுடன் இங்குமங்குமாகக் கழித்துவிட்டேன்; எதிரிகளின் பலத்தை அறியாமலும், சீதையைப் பார்க்காமலும், அவரிடம் (திரும்பிப்) போகும் துணிச்சல் எனக்கு இல்லை. (5)

அந்தப்புரம் முழுவதும் பார்த்துவிட்டேன்; இராவணனுடைய மனைவிகளையும் பார்த்துவிட்டேன்; பதிவிரதையான சீதாதேவியைத்தான் காணவில்லை; என்னுடைய முயற்சி வீணாகப் போய்விட்டதே? (6)

நான் திரும்பிப் போனதும், வானரர்கள் எல்லோரும் கும்பலாக வந்து, 'அங்கே போய், என்ன காரியம் செய்தாய்? அதை எங்களுக்குக் கூறு' என்று கேட்பார்கள். (7)

ஜனககுமாரியைப் பார்க்காமல், நான் அவர்களுக்கு என்ன பதில் சொல்வேன்? காலம் கடந்து போய்விட்டதால் எல்லோரும் பிராயோபவேசம் செய்யப் போகிறார்கள். (8)

பெருங்கடலின் அக்கரையில் கூடியிருக்கும் வானரர்களுக்கு முதியவரான ஜாம்பவானும் அங்கதனும் என்னதான் சொல்வார்கள்? (9)

மனம் தளராமைதான் பெருமைக்கு மூலகாரணம்; மனம் தளராமைதான் சுகத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது; எந்தக் காரியத்தையும் எப்போதும் தூண்டிவிடுவது மனந்தளராமையே. (10)

மனிதன் செய்யும் எந்தக் காரியத்திலும் வெற்றியைத் தேடித் தருவது, அதுதான். (மனந்தளராமை அல்லது உற்சாகம்தான்). ஆகவே, மறுபடியும் உற்சாகத்துடன் முயற்சியை மேற்கொள்கிறேன். (11)

இதுவரை எந்த இடங்கள் தேடப்படவில்லையோ, அந்த இடங்களில் இனி தேடுகிறேன்; இராவணனுடைய ஆட்சிக்கு உட்பட்டதும், என்னால் பார்க்கப்படாததுமான இடங்களிலும் தேடுகிறேன். (12)

பானசாலைகள், கொடி வீடுகள், சித்திரசாலைகள், காமகேளிக்கை அறைகள், சிறிய தெருக்கள், எல்லா இடத்திலுமிருந்த விமானங்கள் - இவைகள் நன்றாகத் தேடப்பட்டுவிட்டன என்று ஆலோசித்துவிட்டு, மறுபடியும் தேடுவதற்குக் கிளம்பினார். (13,14)

பூமியினடியில் அமைக்கப்பட்டிருந்த கீழ்தளங்களிலும், தேவாலயங்களிலும், வீட்டுக்குத் தொலைவில் கட்டப்பட்டிருந்த விடுதிகளிலும், ஏறியும், இறங்கியும், நின்றுகொண்டும், போய்க்கொண்டும், வாசற்படிகளை மிதித்துக் கொண்டும், கதவுகளைத் தள்ளிக்கொண்டும், உள்ளே புகுந்தும், வெளியே வெளிப்பட்டும், குதித்தும், எம்பியும், எல்லா இடங்களிலும் சுற்றிப் பார்த்தார், அனுமான். (மைதிலியைக் காணவேயில்லை.) (15,16)

இராவணனுடைய அந்தப்புரத்தில், அனுமான் போய்ப் பார்க்காததாக நான்கு அங்குல இடம்கூட இருக்கவில்லை. (எல்லா இடங்களும் தேடப்பட்டன என்றபடி.) (17)

கோட்டைக்குள்ளிருந்த வீதிகள், நாற்சந்தியில் மரங்களின் அடியில் அமைக்கப்பட்டிருந்த மேடைகள், துரவு-குளம் எல்லாமும் அவரால் பார்க்கப்பட்டன. (18)

ராசுஷஸ்யோ விவித₄காரா விருபா விக்ருதாஸ்தத₃ா ।
த்ருஷ்டா ஹநுமதா தத்ர ந து ஸா ஜநகாத்மஜா ॥ (19)

ருபேணாப்ரதிமா லோகே வரா வித்யாத₄ரஸ்த்ரிய: ।
த்ருஷ்டா ஹநுமதா தத்ர ந து ராக₄வநந்தி₃நீ ॥ (20)

நாகுகந்யா வராரோஹா: பூர்ணசந்த்ரநிப₄நநா: ।
த்ருஷ்டா ஹநுமதா தத்ர ந து ஸீதா ஸுமத்₄யமா ॥ (21)

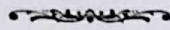
ப்ரமத்₂ய ராசுஷஸேந்த்₃ரேண நாகுகந்யா புலாத்₃த்ருதா: ।
த்ருஷ்டா ஹநுமதா தத்ர ந ஸா ஜநகநந்தி₃நீ ॥ (22)

ஸோபஸ்யம்ஸ்தாம் மஹாபாஹு: பஸ்யம்ஸ்சாந்யா வரஸ்த்ரிய: ।
விஷஸாத₃ முஹுர்தீ₄மாந் ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ॥ (23)

உத்யோக₃ம் வாநரேந்த்₃ராணாம் ப்லவநம் ஸாகுரஸ்ய ச ।
வ்யர்த₂ம் வீஷ்யாநிலஸுதஸ்சிந்தாம் புநருபாகுமத் ॥ (24)

அவதீர்ய விமாநாச்ச ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ।
சிந்தாமுபஜக₃ாமாத₂ ஸோகோபஹதசேதந: ॥ (25)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
ஸுந்த்₃ரகாண்டே₃ த்வாத₃ஸ: ஸர்க₃: ॥

த்ரயோத₃ஸ: ஸர்க₃:

மாருதி நிர்வேத₃:

விமாநாத்து ஸுஸம்க்ரம்ய ப்ராகாரம் ஹரிபுங்குவ: ।
ஹநுமாந் வேகுவாநாஸ்த்யத₂ா வித்யுத்₃க₄நாந்தரே ॥ (1)

ஸம்பரிக்ரம்ய ஹநுமாந் ராவணஸ்ய நிவேஸநம் ।
அத்ருஷ்ட்வா ஜாநகீம் ஸீதாமப்₃ரவீத்₃வசநம் கபி: ॥ (2)

பூயிஷ்ட₂ம் லோலிதா லங்கா ராமஸ்ய சரதா ப்ரியம் ।
ந ஹி பஸ்யாமி வைதேஹீம் ஸீதாம் ஸர்வாங்குஸோப₄நாம் ॥ (3)

பல்வலாநி தடாகாநி ஸராம்ஸி ஸரிதஸ்தத₂ா ।
நத்யோநாபவநாந்தாஸ்ச துர்கு₃ஸ்ச த₄ரணீத₄ரா: ॥
லோலிதா வஸுத₄ா ஸர்வா ந து பஸ்யாமி ஜாநகீம் ॥ (4)

இஹ ஸம்பாதிநா ஸீதா ராவணஸ்ய நிவேஸநே ।
ஆக்யாதா க்ருத்₄ரராஜேந ந ச பஸ்யாமி தாமஹம் ॥ (5)

பலவித வடிவம் கொண்ட விகாரமான குருரமான ராக்ஷஸிகள், அனுமானால் பார்க்கப்பட்டார்கள்; ஆனால், எங்கேயும் ஜனககுமாரி இல்லை. (19)

உலகத்தில் ஒப்புவமையில்லாத வித்யாதரப் பெண்மணிகள் அங்கே அனுமானால் பார்க்கப்பட்டார்கள்; ஆனால், இராகவனின் பிரியை காணப்படவில்லை. (20)

முழுநிலவைப் போன்ற முகமுடைய உத்தமப் பெண்டிரான நாககன்னிகைகள், அனுமானால் அங்கே பார்க்கப்பட்டார்கள்; மெல்லிடையாள் சீதை காணப்படவில்லை. (21)

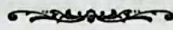
நாகர்களை யுத்தத்தில் வென்று, இராவணனால் பலவந்தமாகக் கொண்டுவரப்பட்ட நாககன்னிகைகள் காணப்பட்டார்கள்; ஆனால், சீதை காணப்படவில்லை. (22)

வேறு உத்தமப் பெண்மணிகளை அங்கே பார்த்தாரே தவிர, சீதையைக் காணாததால் மிகவும் வருத்தம் அடைந்தார். (23)

வானரத் தலைவர்களுடைய பெருமுயற்சியும், பெருங்கடலைத் தாண்டி வந்ததும் வீணாகிப் போய்விட்டதை நினைத்து வாய்குமாரர் மிகவும் கவலையடைந்தார். (24)

வாயுமைந்தரான அனுமான், சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்ட மனத்துடன், விமானத்திலிருந்து இறங்கி மறுபடியும் ஆலோசிக்கலானார். (25)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
பன்னிரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : பதின்மூன்று மாருதியின் மனம் சோர்வடைதல்

வானரவீரர் அனுமான் மேகங்களுக்கிடையே தோன்றும் மின்னலைப் போல், மிக வேகமாக (ஓர் இமைப்பொழுதில்) விமானத்திலிருந்து கோட்டை மதில் சுவர்மேல் ஏறினார். (1)

இராவணனுடைய இருப்பிடத்தில் நன்றாகத் தேடிப் பார்த்தும்கூட, ஜனககுமாரி ஜானகியைக் காணாததால், அனுமான் தனக்குள் பேசிக் கொண்டார். (2)

'இராமனுடைய கட்டளையை நிறைவேற்ற முயன்ற நான், இலங்கை முழுவதையும் நன்றாகத் தேடிப் பார்த்துவிட்டேன். ஆனாலும், அங்கலட்சணங்கள் அனைத்தும் பொருந்தியவரும், விதேக மன்னனின் புதல்வியுமான சீதையைக் காணவில்லை. (3)

குட்டைகள், குளங்கள், ஏரிகள், சிற்றாறுகள், ஆறுகள், சதுப்பு வனங்கள், புதர்கள், கோட்டைகள், மலைகள் நிறைந்த இந்த நிலம் முழுவதையும் தேடிப் பார்த்துவிட்டேன். ஆனால், ஜானகியைக் கண்டேனில்லையே? (4)

இங்கு, இராவணனுடைய மாளிகையில் சீதை இருப்பதாக, கமுகரசனான சம்பாதி கூறினார். ஆனால், சீதையைக் காணவில்லையே? (5)

கிம் நு ஸீதாத்₂ வைதேஹீ மைதி₂லீ ஜநகாத்மஜா ।
உபதிஷ்டே₂த விவஸா ராவணேந ஹ்ருதா ப₃லாத் ॥ (6)

க்ஷிப்ரமுத்பததோ மந்யே ஸீதாமாத்₃ய ரக்ஷஸ: ।
பி₃ப்யதோ ராமப₃ணாநாமந்தரா பதிதா ப₄வேத் ॥ (7)

அத்₂வா ஹ்ரியமாணாயா: பதி₂ ஸித்து₄நிஷேவிதே ।
மந்யே பதிதமார்யாயா ஹ்ருத₃யம் ப்ரேக்ஷய ஸாக்₃ரம் ॥ (8)

ராவணஸ்யோருவேகே₃ந புஜாப்யாம் பீடிதேந ச ।
தயா மந்யே விஸாலாக்ஷயா த்யக்தம் ஜீவிதமார்யயா ॥ (9)

உபர்யுபரி வா நூநம் ஸாக்₃ரம் க்ரமதஸ்தத₃ா ।
விவேஷ்டமாநா பதிதா ஸமுத்₃ரே ஜநகாத்மஜா ॥ (10)

ஆஹோ க்ஷுத்₃ரேண சானேந ரக்ஷந்தீ ஸீலமாத்மந: ।
அபுந்து₄ர்புக்ஷிதா ஸீதா ராவணேந தபஸ்விநீ ॥ (11)

அத்₂வா ராக்ஷஸேந்த்₃ரஸ்ய பத்நீபி₄ரஸிதேக்ஷணா ।
அதுஷ்டா துஷ்டப₄ாவாபி₄ர்புக்ஷிதா ஸா ப₄விஷ்யதி ॥ (12)

ஸம்பூர்ணசந்த்₃ரப்ரதிமம் பத்₃மபத்ரநிபே₄க்ஷணம் ।
ராமஸ்ய த்யாயதீ வக்த்ரம் பஞ்சத்வம் க்ருபணா க்₃தா ॥ (13)

ஹா ராம லக்ஷ்மணேத்யேவம் ஹாயோத்₄யே சேதி மைதி₂லீ ।
விலப்ய ப₃ஹு வைதேஹீ ந்யஸ்ததே₃ஹா ப₄விஷ்யதி ॥ (14)

அத்₂வா நிஹிதா மந்யே ராவணஸ்ய நிவேஸநே ।
நூநம் லாலப்யதே ஸீதா பஞ்ஜரஸ்தே₂வ ஸாரிகா ॥ (15)

ஜநகஸ்ய ஸுதா ஸீதா ராமபத்நீ ஸுமத்₄யமா ।
கத்₂முத்பலபத்ராக்ஷீ ராவணஸ்ய வஸம் வ்ரஜேத் ॥ (16)

விநஷ்டா வா ப்ரநஷ்டா வா ம்ருதா வா ஜநகாத்மஜா ।
ராமஸ்ய ப்ரியப₄ார்யஸ்ய ந நிவேத்யிதும் க்ஷமம் ॥ (17)

நிவேத்யமானே தோ₃ஷ: ஸ்யாத்₃தோ₃ஷ: ஸ்யாத்₃நிவேத்யநே ।
கத்₂ம் நு க₂லு காத்வயம் விஷமம் ப்ரதிபு₄தி மே ॥ (18)

அஸ்மிந்நேவம் க₃தே கார்யே ப்ராப்தகாலம் க்ஷமம் ச கிம் ।
ப₄வேதிதி மதம் பூ₂யோ ஹநூமாந் ப்ரவிசாரயந் ॥ (19)

இராவணனால் பலவந்தமாகக் கவர்ந்து கொண்டு வரப்பட்ட வைதேகி, வேறு வழியில்லாமல் அவனை அங்கீகரித்திருப்பாரோ? (ஆனால், இது சாத்தியமில்லை.) (6)

அல்லது, சீதையைத் தூக்கிக் கொண்டு வேமாகச் செல்லும்போது, இராமபாணங்களைப் பற்றிய நினைவு இராவணனுக்கு ஏற்பட்டு மிகவும் பயந்த வேளையில், (பிடி தளர்ந்த நிலையில்) அவர் விழுந்து விட்டிருப்பாரோ? (7)

அல்லது, சித்தர்கள் சஞ்சரிக்கும் ஆகாயவீதியில் சென்று கொண்டிருக்கும்போது, கீழே பெருங்கடலைப் பார்த்த சீதையின் இதயம் அடங்கிப் போயிருக்கக்கூடும். (8)

அல்லது, இராவணனுடைய கைகளால் இறுகப் பிடிக்கப்பட்டதைத் தாங்காமல் தவித்தும், அவனுடைய தொடை வேகத்தைத் தாங்காமலும், நங்கை நல்லாளாகிய அவர் உயிரை விட்டிருக்கலாம். (9)

வானத்தில் மேலே மேலே செல்லும்போதோ, சமுத்திரத்தைத் தாண்டிக் கொண்டிருக்கும்போதோ நிலைகுலைந்து ஜனககுமாரி கடலில் விழுந்திருக்கலாம். (10)

அல்லது, தன் கற்பைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதில் பிடிவாதமாக இருந்ததால், உதவிக்கு யாரும் இல்லாமல் தனித்து நின்ற தவமகள் சீதை, கயவனான இராவணனால் புசிக்கப்பட்டிருப்பார். (11)

அல்லது, தீய எண்ணங்கொண்ட அரக்க மன்னனுடைய மனைவிகளால், கருங்கண்ணாளான அவர் உண்ணப்பட்டிருக்கலாம். (12)

முழுநிலவு போல் பேரழகு கொண்ட செந்தாமரைக்கண்ணர் இராமனுடைய திருமுகத்தைத் தியானித்துக் கொண்டே (பிரிவைச் சகியாமல்) மைதிலி மரணமடைந்திருப்பார். (13)

'ஹா, இராமா! ஆ, லட்சுமணா!' என்றும், 'ஆ, அயோத்தியே!' என்றும் மிகவும் புலம்பியவாறே மைதிலி தேகத்தைத் துறந்திருப்பார். (14)

அல்லது, கூண்டிலடைக்கப்பட்ட சாரிகா என்ற பட்சியைப் போல, இராவணன் வீட்டிலேயே ரகசியமான ஓர் இடத்தில் வைக்கப்பட்டு, சீதைத் தவித்துக் கொண்டிருப்பார் - என்பது நிச்சயம். (15)

ஜனகருடைய புதல்வி; இராமனுடைய பார்வைய; இடைநல்லாள்; கருநெய்தற்கண்ணாள் சீதை, கொடிய இராவணனுக்கு வசப்படுவாரா, என்ன? (16)

சீதை, கண் காணாத இடத்தில் ஒளித்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறாரோ? ஜனஸ்தானத்திலிருந்து வந்து கொண்டிருந்தபோது விழுந்தாரோ? அல்லது, மரணம் அடைந்திருப்பாரோ? - எப்படி ஆகியிருந்தாலும் பிரியமான மனைவியைப் பற்றிய (இந்தத் துயரமான) விஷயத்தை இராமனிடம் தெரிவிக்கக்கூடாது. (17)

சொன்னாலும் குற்றம்; சொல்லாவிட்டாலும் குற்றம்! (சொன்னால், விளைவுகள் துக்ககரமாக இருக்கும்; சொல்லாவிட்டால், யஜமான துரோகம் செய்ததாகும்.) எதிர்எதிரான விளைவுகள் உண்டாகும் போலிருக்கிறதே? (18)

என்னுடைய கடமைதான் என்ன? எடுத்துக் கொண்ட காரியம் இந்த நிலையில் இருக்கும் போது, காலம்-இடத்திற்குத் தக்கவாறு எது செய்யத்தக்கது? - என்று மறுபடியும் அனுமான் ஆலோசித்தார். (19)

- யதி₃ ஸீதாமத்ருஷ்ட்வாஹம் வாநரேந்த்ரபுரீமித: ।
 க₃மிஷ்யாமி தத: கோ மே புருஷார்தே₂ ப₄விஷ்யதி ॥ (20)
- மமேத₃ம் லங்க₄நம் வ்யர்த்த₂ம் ஸாக₃ரஸ்ய ப₄விஷ்யதி ।
 ப்ரவேஸஸ்சைவ லங்காயா ராஷஸாநாம் ச த₃ர்ஸநம் ॥ (21)
- கிம் மாம் வஷ்யதி ஸுக்₃ரீவோ ஹரயோ வா ஸமாகுதா: ।
 கிஷ்கிந்த₄ாம் ஸமநுப்ராப்தம் தெள வா த₃ஸரத₂ாத்மஜௌ ॥ (22)
- க₃த்வா து யதி₃ காகுத்ஸ்த₂ம் வஷ்யாமி பரமப்ரியம் ।
 ந த்ருஷ்டேதி மயா ஸீதா ததஸ்த்யஷ்யதி ஜீவிதம் ॥ (23)
- பருஷம் த₃ாருணம் க்ரூரம் தீக்ஷணமிந்த்₃ரியதாபநம் ।
 ஸீதாநிமித்தம் த₃ர்வாக்யம் ஸ்ருத்வா ஸ ந ப₄விஷ்யதி ॥ (24)
- தம் து க்ருச்ச₂ரக₃தம் த்ருஷ்ட்வா பஞ்சத்வக₃தமாநஸம் ।
 ப்ருஸாநுரக்தோ மேத₄ாவீ ந ப₄விஷ்யதி லக்ஷ்மண: ॥ (25)
- விநஷ்டௌ ப்₄ராதரௌ ஸ்ருத்வா ப்₄ரதோ₅பி மரிஷ்யதி ।
 ப்₄ரதம் ச ம்ருதம் த்ருஷ்ட்வா ஸத்ருக்₄நோ ந ப₄விஷ்யதி ॥ (26)
- புத்ராந் ம்ருதாந் ஸமீக்ஷயாத₂ ந ப₄விஷ்யந்தி மாதர: ।
 கௌஸல்யா ச ஸுமித்ரா ச கைகேயீ ச ந ஸம்ஸய: ॥ (27)
- க்ருதஜ்ஞ: ஸத்யஸந்த₄ஸ்ச ஸுக்₃ரீவ: ப்லவக₃ாதி₄ப: ।
 ராமம் தத₄ாக₃தம் த்ருஷ்ட்வா ததஸ்த்யஷ்யதி ஜீவிதம் ॥ (28)
- த₃ர்மநா வ்யதி₂தா தீ₃நா நிராநந்த₃ா தபஸ்விநீ ।
 பீ₄தா ப்₄ர்த்ருஸோகேந ருமா த்யக்ஷயதி ஜீவிதம் ॥ (29)
- வாலிஜேந து த₃:கே₂ந பீ₄தா ஸோககர்ஸிதா ।
 பஞ்சத்வம் ச க₃தே ராஜ்ஞி தாராபி ந ப₄விஷ்யதி ॥ (30)
- மாதாபித்ரோர்விநாஸேந ஸுக்₃ரீவவ்யஸநேந ச ।
 குமாரோ₅ப்யங்க₃த₃: கஸ்மாத்த₄ாரயிஷ்யதி ஜீவிதம் ॥ (31)
- ப்₄ர்த்ருஜேந து த₃:கே₂ந ஹ்யபி₄பூதா வநௌகஸ: ।
 ஸிராம்ஸ்யபி₄ஹநிஷ்யந்தி தலைர்முஷ்டிபி₄ரேவ ச ॥ (32)
- ஸாந்த்வேநாநுப்ரத₃ாநேந மாநேந ச யஸஸ்விநா ।
 லாலிதா: கபிராஜேந ப்ராணாம்ஸ்த்யக்ஷயந்தி வாநரா: ॥ (33)
- ந வநேஷு ந ஸைலேஷு ந நிரோதே₄ஷு வா புந: ।
 க்ரீ₄மநுப₄விஷ்யந்தி ஸமேத்ய கபிகுஞ்ஜரா: ॥ (34)

சீதையைப் பார்க்காமல், வானரர் நகரமான கிஷ்கிந்தைக்கு நான் சென்றால், அதில் எனக்கு என்ன பெருமை? (20)

(பல தடைகளையும் மீறிக் கொண்டு,) நான் பெருங்கடலைத் தாண்டியதும், அரக்கர்களின் இலங்கைக்குள் புகுந்ததும் பயனற்றதாக ஆகிவிடும். (21)

கிஷ்கிந்தைக்குத் திரும்பிச் சென்றதும், சுகரீவனும், கூடியிருக்கும் வானரர்களும், தசரதன் புதல்வர்கள் இருவரும், என்னை என்ன சொல்வார்கள்? (22)

அங்கு சென்றதும், 'நான் சீதையைப் பார்க்கவில்லை' என்ற பிரியமில்லாத வார்த்தையைக் காசுத்தனிடம் சொல்வேனாகில், அவர் உடனேயே உயிரை விட்டு விடுவார். (23)

செவிக்கு இன்பமளிக்காததும் பயங்கரமானதும் கொடுமையானதும் உடல் அங்கங்களை வாட்டுவதுமான சீதையைப் பற்றிய துயரகரமான சொற்களைக் கேட்டு, அவர் உயிரை விட்டு விடுவார். (24)

துக்கத்தைத் தாங்க மாட்டாமல் இராமன் உயிரை விடுவதற்குத் துணிந்துவிட்டாரானால், மேதாவியும் அவரிடத்தில் பேரன்பு வைத்திருப்பவருமான லட்சுமணனும் உயிரோடு இருக்கமாட்டார். (25)

சகோதரர்கள் இறந்துவிட்டதைக் கேட்டதும் பரதனும் உயிரை விடுவான்; பரதன் இறந்துவிட்டதைப் பார்த்து, சத்ருக்னனும் உயிரோடு இருக்கமாட்டான். (26)

புத்திரர்கள் இறந்துவிட்டதைக் கேட்டு, கௌசல்யை, சுமித்திரை, கைகேயி ஆகிய மூன்று தாயார்களும் உயிரோடு இருக்கமாட்டார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. (27)

செய்நன்றி மறவாதவனும், சத்தியம் தவறாதவனும், வானரத் தலைவனுமான சுகரீவன், இராமனுக்கு இந்த நிலை ஏற்பட்டதைப் பார்த்து உயிரை விடுவான். (28)

தவப் பெண்ணாகிய ருமையும், தன் கணவன் மரணத்தால் ஏற்பட்ட சோகத்தால் தாக்கப்பட்டு, மனம் கலங்கி, துக்கம் அடைந்து, ஆனந்தம் இழந்து உயிரை விட்டு விடுவாள். (29)

தன் கணவனான வாலியின் மறைவினால் ஏற்பட்ட துக்கத்தால் மிகவும் இளைத்துவிட்ட தாரையும், இப்போதைய மன்னனான சுகரீவன் இறந்துவிட்டால் உயிரோடு இருக்கமாட்டாள். (30)

பெற்றோர்களின் மரணத்தாலும், சுகரீவன் இறப்பினால் ஏற்பட்ட துக்கத்தாலும் தாக்கப்படும் இளவரசன் அங்கதன் மட்டும் எவ்வாறு உயிரை வைத்துக் கொண்டிருப்பான்? (31)

தலைவனை இழந்துவிட்ட துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்ட வானரர்கள், உள்ளங்கையாலும் முஷ்டியாலும் தலையில் அடித்துக் கொள்வார்கள். (32)

கீர்த்திவாய்ந்த வானர மன்னன் சுகரீவனால் இனிமையான சொற்களாலும், பரிசுகளாலும், இனிய உபசரிப்பினாலும் பெருமைப்படுத்தப்பட்ட வானரர்கள் உயிரை விட்டுவிடுவார்கள். (33)

இனிமேல், காடுகளிலோ, மலைகளிலோ, குகைகளிலோ கூட்டமாகக் கூடி, வானரத் தலைவர்கள் விளையாட்டு வினோதங்களை அனுபவிக்க மாட்டார்கள். (34)

ஸபுத்ரதாரா: ஸாமாத்யா ப₄ர்த்ருவ்யஸநபீடிதா: ।
ஸைலாக்யரேப்ய: பதிஷ்யந்தி ஸமேத்ய விஷமேஷு ச ॥ (35)

விஷமுத்புந்நத₄நம் வாபி ப்ரவேஸம் ஜ்வலநஸ்ய வா ।
உபவாஸமதே₂ா ஸஸ்த்ரம் ப்ரசரிஷ்யந்தி வாநரா: ॥ (36)

கோரமாரோத₃நம் மந்யே க₃தே மயி ப₄விஷ்யதி ।
இஷ்வாகுகுலநாஸஸ்ச நாஸஸ்சைவ வநௌகஸாம் ॥ (37)

ஸோஹம் நைவ க₃மிஷ்யாமி கிஷ்கிந்த₄ாம் நக₃ரீமித: ।
ந ச ஸசஷ்யாம்யஹம் த்₃ரஷ்டும் ஸுக₃ரீவம் மைதி₂லீம் விநா ॥ (38)

மய்யக₃ச்ச₂தி சேஹஸ்தே₂ த₄ர்மாத்மாநௌ மஹாரதௌ ।
ஆஸயா தெள த₄ரிஷ்யேதே வாநராஸ்ச மநஸ்விந: ॥ (39)

ஹஸ்தாத்₃நோ முக₂ாத்₃நோ நியதோ வ்ருக்ஷமூலிக: ।
வாநப்ரஸ்தே₂ா ப₄விஷ்யாமி ஹயத்ருஷ்ட்வா ஜநகாத்மஜாம் ॥ (40)

ஸாக்ரநாபஜே தே₃ஸே ப₃ஹுமூலப₂லோத₃கே ।
சிதாம் க்ருத்வா ப்ரவேசஷ்யாமி ஸமித்த₄மரணீஸுதம் ॥ (41)

உபவிஷ்டஸ்ய வா ஸம்யக்யலிங்கி₃நம் ஸாத₄யிஷ்யத: ।
ஸாரீரம் ப₄க்ஷயிஷ்யந்தி வாயஸா: ஸ்வாபத₃ாநி ச ॥ (42)

இத₃ம் மஹர்ஷிபி₄ர்த்ருஷ்டம் நிர்யாணமிதி மே மதி: ।
ஸம்யக்யாப: ப்ரவேசஷ்யாமி ந சேத் பஸ்யாமி ஜாநகீம் ॥ (43)

ஸுஜாதமூலா ஸுப₄க்யா கீர்த்திமாலா யஸஸ்விநீ ।
ப்ரப₄க்யநா சிரராத்ரீயம் மம ஸீதாமபஸ்யத: ॥ (44)

தாபஸோ வா ப₄விஷ்யாமி நியதோ வ்ருக்ஷமூலிக: ।
நேத: ப்ரதிக்₃மிஷ்யாமி தாமத்ருஷ்ட்வாஸிதேக்ஷணாம் ॥ (45)

யதீத: ப்ரதிக்₃ச்ச₂ாமி ஸீதாமநதி₄க்யம்ய தாம் ।
அங்கத₃: ஸஹ தை: ஸர்வைர்வாநரைர்ந ப₄விஷ்யதி ॥ (46)

விநாஸே ப₃ஹவோ தோஷா: ஜீவந் ப₄த்₃ராணி பஸ்யதி ।
தஸ்மாத் ப்ராணாந் த₄ரிஷ்யாமி த்₄ருவோ ஜீவதி ஸங்க்யம: ॥ (47)

ஏவம் ப₃ஹுவித₄ம் து₃:க₂ம் மநஸா த்₄ாரயந் முஹ: ।
நாத்யக₃ச்ச₂த் தத₃ா பாரம் ஸோகஸ்ய கபிகுஞ்ஜர: ॥ (48)

மேலும், தலைவன் சுகீவன் இறந்துவிட்ட சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்ட அவர்கள், புத்திரர்கள், மனைவிகள், அமைச்சர்களுடன்கூட, மலைமுகட்டிலிருந்து கீழே கரடுமுரடான இடங்களில் விழப் போகிறார்கள். (உயிரை மாய்த்து கொள்வார்கள் - என்றபடி.) (35)

விஷத்தை உட்கொள்ளுவதையோ, தூக்கிலிட்டுக் கொள்வதையோ, நெருப்பில் இறங்குவதையோ, உண்ணாநோன்பு மேற்கொள்வதையோ, கத்தியால் வெட்டிக் கொள்வதையோ வானரர்கள் செய்யப் போகிறார்கள். நான் (சீதையைக் காணாமல்) அங்கு சென்றால், எல்லா இடங்களிலும் பயங்கரமான ஒப்பாரி ஏற்படும் என்று எண்ணுகிறேன். இக்ஷ்வாகு குல நாசமும், குரங்குகள் நாசமும் ஏற்படும். (36,37)

ஆகவே, (இக்கட்டான இந்த நிலையில் உள்ள) நான் இந்தப் பட்டணத்திலிருந்து கிஷ்கிந்தைக்குப் போகவே மாட்டேன்! மைதிலி(யைப் பற்றிய நல்ல செய்தி ஏதும்) இல்லாமல் சுகீவனை, நான் பார்க்க மாட்டேன். நான் அங்கு போகாமல் இங்கேயே இருப்பேனாகில், மகாரதர்களும் தருமாத்மாக்களுமான அவ்விருவர்களும், மனஸ்விகளான வானரர்களும் (நான் நல்ல செய்தியுடன் வருவேன் என்ற) நம்பிக்கையுடன் உயிரோடிருப்பார்கள். (38,39)

ஜனககுமாரியைப் பார்க்காத நான், மரத்தடியில் இருந்து கொண்டு, கையில் கிடைத்ததைச் சாப்பிடுகிறவனாகவோ, வாயில் போட்டதைச் சாப்பிடுகிறவனாகவோ, இந்திரியங்களை அடக்கி வானப்பிரஸ்தனாகி விடுகிறேன். (40)

கடலை ஒட்டியுள்ள சதுப்பு நிலப் பிரதேசத்தில் கிழங்கு-பழம்-தண்ணீர் ஏராளமாக இருக்கக் கூடிய இடத்தில், அரணியைக் கடைந்து, நிறைய கட்டைகளைப் போட்டு பெருந்தீயை வளர்த்து, அதில் பிரவேசிக்கப் போகிறேன். (41)

அல்லது, பிராயோபவேசம் செய்து ஆத்மாவுக்கும், உடலுக்கும் சம்பந்தமில்லை என்ற பாவத்துடன், ஜீவனுக்கு உடலுடன் உள்ள உறவை நீக்கி விடுவேன். அப்புறம், இந்த உடலை காக்கைகளும் விலங்குகளும் தின்றுவிடும். (42)

(பிராயோபவேசம் செய்து உயிரைவிட்டால், பாவம் பற்றிக் கொள்ளாது; ஏனென்றால்,) இது மகரிஷிகளால் காட்டப்பட்ட, உயிரைத் துறப்பதற்கான வழி என்பது என் கருத்து. (அல்லது,) ஜானகியைப் பார்க்காவிட்டால், நீர்வெள்ளத்தில் விழுந்து ஜலசமாதி அடைந்து விடுகிறேன். இந்த நீண்ட இரவு, தொடக்கத்தில் சுபமாக (இலங்கிணியை வெல்லுதல்) இருந்தது; சந்திரன் உதயத்தால் அழகாகவும், கீர்த்தியை வளர்ப்பதாகவும், (கடலைத் தாண்டி இலங்கைக்குள் புகுந்தார் என்ற) புகழைக் கொடுப்பதாகவும் இருந்தது. ஆனால், முடிவில் சீதையைப் பார்க்காத எனக்குப் பயனற்றதாக ஆகிவிட்டது. (43,44)

கருங்கண்ணாளான சீதையைப் பார்க்காமல் நான் இங்கிருந்து திரும்பப் போக மாட்டேன். மரத்தடியில் வசித்துக் கொண்டு இந்திரியங்களை அடக்கி, தவசியாகிவிடப் போகிறேன். (உயிரை விடுவது; தபஸ்வியாகத் தங்கிவிடுவது - என்ற இரு வழிகளில் சிறந்ததைக் கூறுகிறார்.) சீதை இல்லாமல் (நான் மட்டும்) இங்கிருந்து திரும்பிச் சென்றேனாகில், அங்கதனும் அவனுடன் வந்த வானரர்களும் உயிரை வைத்துக் கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். (45,46)

உயிரை விட்டுவிடுவதில் பல தோஷங்கள் இருக்கின்றன. உயிருடன் இருப்பவன் (என்றைக்காவது) சுகத்தைப் பார்க்கிறான் (என்பது சான்றோர் வாக்கு). நான் உயிரோடிருந்தால், நிச்சயமாக அவர்களைச் சந்திப்பேன். ஆகவே, உயிரை வைத்துக் கொண்டிருக்கப் போகிறேன்.' இவ்வாறு தொடர்ந்து பலவித துயர சிந்தனைகளில் மூழ்கியிருந்த, வானரர்களில் யானை போன்ற அனுமான், சோகத்தின் கரையை எட்டவில்லை. (47,48)

ததோ விக்ரமமாஸாதுய தை₄ர்யவாந் கபிகுஞ்ஜர: ।
 ராவணம் வா வதி₄ஷ்யாமி த₃ஸக்₃ரீவம் மஹாபுலம் ॥
 காமமஸ்து ஹ்ருதா ஸீதா ப்ரத்யாசீர்ணம் ப₄விஷ்யதி ॥ (49)

அத₂வைநம் ஸமுத்ஷிப்ய உபர்யுபரி ஸாக₃ரம் ।
 ராமாயோபஹரிஷ்யாமி பஸும் பஸுபதேரிவ ॥ (50)

இதி சிந்தாம் ஸமாபந்ந: ஸீதாமநதி₄கும்ய தாம் ।
 த₄யாநஸோகபரீதாத்மா சிந்தயாமாஸ வாநர: ॥ (51)

யாவத் ஸீதாம் ஹி பஸ்யாமி ராமபத்நீம் யஸஸ்விநீம் ।
 தாவதேதாம் புரீம் லங்காம் விசிநோமி புந: புந: ॥ (52)

ஸம்பாதிவசநாச்சாபி ராமம் யத்யாநயாம்யஹம் ।
 அபஸ்யந் ராக₃வோ ப₄ார்யாம் நி₃ர்த₃ஹேத் ஸர்வவாநராந் ॥ (53)

இஹைவ நியதாஹாரோ வத்ஸ்யாமி நியதேந்த்₃ரிய: ।
 ந மத்க்ருதே விநஸ்யேயு: ஸர்வே தே நரவாநரா: ॥ (54)

அஸோகவநிகா சேயம் த்ருஸ்யதே யா மஹாத்துருமா ।
 இமாமபி₄க₃மிஷ்யாமி ந ஹீயம் விசிதா மயா ॥ (55)

வஸுந் ருத்₃ராம்ஸ்தத₂தி₃த்யாநஸ்விநௌ மருதோ₅பி ச ।
 நமஸ்க்ருத்வா க₃மிஷ்யாமி ரக்ஷஸாம் ஸோகவர்த₄ந: ॥ (56)

ஜித்வா து ரக்ஷஸாந் ஸர்வாநிஷ்வாகுகுலநந்தி₃நீம் ।
 ஸம்ப்ரத்யாஸ்யாமி ராமாய யத₂ா ஸித்₃தி₄ம் தபஸ்விநே ॥ (57)

ஸ முஹூர்த்தமிவ த₄யாத்வா சிந்தாவி₃க்₃ரதி₂தேந்த்₃ரிய: ।
 உத₃திஷ்ட₂ந்மஹாதேஜா ஹநூமாந் மாருதாத்மஜ: ॥ (58)

நமோஸ்து ராமாய ஸலக்ஷ்மணாய
 தே₃வ்யை ச தஸ்யை ஜநகாத்மஜாயை ।
 நமோஸ்து ருத்₃ரேந்த்₃ரயமாநிலேப்₄யோ
 நமோஸ்து சந்த்₃ரார்கமருத்₃க₃ணேப்₄ய: ॥ (59)

ஸ தேப்₄யஸ்து நமஸ்க்ருத்வா ஸக்₃ரீவாய ச மாருதி: ।
 தி₃ஸ: ஸர்வா: ஸமாலோக்ய ஹ்யஸோகவநிகாம் ப்ரதி ॥ (60)

ஸ கத்வா மநஸா பூர்வமஸோகவநிகாம் ஸுப₄ாம் ।
 உத்தரம் சிந்தயாமாஸ வாநரோ மாருதாத்மஜ: ॥ (61)

த்ருவம் து ரக்ஷோப₃ஹூலா ப₄விஷ்யதி வநாகுலா ।
 அஸோகவநிகா சிந்தயா ஸர்வஸம்ஸ்காரஸம்ஸ்க்ருதா ॥ (62)

பிறகு, தைரியத்தை அடைந்த வானரவீரர், (கவலைகளை ஒழித்து) மனோதிடத்தைப் பெற்று, 'பத்துத் தலையனும், பலசாலியுமான இராவணனைக் கொலை செய்து விடுகிறேன்; சீதை அபகரிக்கப்பட்டவளாகவே இருந்துவிட்டுப் போகட்டும். (அப்படிச் செய்தால், நடந்துவிட்ட குற்றத்திற்குப்) பதிலடி கொடுத்ததாக ஆகிவிடும். (49)

அல்லது, இந்த இராவணனைப் பெருங்கடலுக்கு மேலாக எடுத்துச் சென்று, வேள்விச்சாலையில், பரமேசுவரனை வேண்டிக் கொண்டு பலி ஆட்டை யூபஸ்தம்பத்தில் கட்டுவதைப் போல, இராமனுக்கு அர்ப்பணிக்கிறேன்.' (50)

இவ்விதம், சீதையைக் காணாததால் கவலை கொண்டு ஆழமான சிந்தனைகளாலும் சோகத்தாலும் குழப்பப்பட்ட ஆஞ்சநேயர் மறுபடியும் யோசிக்கத் தொடங்கினார். (51)

இராமனுடைய பத்தினியும், கீர்த்தி வாய்ந்தவருமான சீதையைப் பார்க்கும் வரையில், இந்த இலங்கைப் பட்டணத்தில் திரும்பத் திரும்ப, அவரைத் தேடப் போகிறேன். (52)

சம்பாதியின் வார்த்தைகளை நம்பி, (சீதை இலங்கையில் உயிரோடு இருக்கிறார் என்பதைச் சொல்லி,) இராமனை இங்கு அழைத்து வந்திருந்தால், மனைவியைக் காணாத இராகவன் எல்லா வானரர்களையும் சுட்டுப் பொசுக்கியிருப்பார். (53)

அதனால், ஆகாரத்தையும் புலன்களையும் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு, இங்கேயே இருக்கப் போகிறேன். நான் இப்படியாக இங்கேயே தங்கிவிட்டால், அங்கேயுள்ள நர-வானரர்கள் யாரும் இறந்து போக மாட்டார்கள். (54)

பெரிய மரங்களுடன் கூடிய அசோகவனம் இதோ காணப்படுகிறது. இதனுள்ளே போகப் போகிறேன். இதில் நான் இதுவரை தேடவில்லை. (55)

அஷ்ட வசக்கள்; ஏகாதச ருத்ரர்கள்; துவாதச ஆதித்யர்கள், அசுவினீ தேவர்கள், மருத்துக்கள் ஆகியோரை நமஸ்கரித்துவிட்டு, அரக்கர்களின் துயரை வளர்ப்பவனாக (அசோகவனத்திற்குள்) செல்லப் போகிறேன். (56)

தவம் செய்தவரிடம் தவத்தால் மகிழ்ந்த தெய்வம், அந்தத் தவத்தின் பலனைக் கொடுப்பதைப் போல, எல்லா அரக்கர்களையும் வென்று, இஷ்டவாகு குலத்திற்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும் சீதையை, இராமனிடம் கொடுக்கப் போகிறேன். (57)

மகாதேஜஸ்வியும் வாயுகுமாரருமான அனுமான், கவலையால் பொறிகள் கலங்கி சிறிதுநேரம் ஆழ்ந்த சிந்தனையில் ஈடுபட்ட பின்னர், உறுதியாக எழுந்து நின்றார். (இதுவரையில் தேடியும் சீதை கிடைக்கவில்லையே? என்ன காரணம்? என்று சிந்தித்து, மகேந்திர மலையிலிருந்து புறப்பட்ட போது, இராமன் முதலானவர்களை நமஸ்கரிக்காததுதான் காரணம் என்று முடிவு கட்டி, இப்போது வணங்கினார்.) (58)

'லட்சுமணனுக்கும், இராமனுக்கும், ஜனககுமாரி சீதாதேவிக்கும், ருத்ரன்-இந்திரன்-யமன்-வாயு-சந்திரன்-சூரியன்-மருத்கணங்கள் ஆகிய எல்லோருக்கும் நமஸ்காரம்.' (59)

அனுமான் அவர்களுக்கு நமஸ்காரம் செய்துவிட்டு, சுக்ரீவனுக்கும் வணக்கம் தெரிவித்து, எல்லா திசைகளையும் பார்த்து, மங்களமான அசோகவனத்தை நோக்கியவாறே மனத்தில் உறுதிபூண்டு, மேலே செய்ய வேண்டியதை ஆலோசித்தார். (60,61)

'அநேக ராக்ஷஸர்கள் இருப்பதும், மரங்கள் நிரம்பியதும், நன்றாகப் பராமரிக்கப்பட்டதுமான இந்த அசோகவனம் தேடத் தகுந்தது. (62)

ரக்ஷிணஸ்சாத்ர விஹிதா நூநம் ரக்ஷந்தி பாதுபாந் ।
புகுவாநபி ஸர்வாத்மா நாதிசேஷாபும் ப்ரவாதி வை ॥ (63)

ஸம்ஷிப்தோயம் மயாத்மா ச ராமார்தே₂ ராவணஸ்ய ச ।
ஸித்தி₄ம் மே ஸம்விதாஸ்யந்தி தே₃வா: ஸர்ஷிக்ஷணாஸ்த்விஹ ॥ (64)

ப்ரஹ்மா ஸ்வயம்பூ₄ர்புகுவாந் தே₃வாஸ்சைவ தி₃ஸந்து மே ।
ஸித்தி₄மக்நிஸ்ச வாயுஸ்ச புருஹிதஸ்ச வஜ்ரப்₄ருத் ॥ (65)

வருண: பாஸஹஸ்தஸ்ச ஸோமாதி₃த்யௌ ததை₂வ ச ।
அஸ்விநௌ ச மஹாத்மாநௌ மருத: ஸர்வ ஏவ ச ॥ (66)

ஸித்தி₄ம் ஸர்வாணி பூ₄தாநி பூ₄தாநாம் சைவ ய: ப்ரபு: ।
தாஸ்யந்தி மம யே சாந்யே ஹ்யத்ருஷ்டா: பதி₂ கே₃சரா: ॥ (67)

ததுந்நஸம் பாண்டுரதுந்தமவ்ரணம்
ஸூசிஸ்மிதம் பத்₃மபலாஸலோசநம் ।
த்ரக்ஷயே ததார்யாவதுநம் கதா ந்வஹம்
ப்ரஸந்நதாராதி₄பதுல்யத்₃ஸநம் ॥ (68)

க்ஷுத்ரேண பாபேந ந்ருஸம்ஸகர்மணா
ஸுதாருணாலங்க்ருதவேஷதாரிணா ।
புலாபி₄பூதா ஹ்யபுலா தபஸ்விநீ
கதும் நு மே த்ருஷ்டிபதே₂த்ய ஸா புவேத் ॥ (69)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதிகாவ்யே
ஸுந்தரகாண்டே₃ த்ரயோதஸு: ஸர்க்₃: ॥

சதுர்தஸு: ஸர்க:

அஸோகவநிகர்நவேஷணம்

ஸ முஹூர்தமிவ த்யாத்வா மநஸா சாதி₄க்யம்ய தாம் ।
அவப்லுதோ மஹாதேஜா: ப்ராகாரம் தஸ்ய வேஸ்மந: ॥ (1)

ஸ து ஸம்ஹ்ருஷ்டஸர்வாங்க்₃: ப்ராகாரஸ்தே₂ மஹாகபி: ।
புஷ்பிதாக்ரூந் வஸந்தாதெ₃ள த்₃ஸ விவிதாந் த்ருமாந் ॥ (2)

ஸாலாநஸோகாந் புவ்யாம்ஸ்ச சம்பகாம்ஸ்ச ஸுபுஷ்பிதாந் ।
உத்தூலகாந்நாக்₃வ்ருக்ஷாந் சூதாந் கபிமுகாநபி ॥ (3)

அதா₂ம்ரவநஸம்சந்நாம் லதாஸதஸமாவ்ருதாம் ।
ஜ்யாமுக்த இவ நாராச: புப்லுவே வ்ருக்ஷவாடிகாம் ॥ (4)

இங்குக் காவலுக்காக நியமிக்கப்பட்ட காவலர்கள், நிச்சயமாக மரங்களைப் பாதுகாப்பார்கள். (மரங்களின் அருகிலேயே நிற்பார்கள்.) சர்வ வியாபியான பகவான் வாயுவும் மிகவும் வேகமாக வீசவில்லை. (63)

இராமனுடைய பணி வெற்றி பெற வேண்டும் என்பதற்காகவும், இராவணன் அறியாமலிருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும் என் உடலைச் சுருக்கிக் கொண்டுள்ளேன். இனி, நான் தொடங்கும் முயற்சியில் தேவர்களும் முனிவர்களும் வெற்றியைத் தருவார்களாக. (64)

தான்தோன்றியாகிய பகவான் பிறும்மாவும் தேவர்களும், எனக்குக் காரியசித்தியைக் கொடுக்கட்டும்; அக்னியும், வாயுவும், வஜ்ராயுதமுடைய இந்திரனும், பாசத்தைக் கையில் கொண்டுள்ள வருணனும், சந்திரகுரியர்களும், மகாத்மாக்களான அசுவினீ தேவர்களும், சப்த மருத்துக்களும், எல்லா பூதங்களும், பூதங்களுக்கெல்லாம் பிரபு எவரோ அவரும் மற்றும் என் கண்ணுக்குப் புலப்படாத தேவர்களும், வழியில் இருப்பவர்களும் எனக்கு வெற்றியைக் கொடுப்பார்களாக. (65-67)

நிமிர்ந்த நாசியும், வெண்மையான பற்களும், மாசில்லாததும், தூய மந்தகாசத்தோடு கூடியதும், தாமரை இதழ் போன்ற கண்களை உடையதும், பளீரெனப் பிரகாசிக்கும் சந்திரனைப் போன்றதுமான அம்மங்கையர்க்கரசியின் திருமுகத்தை, நான் எப்போது பார்க்கப் போகிறேனோ? (68)

கீழ்த்தரமானவனும், பாவியும், இகழ்ச்சிக்குரிய செயல்களைச் செய்பவனும், பயங்கரமாக அலங்காரம் செய்து கொள்பவனும், வேஷதாரியுமான இராவணனால் பலவந்தமாகக் கவர்ந்து வரப்பட்டவரும், தவம் செய்பவரும், மெல்லியலாளுமான சீதை, இப்போது எப்படி என் கண்ணில் படுவார்?' (என்று யோசித்தார்.) (69)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் கந்தர காண்டத்தில்
பதின்மூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : பதிநான்கு

அசோகவனத்தில் தேடுதல்

மகாதேஜஸ்வியான அனுமான் சிறிது நேரம் ஆலோசித்து, அவரை (சீதையை) மனத்தால் அடைந்து, அந்த (இராவணன்) வீட்டிலிருந்து அசோகவனத்தின் மதிற்சுவரை நோக்கித் தாவினார். (1)

மகிழ்ச்சியால் கிளர்ந்தெழுந்த அங்கங்களோடு கூடிய ஆஞ்சநேயர், மதிற்சுவரில் இருந்தபடியே, வசந்த காலத் துவக்கமானபடியால், கிளைநுனியில் மலர்களையுடைய ஆச்சா, அழகிய அசோகம், நன்றாகப் பூத்துக் குலுங்கும் சம்பகம், நறுவிலி, நாககேஸரம், மா, கபிமுகம் (என்னும் ஒருவகை மா) முதலிய பல்வகை மரங்களைக் கண்டார். (2,3)

பிறகு, மாந்தோப்புக்கள் நிறைந்ததும், நூற்றுக்கணக்கான கொடிகளால் சூழப்பட்டதுமான மரச்சோலையில், நாணிலிருந்து விடுபட்ட அம்புபோல் 'சர்'ரென்று தாவினார். (4)

- ஸ ப்ரவிஸ்ய விசித்ராம் தாம் விஹகை₃ரபி₄நாதி₃தாம் ।
 ராஜதை: காஞ்சநைஸ்சைவ பாதுபை: ஸர்வதோ வ்ருதாம் ॥ (5)
- விஹகை₃ம்ருக₃ஸங்கை₄ஸ்ச விசித்ராம் சித்ரகாநநாம் ।
 உதி₃தாதி₃த்யஸங்காஸாம் த₃த₃ஸ ஹநுமாந் கபி: ॥ (6)
- வ்ருதாம் நாநாவிதை₄ர்வ்ருசை: புஷ்போபக₃ப₂லோபகை₃: ।
 கோகிலைர்ப்₄ருங்க₃ராஜைஸ்ச மத்தைர்நித்யநிஷேவிதாம் ॥ (7)
- ப்ரஹ்ருஷ்டமநுஜே காலே ம்ருக₃பக்ஷிஸமாகுலே ।
 மத்தப₃ர்ஹிணஸம்கு₄ஷ்டாம் நாநாத்₃விஜக₃ணாயுதாம் ॥ (8)
- மார்க₃மானோ வராரோஹாம் ராஜபுத்ரீமநிந்தி₃தாம் ।
 ஸுக₂ப்ரஸுப்தாந் விஹக₃ந் பே₃த₄யாமாஸ வாநர: ॥ (9)
- உத்பதத்₃பி₄ர்த்₃விஜக₃ணை: பசை: ஸாலா: ஸமாஹதா: ।
 அநேகவர்ணா: விவித₄: முமுக: புஷ்பவ்ருஷ்டய: ॥ (10)
- புஷ்பாவகீர்ண: ஸுஸுபே₄ ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ।
 அஸோகவநிகாமத்₄யே யத₂ புஷ்பமயோ கி₃ரி: ॥ (11)
- தி₃ஸ: ஸர்வா: ப்ரத₄வந்தம் வ்ருக்ஷஷண்ட₃க₃தம் கபிம் ।
 த்ருஷ்ட்வா ஸர்வாணி பூ₄தாநி வஸந்த இதி மேநிரே ॥ (12)
- வ்ருக்ஷேப்ய: பதிதை: புஷ்பைரவகீர்ணா ப்ருத₂க்₃விதை₄: ।
 ரராஜ வஸுத₄ தத்ர ப்ரமதே₃வ விபூ₄ஷிதா ॥ (13)
- தரஸ்விநா தே தரவஸ்தரஸா₅பி₄ப்ரகம்பிதா: ।
 குஸுமாநி விசித்ராணி முமுக: கபிநா தத₃ா ॥ (14)
- நிர்நூதபத்ரஸிக₂ரா: ஸீர்ணபுஷ்பப₂லா த்ருமா: ।
 நிஷிப்தவஸ்த்ராபு₄ரணா: தூ₄ர்தா இவ பராஜிதா: ॥ (15)
- ஹநுமதா வேக₃வதா கம்பிதாஸ்தே நகே₃தத்மா: ।
 புஷ்பபர்ணப₂லாந்யாஸு முமுக: புஷ்பஸாலிந: ॥ (16)
- விஹங்க₃ஸங்கை₄ர்ஹீநாஸ்தே ஸ்கந்த₄மாத்ராஸ்யா த்ருமா: ।
 ப₃பூ₄வுரக₃மா: ஸர்வே மாருதேநேவ நிர்நூதா: ॥ (17)
- நிர்நூதகே₃ யுவதிர்யத₂ா ம்ருதி₃தவர்ணகா ।
 நிஷ்பீதஸுப₃த₃ந்தோஷ₂ நகை₂ர்த₃ந்தைஸ்ச விஷதா ॥ (18)
- தத₂ா லாங்க₃லஹஸ்தைஸ்ச சரணாப்யாம் ச மர்தி₃தா ।
 ப₃பூ₄வாஸோகவநிகா ப்ரப₂க்₃நவரபாதுபா ॥ (19)

அவர், பறவைகள் ஒலிப்பதும், வெள்ளி-தங்கமயமான மரங்களால் நூற்றிசையிலும் குழப்பட்டதும், பறவைகள்-மான் கூட்டங்களால் அழகு கூட்டப்பட்டதும், அழகிய காடுகளை உடையதும், உதயசூரியனைப் போல் ஒளிவீசுவதும், மலர்கள்-பழங்கள் நிரம்பிய பல்வகை மரங்களால் குழப்பட்டதும், மதம்பிடித்த குயில்களும் வண்டுகளும் எப்போதும் இருப்பதும், மதம்கொண்ட மயில்களின் அகவலுடன் கூடியதும், பல்வகைப் பட்சிக் கூட்டங்கள் கூடியதுமான அசோகவனத்தை, மான்களும் பறவைகளும் உல்லாசமாக இருக்கக் கூடிய வசந்த காலத் துவக்கத்தில் (அனுமான்) பார்த்தார். (5-8)

அரசகுமாரியும் தூயவரும் மங்கை நல்லாளுமான சீதையைத் தேடுகின்ற அவர் (மரத்திற்கு மரம் தாவும் ஒலியால்), தூங்கிக் கொண்டிருந்த பறவைகளை எழுப்பிவிட்டார். (9)

கிளைகளிலிருந்து எழுந்து மேலே பறந்து செல்லும் பறவைக் கூட்டங்களின் இறக்கைகளால் அடிக்கப்பட்ட மரங்கள், பலநிறங்கொண்ட பலவகையான மலர்களை மாரியாகப் பொழிந்தன. (10)

வாயுகுமாரரான அனுமான், மலர்களால் வாரி இறைக்கப்பட்டவராய், அசோகவனத்தின் மத்தியில் மலர்களாலான மலைபோல் விளங்கினார். (அனுமான் குறுகிய வடிவில்தான் இருந்தார். ஆனால், மலையின் கம்பீரத்தை நினைவுபடுத்தினார்.) (11)

எல்லாத் திசைகளிலும் ஓடிக்கொண்டு, மரக்கூட்டத்தினிடையே நின்ற அவரை, 'சாட்சாத் வசந்தன்' என்றே எல்லாப் பிராணிகளும் நினைத்தன. (12)

மரங்களிலிருந்து விழுந்த பலவித மலர்களால் நிரம்பிய பூமி, அலங்காரம் செய்து கொண்டுள்ள மங்கை போல் பிரகாசித்தது. (13)

வேகமுள்ள அனுமானால், வேகமாக உலுக்கப்பட்ட மரங்கள் பல வண்ண மலர்களை அப்போது உதிர்த்தன. (14)

இலைகள், மலர்கள், பழங்கள் எல்லாம் உதிர்ந்து வெறுமையாக நின்ற மரங்கள், குதாட்டத்தில் தோல்வியடைந்து ஆடை-ஆபரணங்களைப் பறிகொடுத்த குதாடிகள் போலிருந்தன. (15)

வேகமுள்ள அனுமானால் வேகமாக அசைக்கப்பட்ட, பூத்துக்குலுங்கிய பெரிய மரங்கள், மலர்-இலை-பழங்களை உடனே உதிர்த்தன. (16)

காற்றினால் தாக்கப்பட்டவை போல் பறவைக் கூட்டங்கள் இல்லாமலும், கிளைகளுடன் மட்டும் நின்ற மரங்கள் எல்லாம் அருகில் செல்லத் தகாதனவாக ஆகிவிட்டன. (17)

கலைந்த கூந்தல் கற்றைகளை உடையவளும், நறுமணப் பூச்சுகள் அழிந்தவளும், சுத்தமான பற்களைப் போல அதரபானத்தால் வெளிறிய உதட்டை உடையவளும், நகங்கள்-பற்களால் காயம் செய்யப்பட்டவளுமான (பொலிவிழந்த) இளநங்கை போல, அனுமானின் வால்-கை-கால்களால் தாக்கப்பட்டு முறிந்து போன பெரிய மரங்களை உடையதாக, அந்த அசோகவனம் ஆயிற்று! (18,19)

மஹாலதாநாம் துாமாநி வ்யத₄மத்தரஸா கபி: |
யத₂ா ப்ராவ்ருஷி விந்த₄யஸ்ய மேக₄ஜாலாநி மாருத: || (20)

ஸ தத்ர மணிபூ₄மீஸ்ச ராஜதீஸ்ச மநோரமா: |
தத₂ா காஞ்சநபூ₄மீஸ்ச த₃த₃ர்ஸ விசரந் கபி: || (21)

வாபீஸ்ச விவித₄ாகாரா: பூர்ணா: பரமவாரிணா |
மஹார்ஹைர்மணியோபாநைருபந்நாஸ்ததஸ்தத: || (22)

முக்தாப்ரவாலஸிகதா: ஸ்ப₂ாடிகாந்தரகுட்டிமா: |
காஞ்சநைஸ்தருபி₄ஸ்சித்ரைஸ்தீரஜைருபஸோபி₄தா: || (23)

பு₂ல்லபத்₃மோத்பலவநாஸ்சக்ரவாகோபகூஜிதா: |
நத்யூஹருதஸம்கு₄ஷ்டா: ஹம்ஸஸாரஸநாதி₃தா: || (24)

தீர்க₄ாபிர்த்₃ருமயுக்தாபி₄: ஸரித்பி₄ஸ்ச ஸமந்தத: |
அம்ருதோபமதோயாபி₄: ஸிவாபி₄ருபஸம்ஸ்க்ருதா: || (25)

லதாஸுதைரவததா: ஸந்தாநகுஸுமாவ்ருதா: |
நாநாகு₃ல்மாவ்ருதக₄நா: கரவீரக்ருதாந்தரா: || (26)

ததோ₅ம்புத₄ரஸங்காஸம் ப்ரவ்ருத்த₄ஸிக₂ரம் கி₃ரிம் |
விசித்ரகூடம் கூடைஸ்ச ஸர்வத: பரிவாரிதம் || (27)

ஸிலாக்ருஹைரவததம் நாநாவ்ருசை: ஸமாவ்ருதம் |
த₃த₃ர்ஸ ஹரிஸார்தூ₃லோ ரம்யம் ஜக₃தி பர்வதம் || (28)

த₃த₃ர்ஸ ச நக₃ாத் தஸ்மாந்நதீம் நிபதிதாம் கபி: |
அங்காதி₃வ ஸமுத்பத்ய ப்ரியஸ்ய பதிதாம் ப்ரியாம் || (29)

ஜலே நிபதிதாக்₃ரைஸ்ச பாதுபைருபஸோபி₄தாம் |
வார்யமாணாமிவ க்ருத்த₄ாம் ப்ரமத₃ாம் ப்ரியபுந்து₄பி₄: || (30)

புநராவ்ருத்ததோயாம் ச த₃த₃ர்ஸ ஸ மஹாகபி: |
ப்ரஸந்நாமிவ காந்தஸ்ய காந்தாம் புநருபஸ்தி₂தாம் || (31)

தஸ்யாதூ₃ராச்ச பத்₃மிந்யோ நாநாத்₃விஜக₃ணாயுதா: |
த₃த₃ர்ஸ ஹரிஸார்தூ₃லோ ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: || (32)

க்ருத்ரிமாம் தீர்க்₄காம் சாபி பூர்ணாம் ஸீதேந வாரிணா |
மணிப்ரவரஸோபாநாம் முக்தாஸிகதஸோபி₄தாம் || (33)

விவிதை₄ம்ருக₃ஸங்கை₃ஸ்ச விசித்ராம் சித்ரகாநநாம் |
ப்ராஸாதே: ஸுமஹத்₃பி₄ஸ்ச நிர்மிதைர்விஸ்வகர்மணா |
க்ருத்ரிமை: காநநைஸ்சாபி ஸர்வத: ஸமலங்க்ருதாம் || (34)

மழைக் காலத்தில், பெருங்காற்று, விந்தியமலைச் சிகர மேகக் கூட்டங்களைச் சிதறடிப்பது போல், அனுமான் தன் வேகத்தினால் மாலைகள் போல் இணைந்திருந்த பெருங்கொடிகளைச் சிதறடித்தார். (20)

அனுமான், அங்குச் சுற்றி வரும்போது இரத்தினங்களால் தள வரிசை செய்யப்பட்ட இடங்களையும், மனங்கவரும் வெள்ளி இழைப்புக்களையும், தங்கத் தரைகளையும் கண்டார். (21)

பலவிதமான வடிவங்கொண்ட ஊருணிகள், தெளிவான தண்ணீரால் நிரம்பியிருந்தன; ஆங்காங்கே விலையுயர்ந்த மணிகளால் கட்டப்பட்ட படிக்கட்டுக்கள் இருந்தன; அவைகளில் முத்துப்பவழப்பொடிகளே மணல்கள்; படிகமயமான தரை; கரைகளில் பொன்மயமான அற்புதமான மரங்கள் அழகாக நின்றன;

அவற்றில் (ஊருணிகளில்) தாமரை, கருநெய்தல் புஷ்பங்கள் அழகாக மலர்ந்திருந்தன; சக்ரவாகப் பறவைகள் அகவிக் கொண்டிருந்தன; நச்சுக்குருவிகளின் குரல் சூழ்ந்திருந்தது; அன்னம், ஸாரஸம் முதலிய பறவைகள் இனிமையாக சப்தித்துக் கொண்டிருந்தன; அமுதத்திற்கொப்பான சுத்தமான நீருடைய நீர்நிலைகள் இருந்தன;

ஆறுகள், நீர்நிலைகளில் எப்போதும் தூய தண்ணீரை நிரப்பிக் கொண்டிருந்தன; ஏராளமான செடி-கொடிகள் சூழ்ந்திருந்தன; கற்பக மரங்கள் நிறைந்திருந்தன; புதர்கள் மண்டிக் கிடந்தன; இடைவெளிகளில் செவ்வரளிகள் (பூத்து) இருந்தன. (22-26)

சிறிது தொலைவில், கருத்த மேகம் போன்றதும், கூர்முனைச் சிகரங்களையுடையதும், நாலாபக்கத்திலும் சிறுசிறு குன்றுகளால் சூழப்பட்டதும், கல்லாலான வீடுகளும் பல்வகை மரங்களும் சூழ்ந்திருப்பதும், உலகிலேயே மிக அழகியதுமான மலையைக் கண்டார், அனுமான். (27,28)

நாயகனுடைய மடியிலிருந்து கோபத்துடன் எழுந்து ஓடும் மனைவியைப் போல், அந்த மலையிலிருந்து வெகுவேகமாகப் பெருகி ஓடும் ஆற்றைக் கண்டார், வானரர். (29)

கோபமடைந்த ஒரு பெண் (வீட்டைத் துறந்து போக முயன்றபோது) உறவினர்களால் தடுக்கப்பட்டதைப் போல, கரையோரமாகச் செழித்து வளர்ந்த மரங்களின் விசாலமான (வளைந்து) கிளைகளின் நுனிப்பகுதி, ஆற்றுப்போக்கைத் தடுத்துவிட்டது.

ஆனால், அதே பெண்மணி கோபம் அடங்கித் திரும்பவும் வந்து, ஆசையுடன் தன் நாயகனை அடைவதைப் போல, ஆற்றின் ஓட்டம் தொடங்கிய மலையை நோக்கியே திரும்பிச் செல்லும் நீர்ப்பெருக்கையுடைய ஆற்றைக் கண்டார், மகாவானரர். (30,31)

அதற்கு அருகிலேயே வானரோத்தமரும் வாயுகுமாரருமான அனுமான், பல்வகை பறவைக் கூட்டங்கள் சூழ்ந்த தாமரையோடைகளைக் கண்டார். வெகு நீளமாக அமைக்கப்பட்ட நடவாவிகள் குளிர்ந்த நீரால் நிறைந்து, நவமணிகள் இழைத்த படிகளுடனும், முத்துக்களின் பொடியே மணல்களாகவும் இருப்பதைப் பார்த்தார்.

பலவகை விலங்குக் கூட்டங்களால் நிறைந்த ஆச்சரியமான வனங்களும், விசித்திரமானவைகளும், மிகப் பெரியவைளுமான மாடிவீடுகளும் விசுவகர்மாவால் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. (32-34)

யே கேசித் பாதுபாஸ்தத்ர புஷ்போபுகுபுலோபகா: ।
விசித்ரா: ஸம்வ்ருதா: வ்ருக்ஷா: ப்ரதீப்தா இவ ஸர்வத: ॥ (35)

புந்நாகா: ஸப்தபர்ணாஸ்ச சம்பகோத்துதாலகாஸ்ததா ।
ஸச்சத்ரா: ஸவிதர்தீகா: ஸர்வே ஸௌவர்ணவேதிகா: ॥ (36)

லதாப்ரதாநைர்புஹுபி: பர்ணைஸ்ச புஹுபிர்வ்ருதாம் ।
காஞ்சநீம் ஸிம்ஸபாமேகாம் துதூர்ஸ ஹநுமாந் கபி: ।
வ்ருதாம் ஹேமமயீபிஸ்து வேதிகாபி: ஸமந்தத: ॥ (37)

ஸோடபர்யத் பூமிபாக்யாம்ஸ்ச க்யுர்தப்ரஸ்ரவணாநி ச ।
ஸுவர்ணவ்ருக்ஷாநபராந் துதூர்ஸ ஸிகிஸந்நிபுந் ॥ (38)

தேஷாம் த்ருமாணாம் ப்ரபுயா மேரோரிவ திவாகர: ।
அமந்யத ததூ வீர: காஞ்சநோஸ்மீதி வாநர: ॥ (39)

தாம் காஞ்சநைஸ்தருக்யணைர்மாருதேந ச வீஜிதாம் ।
கிங்கிணீஸதநிர்கேஷாம் த்ருஷ்ட்வா விஸ்மயமாக்யமத் ॥ (40)

ஸ புஷ்பிதாஃராம் ருசிராம் தருணாங்குரபல்லவாம் ।
தாமாருஹ்ய மஹாபுஹு: ஸிம்ஸபாம் பர்ணஸம்வ்ருதாம் ॥ (41)

இதோ த்ரக்ஷ்யாமி வைதேஹீம் ராமதூர்ஸநலாலஸாம் ।
இதஸ்சேதஸ்ச து:க்யார்தாம் ஸம்பதந்தீம் யத்ருச்சயா ॥ (42)

அஸோகவநிகா சேயம் த்ருடம் ரம்யா துராத்மந: ।
சம்பகைஸ்சந்த்நைஸ்சாபி வகுலைஸ்ச விபூஷிதா ॥ (43)

இயம் ச நலிநீ ரம்யா த்விஜஸங்குநிஷேவிதா ।
இமாம் ஸா ராமமஹிஷீ த்ருவமேஷ்யதி ஜாநகீ ॥ (44)

ஸா ராமா ராமமஹிஷீ ராக்யவஸ்ய ப்ரியா ஸதீ ।
வநஸஞ்சாரகுஸலா த்ருவமேஷ்யதி ஜாநகீ ॥ (45)

அத்வா ம்ருக்யஸாபுஷீ வநஸ்யாஸ்ய விசக்ஷணா ।
வநமேஷ்யதி ஸாஸ்யேஹ ராமசிந்தாநுகர்ஸிதா ॥ (46)

ராமஸோகாபிஸந்தப்தா ஸா தேவீ வாமலோசநா ।
வநவாஸே ரதா நித்யமேஷ்யதே வநசாரிணீ ॥ (47)

வநேசராணாம் ஸததம் நூநம் ஸ்ப்ருஹ்யதே புரா ।
ராமஸ்ய துயிதா பூர்யா ஜநகஸ்ய ஸுதா ஸதீ ॥ (48)

ஸந்த்யாகாலமநா: ஸ்யாமா த்ருவமேஷ்யதி ஜாநகீ ।
நதீம் சேமாம் ஸிவஜலாம் ஸந்த்யார்தே வரவர்ணிநீ ॥ (49)

அங்கு இருந்த மரங்களில் மலர்களும் கனிகளும் ஏராளமாக இருந்தன; விசித்திரமானவைகளும் மறைவாக இருந்தவைகளுமான மரங்கள், எல்லா இடத்தையும் பிரகாசப்படுத்திக் கொண்டிருந்தன. புன்னகம், சப்தபர்ணம், சம்பகம், உத்தாலகம் ஆகிய மரங்கள் குடை போல் விரிந்தும், சதுரமாக அமைக்கப்பட்ட மேடான ஆசனங்கள் சூழ்ந்தும், தங்கமயமான மேடைகளுடனும் காணப்பட்டன. (35,36)

ஏராளமான கொடிகளும் இலைகளும் சூழ்ந்ததும், சுற்றிலும் பொன்மயமான மேடைகள் அமைக்கப்பட்டிருந்ததும், தங்கமயமானதுமான ஒரு சிம்சபா மரத்தைக் கண்டார், அனுமான். (37)

இன்னும் அநேக விசித்திரமான பிரதேசங்களையும், பூமிப்பிளப்புகளையும், மலையருவிகளையும், பள்ளங்களில் ஓடும் நீரோடைகளையும், மலைபோன்ற தங்கமயமான மரங்களையும் கண்டார். மேருமலையின் பேரொளியால் விளங்கும் சூரியன் போல், 'அந்த (பொன்மயமான) மரங்களின் காந்தியால், நானும் தங்கமாகிவிட்டேன் போலும்!' என்று வீரவானரர் நினைத்தார். (38,39)

தங்கமயமான மரங்களாலும், அவைகள் காற்றினால் வீசப்பட்டதால் அநேக சதங்கைகளின் ஒலி எழுப்பியதையும் பார்த்து ஆச்சரியம் அடைந்தார். (இந்த மரங்களில் பழம்-மலர் போல், மணிகளும் இயற்கையாகவே தோன்றும் - என்று ஊகிக்க வேண்டும். அனுமான் ஆச்சரியமடைந்ததற்குக் காரணம், இதுதான்.) (40)

கிளைகளின் நுனியில் மலர்களைக் கொண்டதும், அழகியதும், சிவந்த முளை-தளிர்களைக் கொண்டதும், இலைகள் அடர்ந்ததுமான சிம்சபா மரத்தில் அவர் ஏறினார். 'இராமனைக் காண வேண்டும்' என்று துடித்துக் கொண்டிருப்பவரும், துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டவரும், விதேக மன்னன் புதல்வியும், இங்குமங்கும் நடைபயில்பவருமான சீதையை, நான் இங்கிருந்தவாறே பார்க்கலாம் (என்று எண்ணினார்). (41,42)

தீயவனான இராவணனுடைய இந்த அசோகவனம், சம்பகம்-சந்தனம்-மகிழம் முதலிய மரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, செழிப்பாகவும் அழகாகவும் இருக்கிறது. (43)

பறவைக் கூட்டங்கள் சஞ்சரிக்கும் இந்தத் தாமரை ஓடை அழகாக இருக்கிறது. இராமனது பட்டத்தரசியான ஜானகி இவ்விடத்திற்கு நிச்சயம் வருவார். இராமனது பட்டத்தரசியும், இராமனுக்குப் பிரியமானவரும், கற்புடையவரும், காட்டில் சுற்றுவதில் தேர்ந்தவருமான ஜானகி கட்டாயம் இங்கு வருவார். (44,45)

மான்குட்டியினுடையதைப் போன்ற கண்களை உடையவரும், இந்தக் காட்டில் சுற்றி அலைந்து பழக்கப்பட்டவரும், இராம சிந்தனையால் ஏற்பட்ட சோகத்தால் இளைத்தவருமான சீதை, இங்கு அநேகமாக வருவார். (46)

இராமனைப் பிரிந்த சோகத்தால் தவிப்பவரும், அழகிய கண்களை உடையவரும், நீண்டகாலம் வனத்தில் இருக்க நேர்ந்தவரும், வனத்திலேயே சஞ்சரித்துக் கொண்டிருப்பவருமான சீதாதேவி, இங்கு கட்டாயமாக வருவார் (என்று எண்ணுகிறேன்.) (47)

இராமனுடைய அன்புக்குரிய மனைவியும், ஜனகருடைய புதல்வியும், கற்புடையவருமான சீதை, முன்பிருந்தே காட்டு விலங்குகளிடம் பிரியம் காட்டி வந்திருக்கிறார். (இங்குள்ள பிராணிகளிடமுள்ள நட்புணர்ச்சியால், அவைகளைக் காண்பதற்காக வருவார்.) மேலும், சந்த்யாகால கர்மானுஷ்டானங்களைச் செய்யும் பொருட்டு, மங்களமான இந்தத் தண்ணீரில் நீராடுவதற்காகவும் சந்த்யாகாலப் பிரார்த்தனைக்காகவும், இந்த நதிக்கு நிச்சயம் வருவார். (48,49)

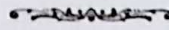

தஸ்யாஸ்சாப்யநுரூபேயம் அஸோகவநிகா ஸுபு₄¹ |
 ஸுபு₄² யா பார்தி₂வேந்த்₃ரஸ்ய பத்நீ ராமஸ்ய ஸம்மதா || (50)

யதி₃ ஜீவதி ஸா தே₃வீ தாராதி₄பநிபு₄நநா |
 ஆக₃மிஷ்யதி ஸா₄வஸ்யம் இமாம் ஸிவஜலாம் நதீ₃ம் || (51)

ஏவம் து மத்வா ஹநுமாந் மஹாத்மா ப்ரதீக்ஷமானோ மநுஜேந்த்₃ரபத்நீம் |
 அவேக்ஷமானஸ்ச தத்₃த₃ர்ஸ ஸர்வம் ஸுபுஷ்பிதே பர்ணக₄நே நிலிந: || (52)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
 ஸுந்த்₃ரகாண்டே₃ சதுர்த₃ய: ஸர்க: ||

பஞ்சத₃ய: ஸர்க₃:

ஸீதாத₃ர்ஸநம்

ஸ வீக்ஷமாணஸ்தத்ரஸ்தே₂ மார்க₃மாணஸ்ச மைதி₂லீம் |
 அவேக்ஷமாணஸ்ச மஹீம் ஸர்வாம் தாமந்வவைக்ஷத || (1)

ஸந்தாநகலதாபி₄ஸ்ச பாதுபைருபஸோபி₄தாம் |
 தி₃வ்யக₃ந்த்₄ரஸோபேதாம் ஸர்வதஸ்ஸமலங்க்ருதாம் || (2)

தாம் ஸ நந்த₃நஸங்காஸாம் ம்ருக₃பக்ஷிபி₄ராவ்ருதாம் |
 ஹர்மயப்ராஸாத₃ஸம்பு₄தாம் கோகிலாகுலநி:ஸ்வநாம் || (3)

காஞ்சநோத்பலபத்₃மாபி₄: வாபீபி₄ருபஸோபி₄தாம் |
 ப₃ஹ்வாஸநகுதே₂பேதாம் ப₃ஹு₄மிக்₃ருஹாயுதாம் || (4)

ஸர்வர்துகுஸுமை ரம்யாம் ப₂லவத்₃பி₄ஸ்ச பாதுபை: |
 புஷ்பிதாநாமஸோகாநாம் ஸ்ரியா ஸுர்யோதயப்ரபு₄ாம் || (5)

ப்ரதீப்தாமிவ தத்ரஸ்தே₂ மாருதிஸ்ஸமுதை₃க்ஷத |
 நிஷ்பத்ரஸாக₂ாம் விஹகை₃: க்ரியமாணாமிவாஸக்ருத் || (6)

விநிஷ்பதத்₃பி₄: ஸதஸ:சித்ரை: புஷ்பாவதம்ஸகை: |
 ஆமூலபுஷ்பநிசிதை: அஸோகைஸ்போகநாஸநை: || (7)

புஷ்பபு₄ராதிபு₄ரைஸ்ச ஸ்ப்ருஸத்₃பி₄ரிவ மேதி₃நீம் |
 கர்ணிகாரை: குஸுமிதை: கிம்ஸுகைஸ்ச ஸுபுஷ்பிதை: || (8)

ஸ தே₃ஸ: ப்ரபு₄யா தேஷாம் ப்ரதீப்த இவ ஸர்வத: || (8)

புந்நாக₃: ஸப்தபர்ணாஸ்ச சம்பகோத்₃தூலகாஸ்தத₂ா |
 விவ்ருத்த₃மூலா ப₃ஹவ: ஸோப₃ந்தே ஸம் ஸுபுஷ்பிதா: || (9)

ஸாதகும்ப₃நிபு₄: கேசித் கேசித்₃க்ருதிஸிகே₂பமா: |
 நீலாஞ்ஜநிபு₄: கேசித் தத்ராஸோகாஸ்ஸஹஸ்ரஸ: || (10)

அரசர்களுள் இந்திரன் போன்ற இராமனுக்குப் பத்தினியும், மிகவும் பிரியமானவரும், அழகியவருமான சீதையின் கௌரவத்திற்கு, இந்த அழகிய அசோகவனம் ஏற்றதாக இருக்கிறது. (50)

சந்திரனுக்கு ஒப்பான ஒளிவீசும் முகத்தையுடைய சீதாதேவி உயிருடன் இருப்பாரேயானால், அவர், சுத்தமான நீரை உடைய இந்த நதிக்குக் கட்டாயம் வருவார்.' (51)

இம்மாதிரியெல்லாம் சிந்தனையோட்டத்திலிருந்த மகாத்மாவான அனுமான், தலைசிறந்த மன்னரான இராமனுடைய பத்தினியை எதிர்பார்த்து, நன்றாகப் பூத்து இலைகள் அடர்ந்ததுமான பகுதியில் மறைந்திருந்து, அசோகவனம் முழுவதையும் உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். (52)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
பதினான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : பதினைந்து

சீதையைக் காணுதல்

அவர் அங்கிருந்தவாறே நாலாபக்கங்களிலும் பார்வையைச் செலுத்தி மைதிலியைத் தேடிக்கொண்டு, அந்தப் பிரதேசம் முழுவதையும் கவனமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். (1)

அங்கே, தெய்விகமான மணமும் சுவையும் கூடிய தேவலோகத்துக் கொடிகளும், மரங்களும் விளங்கின; எல்லாப் புறங்களிலும் நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது; (இந்திரனுடைய பூங்காவான) நந்தனத்திற்கு ஒப்பாக இருந்தது; மான்களும் பறவைகளும் நிறைந்திருந்தன; உப்பரிகை-மாளிகைகள் நெருக்கமாக இருந்தன; குயில்கள் ஒலி செய்து கொண்டிருந்தன; பொன்மயமான நீலோத்பலம், தாமரைகள் நிறைந்த வாவின அழகாக விளங்கின; பலவித ஆசனங்கள், விரிப்புகள், அநேக நிலவறைகள் இருந்தன; எல்லா ருதுக்கால புஷ்பங்கள், பழக்குலைகள் தொங்கும் மரங்கள், மலர்ந்த மலர்களையுடைய அசோக மரங்கள் ஆகியவற்றின் காந்தியால் சூரியோதய காலச் செவ்வொளி படர்ந்திருந்தது. அந்த வனம், மரங்களின் ஒளியினால் மிகப் பிரகாசமாகத் தோன்றுவதை, அங்கிருந்த மாருதி பார்த்தார். (2-5)

நூற்றுக்கணக்கான பறவைகள் கூட்டங்கூட்டமாக வந்து கிளைகளை ஆக்ரமித்துக் கொண்டதால், மரங்களில் இலைகளே காணப்படாததாயிற்று. அடிக்கடி பறவைகள் வந்து உட்கார்ந்ததால், மரங்களில் பறவைகள் மட்டும் காணப்பட்டன. ஆகா! எத்தகைய அழகிய அற்புதக் காட்சி! (6)

சோகத்தைப் போக்கும் அசோகமரத்தின் அடிப்பகுதியிலிருந்தே மலர்கள் குவியல்களாக இருந்தன; புஷ்பங்களின் சுமையால் மரங்கள் தரையைத் தொட்டுக் கொண்டிருந்தது போலிருந்தது; மலர்ந்த மலர்களையுடைய கொன்றை மரங்கள் மற்றும் நன்றாகப் புஷ்பித்த புரசமரங்களின் காந்தியால், அந்தப் பிரதேசம் மிகவும் பிரகாசமாகக் காணப்பட்டது. (7,8)

புன்னை, ஏழிலைப்பாலை, சம்பகம், நறுவிலி மற்றும் அடி பருத்தவைகளும், நன்றாகப் பூத்தவைகளுமான பல மரங்களும் அங்கே சோபித்தன. அங்கிருந்த ஆயிரக்கணக்கான அசோக மரங்களில் சில தங்க ஒளி வீசின; சில அக்னிச் சுவாலை போல் இருந்தன; மற்றும் சில கருமையான கண்மை போலிருந்தன. (9,10)

நந்தநம் விவிதோத்யாநம் சித்ரம் சைத்ரரதம் யதா ।
அதிவ்ருத்தமிவாசிந்த்யம் திவ்யம் ரம்யம் ஸ்ரியாவ்ருதம் ॥ (11)

த்விதியிவ சாகாஸம் புஷ்பஜ்யோதிர்குணாயுதம் ।
புஷ்பரத்நஸதைஸ்சித்ரம் பஞ்சமம் ஸாகுரம் யதா ॥ (12)

ஸர்வர்துபுஷ்பைர்நிசிதம் பாதுபைர்மதுகந்திபி: ।
நாநாநிநாதைருத்யாநம் ரம்யம் ம்ருகுகுணைர்த்விஜை: ॥ (13)

அநேககந்தப்ரவஹம் புண்யகந்தம் மநோரமம் ।
ஸைலேந்த்ரமிவ கந்தாட்யம் த்விதியம் கந்தமாத்நம் ॥ (14)

அஸோகவநிகாயாம் து தஸ்யாம் வநரபுங்குவ: ।
ஸ துத்ஸாஸவித்ஸாஸ்தம் சைத்யப்ராஸாத்முச்ச்ரிதம் ॥ (15)

மத்யே ஸ்தம்புஸஹஸ்ரேண ஸ்திதம் கைலாஸபாண்டூரம் ।
ப்ரவாலக்ருதஸோபாநம் தப்தகாஞ்சநவேதிசும ॥ (16)

முஷ்ணந்தமிவ சக்ஷிம்ஷி த்யோதமாநமிவ ஸ்ரியா ।
விமலம் ப்ராம்ஸுபாவத்வாதுல்லிகந்தமிவாம்பூரம் ॥ (17)

ததோ மலிநஸம்வீதாம் ராக்ஷஸ்பிஸ்ஸமாவ்ருதாம் ।
உபவாஸக்ருஸாம் தீநாம் நிஸ்ஸ்வஸந்தீம் புந: புந: ॥ (18)

ததர்ஸ ஸுக்லபக்ஷாதௌ சந்த்ரரேகாமிவாஸமலாம் ।
மந்தம் ப்ரக்யாயமாநேந ரூபேண ருசிரப்ரபாம் ॥ (19)

பிந்தத்தாம் தூமஜாலேந ஸிகாமிவ விபாவஸோ: ।
பீதேநைகேந ஸம்வீதாம் க்விஷ்டேநோத்தமவாஸஸா ॥ (20)

ஸபங்காமநலங்காராம் விபத்ஸாமிவ பத்ஸிநீம் ।
வ்ரிஷ்டாம் து:கஸந்தப்தாம் பரிம்லாநாம் தபஸ்விநீம் ॥ (21)

க்ரஹேணாங்காரகேணேவ பீடிதாமிவ ரோஹிணீம் ।
அஸ்ருபூர்ணமுகீம் தீநாம் க்ருஸாமநஸநேந ச ॥ (22)

ஸோகத்யாநபராம் தீநாம் நித்யம் து:கபராயணாம் ।
ப்ரியம் ஜநமபஸ்யந்தீம் பஸ்யந்தீம் ராக்ஷஸீகணம் ॥ (23)

ஸ்வகூணேந ம்ருகீம் ஹீநாம் ஸ்வகூணாபிவ்ருதாமிவ ।
நீலநாகூபயா வேண்யா ஜகநம் கதயைகயா ॥ (24)

நீலயா நீரதூபாயே வநராஜ்யா மஹீமிவ ।
ஸுகூர்ஹாம் து:கஸந்தப்தாம் வ்யஸநாநாமகோவிதாம் ॥ (25)

தாம் ஸமீக்ஷய விஸாலாக்ஷீமதிசும மலிநாம் க்ருஸாம் ।
தர்கயாமாஸ ஸீதேதி காரணைரூபபாதிபி: ॥ (26)

பலவகையான பூஞ்சோலைகளைக் கொண்ட இந்திரனுடைய நந்தனம் போன்றும், குபேரனுடைய அழகிய சைத்ரரதம் போன்றும், அவைகளை விட உயர்ந்ததாகவும், மனத்திற்கு எட்டாததும், திவ்ய மனங்கவர் சோபையுடன் கூடியதாகவும் (அந்த அசோகவனம்) இருந்தது! (11)

நட்சத்திரங்களைப் போல் ஒளிவீசும் கணக்கில்லாத மலர்கள் நிரம்பியிருந்ததால், 'இந்த இடம் என்ன, இரண்டாவது ஆகாயமோ?' என்று எண்ணும்படி இருந்தது; பல வண்ணங்களில் ஒளிவீசிக் கொண்டிருந்த மலர்களைப் பார்த்தபோது, 'இது என்ன, இரத்தினங்கள் நிரம்பிய ஐந்தாவது சமுத்திரமோ?' என்று எண்ணும்படி இருந்தது! (12)

எல்லா ருதுக்களிலும் தோன்றும் புஷ்பங்கள் குவிந்திருந்தன; மகரந்தத் தேன் மணம் பரப்பும் மரங்களாலும், பறவை-விலங்குக் கூட்டங்களின் பலதரப்பட்ட ஒலிகளாலும் கவர்ச்சியாக இருந்தது. (13)

மனசுக்குத் திருப்தி அளிக்கும் பலவகையான நறுமணங்கள் பரவிக் கொண்டிருந்தன; இமயமலை போல் மணம் வீசுவதும், இரண்டாவது கந்தமாதனம் போன்றும் அந்த வனம் இருந்தது. (14)

வானர சிரேஷ்டரான அவர், அசோகவனத்தில் தான் இருந்த இடத்திற்கு அருகில், உயரமான ஒரு தேவாலயத்தைக் கண்டார். (15)

அதில் ஆயிரம் தூண்கள் இருந்தன; கைலாச மலை போல் வெண்மையாக இருந்தது; பவழத்தாலான படிக்கட்டுக்கள்; உருக்கிய தங்கத்தாலான மேடைகள்; மாசுமறுவில்லாமல் கண்களைப் பறிப்பது போன்ற சோபை; மிக உயரமாக, கூர்மையாக இருந்ததால் ஆகாயத்தைத் தொடுவது போல் இருந்தது. (16,17)

பின்னர், மாசுபடிந்த ஆடை அணிந்தவரும், அரக்கிகளால் சூழப்பட்டவரும், உணவு கொள்ளாததால் இளைத்தவரும், தளர்ந்தவரும், அடிக்கடி பெருமூச்சுவிடுபவரும், வளர்பிறை துவிதியையில் தோன்றும் பிறைச் சந்திரன் போல மாசற்றவருமான ஒரு மங்கையைக் கண்டார், அனுமன். அவர், (மெலிந்திருந்ததால், இன்னார் என்று) மிகவும் ஊகித்து அறியக்கூடிய அழகிய உருவம்; புகைக் கூட்டத்தால் மறைக்கப்பட்ட அக்னிக்கொழுந்து போன்றவர்; அழுக்கடைந்த ஒரு பட்டாடையைத் தரித்தவர்; அழுக்குப் படிந்தவர்; அலங்காரம் இல்லாதவர்; தாமரை மலர் இல்லாத தடாகம் போன்றவர்; (லட்சுமணனை அவமதித்துப் பேசியதால் உண்டான) வெட்கம் உடையவர்; (இராமனுடைய பிரிவினால்) துக்கத்தால் தவித்துக் கொண்டிருப்பவர்; வாடிப் போயிருப்பவர்; விரதானுஷ்டானம் மேற்கொண்டிருப்பவர்; அங்காரகக் கோளினால் பீடிக்கப்பட்ட ரோஹிணி தாரை போன்றவர்; நீர் சொரியும் முகம் உடையவர்; நலிவை அடைந்தவர்; உணவு கொள்ளாததால் இளைத்தவர்; இராமனைப் பற்றிய தியானத்திலும், பிரிவினால் ஏற்பட்ட சோகத்திலும் ஆழ்ந்திருப்பவர்; எளியவர்; நாள்தோறும் துக்கத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பவர்; தன்னிடம் அன்பு காட்டும் மக்களைக் காணாதவர்; ராக்ஷஸிகள் கூட்டத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்; தன் கூட்டத்தை விட்டு விலகிப் போய் நாய்க் கூட்டத்தில் சேர்ந்து விட்ட பெண்மான் போன்றவர்; பின்பாகத்தைத் தொடும் அளவுக்கு நீண்ட, கருநாகம் போன்ற ஒற்றைப் பின்னலை உடையவர்; சரக்காலத்தில் கரும்பச்சை மரங்களால் விளங்கும் பூமி போன்று கருமையான கூந்தலால் அழகாக விளங்குபவர்; சுகத்தை அனுபவிக்கத் தக்கவர்; துக்கத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பவர்; வருத்தம் இன்னதென்று அறியாதவர்; அகலமான கண்களை உடையவர்; அதிகமாக அழுக்கடைந்தவர்; இளைத்துப் போனவர் - இவரைப் பார்த்து பொருத்தமான காரணங்களால், இவர்தான் சீதை என்று ஊகித்தார், ஆஞ்சநேயர். (18-26)

ஹரியமாணா தத₃ா தேந ரக்ஷஸா காமரூபிணா ।
யத₂ாரூபா ஹி த்₃ருஷ்டா வை யத₂ாரூபேயமங்குநா ॥ (27)

பூர்ணசந்த்₃ராநநாம் ஸுப்₄ரூம் சாருவ்ருத்தபயோத₄ராம் ।
குர்வதீம் ப்ரப₄யா தே₃வீம் ஸர்வா விதிமிரா தி₃ஸ: ॥ (28)

தாம் நீலகேசரீம் பி₃ம்போஷ₂மீம் ஸுமத்₄யாம் ஸுப்ரதிஷ்டி₂தாம் ।
ஸீதாம் பத்₃மபலாஸாஷீம் மந்மத₂ஸ்ய ரதிம் யத₂ா ॥ (29)

இஷ்டாம் ஸர்வஸ்ய ஜக₃த: பூர்ணசந்த்₃ர்ப்ரப₄மிவ ।
பூ₄மௌ ஸுதநுமாஸீநாம் நியதாமிவ தாபஸீம் ॥ (30)

நி:ஸ்வாஸபஹுலாம் பீ₄ரூம் பு₄ஜகே₃ந்த்₃ரவதூ₄மிவ ।
ஸோகஜாலேந மஹதா விததேந ந ராஜதீம் ॥ (31)

ஸம்ஸக்தாம் தூ₄மஜாலேந ஸிக₂ாமிவ விப₄ாவஸோ: ।
தாம் ஸம்ருதீமிவ ஸந்தி₃க்த₄ாம் ருத்₃தி₄ம் நிபதிதாமிவ ॥ (32)

விஹதாமிவ ச ஸ்ரத்₃த₄ாமாஸாம் ப்ரதிஹதாமிவ ।
ஸோபஸர்க்காம் யத₂ா ஸித்₃தி₄ம் புத்₃தி₄ம் ஸகலுஷாமிவ ॥ (33)

அபூ₄தேநாஸவாதே₃ந கீர்த்திம் நிபதிதாமிவ ।
ராமோபரோத₄வ்யதி₂தாம் ரக்ஷோஹரணகர்ஸிதாம் ॥ (34)

அப₃லாம் ம்ருக₃ஸாபூ₃ஷீம் வீக்ஷமாணாம் ஸமந்தத: ।
பூ₃ஷ்பாம்பு₃பரிபூர்ணேந க்ருஷ்ணவக்ராக்ஷிபக்ஷமணா ॥ (35)

வத்₃நேநாப்ரஹஸந்நேந நிஸ்ஸ்வஸந்தீம் புந: புந: ॥ (36)

மலபங்கத₄ராம் தீ₃நாம் மண்டநார்ஹாமமண்டி₃தாம் ।
ப்ரப₄ாம் நக்ஷத்ரராஜஸ்ய காலமேகை₄ரிவாஸ்வ்ருதாம் ॥ (37)

தஸ்ய ஸந்தி₃தி₃ஹே புத்₃தி₄ர்முஹுஸ்ஸீதாம் நிரீக்ஷய து ।
ஆம்நாயாநாமயோகே₃ந வித்₃யாம் ப்ரஸிதி₂லாமிவ ॥ (38)

து₃:கே₃ந பு₃பு₃தே₄ ஸீதாம் ஹநுமாநநலங்க்ருதாம் ।
ஸம்ஸ்காரேண யத₂ா ஹீநாம் வாசமர்த₂ாந்த்ரம் க₃தாம் ॥ (39)

தாம் ஸமீக்ஷய விஸாலாஷீம் ராஜபுத்ரீமநிந்தி₃தாம் ।
தர்கயாமாஸ ஸீதேதி காரணைருபபாதி₃பி₄: ॥ (40)

வைதே₃ஹயா யாநி சாங்கே₃ஷு தத₃ா ராமோந்வகீர்தயத் ।
தாந்யாப₄ரணஜாலாநி ஸாக்₂ாஸோபீந்யலக்ஷயத் ॥ (41)

'இஷ்டப்படி உருவம் எடுக்கக்கூடிய அந்த ராக்ஷஸனால் கவர்ந்து செல்லப்பட்ட போது, எந்த உருவத்தைப் பார்த்தேனோ, அதே உருவத்தோடு இந்தப் பெண்மணி காணப்படுகிறார்.' (27)

முழுநிலா போன்ற முகம்; அழகிய புருவங்கள்; அழகாகவும், வட்டமாகவும் இருக்கும் மார்பகங்கள்; எல்லாத் திசைகளையும் தனது ஒளியினால் இருளில்லாமல் செய்து கொண்டிருப்பவர்; கருமையான கூந்தல்; கொவ்வைப் பழம் போன்ற உதடுகள்;

நல்லிடையாள்; உறுதியான நடையினள்; கலப்பை முனையில் தோன்றியவர்; செந்தாமரை இதழ் போன்ற கண்கள்; மன்மதனுக்கு ரதி போன்றவர்; பூர்ணசந்திரனின் ஒளியைப் போல் எல்லோராலும் விரும்பப்படுபவர்;

அனுஷ்டான நியமங்களுடைய தவசி போல தரையில் உட்கார்ந்திருப்பவர்; பயந்த சுபாவமுள்ளவராதலால், தன்னை யாரும் நெருங்க முடியாதபடி பெண் நாகம் போல பெருமூச்சு விடுபவர்; தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கும் சோகத்தால் ஒளியற்றவர்;

புகைக்கூட்டம் கூடிய அக்னிச் சுவாலை போன்றவர்; சந்தேகமான அர்த்தங்களுடைய ஸ்ம்ருதியைப் போன்றவர்; அழிக்கப்பட்ட செல்வம் போன்றவர்; நம்பிக்கை அழிக்கப்பட்டவர்; தடைப்பட்ட ஆசை போன்றவர்;

பெரும் பலனைப் பெறும் வேளையில் இடையூறுகள் ஏற்பட்டதால், பயனைப் பெற முடியாதவர் போன்றவர்; கலங்கிய அறிவு போன்றவர்; பொய்யான குற்றச்சாட்டினால் அழிக்கப்பட்ட கீர்த்தி போன்றவர்;

இராமனை அடைய முடியாதபடி தடைகளால் துன்பப்படுபவர்; இராவணன் கவர்ந்து வந்த அவமானத்தால் உடல் குறுகிப் போனவர்; பலமற்றவர்; பெண்மானைப் போன்ற கண்களுடையவர்; இங்கும் அங்கும் பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்;

கண்ணீரால் நிறைந்து கருத்து வளைந்த இமைகளுடன் கூடிய தெளிவில்லாத முகத்தைக் கொண்டவர்; அடிக்கடி பெருமூச்சு விடுபவர்; உடலில் அழுக்கடைந்தவர்; தீனமாக இருப்பவர்; அலங்கரிக்கத்தக்கவர் ஆயினும் அலங்காரம் இல்லாதிருப்பவர்;

கருமேகங்களால் மறைக்கப்பட்ட நட்சத்திர ராஜனான சந்திரன் போன்ற மங்கிய ஒளியுடையவர்; அடிக்கடி பயிற்சி செய்யாததால், மறந்து போன கல்வியை போன்றவருமான சீதையைப் பார்த்துப் பார்த்து, அனுமானுக்குச் சந்தேகம் உண்டாயிற்று. (28-38)

மொழிப்புலமை இல்லாததால் தவறான பொருள் கூறப்படும் சொல்லைப் போல், அலங்காரமில்லாத சீதையை மிகவும் கஷ்டப்பட்டு, (சிந்தித்துப் பார்த்து) உறுதி செய்து கொண்டார். (39)

அகலமான கண்களை உடையவரும், அரசகுமாரியும், தூயவருமான அவரைப் பார்த்து, காரணங்களை அலசி ஆராய்ந்து, இவர் சீதை என்ற முடிவுக்கு வந்தார். (40)

(அனுமான் புறப்பட்டபோது,) சீதையின் சரீரத்தில் எந்தெந்த அணிகலன்கள் இருக்கும் என்று இராமன் கூறினாரோ, அந்த அணிகலன்கள் எல்லாம் மரங்களில் சோபித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டார். (இராமனைப் பிரிந்திருந்ததால் அணிகலன்களைக் கழற்றி, மரங்களில் தொங்கவிட்டிருந்தார்.) (41)

ஸுக்ருதௌ கர்ணவேஷ்டௌ ச ஸ்வதும்ஷ்ட்ரௌ ச ஸுஸம்ஸ்தி₂தௌ ।
மணிவித்ருமசித்ராணி ஹஸ்தேஷ்வாபுரணாநி ச ॥ (42)

ஸ்யாமாநி சிரயுக்தத்வாத் தத₂ா ஸம்ஸ்த₂ாநவந்தி ச ।
தாந்யேவைதாநி மந்யேஹம் யாநி ராமோந்வகீர்தயத் ॥ (43)

தத்ர யாந்யவஹிநாநி தாந்யஹம் நோபலக்ஷயே ।
யாந்யஸ்யா நா஽வஹிநாநி தாநீமாநி ந ஸம்ஸய: ॥ (44)

பீதம் கநகபட்டாப₄ம் ஸ்ரஸ்தம் தத்வஸநம் ஸுப₄ம் ।
உத்தரீயம் நகாஸக்தம் தத₃ா த்ருஷ்டம் ப்லவங்குமை: ॥ (45)

பூஷணாநி விசித்ராணி த்ருஷ்டாநி த₄ரணீதலே ।
அநயைவா஽பவித்த₄ாநி ஸ்வநவந்தி மஹாந்தி ச ॥ (46)

இதும் சிரக்ருஹீதத்வாத்வஸநம் க்லிஷ்டவத்தரம் ।
தத₂ாபி நூநம் தத்வர்ணம் தத₂ா ஸ்ரீமத்யதே₂தரத் ॥ (47)

இயம் கநகவர்ணாங்கீ ராமஸ்ய மஹிஷீ ப்ரியா ।
ப்ரணஷ்டாபி ஸதீ யாஸ்ய மநஸோ ந ப்ரணஸ்யதி ॥ (48)

இயம் ஸா யத்க்ருதே ராமஸ்சதுர்பி₄: பரிதப்யதே ।
காருண்யேநா஽ந்ருஸம்ஸ்யேந ஸோகேந மத₃நேந ச ॥ (49)

ஸ்த்ரீ ப்ரணஷ்டேதி காருண்யாத்ராஸ்ரிதேத்யாந்ருஸம்ஸ்யத: ।
பத்நீ நஷ்டேதி ஸோகேந ப்ரியேதி மத₃நேந ச ॥ (50)

அஸ்யா தேவ்யா யத₂ா ரூபமங்குப்ரத்யங்குஸௌஷ்ட₂வம் ।
ராமஸ்ய ச யத₂ாரூபம் தஸ்யேயமஸிதேக்ஷணா ॥ (51)

அஸ்யா தேவ்யா மநஸ்தஸ்மிந் தஸ்ய சாஸ்யாம் ப்ரதிஷ்டி₂தம் ।
தேநேயம் ஸ ச த்ரமாத்மா முஹூர்தமபி ஜீவதி ॥ (52)

துஷ்கரம் க்ருதவாந் ராமோ ஹிநோ யத₃நயா ப்ரபு₄: ।
தூரயத்யாத்மநோ தேஹம் ந ஸோகேநா஽வஸீததி ॥ (53)

ஏவம் ஸீதாம் தத₃ா த்ருஷ்ட்வா ஹ்ருஷ்ட: பவநஸம்ப₄வ: ।
ஜக₃ாம மநஸா ராமம் ப்ரஸஸம்ஸ ச தம் ப்ரபு₄ம் ॥ (54)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்யராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
ஸுந்தரகாண்டே₃ பஞ்சத₃ஸ: ஸர்க₃: ॥

அழகாகச் செய்யப்பட்ட திரிகர்ணம் என்ற குண்டலங்களையும், மணி பவழங்களால் அழகாகச் செய்யப்பட்ட அணிகலன்களையும், கைகளில் வெகுநாட்கள் அணிந்திருந்ததால் கருத்தும் அங்கங்களின் பதிவுகளுடனும் கூடிய இந்த ஆபரணங்கள், இராமனால் சொல்லப்பட்டவையே என்று நினைக்கிறேன். (42,43)

(கடத்தி வரும் வேளையில் சீதையால்) கழற்றி எறியப்பட்டவைகளை, நான் இங்கே காணவில்லை; எந்த நகைகள் இவரால் கழற்றி எறியப்படவில்லையோ, அவைகளே இவை என்பதில் சந்தேகமில்லை. (44)

(அவர் தூக்கிச் செல்லப்பட்டபோது வீசிய) பொன் தகடு போன்று மஞ்சள் நிறமுள்ளதும், மங்களமானதுமான மேலாடையை, மரக்கிளைகளில் அப்போது வானர்கள் பார்த்தார்கள். ஒன்றையொன்று உரசி ஒலித்துக் கொண்டு தரையில் விழுந்தவைகளும், விலைமதிக்க முடியாதவைகளும், முக்கியமானவைகளுமான அந்த ஆபரணங்கள் இவராலேயே எறியப்பட்டன (என்பது உறுதியாகிறது.) (45,46)

இப்போது இவர் உடுத்தியிருக்கும் சேலை, வெகுநாளாக அணிந்திருப்பதால் நிறம் குன்றியிருக்கிறது; என்றாலும், அங்கே தூக்கியெறியப்பட்ட மேலாடை போன்ற அதே நிறத்துடன் இதுவுமிருக்கிறது. இது நிச்சயம். (47)

பொன்னிற அங்கங்களுடையவரும், இராமனுடைய பிரியமான பட்டத்தரசியும், கற்புடையவருமான இவர், கண் பார்வையிலிருந்து மறைந்திருந்தாலும், இராமனுடைய மனத்திலிருந்து விலகவில்லை. (48)

எவர் பொருட்டு இராமன் நான்குவிதமாக (இரக்கம், உருக்கம், சோகம், காமம் என்று) தவிக்கிறாரோ, அவரே இவர். 'தன்னைச் சேர்ந்த பெண்ணைக் காப்பாற்றாமல் விட்டுவிட்டேனே?' என்று இரக்கம்; 'அண்டியவர்களைக் காப்பது என்ற பிரதிக்கை தவறிவிட்டதே?' என்ற உருக்கம்; 'அக்னிசாட்சியாக மணந்தவளை இழந்தேனே?' என்ற சோகம்; 'பிரிய நாயகியைப் பிரிந்து இருக்கிறேனே?' என்ற காமம். (49,50)

இந்தத் தேவியின் உடலிலும் அங்கங்களிலும் எந்த அழகும் அமைப்பும் காணப்படுகின்றனவோ, அதே அழகும் அமைப்பும் இராமனிடத்திலும் அமைந்திருக்கின்றன. இந்தக் கருங்கண்ணாள் அவருக்குப் பொருத்தமானவரே. (51)

இந்தத் தேவியின் மனம் இராமனிடத்திலும், இராமனின் மனம் தேவியிடத்திலும் நிலைத்திருக்கிறது. அதனால்தான் இவரும் தருமாத்மாவான இராமனும், இதுநாள் வரை உயிரோடிருக்கிறார்கள். (52)

இவர் (சீதை) இல்லாமல் (தான் உயிரோடிருப்பது என்ற) செயற்கரிய செயலைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார், பிரபு இராமன், தன்னுடைய தேகத்தை இன்னமும் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறாரே? சோகத்தால் சரீரம் நசிக்கவில்லையே? (மதனாவஸ்தையைக் கிளர்ந்தெழச் செய்யும் இந்த சீதை இல்லாமல், பெருந்தோளரான இராமன் இன்னும் உயிரோடிருக்கிறார் என்றால் அது செயற்கரிய செயலேயாகும்.) (53)

இவ்வாறாக, சீதையைப் பார்த்ததும் வாய்குமாரரான அனுமான் மனமகிழ்ந்து, இராமனை மனத்தால் சிந்தித்தார். அந்தப் பிரபுவைக் கொண்டாடவும் செய்தார். (54)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
பதினைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஷோடசு: ஸர்கு:

ஹநுமத்பரீதாய:

- ப்ரசஸ்ய து ப்ரசஸ்தவ்யாம் ஸீதாம் தாம் ஹரிபுங்குவ: ।
 குணாபி₄ராமம் ராமம் ச புநஸ்சிந்தாபரோப₄வத் ॥ (1)
- ஸ முஹூர்த்தமிவ த்யாத்வா ப்யாஷ்பபர்யாகுலேக்ஷண: ।
 ஸீதாமாஸ்ரித்ய தேஜஸ்வீ ஹநுமாந் விலலாப ஹ ॥ (2)
- மாந்யா குருவிநீதஸ்ய லக்ஷ்மணஸ்ய குருப்ரியா ।
 யதி₃ ஸீதாபி து₃:க₂ார்தா காலோ ஹி து₃ரதிக்ரம: ॥ (3)
- ராமஸ்ய வ்யவஸாயஜ்ஞா லக்ஷ்மணஸ்ய ச தீ₄மத: ।
 நாத்யர்த்த₂ம் க்ஷுப்யதே தே₃வீ க₃ங்கே₃வ ஜலத₃ாக₃மே ॥ (4)
- துல்யஸீலவயோவ்ருத்தாம் துல்யாபி₄ஜநலக்ஷணாம் ।
 ராக₄வோர்ஹதி வைதே₃ஹீம் தம் சேயமஸிதேக்ஷணா ॥ (5)
- தாம் த்ருஷ்ட்வா நவஹேமாப₄ாம் லோககாந்தாமிவ ஸ்ரியம் ।
 ஜக₃ாம மநஸா ராமம் வசநம் சேத₃மப்₃ரவீத் ॥ (6)
- அஸ்யா ஹேதோர்விஸாலாக்ஷ்யா ஹதோ வாலீ மஹாப₃ுல: ।
 ராவணப்ரதிமோ வீர்யே கப₃ந்த₄ஸ்ச நிபாதித: ॥ (7)
- விராத₄ஸ்ச ஹதஸ்ஸங்க₂யே ராக்ஷஸோ பீ₄மவிக்ரம: ।
 வநே ராமேண விக்ரம்ய மஹேந்த₃ரேணேவ ஸம்ப₃ுர: ॥ (8)
- சதுர்த₃ஸுஹஸ்ராணி ரக்ஷஸாம் பீ₄மகர்மணாம் ।
 நிறதாநி ஜநஸ்த₄நே ஸரைரக்ய₃நிஸிகே₂ாபமை: ॥ (9)
- க₂ரஸ்ச நிறதஸ்ஸங்க₂யே த்ரிஸிராஸ்ச நிபாதித: ।
 தூ₃க்ஷணஸ்ச மஹாதேஜா ராமேண விதி₃தாத்மநா ॥ (10)
- ஐஸ்வர்யம் வாநராணாம் ச து₃ர்லப₄ம் வாலிபாலிதம் ।
 அஸ்யா நிமித்தே ஸுக்₃ரீவ: ப்ராப்தவாந் லோகஸத்க்ருதம் ॥ (11)
- ஸாக₃ரஸ்ச மயா க்ராந்த: ஸ்ரீமாந் நத₃நதீ₃பதி: ।
 அஸ்யா ஹேதோர்விஸாலாக்ஷ்யா: புரீ சேயம் நிரீக்ஷிதா ॥ (12)
- யதி₃ ராமஸ்ஸமுத்₃ராந்தாம் மேதி₃நீம் பரிவர்தயேத் ।
 அஸ்யா: க்ருதே ஜக₃ச்சாபி யுத்தமித்யேவ மே மதி: ॥ (13)
- ராஜ்யம் வா த்ரிஷு லோகேஷு ஸீதா வா ஜநகாத்மஜா ।
 த்ரைலோக்யராஜ்யம் ஸகலம் ஸீதாயா நாப்நுயாத் கலாம் ॥ (14)

ஸர்க்கம் : பதினாறு

சீதையைப் பார்த்து வருந்துதல்

வானரபுங்கவரான அனுமான், புகழ்ச்சிக்குரிய சீதையையும், தன்னுடைய நிற்குணங்களால் எல்லோரையும் வசீகரப்படுத்துகிற இராமனையும் மனத்திற்குள் கொண்டாடி, மறுபடியும் ஆழமான ஆலோசனையில் மூழ்கினார். கண்ணீரால் கலங்கிய கண்களுடன், தேஜஸ்வியான அனுமான் சீதையின் நிலை குறித்து சிறிதுநேரம் ஆழமாகச் சிந்தித்து வருந்தினார். (1,2)

'பெரியோர்களிடம் மரியாதை கொண்ட லட்சுமணனால் கௌரவிக்கத்தக்கவரும், இராமனுடைய பத்தினியுமான சீதைக்கும் இவ்வளவு துக்கம் ஏற்படுகிறது என்றால், விதியை யாராலும் மீறமுடியாது - என்பது சத்தியமல்லவா? (3)

இராமனுடைய பராக்கிரமத்தையும் லட்சுமணனின் புத்திசக்தியையும் சீதை அறிந்துள்ளபடியால்தான், மழைக் காலத்திலும் கலக்கமடையாத கங்கை நதி போல, (இவ்வளவு துன்பங்களுக்கிடையிலும்) அதிகமாக மனம் தளராமல் இருக்கிறார். (4)

இராமனுக்கு இணையான ஒழுக்கம், வயது, நடத்தை உடையவரும், இணையான உயர்குலம், லட்சணம் உடையவருமான சீதைக்கு இராமன் ஏற்றவர்; அவருக்குக் கருங்கண்ணாளான இவர் ஏற்றவர்.' மாசு களையப்பட்டுப் புத்தம்புதிதாக விளங்கும் தங்கத்தின் ஒளிபோன்றவரும், உலகத்தினரால் விரும்பப்படும் மகாலட்சுமியைப் போன்றவருமான சீதையைப் பார்த்ததும், மனத்தால் ஸ்ரீராமனைச் சிந்தித்தார். பின்வரும் வார்த்தைகளையும் தனக்குள் சொல்லிக் கொண்டார். (5,6)

'அகலமான கண்களைக் கொண்ட இவர் காரணமாக, மகாபலசாலியான வாலி கொல்லப்பட்டான்; வீர்யத்தில் இராவணனுக்குச் சமமான கபந்தனும் வீழ்த்தப்பட்டான். (7)

சண்டையில் மகேந்திரனால் சம்பராசுரன் கொல்லப்பட்டதைப் போல, பயங்கரமான பராக்கிரமத்தையுடைய ராக்ஷஸன் விராதன், இராமனால் சண்டையில் கொல்லப்பட்டான். (8)

ஜனஸ்தானத்தில், பயங்கரமான செயல்களைச் செய்யும் பதினாலாயிரம் ராக்ஷஸர்கள், நெருப்புக் கொழுந்து போன்ற பாணங்களால் கொல்லப்பட்டார்கள். (9)

தன் ஆற்றலைப் பற்றி நன்கு உணர்ந்திருந்த இராமனால், யுத்தத்தில் கரன் கொல்லப்பட்டான்; திரிசிரஸ் வீழ்த்தப்பட்டான்; மகாபலம் பொருந்திய தூஷணனும் அழிக்கப்பட்டான். வாலியினால் பராமரிக்கப்பட்டதும், பிறரால் அடைய முடியாததும், உலகத்தாரால் மதிக்கப்பட்டதுமான வானர ராஜ்யத்தை, இந்தத் தேவியின் காரணமாகவே சுகீவன் அடைந்தான். (10,11)

அகன்ற கண்களையுடைய இப்பிராட்டியின் காரணமாகவே, நதி-நதங்களுக்குப் பதியும் பெருஞ்செல்வத்தைத் தன்னுள் கொண்டுள்ளதுமான சமுத்திரத்தை, நான் தாண்டினேன்; இந்த இலங்கைப் பட்டணத்தையும் பார்த்தேன். (மேற்கிலிருந்து கிழக்கு நோக்கி ஓடும் ஆறு, நதி; கிழக்கிலிருந்து மேற்கு நோக்கி ஓடும் ஆறு, நதம்.) (12)

இந்தத் தேவிக்காக, கடல்குழ் பூமண்டலத்தையும் எல்லா உலகங்களையும் இராமன் தலைகீழாகப் புரட்டினாலும், அது பொருத்தம்தான் என்று நான் கருதுகிறேன். (13)

மூன்றுலக அரசரிமை உயர்ந்ததா? அல்லது, ஜனக நந்தினியான சீதை (என்ற ஒரு பெண்) உயர்ந்தவரா? - என்று ஆலோசித்தால், மூவுலக அரசரிமை என்பது சீதையின் வீசம் பகுதிக்குக்கூட ஈடாகாது. (வீசம், பதினாறில் ஒரு பங்கு.) (14)

இயம் ஸா த₄ர்மஸீலஸ்ய மைதி₂லஸ்ய மஹாத்மந: ।
ஸுதா ஜநகராஜஸ்ய ஸீதா ப₄ர்த்ருத்₃ருட₄வ்ரதா ॥ (15)

உத்தி₂தா மேதி₃நீம் பி₄த்த்வா சேஷத்ரே ஹலமுக₂க்ஷதே ।
பத்₃மரேணுநிபை₄: கீர்ணா ஸுபை₄: கேத₃ாரபாம்ஸுபி₄: ॥ (16)

விக்ராந்தஸ்யார்யஸீலஸ்ய ஸம்யுகே₃ஷ்வநிவர்திந: ।
ஸ்நுஷா த₃ஸரத₂ஸ்யைஷா ஜ்யேஷ்ட₂ா ராஜ்ஞோ யஸஸ்விநீ ॥ (17)

த₄ர்மஜ்ஞஸ்ய க்ருதஜ்ஞஸ்ய ராமஸ்ய விதி₃தாத்மந: ।
இயம் ஸா த₃யிதா ப₄ார்யா ராஷஸீவஸமாக₃தா ॥ (18)

ஸர்வாந் பே₄ாக₃ாந் பரித்யஜ்ய ப₄ர்த்ருஸ்நேஹப₃லாத்க்ருதா ।
அசிந்தயித்வா து:க₂ாநி ப்ரவிஷ்டா நிர்ஜநம் வநம் ॥ (19)

ஸந்துஷ்டா ப₂லமூலேந ப₄ர்த்ருஸுஸ்ருக்ஷணே ரதா ।
யா பராம் ப₄ஜதே ப்ரீதிம் வநோபி ப₄வநே யத₂ா ॥ (20)

ஸேயம் கநகவர்ணாங்கீ நித்யம் ஸுஸ்மிதப₄ாஷிணீ ।
ஸஹதே யாதநாமேதாமநர்த₂ாநாமப₄ாகி₃நீ ॥ (21)

இமாம் து ஸீலஸம்பந்நாம் த்₃ரஷ்டுமிச்ச₂தி ராக₄வ: ।
ராவணேந ப்ரமதி₂தாம் ப்ரபாமிவ பிபாஸித: ॥ (22)

அஸ்யா நூநம் புநர்லாப₄ாத்₃ராக₄வ: ப்ரீதிமேஷ்யதி ।
ராஜா ராஜ்யாத் பரிப்₄ரஷ்ட: புந: ப்ராப்யேவ மேதி₃நீம் ॥ (23)

காமபே₄ாகை: பரித்யக்தா ஹீநா ப₃ுந்துஜநேந ச ।
த₄ாரயத்யாத்மநோ தே₃ஹம் தத்ஸமாக₃மகாங்க்ஷிணீ ॥ (24)

நைஷா பஸ்யதி ராஷஸ்யோ நேமாந் புஷ்பப₂லத்₃ருமாந் ।
ஏகஸ்த₂ஹ்ருத₃யா நூநம் ராமமேவாநுபஸ்யதி ॥ (25)

ப₄ர்தா நாம பரம் நார்யா பூ₄க்ஷணம் பூ₄க்ஷணாத₃பி ।
ஏஷா விரஹிதா தேந பூ₄க்ஷணார்ஹா ந ஸோப₄தே ॥ (26)

து₃ஷ்கரம் குருதே ராமோ ஹீநோ யத₃நயா ப்ரபு: ।
த₄ாரயத்யாத்மநோ தே₃ஹம் ந து₃:கே₂நாவஸீத₃தி ॥ (27)

இமாமஸிதகேஸாந்தாம் ஸதபத்ரநிபே₄க்ஷணாம் ।
ஸுக₂ார்ஹாம் து₃:கிதாம் த்₃ருஷ்ட்வா மமாபி வ்யதி₂தம் மந: ॥ (28)

க்ஷிதிஷ்மா புஷ்கரஸந்திப₄ாஷீ யா ரக்ஷிதா ராக₄வலக்ஷ்மணாப்யாம் ।
ஸா ராஷஸீபி₄ர்விக்ருதேக்ஷணாபி: ஸம்ரக்ஷ்யதே ஸம்ப்ரதி வ்ருக்ஷமூலே ॥ (29)

இவர், அறநெறியாளரும் மகாத்மாவுமான மிதிலை மன்னன் ஜனகருடைய புதல்வி; கணவனிடத்தில் உறுதியான பற்றுக் கொண்டவர். வேள்விச்சாலை நிர்மாணத்துக்காக, பூமியைக் கலப்பையால் உழுதபோது, பூமியைப் பிளந்து கொண்டு தாமரையின் மகரந்தம் போன்ற மண்துகள் தூவப்பட்டவராக வெளிப்பட்டார். (15,16)

பராக்கிரமசாலியும், மேலான நடத்தை உள்ளவரும், யுத்தகளத்தில் பின்வாங்காதவருமான தசரத மன்னனுக்கு, புகழ்பெற்ற இந்த சீதை, முதல் நாட்டுப்பெண் (மருமகள்). (17)

அறம் அறிந்தவரும், செய்நன்றி உள்ளவரும், தன்னை அறிந்தவருமான இராமனின் அன்புக்குரிய மனைவியான சீதை, ராக்ஷஸிகளின் கட்டுப்பாட்டிலிருக்கிறார்! (இது காலத்தின் கோலம்தானே? விதியிலிருந்து யாரும் தப்ப முடியாதுதானே?) (18)

அரண்மனையிலிருந்த எல்லா போக சாதனங்களையும் துறந்து (உறவினர்களையும் துறந்து), கணவரிடம் கொண்டிருந்த தீவிரப்பற்றின் வலிமையால் ஈர்க்கப்பட்டு, (வனவாசத்திலிருக்கும்) துக்கங்களை மனத்தில் கொள்ளாமல், மக்கள் இல்லாத (உறவினரோ, நண்பரோ, பண்பாடுடையவர்களோ இல்லாத) காட்டுக்குள் புகுந்தார். (எவ்வளவு உயர்வான கற்புக்கரசி, அவர்!) (19)

நாயகனுக்குப் பணிவிடை செய்வதில் ஆர்வமுடைய சீதை, அரண்மனையில் உயர்ந்த உணவு வகைகளைப் புசித்தபோது எந்தத் திருப்தியை அடைந்தாரோ, அதே திருப்தியை வனத்தில் கனி-கிழங்குகளைப் புசித்து அடைந்தார். (20)

பொன்னிறம் கொண்டவரும் எப்போதும் புன்சிரிப்புடன் பேசுபவரும், கஷ்டங்களை அனுபவிக்கத் தகாதவருமான சீதை, இந்த வேதனைகளைச் சகித்துக் கொண்டிருக்கிறார். (21)

நீர்வேட்கை உடையவன் தண்ணீர்ப் பந்தலை நோக்கி ஓடிச் செல்வதைப் போல, இராவணனால் கவர்ந்து வரப்பட்டவரும், நன்னெறியினருமான சீதையைப் பார்ப்பதற்கு இராகவன் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார். நாட்டிலிருந்து துரத்தப்பட்ட மன்னன், திரும்பவும் நாட்டுரிமையை அடைந்தால் சந்தோஷப்படுவதைப்போல, இவரைத் திரும்பப் பெற்று இராகவன் நிச்சயமாகப் பெருமகிழ்ச்சியை அடைவார். (22,23)

சுகபோக சாதனங்களைவிட்டவரும், உற்றார்-உறவினர் அருகில் இல்லாதவருமான இவர், அவரை (இராகவனை)ச் சந்திப்பதில் அடக்கமுடியாத ஆவல் கொண்டிருப்பதால்தான், தன் உடலை இன்னமும் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். (24)

இவர், ராக்ஷஸிகளையோ, மலர்-கனியுடைய இந்த மரங்களையோ பார்க்கவில்லை; ஒரே மனத்துடன் இராமனையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்பது நிச்சயம். பெண்களுக்கு மற்றெல்லா அணிகலன்களைக் காட்டிலும் கொண்ட கணவனே சிறந்த ஆபரணம். கணவனோடுகூட இருக்கத்தக்கவரான இவரோ, அவர் இல்லாததால் பளிச்சென்று இருக்கவில்லை. (25,26)

இவர் இல்லாத பிரபு இராமன், செயற்கரிய செயலைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார் - தன் உடலை இன்னும் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறாரே? துக்கத்தால் அழியவில்லையே? (27)

கருமையான கூந்தலை உடையவரும், தாமரை போல் பிரகாசிக்கும் கண்களை உடையவரும், சுகம் அனுபவிக்கத்தக்கவரும், துக்கத்தில் இருப்பவருமான இவரைப் பார்த்து, என்னுடைய மனம்கூடக் கலக்கமடைகிறது. (28)

பூமாதேவிக்கு நிகரான பொறுமை உடையவரும், தாமரைக் கண்ணாளும், இராம-லட்சுமணர்களால் பாதுகாக்கப்பட்டவருமான சீதை, இப்போது ஒரு மரத்தின் அடியில், ஐயகோ! விகாரமான கண்களைக் கொண்ட ராக்ஷஸிகளால் கண்காணிக்கப்படுகிறார். (29)

ஹிமஹதநலிநீவ நக்ஷட்ரோபா₄ வ்யஸநபரம்பரயாதிபீ₃யமாநா ।
ஸஹசரரஹிதேவ சக்ரவாகீ ஜநகஸுதா க்ருபணாம் த₃ஸாம் ப்ரபந்நா ॥ (30)

அஸ்யா ஹி புஷ்பாவநதாக்₃ரஸாக₂:

ஸோகம் த்₃ரு₄ம் வை ஜநயந்த்யஸோகா: ।

ஹிமவ்யபாயேந ச ஸீதரஸ்மி:

அப்யுத்தி₂தோ நைகஸஹஸ்ரரஸ்மி: ॥ (31)

இத்யேவமர்த்த₂ம் கபிரந்வவேஷ்ய

ஸீதேயமித்யேவ நிவிஷ்டபு₃த்தி₄: ।

ஸம்ஸ்ரித்ய தஸ்மிந் நிஷஸாத₃ வ்ருசேஷ

ப₃லீ ஹரீணாமிருஷப₄ஸ்தரஸ்வீ ॥ (32)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகியே ஆதி₃காவ்யே

ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ ஷோ₃ட₃ஸ: ஸர்க₃: ॥

ஸப்தத₃ஸ: ஸர்க₃:

ராஷ்ஸீபரீவர:

தத: குமுத₃ஷண்ட₃போ₄ நிர்மலோ நிர்மலம் ஸ்வயம் ।

ப்ரஜக₃ம் நப₄ஸ்சந்த்₃ரோ ஹம்ஸோ நீலமிவோத₃கம் ॥ (1)

ஸாசிவ்யமிவ குர்வந் ஸ ப்ரப₄யா நிர்மலப்ரப₄: ।

சந்த்₃ரமா ரஸ்மிபி₄ஸ்ஸீதை: ஸிஷேவே பவநாத்மஜம் ॥ (2)

ஸ த₃த்₃ர்ஸ ததஸ்ஸீதாம் பூர்ணசந்த்₃ரநிப₄நநாம் ।

ஸோகப₄ராரிவ ந்யஸ்தாம் ப₄ராரநாவமிவாம்₄ப₄ஸி ॥ (3)

தித்₃ருஷமாணோ வைதே₃ஹீம் ஹநுமாந் பவநாத்மஜ: ।

ஸ த₃த்₃ர்ஸாவித₃ரஸ்த₂ ராஷ்ஸீர்கோ₄ரத₃ர்ஸநா: ॥ (4)

ஏகாஷீமேககர்ணாம் ச கர்ணப்ராவரணாம் தத₂ா ।

அகர்ணாம் ஸங்குகர்ணாம் ச மஸ்தகோச்ச₂வாஸநாஸிகாம் ॥ (5)

அதிகாயோத்தமாங்கீம் ச தநுதீர்க₄ஸிரோத₄ராம் ।

த்₂வஸ்தகேஸீம் தத₂ாகேஸீம் கேஸகம்ப₃லத₄ாரிணீம் ॥ (6)

லம்ப₃கர்ணலலாடாம் ச லம்போ₃த₃ரபயோத₄ராம் ।

லம்போஷ்₂ம் சுப₃கோஷ்₂ம் ச லம்ப₃ஸ்யாம் லம்ப₃ஜாநுகாம் ॥ (7)

ஹ்ரஸ்வாம் தீர்க₄ாம் தத₂ா குப்₃ஜாம் விகடாம் வாமநாம் தத₂ா ।

கராலாம் புக்₂நவக்த்ராம் ச பிங்க₃ஷீம் விக்ருதாநநாம் ॥ (8)

பனிப்பொழிவினால் தாக்குண்ட தாமரை போல் சோபை இழந்தவரும், தொடர்ந்து வரும் முடிவில்லாத துக்கங்களால் பீடிக்கப்பட்டவருமான ஜனகன் புதல்வி, கணவனை விட்டுப் பிரிந்திருக்கும் பெண் சக்ரவாகம் போல மிகவும் இரங்கத்தக்க நிலையை அடைந்திருக்கிறார். (பெண் சக்ரவாகம், இரவில் ஆண்துணையின் பிரிவைத் தாங்காது என்று கூறப்படுகிறது.) (30)

பனிக்கால முடிவில் (வசந்தத்தின் துவக்கத்தில்) மலர்க்கொத்துக்களின் பாரத்தால் நன்றாக வளைந்த கிளைநுனிகளையுடைய அசோக மரங்களும், ஆயிரக்கணக்கான குளிர்ந்த கிரணங்களுடன் உதித்துள்ள பூர்ணசந்திரனும், இந்தப் பிராட்டியின் துக்கத்தை அதிகப்படுத்துகின்றன. (கணவனோடு இருந்தால் மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும் இவைகள், கணவன் அருகில் இல்லாததால் அதிகமான துக்கத்தைக் கொடுக்கின்றன.) (31)

மிகவும் பலசாலியும், வேகமாக செயல்படுபவரும், வானரசிரேஷ்டருமான அனுமான், இந்த விஷயத்தைப் பற்றி இவ்வாறெல்லாம் ஆலோசித்த பின்னர், 'இவர் சீதைதான்' என்ற உறுதியான முடிவுக்கு வந்தவராய், அந்த மரத்திலேயே தங்கிவிட்டார். (32)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
பதினாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : பதினேழு

அரக்கிகளைப் பார்த்தல்

ஆம்பல் கூட்டத்தின் ஒளியை உடையவனும், இயல்பாகவே மாசற்றவனுமான சந்திரன், தண்ணீரில் அன்னம் நீந்துவதைப் போல, அப்பமுக்கில்லாத நீலவண்ண ஆகாயத்தில் தோன்றினான். (1)

தூய காந்தியைக் கொண்ட அந்தி சந்திரன், தானும் (இராமகாரியத்திற்கு) உதவி செய்வதைப் போல, குளிர்ந்த கிரணங்களால் வாயுகுமாரருக்குச் சேவை செய்தான். (2)

அப்போது அவர் (அனுமான்), பூர்ணசந்திரன் போன்ற ஒளிபடைத்த முகமுடைய சீதையை, அதிக பளு ஏற்றப்பட்டதால் கடலில் அமிழ்ந்து மெல்லச் செல்லும் மரக்கலம் போல, சோகக்கமையால் அழுத்தப்பட்டவராகக் கண்டார். (3)

வைதேகியைக் காண விரும்பிய வாயுகுமாரர், அவர் பக்கத்திலேயே பயங்கர உருவம் படைத்த ராக்ஷஸிகள் (உறங்கிக் கொண்டு) இருக்கக் கண்டார். (4)

ஒற்றைக் கண்ணாள்; ஒரே காது உள்ளவள்; காதுக்கு முடியுள்ளவள்; காதற்றவள்; ஈட்டி போன்ற காது உடையவள்; மூச்சுவிடும் முக்கைத் தலையில் பெற்றிருப்பவள்; மிகப்பெரிய உடலும் தலையும் கொண்டவள்; சிறுத்து, நீண்ட கழுத்தை உடையவள்; சிதறிய கூந்தலை உடையவள்; கூந்தலே இல்லாதவள்; தன் உடற்கேசங்களே கம்பளத் துணிபோல் அமைந்தவள்; தொங்குகின்ற காதுகளையும் நெற்றியையும் உடையவள்; தொங்குகின்ற வயிற்றையும் நகில்களையும் உடையவள்; தொங்கும் உதடுகள் கொண்டவள்; முகவாய்கட்டையைத் தொட்டுக் கொண்டிருக்கும் உதடுகளை உடையவள்; முகம் தொங்கியவள்; தொங்கும் முழங்கால்களைப் பெற்றவள்; குள்ளமானவள்; உயரமானவள்; கூனிக் குறுகிய உடலைப் பெற்றவள்; சிற்றுரு படைத்தவள்; பயங்கரமானவள்; வளைந்த முகத்தை உடையவள்; மஞ்சள் வண்ணக் கண்களை உடையவள்; விகாரமான முகத்தை உடையவள் - இம்மாதிரியான ராக்ஷஸிகளைப் பார்த்தார். (5-8)

- விக்குதா: பிங்குலா: காலீ: க்ரோத₄நா: கலஹப்ரியா: ।
காலாயஸ மஹாஸுலகூடமுத்₃க₃ரத₄ரிணீ: ॥ (9)
- வராஹம்ருக₃ஸார்தூ₃ல மஹிஷாஜுஸிவாமுகீ: ।
க₃ஜோஷ்ட்ரஹயபாதீ₃ஸ்ச நிக₂தாஸிரஸோ₅பரா: ॥ (10)
- ஏகஹஸ்தைகபாதா₃ஸ்ச க₂ரகர்ண்யஸ்வகர்ணிகா: ।
கோகர்ணீஹஸ்திகர்ணீ₃ஸ்ச ஹரிகர்ணீஸ்தத₂ா₅பரா: ॥ (11)
- அநாஸா அதிநாஸா₃ஸ்ச திர்யங்நாஸா விநாஸிகா: ।
க₃ஜஸந்நிப₄நாஸா₃ஸ்ச லலாடோச்ச₂வாஸநாஸிகா: ॥ (12)
- ஹஸ்திபாதா மஹாபாதா கோபாதா: பாதகுலிகா: ।
அதிமாத்ரஸிரோக்₃ரீவா அதிமாத்ரகுசோத₃ரீ: ॥ (13)
- அதிமாத்ராஸ்யநேத்ரா₃ஸ்ச தீர்க₄ஜிஹ்வாநக₂ாஸ்தத₂ா ।
அஜாமுகீ₂ஹஸ்திமுகீ₂ர்கோமுகீ: ஸுகரீமுகீ: ॥ (14)
- ஹயோஷ்ட்ர க₂ரவக்த்ரா₃ஸ்ச ராஷஸீர்கோ₄ரத₃ர்ஸநா: ।
ஸுலமுத்₃க₃ரஹஸ்தா₃ஸ்ச க்ரோத₄நா: கலஹப்ரியா: ॥ (15)
- கராலா தூ₄மர்கேஸீ₃ஸ்ச ராஷஸீர்விக்குதாநநா: ।
பிபுந்தீஸ்ஸததம் பாநம் ஸத₃ா மாம்ஸஸுராப்ரியா: ॥ (16)
- மாம்ஸஸோணிததி₃க்₃த₄ாங்கீர்மாம்ஸஸோணிதபே₄ஜநா: ।
தா: த₃த₃ர்ஸ கபிஸ்ரேஷ்டே₂ா ரோமஹர்ஷணத₃ர்ஸநா: ॥
ஸ்கந்த₂வந்தமுபாஸீநா: பரிவார்ய வநஸ்பதிம் ॥ (17)
- தஸ்யா₅த₄ஸ்தாச்ச தாம் தே₃வீம் ராஜபுத்ரீமநிந்தி₃தாம் ॥ (18)
- லக்ஷயாமாஸ லக்ஷமீவாந் ஹநுமாந் ஜநகாத்மஜாம் ।
நிஷ்ப்ரப₄ாம் ஸோகஸந்தப்தாம் மலஸங்குலமூர்த₄ஜாம் ॥ (19)
- ஷீணபுண்யாம் ச்யுதாம் பூ₄மௌ தாராம் நிபதிதாமிவ ।
சாரித்ரவ்யபதே₃ஸாட்ட₄யாம் ப₄ர்த்ருத₃ர்ஸநது₃ர்க₃தாம் ॥ (20)
- பூ₄ஷணைருத்தமைர்ஹீநாம் ப₄ர்த்ருவாத்ஸல்யபூ₄ஷணாம் ।
ராஷஸாதி₂பஸம்ருத்த₄ாம் ப₃ந்து₄பி₄ஸ்ச விநாக்ருதாம் ॥ (21)
- வியூத₄ாம் ஸிம்ஹஸம்ருத்த₄ாம் ப₃த்த₄ாம் க₃ஜவதூ₄மிவ ।
சந்த்₃ரேக₂ாம் பயோத₃ாந்தே ஸாரத₃ாப்₄ராரிவா₅வ்ருதாம் ॥ (22)
- க்லிஷ்டரூபாமஸம்ஸ்பர்ஸாத் அயுக்தாமிவ வல்லகீம் ।
ஸீதாம் ப₄ர்த்ருவஸே யுக்தாமயுக்தாம் ராஷஸீவஸே ॥ (23)
- அஸோகவநிகாமத்₂யே ஸோகஸாக₃ரமாப்லுதாம் ।
தாபி: பரிவ்ருதாம் தத்ர ஸக்₃ரஹாமிவ ரோஹிணீம் ॥ (24)

விகார முகம் உடையவர்கள்; மஞ்சள் மற்றும் கருப்பு நிறங்கொண்டவர்கள்; கோபம் கொண்டவர்கள்; கலகம் செய்வதில் பிரியமுடையவர்கள்; இரும்பினாலான பெரிய சூலம், சம்மட்டி, தடி ஆகியவைகளைத் தாங்கிக் கொண்டிருப்பவர்கள்;

பன்றி-மான்-புலி-எருமை-ஆடு-நரி போன்ற முகமுடையவர்கள்; யானை-ஒட்டகம்-குதிரை போன்ற கால்கள் உடையவர்கள்; உள்ளே புதைந்துள்ள தலையை உடையவர்கள்; கழுதை-குதிரை-பசு-யானை-குரங்குகளுக்கு உள்ளது போன்ற காதுகளை உடையவர்கள்; மூக்கு இல்லாதவர்கள்; பெரிய மூக்கு உடையவர்கள்; குறுக்காக வளர்ந்த மூக்கைக் கொண்டவர்கள்; விகாரமான மூக்கு உடையவர்கள்; யானையின் துதிக்கை போல் நீண்ட மூக்கால் மூச்சு விடுகின்றவர்கள்; நெற்றியில் மூக்கு உடையவர்கள்;

யானைக்கால் உள்ளவர்கள்; நீளமான கால்களை உடையவர்கள்; பசுவினத்தைப் போன்ற கால் உடையவர்கள்; காலில் கேசம் நிரம்பியவர்கள்; அளவுக்கு அதிகமாகப் பருத்த தலை-கழுத்து-மார்பகம்-வயிறு-வாய்-கண் உடையவர்கள்; நீண்ட நாக்கு-நகம் உடையவர்கள்; ஆடு-யானை-பசு-பன்றி முதலியவற்றின் முகத்தை உடையவர்கள்;

குதிரை-ஒட்டகம்-கழுதை போன்ற முகத்தை உடையவர்கள்; பயங்கரமான பார்வையைக் கொண்டவர்கள்; சூலம், இரும்புத் தடியைக் கையில் ஏந்தியவர்கள்; கோபம் கொண்டவர்கள்; கலகத்தில் பிரியமுடையவர்கள்; பயங்கரமானவர்கள்; செம்பட்டையான கூந்தல் உடையவர்கள்; விகாரமான முகத்தை உடையவர்கள்; எப்போதும் கள் குடிப்பவர்கள்; எப்போதும் புலால், கள் இவற்றில் நாட்டம் கொண்டவர்கள்;

மாமிசம், ரத்தம் பூசப்பட்ட அங்கங்களை உடையவர்கள்; புலால்-ரத்தத்தையே புசிப்பவர்கள்; மயிர்கூச்சலை உண்டுபண்ணும் பார்வையைக் கொண்டவர்கள் - இவ்வாறான அரக்கிகள் கிளைகளோடு கூடிய அந்தப் பெரிய மரத்தைச் சுற்றி உட்கார்ந்திருப்பதைப் பார்த்தார், அனுமான். (9-17)

அந்த மரத்தின் அடியில், அரசகுமாரியும் தூயவளும் ஜனகன் புதல்வியும், ஒளி மழுங்கியவளும், துக்கத்தால் துன்பப்படுவளும், எண்ணெய் தடவி வாரப்படாததால் சிக்குப்பிடித்த கூந்தல் உடையவளுமான அந்தப் பிராட்டியை, புகழ்மிக்க அனுமான் கண்டார். (18,19)

புண்ணியம் குறைந்து போனதால் பூமியில் விழுந்த நட்சத்திரம் போன்றவளும், நன்னடத்தையால் புகழ் பெற்றவளும், நாயகனைக் காண இயலாமல் தடை செய்யப்பட்டிருப்பவளும், உத்தமமான அணிகலன்களை அணியாதவளும், கணவரின் பேரன்பையே ஆபரணமாகக் கொண்டவளும், அரக்க மன்னனால் காவல் வைக்கப்பட்டுள்ளவளும், உறவினர்களைக் காண முடியாமற்செய்யப்பட்டவளும்,

தன் இனத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டு சிங்கத்தால் சிறை வைக்கப்பட்டுள்ள பெண்யானையைப் போன்றவளும், மழைக்கால முடிவில் சரத்தால மேகங்களால் மறைக்கப்பட்ட பிறைச்சந்திரன் போன்றவளும், முறையான தலைநீராடல் முதலியன இல்லாததால் மாசடைந்த மேனியளும், மீட்டப்படாத வீணை போன்றவளும், கலப்பையில் தோன்றியவளும், தன் நாயகனுக்குக் கட்டுப்பட்டவளும், ராக்ஷஸிகளுக்கு வசப்படாதவளும்,

அசோகவனத்தின் மத்தியில் (சோகத்தைப் போக்கும் இடத்தில் இருந்தபோதிலும்) சோகக் கடலில் மூழ்கியவளும், கொடிய கிரகங்களால் சூழப்பட்ட ரோகிணி போல் அரக்கிகளால் சூழப்பட்டவளும், பூக்காத கொடி போன்றவளுமான தேவியை, அனுமான் பார்த்தார். (20-24)

ததுதூஸ ஹநுமாந் தேவீம் லதாமகுஸுமாமிவ ।
ஸா மலேந ச திக்தாங்கீ வபுஷா சாப்யலங்க்ருதா ॥
ம்குணாலீ பங்கதிக்தேவ விபாதி ந விபாதி ச ॥ (25)

மலிநேந ச வஸ்த்ரேண பரிக்லிஷ்டேந பாமிநீம் ।
ஸம்வ்ருதாம் ம்ருக்யஸாப்யாஷீம் ததுதூஸ ஹநுமாந் கபி: ॥ (26)

தாம் தேவீம் தீநவதநாம் அதீநாம் பூர்த்ருதேஜஸா ।
ரஷிதாம் ஸ்வேந ஸீலேந ஸீதாமஸிதலோசநாம் ॥ (27)

தாம் த்ருஷ்ட்வா ஹநுமாந் ஸீதாம் ம்ருக்யஸாப்யநிபேஷணாம் ।
ம்ருக்யந்யாமிவ த்ரஸ்தாம் வீக்ஷமாணாம் ஸமந்தத: ॥ (28)

தஹந்தீமிவ நிஸ்ப்வாஸைர்வ்ருக்ஷாந் பல்லவதாரிண: ।
ஸங்காதமிவ ஸோகாநாம் து:கஸ்யோர்மிமிவோத்திதாம் ॥ (29)

தாம் க்ஷமாம் ஸுவிபூக்தாங்கீம் விநாபரணஸோபிநீம் ।
ப்ரஹர்ஷமதுலம் லேபே மாருதி: ப்ரேக்ஷய மைதி₂லீம் ॥ (30)

ஹர்ஷஜாநி ச ஸோஸ்ப்ருணி தாம் த்ருஷ்ட்வா மதி₃ரேக்ஷணாம் ।
முமோச ஹநுமாம்ஸ்தத்ர நமஸ்சக்ரே ச ராகவம் ॥ (31)

நமஸ்க்ருத்வா ஸ ராமாய லக்ஷமணாய ச வீர்யவாந் ।
ஸீதாதூஸநஸம்ஹ்ருஷ்டோ ஹநுமாந் ஸம்வ்ருதோபவத் ॥ (32)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதிகாவ்யே
ஸுந்தரகாண்டே ஸந்ததஸ: ஸர்க: ॥

அஷ்டாதஸ: ஸர்க:

ராவணாகுமநம்

ததா விப்ரேக்ஷமாணஸ்ய வநம் புஷ்பிதபாதபம் ।
விசிந்வதஸ்ச வைதேஹீம் கிஞ்சிச்சேஷா நிஸாபவத் ॥ (1)

ஷட்யங்கவேதவிதுஷாம் க்ரதுப்ரவரயாஜிநாம் ।
ஸுஸ்ராவ ப்ரஹ்மகோஷாம்ஸ்ச விராத்ரே ப்ரஹ்மரக்ஷஸாம் ॥ (2)

அத மங்குளவாதித்தரை: ஸப்தை: ஸ்ரோத்ரமநோஹரை: ।
ப்ராபுத்யத மஹாபூஹூர்த்யகூரீவோ மஹாபுல: ॥ (3)

விபுத்ய து யதகாலம் ராக்ஷஸேந்த்ர: ப்ரதாபவாந் ।
ஸ்ரஸ்தமால்யாம்புரதரோ வைதேஹீமந்வசிந்தயத் ॥ (4)

அழுக்கடைந்த அங்கங்களை உடையவளும், தன் உடலின் இயற்கையான அழகால் அலங்கரிக்கப்பட்டவளுமான சீதை, சேற்றினுள் மறைந்திருக்கும் தாமரைத் தண்டு போல் ஒளி வீசிக்கொண்டும் வீசாமலும் இருந்தாள். (25)

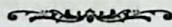
அழுக்கடைந்த கசங்கிய ஆடையை அணிந்திருந்தவளும், அழகு வாய்ந்தவளும், மான்குட்டியின் கண்போன்ற கண்களை உடையவளும், தேவமங்கை போன்றவளும், கவலைக்குறியுள்ள முகம் உடையவளும், தன் நாயகனின் பேராற்றலை அறிந்திருந்ததால் கவலையற்றிருப்பவளும், தன்னுடைய ஒழுக்கத்தால் பாதுகாக்கப்படுபவளும், கருவிழியாளமான சீதையை, அனுமான் கண்டார். (26,27)

மான்குட்டிக்கு ஒப்பான கண்களை உடையவளும், அச்சம் கொண்ட பெண்மான் போல நானாதிசையிலும் பார்க்கிறவளும், துளிருடன் கூடிய மரங்களைத் தன் (வெம்மையான) மூச்சுக்காற்றால் எரிப்பவளும், சோகக் குவியல் போன்றவளும், துக்கசாகரத்தில் மேலெழும்பிய அலை போன்றவளும், பொறுமையே உருவெடுத்து வந்தாற்போன்றவளும், அளவாக அமைக்கப்பட்ட அங்கங்களை உடையவளும், அணிகலன்களின்றியே சோபிப்பவளுமான சீதையைப் பார்த்துவிட்டதால், அனுமான் அளவற்ற சந்தோஷம் அடைந்தார். (28-30)

மயக்கும் விழிகளையுடைய அவளைக் கண்டதும் அவர் ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிந்தார்; (மனத்தால்) இராமனை நமஸ்கரித்தார். (31)

சீதையைப் பார்த்துவிட்ட மகிழ்ச்சியால், இராம-லட்சுமணர்களை (மனத்தால்) நமஸ்கரித்து, (ராக்ஷஸிகள் தன்னைப் பாராமலிருப்பதற்காக) அனுமான் (மரத்தின் இலைமறைவில்) மறைந்து கொண்டார். (32)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
பதினேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : பதினெட்டு

இராவணன் வருகை

மலர்களைக் கொண்ட மரங்களையுடைய காட்டைப் பார்த்துக் கொண்டே சீதையைத் தேடிக் கொண்டிருந்தபோது, இரவு வேளை (அநேகமாக முடிந்து) சிறிது நேரம்தான் மீதமிருந்தது. (1)

ஆறு அங்கங்களுடன் வேதங்களைக் கற்றவர்களும், உயர்ந்த வேள்விகளைச் செய்தவர்களுமான பிராமண ராக்ஷஸர்களின் வேத கோஷங்களை இரவின் பின்பகுதியில் கேட்டார், அனுமான். (2)

அப்போது, பெரும்பலசாலியும் தோள்வலிமையுடையவனுமான பத்துத்தலை இராவணன், மங்கள வாத்தியங்களாலும், செவிக்கும் மனத்துக்கும் இதமளிக்கும் ஒலிகளாலும் விழித்துக் கொண்டான். (3)

உரிய நேரத்தில் விழித்துக் கொண்டவுடன், நழுவிய மலர்மாலை-ஆடைகளைக் கொண்ட பராக்கிரமசாலியான இராவணன், சீதையை நினைத்துக் கொண்டான். (4)

- புருஷம் நியுக்தஸ்தஸ்யாம் ச மத்யநேந மதேயாத்கட: ।
ந ஸ தம் ராஷஸ: காமம் ஸஸாகாத்மநி கூஹிதும் ॥ (5)
- ஸ ஸர்வாபரணையுக்தோ பிபுரச்ச்ரியமநுத்தமாம் ।
தாம் நகைர்புஹுபிர்ஜுஷ்டாம் ஸர்வபுஷ்பபலோபகை: ॥ (6)
- வ்ருதாம் புஷ்கரிணீபிபுச்ச நாநாபுஷ்போபஸோபிதாம் ।
ஸத்யாமதேயுச்ச விஹகையர்விசித்ராம் பரமாத்துபுதை: ॥ (7)
- ஈஹாம்ருகையுச்ச விவிதைர்ஜுஷ்டாம் த்ருஷ்டிமநோஹரை: ।
வீதீ: ஸம்ப்ரேசுமானஸ்ச மணிகாஞ்சநதோரணா: ॥ (8)
- நாநாம்ருகையுணாகீர்ணாம் பலை: ப்ரபதிதைர்வ்ருதாம் ।
அஸோகவநிகாமேவ ப்ராவிஸத் ஸந்ததத்ருமாம் ॥ (9)
- அங்கநா: ஸதமாத்ரம் து தம் வ்ரஜந்தமநுவ்ரஜந் ।
மஹேந்த்ரமிவ பௌஸ்த்யம் தேவக்யந்தர்வயோஷித: ॥ (10)
- தீபிகா: காஞ்சநீ: காஸ்சித் ஜக்ருஹுஸ்தத்ர யோஷித: ।
வாலவ்யஜநஹஸ்தாஸ்ச தாலவ்ருந்தாநி சாஸ்பரா: ॥ (11)
- காஞ்சநைரபி புருங்காரைர்ஜஹரு: ஸலிலமக்ரத: ।
மண்டலாக்ரா: புருஸீஸ்சைவ க்ருஹ்யாந்யா: ப்ருஷ்டதோ யயு: ॥ (12)
- காசித் ரத்நமயீம் ஸ்தாலீம் பூர்ணாம் பாநஸ்ய புமிநீ ।
துஷ்ணா துஷ்ணேணைவ ததா ஜக்ராஹ பாணிநா ॥ (13)
- ராஜஹம்ஸப்ரதீகாஸம் சத்ரம் பூர்ணஸஸிப்ரபம் ।
ஸௌவர்ணதூண்டமபரா க்ருஹீத்வா ப்ருஷ்டதோ யயௌ ॥ (14)
- நித்ராமத்யுபாநாஷ்யோ ராவணஸ்யோத்தமா: ஸத்ரிய: ।
அநுஜக்மு: பதிம் வீரம் கநம் வித்யுல்லதா இவ ॥ (15)
- வ்யாவித்தஹாரகேயுரா: ஸமாம்ருதிதவர்ணகா: ।
ஸமாகுலிதகேஸாந்தா: ஸஸ்வேதுவதுநாஸ்ததா ॥ (16)
- கூர்ணந்த்யோ மத்யஸேஷேண நித்ரயா ச ஸுபநநா: ।
ஸ்வேதுக்லிஷ்டாங்குகுஸுமா: ஸுமால்யாகுலமூர்தஜா: ॥ (17)
- ப்ரயாந்தம் நைர்ருதபதிம் நார்யோ மதிருலோசநா: ।
புஹுமாநாச்ச காமாச்ச ப்ரியா: புர்யாஸ்தமந்வயு: ॥ (18)
- ஸ ச காமபராதீந: பதிஸ்தாஸாம் மஹாபுல: ।
ஸீதாஸக்தமநா மந்தேயா மத்யாஞ்சிதக்யதிர்புபௌ ॥ (19)

மன்மதனால் (இராவணன் மீது) சீதையினிடத்தில் நன்றாக (காமம்) ஏவப்பட்டவனும், கர்வம் நிரம்பியவனுமான இராவணன், காமத்தைத் தன்னுள் அடக்க முடியாதவனாக இருந்தான். (5)

எல்லா அணிகலன்களையும் தரித்துக் கொண்டு மிகவும் ஒளிவீசிக் கொண்டிருந்த இராவணன், இரத்தினங்களாலும் தங்கத்தாலும் செய்யப்பட்ட தோரணவாயில்கள் அமைந்த தெருக்களைப் பார்த்துக் கொண்டே, எல்லாவிதமான மலர்களும் கனிகளும் நிறைந்த பலவகையான மரங்களோடு கூடியதும், தாமரை ஓடைகள் உடையதும், பல்வகை மலர்களால் பிரகாசிப்பதும், எப்போதும் மதங்கொண்ட பறவைகள் பறந்து கொண்டிருப்பதும், மிகவும் ஆச்சரியத்தை உண்டுபண்ணக் கூடியதும், கண்களையும் கருத்தையும் கவரும் பல பொம்மை விலங்குகளோடு கூடியதும், பலவகை விலங்குகளால் சூழப்பட்டதும், கீழே விழுந்த பழங்களால் நிரம்பியதும், வரிசையாக வைக்கப்பட்ட மரங்களை உடையதுமான அசோகவனத்தைச் சென்றடைந்தான். (6-9)

மகேந்திரன் செல்லும்போது, ஏராளமான தேவ-கந்தர்வப் பெண்கள் உடன் செல்வதைப்போல, (அசோகவனத்தை நோக்கிச்) செல்லுகின்ற புலஸ்திய குலத்தோன்றலான அவனுடன் நூற்றுக்கணக்கான மடந்தையர்கள் சென்றார்கள். (10)

அவர்களில் சில பெண்கள் தங்கப்பிடியுடன் கூடிய தீவட்டிகளையும், சாமரங்களையும், பனை விசிறிகளையும் கையில் பிடித்திருந்தார்கள். (11)

மற்றும் சிலர், தங்கப் பாத்திரங்களில் தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டு முன்னதாகச் சென்றனர். வேறு சிலர் கத்தியுடனும், சிலர் பிருசி எனப்படும் அரசருக்குரிய சிறப்பான ஆசனத்தை எடுத்துக் கொண்டும், அவன் பின்னால் சென்றார்கள். (12)

இரத்தினமயமான மதுப்பாத்திரத்தைத் திறமையாக வேலை செய்யக்கூடிய இன்னொருத்தி கைகளில் தூக்கிக் கொண்டாள். (13)

ராஜஹம்ஸம் போல் வெண்மையானதும், பூரணசந்திரனைப் போல் ஒளிவீசுவதும், தங்கப்பிடியை உடையதுமான குடையை எடுத்துக் கொண்டு பின்புறமாகச் சென்றாள், இன்னொருத்தி. (14)

உறக்கமும் காமமும் நிறைந்த கண்களையுடைய இராவணனுடைய உத்தமப் பெண்டிர், மேகத்தைப் பிரியாத மின்னல் கொடிகள் போல், வீரனான தம் நாயகனைப் பின்தொடர்ந்து சென்றார்கள். (15)

நழுவிய முத்துமாலை-தோள்வளை உடையவர்களும், உடல் மேற்பூச்சு அழிந்து போனவர்களும், நுனி அவிழ்ந்து தொங்கும் பின்னலை உடையவர்களும், வியர்வை நிரம்பிய முகத்தை உடையவர்களும், தூக்கத்தாலும் மீதமிருந்த மயக்கத்தாலும் தள்ளாடி நடப்பவர்களும், அழகு மிகுந்த முகமுடையவர்களும், வியர்வையால் நனைந்த உடலில் மலர்மாலை உடையவர்களும், மாலைகள் பின்னிய கூந்தலுள்ளவர்களும், மயக்கும் விழிகள் கொண்டவர்களும், இராவணனின் அன்புக்குரிய மனைவிகளுமான அந்தப் பெண்மணிகள், அவனிடம் வைத்திருந்த பெருமதிப்பினாலும் காமத்தாலும் அவனைப் பின்தொடர்ந்து சென்றார்கள். (16-18)

காமவசப்பட்டவனும், அந்தப் பெண்களுக்கு நாயகனும், இழிந்தவனும், மகாபலமுள்ளவனுமான இராவணன், சீதையிடம் பற்றுக் கொண்ட மனத்துடன், அகங்காரத்தால் விறுவிறுப்பான நடையுடன் சென்றான். (19)

தத: காஞ்சிநிநாதும் ச நூபுராணாம் ச நிஸ்ஸ்வநம் ।
ஸுஸ்ராவ பரமஸ்தீணாம் ஸ கபிர்மாருதாத்மஜ: ॥ (20)

தம் சாஃப்ரதிமகர்மாணம் அசிந்த்யபுலபௌருஷம் ।
த்வாரதேயமநுப்ராப்தம் துத்யஸ ஹநுமாந் கபி: ॥ (21)

தீபிகாபி₄ரநேகாபி₄: ஸமந்தாதுவப₄ாஸிதம் ।
கந்த₄தைலாவஸித்தாபி₄: த்₄ரியமாணாபி₄ரக்யரத: ॥ (22)

காமத்யுர்பமதை₃யுக்தம் ஜிஹ்மதாம்ராயதேஷணம் ।
ஸமஷமிவ கந்த்யுர்பம் அபவித்த₄யஸராஸநம் ॥ (23)

மதிதாம்ருதபேநாப₄மரஜோ வஸ்த்ரமுத்தமம் ।
ஸலீலமநுகர்ஷந்தம் விமுக்தம் ஸக்தமங்க்யதே₃ ॥ (24)

தம் பத்ரவிடபே லீந: பத்ரபுஷ்பக₄நாவ்ருத: ।
ஸமீபமுபஸம்க்ராந்தம் நித்யாதுமுபசக்ரமே ॥ (25)

அவேஷமாணஸ்து ததோ துத்யஸ கபிகுஞ்ஜர: ।
ரூபயௌவநஸம்பந்நா ராவணஸ்ய வரஸ்த்ரிய: ॥ (26)

தாபி₄: பரிவ்ருதோ ராஜா ஸுரூபாபி₄ர்மஹாயஸா: ।
தந்ம்ருக்யத்₃விஜஸம்க்யுஷ்டம் ப்ரவிஷ்ட: ப்ரமத்யாவநம் ॥ (27)

ஷீபே₃ விசித்ராப₄ரண: ஸங்குகர்ணோ மஹாபுல: ।
தேந விஸ்ரவஸ: புத்ர: ஸ த்₃ருஷ்டோ ராக்ஷஸாதி₄ப: ॥ (28)

வ்ருத: பரமநாரீபி₄ஸ்தாராபி₄ரிவ சந்த்யுரமா: ।
தம் துத்யஸ மஹாதேஜா: தேஜோவந்தம் மஹாகபி: ॥ (29)

ராவணோயம் மஹாப₃ாஹுரிதி ஸஞ்சிந்த்ய வாநர: ।
ஸோயமேவ புரா ஸேதே புரமத்யே க்₃ருஹோத்தமே ॥
அவப்லுதோ மஹாதேஜா: ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ॥ (30)

ஸ தத்யுப்யக்₃ரதேஜாஸ்ஸந் நிர்தூதஸ்தஸ்ய தேஜஸா ।
பத்ரக்யுல்மாந்தரே ஸக்தோ ஹநுமாந் ஸம்வ்ருதோப₄வத் ॥ (31)

ஸ தாமஸிதகேஸாந்தாம் ஸுஸ்ரோணீம் ஸம்ஹதஸ்தநீம் ।
தித்₃ருக்ஷரஸிதாபாங்க்யாம் உபாவர்த்த ராவண: ॥ (32)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்யுராமாயணே வால்மீக்யே ஆதிகாவ்யே
ஸுந்த்யகாண்டே₃ அஷ்டாத்யஸ: ஸர்க்ய: ॥

அப்போது, உத்தமப் பெண்களின் ஒட்டியாணத்திலுள்ள சிறிய மணிகள் அசைந்தாடும் ஒசைகளையும், சிலம்புகளின் ஒலியையும் அனுமான் கேட்டார். (20)

ஒப்புவமை இல்லாத அரிய செயல்கள் செய்பவனும், நினைத்துப் பார்க்க முடியாத அளவுக்கு ஆற்றலும் வீரமும் உடையவனும், (அசோக வனத்தின்) நுழைவாயிலை அடைந்துவிட்டவனுமான அவனை, அனுமான் பார்த்தார். (21)

வாசனைத் தைலத்தால் எரிகின்றவைகளும், முன்னால் பிடிக்கப்படுகின்றவைகளுமான அநேக தீவட்டிகளால் நாற்புறத்திலும் பிரகாசிக்கப்படுபவனும், காமம்-அகங்காரம்-மதம் உடையவனும், சிவந்து வளைந்த கண்களை உடையவனும், வில் இல்லாமல் மன்மதனே நேரில் வந்தது போன்றவனும், கடைந்தெடுத்த அமிர்த்தத்தின் நுரைபோல் வெண்மையானதும் சுத்தமானதும் உயர்ந்ததும் தோள்பட்டையில் நழுவியதுமான மேலாடையை அலட்சியமாக அதற்குரிய இடத்தில் வைப்பவனுமான இராவணனை, அனுமன் பார்த்தார். (22-24)

இலைகள் நிறைந்த கிளையில் மறைந்திருந்தவரும், இலைகளாலும் மலர்க் கூட்டத்தாலும் மறைக்கப்பட்டவருமான அனுமான், அருகில் வந்து கொண்டிருந்தவனை மிகவும் நுட்பமாக உற்றுப் பார்த்தார். (25)

பின்னர், அங்கேயே பார்வையைச் செலுத்திக் கொண்டிருந்த வானரர், நல்உருவமும் இளமையும் கூடிய இராவணனுடைய உத்தம மனைவியரைக் கண்டார். (26)

அழகான தோற்றம் கொண்ட பெண்மணிகளால் சூழப்பட்டவனும், பெரும்புகழ் பெற்றவனுமான அரக்க மன்னன், விலங்குகளும் பறவைகளும் கூச்சலிடுவதும், பெண்களுடன் உல்லாசமாகப் பொழுது போக்குவதற்காகவே அமைக்கப்பட்டதுமான அந்தத் தோட்டத்தில் பிரவேசித்தான். (27)

காமவெறி கொண்டவனும், அழகான அணிகலன்கள் பூண்டவனும், ஈட்டி போன்று நிமிர்ந்த செவிகள் உடையவனும், மகாபலம் கொண்டவனும், விச்ரவஸின் மைந்தனும், ராக்ஷஸர்களுக்குத் தலைவனுமான அவனை அனுமான் பார்த்தார். (28)

நட்சத்திரங்களால் சூழப்பட்ட சந்திரன்போல், உத்தமப் பெண்டிரால் இராவணன் சூழப்பட்டிருந்தான். மகாதேஜஸ்வியான அனுமான், ஒளிவீசிக் கொண்டிருக்கும் இராவணனைப் பார்த்தார். (29)

(அட, பட்டணத்தின் நடுவிலிருந்த அரண்மனையில் தூங்கிக் கொண்டிருந்தபோது முன்பு பார்த்தேனே, அவனேதான் இவன்!) 'தோள்வலிமை படைத்த இராவணனன்றோ, இவன்?' என்று எண்ணி, மகாதேஜஸ்வியான அனுமான் மேல்கிளைக்குத் தாவினார். (30)

அனுமான் தேஜஸ்மிக்கவராக இருந்தபோதிலும், (அப்போது) அவனுடைய தேஜஸால் ஒதுக்கித் தள்ளப்பட்டு, இலைகள் அடர்ந்த பகுதியில் ஒட்டிக் கொண்டு மறைந்தவராக ஆனார். (இராவணனின் எல்லையற்ற தேஜஸால், அனுமானின் தேஜஸ் மங்கினாற்போல் இருந்தது.) (31)

கருமையான கூந்தலையுடையவளும், கருங்கண்ணாளும், அழகிய அங்கங்களை உடையவளுமான சீதையைப் பார்க்க விரும்பிய இராவணன், அவள் அருகில் வந்தான். (32)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்

பதினெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஏகோநவம்ஸ: ஸர்கு:

ஸ்தாவர்ணநம்

- தஸ்மிந்நேவ தத: காலே ராஜபுத்ரீ த்வநிந்திதா ।
ரூபயௌவநஸம்பந்நம் பூஷணோத்தமபூஷிதம் ॥ (1)
- ததோ த்ருஷ்ட்வைவ வைதேஹீ ராவணம் ராசுஸாதிபம் ।
ப்ராவேபத வராரோஹா ப்ரவாதே கதலீ யதா ॥ (2)
- ஆச்சாத்யோதரமுருப்யாம் பூஹுப்யாம் ச பயோதரௌ ।
உபவிஷ்டா விஸாலாஷீ ருதந்தீ வரவர்ணிநீ ॥ (3)
- த்யுக்யீவஸ்து வைதேஹீம் ரசுஷிதாம் ராசுஸீக்யணை: ।
த்யுர்ஸ ஸ்தோம் த்யுக்யார்தாம் நாவம் ஸந்நாமிவார்ணவே ॥ (4)
- அஸம்வ்ருதாயாமாஸீநாம் த்ரண்யாம் ஸம்ஸிதவ்ரதாம் ।
சிந்நாம் ப்ரபதிதாம் பூமௌ ஸாக்ராமிவ வநஸ்பதே: ॥ (5)
- மலமண்டநதிக்குதாங்கீம் மண்டநார்ஹாமமண்டிதாம் ।
ம்ருணாலீ பங்கதிக்குதேவ விபாதி ந விபாதி ச ॥ (6)
- ஸமீபம் ராஜஸிம்ஹஸ்ய ராமஸ்ய விதிதாத்மந: ।
ஸங்கல்பஹயஸம்யுக்தைர்யாந்தீமிவ மநோரதை: ॥ (7)
- ஸுஷ்யந்தீம் ருததீமேகாம் த்யாநஸோகபராயணாம் ।
த்யுக்யஸ்யாந்தமபஸ்யந்தீம் ராமாம் ராமமநுவ்ரதாம் ॥ (8)
- வேஷ்டமாநாம் ததாஸவிஷ்டாம் பந்நகேந்த்ரவதூமிவ ।
தூப்யமாநாம் க்ரஹேணைவ ரோஹிணீம் தூமகேதுநா ॥ (9)
- வ்ருத்தஸீலகுலே ஜாதாம் ஆசாரவதி த்யார்மிகே ।
புநஸ்ஸம்ஸ்காரமாபந்நாம் ஜாதாமிவ ச த்யுஷ்குலே ॥ (10)
- அபூதேநாபவாதேந கீர்த்திம் நிபதிதாமிவ ।
ஆம்நாயாநாமயோகேந வித்யாம் ப்ரஸிதி₂லாமிவ ॥ (11)
- ஸந்நாமிவ மஹாகீர்த்திம் ஸ்ரத்தூமிவ விமாநிதாம் ।
ப்ரஜ்ஞாமிவ பரிசுணாமாஸாம் ப்ரதிஹதாமிவ ॥ (12)
- ஆயதீமிவ வித்வஸ்தாமாஜ்ஞாம் ப்ரதிஹதாமிவ ।
தீப்தாமிவ திஸம் காலே பூஜாமபஹ்ருதாமிவ ॥ (13)
- பத்மிநீமிவ வித்வஸ்தாம் ஹதஸூராம் சமூமிவ ।
ப்ரபூமிவ தமோத்வஸ்தாமுபக்ஷீணாமிவாபக்யாம் ॥ (14)

ஸர்க்கம் : பத்தொன்பது

சீதையை வர்ணித்தல்

அதே சமயத்தில், விதேக அரசகுமாரியும், தூயவளும், உயர்ந்த பெண்மணியுமான சீதை, அழகனும் வாலிபனும் சிறந்த அணிகலன்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவனும் அரக்கர் தலைவனுமான இராவணனைப் பார்த்தவுடன், பெருங்காற்றில் வாழைமரம் ஆடுவதைப் போல நடுங்கினாள். (1,2)

விசாலமான கண்களை உடையவளும், உயர்குலப் பெண்மணியுமான சீதை, தொடைகளால் வயிற்றையும், கைகளால் மார்பகங்களையும் மறைத்துக் கொண்டு அழுதவண்ணம் உட்கார்ந்து கொண்டாள். (3)

விதேக குலத்தில் பிறந்தவளும், ஏராளமான அரக்கிகளால் கண்காணிக்கப்படுபவளும், துக்கத்தால் தவிப்பவளும், கடலில் மூழ்கிய கப்பல் போன்றவளும், விரிப்பில்லாத வெறும் தரையில் உட்கார்ந்திருப்பவளும், கடுமையான விரதானுஷ்டானம் உடையவளும், பெரிய மரத்தின் வெட்டப்பட்ட கிளை பூமியில் விழுந்துகிடப்பதைப் போன்றவளும், அழுக்குப் படிந்த அங்கங்களை உடையவளும், (ஆனால்) அலங்காரத்திற்கு உரியவளும், அலங்கரிக்கப்படாதவளும், சேற்றுடன் கூடிய தாமரைக் கொடி போல் விளங்கியும்—விளங்காமலும் இருந்தவளுமான சீதையை, இராவணன் கண்டான். (4-6)

எண்ணக் குதிரைகள் பூட்டிய மனமெனும் ரதத்தில் ஏறிக் கொண்டு, ராஜசிம்மனும் பிரசித்தி பெற்றவனுமான இராமனிடம் செல்பவள் போன்றிருப்பவள்; (7)

உலர்ந்து கொண்டிருப்பவள்; அழுது கொண்டிருப்பவள்; தனித்திருப்பவள், ஆழமான சோகத்தில் மூழ்கியவள், துன்பங்களின் எல்லையைக் காணாதவள்; பெண்ணரசி; இராமனையே சார்ந்திருப்பவள்; (8)

மந்திரத்தால் கட்டுப்பட்ட நாகராஜனின் மனைவிபோல் புரண்டு கொண்டிருப்பவள்; புகை நிறம் கொண்ட கேதுக் கிரகத்தால் புகைமூட்டத்தில் சிக்கிய ரோகிணி போன்றவள்; (9)

நன்னடத்தை, நற்பண்புள்ள குலத்தில் பிறந்தவளும், தருமவழியில் நடப்பவளுமான ஒருத்தி, இழிவான குலத்தில் மணம் செய்விக்கப்பட்டதைப் போன்றவள்; (10)

பொய்யான குற்றச்சாட்டினால் புகழ் இழந்தவன் போன்றவள்; திருவை சொல்லாததால், கற்றுக்கொண்ட வேதவித்தை சிதறியதைப் போன்றவள்; (11)

அழிந்த புகழைப் போன்றவள்; கௌரவிக்கப்படாத சிரத்தையைப் போன்றவள்; போகப் போக குறைந்துவிட்ட புத்தியைப் போன்றவள்; தடைபட்ட ஆசை போன்றவள்; (12)

முற்றிலும் அடைபட்டுப்போன வருமானம் போன்றவள்; அலட்சியப்படுத்தப்பட்ட ஆணையைப் போன்றவள்; கெட்ட காலங்களில், திசைகள் நெருப்புப் பற்றி எரிவது போன்றவள்; அபகரித்துச் செல்லப்பட்ட தெய்வ வழிபாட்டுப் பொருள் போன்றவள்; (13)

பனியால் அழிக்கப்பட்ட தாமரையோடை போன்றவள்; வீரர்களை இழந்த சேனை போன்றவள்; இருட்டால் மறைக்கப்பட்ட வெளிச்சத்தைப் போன்றவள்; வறண்டு போன ஆறு போன்றவள்; (14)

வேதீமிவ பராம்ருஷ்டாம் ஸாந்தாமக்ருநிஸிக₂மிவ ।
பெள்ளணமாஸிமிவ நிஸாம் ராஹுக்ருஸ்தேந்து₃மண்ட₃லாம் ॥ (15)

உத்க்ருஷ்டபர்ணகமலாம் வித்ராஸிதவிஹங்குமாம் ।
ஹஸ்திஹஸ்தபராம்ருஷ்டாமாகுலாம் பத்மிநீமிவ ॥ (16)

பதிஸோகாதுராம் ஸுஷ்காம் நதீம் விஸ்ராவிதாமிவ ।
பரயா ம்ருஜயா ஹிநாம் க்ருஷ்ணபக்ஷநிஸாமிவ ॥ (17)

ஸுகுமாரீம் ஸுஜாதாங்கீம் ரத்நக்ரு₄பக்ருஹோசிதாம் ।
தப்யமாநாமிவோஷ்ணேந ம்ருணாலிமசிரோத்₃த்ருதாம் ॥ (18)

க்ருஹிதாமாலிதாம் ஸ்தம்பே₄ யூத₂பேந விநாக்ருதாம் ।
நிஸ்வஸந்தீம் ஸுது₃:க்ரு₂ர்தாம் க்ருஜராஜவது₄மிவ ॥ (19)

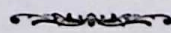
ஏகயா தீர்க₄யா வேண்யா ஸோப₄மாநாமயத்நத: ।
நீலயா நீரது₃பாயே வநராஜ்யா மஹீமிவ ॥ (20)

உபவாஸேந ஸோகேந த்₄யாநேந ச ப₄யேந ச ।
பரிக்ஷணாம் க்ருஸாம் தீநாம் அல்பாஹாராம் தபோத₄நாம் ॥ (21)

ஆயாசமாநாம் து₃:க்ரு₂ர்தாம் ப்ராஞ்ஜலிம் தேவதாமிவ ।
பு₄வேந ரகு₄முக்யஸ்ய து₃ஸக்ரு₄வபராப₄வம் ॥ (22)

ஸமீக்ஷமாணாம் ருதுதீமநிந்திதாம்
ஸுபக்ஷம் தாம்ராயத ஸுக்லலோசநாம் ।
அநுவ்ரதாம் ராமமதீவ மைதி₂லிம்
ப்ரலோப₄யாமாஸ வத₄ய ராவண: ॥ (23)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ ஏகோநவீம்ஸ: ஸர்க்ரு: ॥

விம்ஸ: ஸர்க்ரு:

ராவணாநநய:

ஸ தாம் பதிவ்ரதாம் தீநாம் நிராநந்தாம் தபஸ்விநீம் ।
ஸாகாரைர்மதுரைர்வாக்யை: ந்யதர்ஸயத ராவண: ॥ (1)

மாம் த்ருஷ்ட்வா நாக்ரு₄நாஸோரு க்ருஹமாநா ஸ்தநோத₃ரம் ।
அதர்ஸநமிவாத்மாநம் பு₄யாந்நேதும் த்வமிச்ச₂ஸி ॥ (2)

காமயே த்வாம் விஸாலாக்ஷி ப்ருஹு மந்யஸ்வ மாம் ப்ரியே ।
ஸர்வாங்க்ரு₃ணஸம்பந்தே ஸர்வலோகமநோஹரே ॥ (3)

பிறரால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட வேள்விச்சாலை போன்றவள்; தணிந்துவிட்ட அக்னிச் சுவாலை போன்றவள்; ராகுவால் பீடிக்கப்பட்ட சந்திரனை உடைய பெளர்ணமி நாளைய இரவு போன்றவள்; யானையால் தாமரைத் தண்டு, மலர், அச்சமடைந்த நீர்ப்பறவைகள் முதலியன தூக்கியெறியப்பட்டு, குழப்பப்பட்ட கலங்கிய தாமரையோடை போன்றவள்; (15,16)

நாயகனைக் காணாத சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டவள்; வாய்க்கால்களில் திறந்துவிடப்பட்டதால் குறைந்த தண்ணீரையுடைய நதி போன்றவள்; முறையான நீராடுதல் இல்லாததால் தேய்பிறை இரவு போன்றவள்; யௌவனத்திலிருப்பவள்; அழகிய அங்கங்கள் உடையவள்; நவரத்தினங்கள் பதித்த வீட்டில் வசிக்கத்தக்கவள்; கரையில் பிடுங்கிப் போட்டவுடன், உஷ்ணத்தால் வாடும் தாமரைக் கொடி போன்றவள்; (17,18)

ஆண்யானையிடமிருந்து பிரித்து தூணில் இறுக்கிக் கட்டப்பட்ட, துக்கத்தால் பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டிருக்கும் பெண்யானையைப் போன்றவள்; (19)

மழைக்கால முடிவில் பசுமையாக வளர்ந்துள்ள பெரிய மரங்களால் இயற்கையாகவே பூமி அற்புதமாக விளங்குவதைப் போல, கருத்த நீண்ட பின்னலால் செயற்கை ஒப்பனைகள் இல்லாமலே பிரகாசிப்பவள்; உணவு கொள்ளாததாலும் கவலையாலும் ஆழ்ந்த சிந்தனையாலும் பயத்தாலும் குன்றிப் போனவளும், இளைத்தவளும், காற்றை மட்டுமே உணவாகக் கொண்டவளும், தவச்செல்வியும், (20,21)

சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டவளும், இராமன், இராவணனை விரைவில் வதம் செய்ய வேண்டும் என்று கூப்பிய கைகளுடன் இஷ்டதேவதையை மனதார வேண்டிக் கொள்வதைப் போலவும் இருப்பவள்; (22)

தன்னைக் காப்பவரைத் தேடி நாற்புறங்களிலும் பார்த்துக் கொண்டிருப்பவளும், அழுதுக் கொண்டிருப்பவளும், அழகிய புருவங்கள் அமைந்த செவ்வரி படர்ந்த வெண்மையான, அகலமான கண்களை உடையவளும், இராமனையே தருமநெறிகளில் பின்பற்றுவவளுமான சீதையை, தன் நாசத்தின் பொருட்டு பலவிதமான கபட வார்த்தைகளால் மதிமயக்கப் பார்த்தான், இராவணன். (23)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : இருபது

இராவணனின் வேண்டுகோள்

கற்புடையவளும், கவலையில் உள்ளவளும், ஆனந்தமற்றவளும், தவச்செல்வியுமான அவளைப் பார்த்து, மெய்ப்பாடுகளோடு கூடிய இனிய சொற்களால் தன் விருப்பத்திற்கு இணங்கும்படி இராவணன் வேண்டினான்— (1)

'அழகியவளே! நீ என்னைப் பார்த்ததும், அச்சம் காரணமாக நகில்களையும் வயிற்றையும் மறைத்துக் கொள்வதன் மூலம் என் கண்ணில்படாமலிருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறாய் போலும்! (2)

விசாலமான கண்களை உடையவளே! அழகு நிறைந்த அங்கங்களைப் பெற்றவளே! பிரியமானவளே! எல்லாப் பிராணிகளுடைய மனத்தையும் அபகரிப்பவளே! உன்னை நான் விரும்புகிறேன்; என் கோரிக்கையை ஏற்று, என்னைக் கௌரவப்படுத்து. (3)

நேஹ கேசிந்மநுஷ்யா வா ராஷஸா: காமரூபிண: ।
வ்யபஸர்பது தே ஸீதே ப₄யம் மத்தஸ்ஸமுத்தி₂தம் ॥ (4)

ஸ்வத₄ர்மோ ரஷஸாம் பீ₄ரு ஸர்வதை₂வ ந ஸம்ஸய: ।
க₃மநம் வா பரஸ்த்ரீணாம் ஹரணம் ஸம்ப்ரமத்₂ய வா ॥ (5)

ஏவம் சைதத₃காமாம் து ந த்வாம் ஸ்ப்ரஷ்யாமி மைதி₂லி ।
காமம் காமஸ்ஸாரீரே மே யத₂ாகாமம் ப்ரவர்ததாம் ॥ (6)

தே₃வி நேஹ ப₄யம் கார்யம் மயி விஸ்வஸிஹி ப்ரியே ।
ப்ரணயஸ்வ ச தத்த்வேந மைவம் பூ₄ஸ்போகலாலஸா ॥ (7)

ஏகவேணீ த₄ரா ஸய்யா த்₄யாநம் மலிநமம்புரம் ।
அஸ்த்நோப்யபவாஸஸ்ச நைதாந்யெளபயிகாநி தே ॥ (8)

விசித்ராணி ச மால்யாநி சந்த்நாந்யக₃ருணி ச ।
விவித₄ாநி ச வாஸாம்ஸி தி₃வ்யாந்யாப₄ரணாநி ச ॥ (9)

மஹார்ஹாணி ச பாநாநி ஸயநாந்யாஸநாநி ச ।
கீதம் ந்ருத்தம் ச வாத்₃யம் ச லப₄ மாம் ப்ராப்ய மைதி₂லி ॥ (10)

ஸ்த்ரீரத்நமஸி மைவம் பூ₄: குரு க₃ாத்ரேஷு பூ₄ஷணம் ।
மாம் ப்ராப்ய ஹி கத₂ம் நு ஸ்யாஸ்த்வமநர்ஹா ஸுவிக்க₃ரஹே ॥ (11)

இத₃ம் தே சாரு ஸஞ்ஜாதம் யௌவநம் ஹயதிவர்ததே ।
யத₃தீதம் புநர்நைதி ஸ்ரோத: ஸீக்₄ரமபாமிவ ॥ (12)

த்வாம் க்ருத்வோபரதோ மந்யே ரூபகர்த்தா ஸ விஸ்வஸ்ருட் ।
ந ஹி ரூபோபமா த்வந்யா தவாஸ்தி ஸுப₄தர்ஸநே ॥ (13)

த்வாம் ஸமாஸாத்₃ய வைதே₃ஹி ரூபயௌவநஸாலிநீம் ।
க: புமாநதிவர்தேத ஸாஷா₃த₃பி பிதாமஹ: ॥ (14)

யத்₃யத் பஸ்யாமி தே க₃ாத்ரம் ஸீதாம்ஸுஸத்₃ருஸாநநே ।
தஸ்மிந் தஸ்மிந் ப்ருது₂ஸ்ரோணி சக்ஷர்மம நிப₃த்₄யதே ॥ (15)

ப₄வ மைதி₂லி ப₄ர்யா மே மோஹமேநம் விஸர்ஜய ।
ப₄ஹவீநாமுத்தமஸ்த்ரீணாம் மமாக்₃ரமஹிஷீ ப₄வ ॥ (16)

லோகேப்₄யோ யாநி ரத்நாநி ஸம்ப்ரமத்₂யாஹ்ருதாநி வை ।
தாநி மே பீ₄ரு ஸர்வாணி ராஜ்யம் சைதத₃ஹம் ச தே ॥ (17)

விஜித்ய ப்ருதி₂லீம் ஸர்வாம் நாநாநக₃ரமாலிநீம் ।
ஜநகாய ப்ரத₃ாஸ்யாமி தவ ஹேதோர்விலாஸிநி ॥ (18)

இங்கே மனிதர்களோ, இஷ்டமான உருவத்தை எடுக்கக்கூடிய ராக்ஷஸர்களோ இல்லவே இல்லை. அதனால், சீதே! என்னைப் பற்றிய உனது அச்சத்தை விட்டுவிடு. (நான் இராவணனேதான்! அவன் உருவில் வந்த வேறு யாரோ அல்லன்! ஆகவே, என் சொற்களை நம்பு - என்றபடி.) (4)

பயந்தவளே! பிற பெண்களைப் பலாத்காரமாகக் கொண்டு வருவதும், அவர்கள் சேர்வதும், அரக்கர்களுக்கு முற்றிலும் சுதர்மமே. இதில் சந்தேகமில்லை. (5)

மைதிலி! மன்மதன் தன் விருப்பப்படி என் சரீரத்தில் அவனது திறமையைக் காட்டட்டும். ஆனாலும், உனக்குப் பிரியம் உண்டாகாத வரையில், நான் உன்னைத் தொடமாட்டேன். (6)

தேவி! இந்த இடத்தில் (அசோக வனத்தில்) நீ பயப்படத் தேவையில்லை. பிரியே! என்னை நம்பு. உண்மையாக என்னிடம் அன்பு செலுத்து. இதுபோல் சோகத்தில் ஆழ்ந்திருப்பது உனக்குத் தகுந்ததன்று. (7)

ஒற்றைப் பின்னல், தரையில் படுக்கை, ஆழ்ந்த சிந்தனை வயப்படுதல், மாசு படிந்த ஆடை, காரணமில்லாமல் உபவாசமிருப்பது - இவை உனக்கு ஏற்றவை அல்ல. (8)

மைதிலி! என்னைக் கணவனாக ஏற்றுக்கொண்டு, கண்கவர் மலர் மாலைகளையும், சந்தனங்களையும், அகரு முதலிய தூபங்களின் வாசனையையும், பலவகையான ஆடைகளையும், அழகான அணிகலன்களையும், உயர்ந்த பானங்களையும், படுக்கைகளையும், இருக்கைகளையும், ஆட்டம்-பாட்டு-வாத்தியம் முதலியவைகளையும் அனுபவிக்கலாம். (9,10)

பெண்மணியே! இவ்வாறு (நகைகள் பூணாதவளாக) நீ இருக்கக் கூடாது. அங்கங்களில் உரிய ஆபரணங்களை அணிந்து கொள். என்னிடத்தில் வந்து சேர்ந்த பின்னும், நீ எப்படி அலங்காரம் செய்து கொள்ளாமல் இருக்கலாம்? (11)

உன்னிடம் அழகாக அமைந்திருக்கும் யௌவனப்பருவம் கடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆற்றில் ஓடும் தண்ணீர் திரும்பி வராததைப் போல, இந்த யௌவனமும் திரும்பி வராது. (12)

உலகத்தில் உருவங்களைப் படைக்கும் பிரம்மா, உன்னை உண்டாக்கியபின் ஓய்வு பெற்றுவிட்டார் என்று எண்ணுகிறேன். அழகிய தோற்றமுடையவளே! உனக்கு ஒப்பான அழகிய தோற்றமுடைய வேறொரு பெண்ணே இல்லை. (13)

வைதேகி! அழகும் யௌவனமும் வாய்ந்த உன்னைப் பார்த்த யார்தான் - சாட்சாத் பிரம்மதேவனேயானாலும் - ஆசை கொள்ளாதிருப்பான்? (14)

குளிர்ந்த கிரணங்களைக் கொண்ட சந்திரன் போன்ற முகமுடையாளே! உன் உடலில் எந்த அங்கத்தைப் பார்க்கிறேனோ, அந்த அங்கத்திலேயே என் பார்வை நிலைத்துவிடுகிறது. (15)

மைதிலி! எனக்கு மனைவியாக ஆகிவிடு. (இப்போதுள்ள) மனமயக்கத்தை விட்டுவிடு. எங்கெங்கிருந்தெல்லாமோ என்னால் கொண்டுவரப்பட்ட பல பெண்மணிகளுக்கு மேலாக, என் பட்டத்தரசியாக ஆவாய். வாழ்க, நீ! (16)

பயந்த இயல்புடையாளே! பல உலகங்களிலிருந்து பலாத்காரமாகக் கொண்டு வரப்பட்ட எல்லா இரத்தினங்களும், இந்த நாடும், நானும் உன்னுடையவையே. (17)

கவர்ச்சிமிக்கவளே! பல பெரிய நகரங்களையுடைய இந்த மண்ணுலகை வெற்றி கொண்டு, உன் மகிழ்ச்சியின் பொருட்டு, ஜனகருக்குக் கொடுப்பேன். (18)

நேஹ பஸ்யாமி லோகேந்யம் யோ மே ப்ரதிபுலோ புவேத் ।
பஸ்ய மே ஸுமஹத்ஸீர்யம் அப்ரதித்ஸுவந்த்ஸுமஹவே ॥ (19)

அஸக்ருத் ஸம்யுகே புக்யநா: மயா விம்ருதித்ஸுத்ஸவஜா: ।
அஸக்தா: ப்ரத்யநீகேஷு ஸ்துதாம் மம ஸுராஸுரா: ॥ (20)

இச்சயா க்ரியதாமத்ய ப்ரதிகர்ம தவோத்தமம் ।
ஸப்ரபுண்ணயவஸஜ்யந்தாம் தவாஸங்கே பூஷணாநி ச ॥ (21)

ஸாது பஸ்யாமி தே ரூபம் ஸம்யுக்தம் ப்ரதிகர்மணா ।
ப்ரதிகர்மாபிஸம்யுக்தா த்ராஷ்ணியேந வராநநே ॥ (22)

புங்ஷ்வ பேகாந் யதகாமம் பிபு பீரு ரமஸ்வ ச ।
யதேஷ்டம் ச ப்ரயச்சத்வம் ப்ருதிஸீம் வா தநாநி ச ॥ (23)

ரமஸ்வ மயி விஸ்ரப்தா த்ருஷ்டமாக்ஞ்ஜாபயஸ்வ ச ।
மத்ப்ரஸாதூல்லலந்த்யாஸ்ச லலந்தாம் புந்தவாஸ்தவ ॥ (24)

ருத்திம் மமாநுபஸ்ய த்வம் ஸ்ரியம் பத்ரே யஸஸ்ச மே ।
கிம் கரிஷ்யஸி ராமேண ஸுபுகே சீரவாஸஸா ॥ (25)

நிஷிப்தவிஜயோ ராமோ க்ருதஸ்ரீர்வநகேசர: ।
வ்ரதீ ஸ்துண்டிஸுலாயீ ச ஸங்கே ஜீவதி வா ந வா ॥ (26)

ந ஹி வைதேஹி ராமஸ்த்வாம் த்ரஷ்டும் வாப்யுபலப்ச்யதே ।
புரோபுலாகைரஸிதைர்மேகைர்ஜ்யோத்ஸநாமிவாவ்ருதாம் ॥ (27)

ந சாஸி மம ஹஸ்தாத் த்வாம் ப்ராப்துமர்ஹதி ராகுவ: ।
ஹிரண்யகஸிபு: கீர்த்திம் இந்த்ரஹஸ்தக்யதாமிவ ॥ (28)

சாருஸ்மிதே சாருததி சாருநேத்ரே விலாஸிநி ।
மநோ ஹரஸி மே பீரு ஸுபர்ண: பந்நக்யம் யதா ॥ (29)

க்லிஷ்டௌஸேயவஸநாம் தந்ஸீமப்யநலங்க்ருதாம் ।
த்வாம் த்ருஷ்ட்வா ஸ்வேஷு த்ராரேஷு ரதிம் நோபலபுமயஹம் ॥ (30)

அந்த:புரநிவாஸிநய: ஸ்த்ரியஸ்ஸர்வகுணாந்விதா: ।
யாவத்யோ மம ஸர்வாஸாம் ஐஸ்வர்யம் குரு ஜாநகி ॥ (31)

மம ஹ்யஸிதகேஸாந்தே த்ரைலோக்யப்ரவரா: ஸ்த்ரிய: ।
தாஸ்த்வாம் பரிசரிஷ்யந்தி ஸ்ரியமபஸரஸோ யதா ॥ (32)

யாநி வைஸ்ரவணே ஸுப்ரு ரத்நாநி ச தநாநி ச ।
தாநி லோகாம்ஸ்ச ஸுஸ்ரோணி மாம் ச புங்ஷ்வ யதாஸுக்யம் ॥ (33)

என் பலத்திற்கு ஈடுகொடுத்துப் போர்புரியவல்ல ஒருவனை, நான் இந்த உலகத்தில் காண்கிலேன். என்னுடைய மகாவீர்யத்தையும், யுத்தத்தில் எதிர்த்து நிற்க முடியாத தன்மையையும் பார். (19)

தேவர்களும் அசுரர்களும் யுத்தத்தில் என்னால் பல தடவை கொடிகள் முறிக்கப்பட்டு, என் எதிரில் படைகளோடு நிற்பதற்கு முடியாதவர்களாகி (தோற்றுப் போய் ஓடி) விட்டார்கள். (என் பெருமைகளைக் கேட்டு மனம் மாறியிருப்பாய்.) இப்போது மனமொப்பி அழகாக அலங்காரம் செய்து கொள். உன் அங்கங்களில், ஒளிவீசும் அணிகலன்களை அணிந்து கொள். (20,21)

அலங்காரத்தால் சோபையுடன் விளங்கும் உன் நல் வடிவத்தை நான் காண விரும்புகிறேன்! கவினுறு முகத்தாளே! என்னிடம் இரக்கம் கொண்டு அலங்காரம் செய்துகொள். (22)

பேரழகியே! போகங்களை அனுபவி; விருப்பப்படி பானம் செய்; களிப்புற்றிரு; பூமியையோ, செல்வத்தையோ, உன் இஷ்டப்படி யாருக்கு வேண்டுமானாலும் கொடு. (23)

மனப்பூர்வமாக என்னிடம் அன்பு செலுத்து; பணியாளனான எனக்குக் கட்டளை இடு; எனக்கு நீ தயவு செய்தால், நீயும் உன் சுற்றத்தாரும் பரம லாபங்களை அடைவீர்கள். (24)

நல்லவளே! என்னுடைய செழிப்பையும் செல்வத்தையும் புகழையும் பார்! பேறுடையாளே! மரவுரி தரித்த இராமனுடன், நீ என்ன செய்யப் போகிறாய்? (25)

இராமன் வெற்றியைத் தொலைத்தவன்; சொத்து-சுகம் இழந்தவன்; காட்டில் திரிபவன்; விரதத்தை அனுஷ்டிப்பவன்; கட்டாந்தரையில் படுப்பவன். உயிரோடு இருக்கிறானா, இல்லையா? என்பதே சந்தேகம்தான். (26)

வைதேகி! வானில் தோன்றும் வெண்மையான கொக்குகளின் கூட்டம், பின்னால் வரும் கருமையான மேகக் கூட்டத்தைச் சூசிப்பிக்கிறது. மேகக் கூட்டங்களினால் மறைக்கப்பட்ட சந்திரன் காணமுடியாமல் போவதைப் போல, உன்னைப் பார்ப்பதற்கோ, திரும்பப் பெறுவதற்கோ, இராமனால் முடியவே முடியாது. (27)

இந்திரன் அபகரித்துச் சென்ற, ஹிரண்யகசிபுவின் பத்தினியை அவன் திரும்பவும் அடைந்துவிட்டான் என்பது புராண வரலாறு. ஆனால், என் கையில் சிக்கியிருக்கும் உன்னை இராமன் திரும்பப் பெற முடியாது. (28)

அழகிய புன்னகையாளே! அழகிய பற்கள் உடையவளே! அழகிய கண்களை உடையவளே! கவர்ச்சியானவளே! பயந்த இயல்புடையாளே! கருடன், பாம்பைக் கவர்வது போல், என் மனத்தைக் கவர்கிறாய்! (29)

(உன்னை முதன்முதலில் பார்த்த நாளிலிருந்து) கசங்கிய பட்டாடை உடுத்திக் கொண்டு, இளைத்துப் போன சரீரத்துடன், அலங்காரம் இல்லாமலும் இருக்கும் நான், இந்த நாள்வரை என்னுடைய சொந்த மனைவிகளிடம்கூட இன்பத்தை அனுபவிக்கவில்லை. (30)

ஐனகன் புதல்வியே! என் அந்தப்புரத்தில், எல்லா நற்குணங்களும் பெற்று விளங்கும் அத்தனை மங்கையார்க்கும் தலைவியாக ஆவாய். (31)

கருங்கூந்தலுடையவளே! என்னுடைய அந்தப்புரப் பெண்கள் மூன்று உலகிலும் சிறந்தவர்கள். மகாலட்சுமிக்கு அப்சரசுகள் சேவை செய்வதைப் போல, அவர்கள் உனக்குப் பணிவிடை செய்வார்கள். (32)

அழகியவளே! குபேரனிடத்தில் உள்ள இரத்தினங்களையும் செல்வங்களையும் இவ்வுலகங்களையும் என்னையும், உன் விருப்பப்படி அனுபவிப்பாய். (33)

ந ராமஸ்தபஸா தே₃வி ந ப₃லேந ந விக்ரமை: |
ந த₄நேந மயா துல்ய: தேஜஸா யஸஸா₅பி வா || (34)

பிப₃ விஹர ரமஸ்வ பு₄ங்சக்ஷவ பே₄காந்
த₄நநிசயம் ப்ரதி₃ஸாமி மேதி₃நீம் ச |
மயி லல லலநே யத₂ாஸுக₂ம் த்வம்
த்வயி ச ஸமேத்ய லலந்து ப₃ாந்த₄வாஸ்தே || (35)

குஸுமிததருஜாலஸந்ததாநி ப்₄ரமரயுதாநி ஸமுத்₃ரதீரஜாநி |
கநகவிமலஹாரபூ₄ஷிதாங்கீ₃ விஹர மயா ஸஹ பீ₄ரு காநநாநி || (36)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த்₃ரகாண்டே₃ விம்பஸ: ஸர்க₃: ||

ஏகவிம்பஸ: ஸர்க₃:

ராவணதிரஸ்கரணம்

தஸ்ய தத்வசநம் ஸ்ருத்வா ஸீதா ரௌத்ரஸ்ய ரக்ஷஸ: |
ஆர்தா தீ₃நஸ்வரா தீ₃நம் ப்ரத்யுவாச ஸநைந்வச: || (1)

து₃:கூர்தா ருதுதீ ஸீதா வேபமாநா தபஸ்விநீ |
சிந்தயந்தீ வராரோஹா பதிமேவ பதிவ்ரதா |
த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா ப்ரத்யுவாச ஸாசிஸ்மிதா || (2)

நிவர்தய மநோ மத்த: ஸ்வஜநே க்ரியதாம் மந: |
ந மாம் ப்ரார்த்த₂யிதும் யுக்தம் ஸுஸித்தி₄மிவ பாபக்ருத் || (3)

அகார்யம் ந மயா கார்யமேகபத்ந்யா விகுர்ஹிதம் |
குலம் ஸம்ப்ராப்தயா புண்யம் குலே மஹதி ஜாதயா || (4)

ஏவமுக்த்வா து வைதே₃ஹீ ராவணம் தம் யஸஸ்விநீ |
ராக்ஷஸம் ப்ருஷ்ட₂த: க்ருத்வா பூ₄யோ வசநமப்₃ரவீத் || (5)

நாஹமௌபயிகீ பு₄ர்யா பரபு₄ர்யா ஸதீ தவ |
ஸாது₄ த₄ர்மமவேக்ஷஸ்வ ஸாது₄ ஸாது₄வ்ரதம் சர || (6)

யத₂ா தவ தத₂ாந்யேஷாம் த₃ாரா ரக்ஷயா நிஸாசர |
ஆத்மாநம் உபமாம் க்ருத்வா ஸ்வேஷு த₃ாரேஷு ரம்யதாம் || (7)

அதுஷ்டம் ஸ்வேஷு த₃ாரேஷு சபலம் சலிதேந்த்₃ரியம் |
நயந்தி நிக்ருதிப்ரஜ்ஞம் பரத₃ாரா: பராபுவம் || (8)

தேவி! தவத்தாலோ, பலத்தாலோ, பராக்கிரமத்தாலோ, செல்வத்தினாலோ, தேஜஸினாலோ, புகழாலோ, இராமன் எனக்குச் சமமானவன் அல்லன். (34)

குடிப்பாய்! சுற்றி விளையாடுவாய்! கேளிக்கைகளில் ஈடுபடுவாய்! போகங்களை அனுபவிப்பாய்! பொருட்குவியல்களையும் இம்மண்ணுலகையும் உனக்குத் தருகிறேன்! என்னிடம் அன்பு கொள். மனப்பூர்வமாக என்னிடம் அன்பு கொண்டால், உன்னோடு சேர்ந்து உன் சுற்றத்தாரும் செளக்கியங்களை அடைவார்கள். (35)

பயந்த இயல்பினளே! தங்கமயமான மாசுமறுவற்ற மாலைகளைத் தரித்துக் கொண்டு, வண்டுக் கூட்டங்கள் மொய்க்கும் மலர்களைக் கொண்ட அடர்ந்த மரங்கள் நிறைந்த கடலோர வனப்பிரதேசங்களில், என்னுடன் ஆனந்தமாகக் கூடிக் களிப்பாயாக.' (36)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
இருபதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : இருபத்தொன்று இராவணனை நிராகரித்தல்

பயங்கரமான அந்த ராக்ஷஸனின் (தருமம் தவறிய) அந்தச் சொற்களைக் கேட்ட சீதை துக்கப்பட்டாள். மெல்லிய குரலில் பயத்தோடு மெதுவாகப் பதில் சொல்லத் தொடங்கினாள். (1)

துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டவளும், அழுது கொண்டிருப்பவளும், நடுங்குகின்றவளும், தவச்செல்வியும், நாயகனையே நினைத்துக் கொண்டிருப்பவளும், கற்புடைய மாதரசியுமான சீதை, அக்னியைப் போல் புன்சிரித்து, இடையில் ஒரு புல்லைப் போட்டுவிட்டுப் பதில் சொன்னாள்— “என்னிடமிருந்து மனத்தைத் திருப்பு; உன் சொந்த மனைவிகளிடமே மனத்தைச் செலுத்து. பாவங்களைச் செய்தவன் செளக்கியம் கொடுக்கும் பலன்களை எதிர்பார்ப்பது போல, நீ என்னைப் பிரார்த்திப்பது சரியல்ல. (பாவம் செய்தவனுக்குச் செளக்கியம் எவ்வாறு கிடைக்கும்? - என்றபடி.) (2,3)

கணவனாக ஒருவனையே அடைந்தவளும், (பிரம்மக்ஞானியான ஜனகனின்) நற்குலத்தில் தோன்றி புனிதமான (சூரிய) குலத்தில் முறைப்படி புகுந்தவளுமான நான், செய்யத்தகாத காரியத்தைச் செய்ய மாட்டேன்.” (4)

கீர்த்தி வாய்ந்த வைதேகி, இம்மாதிரியாக அந்த இராவணனைப் பார்த்துச் சொல்லிவிட்டு, (மேலும், அவனைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க விரும்பாமல்,) முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டு மறுபடியும் சொன்னாள்— “நானோ, உன்னால் முறையாக அடையப்பட்ட மனைவி அல்லன்; இன்னொருவருடைய மனைவி; கற்பைக் காப்பவள். (ஆகவே, வேறு எவருக்கும் மனைவியாக முடியாது.) சான்றோர்கள் அனுஷ்டிக்கும் தருமத்தைப் பின்பற்று; சாதுக்களால் உபதேசிக்கப்பட்ட வாழ்க்கை முறைப்படி நட. (5,6)

அரக்கனே! எப்படி உன்னுடைய மனைவிகள் உன்னால் காப்பாற்றப்படுகிறார்களோ, அதுபோல பிறருடைய மனைவிகளும் காப்பாற்றத்தக்கவர்கள். உன்னையே உபமானமாகக் கொண்டு, சொந்த மனைவிகளிடம் சுகத்தை அனுபவிப்பாய். (7)

தன் பத்தினிகளிடத்தில் திருப்தி அடையாதவனும், பிறர் மனைவிகளிடம் ஆசை கொண்டவனும், புலன்களை அடக்க முடியாதவனும், வஞ்சனையுமுடைய ஆண் மகனை, பிறருடைய மனைவிகள் அழிவுக்கு இட்டுச் செல்கிறார்கள். (8)

இஹ ஸந்தோ ந வா ஸந்தி ஸதோ வா நாநுவர்தஸே ।
ததா ஹி விபாதா தே புத்திராசாரவர்ஜிதா ॥ (9)

வசோ மித்யாப்ரணீதாத்மா பத்யமுத்தம் விசக்ஷணை: ।
ராக்ஷஸாநாமபாவாய த்வம் வா ந ப்ரதிபத்யஸே ॥ (10)

அக்ருதாத்மாநமாஸாத்ய ராஜாநமநயே ரதம் ।
ஸம்ருத்தாநி விநஸ்யந்தி ராஷ்ட்ராணி நகராணி ச ॥ (11)

ததேயம் த்வாம் ஸமாஸாத்ய லங்கா ரத்நௌகஸங்குலா ।
அபராதாத்தவைகஸ்ய ந சிராத்யுவிநஸிஷ்யதி ॥ (12)

ஸ்வக்ருதாஹந்யமாநஸ்ய ராவணாதீர்குதூர்ஸிந: ।
அபிநந்தந்தி பூதாநி விநாஸே பாபகர்மண: ॥ (13)

ஏவம் த்வாம் பாபகர்மாணம் வக்ஷ்யந்தி நிக்ருதா ஜநா: ।
திஷ்டயைதத்வ்யஸநம் ப்ராப்தோ ரௌத்ர இத்யேவ ஹர்ஷிதா: ॥ (14)

ஸக்யா லோபயிதும் நாஹமைஸ்வர்யேண தநேந வா ।
அநந்யா ராகவேணாஹம் புஸ்கரேண ப்ரபுயதா ॥ (15)

உபதாய புஜம் தஸ்ய லோகநாதஸ்ய ஸத்க்ருதம் ।
கதம் நாமோபதாஸ்யாமி புஜமந்யஸ்ய கஸ்யசித் ॥ (16)

அஹமௌபயிகீ புர்யா தஸ்யைவ வஸுதாபதே: ।
வ்ரதஸ்நாதஸ்ய விப்ரஸ்ய வித்யேவ விதிதாத்மந: ॥ (17)

ஸாது ராவண ராமேண மாம் ஸமாநய த்யுகிதாம் ।
வநே வாஸிதயா ஸார்தம் கரேண்வேவ கஜாதிபம் ॥ (18)

மித்ரமௌபயிகம் கர்த்தும் ராம: ஸ்தநம் பரீபஸதா ।
வதம் சாநிச்சதா கேரம் த்வயாஸௌ புருஷர்ஷபு: ॥ (19)

விதித: ஸ ஹி தர்மஜ்ஞ: ஸரணாகுதவத்ஸல: ।
தேந மைத்ரீ புவது தே யதி ஜீவிதுமிச்சஸி ॥ (20)

ப்ரஸாத்யஸ்வ த்வம் சைநம் ஸரணாகுதவத்ஸலம் ।
மாம் சாஸ்மை ப்ரயதோ பூத்வா நிர்யாதயிதுமஹஸி ॥ (21)

ஏவம் ஹி தே புவேத் ஸ்வஸ்தி ஸம்ப்ரதாய ரக்ஷத்தமே ।
அந்யதா த்வம் ஹி குர்வாணோ வதம் ப்ராப்யஸி ராவண ॥ (22)

வர்ஜயேத்யஜ்ரமுத்ஸ்ருஷ்டம் வர்ஜயேத்யந்தகஸ்சிரம் ।
த்வத்விதம் து ந ஸம்க்ருத்தோ லோகநாத: ஸ ராகவ: ॥ (23)

இங்கே (இந்தப் பட்டணத்தில்) சான்றோர்கள் யாரும் இருக்கவில்லையா? அவர்கள் இருந்தும், நீ அவர்களைப் பின்பற்றவில்லையா? அதனால்தான், அறநெறிக்கு மாறுபட்ட எண்ணம் உனக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. வருங்காலம் உணர்ந்த பெரியோர்களால் சொல்லப்பட்ட நியாயமான வாதங்களைப் பொய்யாக்க நினைத்தாய். ராக்ஷஸர்கள் அழிய வேண்டியிருப்பதால், நீ அதனை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. (9,10)

சான்றோர்களின் சொற்களைக் கேளாமல் தவறான வழிகளில் செல்கின்ற அரசனைப் பெற்றால், மிகச் செழிப்பான நாடுகளும் நகரங்களும் கூட அழிந்து விடுகின்றன. அதுபோல, இரத்தினக் குவியல்கள் நிறைந்த இந்த இலங்கைப் பட்டணம் உன்னை (அரசனாக) அடைந்து, உன் ஒருவனுடைய குற்றத்தினால் விரைவில் அடியோடு அழியப் போகிறது. (11,12)

இராவணா! தான் செய்த தவற்றினால் நாசமடைகின்றவனும், தொலைநோக்கு இல்லாதவனுமான ஒரு பாவி அழியும்போது, எல்லா ஜீவஜந்துக்களும் மிகவும் சந்தோஷமடைகின்றன. (13)

இவ்விதம், பாவங்களைச் செய்யும் உன்னை, உன்னால் வஞ்சிக்கப்பட்ட மக்கள், 'இந்தக் கொடியவன் நல்ல காலமாக, (மனைவி-மக்கள்-நாடு-செல்வம்-புகழ் இழந்து) துக்கத்தை அடைந்தான்' என்று மகிழ்ச்சியோடு சொல்லப் போகிறார்கள். (14)

மேலாண்மைப் பதவியைக் காட்டியோ, செல்வத்தைக் காட்டியோ என்னை மயக்க முடியாது. சூரியனை விட்டுப் பிரியாத பிரபை போல, இராகவனிடமிருந்து நான் பிரிக்க முடியாதவன். மகாபுண்ணியசாலியும், உலகத்திற்கெல்லாம் தலைவருமான அவருடைய புஜத்தைத் தலையணையாகக் கொண்டிருந்த நான், யாரோ ஓர் அல்பனுடைய புஜத்தைச் சார்வேன் என்பது எப்படி நடக்கும்? (15,16)

வேதங்களைக் கற்று முடித்து, அதன் நிறைவாக ஸமாவர்த்தனம் என்ற சடங்கைச் செய்துவிட்ட ஆத்மஞானிக்கு அந்த வித்தை எவ்வாறு உகந்ததோ, அதுபோல பூமி முழுவதற்கும் புரவலரான அந்த இராமனுக்கு முறையாக வந்த மனைவி நான். (17)

சாது இராவணா! காட்டில் காமத்தால் தவிக்கும் பெண்யானையுடன், யானைக் கூட்டத்தலைவனைச் சேர்த்து வைப்பதைப் போல, துக்கத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும் என்னை இராமனுடன் சேர்த்து வை. (எப்படியாவது இவனைக் கொண்டுதான் தன் காரியத்தைச் சாதித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதால் அவன் மனம் குளிரும்படி 'சாது' என்று அழைத்தான். அல்லது, 'முன்பு சாது வேஷத்தில் வந்துதானே வஞ்சகமாக என்னைக் கவர்ந்தாய் என்பதை நான் மறக்கவில்லை' என்பதை மறைமுகமாகச் சுட்டிக்காட்டினான் - என்றபடி.) (18)

இலங்கையைக் காக்க வேண்டும் என்றும், உனக்குக் கோரமான அழிவு வேண்டாம் என்றும் எண்ணினால், புருஷசிரேஷ்டரான ஸ்ரீராமனுடன் நீ நட்புக் கொள்வாயாக. (19)

அறம் அறிந்த அவர், சரணமடைந்தவர்களிடம் பேரன்பு கொண்டவர் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம்தான். (அது உனக்கும் தெரிந்திருக்கும்.) அதனால், நீ உயிருடன் இருக்க விரும்பினால், அவருடன் நட்புக் கொள். அடியார்களிடம் அன்பு பாராட்டும் அவரை, நீ திருப்தி செய்து வை. மனத்திலுள்ள மாசுகளைக் களைந்துவிட்டு, தூயவனாக ஆகி, என்னையும் அவரிடம் திருப்பிக் கொடுத்துவிடு. (20,21)

இராவணா! நீ இராகவனிடத்தில் என்னை ஒப்படைத்தால் உனக்கு மங்களமுண்டாகும். வேறு மாதிரியாகச் செய்தால் நாசத்தையே அடைவாய் என்பது நிச்சயம். (22)

இந்திரனால் விடப்பட்ட வஜ்ராயுதத்திலிருந்தும், யமனுடைய பிடியிலிருந்தும் நீ தப்பினாலும் தப்பலாம். ஆனால், உலக நாயகரான இராகவன் கோபம் கொண்டால், உன்னைப் போன்றவர்கள் தப்பவே முடியாது. (23)

ராமஸ்ய த₄நுஷ: ஸப்₃த₃ம் ஸ்ரோஷ்யஸி த்வம் மஹாஸ்வநம் ।
ஸதக்ரதுவிஸ்ருஷ்டஸ்ய நிர்கே₄ஷமஸநேரிவ ॥ (24)

இஹ ஸீக்₄ரம் ஸுபர்வானோ ஜ்வலிதாஸ்யா இவோரக்யா: ।
இஷேவோ நிபதிஷ்யந்தி ராமலக்ஷ்மணலக்ஷணா: ॥ (25)

ரக்ஷாம்ஸி பரிநிக்₄நந்த: புர்யாமஸ்யாம் ஸமந்தத: ।
அஸம்பாதம் கரிஷ்யந்தி பதந்த: கங்கவாஸஸ: ॥ (26)

ராக்ஷஸேந்த்ரமஹாஸர்பாந் ஸ ராமக்யருடோ மஹாந் ।
உத்₄த₄ரிஷ்யதி வேகே₃ந வைநதேய இவோரக்யாந் ॥ (27)

அபநேஷ்யதி மாம் ப₄ர்தா த்வத்த: ஸீக்₄ரமரிந்த₃ம: ।
அஸுரேப்₄ய: ஸ்ரியம் தீப்தாம் விஷ்ணுஸ்த்ரிபி₄ரிவ க்ரமை: ॥ (28)

ஜநஸ்த்₂நே ஹதஸ்த்₂நே நிறுதே ரக்ஷஸாம் ப₃லே ।
அஸக்தேந த்வயா ரக்ஷ: க்ருதமேதத₃ஸாது₄ வை ॥ (29)

ஆஸ்ரமம் து தயோ: ஸுந்யம் ப்ரவிஸ்ய நரஸிம்ஹயோ: ।
கே₃சரம் க₃தயோர்ப்₄ராத்த்ரோரபநீதா த்வயாத₄ம ॥ (30)

ந ஹி க₃ந்த₄முபாக்₄ராய ராமலக்ஷ்மணயோஸ்த்வயா ।
ஸக்யம் ஸந்த்₃ர்ஸநே ஸ்த்₂த₂த₂ம் ஸுநா ஸார்தூ₃லயோரிவ ॥ (31)

தஸ்ய தே விக்₃ரஹே தாப்₄யாம் யுக₃க்₃ரஹணமஸ்தி₂ரம் ।
வ்ருத்ரஸ்யேவேந்த்₃ரப₃ாஹுப்₄யாம் ப₃ாஹோரேகஸ்ய நிக்₃ரஹ: ॥ (32)

க்ஷிப்ரம் தவ ஸ நாதே₂ா மே ராம: ஸௌமித்ரிணா ஸஹ ।
தோயமல்பமிவாதி₃த்ய: ப்ராணாநாத₃ாஸ்யதே ஸரை: ॥ (33)

கி₃ரிம் குபே₃ரஸ்ய க₃தோ₂த₂ வாலயம்
ஸப₄ாம் க₃தோ வா வருணஸ்ய ராஜ்ஞ: ।
அஸம்ஸயம் த₃ாஸரதே₂ர்ந மோக்ஷயஸே
மஹாத்₃ரும: காலஹதோஸநேரிவ ॥ (34)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதீ₃காவ்யே
ஸுந்த்₃ரகாண்டே₃ ஏகவிம்ஸ: ஸர்க்ய: ॥

த₃வாவிம்ஸ: ஸர்க்ய:

அவதி₄ வித₄ரநம்

ஸீதாயா வசநம் ஸ்ருத்வா பருஷம் ராக்ஷஸாதி₄ப: ।
ப்ரத்யுவாச தத: ஸீதாம் விப்ரியம் ப்ரியத₃ர்ஸநாம் ॥ (1)

இந்திரனால் விடப்பட்ட இடிகளின் முழுக்கம் போன்ற இராமனுடைய வில்லின் பேரொலியை, நீ கேட்கத்தான் போகிறாய். இராம-லட்சுமணர்களால் குறி வைத்து செலுத்தப்பட்ட, கூர்மையான நுனிகளை உடைய பாணங்கள், நெருப்பைக் கக்கும் மகாசர்ப்பங்களைப் போல விரைவில் இங்கே விழப் போகின்றன. (24,25)

வேகமாகச் செல்கின்ற பாணங்கள், இலங்கையில் இடைவெளி இல்லாமல் வந்து விழுந்து, அரக்கர்களைக் கொன்று குவித்து அலங்கோலப்படுத்தப் போகின்றன. (26)

வினதையின் மகனான கருடபகவான் சர்ப்பங்களை அழித்ததைப் போல, இராமன் என்னும் மாபெரும் கருடன், அரக்கத் தலைவர்கள் என்ற பேரரவங்களை முற்றிலுமாக அழிக்கப் போகிறது. (27)

மகாவிஷ்ணு (திரிவிக்ரமாவதாரம் செய்து) மூன்று அடிகளால் அசுரர்களிடம் இருந்த ராஜ்யலட்சுமியைப் பறித்துச் சென்றது போல, எதிரிகளை அடக்கும் என் நாயகர், உன்னிடமிருந்து என்னை அழைத்துச் செல்லப் போகிறார். (28)

ராக்ஷஸனே! (இப்போது) அழிந்து போய்விட்ட ஜனஸ்தானத்தில் அரக்கர் படை அழிக்கப்பட்டபோது, வேறெதுவும் செய்ய இயலாத உன்னால், இந்தத் திருட்டு செய்யப்பட்டது. (யாருமில்லாத சமயம் பார்த்து, என்னைத் தூக்கிக் கொண்டு வந்தாய்.) (29)

அற்பனே! புருஷசிங்கங்களான அவ்விருவரும் ஆசிரமத்தில் இல்லாத வேளையில், வேறு வேலையாக சகோதரர்கள் வெளியில் சென்றிருந்தபோது, ஆசிரமத்தின் உள்ளே புகுந்து, நீ என்னைக் கவர்ந்து கொண்டு வந்தாய். சிங்கத்தின் வாசனை வீசுமிடத்தில் நாய் எவ்வாறு நிற்கமுடியாதோ, அவ்வாறே இராம-லட்சுமணர்களின் மேல் பட்ட காற்றை நுகர்ந்து, அவர்கள் எதிரே நிற்கக்கூட உன்னால் முடியாது. (30,31)

ஒரு கையுடன் இருந்த விருத்திராசுரன், இரண்டு கைகளுடன் இருந்த இந்திரனுடன் போர் செய்து தோல்வியடைந்ததைப் போல, அவ்விருவருடன் நீ யுத்தம் செய்தால், நிச்சயமாக உனக்கு வெற்றி கிடைக்காது. (32)

குட்டையில் தேங்கி நிற்கும் குறைந்த அளவு நீரை, சூரியன் உறிந்து விடுவதைப் போல, என் பிராணநாதர் இராமனும் லட்சுமணனும் விரைவில் உன் உயிரை எடுக்கப் போகிறார்கள். (33)

ஆயுட்காலம் முடிந்துவிட்டதென்றால், மிகப்பெரிய மரமும் இடியிலிருந்து தப்ப முடியாததைப் போல, குபேரன் வசிக்கும் கைலாசமலைக்கு நீ ஓடிச் சென்றாலும், மன்னன் வருணனுடைய சபைக்கு (அடைக்கலம் கோரி)ச் சென்றாலும், தசரத குமாரரிடமிருந்து தப்பிக்க முடியாது. நிச்சயமாக நீ அழிந்து போவாய்." (34)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்

இருபத்தோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஸர்க்கம் : இருபத்திரண்டு

கெடு நிர்ணயித்தல்

ஆனந்தத்தை அளிக்கும் தோற்றமுடைய சீதையின் கடுமையான சொற்களைக் கேட்ட பிறகு ராக்ஷஸ மன்னன் இராவணன், அவளை நோக்கிக் கடுமையான வார்த்தைகளைச் சொன்னான்—

(1)

- யத₂ா யத₂ா ஸாந்த்வயிதா வஸ்ய: ஸ்த்ரீணாம் தத₂ா தத₂ா ।
யத₂ா யத₂ா ப்ரியம் வக்தா பரிபூதஸ்தத₂ா தத₂ா ॥ (2)
- ஸந்நியச்ச₂தி மே க்ரோத₄ம் த்வயி காம: ஸமுத்தி₂த: ।
த்ரவதோ₄மார்க₃மாஸாத்₃ய ஹயாநிவ ஸுஸாரதி₂: ॥ (3)
- வாம: காமோ மநுஷ்யாணாம் யஸ்மிந் கில நிப₃த்யதே ।
ஜநே தஸ்மிம்ஸ்த்வநுக்ரோஸ: ஸ்நேஹஸ்ச கில ஜாயதே ॥ (4)
- ஏதஸ்மாத் காரணாந்ந த்வாம் க₄தயாமி வராநநே ।
வத₄ார்ஹாமவமாநார்ஹாம் மித்₂யாப்ரவ்ரஜிதே ரதாம் ॥ (5)
- பருஷாணீஹ வாக்யாநி யாநி யாநி ப்ரவீஷி மாம் ।
தேஷு தேஷு வதே₄ா யுக்தஸ்தவ மைதி₂லி த்ராருண: ॥ (6)
- ஏவமுக்த்வா து வைதே₃ஹீம் ராவணோ ராக்ஷஸாதி₄ப: ।
க்ரோத₄ஸம்ரம்ப₄ஸம்யுக்த: ஸீதாமுத்தரமப்₃ரவீத் ॥ (7)
- த்வெள மாஸௌ ரக்ஷிதவ்யௌ மே யோவதி₄ஸ்தே மயா க்ருத: ।
தத: ஸயநமாரோஹ மம த்வம் வரவர்ணிநி ॥ (8)
- த்வாப்₄யாமுர்த்வம் து மாஸாப்₄யாம் ப₄ர்தாரம் மாமநிச்ச₂தீம் ।
மம த்வாம் ப்ராதராஸார்த₂மாலப₄ந்தே மஹாநஸே ॥ (9)
- தாம் தர்ஜ்யமாநாம் ஸம்ப்ரேக்ஷய ராக்ஷஸேந்த்₃ரேண ஜாநகீம் ।
தே₃வக₃ந்த₄ர்வகந்யாஸ்தா விஷேது₃ர்விபுலேக்ஷணா: ॥ (10)
- ஒஷ்ட₂ப்ரகாரைரபரா வக்த்ரைர்நேத்ரைஸ்தத₂ாபரா: ।
ஸீதாமாஸ்வாஸயாமாஸுஸ்தர்ஜிதாம் தேந ரக்ஷஸா ॥ (11)
- தாபி₄ராஸ்வாஸிதா ஸீதா ராவணம் ராக்ஷஸாதி₄பம் ।
உவாசாத்மஹிதம் வாக்யம் வ்ருத்தஸௌண்டீ₃ர்யக₃ர்விதம் ॥ (12)
- நூநம் ந தே ஜந: கஸ்சித₃ஸ்தி நிஸ்ஸ்ரேயஸே ஸ்தி₂த: ।
நிவாரயதி யோ ந த்வாம் கர்மணோ₄ஸ்மாத்₃விக₃ர்ஹிதாத் ॥ (13)
- மாம் ஹி த₄ர்மாத்மந: பத்நீம் ஸசீமிவ ஸசீபதே: ।
த்வதந்யஸ்த்ரிஷு லோகேஷு ப்ரார்த்த₂யேந்மநஸாபி க: ॥ (14)
- ராக்ஷஸாத்₄ம ராமஸ்ய ப₄ர்யாமயிததேஜஸ: ।
உக்தவாநஸி யத் பாபம் க்வ க₃தஸ்தஸ்ய மோக்ஷயஸே ॥ (15)

“உலகத்தில் பெண்களை வசப்படுத்துவதற்காக ஆண்கள் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு நயந்து சமாதானமாகப் பேசுகிறார்களோ, அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு அவர்கள் பெண்களுக்கே அடிமையாகப் போகிறார்கள். எவ்வளவு இனிமையாக பேசுகின்றார்களோ, அவ்வளவு தோல்வி அடைகிறார்கள். (2)

தவறான வழியில் போகும் குதிரையைத் தேரோட்டி திசை திருப்புவதைப் போல, உன்னிடம் எனக்குள்ள காமம், என் கோபத்தை அடக்குகிறது. (3)

(என்ன விபரீதம்!) எவரிடத்தில் காமம் ஏற்படுகிறதோ, அவரிடம் தயையும் சிநேகமும் உண்டாகிறதன்றோ? (கோபம் ஏற்பட மாட்டேனென்கிறதே?) (4)

அழகிய முகத்தவளே! இந்தக் காரணத்தால்தான், கபடமாக ரிஷிவேடம் புனைந்துள்ள இராமனிடம் ஆசை கொண்டவளும், கொல்லத் தகுந்தவளும், அவமதிக்கத்தக்கவளுமான உன்னை, நான் இதுவரை கொல்லவில்லை. (5)

மைதிலி! நீ என்னைப் பார்த்துக் கடுமையாக எந்தெந்த வார்த்தைகளைச் சொன்னாயோ, அவை ஒவ்வொன்றுக்காகவும் உனக்கு மரணதண்டனை கொடுப்பது உசிதம்.” (6)

இவ்வாறு வைதேகியைப் பார்த்துக் கூறிவிட்டு, கோபத்தால் உடல் நடுங்கிய இராவணன், சீதையை நோக்கி மேலும் சொன்னான்— (7)

“உனக்கு என்னால் விதிக்கப்பட்ட ஓர் ஆண்டு கால கெடுவில் இன்னும் இரண்டு மாதங்கள் மீதம் இருக்கின்றன. நற்குலத்தாளே! அதற்குள், நீ என்னுடைய படுக்கையில் பங்கேற்க வேண்டும். இரண்டு மாதங்கள் முடிந்த பின்னரும், நீ என்னைக் கணவனாக ஏற்க விரும்பாவிட்டால், என்னுடைய சமையற்காரர்கள் ஒரு காலைச் சிற்றுண்டிக்காக உன்னைப் பக்குவம் செய்து விடுவார்கள்.” (8,9)

இராவணனால் பயமுறுத்தப்பட்ட ஜானகியைப் பார்த்து, அங்கிருந்த தேவ-கந்தர்வ மடந்தையர்கள் கண்களில் நீர் தளும்ப, துக்கம் அடைந்தார்கள். (10)

அந்த அரக்கனால் அட்டடப்பட்ட சீதையைப் பார்த்து, (சீதே! பயப்படாதே! இந்த அற்பன் உன்னை என்ன செய்ய முடியும்? என்ற கருத்தை வெளிப்படுத்த,) சில பெண்கள் உதட்டை அசைத்தார்கள்; மற்றும் சிலர் கண்ணைச் சிமிட்டினார்கள். (11)

அவர்களால் (இவ்வாறு முகக் குறிகளால்) சமாதானம் செய்யப்பட்ட சீதை, தன் கற்புத் திறத்தின் மகிமையில் பெரும் நம்பிக்கை வைத்து, அவனுக்கு நன்மையைத் தரக்கூடிய சொற்களைச் சொன்னாள்— (12)

“அழிவை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிற உன்னை, இகழ்த்தக்க இந்தக் காரியத்திலிருந்து தடுத்து நிறுத்தக்கூடிய எந்த மனிதனும், நிச்சயமாக இங்கே இல்லை. (13)

இந்திரனுடைய பத்தினியான இந்திராணி போன்றவளும், தருமாத்மாவான இராமனுடைய பத்தினியுமான என்னை, இம்மூவுலகிலும் உன்னைத் தவிர வேறு எவனும் இவ்வாறு மனத்தால்கூட பிரார்த்திக்க முடியுமோ? (14)

ராக்கூஸப் பதரே! எல்லையில்லாத பராக்கிரமமுடைய இராமனுடைய மனைவியான என்னைப் பார்த்து, பாவகரமான எந்த வார்த்தைகளைச் சொன்னாயோ, அதன் மோசமான பலனிலிருந்து எவ்வாறு தப்பிக்கப் போகிறாய்? (அந்த மாபாவத்திற்கான பலனை அடைந்தே தீருவாய்.) (15)

யத₂ த்ருப்தஸ்ச மாதங்க₃: ஸஸஸ்ச ஸஹிதோ வநே ।
தத₂ த்விரத₃வத்₃ராமஸ்த்வம் நீச ஸஸவத் ஸ்ம்ருத: ॥ (16)

ஸ த்வமிஷ்வாகுநாத₂ம் வை ச்ஷிபந்நிஹ ந லஜ்ஜஸே ।
சசஷுஷோர்விஷயம் தஸ்ய ந தாவது₃பக₃ச்ச₂ஸி ॥ (17)

இமே தே நயநே க்ருரே விருபே க்ருஷ்ணபிங்க₃லே ।
ச்ஷிதௌ ந பதிதே கஸ்மாந்மாமநார்ய நிர்ஷத: ॥ (18)

தஸ்ய த₄ர்மாத்மந: பத்நீம் ஸ்நுஷாம் த₃ஸரத₂ஸ்ய ச ।
கத₂ம் வ்யாஹரதோ மாம் தே ந ஜிஹ்வா வ்யவஸீர்யதே ॥ (19)

அஸந்தே₃ஸாத்து ராமஸ்ய தபஸஸ்சாநுபாலநாத் ।
ந த்வாம் குர்மி த₃ஸக்ய₃ரீவ ப₄ஸ்ம ப₄ஸ்மாஹதேஜஸா ॥ (20)

நாபஹர்துமஹம் ஸக்யா தஸ்ய ராமஸ்ய தீ₄மத: ।
விதி₄ஸ்தவ வத₄ார்த₄ாய விஹிதோ நாத்ர ஸம்ஸய: ॥ (21)

ஸுரேண த₄நத₃ப்ராத்ரா ப₃லை: ஸமுதி₃தேந ச ।
அபோஹ்ய ராமம் கஸ்மாத்தி₄ த₃ாரசௌர்யம் த்வயா க்ருதம் ॥ (22)

ஸீதாயா வசநம் ஸ்ருத்வா ராவணோ ராஷஸாதி₄ப: ।
விவ்ருத்ய நயநே க்ருரே ஜாநகீமந்வவைசஷத ॥ (23)

நீலஜீமூதஸங்காஸோ மஹாப₄ஜஸிரோத₄ர: ।
ஸிம்ஹஸத்த்வக₃தி: ஸ்ரீமாந் தீ₃ப்தஜிஹ்வாக்₃ரலோசந: ॥ (24)

சலாக்₃ரமுகுடப்ராம்ஸுஸ்சித்ரமால்யாநுலேபந: ।
ரக்தமால்யாம்ப₃ரத₄ரஸ்தப்தாங்க₃த₃விபூ₄ஷண: ॥ (25)

ஸ்ரோணீஸுதிரேண மஹதா மேசகேந ஸுஸம்வ்ருத: ।
அம்ருதோத்பாத₃நத₃தே₄ந ப₄ஜகே₃நேவ மந்த₃ர: ॥ (26)

த்வாப்யாம் ஸ பரிபூர்ணாப்யாம் ப₄ஜாப்யாம் ராஷஸேஸ்வர: ।
ஸுஸுபே₄சலஸங்காஸ: ஸ்ருங்க₃ாப்யாமிவ மந்த₃ர: ॥ (27)

தருணாதித்யவர்ணாப்யாம் குண்ட₃லாப்யாம் விபூ₄ஷித: ।
ரக்தபல்லவபுஷ்பாப்யாமஸோகாப்யாமிவாசல: ॥ (28)

ஸ கல்பவ்ருஷ்ப்ரதிமோ வஸந்த இவ மூர்திமாந் ।
ஸம்ஸாநசைத்யப்ரதிமோ பூ₄ஷிதோ₄பி ப₄யங்கர: ॥ (29)

அவேஷமாணோ வைதே₃ஹீம் கோபஸம்ரக்தலோசந: ।
உவாச ராவண: ஸீதாம் ப₄ஜங்க₃ இவ நிஸ்ஸ்வஸந் ॥ (30)

அதருமனே! காட்டில் மதயானையும் முயலும் யுத்தம் செய்தால் என்னாகும்? இராமன் மதயானை போன்றவர்; நீ வெறும் (அற்பமான) முயல்குட்டி. (16)

அப்படிப்பட்ட நீ, இஷ்டவாகு குல நாதனான அவரை, இங்கே (அவர் இல்லாத இடத்தில்) நிந்தனை செய்ய வெட்கப்படவில்லை? அவருடைய கண்ணில்படாமல் இருக்கும் வரையில், நீ இவ்வாறெல்லாம் பேசுவாய். (17)

இழிந்தவனே! கருப்பும் மஞ்சளும் கலந்து, விகாரமான உன் குரூர நேத்திரங்கள், என்னைத் (தவறான நோக்கத்துடன்) பார்த்தபோதே பூமியில் விழவில்லையே? (18)

அந்த அறநெறியாளரின் மனைவியும், தசரதனின் நாட்டுப்பெண்ணுமான என்னைப் பார்த்துத் தகாத வார்த்தைகளைச் சொன்ன, ஏ பாவியே! உன் நாக்கு ஏன் இன்னும் அறுந்து விழவில்லை? (19)

பத்துத் தலையனே! இராமனிடமிருந்து நான் உத்தரவு பெறவில்லை; நியமங்களோடு கூடிய ஒரு தவ வாழ்க்கையில் இருக்கிறேன். அதனால்தான் சாம்பலாக்கும் வல்லமை பெற்ற என் (கற்பின் சக்தியால்) தேஜஸால், உன்னைச் சாம்பலாக்காமல் இருக்கிறேன். (20)

மகாமேதாவியான இராமனுடைய பத்தினியான நான் அபகரிக்க முடியாதவள். ('நான் உன்னைத் தூக்கிக் கொண்டு வந்துவிட்டேனே!' என்று நீ சந்தோஷித்தால்,) உன்னைக் கொல்வதற்காக தெய்வம் இப்படி ஓர் ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்கிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை. (21)

குரனும், குபேரனுக்குத் தம்பியும், ஏராளமான சேனைகளுடன் கூடியவனுமான நீ, ஏன் இராமனை (பஞ்சவடிப் பர்ணசாலையிலிருந்து வஞ்சகமாக) வெளியேற்றிவிட்டு, இந்த மனைவித் திருட்டைச் செய்தாய்?" (22)

சீதையின் பேச்சைக் கேட்ட, இராவணன் குரூரமான தன் கண்களைச் சுழற்றி, ஜானகியைக் கண்கொட்டாமல் பார்த்தான். (23)

நீருண்ட மேகம் போல் கறுப்பான தேகத்தை உடையவன்; பெரிய புஜங்களும், கழுத்தும் உடையவன்; சிங்கத்தைப் போன்ற பலமும் நடையும் உடையவன்; நெருப்புக் கொழுந்துகளைப் போன்ற நாக்கின் நுனி மற்றும் கண்களைக் கொண்டவன்; கோபம் பொங்கும்போது தலை அசையவே, கிரீடத்தின் நுனியும் அசைய, அதனால் உயரமானவன்; அழகான மாலைகளாலும், நறுமணப் பூச்சுக்களாலும், சிவந்த ஆடைகளாலும், மாலைகளாலும், உருக்கிய தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட தோள்வளை முதலிய அணிகலன்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவன்; அமிர்த்தத்திற்காகப் பாற்கடலைக் கடைந்தபோது, மந்தரபர்வதம், 'வாகுகி' என்ற மகாசர்ப்பத்தால் நடுவில் கட்டப்பட்டது போல, இந்திர நீலமணி கோர்க்கப்பட்ட அரைஞாணால் அலங்கரிக்கப்பட்ட இடுப்பை உடையவன்; அணிகலன்கள் நிரம்பிய இரண்டு கைகளாலும், இரண்டு உன்னத சிகரங்கள் விளங்கும் மந்தர மலையைப் போல் விளங்கினான். (24-27)

இளம்குரியனுக்கு ஒப்பான ஒளியுடன் பிரகாசிக்கும் இரண்டு குண்டலங்களை அணிந்திருந்தான்; சிவந்த மலர்களாலும் தளிர்களாலும் நிறைந்த அசோக மரங்களால் அழகு பெற்றிருக்கும் மலையைப் போன்றிருந்தான்; (தேவலோகத்து) கல்பவிருட்சம் போலிருந்தான்; வசந்தருதுவே உருவெடுத்து வந்தது போன்றவன்; மயானத்திலிருக்கும் சமாதி போன்றவன்; அலங்காரம் செய்து கொண்டிருந்தாலும் பார்க்க பயங்கரமாக இருந்தான்; கோபத்தால் மிகவும் சிவந்த கண்களுடன், வைதேகியை வெறிக்கப் பார்த்து, மலைப்பாம்பைப் போல் பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டு, இராவணன் சீதையைப் பார்த்துக் கூறினான்— (28-30)

- அநயேநாபி₄ஸம்பந்நமர்த₂ஹீநமநுவ்ரதே ।
நாஸயாம்யஹமத்ய த்வாம் ஸௌர்ய: ஸந்த்யாமிவௌஜஸா ॥ (31)
- இத்யுக்த்வா மைதி₂லிம் ராஜா ராவண: ஸத்ருராவண: ।
ஸந்தி₃தே₃ஸ தத: ஸர்வா ராஷஸீர்கே₄ரத்யுர்ஸநா: ॥ (32)
- ஏகாஷீமேககர்ணாம் ச கர்ணப்ராவரணாம் தத₂ா ।
கே₃ாகர்ணீம் ஹஸ்திகர்ணீம் ச லம்ப₃கர்ணமீகர்ணிகாம் ॥ (33)
- ஹஸ்திபாத்யஸ்வபாத்யெள ச கே₃ாபதீம் பாத்யகுலிகாம் ।
ஏகாஷீமேகபாதீம் ச ப்ருது₂பாதீம்பாதி₃காம் ॥ (34)
- அதிமாத்ரஸிரோக்ய₃ீவாமதிமாத்ரகுசோத்ய₃ீம் ।
அதிமாத்ராஸ்யநேத்ராம் ச தீர்க₄ஜிஹ்வாமஜிஹ்விகாம் ॥ (35)
- அநாஸிகாம் ஸிம்ஹமுகீ₂ம் கே₃ாமுகீ₂ம் ஸௌகரீமுகீ₂ம் ।
யத₂ா மத்வஸக்ய₃ா ஸீதா க்ஷிப்ரம் ப₄வதி ஜாநகீ ॥ (36)
- தத₂ா குருத ராஷஸ்ய: ஸர்வா: க்ஷிப்ரம் ஸமேத்ய ச ।
ப்ரதிலோமாநுலோமைஸ்ச ஸாமத்யாநாதி₃பே₄த்யநை: ॥ (37)
- ஆவர்ஜயத வைதேஹீம் த₃ண்ட₃ஸ்யோத்யமநேந ச ।
இதி ப்ரதிஸமாதி₃ஸ்ய ராஷஸேந்த்₃ர: புந: புந: ॥
காமமந்யுபரீதாத்மா ஜாநகீம் பர்யதர்ஜயத் ॥ (38)
- உபக்யம்ய தத: க்ஷிப்ரம் ராஷஸீ த₄ாந்யமாலிநீ ।
பரிஷ்வஜ்ய த₃ஸக்ய₃ீவமித்யம் வசநமப்₃ரவீத் ॥ (39)
- மயா க்ரீ₃ட₃ மஹாராஜ ஸீதயா கிம் தவாநயா ।
விவர்ணயா க்ருபணயா மாநுஷ்யா ராஷஸேஸ்வர ॥ (40)
- நூநமஸ்யா மஹாராஜ ந தி₃வ்யாந் பே₄ாக்யஸத்தமாந் ।
விதத₄ாத்யமரஸ்ரேஷ்ட₂ஸ்தவ ப₃ாஹுப₃லார்ஜிதாந் ॥ (41)
- அகாமாம் காமயாநஸ்ய ஸரீரமுபதப்பயதே ।
இச்சந்தீம் காமயாநஸ்ய ப்ரீதிர்ப₄வதி ஸோப₄நா ॥ (42)
- ஏவமுக்தஸ்து ராஷஸ்யா ஸமுத்க்ஷிப்தஸ்ததோ ப₃லீ ।
ப்ரஹஸந் மேக்யஸங்காஸோ ராஷஸ: ஸ ந்யவர்தத ॥ (43)
- ப்ரஸ்தி₂த: ஸ த₃ஸக்ய₃ீவ: கம்பயந்நிவ மேதி₃நீம் ।
ஜ்வலத்ப₄ாஸ்கரவர்ணாப₄ம் ப்ரவிவேஸ நிவேஸநம் ॥ (44)
- தே₃வகந்த₄ர்வகந்யாஸ்ச நாக்யந்யாஸ்ச ஸர்வத: ।
பரிவார்ய த₃ஸக்ய₃ீவம் விவிஸுஸ்தத்ய₃க்ருஹோத்தமம் ॥ (45)

“செயல்திறன் அற்றவனும் பொருள் இல்லாதவனுமான இராமனை இன்னும் நம்பிக்கொண்டிருக்கும் உன்னை, இப்போது விடியற்கால இருட்டைத் தன் ஒளியால் சூரியன் அழிப்பதைப் போல ஒழித்து விடுகிறேன்.” (31)

இவ்வாறு மைதிலியிடம் கூறிவிட்டு, எதிரிகளைக் கதறவடிக்கும் இராவணன் பயங்கரமான பார்வையுடைய அரக்கிகள் எல்லோருக்கும் உத்தரவு பிறப்பித்தான். (32)

ஒற்றைக் கண் உடையவள்; ஒற்றைக் காது உடையவள்; மூடிய காது உடையவள்; பசுவினுடையதைப் போலவும், யானையினுடையதைப் போலவும் செவிகள் உள்ளவர்கள்; தொங்கும் காது உள்ளவள்; காதே இல்லாதவள்; யானையின் கால் உள்ளவள்; குதிரையின் கால் உள்ளவள்; பசுவின் கால் உள்ளவள்; காலில் மயிர்கற்றை உடையவள்; ஒற்றைக் கண்ணும் ஒற்றைக் காலும் உடையவள்; பெருத்த பாதங்களை உடையவள்; கால்களே இல்லாதவள்; அளவுக்கு மேல் பெரிதாக இருந்த தலை-கழுத்து உள்ளவள்; அளவுக்கு மேல் பருமனாக இருந்த மார்பகம்-வயிறு உடையவள்; அளவுக்கு மேல் பருத்திருந்த வாய்-கண்களை உடையவள்; நீண்ட நாக்கு உடையவள்; நாக்கு இல்லாதவள்; மூக்கு அற்றவள்; சிங்க முகத்தாள்; பசு முகத்தாள்; பன்றி முகத்தாள் - இவ்வாறான ராக்ஷஸிகளைப் பார்த்து, “ஜனகன் குமாரியான சீதை, எந்த வகையில் சீக்கிரம் எனக்கு வசப்படுவாளோ, வழிமுறையில் ராக்ஷஸிகள் எல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து உடனே செய்யுங்கள். சாம, தான, பேத முறைகளை வரிசையாகவும், மாற்றி மாற்றிக் கடைப்பிடித்தும், பெருந்தடியைத் தூக்கிக் காட்டியும் பயமுறுத்துங்கள்” என்று, காமத்தாலும் கோபத்தாலும் ஆட்கொள்ளப்பட்டிருந்த இராவணன் திரும்பத் திரும்ப உத்தரவிட்டு, ஜானகியைப் பயமுறுத்தினான். (33-38)

உடனே, தான்யமாலினி என்ற ராக்ஷஸி, (இராவணனுடைய இரண்டாவது மனைவி) அருகில் வந்து, அவனைத் தழுவிக் கொண்டு பின்வருமாறு கூறினாள்— (மண்டோதரியும் தழுவிக் கொண்டாள் எனக் கொள்க. பின்னால் அனுமான் ‘மண்டோதரி தடுத்தாள்’ என்று சொல்லப் போகிறார்.) (ஸர்க்கம் 58, சுலோகம் 76.) (39)

“மன்னா! என்னுடன் உல்லாசமாக இருங்கள். ஒளி இழந்த, விருப்பமில்லாத, மானுட மங்கையான இந்த சீதையால் உங்களுக்கு என்ன பிரயோஜனம்? (40)

மாமன்னனே! உங்களுடைய புஜபலத்தால் சம்பாதிக்கப்பட்ட திவ்யமான உத்தம போகங்களை அனுபவிக்க வேண்டுமென்று, பிறும்மதேவன் இவள் தலையில் எழுதவில்லை என்பது நிச்சயம். (41)

தன்னிடத்தில் பிரியம் கொள்ளாதவளை விரும்பி வருத்துகிறவனுடைய தேகம் தாபத்தை அடையும்; தன்னிடத்தில் ஆசையுள்ளவளை விரும்பினால் நிறையத் திருப்தி உண்டாகும்.” (42)

இவ்வாறு ராக்ஷஸியால் சொல்லப்பட்டதும், இறக ஆலிங்கனம் செய்து கொள்ளப்பட்ட, பலசாலியான, கருமேகம் போன்றவனான அவன், இகழ்ச்சியாகச் சிரித்துக் கொண்டே திரும்பிச் சென்றான். (43)

பூமி அதிரும்படி (பாதங்களைப் பதித்துக் கொண்டு) புறப்பட்டுச் சென்ற இராவணன், சூரியன் போல் நன்றாகப் பிரகாசிக்கும் மாளிகையில் புகுந்தான். (44)

தேவ-கந்தர்வ-நாக கன்னிகைகள் நாற்புறங்களிலும் அவனைச் சூழ்ந்து கொண்டு, உயர்ந்ததான அந்த மாளிகைக்குள் பிரவேசித்தார்கள். (45)

ஸ மைதி₂லிம் த₄ர்மபராமவஸ்தி₂தாம்

ப்ரவேபமாநாம் பரிபுர்த்ஸ்ய ராவண: ।

விஹாய ஸீதாம் மத்யுநேந மோஹித:

ஸ்வமேவ வேஸ்ம ப்ரவிவேஸ ப₄ஸ்வரம் ॥ (46)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்யுராமாயணே வால்மீகியே ஆதி₃காவ்யே

ஸுந்த்யுரகாண்டே₃ த்யுவாவிம்ஸ: ஸர்க்ய: ॥

த்யுரயோவிம்ஸ: ஸர்க்ய:

ராஷஸீப்ரேணம்

இத்யுக்த்வா மைதி₂லிம் ராஜா ராவண: ஸத்ருராவண: ।

ஸந்தி₃ஸ்ய ச தத: ஸர்வா ராஷஸீந்ரிஜக்யாம ஹ ॥ (1)

நிஷ்க்ராந்தே ராஷஸேந்த்யுரே து புநரந்த:புரம் க்யுதே ।

ராஷஸ்யோ பீ₄மருபாஸ்தா: ஸீதாம் ஸமபி₄து₃ரு₃வ: ॥ (2)

தத: ஸீதாமுபாக்யம்ய ராஷஸ்ய: க்ரோத₄மூர்ச்சி₂தா: ।

பரம் பருஷயா வாசா வைதே₃ஹி₃மித்யுமப்யுருவந் ॥ (3)

பௌஸத்த்யஸ்ய வரிஷ்ட₂ஸ்ய ராவணஸ்ய மஹாத்மந: ।

த்யுசக்யீவஸ்ய ப₄ர்யாத்வம் ஸீதே ந ப₃ஹுமந்யஸே ॥ (4)

ததஸ்த்வேகஜுடா நாம ராஷஸீ வாக்யமப்யுரவீத் ।

ஆமந்தர்ய க்ரோத₄தாம்ராஷீ ஸீதாம் கரதலோத₃ரீம் ॥ (5)

ப்ரஜாபதீநாம் ஷண்ணாம் து சதுர்தே₂ய: ப்ரஜாபதி: ।

மாநஸோ ப்₃ரஹ்மண: புத்ர: புலஸ்த்ய இதி விஸ்ருத: ॥ (6)

புலஸ்த்யஸ்ய து தேஜஸ்வீ மஹர்ஷிர்மாநஸ: ஸுத: ।

நாம்நா ஸ விஸ்ரவா நாம ப்ரஜாபதிஸமப்ரப₄: ॥ (7)

தஸ்ய புத்ரோ விஸாலாஷி ராவண: ஸத்ருராவண: ।

தஸ்ய த்வம் ராஷஸேந்த்யுரஸ்ய ப₄ர்யா ப₄விதுமர்ஹஸி ॥ (8)

மயோக்தம் சாருஸர்வாங்கி₃ வாக்யம் கிம் நாநுமந்யஸே ॥

ததோ ஹரிஜுடா நாம ராஷஸீ வாக்யமப்யுரவீத் ।

விவர்த்ய நயநே கோபாந்மார்ஜாரஸத்யுருஸேஷணா ॥ (9)

யேந தே₃வாஸ்த்ரயஸ்த்ரிம்ஸத்யுதே₃வராஜஸ்ச நிர்ஜிதா: ।

தஸ்ய த்வம் ராஷஸேந்த்யுரஸ்ய ப₄ர்யா ப₄விதுமர்ஹஸி ॥ (10)

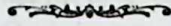
ததஸ்து ப்ரக₄ஸா நாம ராஷஸீ க்ரோத₄மூர்ச்சி₂தா ।

புர்த்ஸ்யந்தீ தத்யா கே₄ரமித்யு₃ம் வசநமப்யுரவீத் ॥ (11)

பதிவிரதா தருமத்தைக் காப்பாற்றுவதிலேயே நோக்கமுள்ளவளும், பயத்தால் நடுங்குபவளுமான சீதையை இவ்வாறு மிரட்டிவிட்டு, காமத்தால் மனம் மயங்கிய அந்த இராவணன், பேரொளி வீசிக்கொண்டிருந்தத் தன்னுடைய மாளிகையில் பிரவேசித்தான். (46)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
இருபத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

**ஸர்க்கம் : இருபத்து மூன்று
அரக்கிகள் தூண்டுதல்**

விரோதிகளைக் கதறச் செய்யும் அரசனான இராவணன், சீதையிடம் இவ்வாறு மிரட்டலாகச் சொல்லி, எல்லா ராக்ஷஸிகளுக்கும் உத்தரவிட்டு விட்டு வெளியேறினான். (1)

ராக்ஷஸ மன்னன் புறப்பட்டுச் சென்று, அந்தப்புரத்திற்குள் நுழைந்தவுடன், பயங்கரமான உருவம் கொண்ட அந்த அரக்கிகள், சீதையைச் சூழ்ந்து கொண்டு துன்புறுத்தினார்கள். (2)

உடனே, சீதையின் அருகில் சென்று, கோபத்தால் நிலைதடுமாறிய அரக்கிகள் மிகவும் கடுமையான வார்த்தைகளால் பின்வருமாறு சொன்னார்கள்— (3)

“புலஸ்திய வம்சத்தில் தோன்றிய உத்தமனும் மகாத்மாவும் பத்துத் தலைகளைக் கொண்டவனுமான இராவணனுடைய மனைவியாக இருப்பதை நீ பெரிதாக எண்ணவில்லையே?” (4)

அப்போது சினத்தால் சிவந்த கண்களைக் கொண்ட ஏகஜடை என்ற அரக்கி, கைப்பிடி அளவேயான இடையையுடைய சீதையைக் கூப்பிட்டுச் சொன்னாள்— (5)

“ஆறு பிரஜாபதிகளுள் நான்காவது பிரஜாபதி, பிரும்மாவின் மாணஸ புத்திரர், புலஸ்தியர் என்று பெயருடையவர். (6)

தேஜஸ்வியும், மாமுனிவருமான புலஸ்தியருடைய மாணஸ புத்திரன் விச்ரவஸ் என்ற பெயர் கொண்டவர். பிரஜாபதி பிரும்மாவுக்குச் சமமானவர். (7)

நெடுந்தடங்கண்ணாளே! அவருடைய புதல்வன், சத்ருக்களைக் கதறச் செய்யும் இராவணன். அப்படிப்பட்ட (மேலான பரம்பரையில் வந்த) ராக்ஷஸ மன்னனுடைய மனைவியாகத் தகுந்தவள் நீ. சர்வாங்க சுந்தரியே! என்னால் சொல்லப்பட்ட அறிவுரையை ஏன் ஏற்கமாட்டேன் என்கிறாய்?” (8)

பிறகு, பூனைக் கண்ணாளான ஹரிஜடை என்ற ராக்ஷஸி, கோபத்தால் கண்களை உருட்டி, “எவனால் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் தேவராஜனும் வெல்லப்பட்டார்களோ, அந்த ராக்ஷஸ மன்னனுக்கு நீ மனைவியாகக் கடவாய்” என்று கூறினாள். (9,10)

பின்னர், கோபத்தால் மனம் தடுமாறி பிரகாசை என்ற ராக்ஷஸி, சீதையை அதட்டியவாறே, கொடிய இவ்வார்த்தைகளைக் கூறினாள்— (11)

வீர்யோத்தஸித்தஸ்ய ஸுரஸ்ய ஸங்க்ராமேஷ்வநிவர்திந: ।
புலிநோ வீர்யயுக்தஸ்ய புர்யாத்வம் கிம் ந லப்ச்யஸே ॥ (12)

ப்ரியாம் புஹுமதாம் புர்யாம் த்யக்த்வா ராஜா மஹாபுல: ।
ஸர்வாஸாம் ச மஹாபாக்யாம் த்வாமுபைஷ்யதி ராவண: ॥ (13)

ஸம்ருத்தம் ஸ்த்ரீஸஹஸ்ரேண நானாரத்நோபஸோபிடம் ।
அந்த:புரம் ஸமுத்ஸ்ருஜ்ய த்வாமுபைஷ்யதி ராவண: ॥ (14)

அந்யா து விகடா நாம ராஷஸீ வாக்யமப்ரவீத் ॥ (15)

அஸக்ருத்தேவதா யுத்தே நாக்யகந்தர்வதநாவா: ।
நிர்ஜிதா: ஸமரே யேந ஸ தே பார்ஸ்வமுபாக்யத: ॥ (16)

தஸ்ய ஸர்வஸம்ருத்தஸ்ய ராவணஸ்ய மஹாத்மந: ।
கிமத்ய ராஷஸேந்த்ரஸ்ய புர்யாத்வம் நேச்சஸேதமே ॥ (17)

ததஸ்து துர்முகீ நாம ராஷஸீ வாக்யமப்ரவீத் ।
யஸ்ய ஸுரீர்யோ ந தபதி பீதோ யஸ்ய ச மாருத: ॥
ந வாதி சாஸிதாபாங்கி கிம் த்வம் தஸ்ய ந திஷ்டஸி ॥ (18)

புஷ்பவ்ருஷ்டிம் ச தரவோ முமுசுர்யஸ்ய வை புயாத் ।
ஸைலாஸ்ச ஸுப்ர: பானீயம் ஜலத்யாஸ்ச யதேச்சதி ॥ (19)

தஸ்ய நைந்ருதராஜஸ்ய ராஜராஜஸ்ய புமிநி ।
கிம் த்வம் ந குருஷே புத்திம் புர்யார்தே ராவணஸ்ய ஹி ॥ (20)

ஸாது தே தத்த்வதோ தேவி கதிதம் ஸாது புமிநி ।
க்ருஹாண ஸுஸ்மிதே வாக்யமந்யதா ந புவிஷ்யஸி ॥ (21)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
ஸுந்தரகாண்டே த்ரயோவீம்ஸ: ஸர்க்ய: ॥

சதுர்விம்ஸ: ஸர்க்ய:

ராஷஸீ தர்ஜநம்

தத: ஸீதாம் ஸமஸ்தாஸ்தா ராஷஸ்யோ விக்ருதாநநா: ।
பருஷம் பருஷா நார்ய ஊசஸ்தாம் வாக்யமப்ரியம் ॥ (1)

கிம் த்வமந்த:புரே ஸீதே ஸர்வபூதமநோஹரே ।
மஹார்ஹஸ்யநோபேதே ந வாஸமநுமந்யஸே ॥ (2)

மாநுஷீ மாநுஷஸ்யைவ புர்யாத்வம் புஹு மந்யஸே ।
ப்ரத்யாஹர மநோ ராமாந்த த்வம் ஜாது புவிஷ்யஸி ॥ (3)

“வீரத்தால் கர்வம் கொண்டவன்; சூரன்; யுத்தத்தில் புறமுதுகிடாதவன்; பலத்திலும் வீர்யத்திலும் நிகரற்றவன் - இப்படிப்பட்டவனுடைய மனைவியாக இருப்பதை நீ ஏன் விரும்ப மறுக்கிறாய்? (12)

மிகவும் பிரியமானவளும், மரியாதை உள்ளவளுமான மனைவி மண்டோதரியைக்கூட விட்டுவிட்டு, மகாபலசாலியான இராவணன் எல்லோரைக் காட்டிலும் பாக்கியம் பெற்றவளான உன்னை நேசிக்கிறான். (13)

ஆயிரக்கணக்கான மகளிர் நிறைந்ததும், பல்வகை இரத்தினங்களால் ஒளிவீசுவதுமான அந்தப்புரத்தைத் துறந்து, இராவணன் உன்னை அடையப் போகிறான். (இவ்வாறு அவன் உன்னை நேசிப்பது, உனக்கு எவ்வளவு பெரிய கௌரவம்?)” (14)

விகடை என்ற மற்றொரு அரக்கி சொன்னாள்— (15)

“பல தடவை யுத்தத்தில், தேவர்களும் நாக-கந்தர்வ-தானவர்களும் எவரால் ஜயிக்கப்பட்டார்களோ, அதே அவர் உன்னை அண்டி வந்துள்ளார். (16)

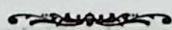
அற்பப் பெண்ணே! எல்லாவித ஐசவர்யங்களும் உடையவனும் மகாத்மாவும் ராக்ஷஸ மன்னனுமான இராவணனுடைய பார்வையாக இருப்பதை, நீ ஏன் விரும்பவில்லை?” (17)

பிறகு, துர்முகி என்ற பெயருடைய ராக்ஷஸி சொன்னாள்— “அழகிய கடைக்கண்ணாளே! சூரியன், எவனிடம் பயந்து கொண்டு, சுகமான அளவுக்கு மட்டுமே உஷ்ணம் கொடுக்கிறானோ, வாயுவும் பேய்க்காற்றாக வீசுவதில்லையோ, அப்படிப்பட்டவனை நீ ஏன் மதிக்கவில்லை? (18)

அழகிய புருவத்தாளே! எவனிடம் உள்ள அச்சத்தால், (அவன் விரும்பிய போதெல்லாம்) மரங்கள் புஷ்பங்களை உதிர்க்கின்றனவோ, பர்வதங்களும் மேகங்களும் மழையைப் பொழிகின்றனவோ, அப்படிப்பட்ட ராக்ஷஸ ராஜனும், பேரரசனுமான இராவணனுடைய மனைவியாகி விடுவது என்ற முடிவை, நீ ஏன் எடுக்க மாட்டேனென்கிறாய்? (19,20)

தேவி! பெண்ணரசியே! உண்மையாக உனக்கு நலம் தரும் சொல் சொல்லப்பட்டது. அழகிய நகையாளே! இந்த அறிவுரையை ஏற்றுக்கொள். இல்லையென்றால், நீ உயிரோடு இருக்க மாட்டாய்.” (21)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
இருபத்து மூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : இருபத்து நான்கு

அரக்கிகள் பயமுறுத்துதல்

பிறகு, காணச் சகியாத முகம் படைத்த அந்த ராக்ஷஸிகள் எல்லோரும் பிரியமில்லாத கடுமையான சொற்களை வைதேகியிடம் சொன்னார்கள்— (1)

“சீதே! எல்லாப் பிராணிகளின் மனத்தைக் கவர்வதும், உயர்ந்த படுக்கைகள் கொண்டதுமான அந்தப்புரத்தில் வசிப்பதை நீ ஏன் ஏற்க மறுக்கிறாய்? (2)

நீ மானுடப் பெண். அதனால், ஒரு மானுடனுக்கு மனைவியாக இருப்பதையே பெருமையாக எண்ணுகிறாய். இராமனிடமிருந்து உன் மனத்தைத் திருப்பி, இனி ஒருபோதும் நீ, இராமனுக்கு மனைவியாக இருக்கப் போவதில்லை. (3)

- த்ரைலோக்யவஸுபேக்தாரம் ராவணம் ராஷஸேஸ்வரம் ।
புர்தாரமுபஸங்க்யம் விஹரஸ்வ யதாஸுக்யம் ॥ (4)
- மாநுஷீ மாநுஷம் தம் து ராமமிச்சஸி ஸோபநே ।
ராஜ்யாத்புரஷ்டமஸித்தார்த்தம் விக்லவம் த்வமநிந்திதே ॥ (5)
- ராஷஸீநாம் வச: ஸ்ருத்வா ஸீதா பத்மநிபேஷணா ।
நேத்ராப்யாமஸ்ருபூர்ணாப்யாமித்யம் வசநமப்ரவீத் ॥ (6)
- யதித்யம் லோகவித்விஷ்டமுதாஹரத ஸங்க்யதா: ।
நைதந்மநஸி வாக்யம் மே கில்பிஷம் ப்ரதிபாதி வ: ॥ (7)
- ந மாநுஷீ ராஷஸஸ்ய புர்யா புவிதுமர்ஹதி ।
காமம் கதாதுத மாம் ஸர்வா ந கரிஷ்யாமி வோ வச: ॥ (8)
- தீநோ வா ராஜ்யஹீநோ வா யோ மே புர்தா ஸ மே குரு: ।
தம் நித்யமநுரக்தாஸ்மி யதா ஸூர்யம் ஸுவர்சலா ॥ (9)
- யதா ஸசீ மஹாபாக்யா ஸக்ரம் ஸமுபதிஷ்டதி ।
அருந்ததீ வஸிஷ்டம் ச ரோஹிணீ ஸஸிநம் யதா ॥ (10)
- லோபாமுத்ரா யதாக்யஸ்த்யம் ஸுகந்யா ச்யவநம் யதா ।
ஸாவித்ரீ ஸத்யவந்தம் ச கபிலம் ஸ்ரீமதீ யதா ॥ (11)
- ஸௌத்ராஸம் மத்யந்தீவ கேஸரிநீ ஸக்யரம் யதா ।
நைஷதம் த்யந்தீவ பைமீ பதிமநுவ்ரதா ॥
ததாஹமிஷ்வாகுவரம் ராமம் பதிமநுவ்ரதா ॥ (12)
- ஸீதாயா வசநம் ஸ்ருத்வா ராஷஸ்ய: க்ரோதமூர்ச்சிதா: ।
புர்தஸ்யந்தி ஸம் பருஷைர்வாக்யை ராவணசோதிதா: ॥ (13)
- அவலீந: ஸ நிர்வாக்யோ ஹநுமாந் ஸிம்ஸபாத்த்ருமே ।
ஸீதாம் ஸந்தர்ஜயந்தீஸ்தா ராஷஸீர்ஸ்ருணோத் கபி: ॥ (14)
- தாமபிக்ரம்ய ஸம்க்ருத்தா வேபமாநாம் ஸமந்தத: ।
புருஸம் ஸம்லிலிஹூர்தீப்தாந் ப்ரலம்பாந் துஸநச்சதாந் ॥ (15)
- ஊசுஸ்ச பரம்க்ருத்தா: ப்ரக்ருஹ்யாஸு பரஸ்வதாந் ।
நேயமர்ஹதி புர்தாரம் ராவணம் ராஷஸாதிபம் ॥ (16)
- ஸம்புர்தஸ்யமாநா பீமாயீ ராஷஸீபிர்வராநநா ।
ஸா புஷ்பமபமாந்ஜந்தீ ஸிம்ஸபாம் தாமுபாக்யமத் ॥ (17)
- ததஸ்தாம் ஸிம்ஸபாம் ஸீதா ராஷஸீபி: ஸமாவ்ருதா ।
அபிக்யம்ய விஸாலாஷீ தஸ்தௌ ஸோகபரிப்லுதா ॥ (18)

மூவுலகச் செல்வங்களை அனுபவிப்பவனும், அரக்கர் மன்னனுமான இராவணனைக் கணவனாக ஏற்று, இஷ்டம்போல் திரிந்து மகிழ்வாய். (4)

அழகியவளே! நாட்டிலிருந்து துரத்தப்பட்டவனும், நம்பிக்கை இழந்தவனும், ஆண்மையற்றவனுமான மானுடன் இராமனையே, மானுடப் பெண்ணான நீ விரும்புகிறாய்." (5)

தாமரை போல் ஒளிவீசும் கண்களைக் கொண்ட சீதை, ராக்ஷஸிகளின் சொற்களைக் கேட்டு கண்களில் நீர்வழிய இவ்வாறு கூறினாள்— (6)

"நீங்களெல்லோரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து சொல்லும் இந்தச் சொற்கள், உலக நடைமுறைக்கு எதிரானது. இது என் மனத்திற்குப் பிடிக்காதது என்று உங்களுக்கு ஏன் தோன்றவில்லை? (7)

மானுடப்பெண், அரக்கனுக்கு மனைவியாக முடியாது. எல்லோரும் உங்கள் இஷ்டம் போல், என்னைச் சாப்பிடுங்கள். என்ன நிகழ்ந்தாலும் உங்கள் பேச்சை நான் கேட்கப் போவதில்லை. (8)

என்னுடைய கணவர், எளியவராக இருந்தாலும், அரசாட்சி இல்லாதவராக இருந்தாலும், அவரே என் மதிப்புக்கு உரியவர். எப்போதும் சூரியனைத் தொடரும் சுவர்ச்சலை போல, நான் அவரிடம் ஈடுபட்டுள்ளேன். (9)

பெரும் பாக்கியசாலியான சசிதேவி இந்திரனையும்; அருந்ததி வசிஷ்டரையும்; ரோகிணி சந்திரனையும்; லோபாமுத்ரா அகஸ்தியரையும்; சுகன்யா சியவனரையும்; சாவித்திரி சத்தியவானையும்; பூர்மதி கபிலரையும்; மதயந்தி ஸௌதாஸரையும்; கேசினி சகரனையும்; பீமபுத்ரியான தமயந்தி நைஷதனையும் (நளன்) எவ்வாறு பின்பற்றுகிறார்களோ, அவ்வாறே நானும், இக்ஷ்வாகு குலத்தில் சிறந்தவரான இராமனைக் கணவனாக அடைந்து, அவரைப் பின்தொடர்ந்து நடக்கிறேன்." (10-12)

சீதையின் சொற்களைக் கேட்டு, இராவணனால் தூண்டப்பட்டவர்களும் கோபத்தால் மயங்கியவர்களுமான ராக்ஷஸிகள், கடுமையான சொற்களால் அவளை அதட்டினார்கள். (13)

சிம்சபா மரத்தில் மறைந்திருந்த அனுமான், அரக்கிகள் சீதையை மிகவும் மிரட்டிப் பேசுவதைக் கேட்டு வாயடைத்துப் போனார். (14)

கோபம் கொண்ட அவர்கள், சீதையைச் சூழ்ந்து கொண்டு, உடல் நடுங்க, நெருப்புக் கொழுந்து போல் செக்கச்சிவந்து தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் தமது உதடுகளை நக்கிக் கொண்டார்கள். (15)

விரைவாகக் கோடாலிகளை எடுத்துக் கொண்டு வந்து கூறினார்கள்— "ராக்ஷஸ மன்னனான இராவணனைக் கணவனாக அடையத் தகுதியில்லாதவள், இவள்." (16)

பயங்கரமான ராக்ஷஸிகளால் இவ்வாறு பயமுறுத்தப்பட்ட சீதை, கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டு, அந்த (அனுமான் உட்கார்ந்திருந்த) சிம்சபா மரத்தின் அருகே சென்றாள். (17)

அரக்கிகளால் சூழப்பட்ட சீதை, அந்த சிம்சபா மரத்தினடியில் சோகத்தில் மூழ்கியவளாய் அமர்ந்தாள். (18)

- தாம் க்ருசாம் தீநவதுநாம் மலிநாம்புரதாரிணீம் ।
புர்த்ஸயாம்சக்ரிரே ஸீதாம் ராஷஸ்யஸ்தாம் ஸமந்தத: ॥ (19)
- ததஸ்தாம் விநதா நாம் ராஷஸீ பீமதுர்ஸநா ।
அபுரவீத் குபிதாகாரா கராலா நிர்ணதோதுரீ ॥ (20)
- ஸீதே பர்யாப்தமேதாவதுபுர்த்து: ஸ்நேஹோ நிதூர்ஸித: ॥ (21)
- ஸர்வத்ராதிக்ருதம் புத்ரே வ்யஸநாயோபகல்பதே ।
பரிதுஷ்டாஸ்மி புத்ரம் தே மாநுஷஸ்தே க்ருதோ விதி: ॥ (22)
- மமாபி து வச: பத்யம் ப்ருவந்த்யா: குரு மைதி₂லி ।
ராவணம் புஜ புர்தாரம் புர்தாரம் ஸர்வரஷஸாம் ॥ (23)
- விக்ராந்தம் ரூபவந்தம் ச ஸுரேஸமிவ வாஸவம் ।
துஷ்ணினம் த்யாகுஸீலம் ச ஸர்வஸ்ய ப்ரியதுர்ஸநம் ॥ (24)
- மாநுஷம் க்ருபணம் ராமம் த்யக்த்வா ராவணமாஸ்ரய ।
திவ்யாங்குராகுராவைதேஹீ திவ்யாபுரணபூஷிதா ॥ (25)
- அத்ய ப்ரபுருதி ஸர்வேஷாம் லோகாநாமீஸ்வரீ புவ ।
அக்தே: ஸ்வாஹா யதா தேவீ ஸசீவேந்த்ரஸ்ய ஸோபுதே ॥ (26)
- கிம் தே ராமேண வைதேஹி க்ருபணேந க்யதாயுஷா ।
ஏததுக்தம் ச மே வாக்யம் யதி த்வம் ந கரிஷ்யஸி ॥ (27)
- அஸ்மிந் முஹூர்த்தே ஸர்வாஸ்த்வாம் பூஷயிஷ்யாமஹே வயம் ।
அந்யா து விகடா நாம் லம்புமாநபயோதரா ॥ (28)
- அபுரவீத் குபிதா ஸீதாம் முஷ்டிமுத்யம்ய க்ரஜீ ।
புஹூந்யப்ரியரூபாணி வசநாநி ஸுதுர்மதே ॥ (29)
- அநுக்ரோஸாந்ம்ருதுத்வாச்ச ஸோடாநி தவ மைதி₂லி ।
ந ச ந: குருஷே வாக்யம் ஹிதம் காலபுரஸ்ஸரம் ॥ (30)
- ஆதீதாஸி ஸமுத்ரஸ்ய பாரமந்யைர்துராஸதம் ।
ராவணாந்த:புரம் கோரம் ப்ரவிஷ்டா சாஸி மைதி₂லி ॥ (31)
- ராவணஸ்ய க்ருஹே ருத்தாமஸ்மாபிஸ்து ஸுரஷிதாம் ।
ந த்வாம் ஸக்த: பரித்ராதுமபி ஸாஷாத் புரந்த்ர: ॥ (32)
- குருஷ்வ ஹிதவாதிந்யா வசநம் மம மைதி₂லி ।
அலமஸ்குப்ரபாதேந த்யஜ ஸோகமநந்தகம் ॥ (33)
- புஜ ப்ரீதிம் ப்ரஹ்ரஷம் ச த்யஜைதாம் நித்யதைந்யதாம் ।
ஸீதே ராஷஸராஜேந ஸஹ க்ரீட்யதாஸுகம் ॥ (34)

உடல் மெலிந்திருப்பவளும், கவலை தோய்ந்த முகத்தோடிருப்பவளும், அழுக்கடைந்த ஆடையை அணிந்திருப்பவளுமான சீதையை, நாற்புறமும் சூழ்ந்து கொண்டு (ராக்ஷஸிகள்) பயமுறுத்தினார்கள். (19)

அப்போது, கோபமே வடிவெடுத்து வந்தது போன்றவளும், அச்சம் தருபவளும், பெரிய வயிற்றை உடையவளும், பயங்கரமான தோற்றமுடையவளுமான விநதை என்ற ராக்ஷஸி கூறினாள்— (20)

“சீதே! இவ்வளவு போதும்! உன் கணவரிடம் உனக்குள்ள பேரன்பை நன்றாகக் காட்டிவிட்டாய். (21)

மங்களமானவளே! எந்த விஷயத்திலும் மிகை என்பது துயரத்தில்தான் கொண்டு போய்விடும்! இதுவரையில் மனித ஜாதிக்குரிய சட்டதிட்டங்களுக்கு ஏற்ப நடந்து காட்டினாய் என்பதைக் குறித்து, நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். நீ வாழ்க! (22)

மைதிலி! உன் நன்மைக்காக என்னால் சொல்லப்படும் அறிவுரையைக் கேட்டு, அதன்படி நட. எல்லா ராக்ஷஸர்களையும் நிர்வகித்துக் கொண்டிருக்கும் இராவணனை பர்த்தாவாக ஏற்றுக்கொள். பராக்கிரமம் உடையவர்; அழகிய தோற்றமுடையவர்; தேவர்களின் மன்னரான இந்திரன் போன்றவர்; காரியங்களைச் செய்வதில் சமர்த்தர்; தியாக சீலர்; எல்லோரும் பார்த்து மகிழக் கூடியவர், அவர். (23,24)

(எனவே), நலிந்து போய்விட்ட மானுடன் இராமனைத் துறந்துவிட்டு, இராவணனை ஏற்றுக்கொள். உயர்ந்த உடற்பூச்சுக்களைப் பூசிக் கொண்டு, திவ்யமான அணிகலன்களை அணிந்து கொண்டு, இப்போது முதல் எல்லா உலகங்களுக்கும் தலைவியாக ஆவாய். அக்னி பத்தினியான ஸ்வாஹா போலவும், இந்திர மகிஷியான சசீதேவி போலவும் (பெருமையோடு) நீ வாழலாம். (25,26)

இராமன் ஒரு மானுடன்; வாழ்நாள் முடிந்துபோனவன். (அப்படிப்பட்டவனை இன்னும் ஏன் நீ நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய்?) வைதேகி, அவனால் உனக்கு என்ன லாபம்? இப்படி, நான் சொன்னபடி நீ நடக்காவிட்டால், நாங்களெல்லோரும் இப்போதே உன்னைத் தின்றுவிடுவோம்.” தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் மார்பகங்களைக் கொண்டவளும், கோபம் கொண்டவளுமான விகடா என்றொருத்தி, முட்டியைத் தூக்கிக் காட்டி கர்ஜிக்கும் குரலில் சொன்னாள்— “கெட்ட புத்தியுடையவளே! மைதிலி! நீ இதுவரை சொன்ன பிரியமில்லாத வார்த்தைகள், உன்னிடம் உள்ள அன்பினாலும் எங்களுடைய மிருதுவான தன்மையினாலும் பொறுத்துக் கொள்ளப்பட்டன. தற்போதைய உன் நிலைக்குத் தகுந்த, உனக்கு நன்மை தரக்கூடிய எங்கள் அறிவுரைப்படி நடக்க மாட்டேன் என்கிறாயே? (27-30)

சமுத்திரத்தைக் கடந்து இங்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறாய். மைதிலி! மற்றவர்களால் நெருங்க முடியாத கட்டுக்காவல் மிகுந்த இராவணனுடைய அந்தப்புரத்திற்குள்ளும் வந்துவிட்டாய். (31)

இராவணனுடைய வீட்டில் அடைத்து வைக்கப்பட்டிருப்பவளும், எங்களால் வெகு கவனமாகக் காவல் காக்கப்படுகிறவளுமான உன்னை, சாட்சாத் இந்திரன்கூடக் காப்பாற்ற முடியாது! மைதிலி, உன் நலனைப் பேசுகிற என் வார்த்தையைக் கேள்; கண்ணீர் சொரிவதை நிறுத்து; பயனில்லாத சோகத்தை விட்டுவிடு. (32,33)

சீதே! திருப்தியாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் இரு; எப்போதும் அழுது கொண்டிருப்பதை நிறுத்து; ராக்ஷஸ மன்னனுடன் வேண்டிய மட்டும் இன்பத்தை அனுபவி. (34)

ஜாநாஸி ஹி யதா பீரு ஸ்த்ரீணாம் யௌவநமத்ருவம் ।
யாவந்ந தே வ்யதிக்ராமேத் தாவத் ஸுகமவாப்நுஹி ॥ (35)

உத்யாநாநி ச ரம்யாணி பர்வதோபவநாநி ச ।
ஸஹ ராஷஸராஜேந சர த்வம் மதி₃ரேஷணே ॥ (36)

ஸ்த்ரீஸஹஸ்ராணி தே ஸப்த வஸே ஸ்த்ராஸ்யந்தி ஸுந்த்ரி ।
ராவணம் ப₄ஜ ப₄ர்தாரம் ப₄ர்தாரம் ஸர்வரஷஸாம் ॥ (37)

உத்பாப்ய வா தே ஹ்ருத்யம் ப₄ஷயிஷ்யாமி மைதி₂லி ।
யதி₃ மே வ்யாஹ்ருதம் வாக்யம் ந யதாவத் கரிஷ்யஸி ॥ (38)

ததஸ்சண்டோத₃ரீ நாம ராஷஸீ க்ரோத₄மூர்ச்சிதா ।
ப₄ராமயந்தீ மஹச்சூலமிதும் வசநமப்₃ரவீத் ॥ (39)

இமாம் ஹரிணலோலாஷீம் த்ராஸோத்கம்பிபயோத₄ராம் ।
ராவணேந ஹ்ருதாம் த்ருஷ்ட்வா தெ₃ளஹ்ருதோ₃ மே மஹாநபூத் ॥ (40)

யக்ருத்ப்லீஹமதோத்பீடும் ஹ்ருத்யம் ச ஸபுந்த₄நம் ।
அந்த்ராண்யபி ததா ஸீர்ஷம் க₂ாதேயமிதி மே மதி: ॥ (41)

ததஸ்து ப்ரக₄ஸா நாம ராஷஸீ வாக்யமப்₃ரவீத் ।
கண்டமஸ்யா ந்ருஸம்ஸாயா: பீடியாம கிமாஸ்யதே ॥ (42)

நிவேத்யதாம் ததோ ராஜ்ஞே மாநுஷீ ஸா ம்ருதேதி ஹ ।
நாத்ர கஸ்சந ஸந்தேஹ: க₂ாத₃தேதி ஸ வக்ஷயதி ॥ (43)

ததஸ்த்வஜாமுகீ நாம ராஷஸீ வாக்யமப்₃ரவீத் ।
விஸஸ்யேமாம் தத: ஸர்வா: ஸமாந் குருத பிண்ட₃காந் ॥ (44)

விப₂ஜாம தத: ஸர்வா விவாதோ₃ மே ந ரோசதே ।
பேயமாநீயதாம் ஷிப்ரம் லேஹயமுச்சாவசம் ப₃ஹு ॥ (45)

தத: ஸூர்பணக₂ா நாம ராஷஸீ வாக்யமப்₃ரவீத் ।
அஜாமுக்யா யதுக்தம் ஹி ததே₃வ மம ரோசதே ॥ (46)

ஸுரா சாநீயதாம் ஷிப்ரம் ஸர்வஸோகவிநாஸரிநீ ।
மாநுஷம் மாம்ஸமாஸ்வாத்ய ந்ருத்யாமோ₅த₂ நிகும்பி₄லாம் ॥ (47)

ஏவம் ஸம்பூர்த்ஸ்யமாநா ஸா ஸீதா ஸுரஸுதோபமா ।
ராஷஸீபி: ஸுகோராபி₄ர்தை₄ர்யமுத்ஸ்ருஜ்ய ரோதி₃தி ॥ (48)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஷுதிகாவ்யே

ஸுந்த்ரகாண்டே₃ சதுர்வீம்ஸ: ஸர்க: ॥

அச்சம் கொண்டவனே! பெண்களுக்கு யௌவனம் என்பது நிலையற்றது என்பதை நீ அறியாயோ? அதனால், உன் யௌவனம் கழிவதற்குள்ளாக எல்லாச் சுகபோகங்களையும் அனுபவித்துவிடு. (35)

மயக்கும் கண்ணுடையவனே! அழகான பூஞ்சோலைகளிலும் மலைத்தோட்டங்களிலும் இராவணனோடு உலவி வா. (36)

ஏழாயிரம் பெண்மணிகள் உன் அதிகாரத்தின்கீழ் இருப்பார்கள். சுந்தரி, எல்லா ராக்ஷஸர்களையும் தாங்குபவனான இராவணனைக் கணவனாக ஏற்றுக்கொள். (37)

என்னால் சொல்லப்பட்டபடி நீ நடக்காவிட்டால், மைதிலி, உன் நெஞ்சத்தைப் பிளந்து தின்று விடுவோம்." (38)

பின்னர், கோபத்தால் மதியிழந்த சண்டோதரி என்னும் அரக்கி, பெரிய குலத்தைச் சுழற்றிக் கொண்டு இவ்வாறு கூறினாள்— (39)

"இராவணனால் அபகரித்துக் கொண்டு வரப்பட்டவளும், மான் போல் சஞ்சலமான கண்களும், பயத்தால் நடுங்கும் மார்பகங்களையும் உடைய இவளைக் கண்டபோதே, எனக்கு கருவுற்றிருக்கும் பெண்களுக்கு உணவில் ஏற்படும் பேராசை (மசக்கை) உண்டாயிற்று. (40)

இவளுடைய (வயிற்றின் வலது பக்கத்திலுள்ள) யக்ருத் (என்ற மாமிச பிண்டத்தையும்), (மார்பின் இடது பக்கத்திலுள்ள) ப்லீஹம் (என்ற பசுமையான மாமிசத்தையும்), அதற்கு மேலேயுள்ள உத்பீடம் (என்ற மாமிசத்தையும்), நாடி-நரம்புகளோடு இருதயத்தையும், உள்ளே இருக்கும் குடலையும், தலையையும் கடித்துத் தின்ன வேண்டுமென்ற எண்ணம் தோன்றியது." (41)

பின்னர், பிரகஸை என்ற ராக்ஷஸி, "வெறுக்கத்தக்க இவளுடைய கழுத்தைத் திருகுவோம். ஏன் சும்மா உட்கார்ந்திருக்கிறீர்கள்?" என்று சொன்னாள். (42)

"பிறகு மன்னனிடம் சென்று, 'அந்த மனிதப் பெண்மணி இறந்துவிட்டாள்' என்று சொல்வோம். அவர், 'தின்று தொலையுங்கள்' என்று உத்தரவு அளிப்பார் என்பதில் சந்தேகமில்லை." (43)

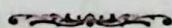
அப்போது, அஜாமுகி என்ற ராக்ஷஸி, "இதிலென்ன வாத-விவாதம்? அது எனக்குச் சரியாகப்படவில்லை. இவளை வெட்டி, சமமான உருண்டைகளாகச் செய்து, நமக்குள் பங்கிட்டுக் கொள்வோம். சீக்கிரமாக, குடிப்பதற்கும் நக்குவதற்கும் கடித்துத் தின்பதற்கும் பலவகை பதார்த்தங்களைக் கொண்டு வாருங்கள்" என்றாள். (44,45)

உடனே, சூர்ப்பணகை என்ற ராக்ஷஸி, "அஜாமுகியால் சொல்லப்பட்ட வழிதான் நல்லது என்று எனக்குப் படுகிறது. (46)

எல்லாத் துயரத்தையும் போக்கும் கள்ளைக் கொண்டு வாருங்கள். உடனே, மானுட மாமிசத்தை ருசித்துத் தின்று, நிகும்பிலையில் (இலங்கையின் மேற்கு வாசலில் உள்ள காளி கோவில் உள்ள பிரதேசம்) கூத்தாடுவோம்" என்றாள். (47)

தேவமகள் போன்ற சீதை, மகாபயங்கரமான ராக்ஷஸிகளால் மிகவும் கொடுமையாகப் பயமுறுத்தப்பட்டதும், தைரியத்தைக் கைவிட்டு மிகவும் அழத் தொடங்கினாள். (48)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
இருபத்து நான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

பஞ்சவிம்ஸ: ஸர்க்ய:

ஸீதாவிஷாத:

- ததா தாஸாம் வதந்நீநாம் பருஷம் தாருணம் பூஹு ।
ராஷஸீநாமஸௌம்யாநாம் ருரோத ஜநகாத்மஜா ॥ (1)
- ஏவமுக்தா து வைதேஹீ ராஷஸீபிர்மநஸ்விநீ ।
உவாச பரமத்ரஸ்தா பூஷ்பக்யூக்யூத்யா கிரா ॥ (2)
- ந மாநுஷீ ராஷஸஸ்ய பூர்யா பூவிதுமர்ஹதி ।
காமம் காதாத மாம் ஸர்வா ந கரிஷ்யாமி வோ வச: ॥ (3)
- ஸா ராஷஸீமத்யக்யதா ஸீதா ஸுரஸுதோபமா ।
ந ஸர்ம லேபே தூ:கூர்தா ராவணேந ச தர்ஜிதா ॥ (4)
- வேபதே ஸ்மாதி₄கம் ஸீதா விஸந்தீவாங்க்யமாத்மந: ।
வநே யூதபரிபூரஷ்டா ம்ருகீ கோகைரிவார்திதா ॥ (5)
- ஸா த்வஸோகஸ்ய விபுலாம் ஸாகாமாலம்ப்ய புஷ்பிதாம் ।
சிந்தயாமாஸ ஸோகேந பூர்தாரம் பூக்யநமாநஸா ॥ (6)
- ஸா ஸ்நாபயந்தீ விபுலௌ ஸ்தநௌ நேத்ரஜலஸ்ரவை: ।
சிந்தயந்தீ ந ஸோகஸ்ய ததாந்தமதி₄க்யச்சுதி ॥ (7)
- ஸா வேபமாநா பதிதா ப்ரவாதே கதூலீ யதா ।
ராஷஸீநாம் பூயத்ரஸ்தா விஷண்ணவதநாபுவத் ॥ (8)
- தஸ்யா: ஸா தீர்க்யவிபுலா வேபந்த்யா ஸீதயா ததா ।
தூதூருஸே கம்பிநீ வேணீ வ்யாலீவ பரிஸர்பதீ ॥ (9)
- ஸா நிஸ்ஸ்வஸந்தீ தூ:கூர்தா ஸோகோபஹதசேதநா ।
ஆர்தா வ்யஸ்ருஜதூஸ்ருணி மைதி₂லீ விலலாப ஹ ॥ (10)
- ஹா ராமேதி ச தூ:கூர்தா ஹா புநர்லக்ஷ்மணேதி ச ।
ஹா ஸ்வஸ்ரு மம கௌஸல்யே ஹா ஸுமித்ரேதி பூமிநீ ॥ (11)
- லோகப்ரவாத: ஸத்யோஸ்யம் பண்டிதை: ஸமுதூஹ்ருத: ।
அகாலே தூர்லபே ம்ருத்யு: ஸ்த்ரியா வா புருஷஸ்ய வா ॥ (12)
- யத்ராஹமேவம் க்ரூராபி: ராஷஸீபிரிஹார்திதா ।
ஜீவாமி ஹீநா ராமேண முஹூர்தமபி தூ:கிதா ॥ (13)

ஸர்க்கம் : இருபத்தைந்து

சீதை மனம் வருந்துதல்

பார்க்கச் சகிக்காத அரக்கிகளால், இவ்வாறு கோபத்துடனும் பயங்கரமாகவும் கூறப்பட்டதைக் கேட்டதும், ஜனகநந்தினியான சீதை வாய்விட்டு அழுதாள். (1)

ராக்ஷஸிகளால் இவ்வாறு கூறப்பட்ட நல்லியல்புடைய சீதை, மிகவும் பயந்து நடுங்கியவாறு, கண்ணீர் பெருக, குரல் தழுதழுக்கக் கூறினாள்— (2)

“மனிதப் பெண், ராக்ஷஸனுக்கு மனைவியாக ஆக மாட்டாள். உங்கள் இஷ்டம் போல் என்னைக் கொண்டு விடுங்கள். (இராவணனை ஏற்றுக்கொள் என்று) நீங்கள் கூறியபடி செய்யமாட்டேன்.” (3)

ராக்ஷஸிகளிடம் மாட்டிக் கொண்டிருந்தவளும், துக்கம் தாளாமல் தவிப்பவளும், இராவணனால் பயமுறுத்தப்பட்டவளும், அமரர் அணங்கு போன்றவளுமான சீதை நிம்மதியை அடையவில்லை. (4)

தன்னுடைய அங்கங்களை மறைத்துக் கொண்டு சீதை மிகவும் நடுங்கினாள். காட்டில் கூட்டத்திலிருந்து விலகி வழிதவறிப் போய் விட்ட ஒரு பெண்மான், செந்நாய்களால் துரத்தப்பட்டால் எப்படியோ, அப்படித் துன்பப்பட்டாள். (5)

அவள் அசோகமரத்தில் மலர்ந்த புஷ்பங்களிலிருந்த ஒரு பெரிய கிளையின் அருகே சென்று, உடைந்த மனத்துடன், வருத்தம் மேலிட, கணவரைப் பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்கினாள். (6)

கண்களிலிருந்து வெள்ளமெனக் கொட்டிக் கொண்டிருந்த நீரால் மார்பகங்களை நீராட்டினாள். அவ்வாறு சிந்தனையில் மூழ்கியும், துன்பத்தின் முடிவு(க்கான உபாயம்) கண்ணில் படவில்லை. (7)

நடுங்கிக் கொண்டிருந்த அவள், புயற்காற்றில் சாயும் வாழை மரத்தைப் போல கீழே விழுந்தாள். அரக்கிகளின் பயமுறுத்தலுக்கு அஞ்சிய அவள், கவலை தோய்ந்த முகம் உடையவளானாள். (8)

அப்போது, நடுங்கிக் கொண்டிருந்த சீதையின் நீளமான செழிப்பான கூந்தல், கருநாகம் போல் காட்சி தந்தது. (9)

துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டு, சோகத்தால் மனமுடைந்து போயிருந்த அவள் பெருமூச்சு விட்டாள்; தவித்துக் கொண்டிருந்த அவள் கண்ணீர் பெருக்கினாள்; வாயால் அரற்றினாள். (10)

‘ஹா! இராமா!’ என்றும், ‘ஹா! லட்சுமணா!’ என்றும், ‘ஹா! என் மாமியாரான கௌசல்யே!’, ‘ஹா! சுமித்ரா தேவி!’ என்றும், துயரம் தாங்காமல் அந்தப் பெண்ணரசி அரற்றினாள். (11)

‘காலம் வராவிட்டால், ஆண்களாகட்டும், பெண்களாகட்டும், சாவு ஏற்படாது’ என்று பண்டிதர்கள் ஒன்றுகூடிக் கூறுகிறார்களே, அந்த உலக வழக்கு சத்தியமானதுதான். (12)

இங்குள்ள பயங்கரமான ராக்ஷஸிகளால், இவ்வாறு கொடுமைப்படுத்தப்பட்டும், இராமன் இல்லாத துக்கத்துடன் இன்னும் நான் உயிரோடு இருக்கிறேனே? (13)

ஏஷால்புண்யா க்ருபணா விநஸிஷ்யாம்யநாத்வத் ।
ஸமுத்ரமத்தயே நௌ: பூர்ணா வாயுவேகைகரிவாஹதா ॥ (14)

புர்த்தாரம் தமபர்யந்தீ ராஷஸீவஸமாகுதா ।
ஸீத்யாமி கலு ஸோகேந கூலம் தோயஹதம் யதா ॥ (15)

தம் பத்மதலபத்ராஷம் ஸிம்ஹவிக்ராந்தக்யாமிநம் ।
தந்யா: பர்யந்தி மே நாதம் க்ருதஜ்ஞம் ப்ரியவாதிநம் ॥ (16)

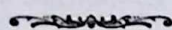
ஸர்வதா தேந ஹீநாயா ராமேண விதிதாத்மநா ।
தீக்ஷணம் விஷமிவாஸ்வாத்ய துர்லபம் மம ஜீவிதம் ॥ (17)

கீத்ருஸம் து மயா பாபம் புரா ஜந்மாந்தரே க்ருதம் ।
யேநேதம் ப்ராப்யதே து:கம் மயா கேரம் ஸுத்யாருணம் ॥ (18)

ஜீவிதம் த்யக்துமிச்ச்யாமி ஸோகேந மஹதா வ்ருதா ।
ராஷஸீபிஸ்ச ரக்ஷயந்த்யா ராமோ நாஸாத்யதே மயா ॥ (19)

திக்கஸ்து கலு மாநுஷ்யம் திக்கஸ்து பரவர்யதாம் ।
ந ஸக்யம் யத் பரித்யக்துமாத்மச்சந்தேந ஜீவிதம் ॥ (20)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதிகாவ்யே
ஸுந்தரகாண்டே பஞ்சவீம்ஸ: ஸர்க: ॥

ஷட்விம்ஸ: ஸர்க:

ப்ராணத்யாகு ஸம்பரதாரணம்

ப்ரஸக்தாஸ்க்ருமுகீ த்வேவம் ப்ருவந்தீ ஜநகாத்மஜா ।
அதோமுகமுகீ பாலா விலப்துமுபசக்ரமே ॥ (1)

உந்மத்தேவ ப்ரமத்தேவ புராந்தசித்தேவ ஸோசதீ ।
உபாவ்ருத்தா கிஸோரீவ விவேஷ்டந்தீ மஹீதலே ॥ (2)

ராகுவஸ்ய ப்ரமத்தஸ்ய ரக்ஷஸா காமரூபிணா ।
ராவணேந ப்ரமத்யாஹமாநீதா க்ரோஸதீ புலாத் ॥ (3)

ராஷஸீவஸமாபந்நா புர்த்தஸ்யமாநா ஸுத்யாருணம் ।
சிந்தயந்தீ ஸுது:கார்த்தா நாஹம் ஜீவிதுமுத்ஸஹே ॥ (4)

ந ஹி மே ஜீவிதேநார்தே நைவார்தைந் ச பூஷணை: ।
வஸந்த்யா ராஷஸீமத்யே விநா ராமம் மஹாரதம் ॥ (5)

கடல் நடுவில் சென்று கொண்டிருக்கும் பாரம் நிரம்பிய படகு, காற்று வேகத்தால் தாக்கப்பட்டு மூழ்குவதைப் போல, சிறிதளவே புண்ணியம் செய்தவளும், உதவி செய்ய எவரும் இல்லாதவளுமான நான், ஓர் அநாதையைப் போல் உயிரைவிடப் போகிறேன். (14)

ஆற்று வெள்ளத்தால் இடித்துத் தள்ளப்படும் ஆற்றங்கரை போல, என்னுடைய கணவரைக் காணாதும், ராக்ஷஸிகள் பிடியில் சிக்கியும் உள்ள நான் மடியப் போகிறேன். (15)

தாமரை இதழ் போல் விரிந்த கண்களை உடையவரும், சிங்கத்தைப் போல வீரமாக நடந்து செல்பவரும், செய்நன்றி மறவாதவரும், அன்பொழுகப் பேசுகிறவருமான என் பர்த்தாவைப் பார்ப்பவர்கள் புண்ணியசாலிகள்! (16)

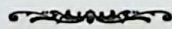
எல்லாவற்றையும் முழுவதுமாக அறிந்த இராமன் இல்லாமல் நான் உயிரோடு இருப்பது என்பது, கொடிய விஷத்தைச் சாப்பிட்டவன் நிலைக்கு ஒப்பானது. (17)

இவ்வளவு பயங்கரமான, கொடிய துக்கத்தை அனுபவிப்பதற்கு நான், முன் ஜன்மங்களில் எத்தகைய பாவத்தைச் செய்தேனோ? (18)

ராக்ஷஸர்கள் காவல் காக்கிறார்கள்; இராமனோ வரவில்லை; சோகம் கனமாகச் சூழ்ந்திருக்கிறது; (எனவே,) உயிரை விட்டுவிட விரும்புகிறேன். (19)

நானே விரும்பினாலும் என் உயிரை விட முடியவில்லை. ஏனென்றால், என் சரீரம் என் கணவரின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது. அட, இது என்ன மனிதப்பிறவி? 'தற்கொலை கூடாது' என்ற விவேகம், மானுடர்களுக்குத்தானே ஏற்படுகிறது? (20)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
இருபத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : இருபத்தாறு உயிரை விட்டுவிடத் தீர்மானித்தல்

கண்ணீரைப் பெருக்கிக் கொண்டு, ஜனகர் புதல்வியான சீதை, இவ்வாறெல்லாம் புலம்பிக் கொண்டு, தரையைப் பார்த்துத் தலையைக் குனிந்து கொண்டு, மேலும் அரற்றத் தொடங்கினாள். (1)

பைத்தியம் பிடித்தவள் போலவும், மதி மயங்கியவள் போலவும், நெடுந்தூரம் ஓடிக்களைத்த பெண்குதிரை தரையில் விழுந்து புரள்வதைப் போலவும் மிகவும் துன்பப்பட்டாள். (2)

இஷ்டம் போல் உருவம் எடுக்கக்கூடிய மாரீசனால் இராமனை மதிமயக்கி (என்னிடமிருந்து வெகுதூரம் போகச் செய்தபின்), கதறிக் கொண்டிருந்த நான் இராவணனால் பலவந்தமாகக் கவர்ந்து வரப்பட்டேன். (3)

ராக்ஷஸிகள் பிடியில் சிக்கியுள்ளேன்; கடுமையாக மிரட்டப்படுகிறேன்; மிகவும் துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டுள்ளேன்; கவலையில் மூழ்கியுள்ள நான் இனியும் உயிரோடு இருக்க மாட்டேன். (4)

மகாரதனாகிய ஸ்ரீராமன் இல்லாமல் ராக்ஷஸிகளிடம் சிக்கிக் கொண்டிருக்கும் எனக்கு, இனி உயிர் வாழ்வதாலும் பொருளாலும் பூஷணங்களாலும் ஒரு பயனும் இல்லை. (5)

அஸ்மஸாரமிதம் நூநமதவாப்யஜராமரம் ।
ஹ்ருத்யம் மம யேநேதம் ந து₃:கே₂நாவஸீர்யதே ॥ (6)

தி₄ங்மாமநார்யாமஸதீம் யாஹம் தேந விநாக்ருதா ।
முஹூர்தமபி ரக்ஷாமி ஜீவிதம் பாபஜீவிதா ॥ (7)

கா ச மே ஜீவிதே ஸ்ரத்யுத₄ா ஸுகே₂ வா தம் ப்ரியம் விநா ।
புர்த்தாரம் ஸாக்ரந்தாயா: வஸுத₄ாயா: ப்ரியம்வத்யம் ॥ (8)

பி₄த்யதாம் ப₄க்ஷயதாம் வாபி ஸாரீரம் விஸ்ருஜாம்யஹம் ।
ந சாப்யஹம் சிரம் து₃:க₂ம் ஸஹேயம் ப்ரியவர்ஜிதா ॥ (9)

சரணேநாபி ஸவ்யேந ந ஸ்ப்ருஸேயம் நிஸாசரம் ।
ராவணம் கிம் புநரஹம் காமயேயம் விக்ரஹிதம் ॥ (10)

ப்ரத்யாக்யாநம் ந ஜாநாதி நாத்மாநம் நாத்மந: குலம் ।
யோ ந்ருஸம்ஸஸ்வப₄ாவேந மாம் ப்ரார்த்த₂யிதுமிச்ச₂தி ॥ (11)

சிந்நா பி₄ந்நா ப்ரபி₄ந்நா வா தீ₃ப்தா வாக்₃நௌ ப்ரதீ₃பிதா ।
ராவணம் நோபதிஷ்டே₂யம் கிம் ப்ரலாபேந வஸ்சிரம் ॥ (12)

க்யாத: ப்ராஜ்ஞ: க்ருதஜ்ஞஸ்ச ஸாங்க்ரோஸஸ்ச ராக்₄வ: ।
ஸத்₃வ்ருத்தோ நிரங்க்ரோஸ: ஸங்கே மத்யு₄பாக்யஸங்க்ஷயாத் ॥ (13)

ராக்ஷஸாநாம் ஜநஸ்த₂ாநே ஸஹஸ்ராணி சதுர்த்யு₃ஸ ।
யேநேகேந நிரஸ்தாநி ஸ மாம் கிம் நாபி₄பத்யதே ॥ (14)

நிருத்த₄ா ராவணேநாஹமல்பவீர்யேண ரக்ஷஸா ।
ஸமர்த்₂: க்ஷு மே புர்தா ராவணம் ஹந்துமாஹவே ॥ (15)

விராதே₄ா த்₃ண்டுகாரண்யே யேந ராக்ஷஸபுங்க்₃வ: ।
ரணே ராமேண நிறுத: ஸ மாம் கிம் நாபி₄பத்யதே ॥ (16)

காமம் மத்யே ஸமுத்யு₃ரஸ்ய லங்கேயம் து₃ஷ்ப்ரத₄ர்ஷணா ।
ந து ராக்₄வபூணாநாம் க்₃திரோதீ₄ஹ வித்யதே ॥ (17)

கிம் நு தத் காரணம் யேந ராமோ த்₃ருட₄பராக்ரம: ।
ரக்ஷஸாபஹ்ருதாம் பூர்யாமிஷ்டாம் நாப்யவபத்யதே ॥ (18)

இஹஸ்த₂ாம் மாம் ந ஜாதீதே ஸங்கே லக்ஷ்மணபூர்வஜ: ।
ஜாநந்நபி ஹி தேஜஸ்வீ த்₃ர்ஷணம் மர்ஷயிஷ்யதி ॥ (19)

என்னுடைய இருதயம் இரும்பால் ஆனதோ? அல்லது, நிச்சயமாக மூப்பு-மரணம் அற்றதாக இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால், இவ்வளவு துக்கத்தால் தாக்கப்பட்டும், பிளந்து போகவில்லையே? (6)

நான் நாசமாய்ப் போக! நான் நற்குலத்தில் தோன்றியவள் அல்லள்; கற்புடையவள் அல்லள்; பாவ வாழ்க்கை வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவள். அவர் இல்லாமல் ஒரு முகூர்த்த காலமேனும் நான் உயிரோடு இருக்கலாமோ? (7)

சமுத்திரத்தை எல்லையாகவுடைய பூமண்டலம் முழுவதற்கும் அரசரும், அன்பாகப் பேசுகிறவரும், அன்புக்குரியவருமான அவரில்லாமல், சுக-போகங்களிலோ வாழ்க்கையிலோதான் எனக்கு என்ன அக்கறை? (8)

நான் சரீரத்தைத் துறந்துவிடப் போகிறேன். இவர்கள் என்னை வெட்டினாலும் தின்றாலும் சரியே. கணவனை விட்டுப் பிரிந்திருக்கும் துயரத்தை, நான் நீண்டகாலம் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாது. (9)

வெறுக்கத்தக்க அரக்கன் இராவணனை என் இடது காலால்கூடத் தொடமாட்டேன் - என்னும்போது, விரும்பி ஏற்றுக் கொள்வேனா, என்ன? (10)

தன்னைப் பற்றியும், தன் குலத்தைப் பற்றியும் அவன் அறிந்திருக்கவில்லை. நான் அவனைப் பற்றி என்ன எண்ணியிருக்கிறேன் (அவனை வெறுக்கிறேன்) என்பதையும் அறியவில்லை. இகழ்த்தக்க இயல்புடைய அவன், என்னை அடைய விரும்புகிறானே? (11)

என்னை வெட்டினாலும், துண்டுதுண்டாகப் பிளந்தாலும், கொளுத்தினாலும், நெருப்பில் தூக்கிப் போட்டாலும் சரி; நீங்கள் நீளமாகப் பேசி மிரட்டிப் பிரயோஜனம் இல்லை; இராவணனை ஏறெடுத்தும் பார்க்க மாட்டேன்! (12)

இராகவன் புகழ் பெற்றவர்; அறிவாளர்; நன்றி மறவாதவர்; பிறரிடம் தயவுடையவர்; நன்னடத்தை உடையவர். (இவ்வளவு உத்தமமான குணங்களையுடைய அவர், என்னைத் திரும்பிப் பாராமலிருப்பதேன்? என்றால்,) என்னுடைய புண்ணியம் தீர்ந்து போய்விட்டதுதான், என்னிடம் அவர் தயவு காட்டாததற்குக் காரணம் என்று ஐயுறுகிறேன். (13)

ஜனஸ்தானத்தில் தன்னந்தனியாக எவர் ஒருவரால் பதினாலாயிரம் ராக்ஷஸர்கள் அழிக்கப்பட்டார்களோ, அவர் ஏன் என்னை நோக்கி வரவில்லை? (14)

அற்பனான இந்த ராக்ஷஸன் இராவணனால் நான் காவலில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறேன். இராவணனை யுத்தத்தில் கொல்வதற்கு, என் கணவர் நிச்சயமாக ஆற்றலுடையவர். (15)

தண்டகாரணயத்தில் ராக்ஷஸ வீரனான விராதன், எந்த இராமனால் போரில் கொல்லப்பட்டானோ, அப்படிப்பட்ட அவர், இன்னும் ஏன் இங்கு வந்து சேரவில்லை? (16)

பெருங்கடலின் நடுவில் அமைந்துள்ள இலங்கை அணுக முடியாததுதான் என்றாலும், இராகவ பாணங்களின் பாதையைத் தடுக்கக்கூடியது எதுவுமில்லையே? (17)

உறுதியான பராக்கிரமம் கொண்ட இராமன் ராக்ஷஸனால் அபகரித்துச் செல்லப்பட்ட, தன்னிடம் பிரியமுள்ள பத்தினியை விடுவிப்பதற்கு வரவில்லையே? (18)

லட்சுமணனின் தமையனார், நான் இங்கே இருப்பதை அறியவில்லையோ? அறிந்திருந்தாரேயானால், தேஜஸ்வியான அவர், இராவணன் செய்த குற்றத்தை மன்னித்துவிட்டிருப்பாரா, என்ன? (19)

ஹ்ருதேதி யோதி₄க₃த்வா மாம் ராக₃வாய நிவேத₃யேத் ।
க₃ருத்₄ரராஜோ₅பி ஸ ரணே ராவணேந நிபாதித: ॥ (20)

க்ருதம் கர்ம மஹத்தேந மாம் தத₂ாப₄யவபத்₃யதா ।
திஷ்ட₂தா ராவணத்₃வந்த₃வே வ்ருத்₃தே₄நாபி ஜடாயுஷா ॥ (21)

யதி₃ மாமிஹ ஜாநீயாத்₃வர்தமாநாம் ஸ ராக₄வ: ।
அத்ய ப₃ாணைரபி₄க்ருத்₃த₄: குர்யால்லோகமராக்ஷஸம் ॥ (22)

வித₄மேச்ச புரீம் லங்காம் ஸோஷயேச்ச மஹோத₃தி₄ம் ।
ராவணஸ்ய ச நீசஸ்ய கீர்த்திம் நாம ச நாஸயேத் ॥ (23)

ததோ நிறுதநாத₂ாநாம் ராக்ஷஸீநாம் க்₃ருஹே க்₃ருஹே ।
யத₂ாஹமேவம் ருத₃தீ தத₂ா பூ₄யோ ந ஸம்ஸய: ॥ (24)

அந்விஷ்ய ரக்ஷஸாம் லங்காம் குர்யாத்₃ராம: ஸலக்ஷ்மண: ।
ந ஹி தாப₄யாம் ரிபுர்த்₃ருஷ்டோ முஹூர்த்தமபி ஜீவதி ॥ (25)

சிதாதூ₄மாகுலபத₂ா க்₃ருத்₄ரமண்ட₃லஸங்குலா ।
அசிரேண து லங்கேயம் ஸ்மஸாநஸத்₃ருஸீ ப₄வேத் ॥ (26)

அசிரேணைவ காலேந ப்ராபஸ்யாம்யேவ மநோரத₂ம் ।
துஷ்ப்ரஸ்த₂ாநோ₅யமாப₄ாதி ஸர்வேஷாம் வோ விபர்யய: ॥ (27)

யாத்₃ருஸாநீஹ த்₃ருஸ்யந்தே லங்காயாமஸு₄பாநி வை ।
அசிரேணைவ காலேந ப₄விஷ்யதி ஹதப்ரப₄ா ॥ (28)

நூநம் லங்காம் ஹதே பாபே ராவணே ராக்ஷஸாத₄மே ।
ஸோஷம் யாஸ்யதி து₃ர்த₄ர்ஷா ப்ரமத₃ா வித₄வா யத₂ா ॥ (29)

புண்யோத்ஸவஸமுத்த₂ா ச நஷ்டப₄ர்த்தீ ஸராக்ஷஸீ ।
ப₄விஷ்யதி புரீ லங்கா நஷ்டப₄ர்த்தீ யத₂ாங்க₃நா ॥ (30)

நூநம் ராக்ஷஸகந்யாநாம் ருத₃ந்தீநாம் க்₃ருஹே க்₃ருஹே ।
ஸ்ரோஷ்யாமி நசிராதே₃வ து₃:க₂ர்தாநாமிஹ த்₄வநிம் ॥ (31)

ஸாந்த₄காரா ஹதத்₃யோதா ஹதராக்ஷஸபுங்க₃வா ।
ப₄விஷ்யதி புரீ லங்கா நிர்த₃க்த₄ா ராமஸாயகை: ॥ (32)

யதி₃ நாம ஸ ஸூரோ மாம் ராமோ ரக்தாந்தலோசந: ।
ஜாநீயாத்₃வர்த்தமாநாம் ஹி ராவணஸ்ய நிவேஸநே ॥ (33)

'அபகரிக்கப்பட்டாள்' என்று, எதிர்சென்று இராகவனிடம் என்னைப் பற்றித் தெரிவிக்கக்கூடிய பெருமனம் படைத்த கமுகரசனும் போரில் இராவணனால் வீழ்த்தப்பட்டார். (20)

நான் அபகரித்துச் செல்லப்பட்டபோது, வயோதிகரான ஜடாயுவால் இராவணனுடன் துவந்த யுத்தத்தில் ஈடுபட்டு, பேருபகாரம் செய்யப்பட்டது. (21)

நான் இங்கே இருப்பதை இராகவன் அறிந்து கொண்டால், மிகவும் கோபம் கொண்டு பாணங்களால் உலகத்தில் ராக்ஷஸர்களே இல்லாதபடி செய்துவிடுவார். (22)

சமுத்திரத்தை வற்றச் செய்வார்; இலங்காபுரியைத் தூள்தூளாக்குவார்; அற்பனான இராவணனுடைய பெயரையும் புகழையும் நாசம் செய்வார். (23)

பின்னர், குடும்பத் தலைவர்களை இழந்த ராக்ஷஸிகளின் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் இப்போது நான் அழுது கொண்டிருக்கிறேனே, இதற்கும் அதிகமாக அழுகைக் குரல் எழப்போகிறது என்பதில் ஐயமில்லை. (24)

ராக்ஷஸர்களுடைய இந்த இலங்கையைக் கண்டுபிடித்து, இராம-லட்சுமணர்கள் நாசம் செய்வார்கள். அவர்கள் கண்களில் பட்டுவிட்ட எதிரி, ஒரு முகூர்த்த காலம்கூட உயிரோடு இருக்க முடியாது. (25)

வெகுவிரைவில், இந்த இலங்கைப் பட்டணம் பிணப்புகையால் சூழப்பட்ட பாதைகளுடனும், கழுகுக் கூட்டங்களால் நிறைந்தும் பெரிய மயானம் போல் ஆகப்போகிறது. (26)

வெகுவிரைவிலேயே என்னுடைய மனோரதங்கள் நிறைவேறும்; யாராலும் நெருங்க முடியாத இந்த நகரத்திலுள்ள உங்களுக்கெல்லாம் கேடு உண்டாகப் போகிறது. (27)

இலங்கையில் காணப்படும் அமங்கள் நிமித்தங்களிலிருந்து, வெகுவிரைவில் இது சோபையை இழக்கப் போகிறது என்பது தெரிகிறது. (28)

கீழ்த்தரமான ராக்ஷஸனான இராவணன் கொல்லப்பட்டதும், இளவயதுப் பெண் விதவையானாற்போல் ஆதரவற்று, லங்கா நகரம் நிச்சயமாக வற்றிப் போகப் போகிறது. (29)

மகிழ்ச்சிகரமான விழாக்கள் நிகழ்வதும், ராக்ஷஸிகள் நிறைந்ததுமான இலங்கைப் பட்டணம் தலைவனைப் பறிகொடுத்து, கணவனை இழந்த பெண்ணைப் போல் ஆகப் போகிறது. (30)

நிச்சயமாக, ஒவ்வொரு வீட்டிலிருந்தும், துக்கம் தாளாமல் அழுது கொண்டிருக்கும் ராக்ஷஸப் பெண்களின் அவலக்குரலை வெகுவிரைவில் கேட்கப் போகிறேன். (31)

செவ்வரி படர்ந்த கண்களுடைய வீரராமனுக்கு மட்டும், நான் இராவணனுடைய இருப்பிடத்தில் இருக்கிறேன் என்பது தெரிந்துவிட்டால், இராமபாணங்களால் எரிக்கப்பட்டு, லங்கா நகரம் இருள் சூழ்ந்ததாகவும், பிரகாசம் இழந்ததாகவும், ராக்ஷஸ வீரர்கள் அற்றதாகவும் ஆகிவிடும். (32,33)

அநேந து ந்ருஸம்ஸேந ராவணேநாத₄மேந மே ।
ஸமயோ யஸ்து நிர்தி₃ஷ்டஸ்தஸ்ய காலோ₅யமாக₃த: ॥ (34)

ஸ ச மே விஹிதோ ம்ருத்யுரஸ்மிந் து₃ஷ்டேந வர்ததே ।
அகார்யம் யே ந ஜாநந்தி நைர்ருதா: பாபகாரிண: ॥ (35)

அத₄ர்மாத்து மஹோத்பாதோ ப₄விஷ்யதி ஹி ஸாம்ப்ரதம் ।
நைதே த₄ர்மம் விஜாநந்தி ராஷஸா: பிஸிதாஸநா: ॥ (36)

த₄ருவம் மாம் ப்ராதராஸார்தே₂ ராஷஸ: கல்பயிஷ்யதி ।
ஸாஹம் கத₂ம் கரிஷ்யாமி தம் விநா ப்ரியத₃ர்ஸநம் ॥ (37)

ராமம் ரக்தாந்தநயநமபஸ்யந்தீ ஸுது₃:கி₂தா ।
யதி₃ கஸ்சித் ப்ரத₃ாதா மே விஷஸ்யாத்₃ய ப₄வேதி₃ஹ ॥ (38)

க்ஷிப்ரம் வைவஸ்வதம் தே₃வம் பஸ்யேயம் பதிநா விநா ।
நாஜாநாஜ்ஜீவதீம் ராம: ஸ மாம் லக்ஷ்மணபூர்வஜ: ॥ (39)

ஜாநந்தௌ தெள ந குர்யாதாம் நோர்வ்யாம் ஹி மம மார்க₃ணம் ।
நூநம் மமைவ ஸோகேந ஸ வீரோ லக்ஷ்மணாக்₃ரஜ: ॥ (40)

தே₃வலோகமிதோ யாதஸ்த்யக்த்வா தே₃ஹம் மஹீதலே ।
த₄ந்யா தே₃வா: ஸக₃ந்த₄ர்வா: ஸித்₃த₄ாஸ்ச பரமர்ஷய: ॥ (41)

மம பஸ்யந்தி யே நாத₂ம் ராமம் ராஜீவலோசநம் ।
அத்₂வா ந ஹி தஸ்யார்தே₂ா த₄ர்மகாமஸ்ய தீ₄மத: ॥ (42)

மயா ராமஸ்ய ராஜர்ஷேர்புர்யயா பரமாத்மந: ।
த்₃ருஸ்யமாநே ப₄வேத் ப்ரீதி: ஸௌஹ்ருத₃ம் நாஸ்த்யபஸ்யத: ॥ (43)

நாஸ்யந்தி க்ருதக்₃நாஸ்து ந ராமோ நாஸயிஷ்யதி ।
கிம் நு மே ந கு₃ணா: கேசித் கிம் வா ப₄ாக்₃யக்ஷயோ மம ॥ (44)

யா₅ஹம் ஸீத்₃யாமி ராமேண ஹீநா முக்₂யேந ப₄ாமிநீ ।
ஸ்ரேயோ மே ஜீவிதாந்மர்த்தம் விஹீநாயா மஹாத்மந: ॥ (45)

ராமாத்₃க்லிஷ்டசாரித்ராச்சுராச்ச₂த்ருநிபு₃ர்ஹணாத் ।
அத்₂வா ந்யஸ்தஸஸ்த்ரைள தெள வநே மூலப₂லாஸிநௌ ॥ (46)

பு₄ராதரௌ ஹி நரஸ்ரேஷ்டௌ ஸம்வ்ருத்தௌ வநக்₃ோசரௌ ।
அத்₂வா ராஷஸேந்த்₃ரேண ராவணேந து₃ராத்மநா ॥ (47)

சுத்₃மநா ஸாதி₃தௌ ஸூரௌ பு₄ராதரௌ ராமலக்ஷ்மணௌ ।
ஸாஹமேவம் க₃தே காலே மத்₃யிச்ச₃யாமி ஸர்வத₂ா ॥ (48)

இகழ்ச்சிக்குரியவனும், அற்பனுமான இராவணன் உங்களிடம் விதித்துவிட்டுப் போன கெடு, இப்போது விரைவில் முடியப் போகிறது. (34)

என் சாவு நேரத்தை அவன் குறித்து விட்டான். ஆனால், என் விஷயத்தில் அதைச் செயல்படுத்தாமல் இருக்கலாமே? என்றால் பாவ காரியத்தையே செய்து கொண்டிருக்கும் ராக்ஷஸர்கள், செய்யத்தக்கது-தகாதது என்ற வேறுபாட்டை அறியாதவர்கள். (35)

இப்போதே, அதருமத்தின் விளைவாக பெரிய அழிவு ஏற்படத்தான் போகிறது. பிணந்தின்னிகளான ராக்ஷஸர்கள், தருமத்தை அறிவார்களா என்ன? (36)

நிச்சயமாக, ஒருநாள் காலை உணவாக என்னைப் பக்குவப்படுத்தும்படி ராக்ஷஸன் ஆணையிடுவான். அந்த நிலையில் உள்ள நான் கண்களுக்கினிய இராமனுடன் எவ்வாறு வாழப் போகிறேன்? (37)

செவ்வரி படர்ந்த கண்களையுடைய இராமனைக் காணாமல் மிகவும் துக்கத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும் எனக்கு, இப்போது, இங்கே யாராவது விஷத்தைக் கொடுத்தால், பதியுடன் இல்லாத நான், உடனே யமதருமராஜனைக் காண்பேன். லட்சுமணனுடைய தமையனாரான இராமன், நான் உயிரோடிருப்பதை அறியவில்லை போலும். (38,39)

தெரிந்திருந்தால், இவ்வுலகமெங்கும் என்னைத் தேடிக் கண்டுபிடித்திருக்க மாட்டார்களா? நிச்சயமாக, லட்சுமணனின் மூத்த சகோதரரான வீரர் (இராமன்) சோகம் தாங்காமல், உடலைப் பூமியில் உகுத்துவிட்டு தேவலோகம் சென்றுவிட்டார்.

ஆகையால், என்னுடைய பதி, தாமரைக் கண்ணரான இராமனை, கண் கொண்டு பார்க்கும் தேவர்கள், கந்தர்வர்கள், சித்தர்கள், மாமுனிவர்கள் ஆகிய எல்லோரும் பாக்கியசாலிகள்.

அல்லது, (இப்படியும் இருக்கலாம்) தருமத்திலேயே நாட்டமுடைய பேரறிவாளரான ராஜரிஷி போன்ற பரமாத்மாவான இராமனுக்கு, மனைவியான என்னால் ஆக வேண்டியது என்ன?

கண்ணில் பட்டுக் கொண்டிருந்தால்தானே அன்பும் ஆசையும் உண்டாகும்? கண்ணில்படாதவர்களிடம் அப்படி இருக்காதே? (40-43)

செய்நன்றி கொன்றவர்களே (பாசப்பிணைப்பை) அழிப்பார்கள்; இராமன் அப்படிச் செய்யமாட்டார். (ஒருக்கால், என்னிடம் அன்பு பாராட்டுவதற்கு ஏதுவாக) என்னிடம் சில நல்ல குணங்கள்கூட இல்லையோ? அல்லது, என்னுடைய புண்ணியக் குறைவினால்தான், பர்த்தாவான இராமனைப் பிரிந்து, பெண்ணாகிய நான் துக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறேனோ?

பெருந்தன்மையுடையவரும், அப்பழுக்கற்ற நடத்தையுடையவரும், சூரரும், எதிரிகளை மாய்ப்பவருமான இராமனைப் பிரிந்து வாழ்வதைக் காட்டிலும் இறப்பதே மேலானது. அல்லது, வில்லைத் தூக்கியெறிந்துவிட்டு அவ்விரு சகோதரர்களும், பழம்-கிழங்குகளை உணவாகக் கொண்டு வனவாசிகளாகப் போய்விட்டார்களோ?

அல்லது, துராத்மாவான ராக்ஷஸ மன்னன் இராவணனால் சூர சகோதரர்களான இராம-லட்சுமணர்கள் வஞ்சகமாகக் கொல்லப்பட்டிருப்பார்களோ? ஆகவே, இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் எவ்விதத்திலேனும் உயிரை விட்டுவிடவே விரும்புகிறேன். (44-48)

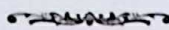

ந ச மே விஹிதோ ம்ருத்யுரஸ்மிந் து₃:கே₅தி வர்த்ததி ।
த₄ந்யா: க₂லு மஹாத்மாநோ முநயஸ்த்யக்தகில்பி₃ஷா: ॥ (49)

ஜிதாத்மாநோ மஹாப₄ாக்₃ா யேஷாம் ந ஸ்த: ப்ரியாப்ரியே ।
ப்ரியாந்ந ஸம்ப₄வேத்₃து₃:க₂மப்ரியாத்₃தி₄கம் ப₄யம் ॥ (50)

தாப₄யாம் ஹி யே வியுஜ்யந்தே நமஸ்தேஷாம் மஹாத்மநாம் ।
ஸாஹம் த்யக்தா ப்ரியார்ஹேண ராமேண விதி₃தாத்மநா ॥
ப்ராணாம்ஸ்த்யக்ஷயாமி பாபஸ்ய ராவணஸ்ய க₃தா வஸம் ॥ (51)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதிகாவ்யே
ஸுந்த்₃ரகாண்டே₃ ஷட்₃வீம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

ஸப்தவிம்ஸ: ஸர்க₃:

த்ரிஜடா ஸ்வந:

இத்யுக்தா: ஸீதயா கே₄ரா ராஷஸ்ய: க்ரோத₄மூர்சி₂தா: ।
காஸ்சிஜ்ஜக்₃முஸ்தத₃ாக்₂யாதும் ராவணஸ்ய தரஸ்விந: ॥ (1)

தத: ஸீதாமுபாக்₃ம்ய ராஷஸ்யோ கே₄ரத₃ர்ஸநா: ।
புந: பருஷமேகார்த₂மநர்த₂ார்த₂மத₂ாப்₃ருவந் ॥ (2)

அத்யேத₃ாநீம் தவாநார்யே ஸீதே பாபவிநிஸ்சயே ।
ராஷஸ்யோ ப₄ஷயிஷ்யாமோ மாம்ஸமேதத்யத₂ாஸுக₂ம் ॥ (3)

ஸீதாம் தாபி₄ரநார்யாபி₄ர்த்₃ருஷ்ட்வா ஸந்தர்ஜிதாம் தத₃ா ।
ராஷஸீ த்ரிஜடா வ்ருத்₃த₄ா ப்ரபுத்₃த₄ா வாக்யமப்₃ரவீத் ॥ (4)

ஆத்மாநம் க₂ாத்நாநார்யா ந ஸீதாம் ப₄ஷயிஷ்யத₂ ।
ஜநகஸ்ய ஸுதாமிஷ்டாம் ஸ்நுஷாம் த₃ஸரத₂ஸ்ய ச ॥ (5)

ஸ்வப்நோ ஹயத்ய மயா த்₃ருஷ்டோ த₃ாருணோ ரோமஹர்ஷண: ।
ராஷஸாநாமப₄ாவாய ப₄ர்துரஸ்யா ஜயாய ச ॥ (6)

ஏவமுக்தாஸ்த்ரிஜடயா ராஷஸ்ய: க்ரோத₄மூர்சி₂தா: ।
ஸர்வா ஏவாப்₃ருவந் பீ₄தாஸ்த்ரிஜடாம் தாமித₃ம் வச: ॥ (7)

கத்யஸ்வ த்வயா த்₃ருஷ்ட: ஸ்வப்நோயம் கீத்₃ருஸோ நிஸி ।
தாஸாம் து வசநம் ஸ்ருத்வா ராஷஸீநாம் முக₂ாச்ச்யுதம் ॥ (8)

உவாச வசநம் காலே த்ரிஜடா ஸ்வப்நஸம்ஸ்ரிதம் ।
க₃ஜதந்தமயீம் தி₃வ்யாம் ஸிபி₃காமந்த்ரிஷ்ஷக₃ாம் ॥ (9)

யுக்தாம் ஹம்ஸஸஹஸ்ரேண ஸ்வயமாஸ்த₂ாய ராக₄வ: ।
ஸுக்லமால்யாம்ப₃ரத₂ரோ லக்ஷ்மணேந ஸஹாகுத: ॥ (10)

இவ்வளவு தீவிரமான துக்கத்திலும், எனக்கு மரணம் ஏற்படவில்லையே? மாசுமறுவற்றவர்களாகவும், தம்மை வென்றவர்களாகவும், மகாபாக்கியசாலிகளாகவும் உள்ள மகாத்மாக்களான முனிவர்கள் போற்றத்தக்கவர்கள் அல்லவா? அவர்களுக்குப் பிரியம்-அப்ரியம் என்ற வேற்றுமையே இல்லை. சாமானிய மனிதர்களுக்கு இஷ்டமானது நிகழ்ந்தால் துக்கம் ஏற்படுவதில்லை. (அதாவது, மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது.) விருப்பப்படாதது நேர்ந்துவிட்டால் அதிக பயமும் ஏற்படுகிறது.

இப்படியான விருப்பு-வெறுப்புகளிலிருந்து விலகியுள்ள மகாத்மாக்களை நமஸ்கரிக்கிறேன். எல்லாமறிந்த இராமனால் கைவிடப்பட்டு பாவியான இராவணனுடைய பிடியில் அகப்பட்டுக் கொண்டுள்ள நான், உயிரை விட்டுவிடப் போகிறேன்.” (49-51)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
இருபத்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : இருபத்தியேழு

திரிஜடையின் கனவு

சீதையால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டதும் கோரமான ராக்ஷஸிகளில் சிலர் கோபத்தால் மதிகலங்கி, அதை இராவணனிடம் கூறுவதற்காக வேகமாகப் போனார்கள். (1)

பிறகு, பயங்கரமான தோற்றமுடைய ராக்ஷஸிகள் சீதையிடம் வந்து, அவளுக்குக் கெடுதி நேரும் என்ற ஒரே விஷயத்தைக் கடுமையான வார்த்தைகளால் சொன்னார்கள்— (2)

“ஏ, சீதே! இழிந்தவளே! இப்போது ஒரு பாவகரமான முடிவுக்கு நீ வந்திருக்கிறாய். (அதாவது, உயிரை விட்டுவிடப் போகிறாய்.) (சரி, அப்படியே செய்.) ராக்ஷஸிகளான நாங்கள் சந்தோஷமாக உன் உடலைத் தின்று விடுவோம்.” (3)

அப்போது, அறிவில் முதியவளான திரிஜடை என்பவள் கண்விழித்து, நீசர்களான அரக்கிகளால் சீதை பயமுறுத்தப்படுவதைப் பார்த்து, இவ்வாறு சொன்னாள்— (4)

“இழிகுணம் படைத்தவர்களே! ஜனகருடைய புதல்வியும், தசரதருடைய அன்புக்குரிய நாட்டுப்பெண்ணுமான சீதையை, உங்களால் புசிக்க முடியாது. தீயசிந்தனையுடைய நீங்கள் உங்களையே சாப்பிட்டுக் கொள்வீர்கள். (5)

இப்போது ராக்ஷஸர்கள் எல்லாம் அற்றுப் போய்விட்டதாகவும், இவருடைய கணவருக்கு வெற்றி ஏற்பட்டதாகவும், ஓர் அற்புதமான மெய்சிலிர்க்க வைக்கும் கனவை நான் பார்த்தேன்!” (6)

இவ்வாறு திரிஜடை சொன்னவுடன் ராக்ஷஸிகள் கோபத்தால் மனம் கலங்கி, பயத்தோடு அந்த திரிஜடையிடம் கேட்டார்கள்— (7)

“இந்த இரவு வேளையில், எம்மாதிரியான கனவு கண்டாய்? அதை விபரமாக எங்களுக்குச் சொல்லு” என்று அரக்கிகளின் வாயிலிருந்து வந்த சொற்களைக் கேட்டு, அப்போது கனவு சம்பந்தப்பட்ட செய்திகளை திரிஜடை கூறினாள்— “ஆயிரக்கணக்கான அன்னப்பறவைகளால் சுமக்கப்பட்ட தந்தப் பல்லக்கில் இராமன் வரக் கண்டேன்! வெண்ணிற மாலைகளும் ஆடைகளும் அணிந்து கொண்டு லட்சுமணனோடு வந்தார். (8-10)

ஸ்வப்நே சாத்ய மயா த்ருஷ்டா ஸீதா ஸூக்லாம்புராவ்ருதா ।
ஸாக்ரேண பரிக்ஷிப்தம் ஸ்வேதம் பர்வதமாஸ்திதா ॥ (11)

ராமேண ஸங்க்ருதா ஸீதா பூஸ்கரேண ப்ரபூ யதா ।
ராக்ஷஸ்ச மயா த்ருஷ்டஸ்சதுர்தந்தம் மஹாக்ஷஜம் ॥ (12)

ஆருட: ஸைலஸங்காஸம் சகாஸ ஸஹலக்ஷ்மண: ।
ததஸ்தௌ நரஸார்தூலௌ தீப்யமானௌ ஸ்வதேஜஸா ॥ (13)

ஸூக்லமால்யாம்புரதரௌ ஜாநகீம் பர்யுபஸ்திதௌ ।
ததஸ்தஸ்ய நக்ஷ்யாக்ரே ஹ்யாகாஸஸ்தஸ்ய தந்திந: ॥ (14)

புர்த்ரா பரிக்ருஹிதஸ்ய ஜாநகீ ஸ்கந்தமாஸ்ரிதா ।
புர்த்துரங்காத் ஸமுத்பத்ய தத: கமலலோசநா ॥ (15)

சந்த்ரஸூர்யௌ மயா த்ருஷ்டௌ பாணிநா பரிமார்ஜதீ ।
ததஸ்தாப்யாம் குமாராப்யாமாஸ்தித: ஸ க்ஷோத்தம: ॥ (16)

ஸீதயா ச விஸாலாக்ஷ்யா லங்காயா உபரி ஸ்தித: ।
பாண்டூரர்ஷபயுக்தேந ரதேநாஷ்டயுஜா ஸ்வயம் ॥ (17)

இஹோபயாத: காகுத்ஸ்த: ஸீதயா ஸஹ பூர்யயா ।
லக்ஷ்மணேந ஸஹ பூராத்ரா விமானே புஷ்பகே ஸ்தித: ॥ (18)

ஸூக்லமால்யாம்புரதரோ லக்ஷ்மணேந ஸமாக்ஷத: ।
ஆருஹ்ய புஷ்பகம் திவ்யம் விமானம் ஸூர்யஸந்நிபம் ॥
உத்தராம் திஸமாலோக்ய ஜக்ஷாம புருஷோத்தம: ॥ (19)

ஏவம் ஸ்வப்நே மயா த்ருஷ்டோ ராமோ விஷ்ணுபராக்ரம: ।
லக்ஷ்மணேந ஸஹ பூராத்ரா ஸீதயா ஸஹ ராக்ஷ: ॥ (20)

ந ஹி ராமோ மஹாதேஜா: ஸக்யோ ஜேதும் ஸுராஸுரை: ।
ராக்ஷஸைர்வாபி சாந்யைர்வா ஸ்வர்க்ஷ: பாபஜநைரிவ ॥ (21)

ராவணஸ்ச மயா த்ருஷ்ட: க்ஷிதௌ தைலஸமுக்ஷித: ।
ரக்தவாஸா: பிபூந் மத்த: கரவீரக்ருதஸ்ரஜ: ॥ (22)

விமானாத் புஷ்பகாத்யத்ய ராவண: பதிதோ புவி ।
க்ருஷ்யமாண: ஸத்ரியா த்ருஷ்டோ முண்ட: க்ருஷ்ணாம்புர: புந: ॥ (23)

சொப்பனத்தில், கடல் மத்தியில் ஒரு வெண்மையான மலை மேல், வெண்மையான ஆடை உடுத்திய சீதை காணப்பட்டாள். (11)

சூரியனுடன் பிரபை பிரிவின்றி இருப்பதைப் போல, சீதை, இராமனுடன் இணைந்தாள். மேலும், நான்கு தந்தங்களைக் கொண்டதும், மலைபோல் விளங்கியதுமான ஒரு பெரிய யானையின் மேல் இராகவனும், லட்சுமணனும் ஒளிவீசிக் கொண்டு அமர்ந்திருக்கக் கண்டேன்.

பின்னர், தம்முடைய இயல்பான தேஜஸால் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தவர்களும், வெண்மையான மாலை-ஆடை அணிந்திருந்தவர்களும், சிங்கம்போல் வீரமுமுடைய அவ்விருவரும் ஜானகியிடம் வந்தார்கள்.

பிறகு, அந்த மலையின் உச்சியிலேயே சீதை, கணவரால் (கை கொடுத்து) ஏற்கப்பட்டதும், ஆகாயத்தில் இருந்த யானையின் முதுகில் ஏறிக் கொண்டதைப் பார்த்தேன்.

பின்னர், கணவரின் மடியிலிருந்து எழுந்து, தாமரைக் கண்ணாளாகிய அவர், தன் கையால் சந்திர-சூரியர்களைத் தொடுவதைக் கண்டேன். (சொப்பனத்தில் சூரிய-சந்திரனைக் காண்பது, நல்ல சகுனமாகக் கருதப்படுகிறது.)

பிறகு அவ்விரு குமாரர்களும், விரிந்த கண்ணுடைய சீதையும் அமர்ந்திருந்த உத்தமமான அந்த யானை, இலங்கையின் மேலே வந்து நின்றது.

வெண்மையான எட்டுக் காளைகள் பூட்டிய திவ்யமான தேரில், பத்தினியான சீதையுடன் புஷ்பக விமானத்தில் இருந்த சகோதரன் லட்சுமணனுடனும், இராமன் இங்கே வந்தார். (12-18)

வெண்மையான மாலைகளும், ஆடைகளும் அணிந்த புருஷோத்தமரான அவர், லட்சுமணனோடு, சூரியனைப் போல் பிரகாசிக்கும் திவ்யமான புஷ்பக விமானத்தில் ஏறி, வடக்கு திசை நோக்கிச் சென்றார். (19)

இவ்வாறு, விஷ்ணுவுக்கு நிகரான பராக்கிரமமுடைய இராமனை, சகோதரனான லட்சுமணனுடனும் சீதையோடும் கனவில் நான் பார்த்தேன். (20)

பாவிகளால் சுவர்க்க போகம் அடையப்பட முடியாது என்பது போல், பேராற்றல் படைத்த இராமனை, தேவாசுரர்களாலும் ராக்ஷஸர்களாலும் மற்ற எவராலும் ஜயிக்க முடியாது. (21)

அதே சமயம், உடலெங்கும் எண்ணெய் பூசிக் கொண்டு, சிவப்பு வஸ்திரத்துடனும், அரளி மாலையுடனும், குடித்துக் கொண்டும், அதனால் மதிமயங்கித் தரையில் விழுந்து கிடப்பவனாக இராவணனை, நான் பார்த்தேன். (22)

புஷ்பக விமானத்திலிருந்து பூமியில் இராவணன் விழுந்தான். பின்னர், கருப்பு உடை அணிந்து, மொட்டைத் தலையுடன் இருந்த அவன், ஒரு பெண்ணால் பிடித்து இழுக்கப்படுவதைக் கண்டேன். (23)

- ரதே₂ந க₂ரயுக்தேந ரக்தமால்யாநுலேபந: ।
பிப₃ம்ஸ்தைலம் ஹஸந் ந்ருத்யந் ப₄ராந்தசித்தாகுலேந்த்₃ரிய: ॥ (24)
- க₃ர்த₃பே₄ந யயௌ ஸீக்₄ரம் த₃க்ஷிணாம் தி₃ஸமாஸ்தி₂த: ।
புநரேவ மயா த்₃ருஷ்டோ ராவணோ ராக்ஷஸஸ்வர: ॥ (25)
- பதிதோ₅வாக்ஸிரா பூ₄மௌ க₃ர்த₃ப₄ாத்₃ப₄யமோஹித: ।
ஸஹஸோத்த₂யா ஸம்ப₄ராந்தோ ப₄யார்தோ மத₃விஹ்வல: ॥ (26)
- உந்மத்த இவ தி₃க்வாஸா து₃ர்வாக்யம் ப்ரலபந் முஹ: ।
து₃ர்க்₃ந்த₄ம் து₃ஸ்ஸஹம் கே₄ரம் திமிரம் நரகோபமம் ॥ (27)
- மலபங்கம் ப்ரவிஸ்யாஸு மக்₃நஸ்தத்ர ஸ ராவண: ।
கண்டே₂ ப₃த்₄வா த₃ஸக்₃ரீவம் ப்ரமத₃ா ரக்தவாஸிநீ ॥ (28)
- காலீ கர்த்₃மலிப்தாங்கீ₃ தி₃ஸம் யாம்யாம் ப்ரகர்ஷதி ।
ஏவம் தத்ர மயா த்₃ருஷ்ட: கும்ப₄கர்ணோ நிஸாசர: ॥ (29)
- ராவணஸ்ய ஸுதாஸ்ஸர்வே முண்ட₃ாஸ்தைலஸமுக்ஷிதா: ।
வராஹேண த₃ஸக்₃ரீவ: ஸிம்ஸுமாரேண சேந்த்₃ரஜித் ॥ (30)
- உஷ்ட்ரேண கும்ப₄கர்ணஸ்ச ப்ரயாதோ த₃க்ஷிணாம் தி₃ஸம் ।
ஏகஸ்தத்ர மயா த்₃ருஷ்ட: ஸ்வேதச்ச₂த்ரோ விபீ₄ஷண: ॥ (31)
- ஸுக்லமால்யாம்புரத₄ர: ஸுக்லக₃ந்த₄ாநுலேபந: ।
ஸங்க₂து₃ந்து₃பி₄நிர்கே₄ாஷர்ந்ருத்தகீ₃தைரலங்க்ருத: ॥ (32)
- ஆருஹ்ய ஸைலஸங்காஸம் மேக₄ஸ்தநிதிநி:ஸ்வநம் ।
சதுர்த்₃ந்தம் க₃ஜம் தி₃வ்யமாஸ்தே தத்ர விபீ₄ஷண: ॥
சதுர்பி₄: ஸசிவை: ஸார்த்த₄ம் வைஹாயஸமுபஸ்தி₂த: ॥ (33)
- ஸமாஜஸ்ச மயா த்₃ருஷ்டோ கீ₃தவாதித்ரநிஸ்ஸ்வந: ।
பிப₃தாம் ரக்தமால்யாநாம் ரக்ஷஸாம் ரக்தவாஸஸாம் ॥ (34)
- லங்கா சேயம் புரீ ரம்யா ஸவாஜிரத₂குஞ்ஜரா ।
ஸாக்₃ரே பதிதா த்₃ருஷ்டா ப₄க்₃நகோபுரதோரணா ॥ (35)
- லங்கா த்₃ருஷ்டா மயா ஸ்வப்நே ராவணேநாபி₄ரக்ஷிதா ।
த₃க்₃த₄ா ராமஸ்ய தூ₃தேந வாநரேண தரஸ்விநா ॥ (36)
- பீத்வா தைலம் ப்ரந்ருத்தாஸ்ச ப்ரஹஸந்த்யோ மஹாஸ்வநா: ।
லங்காயாம் ப₄ஸ்மருக்ஷாயாம் ப்ரவிஷ்டா ராக்ஷஸஸ்த்₃ரிய: ॥ (37)
- கும்ப₄கர்ணாத்₃யஸ்சேமே ஸர்வே ராக்ஷஸபுங்க₃வா: ।
ரக்தம் நிவஸநம் க்₃ருஹ்ய ப்ரவிஷ்டா கோமயஹ்ரதே₃ ॥ (38)

சிவந்த மாலைகளை அணிந்து கொண்டும், உடற்பூச்சுக்களைப் பூசிக்கொண்டும், எண்ணெயைக் குடித்துக் கொண்டும், சிரித்து ஆடிக் கொண்டும், மனம் கலங்கி, வசமிழந்து, கோவேறு கழுதைகள் பூட்டிய ரதத்தில், கழுதை பின்தொடர வேகமாகத் தெற்கு திசை நோக்கிச் சென்றான்.

பயத்தால் மனம் தடுமாறி, ராக்ஷஸாதிபனான இராவணன், கழுதை மேலிருந்து தலைகுப்புறக் கீழே விழுகிற காட்சியையும் நான் பார்த்தேன். அவன், உடனே எழுந்து, நிலைதடுமாறி, அச்சத்தால் பீடிக்கப்பட்டு, போதையால் மனம் சிதறி, பைத்தியம் போல திசைகளே ஆடையாக (ஆடை இல்லாமல்) கெட்ட வார்த்தைகளை அடிக்கடி பிதற்றிக் கொண்டு, பொறுக்க முடியாத துர்நாற்றத்துடனும், இருட்டாகவும் நரகம் போலவும் இருந்த பயங்கரமான அழுக்குச் சேற்றில் வேகமாக அழுந்தி மூழ்கினான்.

கருத்த நிறமும், சிவப்பு ஆடையும், அழுக்கான உடலும் கொண்ட ஒரு பெண், இராவணனின் பிடரியில் கைவைத்துத் தள்ளிக் கொண்டு, யமனுக்கு உரிய திசை நோக்கி இழுத்துக் கொண்டு போகிறாள். கும்பகர்ணனும் இவ்வாறே என் சொப்பனத்தில் பார்க்கப்பட்டான்.

(24-29)

இராவணனுடைய புதல்வர்கள் எல்லோரும் மொட்டைத் தலையர்களாக, எண்ணெய் பூசியவர்களாக இருந்தார்கள். இராவணன் பன்றியிலும், இந்திரஜித் முதலையிலும், கும்பகர்ணன் ஒட்டகத்திலும் (ஏறிக்கொண்டு) தெற்குத் திசை நோக்கிச் சென்றார்கள். விபீஷணன் ஒருவர் மட்டும் வெண்குடை உடையவராகக் காணப்பட்டார்.

(30,31)

வெண்மலர்மாலை-ஆடை, வெண்சந்தனப் பூச்சு, சங்கம்-துந்துபி முதலிய வாத்தியகோஷங்கள், நாட்டியம்-பாட்டு முதலானவை அழகு செய்ய, மலை போல் ஒளி வீசுவதும், மேகம் போல் முழங்குவதும், நான்கு தந்தங்களை உடையதுமான திவ்யமான யானையின் மேல் வீற்றிருந்த விபீஷணன், நான்கு மந்திரிகளுடன் கூட ஆகாயத்தில் காணப்பட்டார்.

(32,33)

பயங்கரமான சப்தங்களை எழுப்பும் வாத்தியங்களை வாசித்துக் கொண்டும், செம்மலர்-செவ்வாடை அணிந்து மதுபானம் செய்து கொண்டும் ஆங்காங்கே நிற்கும் ராக்ஷஸக் கூட்டங்களும் என்னால் பார்க்கப்பட்டன.

(34)

அழகான இந்த லங்கா நகரம் குதிரை-ரதம்-யானைகளோடு உப்பரிகைகளும் தோரணவாயில்களும் அழிக்கப்பட்டு, கடலில் மூழ்குவதைக் கண்டேன்.

(35)

இராவணனால் ஆளப்படும் இலங்கை, இராமதூதனான வானரத்தால் மிக வேகமாக எரிக்கப்பட்டதைக் கனவில் பார்த்தேன்.

(36)

சாம்பலாகிக் கிடந்த இலங்கைக்குள் எண்ணெயைக் குடித்து விட்டு, அலங்கோலமாய் பெருங்குரலில் சிரித்துக் கொண்டு ராக்ஷஸப் பெண்கள் நுழைந்தார்கள்.

(37)

கும்பகர்ணன் முதலிய இந்த ராக்ஷஸர்கள் எல்லோரும் சிவந்த ஆடையுடன், சாணம் நிறைந்த பள்ளத்தில் மூழ்கியதையும் என் கனவில் கண்டேன்.

(38)

அபக₃ச்ச₂த நஸ்யத்₄வம் ஸீதாமாப ஸ ராக₄வ: || (39)

க₄ாதயேத் பரமாமர்ஷீ ஸர்வை: ஸார்த₄ம் ஹி ராஷஸை: |
ப்ரியாம் ப₃ஹுமதாம் ப₄ார்யாம் வநவாஸமநுவ்ரதாம் || (40)

ப₄ர்த்ஸிதாம் தர்ஜிதாம் வாபி நாநுமம்ஸ்யதி ராக₄வ: |
தத₃லம் க்ரூரவாக்யைர்வ: ஸாந்த்வமேவாபி₄தீயதாம் || (41)

அபி₄யாசாம வைதே₃ஹீமேதத்₃தி₄ மம ரோசதே |
யஸ்யாமேவம்வித₄: ஸ்வப்நோ து₃:கி₂தாயாம் ப்ரத்ருஸ்யதே || (42)

ஸா து₃:கை₂ர்விவிதை₄ர்முக்தா ப்ரியம் ப்ராப்நோத்யநுத்தமம் |
ப₄ர்த்ஸிதாமபி யாசத்₄வம் ராஷஸ்ய: கிம் விவக்ஷயா || (43)

ராக₄வாத்தி₄ ப₄யம் கே₄ாரம் ராஷஸாநாமுபஸ்தி₂தம் |
ப்ரணிபாதப்ரஸந்நா ஹி மைதி₂லீ ஜநகாத்மஜா || (44)

அலமேஷா பரித்ராதும் ராஷஸ்யோ மஹதோ ப₄யாத் |
அபி சாஸ்யா விஸாலாக்ஷயா ந கிஞ்சிது₃பலக்ஷயே || (45)

விருபமபி சாங்கே₃ஷு ஸுஸுஷ்மமபி லக்ஷணம் |
ச₂ாயாவைகுண்யமாத்ரம் து ஸங்கே து₃:க₂முபஸ்தி₂தம் || (46)

அது₃:க₂ர்ஹாமிமாம் தே₃வீம் வைஹாயஸமுபஸ்தி₂தாம் |
அர்த்ஸித்₃தி₄ம் து வைதே₃ஹ்யா: பஸ்யாம்யஹமுபஸ்தி₂தாம் || (47)

ராஷஸேந்த்ரவிநாஸம் ச விஜயம் ராக₄வஸ்ய ச |
நிமித்தபூதமேதத்து ஸ்ரோதுமஸ்யா மஹத் ப்ரியம் || (48)

த்ருஸ்யதே ச ஸ்புரச்சக்ஷ: பத்மபத்ரமிவாயதம் |
ஈஷச்ச ஹ்ருஷிதோ வாஸ்யா துக்ஷிணாயா ஹ்யதுக்ஷிண: || (49)

அகஸ்மாதே₃வ வைதே₃ஹ்யா ப₃ாஹுரேக: ப்ரகம்பதே |
கரேணுஹஸ்தப்ரதிம: ஸவ்யஸ்சோருரநுத்தம: ||

வேபமாந: ஸுசயதி ராக₄வம் புரத: ஸ்தி₂தம் || (50)

பஷீ ச ஸாக்₂நிலய: ப்ரஹ்ருஷ்ட: புந: புநஸ்சோத்தமஸாந்த்வவாதீ₃ |
ஸுஸ்வாகூதாம் வாசமுதீ₃ரயாண: புந:புநஸ்சோத்யதீவ ஹ்ருஷ்ட: || (51)

தத: ஸா ஹீமதீ ப₃ாலா ப₄ர்த்துர்விஜயஹர்ஷிதா |
அவோசத்யதி₃ தத் தத்₂யம் ப₄வேயம் ஸரணம் ஹி வ: || (52)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே

ஸுந்த்ரகாண்டே₃ ஸப்தவீம்ஸ: ஸர்க: ||

(ஆகவே, ராக்ஷஸிகளே! நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள்.) இங்கிருந்து ஓடிப் போய் விடுங்கள்; (இல்லாவிட்டால்) அழிந்து விடுவீர்கள். (விரைவில்) இராமன் சீதையை அடைந்துவிடுவார். (39)

மிகவும் கோபம் கொண்ட இராமன், எல்லா ராக்ஷஸர்களுடன் உங்களையும் கொன்று விடுவார். வனவாசத்தில் துன்ப காலங்களில் தன்னுடன் உதவியாக இருந்தவரும், அன்பும் மதிப்பும் கொண்டவருமான தன் பத்தினி(சீதை)யை உருட்டியும் மிரட்டியும் துன்புறுத்திய உங்களை, அவர் மன்னிக்கவே மாட்டார். ஆகவே, இனி குரூரமான வார்த்தைகளைக் கூறாதீர்கள்; அமைதியாகவே பேசுங்கள். (40,41)

வைதேகியை நீங்கள் பணிந்து மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்ளுங்கள். இதுதான் சரியான வழி என்று எனக்குப்படுகிறது. எந்த சீதையால் இப்போது மிகவும் துக்கம் அனுபவிக்கப்படுகிறதோ, அவர் எல்லாவிதக் கஷ்டங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு, உத்தமமான தன் கணவரை அடையப் போகிறார் - என்பதை என் கனவு காட்டுகிறது. ராக்ஷஸிகளே! சீதை உங்களால் பயமுறுத்தப்பட்டவராக இருந்தாலும், இப்போது அவரைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுங்கள்; இதைப் பற்றி விரிவாகப் பேசுவானேன்? (விரைவில் நல்ல முடிவுக்கு வாருங்கள் - என்றபடி.) (42,43)

இராகவனால், ராக்ஷஸர்களுக்குப் பயங்கரமான ஆபத்து வந்திருக்கிறது. ஜனகபுத்திரியான மைதிலி, ஒரு வணக்கம் கூறினாலே மகிழ்ந்து போவார். (44)

ராக்ஷஸிகளே! உங்களையெல்லாம் பேராபத்திலிருந்து காப்பாற்றுவதற்கு கருணாமூர்த்தியான இவரே போதும். அகன்ற கண்களையுடைய இவருடைய சரீரம் விகாரமடையவில்லை; அங்கங்களிலும் நுண்ணிய மாறுதல்கூடக் காணப்படவில்லை; (பளிச்சென்று இருக்கக் கூடிய இவர்,) நிழல் படிந்தாற்போல் நிறம் குறைந்து காணப்படுவதொன்றுதான், இவருக்கு ஏற்பட்டுள்ள துன்பம் என்று நினைக்கிறேன். (45,46)

துக்கம் அணுகத்தகாத இவரை ஆகாயத்திலுள்ள விமானத்தை அடைந்துவிட்டவராக கண்டேனே? அந்தக் காட்சி வைதேகியின் துயரம் குறையத் தொடங்கிவிட்டது என்பதைக் காட்டுகிறது. (47)

இராவணனுடைய அழிவையும், இராகவனுடைய வெற்றியையும், இவர் மிகவும் பிரியமான செய்தியைக் கேட்கப் போகிறார் என்பதையும் சகுனங்களால் காட்டுகிறது. (48)

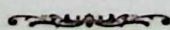
உத்தமப் பெண்மணியான இவருடைய தாமரை இதழ் போல் அகன்ற இடது கண், சிறிது மகிழ்ச்சியுடன் படபடக்கிறது. (49)

எதிர்பாராமலே, வைதேகியின் ஒரு கை (இடது கை மட்டும்) ஆடுகிறது; யானைத் துதிக்கை போன்ற சிறந்ததான இடது தொடையின் சிலிர்ப்பு, இராகவன் எதிரே வந்து நிற்கிறார் என்பதைச் சூசனையால் தெரிவிக்கிறது. (50)

அந்த மரக்கிளையிலுள்ள ஒரு பறவை மனமகிழ்ச்சியுடன் இனிமையான குரலில் வரவேற்புக் கூறும்முகத்தான் திரும்பத் திரும்பத் தூண்டுவது போல் கூவுகிறது." (51)

இதைக் கேட்ட பிறகு, இயல்பாக வெட்கமுடைய சீதை, கணவரின் வெற்றி சம்பந்தமான உரையாடலால் மனம் மகிழ்ந்து, "நீங்கள் கூறியபடி உண்மையில் நடந்துவிட்டால், நான் உங்களுக்கு நிச்சயமாக அடைக்கலம் தருவேன்" என்றாள். (52)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் கந்தர காண்டத்தில்
இருபத்தேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

அஷ்டாவிம்ஸ: ஸர்க்ய:

உத்₃ப₃ந்த₄நவ்யவஸாய:

ஸா ராசுஷஸேந்த்₃ரஸ்ய வசோ நிஸம்ய

தத்₃ராவணஸ்யாப்ரியமப்ரியார்தா ।

ஸீதா விதத்ராஸ யத்₂ா வநாந்தே

ஸிம்ஹாபி₄பந்நா கஜராஜகந்யா ॥

(1)

ஸா ராசுஷஸீமத்₄யக்யதா ச பீ₄ருர்வாக்₃பி₄ர்ப்₄ருஸம் ராவணதர்ஜிதா ச ।

காந்தாரமத்₄யே விஜநே விஸ்ருஷ்டா ப₃ாலேவ கந்யா விலலாப ஸீதா ॥ (2)

ஸத்யம் ப₃தேத₃ம் ப்ரவத்₃ந்தி லோகே நாகாலம்ருத்யுர்ப₄வதீதி ஸந்த: ।

யத்ராஹமேவம் பரிப₄ர்தஸ்யமாநா ஜீவாமி கிஞ்சித் க்ஷணமப்யபுண்யா ॥ (3)

ஸுக₂ாத்₃விஹீநம் பஹுத்₃க₂பூர்ண-

மித்₃ம் து நூநம் ஹ்ருத்யம் ஸ்தி₂ரம் மே ।

விதீர்யதே யந்ந ஸஹஸ்ரத₄ாத்ய

வஜ்ராஹதம் ஸ்ருங்க்யமிவாசலஸ்ய ॥

(4)

நைவாஸ்தி தே₃ாஷோ மம நூநமத்ர வத்₄யாஹமஸ்யாப்ரியத₃ர்ஸநஸ்ய ।

ப₄ாவம் ந சாஸ்யாஹமநுப்ரத₃ாதுமலம் த்₃விஜோ மந்த்ரமிவாத்₃விஜாய ॥ (5)

நூநம் மமாங்காந்யசிராத்₃நார்ய:

ஸஸ்த்ரை: ஸிதைஸ்சேத்ஸ்யதி ராசுஷஸேந்த்₃ர: ।

தஸ்மிந்நநாக்₃ச்ச₂தி லோகநாதே₂

க₃ர்ப₄ஸ்தஜந்தோரிவ ஸல்யக்ருந்த: ॥

(6)

த்₃:க₂ம் ப₃தேத₃ம் மம த்₃:கி₂தாயா

மாஸௌ சிராயாதி₄க்யமிஷ்யதோ த்₃வௌ ।

ப₃த்₃த₃ஸ்ய வத்₄யஸ்ய தத்₂ா நிஸாந்தே

ராஜாபராத₄தி₃வ தஸ்கரஸ்ய ॥

(7)

ஹா ராம ஹா லக்ஷ்மண ஹா ஸுமித்ரே

ஹா ராமமாத: ஸஹ மே ஜநந்யா ।

ஏஷா விபத்₃யாம்யஹமல்ப₄ாக்யா

மஹார்ணவே நௌரிவ மூ₄வாதா ॥

(8)

தரஸ்விநௌ த்₄ாரயதா ம்ருக்யஸ்ய

ஸத்தவேந ரூபம் மநுஜேந்த்₃ரபுத்ரௌ ।

நூநம் விஸஸ்தௌ மம காரணாத்₃தௌ

ஸிம்ஹர்ஷபௌ த்₃வாவிவ வைத்யுதேந ॥

(9)

ஸர்க்கம் : இருபத்தெட்டு

சுருக்கும் போட்டுக் கொள்ள முயலுதல்

அரக்க மன்னன் இராவணனுடைய குருரமான சொற்களைக் கேட்டு, துயரங்களால் கலங்கிப் போயிருந்த சீதை, காட்டில் சிங்கத்தால் பிடிக்கப்பட்ட பெண்யானைக்குட்டி போல் நடுங்கினாள். (1)

ராக்ஷஸிகளிடம் அகப்பட்டுக் கொண்டவளும், இயற்கையிலேயே பயந்த சுபாவம் உடையவளும், சொற்களைக் கொண்டு இராவணனால் மிகவும் பயமுறுத்தப்பட்டவளுமான சீதை, ஜனங்களே இல்லாத ஒரு காட்டில் தனித்து விடப்பட்ட அறியாப் பெண்ணைப் போல அழத் தொடங்கினாள். (2)

'உரிய காலம் வராமல் மரணம் ஏற்படாது' என்று சான்றோர்கள் கூறுகிறார்களே, அது சத்தியம்தான். இவ்வாறெல்லாம் கடுமையாக மிரட்டப்பட்டும் புண்ணியமில்லாதவளான நான், ஒரு நொடி நேரமாவது உயிரோடு இருக்கலாமா? (3)

சுகம் என்பதே இல்லாமல், எல்லையற்ற துக்கத்தால் நிரம்பிவழியும் என் இதயம், வஜ்ராயுதத்தால் தாக்கப்பட்ட மலைச்சிகரம் போல் ஆயிரம் துகள்களாகச் சிதறிப் போகாமல், இன்னும் உறுதியாக இருக்கிறதே? (4)

துஷ்டனான இவனால் நான் கொல்லப்படுவது நிச்சயம் என்றாகிவிட்டபோது, நானே உயிரை மாய்த்துக் கொள்வதில் தற்கொலை என்ற தோஷத்திற்கு இடமேயில்லை. 'இருபிறப்பாளரல்லாதவருக்கு அந்தணன் வேதம் உபதேசிக்க முடியாது' என்பதைப் போல, இவனுக்கு நான் இணங்கிப் போவது என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை. (5)

உடனே என் நாதன் இங்கு வராவிட்டால், கர்ப்பத்திலுள்ள சிசுவின் அங்கங்களை மருத்துவர் வெட்டியெடுப்பது போல, கூர்மையான ஆயுதங்களைக் கொண்டு, என் அங்கங்களை வெட்டித் துண்டாக்குவான், இழிந்த இயல்புடைய ராக்ஷஸ மன்னன். (6)

அரசனால் சிறையில் அடைக்கப்பட்டுள்ள ஒரு திருடன், அந்த இரவு கழிந்ததும் (அதிகாலையில்) தூக்கில் ஏற்றப்படுவான் என்றால் அவன் நிலை எப்படியோ, அப்படியே, இரண்டு மாதங்களும் விரைவாகக் கழிந்து கொண்டிருக்கும் என் நிலையும் மிகவும் துக்கத்திற்குரியதன்றோ? (7)

ஹே இராமா! ஹா லட்சுமணா! ஹா சுமித்திரே! ஹா இராமனைப் பெற்றவரே! என்னைப் பெற்ற தாயே! (நீங்கள் எல்லோரும் கேளுங்கள்.) பெருங்கடலில் புயற்காற்றால் தாக்கப்பட்ட கப்பலைப் போல் நான் துயரத்தில் சிக்கியுள்ளேன். (8)

சக்கரவர்த்தி மைந்தர்களும், வேகமானவர்களும், பராக்கிரமம் பொருந்தியவர்களுமான அவ்விருவரும், மான் வடிவம் எடுத்து வந்த மாரீசனால், என் பொருட்டு இடியினால் தாக்கப்பட்ட இரு சிங்கங்களைப் போல் கொல்லப்பட்டிருப்பார்களோ? (9)

நூநம் ஸ காலோ ம்ருக₃ரூபத₄ரீ மாமல்பப₄க்யாம் லுலுபே₄ தத₃நீம் ।
யத்ரார்யபுத்ரம் விஸஸர்ஜ மூட₄ ராமாநுஜம் லக்ஷ்மணபூர்வஜம் ச ॥ (10)

ஹா ராம ஸத்யவ்ரத தீர்க₄ப₃ாஹோ
ஹா பூர்ணசந்த்ரப்ரதிமாநவக்த்ர ।
ஹா ஜீவலோகஸ்ய ஹித: ப்ரியஸ்ச
வத்யாம் ந மாம் வேத்ஸி ஹி ராக்ஷஸாநாம் ॥ (11)

அநந்யதே₃வத்வமியம் சக்ஷமா ச
பூ₄மௌ ச ஸய்யா நியமஸ்ச த₄ர்மே ।
பதிவ்ரதாத்வம் விப₂லம் மமேத₃ம்
க்ருதம் க்ருதக்₄நேஷ்விவ மாநுஷாணாம் ॥ (12)

மோகே₄ ஹி த₄ர்மஸ்சரிதோ மயாயம்
ததை₂கபத்நீத்வமித₃ம் நிரர்த₂ம் ।
யா த்வாம் ந பஸ்யாமி க்ருஸா விவர்ணா
ஹீநா த்வயா ஸங்க₃மநே நிராஸா ॥ (13)

பிதுர்நிதே₃ஸம் நியமேந க்ருத்வா
வநாந்நிவ்ருத்தஸ்சரிதவ்ரதஸ்ச ।
ஸ்த்ரீபி₄ஸ்து மந்யே விபுலேக்ஷணாபி₄:
த்வம் ரம்ஸ்யஸே வீதப₄ய: க்ருதார்த₂: ॥ (14)

அஹம் து ராம த்வயி ஜாதகாமா
சிரம் விநாஸாய நிபுத்₃த₄ப₄வா ।
மோக₄ம் சரித்வாத₂ தபோவ்ரதம் ச
த்யக்ஷ்யாமி தி₄க்₃ஜீவிதமல்பப₄க்யா ॥ (15)

ஸா ஜீவிதம் க்ஷிப்ரமஹம் த்யஜேயம்
விஷேண ஸஸ்த்ரேண ஸிதேந வாபி ।
விஷஸ்ய த₃ாதா ந ஹி மோஸ்தி கஸ்சி-
ச்சஸ்த்ரஸ்ய வா வேஸ்மநி ராக்ஷஸஸ்ய ॥ (16)

இதீவ தே₃வீ ப₃ஹுத₄ விலப்ய ஸர்வாத்மநா ராமமநுஸ்மரந்தீ ।
ப்ரவேபமாநா பரிஸுஷ்கவக்த்ரா நகே₃த்தமம் புஷ்பிதமாஸஸாத₃ ॥ (17)

ஸோகாபிதப்தா ப₃ஹுத₄ விசிந்த்ய
ஸீதாத₂ வேண்யுத்₃க்₃ரத₂நம் க்₃ருஹீத்வா ।
உத்புத்₃ய வேண்யுத்₃க்₃ரத₂நே ஸீக்₄ர-
மஹம் க₃யிஷ்யாமி யமஸ்ய மூலம் ॥ (18)

காலதேவதையே மான் வடிவம் கொண்டு வந்து, நற்பேறு குறைந்திருந்த என்னை, அப்போது ஆசைகாட்டி இழுத்தது போலும்! அதனால்தானே அறிவற்றவளான நான், இராமனையும் அவர் தம்பியையும் (மானைப் பிடித்துத் தரும்படி) அனுப்பி வைத்தேன்? (10)

ஹே இராமா! சத்தியவிரதரே! நீண்ட கைகளுடையவரே! முழுநிலவைப் போல் பிரகாசிக்கும் முகம் படைத்தவரே! எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் பிரியமானவரே! நலனைச் செய்பவரே! அரக்கர்களால் நான் கொல்லப்படப் போகிறேன் என்பதை நீங்கள் அறியவில்லையா? (11)

தங்களைத் தவிர வேறு எந்தத் தெய்வத்தையும் அறியேன்; பொறுமையோடு இருக்கிறேன்; தரைதான் எனது படுக்கை; தருமத்தை உறுதியாக அனுஷ்டிக்கிறேன். இவ்விதமாகப் பதிவிரதா தருமத்தைக் கடைப்பிடித்தேனே, அது பயனற்றுப் போய்விட்டது, நன்றி கெட்ட மனிதர்களுக்குச் செய்யும் உபகாரங்களைப் போல! (என்னுடைய கற்புச் சக்தியினால்தான் ராக்ஷஸனின் மிரட்டலைப் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இராவணனை என்னால் எரித்துவிட முடியும். என்றாலும், தங்களிடம் அனுமதி பெறாததால் அவனை விட்டு வைத்திருக்கிறேன். இவ்வளவு பொறுமையோடு இருந்து கொண்டிருக்கிறேன்.) (12)

நான் இதுவரை நெறிப்படி நடத்திய வாழ்க்கை வீணாகப் போய்விட்டது. அவ்வாறே, 'ஓரே மனைவி' என்ற (தங்களுடைய) சொல்லும் பொருளற்றுப் போயிற்று. தங்களைப் பார்க்காததாலும், தங்களுடன் சேரும் நம்பிக்கையை இழந்து விட்டதாலும் இளைத்து வெளுத்துப் போயிருக்கிறேன். (13)

தாங்கள், தந்தையின் கட்டளையை அப்படியே நிறைவேற்றிவிட்டு, காட்டிலிருந்து திரும்பி, (அயோத்தி சென்று) வனவாச விரதத்தை முடித்துக் கொண்டு, செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்து முடித்துவிட்டதால் அச்சம் தவிர்த்து, விசாலமான கண்களைக் கொண்ட அணங்குகளுடன் உல்லாசத்தை அனுபவிக்கிறீர்கள் என்று எண்ணுகிறேன். (14)

ஆனால், (இராமா! என் நிலைமையைப் பாருங்கள்.) தங்களிடம் எல்லையற்ற ஆசை வைத்திருக்கிறேன். ஆகவே, நெடுங்காலமாக தங்களிடமே பிரேமை நிலைத்து இருப்பதாலேயே எனக்கு அழிவு ஏற்பட்டாலும் நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். நான் அனுஷ்டித்த தவ-விரதங்கள் எல்லாம் வீணாகி விட்டனவே! இது என்ன வாழ்க்கை? எனவே, நற்பேறு குறைந்த நான் உயிரை விட்டுவிடப் போகிறேன். (15)

விஷத்தைக் குடித்தோ, கூர்மையான ஆயுதத்தால் என்னைத் தாக்கிக் கொண்டோ, இப்போதே என் உயிரை விட்டுவிடத் துடிக்கிறேன். ஆனால், அரக்கனுடைய இந்த இடத்தில் எனக்கு விஷமோ, ஆயுதமோ கொடுப்பதற்கு யார் இருக்கிறார்கள்?" (16)

இவ்வாறாக, பலவிதமாகப் புலம்பிய தேவி, முற்றிலுமாக இராமனையே நினைத்துக் கொண்டு, உடல் நடுங்க, முகம் உலர, புஷ்பங்கள் நிறைந்த மரத்தடியை அடைந்தாள். (17)

சோகத்தீயால் தகிக்கப்பட்ட அவள், பலதடவை சிந்தித்துப் பார்த்துவிட்டு, 'கூந்தல் முடிச்சைப் பற்றிப் பின்னலைக் கொண்டுச் சுருக்குப் போட்டுக் கொண்டு, சீக்கிரத்தில் நான் யமலோகம் போகப் போகிறேன்' (என்ற முடிவுக்கு வந்தாள்). (18)

உபஸ்தி₂தா ஸா ம்ருது₃ஸர்வக₃ாத்ரீ
 ஸாக₂ாம் க்ருஹீத்வாத₂ நக₃ஸ்ய தஸ்ய ।
 தஸ்யாஸ்து ராமம் ப்ரவிசிந்தயந்த்யா
 ராமாநுஜம் ஸ்வம் ச குலம் ஸுப₄ாங்க்யா: ॥ (19)

ஸோகாநிமித்தாநி தத₂ா ப₃ஹு₁நி தை₄ர்யார்ஜிதாநி ப்ரவராணி லோகே ।
 ப்ராது₃ர்நிமித்தாநி தத₃ா ப₃பூ₄வு: புராபி ஸித்₃த₄ாந்யுபலக்ஷிதாநி ॥ (20)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
 ஸுந்தரகாண்டே₃ அஷ்டாவிம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

ஏகோநத்ரிம்ஸ: ஸர்க₃:

ஸுப₄நிமித்தாநி

தத₂ாக₃தாம் தாம் வ்யதி₂தாமநிந்தி₃தாம்
 வ்யபேதஹர்ஷாம் பரிதீ₃நமாநஸாம் ।
 ஸுப₄ாம் நிமித்தாநி ஸுப₄ாநி பே₄ஜிரே
 நரம் ஸ்ரியா ஜுஷ்டமிவோபஜீவிந: ॥ (1)

தஸ்யா: ஸுப₄ம் வாமமராலபக்ஷம் ராஜீவ்ருதம் க்ருஷ்ணவிஸாலஸூக்லம் ।
 ப்ராஸ்பந்த₃தைகம் நயநம் ஸுகேஸ்யா மீநாஹதம் பத்₃மமிவாபி₄தாம்ரம் ॥ (2)

பு₄ஜஸ்ச சார்வஞ்சிதபீநவ்ருத்த: பரார்த₄யகாலாக₃ருசந்த₃நார்ஹ: ।
 அநுத்தமேநாத்₄யுஷித: ப்ரியேண சிரேண வாம: ஸமவேபதாஸு ॥ (3)

க₃ஜேந்த்₃ரஹஸ்தப்ரதிமஸ்ச பீநஸ் தயோர்த்₃வயோ: ஸம்ஹதயோ: ஸுஜாத: ।
 ப்ரஸ்பந்த₃மாந: புநருருஸ்யா ராமம் புரஸ்தாத் ஸ்தி₂தமாசசக்ஷே ॥ (4)

ஸுப₄ம் புந்₃ஹேமஸமாநவர்ண மீஷத்₃ரஜோத்₄வஸ்தமிவாமலாக்ஷ்யா: ।
 வாஸ: ஸ்தி₂தாயா: ஸிக₂ராக்₃ரத₃த்யா: கிஞ்சித் பரிஸ்ரம்ஸத சாருக₃ாத்ரயா: ॥ (5)

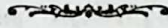
ஏதைர்நிமித்தைரபரைஸ்ச ஸுப₄ரு:
 ஸம்போதி₄தா ப்ராக₃பி ஸாது₄ ஸித்₃தை₄: ।
 வாதாதபக்லாந்தமிவ ப்ரநஷ்டம்
 வர்ஷேண பீ₃ஜம் ப்ரதிஸஞ்ஜஹர்ஷ ॥ (6)

தஸ்யா: புந்₃பி₃ம்ப₃ப₂லாத₄ரோஷ்ட₂ம்
 ஸ்வக்ஷிப்₄ருகேஸாந்தமராலபக்ஷம் ।
 வக்த்ரம் ப₃ப₄ாஸே ஸ்மிதஸூக்லத₃ம்ஷ்ட்ரம்
 ராஹோர்முக₂ாச்சந்த்₃ர இவ ப்ரமுத்த: ॥ (7)

மென்மையான அங்கங்கள் படைத்த அவள் எழுந்து, அந்த மரத்தின் கிளையைப் பற்றிக் கொண்டு, இராமனையும் லட்சுமணனையும் தன் குலத்தையும் பற்றிச் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தபோது, சுபத்தைச் சூசிப்பிக்கின்றதும், தைரியத்தைக் கொடுப்பதும், உலகத்தில் எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரிந்ததுமான பல நல்ல சகுனங்கள் உண்டாயின. அந்தச் சகுனங்களின் நற்பலன்களை, அவள் முன்பே அனுபவித்திருந்தாள். (19,20)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
இருபத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

**ஸர்க்கம் : இருபத்தொன்பது
நன்னிமித்தங்களைக் காணுதல்**

இவ்விதமாக, சொல்ல முடியாத அளவுக்குத் துக்கங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பவளும், குற்றமற்றவளும், நிந்திக்கத்தகாதவளும், மகிழ்ச்சி அற்றுப் போனவளும், மனம் நொந்தவளும், மங்களமானவளுமான அவளுக்கு, செல்வச் செழிப்பிலுள்ள மனிதருக்கு, (இக்கட்டான ஒரு நிலையில்) அவரை அண்டிப் பிழைப்பவர்கள் (தம்மால் இயன்ற) உதவி செய்வதைப் போல அநேக நற்சகுனங்கள் ஏற்பட்டன. (1)

வளைந்த இமை ரோமங்களால் சூழப்பட்டு, ஓரத்தில் சிவந்து, சுற்றிலும் வெளுத்து, நடுவில் கறுத்த விசாலமான இடது கண், மீன்களால் அடிக்கப்பட்ட செந்தாமரை மலர் போல் துடித்தது. (2)

அழகாகப் பொருந்தி, திரண்டு, உருண்டு, அகில்-சந்தனம் முதலிய நறுமணப் பூச்சுக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, உத்தமமான பிரியநாயகனால் நெடுநேரம் தழுவப் பெற்ற இடது புஜமும் துடித்தது. (3)

உயர்ந்த யானையினுடையதைப் போன்று பருமனாகவும், ஒன்றுக்கொன்று இணையாகவும், நன்றாகவும் அமைந்த அவளுடைய இடது தொடை துடித்ததன் மூலம், 'இராமனே வந்து எதிரே நிற்கிறார்' என்று சொல்வதைப் போலிருந்தது. (4)

கூரிய நுனிகளை உடைய நிர்மலமான கண்களை உடையவளும், மாதுளை முத்துக்களைப் போன்ற பற்களை உடையவளும், நின்று கொண்டிருப்பவளும், அழகிய சரீரத்தைப் பெற்றவளுமான அவளுடைய இடுப்பிலிருந்து மங்களமானதும், பொன்னிறமானதும், சிறிது அழுக்கடைந்திருப்பதுமான ஆடை சற்றே அவிழ்ந்து சரிந்தது. (5)

இப்படிப்பட்ட சகுனங்கள் முன்பு ஏற்பட்டபோது நற்பலன்களே விளைந்திருப்பதாலும், மற்றும் பல காரணங்களாலும், காற்று-வெயிலால் வாட்டப்பட்டுக் கிடந்த விதை, நன்றாக மழை பெய்தவுடன் செழிப்பாக வளரத் தொடங்குவதைப் போல, மறுபடியும் மகிழ்ந்தாள். (6)

கொவ்வைக்கனி போன்ற உதடுகள், அழகிய வளைந்த புருவங்கள், கூந்தல் கற்றை மற்றும் பளீரிடும் வெண்மையான பற்களையுடைய சீதையின் முகம், ராகுவிடமிருந்து விடுபட்ட சந்திரனைப் போல் பிரகாசித்தது. (7)

ஸா வீதஸோகா வ்யபந்ததந்த்ரீ ஸாந்தஜ்வரா ஹர்ஷவிவ்ருத்தஸத்த்வா ।
அஸோபுதார்யா வத்யநேந ஸுக்லே ஸீதாம்ஸுநா ராத்ரிரிவோதிதேந ॥ (8)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
ஸுந்த்ரகாண்டே ஓகோநத்ரிம்ஸ: ஸர்க்ய: ॥

த்ரிம்ஸ: ஸர்க்ய:

ஹநாமத்க்ருத்யாக்ருத்ய விசிந்தநம்

ஹநுமாநபி விஸ்ராந்த: ஸர்வம் ஸுஸ்ராவ தத்த்வத: ।
ஸீதாயாஸ்த்ரிஜடாயாஸ்ச ராக்ஷஸீநாம் ச தர்ஜநம் ॥ (1)

அவேக்ஷமாணஸ்தாம் தேவீம் தேவதாமிவ நந்த்யநே ।
ததோ பஹுவித்யாம் சிந்தாம் சிந்தயாமாஸ வாநர: ॥ (2)

யாம் கபீநாம் ஸஹஸ்ராணி ஸுபஹுந்யயுதாநி ச ।
திசுக்ஷ ஸர்வாஸு மார்க்யந்தே ஸேயமாஸாதிதா மயா ॥ (3)

சாரேண து ஸுயுக்தேந ஸத்ரோ: ஸக்திமவேக்ஷதா ।
க்ஷுடேந சரதா தாவத்யவேக்ஷிதமித்யம் மயா ॥ (4)

ராக்ஷஸாநாம் விஸேஷஸ்ச புரீ சேயமவேக்ஷிதா ।
ராக்ஷஸாதிபதேரஸ்ய ப்ரபுாவோ ராவணஸ்ய ச ॥ (5)

யுக்தம் தஸ்யாப்ரமேயஸ்ய ஸர்வஸத்த்வத்யாவத: ।
ஸமாஸ்வாஸயித்யம் புார்யாம் பதித்ய்ஸநகாங்க்ஷினீம் ॥ (6)

அஹமாஸ்வாஸயாம்யேநாம் பூர்ணசந்த்ரநிபுநநாம் ।
அத்ருஷ்டத்யு:க்யாம் த்யு:க்யார்தாம் த்யு:க்யஸ்யாந்தமக்ய்ச்சதீம் ॥ (7)

யதி ஹ்யஹமிமாம் தேவீம் ஸோகோபஹதசேதநாம் ।
அநாஸ்வாஸ்ய க்யமிஷ்யாமி த்யோஷவத்யக்யமநம் புவேத் ॥ (8)

க்யதே ஹி மயி தத்ரேயம் ராஜபுத்ரீ யஸஸ்விநீ ।
பரித்ராணமவிந்த்யந்தீ ஜாநகீ ஜீவிதம் த்யஜேத் ॥ (9)

மயா ச ஸ மஹாபுஹு: பூர்ணசந்த்ரநிபுநந: ।
ஸமாஸ்வாஸயித்யம் ந்யாய்ய: ஸீதாத்ய்ஸநலாலஸ: ॥ (10)

நிஸாசரீணாம் ப்ரத்யக்ஷமநர்ஹம் சாபி புஷணம் ।
கத்யம் நு க்யலு கர்தவ்யமித்யம் க்ருச்ச்ரக்யதோ ஹ்யஹம் ॥ (11)

அவள் சோகம் நீங்கப் பெற்று, புத்தி தெளிவடைந்து, மனம் அமைதியுற்று, மகிழ்ச்சியால் தைரியம் வளர்ந்து, வளர்பிறையில் வளர்ச்சியடையும் சந்திரனால் இரவின் இருள் வரவரக் குறைந்து வெளிச்சம் வளர்வதைப் போல ஒளிவீசும் முகமுடையவளானாள். (8)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
இருபத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : முப்பது

அனுமான், செய்ய வேண்டியதைப் பற்றி ஆலோசித்தல்

அனுமானும் (இலைகளின் அடர்த்தியில் மறைந்திருந்தபடி) அசைவில்லாமல் இருந்து கொண்டு, ராக்ஷஸிகளின் உருட்டல்-மிரட்டல்களையும், சீதை-திரிஜடையின் சொற்களையும் உள்ளபடி நேரடியாகக் கேட்டார். (1)

பிறகு, (தேவலோக மன்னனின் பூஞ்சோலையான) நந்தனத்தில் ஒரு தேவதையைப் போல் விளங்கும் அவளை நன்றாகப் பார்த்துப் பலவிதமான சிந்தனைகளில் ஆழ்ந்து போனார், அனுமான். (2)

'ஆயிரம்-பதினாயிரம் என்று கணக்கில்லாத வானரங்கள் எல்லாத் திசைகளிலும் எவரைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறார்களோ, சாட்சாத் அவரே என்னால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டார்! (3)

கட்டுப்பாடான ஒற்றர் படையை வைத்திருக்கும் எதிரியின் சக்தியையும் கூர்ந்து பார்த்துக் கொண்டு, மறைவாக நடந்து வந்த என்னால் இங்கே நடந்தவையெல்லாம் பார்க்கப்பட்டன. (4)

ராக்ஷஸர்களின் சிறப்பம்சங்களும், இந்த இலங்கை நகரமும், ராக்ஷஸ மன்னன் இராவணனுடைய பராக்கிரமமும் என்னால் பார்க்கப்பட்டன. (5)

நிகரற்ற பராக்கிரமமும், எல்லாப் பிராணிகளிடமும் தயை உடையவருமான இராமனுடைய மனைவியும், தன் கணவனைக் காணத் துடித்துக் கொண்டிருப்பவருமான இவருக்கு ஆறுதல் சொல்ல வேண்டியது அவசியம். (6)

துக்கங்களைக் காணத் தகாதவரும், இப்போது துக்கத்தில் ஆழ்ந்திருப்பவரும், துக்கங்களின் முடிவை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருப்பவரும், முழு நிலவைப் போன்ற முகமுடையவருமான இவருக்கு, நான் ஆறுதல் கூறப் போகிறேன். (7)

சோகத்தால் மனம் தளர்ந்து போயிருக்கும் பிராட்டிக்கு ஆறுதல் கூறாமல் நான் திரும்பிச் சென்றேனேயானால், என்னுடைய போக்கு குற்றமுடையதாகும். (8)

நான் (ஆறுதல் கூறாமல்) திரும்பிச் சென்று விட்டால், புகழ்பெற்ற இந்த அரசகுமாரி ஜானகி, தன்னைக் காப்பாற்றுவவர் எவரையும் காணாமல் உயிரை விட்டுவிடுவார். (9)

பூர்ணசந்திரனைப் போன்ற முகமுடையவரும், தோள் வலிமையுடையவரும், சீதையைக் காண ஆவல் கொண்டிருப்பவருமான அவர் (ஸ்ரீராமன்), (சீதையைப் பார்த்துப் பேசிவிட்டு வந்துள்ளேன் என்று கூறி,) என்னால் சமாதானப்படுத்தப்படுவதுதான் முறையான செயல் ஆகும். (10)

ராக்ஷஸிகள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போது (பிராட்டியுடன்) பேசுவது கூடாது. இப்படி ஒரு கஷ்டத்தில் சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறேனே? இந்தக் காரியத்தை எப்படி நிறைவேற்றுவேன்? (11)

அநேந ராத்ரிஸேஷேண யதி₃ நாஸ்வாஸ்யதே மயா ।
ஸர்வதா நாஸ்தி ஸந்தேஹ: பரித்யக்ஷயதி ஜீவிதம் ॥ (12)

ராமஸ்ச யதி₃ ப்ருச்சே₂ந்மாம் கிம் மாம் ஸீதாப்ரவீத்₃வச: ।
கிமஹம் தம் ப்ரதிப்₃ரூயாமஸம்₄ப₄ஷ்ய ஸுமத்₄யமாம் ॥ (13)

ஸீதாஸந்தே₃ஸரஹிதம் மாமிதஸ்த்வரயா க₃தம் ।
நிர்த₃ஹேத₃பி காகுத்ஸ்த₂: க்ருத்₃த₄ஸ்தீவ்ரேண சக்ஷுஷா ॥ (14)

யதி₃ சோத்யோஜயிஷ்யாமி ப₄ர்தாரம் ராமகாரணாத் ।
வ்யர்த₂மாக₃மநம் தஸ்ய ஸஸைந்யஸ்ய ப₄விஷ்யதி ॥ (15)

அந்தரம் த்வஹமாஸாத்ய ராக்ஷஸீநாமிஹ ஸ்தி₂த: ।
ஸநைராஸ்வாஸயிஷ்யாமி ஸந்தாபப₃ஹுலாமிமாம் ॥ (16)

அஹம் த்வதிதநுஸ்சைவ வாநரஸ்ச விஸேஷத: ।
வாசம் சோத்யாஹரிஷ்யாமி மாநுஷீமிஹ ஸம்ஸ்க்ருதாம் ॥ (17)

யதி₃ வாசம் ப்ரத்யாஸ்யாமி த்₃விஜாதிரிவ ஸம்ஸ்க்ருதாம் ।
ராவணம் மந்யமாநா மாம் ஸீதா பீ₄தா ப₄விஷ்யதி ॥ (18)

வாநரஸ்ய விஸேஷேண கத₂ம் ஸ்யாத₃பி₄ப₄ஷணம் ।
அவஸ்யமேவ வக்தவ்யம் மாநுஷம் வாக்யமர்த்வத் ॥ (19)

மயா ஸாந்த்வயிதும் ஸக்யா நாந்யதே₂யமநிந்தி₃தா ।
ஸேயமாலோக்ய மே ரூபம் ஜாநகீ ப₄ஷிதம் தத₂ா ॥ (20)

ரக்ஷோபி₄ஸ்த்ராஸிதா பூர்வம் பூ₄யஸ்த்ராஸம் க₃மிஷ்யதி ।
ததோ ஜாதபரித்ராஸா ஸப்₃த₃ம் குர்யாந்மநஸ்விநீ ॥ (21)

ஜாநாநா மாம் விஸாலாக்ஷீ ராவணம் காமரூபிணம் ।
ஸீதயா ச க்ருதே ஸப்₃தே₃ ஸஹஸா ராக்ஷஸீக₃ண: ॥ (22)

நாநாப்ரஹரணோ கே₄ர: ஸமேயாத₃ந்தகோபம: ।
ததோ மாம் ஸம்பரிக்ஷிப்ய ஸர்வதோ விக்ருதாநநா: ॥ (23)

வதே₄ ச க்₃ரஹணே சைவ குர்யுர்யத்நம் யத₂ாப₃லம் ।
க்₃ருஹ்ய ஸாக₂ா: ப்ரஸாக₂ாஸ்ச ஸ்கந்த₄ாம்ஸ்சோத்தமஸாகி₂நாம் ॥ (24)

த்₃ருஷ்ட்வா விபரித₄ாவந்தம் ப₄வேயுர்ப₄யஸங்கிதா: ।
மம ரூபம் ச ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய வநே விசரதோ மஹத் ॥ (25)

ராக்ஷஸ்யோ ப₄யவித்ரஸ்தா ப₄வேயுர்விக்ருதாநநா: ।
தத: குர்யு: ஸமாஹ்வாநம் ராக்ஷஸ்யோ ரக்ஷஸாமபி ॥ (26)

இரவு வேளை கொஞ்சம் மிகுந்திருக்கும் போதே, நான் அவருக்கு ஆறுதல் கூறாவிட்டால், எப்படியாகிலும் உயிரை விட்டுவிடுவார் என்பதில் சந்தேகமில்லை. (12)

'சீதை எனக்கு என்ன சொன்னாள்?' என்று இராமன் என்னைக் கேட்டால், இவருடன் (அறிமுகம் செய்து கொண்டு) பேசி, செய்தியைப் பெற்றுக் கொள்ளாமல் திரும்பிச் சென்றால், அவருக்கு நான் என்ன பதில் சொல்வேன்? (13)

சீதையிடமிருந்து செய்தி இல்லாமல் இங்கிருந்து அவசரமாகத் திரும்பிய என்னை, கோபம் கொண்ட காகுத்தர் தன் கூரிய கண்களாலேயே எரித்தாலும் எரிப்பார். (14)

(இவரைப் பார்த்துப் பேசாமல் திரும்பிச் சென்று) இராமனுக்கு உதவி செய்யவேண்டும் என்ற காரணத்தால், படையுடன்கூட என் தலைவரை இங்கே அழைத்து வந்தாலும், அது வீணாகிப் போகும். (நாங்கள் வருவதற்குள் பிராட்டி உயிரைத் துறந்து விட்டிருப்பார்.) (15)

ஆக, நான் இங்கு இருந்தபடியே, ராக்ஷஸிகள் இல்லாத சிறு இடைவெளி நேரத்தில், சோக வெம்மையால் தவித்துக் கொண்டிருக்கும் இவரை மெதுவாக சாந்தப்படுத்துவேன். (16)

நானோ, இப்போது மிகச்சிறிய உருவத்துடன் இருக்கிறேன்; அதிலும், வானரன். ஆகையால், இங்கே மனிதர்களைப் போல செம்மையாக்கப்பட்ட மொழியில் பேசப் போகிறேன். (17)

அப்படி, இலக்கணத் தூய்மையாக இருபிறப்பாளர்களைப் போலப் பேசினேனேயானால், என்னை, இராவணன் என்று எண்ணி சீதை பயந்து போய்விடுவார். (18)

குறிப்பாக, வானரர்களுடைய பேச்சு எவ்வாறு இருக்கும்? (அதை சீதையால் புரிந்து கொள்ள முடியாதே?) ஆகவே, நிச்சயமாக பொருள் பொதிந்த மானுட மொழியிலேயே பேச வேண்டும். (19)

அப்பழுக்கற்ற இவருடன் (ஜானகியுடன்) நான் வேறுவிதமாகப் பேசினால் சமாதானம் அடைய மாட்டார். என்னை இந்த உருவத்தில் பார்த்து, பேசுவதையும் கேட்டு, முன்னரே ராக்ஷஸர்களால் பலவிதமாகப் பயமுறுத்தப்பட்டிருக்கும் இவர், மறுபடியும் பேரச்சம் அடைவார்.

பிறகு, நினைத்தபடி உருவம் எடுக்கவல்ல இராவணன் என்று என்னை எண்ணி, அவர் மிகவும் பயத்துடன் பெருங்கூச்சலிடுவார். சீதையின் சத்தம் கேட்டவுடன், யமன் போன்ற ராக்ஷஸிகளின் கூட்டம், பலவிதமான பயங்கர ஆயுதங்களால் என்னைத் தாக்கத் தொடங்கும்.

கோரமான உருவம் கொண்ட அவர்கள் என்னைச் சுற்றி வளைத்து, தங்களால் முடிந்தவரை என்னைக் கொல்லவும் பிடிக்கவும் முயல்வார்கள். பெரிய மரங்களில் கிளைக்குக் கிளை வேகமாகத் தாவும் என்னைக் கண்டு சந்தேகங்கொண்டு பயம் அடைவார்கள்.

வனத்தில் பெரிய உருவத்துடன் திரிந்து வரும் என்னைப் பார்த்துப் பயத்தால் நடுங்கும் அரக்கிகளின் முகம் விகாரமடையும். பிறகு, ராக்ஷஸிகள் ராக்ஷஸர்களையும் அழைப்பார்கள். (20-26)

ராஷஸேந்த்₃ரநியுத்தாநாம் ராஷஸேந்த்₃ரநிவேஸநே ।
தே ஸுலஸக்திநிஸ்த்ரிம்ஸ விவித₄யுத₄பாணய: ॥ (27)

ஆபதேயுர்விமர்தே₃ஸ்மிந் வேகே₃நோத்₃வேக₃காரணாத் ।
ஸம்ருத்₃த₄ஸ்தைஸ்து பரிதோ வித₄மந் ரக்ஷஸாம் ப₃லம் ॥ (28)

ஸக்நுயாம் ந து ஸம்ப்ராப்தும் பரம் பாரம் மஹோத₃தே₄: ।
மாம் வா க்₃ருஹ்ணீயுராப்லுத்ய ப₃ஹவ: ஸீக்₄ரகாரிண: ॥ (29)

ஸ்யாதி₃யம் சாக்₃ருஹீதார்த₂ா மம ச க்₃ரஹணம் ப₄வேத் ।
ஹிம்ஸாபி₄ருசயோ ஹிம்ஸ்யுரிமாம் வா ஜநகாத்மஜாம் ॥ (30)

விபந்நம் ஸ்யாத் தத: கார்யம் ராமஸுக்₃ரீவயோரித₃ம் ॥ (31)

உத்₃தே₃ஸே நஷ்டமார்கே₃ஸ்மிந் ராஷஸை: பரிவாரிதே ।
ஸாக₃ரேண பரிஷிப்தே குப்தே வஸதி ஜாநகீ ॥ (32)

விஸஸ்தே வா க்₃ருஹீதே வா ரக்ஷாபி₄ர்மயி ஸம்யுகே₃ ।
நாந்யம் பஸ்யாமி ராமஸ்ய ஸாஹாய்யம் கார்யஸாத₄நே ॥ (33)

விம்ருஸம்ஸ்ச ந பஸ்யாமி யோ ஹதே மயி வானர: ।
ஸதயோஜநவிஸ்தீர்ணம் லங்க₄யேத மஹோத₃தி₄ம் ॥
காமம் ஹந்தும் ஸமர்தே₂ாஸ்மி ஸஹஸ்ரான்யபி ரக்ஷஸாம் ॥ (34)

ந து ஸக்ஷயாமி ஸம்ப்ராப்தும் பரம் பாரம் மஹோத₃தே₄: ।
அஸத்யாநி ச யுத்₃த₄ாநி ஸம்ஸயோ மே ந ரோசதே ॥ (35)

கஸ்ச நிஸ்ஸம்ஸயம் கார்யம் குர்யாத் ப்ராஜ்ஞ: ஸஸம்ஸயம் ।
ப்ராணத்யாக₃ஸ்ச வைதே₃ஹ்யா ப₄வேதுநபி₄ப₄ாஷணே ॥ (36)

ஏஷ தே₃ாஷோ மஹாந் ஹி ஸ்யாந்மம ஸீதாபி₄ப₄ாஷணே ।
பூதாஸ்சார்த்த₂ா விநஸ்யந்தி தே₃ஸகாலவிரோதி₄தா: ॥ (37)

விக்லவம் தூதமாஸாத்₃ய தம: ஸூர்யோத₃யே யத₂ா ।
அர்த₂ாநர்த₂ாந்தரே புத்₃தி₄ர்நிஸ்சிதாபி ந ஸோப₄தே ॥ (38)

க₄ாதயந்தி ஹி கார்யாணி தூதா: பண்டி₃தமாநிந: ।
ந விநஸ்யேத் கத₂ம் கார்யம் வைக்லவ்யம் ந கத₂ம் ப₄வேத் ॥ (39)

லங்க₄நம் ச ஸமுத்₃ரஸ்ய கத₂ம் நு ந வ்ருத₂ா ப₄வேத் ।
கத₂ம் நு க₂லு வாக்யம் மே ஸ்ருணுயாந்நோத்₃விஜேத வா ॥ (40)

இராவணனுடைய அரண்மனையிலுள்ளவர்கள் அவனால் உத்தரவிடப்பட்டு, சூலம், சுத்தி, சக்தி முதலிய பலவிதமான ஆயுதங்களைக் கைகளில் ஏந்திக் கொண்டு வந்து என்மேல் பாய்வார்கள். வேகமாக நடைபெறும் இந்தச் சண்டையில், பதட்டத்தினால் சுற்றிலும் அவர்களால் தடுக்கப்படுவேன்.

பின்னர், ராக்ஷஸப் படையை அடக்கிவிட்டு, கடலின் அக்கரையை நான் அடைய முடியாமல் போகலாம். அல்லது, துடிப்பான பல ராக்ஷஸர்கள் என்மேல் விழுந்து என்னைப் பிடித்து விடலாம்.

சீதையும் இராமன் சொல்லியனுப்பிய செய்தியை அறியாதவராகி விடுவார். (இராமனுடைய செய்தி, சீதையைச் சென்றடையாது.) நானேகூட பிடிக்கப்பட்டு விடலாம். இம்சிப்பதில் ஆசையுடைய இவர்கள் என்னையோ, சீதையையோ துன்புறுத்துவார்கள். (27-30)

அப்படிப்பட்ட நிலையில், இராம-சகீவர்களுடைய காரியம் கெட்டுப் போகும். (31)

எளிதாக வருவதற்கு வழியில்லாத இந்த இடத்தில், ராக்ஷஸர்களால் சூழப்பட்டு, பெருங்கடலின் நடுவில் மறைவான இடத்தில் ஜானகி இருந்து கொண்டிருக்கிறார். (32)

ராக்ஷஸர்களுடன் போடும் சண்டையில், நான் கொல்லப்பட்டாலும் பிடிக்கப்பட்டாலும், இராமனுடைய நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதில் உறுதுணையாக இருக்கக்கூடிய வேறு எவரையும் காண்கிலேன். (33)

எவ்வளவு சிந்தித்துப் பார்த்தாலும், யுத்தத்தில் நான் மடிந்துவிட்டால் நூறு யோஜனை விஸ்தீரணமுள்ள மாபெருங்கடலைத் தாண்டி வரக்கூடிய வேறு எந்த வானரத்தையும் நான் காணவில்லை. ஆனால், ஆயிரக்கணக்கான ராக்ஷஸர்களையும் நான் கொன்றுவிட முடியும். (34)

(ஆனால்,) அது முடிந்த பின்னர், பெருங்கடலின் அக்கரையை என்னால் அடைய முடியாது. (மேலும்,) யுத்தத்தில் வெற்றி-தோல்வி நிச்சயமில்லாததால், அப்படி சந்தேகத்திற்குரிய ஒரு விஷயத்தில் தலையிட நான் விரும்பவில்லை. (35)

எந்தப் புத்திமானாவது, சந்தேகத்திற்குரிய காரியத்தை ஆலோசனை இல்லாமல் செய்ய முற்படுவானா? (அதாவது, மிகவும் முன்னேற்பாட்டுடன் தான் செய்வதற்குத் துணிவான்.) சீதையுடன் பேசாமற்போனால், அவர் உயிரை விட்டாலும் விட்டுவிடுவார். (36)

சீதையிடம் பேசினால் இம்மாதிரியான பெருங்குற்றங்கள் ஏற்படும். அனுகூலமில்லாத இடம்-காலங்களை வென்று, முழுமையாக நிறைவேறிய காரியங்களும் பயந்த சபாவமுள்ள தூதனிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டால், சூரியோதயத்தில் மறைந்து போகும் இருளைப் போல் பூரணமாக நாசமடைந்துவிடும். நல்லது-கெட்டது பற்றி நன்றாக ஆலோசித்தபின் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளும் வெற்றி அடைவதில்லை. (37,38)

தங்களை மேதாவிகளாக எண்ணிக் கொள்ளும் தூதர்கள், காரியத்தைக் கெடுத்து விடுகிறார்கள். காரியம் கெட்டுப் போகக் கூடாது. நான் அறிவீனனாகவும் ஆகிவிடக் கூடாது. (39)

சமுத்திரத்தைத் தாண்டி வந்ததும் வீணாகப் போய்விடக் கூடாது. திடுக்கிடாத வகையில் என் சொற்கள் கேட்கப்பட வேண்டும். (40)

இதி ஸஞ்சிந்த்ய ஹநுமாந் சகார மதிமாந் மதிம் ।
ராமமக்லிஷ்டகர்மாணம் ஸ்வபுந்து₄மநுகீர்தயந் ॥ (41)

நைநாமுத்₃வேஜயிஷ்யாமி தத்₃புந்து₄க₃தமாநஸாம் ।
இக்ஷவாக்ஷணாம் வரிஷ்ட₂ஸ்ய ராமஸ்ய விதி₃தாத்மந: ॥ (42)

ஸுப₄நி த₄ர்மயுக்தாநி வசநாநி ஸமர்பயந் ।
ஸ்ராவயிஷ்யாமி ஸர்வாணி மது₄ராம் ப்ரபு₃ருவந் கி₃ரம் ॥
ஸ்ரத்₃த₄ாஸ்யதி யத₂ா ஹீயம் தத₂ா ஸர்வம் ஸமாத₃தே₄ ॥ (43)

இதி ஸ ப₃ஹுவித₄ம் மஹாநுப₄வோ
ஜக₃திபதே: ப்ரமத₃ாமவேக்ஷமாண: ।
மது₄ரமவிதத₂ம் ஜக₃ாத₃ வாக்யம்
த்₃ருமவிடபாந்தரமாஸ்தி₂தோ ஹநுமாந் ॥ (44)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகியே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ த்ரீம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

ஏகத்ரீம்ஸ: ஸர்க₃:

ஸ்ரீராமகத₂ரகத₂நம்

ஏவம் ப₃ஹுவித₄ாம் சிந்தாம் சிந்தயித்வா மஹாகபி: ।
ஸம்ஸ்ரவே மது₄ரம் வாக்யம் வைதே₃ஹ்யா வ்யாஜஹார ச ॥ (1)

ராஜா த₃ஸரதே₂ா நாம ரத₂குஞ்ஜரவாஜிமாந் ।
புண்யஸீலோ மஹாகீர்திர்நுஜுராஸீந்மஹாயஸா: ॥ (2)

ராஜர்ஷீணாம் கு₃ணஸ்ரேஷ்ட₂ஸ்தபஸா சர்ஷிபி₄: ஸம: ।
சக்ரவர்திகுலே ஜாத: புரந்த₃ரஸமோ ப₃லே ॥ (3)

அஹிம்ஸாரதிரக்ஷாத்₃ரோ க்₄ருணீ ஸத்யபராக்ரம: ।
முக்₂யஸ்சேக்ஷவாகுவம்ஸஸ்ய லக்ஷமீவாந் லக்ஷமிவர்த₄ந: ॥ (4)

பார்தி₂வவ்யஞ்ஜநைர்யுக்த: ப்ருது₂ஸ்ரீ: பார்தி₂வர்ஷப₄: ।
ப்ருதி₂வ்யாம் சதுரந்தாயாம் விஸ்ருத: ஸுக₂த₃: ஸுகீ₂ ॥ (5)

தஸ்ய புத்ர: ப்ரியோ ஜ்யேஷ்ட₂ஸ்தாராதி₄பநிப₄நந: ।
ராமோ நாம விஸேஷஜ்ஞ: ஸ்ரேஷ்ட₂ஸஸ்வத₄நுஷ்மதாம் ॥ (6)

ரக்ஷிதா ஸ்வஸ்ய வ்ருத்தஸ்ய ஸ்வஜநஸ்யாபி ரக்ஷிதா ।
ரக்ஷிதா ஜீவலோகஸ்ய த₄ர்மஸ்ய ச பரந்தப: ॥ (7)

இவ்வாறு ஆலோசித்து அறிவாளியான அனுமான் ஒரு முடிவுக்கு வந்தார்.

எளிதாகப் பெருஞ்செயல் செய்பவரும், இவருக்குப் பிரியமானவருமான இராமனின் புகழை, அதே பர்த்தாவிடம் ஈடுபட்டுள்ள மனத்தோடு கூடிய இவர் திடுக்கிடாத வகையில், (என் வானர உருவத்தைக் காட்டிக் கொள்ளாமல் இவ்விடத்தில் இருந்தபடியே) பேசுவேன்.

இக்ஷ்வாகு வம்சத்தில் மிகச்சிறந்தவரும், ஆத்மஞானியுமான இராமபிரானின் அறநெறிப்பட்ட மங்கள வரலாறு முழுவதையும் இனிமையான குரலில் சொல்லி, இவர் நம்பிக்கையும் மனஅமைதியும் அடையும் வகையில் கேட்க வைப்பேன்.' (41-43)

இவ்வாறு, பலவாறாக சிந்தித்து, மகானுபாவரான அனுமான், மரக்கிளையில் மறைந்திருந்தவாறே உலகநாயகரின் பத்தினியைப் பார்த்து, மதுரமானதும் சத்தியமானதுமான இராமபிரானின் கல்யாண குணங்களைச் சொல்ல ஆரம்பித்தார். (44)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
முப்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : முப்பத்தொன்று இராமகதையைக் கூறுதல்

இவ்விதமாகப் பலவிதமாக ஆலோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வந்த அனுமான், இனிமையான சொற்களை (ராக்ஷஸிகள் அறியாதபடி) சீதையின் செவிகளில் மட்டும் படுமபடியாகத் தெளிவாகப் பேசினார்— (1)

“ராஜா தசரதர் என்பவர், திவ்யமான ரதம்-யானை-குதிரை(ப்படை) உடையவர்; புண்ணியசீலர்; மிகவும் கீர்த்தி வாய்ந்தவர்; நேர்மையானவர்; எல்லோராலும் கொண்டாடப்படுபவர்; (2)

உத்தமரான அவர் ராஜரிஷிகளுக்கு ஒப்பான குணமுடையவர்; தவத்தில் ரிஷிகளுக்குச் சமமானவர்; பேரரசர்கள் குலத்தில் தோன்றியவர்; பராக்கிரமத்தில் இந்திரனுக்கு நிகரானவர்; (3)

அஹிம்சையில் மனம் கொண்டவர்; பெருந்தன்மையுடையவர்; இரக்கம் உடையவர்; சத்தியத்தையே பராக்கிரமமாகக் கொண்டவர்; இக்ஷ்வாகு வம்சத் திலகம்; செல்வங்கள் பொருந்தியவர்; செல்வத்தைச் செழிக்கச் செய்பவர்; (4)

அரசு லட்சணங்கள் பொருந்தியவர்; ஏராளமான செல்வமுடையவர்; அரசர்களுள் முதன்மையானவர்; பூமண்டலத்தின் நான்கு திசைகளின் எல்லை வரை விரிந்த புகழ் பெற்றவர்; அனைவருக்கும் சுகம் அளிப்பவர்; தானும் சுகமாக இருப்பவர்; (5)

அவருக்குப் பிரியமான மூத்த புதல்வர்; முழுநிலவு போன்று மனோகரமான முகம் உடையவர்; வில்லாளர்களில் முதன்மையானவர்; இராமன் என்ற பெயரால் சிறப்பிக்கப்படுபவர்; (6)

தன்னுடைய சீலத்தையும், தன்னைச் சேர்ந்தவர்களையும், சகலப் பிராணி வர்க்கங்களையும், தருமத்தையும் காப்பாற்றுபவர்; எதிரிகளை வாட்டுபவர். (7)

தஸ்ய ஸத்யாபி₄ஸந்த₄ஸ்ய வ்ருத்த₄ஸ்ய வசநாத் பிது: ।
ஸபு₄ர்ய: ஸஹ ச ப்₄ராத்ரா வீர: ப்ரவ்ராஜிதோ வநம் ॥ (8)

தேந தத்ர மஹாரண்யே ம்ருக்யாம் பரித₄ாவதா ।
ராஷஸா நிறதா: ஸ₄ர₄ா ப₃ஹவ: காமரூபிண: ॥ (9)

ஜநஸ்த₂நவத₄ம் ஸ்ருத்வா ஹதௌ ச க₂ரதூ₃ஷனௌ ।
ததஸ்த்வமர்ஷாபஹ்ருதா ஜாநகீ ராவணேந து ॥ (10)

வஞ்சயித்வா வநே ராமம் ம்ருக்யரூபேண மாயயா ।
ஸ மார்க்யமாணஸ்தாம் தே₃வீம் ராம: ஸீதாமநிந்திதாம் ॥ (11)

ஆஸஸாத்₃ வநே மித்ரம் ஸுக்₃ரீவம் நாம வாநரம் ।
தத: ஸ வாலிநம் ஹத்வா ராம: பரபுரஞ்ஜய: ॥ (12)

ப்ராயச்ச₂த் கபிராஜ்யம் தத் ஸுக்₃ரீவாய மஹாபுல: ।
ஸுக்₃ரீவேணாபி ஸந்தி₃ஷ்டா: ஹரய: காமரூபிண: ॥ (13)

தி₃க்ஷ ஸர்வாஸு தாம் தே₃வீம் விசிந்வந்தி ஸஹஸ்ரஸ: ।
அஹம் ஸம்பாதிவசநாத் ஸதயோஜநமாயதம் ॥ (14)

அஸ்யா ஹேதோர்விஸாலாக்ஷயா: ஸாக்₃ரம் வேக₃வாந் ப்லுத: ।
யத₂ாரூபாம் யத₂ாவர்ணாம் யத₂ாலக்ஷமீம் ச நிஸ்சிதாம் ॥ (15)

அஸ்ரௌஷம் ராக₄வஸ்யாஹம் ஸேயமாஸாதி₃தா மயா ।
விரராமைவமுக்த்வாஸௌ வாசம் வாநரபுங்க₃வ: ॥ (16)

ஜாநகீ சாபி தச்ச₂ருத்வா விஸ்மயம் பரமம் க₃தா ।
தத: ஸா வக்ரகேஸாந்தா ஸுகேஸீ கேஸஸம்வ்ருதம் ॥ (17)

உந்நம்ய வத₃நம் பீ₄ரு: ஸிம்ஸபாமந்வவைஷுத ॥ (17)

நிஸம்ய ஸீதா வசநம் கபேஸ்ச தி₃ஸஸ்ச ஸர்வா: ப்ரதி₃ஸஸ்ச வீக்ஷய ।
ஸ்வயம் ப்ரஹர்ஷம் பரமம் ஜக₃ாம ஸர்வாத்மநா ராமமநுஸ்மரந்தீ ॥ (18)

ஸா திர்யக்₃ுர்த்₄வம் ச தத₂ாப்யத₄ஸ்தாந் நிரீக்ஷமாணா தமசிந்த்யபு₃த்₄தி₄ம் ।
த₃த₃ர்ஸ பிங்க₃ாதி₄பதேரமாத்யம் வாதாத்மஜம் ஸுர்யமிவோத₃யஸ்த₂ம் ॥ (19)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே

ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ ஏகத்ரீம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

த்₃வாத்ரீம்ஸ: ஸர்க₃:

ஸீதாஹநாமத்₃த்₃ர்ஸநம்

தத: ஸாக₂ாந்தரே லீநம் த்₃ருஷ்ட்வா சலிதமாநஸா ।
வேஷ்டிதார்ஜுநவஸ்த்ரம் தம் வித்₃யுத்ஸங்க₄ாதபிங்க₃லம் ॥ (1)

அந்த வீரர், சத்தியம் தவறாத வயோதிகத் தந்தையின் சொல்லுக்கிணங்க, மனைவி-சகோதரனோடுகூட காட்டுக்குத் தவவேடத்துடன் அனுப்பப்பட்டார். (8)

அந்தப் பெருங்காட்டில் அவர் ஓடி ஓடி வேட்டையாடியபோது, தம் விருப்பப்படி உருவம் எடுக்கக்கூடிய சூரர்களான அநேக ராக்ஷஸர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். (9)

ஜனஸ்தானத்தில், (பதினான்காயிரம்) ராக்ஷஸர்களும் கர-தூஷணர்களும் மாய்க்கப்பட்டதைக் கேட்டுக் கோபம் கொண்ட இராவணன், மாயையான மான் வடிவால் இராமனை வஞ்சித்து, சீதையைக் கவர்ந்து சென்றான்.

இராமன், தூயவரான சீதையைத் தேடி அலைந்தபோது, சுகீவன் என்ற பெயர் கொண்ட வானரரைக் கானகத்தில் நண்பனாக அடைந்தார்.

பிறகு, எதிரிகளை வெற்றி கொள்பவரும் பலசாலியுமான இராமன் வாலியைக் கொன்று, வானர ராஜ்யத்தை சுகீவனுக்குக் கொடுத்தார்.

தம் இஷ்டப்படி உருவம் எடுக்கக்கூடிய ஆயிரக்கணக்கான வானரர்கள், சுகீவனின் ஆணைப்படி எல்லாத் திசைகளிலும் தேவியைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நான் சம்பாதியின் சொற்படி, விசாலமான கண்களைக் கொண்ட அவர் பொருட்டு நூறு யோஜனை பரப்புள்ள சாகரத்தை வேகமாகத் தாண்டி இங்கே வந்தேன்.

இராமனால் சொல்லப்பட்டபடி, அதே ரூபம்; அதே நிறம்; அதே பிரகாசம்; அதே உறுதி! ஆகா! அதே அவர் என்னால் பார்க்கப்பட்டார்!"

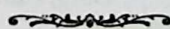
இவ்வாறு கூறிவிட்டு, வானரசிரேஷ்டரான அவர் சிறிது நேரம் பேச்சை நிறுத்தினார். (10-16)

சுருள்சுருளான நற்கூந்தலைக் கொண்ட ஜானகி, அதைக் கேட்டதும் மிகவும் வியப்படைந்து பயந்து, பின்னலால் முறுக்கப்பட்டிருந்த முகத்தை நிமிர்த்தி, சிம்சபா மரத்தைப் பார்த்தாள். (17)

வானரரின் வார்த்தைகளைக் கேட்ட சீதை, எல்லாத் திசைகளையும் மூலைகளையும் கவனமாகப் பார்த்து, எப்போதும் இராமனையே நினைத்துக் கொண்டிருப்பவளாதலால், மனத்திற்குள் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தாள். (18)

அவள், பக்கவாட்டிலும் மேலும் கீழும் கண்களை ஓடவிட்டுப் பார்த்தபோது, கற்பனை செய்த முடியாத அளவுக்குப் பேரறிவாளரும், வாயு மைந்தரும், வானர மன்னரின் அமைச்சரும், உதயசூரியனைப் போல் செவ்வொளி வீசுவருமான அனுமானைக் கண்டாள்! (19)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் கந்தர காண்டத்தில்
முப்பத்தோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : முப்பத்திரண்டு

சீதை, அனுமானைக் காண்பது

கிளை இடுக்கில் மறைந்து கொண்டிருந்தவரும், வெண்மையான ஆடை அணிந்திருந்தவரும், மின்னற்கூட்டம் போல் மஞ்சள் நிறம் படைத்தவருமான அவரைக் கண்டு (சீதை) அதிர்ச்சி அடைந்தாள். (1)

ஸா த₃த₃ர்ஸ கபிம் தத்ர ப்ரஸ்ரிதம் ப்ரியவாதி₃நம் ।
பு₂ல்லாஸோகோத்கராப₄ாஸம் தப்தசாமீகரேஷணம் ॥ (2)

மைதி₂லீ சிந்தயாமாஸ விஸ்மயம் பரமம் க₃தா ।
அஹோ பீ₄மமித₃ம் ரூபம் வாநரஸ்ய து₃ராஸத₃ம் ॥ (3)

து₃ர்நிரீக்ஷயமிதி ஜ்ஞாத்தவா புநரேவ முமோஹ ஸா ।
விலலாப ப்₄ருஸம் ஸீதா கருணம் ப₄யமோஹிதா ॥ (4)

ராம ராமேதி து₃:க₂ார்தா லக்ஷ்மணேதி ச ப₄ாமிநீ ।
ருரோத₃ ப₃ஹுத₄ா ஸீதா மந்த₃ம் மந்த₃ஸ்வரா ஸதீ ॥ (5)

ஸா தம் த்₃ருஷ்ட்வா ஹரிஸ்ரேஷ்ட₂ம் விநீதவதுபஸ்தி₂தம் ।
மைதி₂லீ சிந்தயாமாஸ ஸ்வப்நோயமிதி ப₄ாமிநீ ॥ (6)

ஸா வீக்ஷமாணா ப்ருது₂ப₄க்₃நவக்த்ரம்
ஸாக₃ாம்ருகே₃ந்த்₃ரஸ்ய யதே₂ாக்தகாரம் ।
த₃த₃ர்ஸ பிங்க₃ாதி₄பதேரமாத்யம்
வாதாத்தமஜம் புத்₃தி₄மதாம் வரிஷ்ட₂ம் ॥ (7)

ஸா தம் ஸமீக்ஷயைவ ப்₄ருஸம் விஸம்ஜ்ஞா
க₃தாஸுகல்பேவ ப₃பூ₄வ ஸீதா ।
சிரேண ஸம்ஜ்ஞாம் ப்ரதிலப்₄ய பூ₄யோ
விசிந்தயாமாஸ விஸாலநேத்ரா ॥ (8)

ஸ்வப்நே மயாஸ்யம் விக்ருதோத்ய த்ருஷ்ட:
ஸாக₂ாம்ருக: ஸாஸ்த்ரக₃ணைர்நிஷித்₃த₄: ।
ஸ்வஸ்த்யஸ்து ராமாய ஸலக்ஷ்மணாய
தத₂ா பிதுர்மே ஜநகஸ்ய ராஜ்ஞ: ॥ (9)

ஸ்வப்நோபி நாயம் ந ஹி மேஸ்தி நித்₃ரா
ஸோகேந து₃:கே₂ந ச பீடிதாயா: ।
ஸுக₂ம் ஹி மே நாஸ்தி யதோஸ்மி ஹீநா
தேநேந்துபூர்ணப்ரதிமாநநேந ॥ (10)

ராமேதி ராமேதி ஸதைவ புத்₃த்₄யா
விசிந்த்ய வாசா ப்₃ருவதீ தமேவ ।
தஸ்யாநுரூபாம் ச கத₂ாம் தமர்த₂
மேவம் ப்ரபஸ்யாமி தத₂ா ஸ்ருணோமி ॥ (11)

அஹம் ஹி தஸ்யாத்ய மநோப₄வேந ஸம்பீடிதா தத்₃க₃தஸர்வப₄ாவா ।
விசிந்தயந்தீ ஸததம் தமேவ ததைவ பஸ்யாமி தத₂ா ஸ்ருணோமி ॥ (12)

அங்கே பாதுகாப்பாக (மறைந்து) இருந்தவரும், அன்பாகப் பேசுவரும், மலர்ந்த அசோகக்கொத்தின் பிரகாசத்தை உடையவரும், உருக்கிய தங்கம் போன்ற கண்களைக் கொண்டவருமான வானரைக் கண்டாள், அவள். (2)

பேராச்சரியத்தை அடைந்த மைதிலி, 'ஆகா! ஒரு வானரத்திற்கு யாராலும் நெருங்க முடியாத, இவ்வளவு பயங்கரமான உருவமா? இது காணக்கூடாததாக (தீய நிமித்தமாக) இருக்கிறதே!' என்று எண்ணி, மறுபடியும் ஆழமாகப் பார்த்து மயங்கினாள். பயத்தால் மதிமயங்கி இரங்கத்தக்க நிலையில் மிகவும் புலம்பினாள், சீதை. (3,4)

துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டிருந்த கற்புக்கரசியான சீதை, இராமா! இராமா! என்றும், லட்சுமணா என்றும் மெல்லிய குரலில் பலவகையாக அழுதாள். (5)

மிகவும் அடக்கத்துடன் உட்கார்ந்திருக்கும் வானர சிரேஷ்டரைப் பார்த்து, 'இது என்ன, கனவா?' என்று அம்மங்கை நல்லாள் எண்ணினாள். (6)

பருத்து, (இந்திரனின் வஜ்ராயுதத்தால் அடிபட்டு) வளைந்த முகம்; வானர மன்னருடைய உத்தரவுப்படி நடப்பவர்; வானரத் தலைவரின் அமைச்சர்; வாயுகுமாரர்; அறிவாளிகளுள் முதன்மையானவர் - ஆகிய அனுமானை அவள் பார்த்தாள். (7)

சீதை அவரைப் பார்த்துப் பார்த்து நினைவிழந்து, உயிரிழந்தவளைப் போலானாள். வெகுநேரம் கழித்து உணர்வு பெற்று, பெருங்கண்ணாளாகிய அவள் சிந்திக்கலானாள். (8)

'கனவில், விகாரமான முகமுடைய வானரம் என்னால் பார்க்கப்பட்டதே? இது, எல்லா சாஸ்திரங்களாலும் காணத்தகாதது என்று விலக்கப்பட்டதல்லவா? இராமனுக்கும், லட்சுமணனுக்கும், அவ்வாறே என் தந்தை ஜனகருக்கும் மங்களம் உண்டாகட்டும். (இந்தக் கனவின் தீய பலன்கள் அவர்களைத் தாக்கக் கூடாது.) (9)

பூர்ணசந்திரனைப் போல் ஒளிவீசும் திருமுகமுடைய அவர் இல்லாமல் எனக்கு சுகம் இல்லை. அதனால், இது கனவும் அல்ல. சோகத்தாலும் துக்கத்தாலும் பீடிக்கப்பட்டிருக்கும் எனக்கு உறக்கம் இல்லை. (10)

இராமா! இராமா! என்று மனத்திற்குள் சிந்தித்துக் கொண்டு, வெளியே வார்த்தைகளாலும் அவர் பெயரையே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். எனவே, அதற்குத் தக்கபடியான வரலாறுகளையும் உருவங்களையும் பார்க்கிறேன். அவ்வாறே கேட்கவும் கேட்கிறேன். (11)

காமத்தால் பீடிக்கப்பட்டு, அவரிடமே சிந்தனை சென்றவளாக, எப்போதும் அவரையே தியானித்துக் கொண்டிருப்பதால், இப்போது நான் எதைக் கேட்கிறேனோ அவ்வாறே காண்கிறேன். (12)

மனோரத₂: ஸ்யாதி₃தி சிந்தயாமி

தத₂ாபி பு₃த்த₄யா ச விதர்கயாமி ।

கிம் காரணம் தஸ்ய ஹி நாஸ்தி ரூபம்

ஸுவ்யக்தரூபஸ்ச வத்யயம் மாம் ॥

(13)

நமோஸ்து வாசஸ்பதயே ஸவஜ்ரிணே

ஸ்வயம்பு₄வே சைவ ஹுதாஸநாய ச ।

அநேந சோக்தம் யதி₃த₃ம் மமாக்ரதோ

வநௌகஸா தச்ச தத₂ாஸ்து நாந்யத₂ா ॥

(14)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகியே ஆதி₃காவ்யே

ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ த்₃வாத்ரிம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

த்ரயஸ்த்ரிம்ஸ: ஸர்க₃:

ஹநாமத்ஜாநகீஸம்வாதே₃ரபக்ரம:

ஸோவதீர்ய த்₃ருமாத் தஸ்மாத்த்₃வித்₃ருமப்ரதிமாநந: ।

விநீதவேஷ: க்ருபண: ப்ரணிபத்யோபஸ்ருத்ய ச ॥

(1)

தாமப்₃ரவீந்மஹாதேஜா: ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ।

ஸிரஸ்யஞ்ஜலிமாத₄ய ஸீதாம் மது₄ரயா கி₃ரா ॥

(2)

கா நு பத்₃மபலாஸாஷி க்லிஷ்டகௌஸேயவாஸிநி ।

த்₃ருமஸ்ய ஸாக்₂ாமாலம்ப்ய திஷ்ட₂ஸி த்வமநிந்தி₃தே ॥

(3)

கிமர்த்₂ம் தவ நேத்ராப்₄யாம் வாரி ஸ்ரவதி ஸோகஜம் ।

புண்ட்₃ரீகபலாஸாப்₄யாம் விப்ரகீர்ணமிவோத₃கம் ॥

(4)

ஸுராணாமஸுராணாம் வா நாக்₃கூந்த₄ர்வரக்ஷஸாம் ।

யக்ஷாணாம் கிந்நராணாம் வா கா த்வம் பு₄வஸி ஸோப₄நே ॥

(5)

கா த்வம் பு₄வஸி ருத்₃ராணாம் மருதாம் வா வராநநே ।

வஸுநாம் வா வராரோஹே தே₃வதா ப்ரதிபு₄ஸி மே ॥

(6)

கிம் நு சந்த்₃ரமஸா ஹீநா பதிதா விபு₃த₄ாலயாத் ।

ரோஹிணீ ஜ்யோதிஷாம் ஸ்ரேஷ்ட₂ா ஸ்ரேஷ்ட₂ா ஸர்வகுணாந்விதா ॥

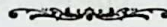
(7)

இது மனத்தில் தோன்றும் வெறும் கற்பனை என்று எண்ணுகிறேன். அவ்வாறே புத்தியாலும் தீர்மானிக்கிறேன். ஆனால், கற்பனையில் உதிக்கும் பொருட்களுக்கு உருவம் கிடையாதே? இவனோ தெளிவான உருவத்தோடு இருக்கிறான். என் எதிரில் பேசுகிறான்! என்ன காரணம்? (13)

பிருகஸ்பதிக்கு நமஸ்காரம். இந்திரனுக்கும் பிறும்மாவுக்கும் அக்னிதேவனுக்கும் நமஸ்காரம். என் முன்னால் இந்த வானரம் எது கூறியதோ, அது அப்படியே நடக்க வேண்டும். வேறு மாதிரியாக ஆகிவிடக் கூடாது.' (அனுமானின் வார்த்தைகள் சத்தியமானதாக இருக்க வேண்டும் என்பதால், வாக்குக்கு அதிபதியான பிருகஸ்பதிக்கும், அவருடைய சீடன் இந்திரனுக்கும், சரஸ்வதியின் கணவர் பிறும்மாவுக்கும், வாக்கின் அதிதேவதை அக்னிக்கும் நமஸ்காரம் கூறினாள்.) (14)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
முப்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

**ஸர்க்கம் : முப்பத்து மூன்று
அனுமானும் சீதையும் பேச ஆரம்பித்தல்**

வாயு குமாரரும், பவழம் போல் சிவந்த முகமுடையவரும், மகாதேஜஸ்வியுமான அனுமான், அந்த மரத்திலிருந்து இறங்கி விநயத்தோடும், (சீதையின் கஷ்டங்களை நேரில் பார்த்துவிட்டதால்) நொந்த மனத்தோடும் அருகில் சென்று நமஸ்கரித்து, தலைமேல் கைகூப்பிக் கொண்டு, இனிய குரலில் சீதையைப் பார்த்துச் சொன்னார்— (திரிஜடையின் கனவு விவரத்தைக் கேட்டுப் பயந்துபோன ராக்ஷஸிகள் அச்சத்தால் உறங்கிப் போன சமயத்தில், அனுமான் சீதையைச் சந்தித்துப் பேசினார்.) (1,2)

“தூயவரே! தாமரை இதழ் போன்ற கண்களும், கிழிந்துபோன பட்டாடையும் உடுத்திக் கொண்டு, மரக்கிளையைப் பிடித்துக் கொண்டு நிற்கும் தாங்கள் யார்? (3)

இரண்டு தாமரை இலைகளிலிருந்து தண்ணீர் கொட்டுவதைப் போல, தங்கள் கண்களிலிருந்து துக்கத்தால் உண்டான நீர் ஏன் கொட்டுகிறது? (4)

மங்களமானவரே! தேவ-அசுர-நாக-கந்தர்வ-ராக்ஷஸ-யக்ஷ-கின்னர கணங்களில், தாங்கள் எந்தக் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்? (5)

அழகிய முகம் உடையவரே! தங்களைப் பார்த்தால் தேவதையைப் போல் தோன்றுகிறது. ருத்ர-மருத்-வசு கணங்களில், தாங்கள் எந்த கணத்தைச் சேர்ந்தவர்? (6)

எல்லா நல்ல குணங்களும் நிரம்பியவளும், தாரகைகளில் முதன்மையானவளுமான ரோஹிணி, (தன் கணவரான) சந்திரன் இல்லாமல் விண்ணிலிருந்து விழுந்துவிட்டாரா? (7)

- கா த்வம் ப₄வஸி கல்யாணி த்வமநிந்தி₃தலோசநே ।
கோபாத்₃வா யதி₃ வா மோஹாத்₃ ப₄ர்தாரமஸிதேக்ஷணே ॥ (8)
- வஸிஷ்ட₂ம் கோபயித்வா த்வம் நாளி கல்யாண்யருந்த₄தீ ।
கோ நு புத்ர: பிதா ப்₄ராதா ப₄ர்தா வா தே ஸுமத்₄யமே ॥ (9)
- அஸ்மால்லோகாத்₃மும் லோகம் க₃தம் த்வமநுஸோசஸி ।
ரோத₃நாத₃திநிஸ்ஸ்வாஸாத்₃பூ₄மிஸம்ஸ்பர்ஸநாத₃பி ॥ (10)
- ந த்வாம் தே₃வீமஹம் மந்யே ராஜ்ஞ: ஸம்ஜ்ஞாவத₄ாரணாத் ।
வ்யஞ்ஜநாநி ச தே யாநி லக்ஷணாநி ச லக்ஷயே ॥ (11)
- மஹிஷீ பூ₄மிபாலஸ்ய ராஜகந்யாஸி மே மதா ।
ராவணேந ஜநஸ்த₂நாத்₃ப₃லாத்₃பஹ்ருதா யதி₃ ॥ (12)
- ஸீதா த்வமஸி ப₄த்₃ரம் தே தந்மமாசக்ஷவ ப்ருச்ச₂த: ।
யத்₂ா ஹி தவ வை தைந்யம் ரூபம் சாப்யதிமாநுஷம் ॥ (13)
- தபஸா சாந்விதோ வேஷ: த்வம் ராமமஹிஷீ த்₄ருவம் ।
ஸா தஸ்ய வசநம் ஸ்ருத்வா ராமகீர்தநஹர்ஷிதா ॥ (14)
- உவாச வாக்யம் வைதே₃ஹீ ஹநுமந்தம் த்₃ருமாஸ்ரிதம் ।
ப்ருதி₂வ்யாம் ராஜஸிம்ஹாநாம் முக்யஸ்ய விதி₃தாத்மந: ॥ (15)
- ஸ்நுஷா த்₃ஸரத₂ஸ்யாஹம் ஸத்ருஸைந்யப்ரமாதி₂ந: ।
து₃ஹிதா ஜநகஸ்யாஹம் வைதே₃ஹஸ்ய மஹாத்மந: ॥ (16)
- ஸீதா ச நாம நாம்நாஹம் ப₄ர்யா ராமஸ்ய தீ₄மத: ॥ (17)
- ஸமா த்₃வாத்₃ஸ தத்ராஹம் ராக₄வஸ்ய நிவேஸநே ।
பு₄ஞ்ஜாநா மாநுஷாந் பே₄காந் ஸர்வகாமஸம்ருத்₃தி₄நீ ॥ (18)
- ததஸ்த்ரயோத்₃ஸே வர்ஷே ராஜ்யே சேக்ஷவாகுநந்த₃நம் ।
அபி₄ஷேசயிதும் ராஜா ஸோபாத்₄யாய: ப்ரசக்ரமே ॥ (19)
- தஸ்மிந் ஸம்ப்₄ரியமானே து ராக₄வஸ்யாபி₄ஷேசநே ।
கைகேயீ நாம ப₄ர்தாரமித₃ம் வசநமப்₃ரவீத் ॥ (20)
- ந பிபே₃யம் ந க₂ாதே₃யம் ப்ரத்யஹம் மம பே₄ஜநம் ।
ஏஷ மே ஜீவிதஸ்யாந்தோ ராமோ யத்யபி₄ஷிச்யதே ॥ (21)
- யத்தது₃க்தம் த்வயா வாக்யம் ப்ரீத்யா ந்ருபதிஸத்தம ।
தச்சேந்ந விதத₂ம் கார்யம் வநம் க₃ச்சது ராக₄வ: ॥ (22)
- ஸ ராஜா ஸத்யவாக்₃தே₃வ்யா வரத்₃நமநுஸ்மரந் ।
முமோஹ வசநம் ஸ்ருத்வா கைகேய்யா: க்ரூரமப்ரியம் ॥ (23)

குற்றமற்ற கண்களை உடையவரே! மங்களமானவரே! தாங்கள் யார்? கருங்கண்ணாளே! கோபத்தாலோ, அறியாமையாலோ வசிஷ்டருக்குச் சினத்தை உண்டாக்கி, (அதனால் அவரால் சபிக்கப்பட்டு,) இங்கே வந்து நிற்கும் அருந்ததியோ, தாங்கள்? மெல்லிடையாளே! தங்களுடைய புதல்வன்-தந்தை-சகோதரன்-கணவன் யாரோ ஒருவர் இந்த உலகத்திலிருந்து மேலுலகம் சென்றுவிட்டதைக் குறித்து வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்களா, என்ன?

தாங்கள் அழுவதாலும், நீண்ட பெருமூச்சு விடுவதாலும், பூமியில் கால்களை வைத்து நின்று கொண்டிருப்பதாலும், அரச லட்சணங்களோடு இருப்பதாலும், தாங்கள் தேவதை அல்ல - என்று நிச்சயிக்கிறேன்.

தங்களுடைய அவயங்களின் லட்சணங்களைக் கொண்டும், ரேகைகளைக் கொண்டும், தாங்கள் ஒரு மன்னனுடைய பட்டத்தரசியாகவோ, அரசகுமாரியாகவோ இருக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறேன்.

நல்லவரே! ஜனஸ்தானத்திலிருந்து இராவணனால் பலவந்தமாகக் கவர்ந்து செல்லப்பட்ட சீதைதான் தாங்கள் என்றால், அதைப் பற்றிக் கேட்கிற என்னிடம் தெரிவியுங்கள்.

தங்களுடைய இரங்கத்தக்க நிலை; மனித ஜாதிக்கு மேம்பட்ட ரூப சௌந்தர்யம்; தவத்தால் பிரகாசிக்கும் வடிவம் - இவைகளைப் பார்க்கும்போது தாங்கள் நிச்சயமாக இராமனுடைய பட்டத்தரசிதான்."

அனுமாருடைய இந்தச் சொற்களைக் கேட்ட சீதை, இராமன் பெயரைக் கேட்டதால் சந்தோஷமடைந்து, மரத்தின் அருகே நிற்கும் அனுமானைப் பார்த்துக் கூறினாள்—

"உலகிலுள்ள மாமன்னர்களில் தலையாயவரும், ஆத்மஞானம் பெற்றவரும், எதிரிப்படைகளைச் சிதறடிக்கச் செய்தவருமான தசரதருடைய நாட்டுப்பெண் நான். விதேக மன்னரான மகாத்மா ஜனகருடைய புதல்வி. (8-16)

சீதை என்று பெயர். பேரறிவாளரான இராமனுடைய பார்வைய. (17)

இராகவனுடைய அரண்மனையில் பன்னிரண்டு ஆண்டுக்காலம் எல்லாவிதமான மனித போகங்களையும் அனுபவித்துக் கொண்டு, எல்லா ஆசைகளும் நிறைவேறியவளாக இருந்தேன். (18)

பின்னர் பதின்மூன்றாவது ஆண்டில், ரகுநந்தன இராமனுக்கு இளவரசுப் பட்டம் சூட்டுவதற்கு, மன்னரும் குருமார்களும் முடிவு செய்தார்கள். (19)

இராமனுடைய பட்டாபிஷேகத்திற்கு ஏற்பாடுகள் நடந்து கொண்டிருக்கும்போது, (பட்டத்தரசிகளுள் ஒருவரான) கைகேயி கணவரை (தசரதரை)ப் பார்த்து இவ்வாறு கூறினாள்— (20)

'இராமனுக்குப் பட்டம் சூட்டப்பட்டால், நான் உணவைத் தொடமாட்டேன்; குடிக்க மாட்டேன். இப்போதே என் வாழ்க்கைக்கு ஒரு முடிவு ஏற்படும். (21)

மன்னரில் சிறந்தவரே! முன்னர் மிகவும் அன்புடன் என்னிடம் சொல்லப்பட்டது உண்மையாக வேண்டுமென்றால், இராமன் காட்டுக்குப் போகட்டும்.' (22)

கைகேயிக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வரங்களை நினைவுகொண்டு, குரூரமானதும் அன்பில்லாததுமான அவளுடைய சொற்களையும் கேட்டு, சத்தியம் தவறாத மன்னர் மதிகலங்கிப் போனார். (23)

ததஸ்து ஸ்த₂விரோ ராஜா ஸத்யே த₄ர்மே வ்யவஸ்தி₂த: ।
ஜ்யேஷ்ட₂ம் யஸஸ்விநம் புத்ரம் ருத்ருந் ராஜ்யமயாசத ॥ (24)

ஸ பிதுர்வசநம் ஸ்ரீமாநபி₄ஷேகாத் பரம் ப்ரியம் ।
மநஸா பூர்வமாஸாத்ய வாசா ப்ரதிக்குஹீதவாந் ॥ (25)

த₃த்யாந்ந ப்ரதிக்குஹ்ணீயாந்ந ப்ருயாத் கிஞ்சித்யப்ரியம் ।
அபி ஜீவிதஹேதோர்வா ராம: ஸத்யபராக்ரம: ॥ (26)

ஸ விஹாயோத்தரீயாணி மஹார்ஹாணி மஹாயஸா: ।
விஸ்ருஜ்ய மநஸா ராஜ்யம் ஜநந்யை மாம் ஸமாதி₃ஸத் ॥ (27)

ஸாஹம் தஸ்யாக்₃ரதஸ்தூர்ணம் ப்ரஸ்தி₂தா வநசாரிணீ ।
ந ஹி மே தேந ஹிநாயா வாஸ: ஸ்வர்கே₃பி ரோசதே ॥ (28)

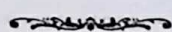
ப்ராகே₃வ து மஹாப₄ாக₃: ஸௌமித்ரிர்மித்ரநந்த₃ந: ।
பூர்வஜஸ்யாநுயாத்ரார்தே₂ த்₃ருமசீரரலங்க்ருத: ॥ (29)

தே வயம் ப₄ர்துராதே₃ஸம் ப₃ஹுமாந்ய த்₃ருட₄வ்ரதா: ।
ப்ரவிஷ்டா: ஸ்ம புராத்₃ருஷ்டம் வநம் க₃ம்பீ₄ரத்யுர்ஸநம் ॥ (30)

வஸதோ த₃ண்ட₃காரண்யே தஸ்யாஹமமிதௌஜஸ: ।
ரக்ஷஸாபஹ்ருதா ப₄ர்யா ராவணேந து₃ராத்மநா ॥ (31)

த்₃வௌ மாஸௌ தேந மே காலோ ஜீவிதாநுக்₃ரஹ: க்ருத: ।
ஊர்த்₄வம் த்வாப்யாம் து மாஸாப்யாம் ததஸ்த்யக்ஷயாமி ஜீவிதம் ॥ (32)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகியே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ த்ரயஸ்த்ரிம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

சதுஸ்த்ரிம்ஸ: ஸர்க₃:

ராவணஸங்காநிவாரணம்

தஸ்யாஸ்தத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா ஹநுமாந் ஹரியூத₂ப: ।
து₃:க₂ாத்₃து₃:க₂ாபி₄பூ₄தாயா: ஸாந்த்வமுத்தரமப்₃ரவீத் ॥ (1)

அஹம் ராமஸ்ய ஸந்தே₃ஸாத்₃ தே₃வி தூ₃தஸ்தவாகுத: ।
வைதே₃ஹி குஸலீ ராமஸ்த்வாம் ச கௌஸலமப்₃ரவீத் ॥ (2)

யோ ப்₃ராஹமஸ்த்ரம் வேத₃ாம்ஸ்ச வேத₃ வேத₃வித₃ாம் வர: ।
ஸ த்வாம் த்₃ாஸரதீ₂ ராமோ தே₃வி கௌஸலமப்₃ரவீத் ॥ (3)

லக்ஷ்மணஸ்ச மஹாதேஜா ப₄ர்துஸ்தே₃நுசர: ப்ரிய: ।
க்ருதவாந் ஸோகஸந்தப்த: ஸிரஸா தோபி₄வாத₃நம் ॥ (4)

பின்னர், முதிர்ந்தவரும், சத்திய-தருமங்களில் உறுதியான பிடிப்பு உடையவருமான அரசர், புகழ்பெற்ற மூத்த குமாரனிடம் அழுது கொண்டே அரசரிமையைக் கெஞ்சிக் கேட்டார். (24)

திருவளர் செல்வரான இராமன், தன்னுடைய பட்டாபிஷேகத்தைக் காட்டிலும், தந்தையின் சொற்களைக் காப்பதே மேலானது என்று கருதினார். மனத்தால் தந்தையின் சொற்களை முன்னதாக ஏற்று, பின்னர் சொற்களாலும் அங்கீகரித்தார். (மனப்பூர்வமாகத் தந்தையின் கட்டளையை ஏற்றுக் கொண்டார்.) (25)

எவரிடமிருந்தும் எதையும் ஏற்கக் கூடாது; பிரியமில்லாதவைகளைப் பேசக் கூடாது; உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காகக்கூட சத்தியம் தவறக்கூடாது - என்பது இராமனுடைய கொள்கை. மிகவும் கொண்டாடத்தக்க அவர், உடனே மேலாடைகளையும், விலையுயர்ந்த ஆபரணங்களையும் துறந்து, மனத்தால் ராஜ்யத்தை விட்டு (விலகிச் சென்று), என்னைத் தன் தாயாரிடம் ஒப்படைத்தார். (26,27)

ஆனால், நானோ அவரது முடிவுக்கு முன்னதாகவே மௌனமாகக் காட்டுக்குப் போக ஆயத்தமாகிவிட்டேன். அவர் இல்லாமல் சுவர்க்கவாசம்கூட எனக்குச் சுவைக்காது. (28)

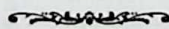
மகாபாக்கியசாலியும், நண்பர்களை மகிழ்விப்பவரும், சுமித்திரையின் மைந்தருமான லட்சுமணன், மூத்த சகோதரருக்குப் பணிவிடை செய்வதற்காக எங்களுக்கு முன்னாலேயே மரவுரி அணிந்து கொண்டு நின்றார். (29)

நாங்கள் மன்னரின் கட்டளையை மதித்து, உறுதியாக சங்கல்பித்துக் கொண்டு, இதற்கு முன்னர் பார்த்தறியாத, கம்பீரமாகக் காட்சி தந்த காட்டுக்குள் புகுந்தோம். (30)

தண்டகாரணயத்தில் வசித்துக் கொண்டிருந்தபோது, எல்லையற்ற பராக்கிரமமுடைய அவருடைய பத்தினியான நான், தீய அரக்கனான இராவணனால் கவர்ந்து வரப்பட்டேன். (31)

இன்னும் இரண்டு மாத காலம் நான் உயிரோடு இருப்பதற்குக் கெடு வைத்திருக்கிறான், இராவணன். இரண்டு மாதங்கள் ஆனவுடன் உயிரைத் துறப்பேன்." (32)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
முப்பத்து மூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : முப்பத்து நான்கு

'இராவணனோ?' என்ற ஐயத்தை நீக்குதல்

வானர வீரரான அனுமான், துயரத்தின் மேல் துயரமாக வருந்தித் தவிக்கும் அவளுடைய உரையைக் கேட்டு, தானும் துயரம் கொண்டு, ஆறுதலாகப் பதில் சொல்லத் தொடங்கினார்— (1)

"தேவி! நான் இராமனுடைய ஆணைப்படி தங்களிடம் தூதனாக வந்திருக்கிறேன். வைதேகி! இராமன் செளக்கியமாக இருக்கிறார். தங்கள் நலன் பற்றிக் கேட்கச் சொன்னார். (2)

பிரும்மாஸ்திரத்தையும் வேதங்களையும் அறிந்தவர்; வேத வித்துக்களில் முதன்மையானவர்; அந்த தசரதராமன் தங்கள் நலனை வேண்டுகிறார். (இராமன் போர்க்கலைப் பயிற்சியும், ஞானநூல் பயிற்சியும் பெற்றவர் - என்றபடி.) (3)

மகாதேஜஸ்வியும், தங்கள் கணவரைப் பின்தொடர்பவரும், பிரியமானவரும், சோகத்தால் வாடியிருப்பவருமான லட்சுமணன், தலைவணங்கி தங்களுக்கு மரியாதை செய்தார்." (4)

ஸா தயோ: குஸலம் தேவீ நிஸம்ய நரஸிம்ஹயோ: ।
 ப்ரீதிஸம்ஹருஷ்டஸர்வாங்கீ ஹநுமந்தமதாப்ரவீத் ॥ (5)

கல்யாணீ புத க்யாதேயம் லௌகிகீ ப்ரதிபுதி மா ।
 ஏதி ஜீவந்தமாநந்தோ நரம் வர்ஷஸதாத்ஸபி ॥ (6)

தயா ஸமாக்யதே தஸ்மிந் ப்ரீதிருத்பாதிதாத்தபுதா ।
 பரஸ்பரேண சாலாபம் விஸ்வஸ்தௌ தௌ ப்ரசக்ரது: ॥ (7)

தஸ்யாஸ்தத்வசநம் ஸ்ருத்வா ஹநுமாந் ஹரியூதப: ।
 ஸீதாயா: ஸோகதீநாயா: ஸமீபமுபசக்ரமே ॥ (8)

யதா யதா ஸமீபம் ஸ ஹநுமாநுபஸர்பதி ।
 ததா ததா ராவணம் ஸா தம் ஸீதா பரிஸங்கதே ॥ (9)

அஹோ திக்ஷுஷ்க்ருதமிதம் கதிதம் ஹி யத்யஸ்ய மே ।
 ரூபாந்தரமுபாக்யம் ஸ ஏவாயம் ஹி ராவண: ॥ (10)

தாமஸோகஸ்ய ஸாக்யம் ஸா விமுக்த்வா ஸோககர்ஸிதா ।
 தஸ்யாமேவாநவத்யாங்கீ தரண்யாம் ஸமுபாவிஸத் ॥ (11)

ஹநுமாநபி து:க்யார்தாம் தாம் த்ருஷ்ட்வா புயமோஹிதாம் ।
 அவந்தத மஹாபூஹஸ்ததஸ்தாம் ஜநகாத்மஜாம் ॥ (12)

ஸா சைநம் புயவித்ரஸ்தா பூயோ நைவாப்யுதேக்ஷத ॥ (13)

தம் த்ருஷ்ட்வா வந்தமாநம் து ஸீதா ஸஸிநிபுநநா ।
 அப்ரவீத்தீர்கமுச்ச்வஸ்ய வாநரம் மதுரஸ்வரா ॥ (14)

மாயாம் ப்ரவிஷ்டோ மாயாவீ யதி த்வம் ராவண: ஸ்வயம் ।
 உத்பாத்யஸி மே பூய: ஸந்தாபம் தந்ந ஸோபுநம் ॥ (15)

ஸ்வம் பரித்யஜ்ய ரூபம் ய: பரிவ்ராஜகரூபத்ருத் ।
 ஜநஸ்தானே மயா த்ருஷ்டஸ்த்வம் ஸ ஏவாஸி ராவண: ॥ (16)

உபவாஸக்ருஸாம் தீநாம் காமரூப நிஸாசர ।
 ஸந்தாபயஸி மாம் பூய: ஸந்தப்தாம் தந்ந ஸோபுநம் ॥ (17)

அத்வா நைததேவம் ஹி யந்மயா பரிஸங்கிதம் ।
 மநஸோ ஹி மம ப்ரீதிருத்பந்நா தவ த்ரஸநாத் ॥ (18)

யதி ராமஸ்ய தூதஸ்த்வமாக்யதோ புத்ரமஸ்து தே ॥ (18)

ப்ருச்சாமி த்வாம் ஹரிஸ்ரேஷ்ட ப்ரியா ராமகதா ஹி மே
 குணாந் ராமஸ்ய கதய ப்ரியஸ்ய மம வாநர ॥ (19)

அவள் (சீதை), அவ்விரு மானுடச் சிங்கங்களின் க்ஷேமத்தைக் கேட்டு திருப்தியினால் உடலெங்கும் புல்லரிக்க, அனுமானைப் பார்த்துச் சொன்னாள்— (5)

"ஒருவன் உயிரோடு மட்டும் இருப்பானேயானால், நூறு ஆண்டுகளுக்குள்ளேயே அவன் ஆனந்தத்தை அடைவான் - என்ற பழமொழி, என் விஷயத்தில் உண்மையாகியிருக்கிறது!" (6)

அவ்விருவருடைய அந்தச் சந்திப்பினால், பரஸ்பரம் வியக்கத்தக்க அளவு அன்பு உண்டாயிற்று. நம்பிக்கை கொண்ட அவ்விருவரும் ஒருவருக்கொருவர் உரையாடத் தொடங்கினார்கள். (7)

அவளுடைய அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்ட வானர வீரர் அனுமான், சோகத்தால் நொந்து போயிருக்கும் சீதையின் அருகே செல்லவாரம்பித்தார். (8)

அவர் தன் அருகில் வரவர, சீதை அவரை இராவணன் என்றே சந்தேகித்தாள். (9)

'அடக் கஷ்டமே! (முன்னர் துறவி வேஷத்தில் வந்த) அதே இராவணனல்லவா, வேறு உருவம் கொண்டு வந்திருக்கிறான்? என் மனத்தில் இருந்ததையெல்லாம் இவனிடம் சொல்லி, பெரிய தவறு செய்துவிட்டேனே?' (10)

சோகத்தின் பிடியில் சிக்கித் தவித்த அவள், அசோகமரத்தின் கிளையை விட்டுவிட்டு, உடல் அவயவங்களை மறைத்துக் கொண்டு, அங்கேயே தரையில் உட்கார்ந்துவிட்டாள். (11)

அப்போது, அச்சத்தால் மனம் கலங்கி, துயரத்தில் உழலும் ஜனகுமாரியை, தோள்வலிமையுடைய அனுமான் வணங்கினார். (12)

பயத்தால் நடுங்கிய அவள், இவரை மறுபடியும் ஏறிட்டுப் பார்க்கவேயில்லை. (13)

வணங்கிக் கொண்டிருக்கும் அனுமானைப் பார்த்ததும், நிலவைப் போல் ஒளிவீசும் முகம் படைத்த சீதை, நீண்ட பெருமூச்சுவிட்டு இனிய குரலில் கூறினாள்— (14)

"மாயாவிமான இராவணன்தானே, நீ? மாயையை ஏற்று (குரங்கு வடிவத்தில்) வந்து, எனக்குப் பெரும் துயரத்தை உண்டாக்குகிறாயே? இது உனக்கு நல்லதல்ல. (15)

தன் சொந்த உருவத்தைத் துறந்து, துறவியின் வேடம்பூண்டு, ஜனஸ்தானத்தில் நான் பார்த்தேனே? அதே இராவணன்தானே, நீ? (16)

விரும்பியபடி உருவம் எடுக்கக்கூடிய ராக்ஷஸனே! உபவாசத்தினால் மெலிந்து, நொந்து, சோகத்தால் வெந்து கொண்டிருக்கும் என்னை மறுபடியும் துன்புறுத்துகிறாய். இது, உனக்கு அழகல்ல. (17)

அல்லது, நான் சந்தேகித்தபடி இல்லையோ? (நீ இராவணன் அல்லனோ?) உன்னைப் பார்த்தவுடன் என் மனத்தில் மகிழ்ச்சி உண்டாயிற்று. நீ இராமனுடைய தூதனாக இங்கு வந்திருந்தால், உனக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும். (18)

வானரோத்தமனே! எனக்கு இராமகதை மிகவும் பிடிக்கும். அதைக் கூறும்படி உன்னைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வானரமே! என்னுடைய பர்த்தா இராமனுடைய குணங்களைச் சொல். (19)

சித்தம் ஹரஸி மே ஸௌம்ய நதீக்ஷலம் யத₂ ரய: ।
அஹோ ஸ்வப்நஸ்ய ஸுக₂தா யாஹமேவம் சிராஹ்ருதா ॥
ப்ரேஷிதம் நாம பஸ்யாமி ராக₄வேண வநௌகஸம் ॥ (20)

ஸ்வப்நோபி யத்யஹம் வீரம் ராக₄வம் ஸஹலக்ஷமணம் ।
பஸ்யேயம் நாவஸீதேயம் ஸ்வப்நோபி மம மத்ஸரீ ॥ (21)

நாஹம் ஸ்வப்நமிமம் மந்யே ஸ்வப்நே த்ருஷ்ட்வா ஹி வாநரம் ।
ந ஸக்யோப்யத்ய: ப்ராப்தும் ப்ராப்தஸ்சாப்யத்யோ மம ॥ (22)

கிம் நு ஸ்யாச்சித்தமோஹோயம் ப₄வேத்வாதக₃திஸ்த்வியம் ।
உந்மாத₃ஜோ விகாரோ வா ஸ்யாதி₃யம் ம்ருக₃த்ருஷ்ணிகா ॥ (23)

அத₂வா நாயமுந்மாதே₃ மோஹோப்யந்மாத₃லக்ஷண: ।
ஸம்புத்₄யே சாஹமாத்மாநமிமம் சாபி வநௌகஸம் ॥ (24)

இத்யேவம் ப₃ஹுத₄ ஸீதா ஸம்ப்ரத₄ர்ய ப₃லாப₃லம் ।
ரக்ஷஸாம் காமரூபத்வாந்மேநே தம் ராக்ஷஸாதி₄பம் ॥ (25)

ஏதாம் புத்₃தி₄ம் தத₃ க்ருத்வா ஸீதா ஸா தநுமத்₄யமா ।
ந ப்ரதிவ்யாஜஹாராத₂ வாநரம் ஜநகாத்மஜா ॥ (26)

ஸீதாயாஸ்சிந்திதம் புத்₃த்₄வா ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ।
ஸ்ரோத்ராநுகூலைர்வசநைஸ்தத₃ தாம் ஸம்ப்ரஹர்ஷயந் ॥ (27)

ஆதித்ய இவ தேஜஸ்வீ லோககாந்த: ஸஸீ யத₂ ।
ராஜா ஸர்வஸ்ய லோகஸ்ய தே₃வோ வைஸ்ரவணோ யத₂ ॥
விக்ரமேணோபந்நஸ்ச யத₂ விஷ்ணுர்மஹாயஸா: ॥ (28)

ஸத்யவாதீ₃ மது₄ரவாக்₃தே₃வோ வாசஸ்பதிர்யத₂ ।
ரூபவாந் ஸுப₄க₃: ஸ்ரீமாந் கந்த₃ர்ப இவ மூர்திமாந் ॥ (29)

ஸ்த₂நக்ரோத₄: ப்ரஹர்தா ச ஸ்ரேஷ்டே₂ லோகே மஹாரத₂: ।
ப₃ஹுச்ச₂யாமவஷ்டப்₃தே₄ யஸ்ய லோகோ மஹாத்மந: ॥ (30)

அபக்ரம்யாஸ்ரமபத₃ந்ம்ருக₃ரூபேண ராக₄வம் ।
ஸூந்யே யேநாபநீதாஸி தஸ்ய த்₃ரக்ஷயஸி தத்ப₂லம் ॥ (31)

நசிராத்₃ ராவணம் ஸங்க்₂யே யோ வதி₄ஷ்யதி வீர்யவாந் ।
க்ரோத₄ப்ரமுக்தைரிஷாபி₄ர்ஜ்வலத்₃பி₄ரிவ பாவகை: ॥ (32)

தேநாஹம் ப்ரேஷிதோ தூதஸ்த்வத்ஸகாஸமிஹாக₃த: ।
த்வத்₃வியோகே₃ந து₃:க₂ர்த்த: ஸ த்வாம் கௌஸலமப்₃ரவீத் ॥ (33)

பண்பாளனே! ஆற்றங்கரையை ஆற்று வெள்ளம் கரைப்பதைப் போல, நீ என் மனத்தைக் கவர்கிறாய். ஆகா! கனவுதான் எவ்வளவு சுகமாக இருக்கிறது! வெகு நாட்களுக்குப் பிறகு, இராகவனால் அனுப்பப்பட்ட வானரத்தைப் பார்க்கிறேனே! (20)

சொப்பனத்திலாவது, வீரரான இராமனையும் லட்சுமணனையும் பார்ப்பேனேயானால், என் துக்கமெல்லாம் தீர்ந்து போகும். ஆனால், கனவுகூட எனக்கு எதிரியாக இருக்கிறதே? (21)

இது ஒரு கனவு என்று நான் நினைக்கவில்லை. கனவில் வானரத்தைப் பார்த்தால் நன்மையைப் பெறமுடியாது (என்பது ஆன்றோர் வாக்கு.) ஆனால், எனக்கோ நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது. (22)

இது கனவு அல்ல. எப்போதும் இராமனையே நினைத்துக் கொண்டிருப்பதால், அவர் அனுப்பிய தூதன் வந்து பேசியது போன்ற புத்தி மயக்கம்; துர்தேவதைகளின் கைவரிசையால் ஏற்பட்ட காட்சி; இராமனிடம் உள்ள அதிக ஆசையால் ஏற்பட்ட மனவிகாரம்; கானல் நீர் போல் உண்மையில் இல்லாதது. ஆனால், எனக்கு அப்படி ஏதும் நேரவில்லையே? என்னையும், இங்கே இதோ இருக்கும் வானரத்தையும் நான் தெளிவாகக் காண்கிறேனே?” (23,24)

இவ்வாறு, தனது சிந்தனைகளில் பலம் மற்றும் பலமின்மை என்று வாதங்களைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து, ராக்ஷஸர்கள் தம் விருப்பம் போல் உருவம் எடுக்கக்கூடியவர்கள் என்பதால், அவரை, இராவணன் என்றே சீதை கருதினாள். (25)

மெல்லிடையாளும், ஜனகன் புதல்வியுமான சீதை இவ்வாறு நிச்சயித்ததால், (அதனால்) வானரனுக்குப் பதில் சொல்லவில்லை. (26)

சீதையின் மனவோட்டத்தைத் தெரிந்து கொண்ட வாயுகுமாரர் அனுமான், செவிக்கினிய சொற்களால் அவள் மகிழ்வுறும்படி கூறினார்— (27)

“உலகத்தில் மகானுபாவர் ஒருவர் இருக்கிறார். அவர், தேஜஸில் சூரியனைப் போன்றவர்; சந்திரனைப் போல் மக்களுக்கு ஆனந்தம் அளிப்பவர்; குபேரதேவனைப் போல் எல்லா மக்களுக்கும் தலைவனாக இருப்பவர்; பராக்கிரமத்தில் விஷ்ணுவைப் போல் பெரும் புகழடைந்தவர்; (28)

சத்தியம் பேசுபவர்; இனிமையான பேச்சு உடையவர்; அறிவில் பிருஹஸ்பதி போன்றவர்; வடிவழகர்; நற்பேறு பெற்றவர்; அனைத்துச் செல்வங்களும் கொண்டவர்; மன்மதனே உருவெடுத்து வந்தாற்போன்ற தோற்றமுடையவர்; (29)

தேவைப்படும் இடத்தில் கோபம் கொள்பவர்; எதிரிகளைத் தாக்குபவர்; மக்களில் சிறந்தவர்; மகாரதர்; மகாத்மாவான அவருடைய தோள்நிழலில் மக்கள் நிம்மதியாக வாழ்கிறார்கள். (30)

மாயமான் வடிவில் ஒரு ராக்ஷஸனை அனுப்பி ஆசிரமத்திலிருந்து இராகவனை வெளியே போகச் செய்து, வேறு யாரும் துணைக்கு இல்லாத நேரத்தில் எவனால் அபகரிக்கப்பட்டார்களோ, அவன் (அந்த வஞ்சகத்தின்) பயனை அடைவதைப் பார்க்கப் போகிறீர்கள். (31)

விரைவில், வீர்யவானான அவர், (இராமன்) கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்புப் போல் கோபத்தோடு விடப்பட்ட பாணங்களால், யுத்தத்தில் இராவணனைக் கொல்லப் போகிறார். (32)

அவரால் அனுப்பப்பட்டுத் தூதனாகத் தங்களிடம் வந்திருக்கிறேன். உங்கள் பிரிவினால் துக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் அவர், உங்கள் நலனைக் கேட்கச் சொன்னார். (33)

- லக்ஷ்மணஸ் ச மஹாதேஜா: ஸுமித்ராநந்த்யவர்தந: ।
அபி₄வாத்ய மஹாபு₃ஹு: ஸ த்வாம் கௌஸலமப்₃ரவீத் ॥ (34)
- ராமஸ்ய ச ஸக₂ தே₃வி ஸுக்₃ரீவோ நாம வாநர: ।
ராஜா வாநரமுக்₂யாநாம் ஸ த்வாம் கௌஸலமப்₃ரவீத் ॥ (35)
- நித்யம் ஸ்மரதி தே ராம: ஸஸுக்₃ரீவ: ஸலக்ஷ்மண: ।
தி₃ஷ்ட்யா ஜீவஸி வைதே₃ஹி ராஷ்ணஸீவஸமாக₃தா ॥ (36)
- நசிராத்₃ த்₃ரக்ஷயஸே ராமம் லக்ஷ்மணம் ச மஹாபு₃லம் ।
மத்₄யே வாநரகோ₄நாம் ஸுக்₃ரீவம் சாமிதௌஜஸம் ॥ (37)
- அஹம் ஸுக்₃ரீவஸசிவோ ஹநுமாந்நாம வாநர: ।
ப்ரவிஷ்டோ நக₃ரீம் லங்காம் லங்க₄யித்வா மஹோத₃தி₄ம் ॥ (38)
- க்ருத்வா மூர்த்₄நி பத₃ந்யாஸம் ராவணஸ்ய து₃ராத்மந: ।
த்வாம் த்₃ரக்ஷ₃டுமுபயாதோ₄ஹம் ஸமாஸ்ரித்ய பராக்ரமம் ॥ (39)
- நாஹமஸ்மி தத₂ா தே₃வி யத₂ா மாமவக₃ச்ச₂ஸி ।
விஸங்கா த்யஜ்யதாமேஷா ஸ்ரத்₃த₄த்ஸ்வ வத்₃தோ மம ॥ (40)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ சதுஸ்த்ரீம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

பஞ்சத்ரீம்ஸ: ஸர்க₃:

விஸ்வாஸோத்பாத₃நம்

- தாம் து ராமகத₂ாம் ஸ்ருத்வா வைதே₃ஹீ வாநரர்ஷப₄ாத் ।
உவாச வசநம் ஸௌம்யமித₃ம் மது₄ரயா கி₃ரா ॥ (1)
- க்வ தே ராமேண ஸம்ஸர்க₃: கத₂ம் ஜாநாஸி லக்ஷ்மணம் ।
வாநராணாம் நராணாம் ச கத₂மாஸீத் ஸமாக₃ம: ॥ (2)
- யாநி ராமஸ்ய லிங்க₃ாநி லக்ஷ்மணஸ்ய ச வாநர ।
தாநி பூ₄ய: ஸமாசக்ஷ்வ ந மாம் ஸோக: ஸமாவிஸேத் ॥ (3)
- கீத்₃ருஸம் தஸ்ய ஸம்ஸ்த₂ாநம் ரூபம் ராமஸ்ய கீத்₃ருஸம் ।
கத₂மூரு கத₂ம் பு₃ஹு₃ லக்ஷ்மணஸ்ய ச ஸம்ஸ மே ॥ (4)
- ஏவமுக்தஸ்து வைதே₃ஹ்யா ஹநுமாந் பவநாத்மஜ: ।
ததோ ராமம் யத₂ாதத்வமாக₂யாதுமுபசக்ரமே ॥ (5)
- ஜாநந்தீ பு₃த தி₃ஷ்ட்யா மாம் வைதே₃ஹி பரிப்ருச்ச₂ஸி ।
பு₄ர்து: கமலபத்ராஷி ஸம்ஸ்த₂ாநம் லக்ஷ்மணஸ்ய ச ॥ (6)

மகாதேஜஸ்வியும், பெருந்தோளரும், சுமித்திரையின் ஆனந்தத்தை வளர்ப்பவருமான லட்சுமணன் உங்களை வணங்குகிறார்; நலன் விசாரிக்கச் சொன்னார். (34)

தேவி! இராமனுடைய நண்பரும், வானரத் தலைவர்களுக்கெல்லாம் அரசருமான சுக்ரீவன் என்ற பெயர் கொண்ட வானரர், உங்களை நலன் விசாரிக்கச் சொன்னார். (35)

இராமனும், சுக்ரீவ-லட்சுமணர்களும் உங்களை எப்போதும் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வைதேகி! ராக்ஷஸிகளின் பிடியில் சிக்கியுள்ள நீங்கள் இன்னும் உயிரோடு இருப்பதே பெரும் பாக்கியம். (36)

சீக்கிரத்திலேயே, மகாபலம் பொருந்திய லட்சுமணனையும், எல்லையற்ற வீரம் படைத்த சுக்ரீவனையும், கோடிக்கணக்கான வானரர்களுக்கு நடுவே இராமனையும், இங்கே பார்க்கப் போகிறீர்கள். (37)

நான், சுக்ரீவனின் மந்திரி; அனுமான் என்று பெயர் கொண்ட வானரன். பெருங்கடலைத் தாண்டி வந்து இலங்கைப் பட்டணத்தில் நுழைந்தேன். (38)

தீயவனான இராவணனுடைய தலையில் காலை வைத்து, பராக்கிரமத்தை அடைந்து, உங்களைக் காண வந்திருக்கிறேன். (39)

நீங்கள் எவ்வாறு என்னை நினைக்கிறீர்களோ, நான் அவ்வாறு (இராவணன்) இல்லை. இந்த சந்தேகத்தை விட்டுவிடுங்கள்; என் பேச்சில் நம்பிக்கை கொள்ளுங்கள்." (40)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
முப்பத்து நான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : முப்பத்தைந்து நம்பிக்கையை உண்டாக்குதல்

அனுமானிடமிருந்து அந்த இராமகதையைக் கேட்ட வைதேகி, இனிய குரலில் சமாதானமாகப் பின்வரும் சொற்களைக் கூறினாள்— (1)

“இராமனுடன் உனக்கு எவ்வாறு சம்பந்தம் உண்டாயிற்று? லட்சுமணனை எவ்வாறு அறிவாய்? வானரர்களுக்கும் மனிதர்களுக்குமிடையே எவ்வாறு சந்திப்பு ஏற்பட்டது? (2)

இராம-லட்சுமணர்களுடைய உடல் அமைப்பினை இன்னும் விரிவாகக் கூறு. (அதைக் கேட்டாலே) என்னுடைய சோகம் தொலைந்துவிடும். (3)

இராம-லட்சுமணர்களுடைய அவயவப் பொருத்தம் எப்படி? தோற்றம் எப்படிப்பட்டது? தொடை, புஜங்கள் எப்படிப்பட்டன? என்பதை எனக்குக் கூறு." (4)

இவ்வாறு வைதேகி கூறியவுடன் அனுமான், இராமனை உள்ளது உள்ளபடியே விவரிக்கத் தொடங்கினார்— (5)

“வைதேகி! அதிருஷ்டவசமாக நீங்கள் என்னைச் சரியாகப் புரிந்து கொண்டு, இராம-லட்சுமணர்களுடைய அவயவங்களின் அமைப்பு, நிறம் பற்றிக் கேட்கிறீர்கள். (6)

யாநி ராமஸ்ய சிஹ்நாநி லக்ஷ்மணஸ்ய ச யாநி வை ।
லக்ஷிதாநி விஸாலாக்ஷி வதூத: ஸ்ருணு தாநி மே ॥ (7)

ராம: கமலபத்ராக்ஷ: ஸர்வஸத்த்வமநோஹர: ।
ரூபதூக்ஷிண்யஸம்பந்ந: ப்ரஸுதோ ஜநகாத்மஜே ॥ (8)

தேஜஸாதித்யஸங்காஸ: க்ஷமயா ப்ருதி₂வீஸம: ।
ப்ருஹஸ்பதிஸமோ புத்த₄யா யஸஸா வாஸவோபம: ॥ (9)

ரக்ஷிதா ஜீவலோகஸ்ய ஸ்வஜநஸ்ய ச ரக்ஷிதா ।
ரக்ஷிதா ஸ்வஸ்ய வருத்தஸ்ய த₄ர்மஸ்ய ச பரந்தப: ॥ (10)

ராமோ ப₄மிநி லோகோஸ்மிம்ஸ்சாதுர்வர்ண்யஸ்ய ரக்ஷிதா ।
மர்யாத₄நாம் ச லோகஸ்ய கர்தா காரயிதா ச ஸ: ॥ (11)

அர்சிஷ்மாநர்சிதோ நித்யம் ப்ரஹ்மசர்யவ்ரதே ஸ்தி₂த: ।
ஸாதூ₄நாமுபகாரஜ்ஞ: ப்ரசாரஜ்ஞஸ்ச கர்மணாம் ॥ (12)

ராஜவித்யாவிநீதஸ்ச ப்ரஹ்மணாநாமுபாஸிதா ।
ஸ்ருதவாஞ்சுலஸம்பந்நோ விநீதஸ்ச பரந்தப: ॥ (13)

யஜுர்வேதவிநீதஸ்ச வேதவித்ய₄: ஸுபூஜித: ।
த₄நுர்வேதே₃ ச வேதே₃ஷா வேத₃ாங்கே₃ஷா ச நிஷ்டி₂த: ॥ (14)

விபுலாம்ஸோ மஹாபூ₄ஹு: கம்புக்₃ரீவ: ஸுப₄நந: ।
கூ₃ட₄ஜத்ரு: ஸுதாம்ராக்ஷோ ராமோ தே₃வி ஜநை: ஸ்ருத: ॥ (15)

து₃ந்து₃பி₄ஸ்வநநிர்கே₄ஷ: ஸ்நிக்₃த₄வர்ண: ப்ரதாபவாந் ।
ஸம: ஸமவிப₄க்தாங்கே₃ஷா வர்ணம் ஸ்யாமம் ஸமாஸ்ரித: ॥ (16)

த்ரிஸ்தி₂ரஸ்த்ரிப்ரலம்பு₃ஸ்ச த்ரிஸமஸ்த்ரிஷா சோந்நத: ।
த்ரிதாம்ரஸ்த்ரிஷா ச ஸ்நிக்₃தே₄ா க₃ம்பீ₄ரஸ்த்ரிஷா நித்யஸ: ॥ (17)

த்ரிவலிமாம்ஸ்தர்யவநதஸ்சதுர்வ்யங்க₃ஸ்த்ரிஸீர்ஷவாந் ।
சதுஷ்கலஸ்சதுர்லேக₂ஸ்சதுஷ்கிஷ்கு₃ஸ்சது:ஸம: ॥ (18)

பெருங்கண்ணாளே! இராம-லட்சுமணர்களுடைய சின்னங்களில் (அங்க அமைப்புகளில்) நான் பார்த்தவைகளைக் கூறுகிறேன், கேளுங்கள். இராமன் தாமரை இதழ் போன்ற கண்ணுடையவர்; எல்லாப் பிராணிகளையும் வசீகரிப்பவர்; சரீர லாவண்யம், ஆத்மகுணம் உள்ளவர். ஜனக குமாரியே! இவைகள், அவர் பிறக்கும்போதே உடன் வந்தவையாகும். (7,8)

பிரகாசத்தில் சூரியனுக்கு ஒப்பானவர்; பொறுமையில் பூமிதேவியைப் போன்றவர்; அறிவில் பிருஹஸ்பதிக்கு நிகரானவர்; புகழில் இந்திரனுடன் உவமிக்கத்தக்கவர்; (9)

உயிர்ப் பிராணிகள் அனைத்தையும் காப்பாற்றுபவர்; தன்னைச் சேர்ந்தவர்களையும் காப்பாற்றுபவர்; எதிரிகளை வாட்டும் அவர் தன்னுடைய சீலத்தையும் தருமத்தையும் காப்பாற்றுபவர்; (10)

அழகியவரே! இராமன், இவ்வுலகில் நான்கு வர்ணங்களையும் காப்பாற்றுபவர்; மனிதர்கள் அனுசரிக்க வேண்டிய கட்டுப்பாடுகளைச் செய்பவரும் செய்விக்கிறவரும் அவர்தான். (11)

ஒளிபடைத்தவர்; எல்லோராலும் பூஜிக்கப்படுபவர்; புலன் கட்டுப்பாட்டில் உறுதியானவர்; சாதுக்களுக்கு உதவி தேவைப்படும் காலத்தை அறிந்தவர்; செய்யத்தக்கது-தகாதது என்று வகைப்படுத்தி, கர்மாக்களைப் பற்றி விவகார ஞானம் உடையவர்; (12)

ராஜ வித்தைகளையும் முழுமையாக அறிந்தவர்; பிராமணர்களை அன்போடு போற்றுபவர்; கேள்வி ஞானம் உடையவர்; சீலம் நிறைந்தவர்; அடக்கமானவர்; (என்றாலும்) எதிரிகளை மாய்ப்பவர்; (13)

யஜுர் வேதத்தை நன்றாகக் கற்றவர்; வேதம் அறிந்தவர்களால் உயர்வாகப் பாராட்டப்படுபவர்; வில்வித்தையிலும் மற்ற வேத-வேதாங்கங்களிலும் புலமை உடையவர். (இதுவரை இராமனின் ஆத்மகுணங்களைக் கூறினார். இனி, அவரது சரீர அமைப்பினைக் கூறப் போகிறார்.) (14)

விசாலமான தோள்; பருத்து நீண்டதான புஜம்; சங்குக்கழுத்து; மங்கள முகம்; சதைப்பற்றுள்ள கழுத்துப்புறம்; செம்மையான கண்கள். தேவி! அவர் ஜனசமூகத்தில் இராமன் என்ற பெயரால் பிரபலமானவர்; (15)

துந்துபியின் ஒலியைப் போன்று கம்பீரமான குரல்; மனங்கவரும் சியாமள வர்ணம்; பராக்கிரமம்; ஏற்றத்தாழ்வில்லாத உடலமைப்பு; பொருத்தமாக அமைந்திருந்த அங்கங்கள். ('இப்படிப்பட்டவர் இராமன்' என்பது உலகம் முழுவதும் பிரசித்தம்.) (16)

மார்பு, மணிக்கட்டு, முஷ்டி - இவை மூன்றும் உறுதியானவை; புருவம், புஜங்கள், கைகள் - இந்த மூன்று இரட்டைகளும் நீளமானவை; சிரசிலுள்ள கேசக்கற்றையின் நுனி, இரண்டு முழங்கால்கள் - இவை மூன்றும் ஏற்ற-இறக்கமில்லாமல் சமமானவை; தொப்புள், வயிறு, மார்பு - இவை மூன்றும் உயர்ந்துள்ளன; உள்ளங்கை, கடைக்கண், உள்ளங்கால் ஆகிய மூன்று இடங்களும் சிவந்துள்ளன. இரண்டு திருவடிகளின் ரேகைகள், தலையிலுள்ள கேசம் - ஆகிய மூன்றும் வழுவழுப்பாக உள்ளன; குரல், உடல்வலிமை, தொப்புள் ஆகிய மூன்றும் கம்பீரமானவை; (17)

கழுத்து மற்றும் வயிறு ஆகிய இரு இடங்களில் மூன்று மடிப்புக்கள் உள்ளன; மார்பகம், மார்பகத்தின் நுனி, பாதரேகை ஆகிய மூன்றும் உள்ளடங்கியுள்ளன; கழுத்து, பாதங்கள், பின்னங்கால், முதுகு ஆகிய நான்கும் அளவாக உள்ளன; நெற்றியில் மூன்று மடிப்புக்கள்; நான்கு வேதங்களையும் அறிந்ததன் அடையாளமாகக் கட்டைவிரலில் நான்கு ரேகைகள் உள்ளன; பொதுவாக, மனிதர்கள் தம் கையால் மூன்றரை முழ உயரம் இருப்பார்கள். ஆனால், இராமன் தன் கையால் நான்கு முழ உயரம்; புஜங்கள், முழங்கால்கள், தொடைகள், கன்னங்கள் ஆகிய நான்கு இடங்களும் சமமானவை; (18)

சதுர்த்₃ஸஸமத்₃வந்த்₃வஸ்சதுர்த்₃ம்ஷ்ட்₃ரஸ்சதுர்த்₃தி: |
மஹோஷ்ட்₂ஹநுநாஸஸ்ச பஞ்சஸநிக்₃தே₄ஷ்டவம்ஸவாந் || (19)

த்₃ஸபத்₃மோ த்₃ஸப்த்₃ருஹத் த்ரிபி₄ர்வ்யாப்தோ த்₃விஸுக்லவாந் |
ஷடுந்நதோ நவதநுஸ்த்ரிபி₄ர்வ்யாப்தோதி ராக₄வ: || (20)

ஸத்யத₄ர்மபர: ஸ்ரீமாந் ஸங்க்₃ரஹாநுக்₃ரஹே ரத: |
தே₃ஸகாலவிப₄ாக்₃ஜ்ஞ: ஸர்வலோகப்ரியம்வத்ய: || (21)

ப்₄ராதா ச தஸ்ய த்₃வைமாத்ர: ஸௌமித்ரிபராஜித: |
அநுராகே₃ண ரூபேண கு₃ணைஸ்சைவ தத₂ாவித₄: || (22)

தாவுபெ₄ள நரஸார்த்₃லௌ த்வத்₃த்₃ர்ஸநஸமுத்ஸுகௌ |
விசிந்வந்தௌ மஹீம் க்ருத்ஸநாமஸ்மாபி₄ரபி₄ஸங்க்₃தௌ || (23)

த்வாமேவ மார்க்₃மாணௌ தௌ விசரந்தௌ வஸுந்த₄ராம் |
த்₃த்₃ர்ஸதுர்ம்ருக்₃பதிம் பூர்வஜேநாவரோபிதம் || (24)

ருஸ்யமுகஸ்ய ப்ருஷ்டே₂ து ப்₃ஹுபாத்₃பஸங்குலே |
ப்₄ராதூர்ப்₄யார்தமாஸீநம் ஸுக்₃ரீவம் ப்ரியத்₃ர்ஸநம் || (25)

வயம் து ஹிரிராஜம் தம் ஸுக்₃ரீவம் ஸத்யஸங்க்₃ரம் |
பரிசர்யாஸ்மஹே ராஜ்யாத் பூர்வஜேநாவரோபிதம் || (26)

ததஸ்தௌ சீரவஸநௌ த்₄நு:ப்ரவரபாணிநௌ |
ருஸ்யமுகஸ்ய ஸைலஸ்ய ரம்யம் தே₃ஸமுபாக்₃தௌ || (27)

ஸ தௌ த்₃ருஷ்ட்வா நரவ்யாக்₄ரௌ த்₄ந்விநௌ வாநரர்ஷப₄: |
அவப்லுதோ கி₃ரேஸ்தஸ்ய ஸிக்₂ரம் ப்₄யமோஹித: || (28)

தத: ஸ ஸிக்₂ரே தஸ்மிந் வாநரேந்த்₃ரோ வ்யவஸ்தி₂த: |
தயோ: ஸமீபம் மாமேவ ப்ரேஷ்யாமாஸ ஸத்வரம் || (29)

தாவஹம் புருஷவ்யாக்₄ரௌ ஸுக்₃ரீவவசநாத் ப்ரபூ₄ |
ரூபலக்ஷணஸம்பந்நௌ க்ருதாஞ்ஜலிருபஸ்தி₂த: || (30)

புருவங்கள், நாசித்துவாரங்கள், கண்கள், செவிகள், உதடுகள், மார்பகக் காம்புகள், முழங்கைகள், மணிக்கட்டுகள், முழங்கால்கள், முத்திரக் காய்கள், இடுப்பின் இரு பக்கங்கள், கைகள், கால்கள், முதுகின் கீழ்ப்பகுதியான பின்பாகங்கள் - ஆகிய பதிநான்கு இடங்கள், ஏற்றத்தாழ்வில்லாமல் சமமாக உள்ளன. (இவை பதிநான்கும், மன்னருக்கு உரியனவாகக் கூறப்பட்டுள்ள சாமுத்திரிகா லட்சணங்கள்.) இரண்டு பல்வரிசைகளும் வலிமையாய், வழவழப்பாய் நான்கு கடைவாய்ப் பற்களுடன் உள்ளன. யானை-சிங்கம்-புலி-காளை போன்ற நடை; வேங்கை மலர், கொவ்வைக் கனிகள் போல் சிவந்து அழுத்தமான உதடுகள்; சதைப்பற்றான கன்னங்கள்; நிமிர்ந்த நாசி; தலைக்கேசம், கண்கள், பற்கள், தோல், உள்ளங்கால் முதலிய ஐந்தும் மிருதுவானவை; இரண்டு கைகளின் விரல்கள், இரண்டு தோள்கள், இரண்டு தொடைகள், இரண்டு கால்களின் ஆடுசதை முதலிய எட்டும் நீண்டிருப்பவை. (19)

முகம், வாய், கண்கள், நாக்கு, உதடுகள், உள்ளங்கால்கள், மார்பகங்கள், நகங்கள், கைகள், கால்கள் ஆகிய பத்தும் தாமரை மலர் போல் செந்நிறமானவை. மார்பு, உச்சந்தலை, நெற்றி, கழுத்து, புஜங்கள், தோள்கள், நாபி, இடது பின்பக்கம், செவிகள், கால்கள் ஆகிய பத்தும் கம்பீரமாகவும் விசாலமாகவும் உள்ளன; ஆற்றல்-புகழ்-செல்வம் ஆகிய மூன்றால் பெரும்புகழ் அடைந்தவர்; இரண்டில் வெண்மையானவர் - கண்களிலும் பற்களிலும் வெண்மை உடையவர்; ஆறில் உயர்ந்துள்ளவர் - அக்குள், வயிறு, தோள்கள், மார்பு, மூக்கு, முகம் ஆகியன உயர்ந்துள்ளன; ஒன்பதில் நுட்பமானவர் - தலைக்கேசம், மீசை, நகம், உரோமம், தோல், கட்டை, விரல்கள், புத்தி, பார்வை முதலியன குட்சமமாகவுள்ளன; மூன்றில் வியாபித்தவர் - முற்பகல், நண்பகல், பிற்பகல் ஆகிய மூன்று காலங்களுக்கும் உரிய தருமார்த்த காமங்களை அனுஷ்டிப்பவர். (20)

வாய்மையிலும் அறத்திலும் ஆழ்ந்த பிரியமுடையவர்; பொருளை ஈட்டுவதிலும் பிறருக்குக் கொடுப்பதிலும் ஆர்வமுடையவர்; தேச-காலங்களின் பகுப்பை நன்றாக அறிந்தவர்; எல்லா உயிர்ப் பிராணிகளிடமும் அன்பான சொற்களையே பேசுகிறவர் - இப்படிப்பட்டவர் ஸ்ரீராமன். (21)

சுமித்திரைக்குப் பிறந்து, கௌசல்யையால் வளர்க்கப்பட்ட லட்சுமணன், மற்றவர்களால் வெவ்வு முடியாதவர்; அன்பிலும் அழகிலும் குணத்திலும் அவரை (இராமனை)ப் போன்றவர். (22)

மகாவீரர்களான அவ்விருவரும் நாடு முழுவதும் உங்களைக் காண்பதில் முனைப்பு உடையவர்களாக, உங்களைத் தேடிக் கொண்டு சுற்றி வந்தபோது, எங்களைச் சந்தித்தார்கள். (23)

உங்களைத் தேடிக் கொண்டு மண்ணுலகம் முழுவதும் திரிந்து கொண்டிருந்த அவ்விருவரும், தமையனாரால் துரத்தப்பட்டு ரிசியமுக பர்வத்தின் பின்புறம் ஏராளமான மரங்கள் சூழ்ந்த இடத்தில், சகோதரனுக்குப் பயந்து வாழ்ந்து கொண்டிருந்தவரும், தோற்றப் பொலிவுடையவருமான வானர மன்னன் சக்ரீவனைக் கண்டார்கள். (24,25)

முத்த சகோதரனால் ராஜ்யத்திலிருந்து துரத்தியடிக்கப்பட்டவரும், சத்தியம் தவறாதவருமான வானர மன்னர் சக்ரீவனின் ஊழியர்கள், நாங்கள். (26)

மரவுரி அணிந்து, வலிமையான விற்களைக் கைகளில் ஏந்திக் கொண்டு அவ்விருவரும் ரிசியமுக மலையின் அழகான பகுதியை வந்தடைந்தார்கள். வானரத் தலைவரான சக்ரீவன், சிங்கம் போல் ஆற்றலுடையவர்களும் வில் தாங்கியவர்களுமான அவர்களைக் கண்டு, பயத்தால் மனம் கலங்கி மலையின் உச்சிக்குத் தாவினார். (27,28)

பின்னர் வானரத் தலைவர், அந்த மலைச்சிகரத்திலேயே இருந்து கொண்டு, விரைவாக அவர்களிடம் என்னையே அனுப்பி வைத்தார். (29)

சக்ரீவனுடைய ஆணைப்படி, அழகும் அங்க லட்சணங்களும் பொருந்திய அவ்விரு மகாவீரர்களை, நான் அஞ்சலி செய்தவாறே சென்றடைந்தேன். (30)

தெள பரிஜ்ஞாததத்த்வார்தெள மயா ப்ரீதிஸமந்விதெள ।
ப்ருஷ்ட₂மாரோப்ய தம் தே₃ஸம் ப்ராபிதெள புருஷர்ஷபெ₄ள ॥ (31)

நிவேதி₃தெள ச தத்தவேந ஸுக்₃ரீவாய மஹாத்மநே ।
தயோரந்யோந்ய ஸம்லாபா₃ப்த்₄ருஸம் ப்ரீதிரஜாயத ॥ (32)

தத்ர தெள ப்ரீதிஸம்பந்நெள ஹரீஸ்வரநரேஸ்வரெள ।
பரஸ்பரக்ருதாஸ்வாஸௌ கத₂யா பூர்வவ்ருத்தயா ॥ (33)

தம் தத: ஸாந்த்வயாமாஸ ஸுக்₃ரீவம் லக்ஷ்மணாக்₃ரஜ: ।
ஸ்த்ரீஹேதோர்வாலிநா ப்₄ராத்ரா நிரஸ்தமுருதேஜஸா ॥ (34)

ததஸ்த்வந்நாஸஜம் ஸோகம் ராமஸ்யாக்லிஷ்டகர்மண: ।
லக்ஷ்மணோ வாநரேந்த்₃ராய ஸுக்₃ரீவாய ந்யவேத₃யத் ॥ (35)

ஸ ஸ்ருத்வா வாநரேந்த்₃ரஸ்து லக்ஷ்மணேநேரிதம் வச: ।
தத₃ஸந்நிஷ்ப்ரபே₄த்யர்த₂ம் க்₃ரஹக்₃ரஸ்த இவாம்ஸுமாந் ॥ (36)

ததஸ்த்வத்₃க₃தா₃ரஸோபீ₄நி ரக்ஷஸா ஹரியமாணயா ।
யாந்யாப₄ரணஜாலாநி பாதிதாநி மஹீதலே ॥ (37)

தாநி ஸர்வாணி ராமாய ஆநீய ஹரியூத₂பா: ।
ஸம்ஹ்ருஷ்டா த்₃ர்ஸயாமாஸுர்க்₃திம் து ந விது₃ஸ்தவ ॥ (38)

தாநி ராமாய துத்தாநி மயைவோபஹ்ருதாநி ச ।
ஸ்வநவந்த்யவகீர்ணாநி தஸ்மிந் விக்₃தசேதஸி ॥ (39)

தாந்யங்கே த்₃ர்ஸநீயாநி க்ருத்வா ப்₃ஹுவித₄ம் தவ ।
தேந தே₃வப்ரகாஸேந தே₃வேந பரிதே₃விதம் ॥ (40)

பஸ்யதஸ்தாநி ருதுதஸ்தாம்யதஸ்ச புந: புந: ।
ப்ரா₃தீபயந் த்₃ர்ஸரதே₂ஸ்தாநி ஸோகஹுதாஸநம் ॥ (41)

ஸயிதம் ச சிரம் தேந த்₃:க₂ார்தேந மஹாத்மநா ।
மயாபி விவிதை₄ர்வாக்யை: க்ருச்ச₂ராது₃த்த₂ாபித: புந: ॥ (42)

தாநி த்₃ருஷ்ட்வா மஹார்ஹாணி த்₃ர்ஸயித்வா முஹார்முஹ: ।
ராக்₄வ: ஸஹஸௌமித்ரி: ஸுக்₃ரீவே ஸம்ந்யவேஸயத் ॥ (43)

ஸ தவாத்₃ர்ஸநாத்₃ார்யே ராக்₄வ: பரிதப்யதே ।
மஹதா ஜ்வலதா நித்யமக்₃நிநேவாக்₃நிபர்வத: ॥ (44)

அவர்களிடம் பேசி, அவர்களுடைய நோக்கத்தைத் தெரிந்து கொண்டு, எங்கள் எதிர்பார்ப்புகளைத் தெரிவித்து, திருப்தியடைந்த அவர்களை என் முதுகில் ஏற்றிக் கொண்டு, சுகீவன் இருக்குமிடத்திற்குக் கொண்டு வந்தேன். (31)

மகாத்மாவான சுகீவனிடம் அவர்கள் வருகை தெரிவிக்கப்பட்டது. அவர்கள் பரஸ்பரம் பேசிக் கொண்டதும், மிகவும் அன்பு உண்டாயிற்று. (32)

அங்கே, வானரத் தலைவரும் மக்கத்தலைவரும் மகிழ்ச்சியடைந்து, முன்னர் நடந்த சம்பவங்களுக்கு ஒருவருக்கொருவர் ஆறுதல் கூறிக் கொண்டார்கள். (33)

பிறகு, மனைவியின் பொருட்டு, தொடை வலிமையுடைய சகோதரன் வாலியினால் வெளியேற்றப்பட்ட சுகீவனை, லட்சுமணனின் தமையனார் சமாதானப்படுத்தினார். (34)

பின்னர், வீண்போகாத செயல்திறனுடைய இராமனுக்கு, உங்களைக் காணாததால் ஏற்பட்டுள்ள சோகத்தைப் பற்றி வானர மன்னர் சுகீவனிடம் லட்சுமணன் எடுத்துரைத்தார். (35)

லட்சுமணனால் கூறப்பட்டதைக் கேட்ட வானரேந்திரன், கிரகத்தால் பீடிக்கப்பட்ட சூரியனைப் போல மிகவும் ஒளியிழந்து போனார். (36)

பின்னர், ராக்ஷஸனால் அபகரித்துச் செல்லப்பட்டபோது, உங்கள் உடலிலிருந்து பூமியில் கழற்றி எறியப்பட்ட அணிகலன்கள் அனைத்தையும், வானர வீரர்கள் கொண்டுவந்து மகிழ்ச்சியுடன் இராமனுக்குக் காட்டினார்கள். ஆனால், உங்களைப் பற்றிய வேறு விவரங்கள் எதுவும் தெரியவில்லை. (37,38)

நீங்கள் கழற்றி எறிந்தவுடன், அந்த அணிகலன்கள் 'ணங்', 'ணங்' என்று உரசிக் கொண்டு கீழே சிதறி விழுந்தன; அவைகளை நானே பொறுக்கிக் கொண்டு வந்தேன். (அவைகளைக் கண்டதும்) அவர் (இராமன்) மனஉறுதியை இழந்தார். (39)

தேவர்களைப் போல் பிரகாசிக்கும் அவர், உங்கள் அங்கங்களில் அந்த அணிகலன்கள் தெய்விக ஒளியுடன் விளங்கியதை நினைத்துப் பார்த்து பலவாறாகத் துக்கப்பட்டார். (40)

அவைகளைப் பார்த்துப் பார்த்து அழுது கொண்டும், அனைத்துக் கொண்டும் இருந்த தாசரதியின் சோகாக்கனியை, அவைகள் (அணிகலன்கள்) சுவாலைவிட்டு எரியச் செய்தன. (41)

துக்கத்தால் துன்பப்பட்ட அவர் வெகுநேரம் படுத்துக் கிடந்தார். நானும் பலவாறாகக் கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டு எழுப்பிவிட்டேன். (42)

விலையுயர்ந்த அவைகளை இராம-லட்சுமணர்கள் அடிக்கடி பார்த்து, சுகீவனிடம் காட்டி, அவரிடமே ஒப்படைத்தார்கள். (43)

நற்குலப் பெண்ணரசியே! உங்களைக் காணாததால் அக்னிமலையில் எப்போதும் கொழுந்து விட்டெரியும் பெரும் நெருப்பைப் போல இராகவன் பரிதவிக்கிறார். (மேருமலையின் சிகரங்களில் ஒன்றான மால்யவான் என்னும் மலைமுகட்டில், 'ஸம்வர்த்தகம்' என்ற காலாக்கி எப்போதும் கொழுந்துவிட்டு எரிந்து கொண்டிருக்கிறது என்பது புராண வரலாறு.) (44)

த்வத்க்ருதே தமநித்ரா ச ஸோகஸ்சிந்தா ச ராகவம் ।
தாபயந்தி மஹாத்மாநமக்ருந்யகாரமிவாக்ருநய: ॥ (45)

தவாத்ரஸநஸோகேந ராகவ: பரிசால்யதே ।
மஹதா பூமிகம்பேந மஹாநிவ ஸிலோச்சய: ॥ (46)

காநநாநி ஸுரம்யாணி நதீ: ப்ரஸ்ரவணாநி ச ।
சரந்ந ரதிமாப்நோதி த்வாமபஸ்யந்ந்ருபாத்மஜே ॥ (47)

ஸ த்வாம் மநுஜஸார்தூல: ச்ஷிப்ரம் ப்ராபஸ்யதி ராகவ: ।
ஸமித்ரபாந்தவம் ஹத்வா ராவணம் ஜநகாத்மஜே ॥ (48)

ஸஹிதௌ ராமஸுக்ரீவாவுபாவகுருதாம் ததூ ।
ஸமயம் வாலிநம் ஹந்தும் தவ சாந்வேஷணம் ப்ரதி ॥ (49)

ததஸ்தாப்யாம் குமாராப்யாம் வீராப்யாம் ஸ ஹரீஸ்வர: ।
கிஷ்கிந்த்யாம் ஸமுபாக்யம்ய வாலீ யுதி நிபாதித: ॥ (50)

ததோ நிறத்ய தரஸா ராமோ வாலிநமாஹவே ।
ஸர்வக்ஷஹரிஸங்காநாம் ஸுக்ரீவமகரோத் பதிம் ॥ (51)

ராமஸுக்ரீவயோரைக்யம் தேவ்யேவம் ஸமஜாயத ।
ஹநூமந்தம் ச மாம் வித்ருதி தயோர்தூதமிஹாகுதம் ॥ (52)

ஸ்வராஜ்யம் ப்ராப்ய ஸுக்ரீவ: ஸமானீய ஹரீஸ்வராந் ।
த்வத்யுத்தம் ப்ரேஷயாமாஸ திஸோ தஸ மஹாபுலாந் ॥ (53)

ஆதிஷ்டா வாநரேந்த்ரேண ஸுக்ரீவேண மஹௌஜஸா ।
அத்ரிராஜப்ரதீகாஸா: ஸர்வத: ப்ரஸ்திதா மஹீம் ॥ (54)

ததஸ்து மார்க்யமாணாஸ்தே ஸுக்ரீவவசநாநுகா: ।
சரந்தி வஸுத்யாம் க்ருத்ஸநாம் வயமந்யே ச வாநரா: ॥ (55)

அங்கதேநா நாம லக்ஷ்மீவாந் வாலிஸௌந்ரம்ஹாபுல: ।
ப்ரஸ்தித: கபிஸார்தூலஸ்த்ரிபாக்யபுலஸம்வருத: ॥ (56)

தேஷாம் நோ விப்ரநஷ்டாநாம் விந்த்யே பர்வதஸத்தமே ।
புருஸம் ஸோகபரீதாநாமஹோராத்ரகூணா கூதா: ॥ (57)

தே வயம் கார்யநைராஸ்யாத் காலஸ்யாதிக்ரமேண ச ।
புயாச்ச கபிராஜஸ்ய ப்ராணாம்ஸ்த்யக்தும் வ்யவஸ்திதா: ॥ (58)

விசித்ய வநதுர்க்காணி கிரிப்ரஸ்ரவணாநி ச ।
அநாஸாத்ய பத்யம் தேவ்யா: ப்ராணாம்ஸ்த்யக்தும் வ்யவஸ்திதா: ॥ (59)

அக்னிஹோத்ர சாலையில் எரியும் (கார்ஹபத்யம், ஆஹவநீயம், தக்ஷிணாக்கி என்ற) மூன்று அக்னிகளைப் போல, உறக்கமின்மை, கவலை, துக்கம் ஆகிய மூன்றும் இராகவனைக் கொளுத்துகின்றன. (45)

பெரிய நிலநடுக்கத்தால் மலைமுகடுகள் நடுங்குவதைப் போல, உங்களைக் காணாத சோகத்தால் இராகவன் நிலைதடுமாறுகிறார். (46)

மன்னர் மகளே! அழகான காடுகளிலும் ஆற்றங்கரைகளிலும் மலையருவிப் பிரதேசங்களிலும் சுற்றித் திரிந்தும் உங்களைக் காணாததால், அவர் மகிழ்ச்சியை அடையவில்லை. (47)

ஐனகர் புதல்வியே! மனிதர்களில் சிங்கம் போன்ற இராகவன், உற்றார்-உறவினரோடு இராவணனைக் கொன்று, விரைவில் உங்களை அடையப் போகிறார். (48)

வாலியைக் கொல்வது என்றும், உங்களைத் தேடுவது என்றும் இராம-சுகீர்வர்கள் அந்தச் சந்திப்பின்போது, தமக்குள் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டார்கள். (49)

பின்னர், வீரர்களான அவ்விரு வாலிபர்களுடனும் சுகீர்வன் கிஷ்கிந்தைக்குச் சென்றார். அங்கு யுத்தத்தில் வாலி வீழ்த்தப்பட்டார். (50)

சண்டையில் மிகுந்த ஆற்றலோடு, இராமன் வாலியைக் கொன்று, எல்லா வானர-கரடிக் கூட்டங்களுக்கும் சுகீர்வனை அரசனாக்கினார். (51)

தேவி! இம்மாதிரி இராம-சுகீர்வர்களிடையே நெருங்கிய உறவு ஏற்பட்டது. அவர்களுடைய தூதனாக, அனுமானாகிய நான் இங்கே வந்திருக்கிறேன். (52)

சுகீர்வன் தன்னுடைய ராஜ்யத்தைப் பெற்றதும், வானரத் தலைவர்களைக் கூட்டி, உங்களைத் தேடும் பொருட்டு, மகாபலம் பொருந்தியவர்களைப் பத்து திசைக்கும் அனுப்பினார். (53)

பராக்கிரமசாலியான வானர் மன்னர் சுகீர்வனால் ஆணையிடப்பட்டு, மாமலைகள் போன்ற வானரர்கள் உலகமெங்கும் உங்களைத் தேடுவதற்காகப் புறப்பட்டார்கள். (54)

சுகீர்வனின் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து, நாங்களும் மற்ற வானரர்களும் உலகம் முழுவதும் தேடிக் கொண்டிருக்கிறோம். (55)

மிக்க பலசாலியும், வெற்றிச்செல்வனும், வானரப்புலி போன்றவனுமான வாலியின் மைந்தன் அங்கதன் என்று பெயர் கொண்டவன், மூன்றிலொரு பங்கு சேனைகள் சூழப் புறப்பட்டான். (56)

விந்தியமலைச் சாரல்களில், பாதை தவறிப் போனதால் நாங்கள் சோகத்தால் தவித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே, பல நாட்கள் கடந்துவிட்டன. (57)

வந்த காரியம் கைகூடாததாலும், விதிக்கப்பட்ட கெடு கடந்துவிட்டதாலும், வானர மன்னரிடம் ஏற்பட்ட பயத்தாலும் நாங்கள் உயிரை விட நிச்சயித்தோம். (58)

அடர்ந்த காடுகளிலும், மலையருவிப் பிரதேசங்களிலும் தேடியும்கூட, தேவியின் (தங்களின்) இருப்பிடத்தை அறிய முடியாததால் உயிரை விட்டுவிடுவதென நிச்சயித்தோம். (59)

- ததஸ்தஸ்ய கி₃ரேர்மூர்த்₄நி வயம் ப்ராயமுபாஸ்மஹே ।
 த்₃ருஷ்ட்வா ப்ராயோபவிஷ்டாம்ஸ்ச ஸர்வாந் வானரபுங்க்₃வாந் ॥ (60)
- ப்₄ருஸம் ஸோகார்ணவே மக்₃ந: பர்யதே₃வயத₃ங்க்₃த₃: ।
 தவ நாஸம் ச வைதே₃ஹி வாலிநஸ்ச தத₂ா வத₄ம் ॥ (61)
- ப்ராயோபவேஸம்ஸமாகம் மரணம் ச ஜடாயுஷ: ।
 தேஷாம் ந: ஸ்வாமிஸந்தே₃ஸாந்நிராஸாநாம் முமூர்ஷதாம் ॥ (62)
- கார்யஹேதோரிவாயாத: ஸகூநிர்வீர்யவாந் மஹாந் ।
 க்₃ருத்₄ரராஜஸ்ய ஸோத₃ர்ய: ஸம்பாதிர்நாம க்₃ருத்₄ரராட் ॥ (63)
- ஸ்ருத்வா ப்₄ராத்ருவத₄ம் கோபாதி₃த₃ம் வசநமப்₃ரவீத் ।
 யவீயாந் கேந மே ப்₄ராதா ஹத: க்வ ச நிபாதித: ॥
 ஏதத₃ாக்₂யாதுமிச்ச₂ாமி ப₄வத்₃பி₄ர்வாநரோத்தமா: ॥ (64)
- அங்க்₃தே₃ாகத₂யத்தஸ்ய ஜநஸ்த₂ாநே மஹத்₃வத₄ம் ।
 ரக்ஷஸா பீ₄மநுபேண த்வாமுத்₃தி₃ஸ்ய யத₂ாதத₂ம் ॥ (65)
- ஜடாயுஷோ வத₄ம் ஸ்ருத்வா து₃:கி₂த: ஸோ₃ருணாத்மஜ: ।
 த்வாமாஹ ஸ வராரோஹே வஸந்தீம் ராவணாலயே ॥ (66)
- தஸ்ய தத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா ஸம்பாதே: ப்ரீதிவர்த₄நம் ।
 அங்க்₃த₃ப்ரமுக₂ா: ஸர்வே தத: ஸம்ப்ரஸ்தி₂தா வயம் ॥ (67)
- விந்த்₄யாதுத்த₂ாய ஸம்ப்ராப்தா: ஸாக்₃ரஸ்யாந்தமுத்தரம் ॥
 த்வத்₃த₃ர்ஸநக்ருதோத்ஸாஹா ஹ்ருஷ்டாஸ்துஷ்டா: ப்லவங்க்₃மா: ॥ (68)
- அங்க்₃த₃ப்ரமுக₂ா: ஸர்வே வேலோபாந்தமுபஸ்தி₂தா: ।
 சிந்தாம் ஜக்₃மு: புநர்பீ₄தாஸ்த்வத்₃த₃ர்ஸநஸமுத்ஸுகா: ॥ (69)
- அத்₂ாஹம் ஹரிஸைந்யஸ்ய ஸாக்₃ரம் ப்ரேக்ஷ்ய ஸீத்₃த: ।
 வ்யவதூ₄ய ப₄யம் தீவ்ரம் யோஜநாநாம் ஸதம் ப்லுத: ॥ (70)
- லங்கா சாபி மயா ராத்ரௌ ப்ரவிஷ்டா ரக்ஷஸாகுலா ॥ (71)
- ராவணஸ்ச மயா த்₃ருஷ்டஸ்த்வம் ச ஸோகபரிப்லுதா ।
 ஏதத்தே ஸர்வமாக்₂யாதம் யத₂ாவ்ருத்தமநிந்தி₃தே ॥ (72)
- அபி₄ப₄ாஷஸ்வ மாம் தே₃வி தூ₃தோ த்₃ாஸரதே₂ரஹம் ।
 தம் மாம் ராமக்ருதோத்₃யோக்யம் த்வந்நிமித்தமிஹாக்₃தம் ॥ (73)
- ஸுக்₃ரீவஸசிவம் தே₃வி புத்₄யஸ்வ பவநாத்மஜம் ।
 குஸலீ தவ காகுத்ஸ்த₂: ஸர்வஸஸ்த்ரப்₄ருதாம் வர: ॥ (74)
- கு₃ரோராராத₄நே யுக்தோ லக்ஷ்மணஸ்ச ஸுலக்ஷண: ।
 தஸ்ய வீர்யவதோ தே₃வி பு₄ர்துஸ்தவ ஹிதே ரத: ॥ (75)

அந்த மலையின் உச்சியில், நாங்கள் கிழக்குப் பார்த்து உட்கார்ந்து உண்ணாநோன்பிருந்து உயிரைத் தியாகம் செய்ய ஆயத்தமானோம். எல்லா வானரர்களும் பிராயோபவேசம் செய்ய முடிவு செய்துவிட்டதைப் பார்த்து, அங்கதன் சோகக்கடலில் மூழ்கினான். வைதேகி! நீங்கள் காணாமல் போனது; வாலியின் வதம்; எங்களுடைய பிராயோபவேசத் தீர்மானம்; (தங்களைக் காப்பாற்றும் முயற்சியில்) ஜடாயுவின் மரணம்; எங்கள் தலைவரின் கட்டளையை உரிய காலத்தில் நிறைவேற்றாமல், அவரிடம் திரும்பிச் செல்ல அஞ்சி உயிரை விடும் நிச்சயத்தோடு நாங்கள் இருப்பது - இவைகளைப் பற்றியும் அங்கதன் புலம்பிக் கொண்டிருந்தான். (60-62)

அப்போது எங்கள் காரியம் நிறைவேற வேண்டும் என்பதற்காகவே, கழுகு மன்னனுடைய சகோதரர், வயோதிகர், வீரம் உடையவர், சம்பாதி என்று பெயர் கொண்ட கழுகரசன் அங்கு வந்தார். (63)

சகோதரன் கொலை செய்யப்பட்டதைக் கேட்டு கோபத்தோடு இவ்வாறு கூறினார்— “என்னுடைய இளைய சகோதரன் யாரால் கொல்லப்பட்டான்? எந்த இடத்தில் வீழ்த்தப்பட்டான்? வானரோத்தமர்களே! இதைப் பற்றி விவரமாக உங்களிடமிருந்து தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். (64)

ஜனஸ்தானத்தில், உங்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக (ஜடாயு) பரோபகாரமான செயலில் ஈடுபட்டபோது, பயங்கரமான ராக்ஷஸனால் மரணம் ஏற்பட்டது என்பதை நடந்தவாறே, அவருக்கு அங்கதன் எடுத்துரைத்தான். (65)

ஜடாயுவின் வதத்தைக் கேட்டதும், அருணனின் புதல்வரான அவர் மிகவும் வருந்தினார். பெண்ணரசியே! நீங்கள் இராவணன் மாளிகையில் இருப்பதாகவும் அவர் தெரிவித்தார். (66)

சம்பாதியிடமிருந்து எங்களுக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும் அந்தச் செய்தியைக் கேட்டதும், அங்கதன் முதலிய நாங்கள் எல்லோரும் புறப்பட்டோம். விந்திய மலையிலிருந்து கிளம்பி, கடலின் வடகரையை அடைந்தோம். (67)

உங்களைக் காணும் பேராவத்துடன், மனம் மகிழ்ந்து சந்தோஷித்த அங்கதன் முதலான வானரர்கள் எல்லோரும் சமுத்திரக் கரைக்கு வந்து சேர்ந்தோம். உங்களைக் காண்பதில் பெரும் உற்சாகம் கொண்டிருந்தாலும் பயத்தால் மறுபடியும் கவலை அடைந்தார்கள். (68,69)

சமுத்திரத்தைக் கண்டு கவலைக்குள்ளாகிய வானரப்படையின் அச்சத்தைப் போக்குவதற்காக, நூறு யோஜனை பரப்புள்ள கடலைத் தாண்டினேன். (70)

ராக்ஷஸர்கள் நிரம்பிய இலங்கையிலும் இரவு வேளையில் நான் புகுந்தேன். (71)

தூயவரே! இராவணனையும், சோகம் ததும்பும் உங்களையும் நான் பார்த்துவிட்டேன்! இவ்வாறு நடந்ததை நடந்தபடியே நான் தங்களுக்கு விவரித்துள்ளேன். (72)

தேவி! நான் தசரதராமனின் தூதன். எனவே, உங்கள் நிமித்தமான இராமனுடைய நோக்கம் நிறைவேறுவதற்காக இங்கே வந்திருக்கும் எனக்குப் பதில் கூறுங்கள். (73)

தேவி! நான் சுகீவனின் அமைச்சன், வாயுகுமாரன் என்பதை நம்புங்கள். ஆயுதம் ஏந்துபவர்களுள் தலைசிறந்தவரான உங்கள் காகுத்தர் நலமாக இருக்கிறார். தேவி! தமையனின் சேவையில் ஈடுபட்டவரும், எல்லா லட்சணங்களும் பொருந்தியவருமான லட்சுமணனும் அப்படியே (சௌக்கியமாக இருக்கிறார்). (74,75)

அஹமேகஸ்து ஸம்ப்ராப்த: ஸுக்₃ரீவவசநாதி₃ஹ |
மயேயமஸஹாயேந சரதா காமரூபிணா || (76)

தக்ஷிணா தி₃க₃நுக்ராந்தா த்வந்மார்க₃விசயைக்ஷிணா |
தி₃ஷ்ட்யாஹம் ஹரிஸைந்யாநாம் த்வந்நாஸமநுஸோசதாம் || (77)

அபநேஷ்யாமி ஸந்தாபம் தவாதி₄க₃மஸம்ஸநாத் |
தி₃ஷ்ட்யா ஹி மம ந வ்யர்த₂ம் தே₃வி ஸாக₃ரலங்க₄நம் || (78)

ப்ராப்ஸ்யாம்யஹமித₃ம் தி₃ஷ்ட்யா த்வத்₃த₃ர்ஸநக்ருதம் யஸ: |
ராக₄வஸ்ச மஹாவீர்ய: க்ஷிப்ரம் த்வாமபி₄பத்ஸ்யதே || (79)

ஸமித்ரப₃ாந்த₄வம் ஹத்வா ராவணம் ராக்ஷஸாதி₄பம் |
மால்யவாந்நாம வைதே₃ஹி கி₃ரீணாமுத்தமோ கி₃ரி: || (80)

ததோ க₃ச்ச₂தி கே₃கர்ணம் பர்வதம் கேஸரீ ஹரி: |
ஸ ச தே₃வர்க்ஷிபி₄ர்தி₃ஷ்ட: பிதா மம மஹாகபி: || (81)

தீர்தே₂ நதீ₃பதே: புண்யே ஸம்ப₃ஸாத₃நமுத்த₄ரத் |
தஸ்யாஹம் ஹரிண: க்ஷேத்ரே ஜாதோ வாதேந மைதி₂லி || (82)

ஹநுமாநிதி விக்₂யாதோ லோகே ஸ்வேநைவ கர்மணா |
விஸ்வாஸார்த₂ம் து வைதே₃ஹி ப₄ர்துருக்தா மயா கு₃ணா: || (83)

அசிராத்₃ராக₄வோ தே₃வி த்வாமிதோ நயிதாநகே₄ |
ஏவம் விஸ்வாஸிதா ஸீதா ஹேதுபி₄: ஸோககர்ஸிதா ||
உபந்நைரபி₄ஜ்ஞாநைந்தூ₃தம் தமவக₃ச்ச₂தி || (84)

அதுலம் ச க₃தா ஹர்ஷம் ப்ரஹர்ஷேண ச ஜாநகீ |
நேத்ராப₄்யாம் வக்ரபக்ஷம்ப₄்யாம் முமோசாநந்த₃ஜம் ஜலம் || (85)

சாரு தத்₃வத₃நம் தஸ்யாஸ்தாம்ரஸூக்லாயதேக்ஷணம் |
அஸோப₂த விஸாலாக்ஷ்யா ராஹுமுக்த இவோடு₃ராட் || (86)

ஹநுமந்தம் கபிம் வ்யக்தம் மந்யதே நாந்யதே₂தி ஸா |
அதே₂வாச ஹநுமாம்ஸ்தாமுத்தரம் ப்ரியத₃ர்ஸநாம் || (87)

ஏதத்தே ஸர்வமாக்₂யாதம் ஸமாஸ்வஸிஹி மைதி₂லி |
கிம் கரோமி கத₂ம் வா தே ரோசதே ப்ரதியாம்யஹம் || (88)

ஹதோஸுரே ஸம்யதி ஸம்ப₃ஸாத₃நே கபிப்ரவீரேண மஹர்க்ஷிசோதுநாத் |
ததோஸ்மி வாயுப்ரப₄வோ ஹி மைதி₂லி ப்ரப₄வதஸ்தத்ப்ரதிமஸ்ச வானர: || (89)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ பஞ்சத்ரீம்ஸ: ஸர்க₃: ||

நான், வேறு ஒரு துணையுமில்லாமல் ஒருவனாகவே சுகீர்வனுடைய உத்தரவுப்படி இவ்விடத்தை அடைந்தேன். நினைத்தபடி உருவம் எடுக்கக்கூடிய நான், நீங்கள் இருக்குமிடத்தைக் கண்டுபிடிக்கும் ஆவல் கொண்டு, தெற்குத் திசையில் தேடினேன். அதிருஷ்டவசமாக உங்களைச் சந்தித்ததைக் கூறி, தங்கள் இழப்பைக் குறித்து மிகவும் வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் வானர சைன்யங்களின் மனக்கவலையைப் போக்குவேன். நான் சமுத்திரத்தைத் தாண்டியது, நல்லகாலமாக வீண் போகவில்லை. (76-78)

பெறும்பேறு காரணமாக, இந்த இடத்திற்கு வந்து (எல்லோருக்கும் முன்பாக) உங்களைத் தரிசிக்கும் பாக்கியமும் புகழும் பெற்றேன்! மகாவீரரான இராமன், உற்றார்-உறவினரோடு அரக்க மன்னன் இராவணனைக் கொன்று, விரைவில் உங்களை அழைத்துச் செல்வார். (இனிவரும் மூன்று சுலோகங்களில் அனுமான் தன் பிறப்பு பற்றிய உண்மைகளைத் தெரிவிக்கிறார்.) வைதேகி! மலைகளுள் உத்தமமான மலை, மால்யவான் என்று பெயர் உடையது. அங்கே கேஸரி என்ற வானரர் இருந்தார். தேவரிஷிகளால் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்ட என் தந்தை, கோகர்ணம் என்ற கடற்கரையை ஒட்டிய சேஷத்திரத்திற்குச் சென்று (தேவரிஷிகளுக்கு இடைஞ்சல் செய்து வந்த) சம்பசாதனைக் கொன்றார். அப்போது, மைதிலி! கேஸரியின் மனைவி (அஞ்சனை) மூலம் (நான்) வாயுவுக்குப் பிறந்தேன். (79-82)

என்னுடைய ஆற்றலை வெளிக்காட்டும் ஒரு செயலினால், எனக்கு அனுமான் (நீண்ட தாடைகளை உடையவன்) என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. வைதேகி! உங்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்பட வேண்டும் என்பதற்காக, உங்கள் நாயகரின் குணங்கள் என்னால் கூறப்பட்டன. (83)

தூயவரே! தேவி! நிச்சயமாக விரைவிலேயே இராமன் உங்களை இங்கிருந்து அழைத்துச் செல்வார்." சோகத்தில் ஆழ்ந்திருந்த சீதை, இவ்வாறு நம்பிக்கையூட்டப்பட்டதும், அநேக பிற காரணங்களையும், சரியான அடையாளங்களையும் கொண்டு, அவர் இராமதூதன்தான் என்று நம்பிக்கை கொண்டாள். (84)

அளவில்லாத பெருமகிழ்ச்சியடைந்த ஜானகி, வளைந்த புருவங்களையுடைய இரு கண்களாலும் ஆனந்தக் கண்ணீர் வடித்தாள். (85)

அப்போது, அவளுடைய செவ்வரி படர்ந்த வெண்மையான விசாலமான கண்கள், ராகுவிடமிருந்து விடுபட்ட சந்திரனைப் போல் அழகாகப் பிரகாசித்தன. (86)

முடிவில், அந்த வானரன் அனுமான் என்றும், வேறு மாதிரியானவர் (சந்தேகத்திற்குரியவர்) அல்லர் என்றும் தெளிவாகத் தெரிந்து கொண்டாள். மதிப்பான தோற்றமுடைய அவளைப் பார்த்து, அனுமான் மேலும் சொன்னார்— (87)

"இப்படி எல்லா விஷயமும் என்னால் கூறப்பட்டது. மைதிலி! ஆறுதல் அடையுங்கள். உங்களுக்கு எம்மாதிரியான பணி செய்யவேண்டும்? உங்களுக்கு என்ன தோன்றுகிறது? நான் திரும்பிப் போகவேண்டும் அல்லவா? (இராமனுக்கு நற்செய்தி தெரிவிக்க வேண்டும்.) (88)

மைதிலி! மகரிஷிகளின் கட்டளைப்படி சம்பசாதனை என்ற அசுரனைக் கொல்வதற்காக வானரத் தலைவரான கேஸரி சென்றிருந்த சமயத்தில், (அவருடைய மனைவியிடத்தில்,) வாயுதேவனால் தோற்றுவிக்கப்பட்டவன் நான்; பராக்கிரமத்திலும் அவரைப் போன்றவன்; வானரன்." (89)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
முப்பத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஷட்தரிம்ஸ: ஸர்க்ய:

அங்குலீயகப்ரத்யநம்

- பூ₄ய ஏவ மஹாதேஜா ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ।
அப்யுரவீத் ப்ரஸ்ரிதம் வாக்யம் ஸீதாப்ரத்யயகாரணாத் ॥ (1)
- வாநரோஹம் மஹாப₄கே₃ தூ₃தோ ராமஸ்ய தீ₄மத: ।
ராமநாமாங்கிதம் சே₃தம் பஸ்ய தே₃வ்யங்குலீயகம் ॥ (2)
- ப்ரத்யயார்த₂ம் தவாநீதம் தேந த₃த்தம் மஹாத்மநா ।
ஸமாஸ்வஸிஹி ப₄த்₃ரம் தே ச்ஷீணது₃:க₂ப₂லா ஹ்யஸி ॥ (3)
- க்யுருஹீத்வா ப்ரேக்ஷமாணா ஸா ப₄ர்து: கரவிபூ₄ஷணம் ।
ப₄ர்தாரமிவ ஸம்ப்ராப்தம் ஜாநகீ முதி₃தாப₄வத் ॥ (4)
- சாரு தத்₃வத்யநம் தஸ்யாஸ்தாம்ரஸுக்லாயதேக்ஷணம் ।
ப₃பூ₄வ ஹர்ஷோத₃க்ய₃ரம் ச ராஹுமுக்த இவோடு₃ராட் ॥ (5)
- தத: ஸா ஹ்ரீமதீ பூ₃லா பர்த்ருஸந்தே₃ஸஹர்ஷிதா ।
பரிதுஷ்டா ப்ரியம் க்ருத்வா ப்ரஸஸம்ஸ மஹாகபிம் ॥ (6)
- விக்ராந்தஸ்த்வம் ஸமர்த₂ஸ்த்வம் ப்ராஜ்ஞஸ்த்வம் வாநரோத்தம ।
யேநேத₃ம் ராக்ஷஸபத₃ம் த்வயைகேந ப்ரத₄ர்ஷிதம் ॥ (7)
- ஸதயோஜநவிஸ்தீர்ண: ஸாக்யரோ மகராலய: ।
விக்ரமஸ்லாக₄நீயேந க்ரமதா கே₃ஷ்பதீ₃க்ருத: ॥ (8)
- ந ஹி த்வாம் ப்ராக்ருதம் மந்யே வாநரம் வாநரர்ஷப₄ ।
யஸ்ய தே நாஸ்தி ஸந்த்ராஸோ ராவணாந்நாபி ஸம்ப₄ரம: ॥ (9)
- அர்ஹஸே ச கபிஸ்ரேஷ்ட₂ மயா ஸமபி₄ப₄ர்ஷிதம் ।
யத்₃யஸி ப்ரேக்ஷிதஸ்தேந ராமேண விதி₃தாத்மநா ॥ (10)
- ப்ரேக்ஷயிஷ்யதி து₃ர்த₄ர்ஷோ ராமோ ந ஹ்யபரீக்ஷிதம் ।
பராக்ரமமவிஜ்ஞாய மத்ஸகாஸம் விஸேஷத: ॥ (11)
- தி₃ஷ்ட்யா ஸ குஸலீ ராமோ த₄ர்மாத்மா ஸத்யஸங்க்யுர: ।
லக்ஷ்மணஸ்ச மஹாதேஜா: ஸுமித்ராநந்த₃வர்த₄ந: ॥ (12)
- குஸலீ யதி₃ காகுத்ஸ்த₂: கிம் ந ஸாக்யரமேக₂லாம் ।
மஹிம் த₃ஹதி கோபேந யுக்யாந்தாக்₃நிரிவோத்தி₂த: ॥ (13)

ஸர்க்கம் : முப்பத்தாறு

கணையாழியைக் கொடுத்தல்

மகாதேஜஸ்வியும் வாயு பகவானின் குமாரனுமான அனுமான், சீதைக்கு நம்பிக்கை ஏற்படுவதற்காக வணக்கத்துடன் மேலும் சில விஷயங்களைக் கூறினார்— (1)

“பெரும்பேறு பெற்றவரே! வானரனான நான், அறிவிற்கிறந்த இராமபிரானின் தூதன். இராமனின் திருப்பெயர் பொறிக்கப்பட்டுள்ள இந்தக் கணையாழியைப் பாருங்கள். (2)

தங்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படவேண்டும் என்பதற்காக, பெருமனம் படைத்த அவரால் கொடுக்கப்பட்டதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்; ஆறுதல் அடையுங்கள். உங்களுக்கு நன்மை உண்டாகட்டும். தங்களுடைய துக்கங்களெல்லாம் குறையத் தொடங்கிவிட்டன.” (3)

கணவருடைய கையை அலங்கரித்த அதனைப் பெற்று, உற்றுப் பார்த்து, கணவரையே அடைந்துவிட்டதைப் போல சீதை அகமகிழ்ந்தாள். (4)

செவ்வரி படர்ந்த வெண்மையான, விரிந்த கண்களைக் கொண்ட அவளுடைய அழகிய முகம், மகிழ்ச்சியின் மிகுதியால், ராகுவிடமிருந்து விடுபட்ட சந்திரன்போல் ஆயிற்று. (இயல்பான சோபையுடன் விளங்கியது.) (5)

(‘இவரைப் போய் சந்தேகித்தோமே?’ – என்று) சற்றே வெட்கமடைந்தவளும், கணவரைப் பற்றிய நற்செய்தியால் மகிழ்ச்சி அடைந்தவளும், வானரவீரனின் செயலால் மனநிறைவடைந்தவளுமான அவள், பிரியத்தோடு அவரைப் புகழ்ந்தாள். (6)

“வானரோத்தமனே! நீ, தைரியம் மிக்கவன்; செயல்திறன் உடையவன்; அறிவாற்றல் உடையவன். நீ ஒருவனாகவே வந்து, இந்த ராக்ஷஸத் தலைநகரை வெற்றி கொண்டுவிட்டாய்! (7)

முதலைகள் (போன்ற பயங்கரமான நீர்வாழ் பிராணி) நிறைந்ததும், நூறு யோஜனை அகலமுள்ளதுமான பெருங்கடல், புகழ்த்தக்க தைரியம் கொண்ட உன்னால், பசுவின் குளம்படி அளவே போல் (ஒரு விரற்கடை அளவுக்குக் குறுகியதாக) ஆக்கப்பட்டுவிட்டது. (8)

வானர வீரனே! நான் உன்னை (குரங்கு இயல்புடைய) சாதாரண வானரமாக எண்ணவில்லை. மகாபராக்கிரமசாலியான இராவணனிடம் உனக்கு அச்சமும் இல்லை; கலக்கமும் இல்லையே! (9)

எல்லாம் அறிந்தவரான ஸ்ரீராமனால் அனுப்பப்பட்டவனாயிருந்தால், வானரோத்தமனே! நீ என்னுடன் பேசத்தக்கவன். (நீ என்னுடன் பேசத் தகுதி உள்ளவனே.) (10)

பிறரால் நெருங்க முடியாத ஆற்றலுடைய ஸ்ரீராமன், ஒருவனுடைய பராக்கிரமத்தைப் பற்றி முழுமையாக ஆராய்ந்து அறிந்து கொள்ளாமல் அனுப்பியிருக்க மாட்டார் – குறிப்பாக, என்னிடம். (11)

தருமாத்மாவும் சத்தியப்பிரதிக்கை உடையவருமான ஸ்ரீராமன், அதிருஷ்டவசமாக நலமுடன் இருக்கிறார் (என்பதை உன்னிடமிருந்து அறிந்துகொண்டேன்). சுமித்திரைக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுப்பவரும், மகாதேஜஸ்வியுமான லட்சுமணனும் நலமாக இருக்கிறார் (என்பதைத் தெரிந்து கொண்டேன்). இதைக் கேட்டு எனக்கு மகிழ்ச்சி உண்டாகிறது. (12)

காருத்தன் நலமாக இருக்கிறார், சரி. அப்படியானால் கடல் சூழ்ந்த மண்ணுலகத்தை, யுக முடிவில் தோன்றும் அக்னியைப் போல் ஏன் கொளுத்தாமல் இருக்கிறார்? (13)

- அத்வா ஸக்திமந்தௌ தெள ஸுராணாமபி நிக்ரஹே ।
மமைவ து ந து₃:க₂நாமஸ்தி மந்யே விபர்யய: ॥ (14)
- கச்சிந்ந வ்யதி₂தோ ராம: கச்சிந்ந பரிதப்யதே ।
உத்தராணி ச கார்யாணி குருதே புருஷோத்தம: ॥ (15)
- கச்சிந்ந தீ₃ந: ஸம்ப்₄ராந்த: கார்யேஷு ச ந முஹ்யதி ।
கச்சித் புருஷகார்யாணி குருதே ந்ருபதே: ஸுத: ॥ (16)
- த்₃விவித₄ம் த்ரிவிதே₄பாயமுபாயமபி ஸேவதே ।
விஜிகீ₃ஷு: ஸுஹ்ருத் கச்சிந்மித்ரேஷு ச பரந்தப: ॥ (17)
- கச்சிந்மித்ராணி லப₄தே மித்ரைஸ்சாப்யபி₄க்யம்யதே ।
கச்சித் கல்யாணமித்ரஸ்ச மித்ரைஸ்சாபி புரஸ்க்ருத: ॥ (18)
- கச்சித₃ஸாஸ்தி தே₃வாநாம் ப்ரஸாத₃ம் பார்தி₂வாத்மஜ: ।
கச்சித் புருஷகாரம் ச தைவம் ச ப்ரதிபத்யதே ॥ (19)
- கச்சிந்ந விக்ருதஸ்நேஹ: விவாஸாந்மயி ராக₄வ: ।
கச்சிந்நாம் வ்யஸநாத₃ஸ்மாந்மோக்ஷயிஷ்யதி ராக₄வ: ॥ (20)
- ஸுக₂நாமுசிதோ நித்யமஸுக₂நாமநூசித: ।
து₃:க₂முத்தரமாஸாத்ய கச்சித்₃ராமோ ந ஸீத்யதி ॥ (21)
- கௌஸல்யாயாஸ்தத₂ கச்சித் ஸுமித்ராயாஸ்ததை₂வ ச ।
அபீ₄க்ஷணம் ஸ்ருயதே கச்சித் குஸலம் புரதஸ்ய ச ॥ (22)
- மந்நிமித்தேந மாநார்ஹ: கச்சிச்சே₂கேந ராக₄வ: ।
கச்சிந்நாந்யமநா ராம: கச்சிந்நாம் தாரயிஷ்யதி ॥ (23)
- கச்சித₃க்ஷௌஹினீம் பீ₄மாம் புரதோ ப்₄ராத்ருவத்ஸல: ।
த்₄வஜினீம் மந்த்ரிபி₄ர்க்ருப்தாம் ப்ரேஷயிஷ்யதி மத்க்ருதே ॥ (24)
- வாநராதி₄பதி: ஸ்ரீமாந் ஸுக்₃ரீவ: கச்சிதே₃ஷ்யதி ।
மத்க்ருதே ஹரிபி₄ர்வீரைவ்ருதோ துந்தநக₂யுதை₄: ॥ (25)
- கச்சிச்ச லக்ஷ்மண: ஸூர: ஸுமித்ரநந்த₃வர்த₄ந: ।
அஸ்த்ரவிச்ச₂ரஜாலேந ராக்ஷஸாந் வித₄மிஷ்யதி ॥ (26)
- ரௌத்₃ரேண கச்சித₃ஸ்த்ரேண ராமேண நிறதம் ரணே ।
த்₃ரக்ஷயாம்யல்பேந காலேந ராவணம் ஸஸுஹ்ருஜ்ஜநம் ॥ (27)
- கச்சிந்ந தத்₃தே₄மஸமாநவர்ணம் தஸ்யாநநம் பத்₃மஸமாநக₃ந்தி₄ ।
மயா விநா ஸுஷ்யதி ஸோகதீ₃நம் ஜலக்ஷயே பத்₃மமிவாதபேந ॥ (28)

தேவர்களையும் அடக்கவல்லவர்கள், அவ்விருவரும். (அதனால், 'அரக்கர்களிடம் உள்ள பயத்தால் வாளா இருக்கிறார்கள்' என்று சொல்வதற்கில்லை.) அதனால், என்னுடைய துன்பங்களுக்கு முடிவு காலம் இன்னும் வரவில்லை என்று கருதுகிறேன். (14)

இராகவன் கவலைப்படாமல் இருக்கிறாரா? பரிதவிக்காமல் இருக்கிறாரா? (கவலை-தவிப்பினால் உடல் இளைத்து விடுமே?) மேலே நடைபெற வேண்டிய காரியங்களைச் செய்ய முனைந்துள்ளாரா? (15)

தேரியம் இழக்காமல் இருக்கிறாரா? தடுமாறாமல் இருக்கிறாரா? செயல்களில் மயக்கமடையாமல் இருக்கிறாரா? சக்கரவர்த்தித் திருமகனான அவர், மனித பயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளாரா? (16)

எதிரிகளை வாட்டும் ஆற்றலுடைய அவர், நல்லிதயம் கொண்ட நண்பர்களை மகிழ்ச்சியோடு வைத்துக் கொள்வதற்காக, சாம-தானம் என்ற இரு உபாயங்களையும், எதிரிகளை வெற்றி கொள்வதற்காக தான-பேத-தண்டம் என்ற மூன்று உபாயங்களையும் அனுசரிக்கிறாரா? (17)

மேன்மேலும் (புதிதாக) சிநேகிதர்களை அடைகிறாரா? நண்பர்களுக்கு வெகுமானம் செய்கிறாரா? அப்படி மரியாதை செய்யப்பட்ட சிநேகிதர்கள் (அவரை) தேடி வந்து பார்க்கிறார்களா? (18)

தெய்வங்களுடைய அருளைப் பெறுவதற்காக, அரசகுமாரர் பிரார்த்தனை செய்கிறாரா? தன்னுடைய வீரதீர பராக்கிரமங்களுக்கு ஏற்றபடி மனித முயற்சியைச் செய்து, (அதற்கு நல்ல பலன் கொடுக்கும்படி) தெய்வானுகூலத்தை வேண்டுகிறாரா? (19)

அவரை விட்டுப் பிரிந்து இருக்கும் என்னை அவர் மறக்கவில்லையல்லவா? இந்தச் சங்கடத்திலிருந்து ஸ்ரீராகவன் என்னை விடுவிப்பாரா? (20)

எல்லா சுகங்களையும் எப்போதும் அனுபவிக்க வேண்டியவர்; கஷ்டத்தை அனுபவிக்கவே தகாதவர். (என் பிரிவினால் ஏற்பட்ட) அதிக துக்கத்தால் மேனி தளர்ந்து போகாமல் இருக்கிறாரா? (21)

கௌசல்யை, சுமித்திரை, பரதன் முதலியவர்கள் நலமாக இருப்பதாக அடிக்கடி செய்தி கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறதா? (22)

சுயகௌரவம் கொண்ட இராகவன், என் காரணமாக ஏற்பட்டுள்ள சோகத்தால், மனத்தை வேறு இடங்களில் செலுத்தாமல், என்னை இதிலிருந்து (துன்பக்கடலிலிருந்து) கரையேற்றுவாரா? (23)

சகோதர பாசமுடைய பரதன், எனக்காக மந்திரிகளின் தலைமையில், பல அக்ஷௌஹிணிக் கணக்கில் பயங்கரமான படைவீரர்களை அனுப்பி வைப்பாரா? (24)

என் நிமித்தமாக, வானரர் தலைவனும் ஸ்ரீமானுமாகிய சுகர்வன், பற்களையும் நகங்களையும் ஆயுதமாகவுடைய வானர வீரர்கள் சூழ இங்கே வருவாரா? (25)

சுமித்திரையின் ஆனந்தத்தை வளர்ப்பவரும், சூரரும், அஸ்திர ரகசியங்களை அறிந்தவருமான இலக்குவன், அம்புமாரி பெய்து ராக்ஷஸர்களை நாசம் செய்வாரா? ஸ்ரீராமனால் ஏவப்படும் பயங்கரமான அஸ்திரங்களால் உறவினர்களோடும் குடிமக்களோடும் கூட இராவணன் போர்க்களத்தில் கொல்லப்படுவதை விரைவிலேயே காண்பேனா? (26,27)

பொன்னிறமுள்ளதும், தாமரை மலரின் வாசமும் உடைய அவருடைய முகம், கோடைகாலத்தில் நீர் வற்றிய ஓடையில் உள்ள தாமரையைப் போல, என் பிரிவு காரணமாக உலராமல் இருக்கிறதா? (28)

த₄ர்மாபதே₃ஸாத்தயஜதஸ்₃ ராஜ்யம்

மாம் சாப்யரண்யம் நயத: பத₃ாதீம் ।

நாஸீத்₃வ்யத₂ா யஸ்ய ந பீ₄ர்ந ஸோக:

கச்சித் ஸ தை₄ர்யம் ஹ்ருத₃யே கரோதி ॥ (29)

ந சாஸ்ய மாதா ந பிதா ச நாந்ய:

ஸ்நேஹாத்₃விஸிஷ்டோஸ்தி மயா ஸமோ வா ।

தாவத்த்வஹம் தூ₃த ஜிஜீவிஷேயம்

யாவத் ப்ரவ்ருத்திம் ஸ்ருணுயாம் ப்ரியஸ்ய ॥ (30)

இதீவ தே₃வீ வசநம் மஹார்த₂ம் தம் வாநரேந்த்₃ரம் மது₄ரார்த₂முக்த்வா ।

ஸ்ரோதும் புநஸ்தஸ்ய வசோபி₄ராமம் ராமார்த₂யுக்தம் விரராம ராமா ॥ (31)

ஸீதாயா வசநம் ஸ்ருத்வா மாருதிர்₄மவிக்ரம: ।

ஸிரஸ்யஞ்ஜலிமாத₄ாய வாக்யமுத்தரமப்₃ரவீத் ॥ (32)

ந த்வாமிஹஸ்த₂ாம் ஜாநீதே ராம: கமலலோசந: ।

தேந த்வாம் நாநயத்யாஸு ஸசீமிவ புரந்த்₃ர: ॥ (33)

ஸ்ருத்வைவ து வசோ மஹ்யம் க்ஷிப்ரமேஷ்யதி ராக₄வ: ।

சமும் ப்ரகர்ஷந் மஹதீம் ஹர்ய்ருக்ஷக₃ணஸங்குலாம் ॥ (34)

விஷ்டம்ப₄யித்வா ப₃ாணௌகை₄ரக்ஷோப₄யம் வருணாலயம் ।

கரிஷ்யதி புரீம் லங்காம் காகுத்ஸ்த₂: ஸாந்தராக்ஷஸாம் ॥ (35)

தத்ர யத்யந்தரா ம்ருத்யுர்யதி₃ தே₃வா: ஸஹாஸுரா: ।

ஸ்த₂ாஸ்யந்தி பதி₂ ராமஸ்ய ஸ தாநபி வதி₄ஷ்யதி ॥ (36)

தவாத்₃ஸநஜேநார்யே ஸோகேந ஸ பரிப்லுத: ।

ந ஸர்ம லப₄தே ராம: ஸிம்ஹார்தி₃த இவ த்₃விப: ॥ (37)

மலயேந ச விந்த்₄யேந மேருணா மந்த்₃ரேண ச ।

த்₃ர்த்₃ரேண ச தே தே₃வி ஸபே மூலப₂லேந ச ॥ (38)

யத₂ா ஸுநயநம் வல்கு₃ பி₃ம்பே₃ஷ்ட₂ம் சாருகுண்ட₃லம் ।

முக₂ம் த்₃ரக்ஷ்யஸி ராமஸ்ய பூர்ணசந்த்₃ரமிவோதி₃தம் ॥ (39)

க்ஷிப்ரம் த்₃ரக்ஷ்யஸி வைதே₃ஹி ராமம் ப்ரஸ்ரவணே கி₃ரௌ ।

ஸதக்ரதுமிவாஸீநம் நாகப்ருஷ்ட₂ஸ்ய மூர்த₄நி ॥ (40)

ந மாம்ஸம் ராக₄வோ புங்க்தே ந சாபி மது₄ ஸேவதே ।

வந்யம் ஸுவிஹிதம் நித்யம் ப₄க்தமஸ்நாதி பஞ்சமம் ॥ (41)

அரசாட்சியைத் துறந்து, தருமானுஷ்டானத்தில் இருந்த உறுதியால் என்னை கால்நடையாகவே காட்டுக்கு அழைத்து வந்தபோதிலும் அவருக்குக் கலக்கம், அச்சம், சோகம் முதலியன ஏற்படவில்லை. ஆனால், இப்போது என்னைப் பிரிந்திருக்கும் இந்த நிலையிலும், அவர் தைரியத்தோடு இருக்கிறாரா? (29)

ஸ்ரீராமனுடைய மனத்தில் என்னிடம் உள்ள அன்புக்கு இணையான அல்லது மேலான அன்பை, இவருடைய தாயோ, தந்தையோ, மற்றவர்களோ பெற்றிருக்கவில்லை. தூதனே! என்னுடைய பர்த்தா, என்னை மீட்பதற்காக எடுக்கும் நடவடிக்கைகள் பற்றிய செய்திகளைக் கேட்கும் வரையில் மட்டுமே நான் உயிரோடு இருப்பேன்." (30)

இவ்வாறு, பொருள் பொதிந்த, இனிமையான மொழிகளை அனுமானிடம் கூறிவிட்டு, தன் மனத்திற்கு இராமனைப் பற்றிய இதமான சொற்களை மறுபடியும் அவரிடமிருந்து கேட்பதற்காக, சீதை பேச்சை நிறுத்திக் கொண்டாள். (31)

பயங்கரமான வீரம் படைத்த மாருதி, சீதாப்பிராட்டியின் சொற்களைக் கேட்டதும், தலைமேல் கைகூப்பிக் கொண்டு மேலே பேசலானார்— (32)

"சசீதேவி இருக்குமிடம் தெரியாமல் இந்திரன் தவித்ததைப் போல, தாமரைக் கண்ணரான ஸ்ரீராமனுக்குத் தாங்கள் இங்கே இருப்பது தெரியாததால்தான், அவர் இதுவரை தங்களை அழைத்துப் போகவில்லை. (அனுஹ்லாதன் என்னும் அசுரன், இந்திரனுடைய மனைவியான இந்திராணியைக் கவர்ந்து சென்று, யாரும் அறியாத இடத்தில் ஒளித்து வைத்தான். இந்திரன் வெகுகாலம் அலைந்து திரிந்து தேடிக் கண்டுபிடித்த பின், மனைவியை மீட்டான் என்பது புராண வரலாறு.) (33)

விரைவில், என்னிடமிருந்து தங்களைப் பற்றிய செய்திகளைக் கேட்டவுடனேயே, வானர-கரடிக் கூட்டங்களின் மிகப்பெரிய சேனையுடன் ஸ்ரீராகவன் வரப்போகிறார். (34)

காகுத்தன், கலக்க முடியாத பெருங்கடலைப் பாணக்கூட்டங்களால் கட்டி நிறுத்தி, வானர சேனையை அழைத்து வந்து, லங்காபுரியில் ராகுசர்களை இல்லாதபடி செய்யப் போகிறார். இராமனுடைய பாதையில் யமனோ, தேவர்களோ, அசுரர்களோ - யாராக இருந்தாலும் - இடையூறாக நிற்பார்களேயானால், அவர் அவர்களையும் வதம் செய்வார். (35,36)

அம்மையே! அவர் தங்களைக் காணாத சோகத்தால் சிங்கத்தால் தாக்கப்பட்ட யானையைப் போல் மகிழ்ச்சியில்லாமல் இருக்கிறார். (37)

(வானரங்கள் உல்லாசமாக வசிக்கும் இடங்களான) மலயம், விந்தியம், மேரு, மந்தரம், தாதுரம் முதலிய மலைகளின் மேலும், (அவைகள் விரும்பிப் புசிக்கும்) கிழங்கு-பழங்களின் மேலும் ஆணையிட்டுத் தங்களுக்குச் சொல்கிறேன். (38)

அழகிய கண்கள், கவர்ச்சிகரமான கோவைக் கனி போன்ற உதடுகள், அழகிய குண்டலங்கள் அணிந்த உதித்தெழுந்த முழுநிலவு போன்ற இராமபிரானுடைய திருமுகத்தைத் தாங்கள் (கூடிய விரைவில்) பார்க்கப் போகிறீர்கள். (39)

வைதேகி! தேவலோக சிகரத்தில் இந்திரன் வீற்றிருப்பதைப் போல, மிக விரைவில் பிரஸ்ரவண மலையில் இராமனைக் காண்பீர்கள். (40)

இராகவன் மது-மாமிசம் தொடுவதே இல்லை. காட்டில் கிடைக்கும் உணவுகளை (பழம்-காய்-கனிகளை) ஐந்து பாகமாகச் செய்து, அதில் ஒரு பாகத்தை மட்டுமே தினமும் மாலைவேளையில் புசிக்கிறார். (தனக்குக் கிடைக்கும் உணவினை தேவர்-பிதரர்-அதிதி-பிராணிகள்-தனக்கு என்று ஐந்து பங்குகளாகக் கூறு செய்து, ஐந்தாவது பாகத்தை மட்டும் தான் உண்ண வேண்டும் என்பது வானப்பிரஸ்த தருமம்.) (41)

நைவ தும்ஸாந்ந மஸகாந்ந கீடாந்ந ஸரீஸ்ருபாந் ।
ராக₄வோபநயேத்₃க₃தாராத்வத்₃க₃தேநாந்தராத்மநா ॥ (42)

நித்யம் த₄யாநபரோ ராமோ நித்யம் ஸோகபராயண: ।
நாந்யச்சிந்தயதே கிஞ்சித் ஸ து காமவஸம் க₃த: ॥ (43)

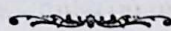
அநித்₃ர: ஸததம் ராம: ஸுப்தோபி ச நரோத்தம: ।
ஸீதேதி மது₄ராம் வாணீம் வ்யாஹரந் ப்ரதிபுத்₄யதே ॥ (44)

த்₃ருஷ்ட்வா ப₂லம் வா புஷ்பம் வா யத்₃வாந்யத் ஸுமநோஹரம் ।
ப₃ஹுஸோ ஹா ப்ரியேத்யேவம் ஸ்வஸம்ஸ்த்வாமபி₄ப₄ஷதே ॥ (45)

ஸ தே₃வி நித்யம் பரிதப்யமாந-
ஸ்த்வாமேவ ஸீதேத்யபி₄ப₄ஷமாண: ।
த்₄ருதவ்ரதோ ராஜஸுதோ மஹாத்மா
தவைவ லாப₄ய க்ருதப்ரயத்ந: ॥ (46)

ஸா ராமஸங்கீர்தனவீதஸோகா ராமஸ்ய ஸோகேந ஸமாநஸோகா ।
ஸரந்முகே₂ ஸாம்புத்₃ஸேஷசந்த்₃ரா நிஸேவ வைதே₃ஹஸுதா ப₃பூ₄வ ॥ (47)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகியே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த்₃ரகாண்டே₃ ஷட்₃த்ரிம்ஸ: ஸர்க்₃: ॥

ஸப்தத்ரிம்ஸ: ஸர்க்₃:

ஸீதாப்ரத்யாநயநாநௌசித்யம்

ஸீதா தத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா பூர்ணசந்த்₃ரநிப₄நநா ।
ஹநூமந்தமுவாசேத்₃ம் த₄ர்மார்த₂ஸஹிதம் வச: ॥ (1)

அம்ருதம் விஷஸம்ஸ்ருஷ்டம் த்வயா வாநர ப₄ஷிதம் ।
யச்ச நாந்யமநா ராமோ யச்ச ஸோகபராயண: ॥ (2)

ஐஸ்வர்யே வா ஸுவிஸ்தீர்ணே வ்யஸநே வா ஸுத₃ாருணே ।
ரஜ்ஜுவேவ புருஷம் ப₃த்₃த்₄வா க்ருதாந்த: பரிகர்ஷதி ॥ (3)

விதி₄ர்நூநமஸம்ஹார்ய: ப்ராணிநாம் ப்லவகோத்தம ।
ஸௌமித்ரிம் மாம் ச ராமம் ச வ்யஸநை: பஸ்ய மோஹிதாந் ॥ (4)

ஸோகஸ்யாஸ்ய கத்₃ா பாரம் ராக₄வோதி₄க₃மிஷ்யதி ।
ப்லவமாந: பரிஸ்ராந்தோ ஹதநௌ: ஸாக்₃ரே யத்₂ா ॥ (5)

ஸ்ரீராகவனுடைய மனம் முற்றிலுமாகத் தங்களிடமே பதிந்திருப்பதால், (சரீர உணர்வு அற்றிருப்பதால்) ஈக்கள், கொசுக்கள், புழுக்கள் மற்றும் ஊர்ந்து செல்லும் பூச்சிகள் முதலியவைகளைத் தன் உடலிலிருந்து ஓட்டுவதில்லை. (42)

தங்களிடம் வைத்துள்ள ஆசையால், (தங்கள் பிரிவைத் தாங்க முடியாததால்,) தங்களையே நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். எப்போதும் சோகத்தில் ஆழ்ந்திருக்கிறார். வேறு எதைப் பற்றியும் நினைத்துப் பார்ப்பதும் இல்லை. (43)

இராமனுக்கு ஒருபோதும் தூக்கம் இல்லை. (தன்னை மறந்து, அலுப்பு மேலீட்டால் சற்றே) கண்ணயர்ந்தாலும், 'சீதே' என்ற இனிமையான சொல்லைக் கூறிக் கொண்டே விழித்துக் கொள்கிறார். பழம், புஷ்பம் அல்லது மனத்திற்குப் பிடித்தமான ஒரு பொருளைக் கண்டால், பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டு, 'ஹா! பிரியே!' என்று, பொதுவாகத் தங்களுடன் பேசுவது போலவே பேசுகிறார். (44,45)

அவர் எப்போதும் பரிதவித்துக் கொண்டிருக்கிறார். (தாங்கள் அருகில் இருப்பதாக எண்ணி) சீதே! என்று அழைத்துப் பேசுகிறார். அந்த அரசகுமாரர் கலங்காத நெஞ்சம் உடையவர்; (தங்களை மீட்கும்) சபதம் ஏற்றிருப்பவர்; தங்களைத் திரும்பவும் அடைவதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்." (46)

இராமனைப் பற்றியச் செய்திகளைக் கேட்டதால், சீதைக்கு ஓரளவு கவலை நீங்கிற்று. (ஆனால்,) 'இராமனும் துயரப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்' என்று கேட்டதும், அதைப் போல் இவளுக்கும் துயரம் ஏற்பட்டதால், சரத்தால துவக்கத்தில், மேகக் கூட்டத்தால் அவ்வப்போது மறைக்கப்படும் சந்திரனைக் கொண்டு தோன்றும் இராப்பொழுதைப் போல சீதை இருந்தாள். (மேக மண்டலத்தால் மறைக்கப்படும் பூர்ணசந்திரனின் ஒளியால் இரவின் இருள் அவ்வப்போது போகுமே தவிர, தொடர்ந்து இருளற்றதாக இருப்பதில்லை.) (47)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
முப்பத்தாறாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : முப்பத்தேழு

சீதை, அனுமானுடன் திரும்பிச் செல்வது உசிதமல்ல - என்பது

முழுநிலவைப் போன்ற முகமுடைய சீதை, அந்தச் சொற்களைக் கேட்டு, அறமும் பொருளும் நிறைந்த வார்த்தைகளால் அனுமானிடம் பேசினாள்— (1)

"வானரா! 'இராமன், வேறு எதிலும் நினைவு செலுத்தாமல் இருக்கிறார்; துயரத்திலேயே ஆழ்ந்திருக்கிறார்' என்று நீ சொன்னாயே? அது, அமுதத்தில் விஷத்துளிகள் சேர்ந்தாற்போல் இருக்கிறது. (2)

காலமானது, மனிதர்களைக் கயிற்றால் கட்டினாற்போல், மிகப்பெரும் செழிப்பு அல்லது மிகவும் பயங்கரமான துன்பம் ஆகிய பல்வேறு நிலைகளுக்கு இழுத்துச் செல்கிறது. (3)

வானரோத்தமனே! உயிர்ப் பிராணிகளால் நிச்சயமாக விதியை வெல்ல முடியாது. சோகத்தில் ஆழ்ந்து கிடக்கும் லட்சுமணனையும் என்னையும் இராமனையும் பார். (இதிலிருந்தே, 'விதியை வெல்ல முடியாது' என்பது நிரூபணமாகவில்லையா?) (4)

கடலில் அலைப்புண்டு தத்தளிக்கும் ஓடத்தைப் போன்ற நிலையிலுள்ள இராமன், இந்த சோகக் கடலின் அக்கரையை எப்போது சென்றடைவார்? (5)

- ராஷஸாநாம் வத₄ம் க்ருத்வா ஸுதித₃யித்வா ச ராவணம் ।
லங்காமுந்முலிதாம் க்ருத்வா கத₃ா த்₃ரக்ஷயதி மாம் பதி: ॥ (6)
- ஸ வாச்ய: ஸந்த்வரஸ்வேதி யாவதே₃வ ந பூர்யதே ।
அயம் ஸம்வத்ஸர: காலஸ்தாவத்₃தி₄ மம ஜீவிதம் ॥ (7)
- வர்ததே த₃ஸமோ மாஸோ த்₃வௌ து ஸேஷௌ ப்லவங்க₃ம ।
ராவணேந ந்ருஸம்ஸேந ஸமயோ ய: க்ருதோ மம ॥ (8)
- விபீ₄ஷணேந ச ப்₄ராத்ரா மம நிர்யாதநம் ப்ரதி ।
அநுநீத: ப்ரயத்நேந ந ச தத் குருதே மதிம் ॥ (9)
- மம ப்ரதிப்ரத₃ாநம் ஹி ராவணஸ்ய ந ரோசதே ।
ராவணம் மார்க₃தே ஸங்க்₂யே ம்ருத்யு: காலவஸம் க₃தம் ॥ (10)
- ஜ்யேஷ்ட₂ா கந்யாநலா நாம விபீ₄ஷணஸுதா கபே ।
தயா மமேத₃மாக்₂யாதம் மாத்ரா ப்ரஹிதயா ஸ்வயம் ॥ (11)
- ஆஸம்ஸேயம் ஹரிஸ்ரேஷ்ட₂ ஸ்னிப்ரம் மாம் ப்ராப்ஸ்யதே பதி: ।
அந்தராத்மா ஹி மே ஸுத்₃த₄ஸ்தஸ்மிம்ஸ்ச ப₃ஹவோ குணா: ॥ (12)
- உத்ஸாஹ: பௌருஷம் ஸத்த்வமாந்ருஸம்ஸ்யம் க்ருதஜ்ஞதா ।
விக்ரமஸ்ச ப்ரப₄ாவஸ்ச ஸந்தி வாநர ராக₄வே ॥ (13)
- சதுர்த₃ஸ ஸஹஸ்ராணி ராஷஸாநாம் ஜக₄ாந ய: ।
ஜநஸ்த₂ாநே விநா ப்₄ராத்ரா ஸத்ரு: கஸ்தஸ்ய நோத்₃விஜேத் ॥ (14)
- ந ஸ ஸக்யஸ்துலயிதும் வ்யஸநை: புருஷர்ஷப₄: ।
அஹம் தஸ்ய ப்ரப₄ாவஜ்ஞா ஸக்ரஸ்யேவ புலோமஜா ॥ (15)
- ஸரஜாலாம்ஸமாஞ்ஸூர: கபே ராமதி₃வாகர: ।
ஸத்ருரக்ஷாமயம் தோயமுபஸோஷம் நயிஷ்யதி ॥ (16)
- இதி ஸஞ்ஜல்பமாநாம் தாம் ராமார்தே₂ ஸோககர்ஸிதாம் ।
அஸ்ருஸம்பூர்ணநயநாமுவாச வசநம் கபி: ॥ (17)
- ஸ்ருத்வைவ து வசோ மஹ்யம் ஸ்னிப்ரமேஷ்யதி ராக₄வ: ।
சமும் ப்ரகர்ஷந் மஹதீம் ஹர்ய்ருக்ஷக₃ணஸங்குலாம் ॥ (18)
- அத்₂வா மோசயிஷ்யாமி த்வாமத்₃யைவ வராநநே ।
அஸ்மாத்₃து₃:க₂ாது₃பாரோஹ மம ப்ருஷ்ட₂மநிந்தி₃தே ॥ (19)
- த்வாம் து ப்ருஷ்ட₂க₃தாம் க்ருத்வா ஸந்தரிஷ்யாமி ஸாக₃ரம் ।
ஸக்திரஸ்தி ஹி மே வோ₄டும் லங்காமபி ஸராவணாம் ॥ (20)

ராசுஸர்களைக் கொன்று, இராவணனையும் அழித்து, இலங்கையை வேருடன் பிடுங்கி நாசம் செய்து, எப்போது என் கணவர் என்னைக் காண்பாரோ? (6)

அவரிடம், வேகமாக செயல்படும்படி நீ சொல்ல வேண்டும். (இராவணனால் விதிக்கப்பட்ட) ஓராண்டுக் காலம் முடிவடையும் வரையில் தான், நான் உயிரோடு இருப்பேன். (7)

வானரா! இப்போது, பத்தாவது மாதம் நடக்கிறது. இகழத்தக்க இராவணனால் எனக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட காலக்கெடுவில் மீதி இருப்பது இரண்டு மாதங்களே. (8)

என்னைத் திருப்பி அனுப்பி வைக்கவேண்டும் என்று உடன் பிறந்தவனான விபீஷணனால் வலியுறுத்திக் கூறப்பட்ட போதிலும், அதில் இராவணன் மனத்தைச் செலுத்தவில்லை. (9)

'என்னைத் திருப்பிக் கொடுப்பது' என்பதே இராவணனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. காலத்தின் வசப்பட்டுள்ள இராவணனை, யமன் போர்க்களத்தில் தேடிக் கொண்டிருக்கிறான். (எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான்.) (10)

வானரமே! விபீஷணனுடைய மூத்த பெண்ணின் பெயர், அநலா. அவளுடைய அன்னையால் அனுப்பப்பட்டு (இவ்விடம்) வந்த அவளால், இந்தத் தகவல் எனக்குக் கூறப்பட்டது. (11)

வானரோத்தமனே! விரைவில் என் கணவர் என்னை அடைவார் என்பதில் சந்தேகமில்லை. (ஏனென்றால்,) என் அந்தராத்மா சுத்தமாக இருக்கிறது. அவரிடமோ ஏராளமான நற்குணங்கள் இருக்கின்றன. (12)

காரியத்தைச் செய்துமுடிக்க வேண்டும் என்ற துடிப்பும், வீரமும், ஆற்றலும், கொடுமையான செயல்களைச் செய்யாமல் இருப்பதும், நன்றிமறவாமையும், பராக்கிரமமும், பிரபாவமும் இராகவனிடத்தில் இருக்கின்றன. (13)

ஐனஸ்தானத்தில், சகோதரன் உடன் இல்லாமல் (தான் மட்டும் தனியாகவே எதிர்த்து நின்று) பதினாலாயிரம் அரக்கர்களைக் கொன்றாரே! அவரைக் கண்டு கலக்கமடையாத சத்துருவும் இருப்பானோ? (14)

காளை போன்ற அவர் துன்பங்களால் கலக்கமுடியாதவர். இந்திரனுடைய மகிமையை இந்திராணி அறிந்துள்ளதைப் போல, நான் அவருடைய தனிப்பெருமைகளை அறிவேன். (15)

வானரா! மகாகுரனாகிய இராமன் என்ற சூரியன், பாணக் கூட்டங்கள் என்னும் கிரணங்களால், எதிரிகளான ராசுஸர்கள் என்னும் நீரை முற்றிலுமாக வற்றச் செய்வார்." (16)

இவ்வாறெல்லாம் (மனம் கலங்கிய நிலையில்) பேசிக் கொண்டிருப்பவளும், இராமன் பொருட்டு துக்கத்தால் பரிதவிப்பவளும், நீர் நிரம்பிய கண்களை உடையவளுமான அவளைப் பார்த்து, அனுமான் கூறினார்— (17)

"என்னிடமிருந்து செய்தியைக் கேட்டதுமே, வானரர்-கரடிகள் நிறைந்த மாபெரும் படையைத் திரட்டிக் கொண்டு, இராகவன் மிக விரைவிலேயே இங்கு வரப்போகிறார். (18)

அல்லது, (அவர் வந்து விடுவிக்கும் வரை காத்துக் கொண்டிருப்பானேன்?) அம்மையே! இந்தத் துன்பங்களிலிருந்து இப்போதே தங்களை நான் விடுவிக்கிறேன். குற்றமற்றவரே! என் முதுகில் ஏறிக் கொள்ளுங்கள். (19)

நான், தங்களை முதுகில் ஏற்றிக் கொண்டுக் கடலைத் தாண்டிவிடுவேன். இராவணன் முதலியவர்களோடு இலங்கை முழுவதையுமே சுமந்து செல்லும் சக்தி எனக்கு இருக்கிறது! (20)

அஹம் ப்ரஸ்ரவணஸ்தாய ராக₄வாயாத்ய மைதி₂லி ।
ப்ராபயிஷ்யாமி ஸக்ராய ஹவ்யம் ஹுதமிவாநல: ॥ (21)

த்₃ரக்ஷயஸ்யத்₃யைவ வைதே₃ஹி ராக₄வம் ஸஹலக்ஷமணம் ।
வ்யவஸாயஸமாயுக்தம் விஷ்ணும் தைத்₃யவதே₄ யத₂ா ॥ (22)

த்வத்₃த₃ர்ஸநக்ருதோத்ஸாஹமாஸ்ரமஸ்த₂ம் மஹாப₃லம் ।
புரந்த₃ரமிவாஸீநம் நக₃ராஜஸ்ய மூர்த₄நி ॥ (23)

ப்ருஷ்ட₂மாரோஹ மே தே₃வி மா விகாங்க்ஷஸ்வ ஸோப₄நே ।
யோக₃மந்விச்ச₂ ராமேண ஸஸாங்கேநேவ ரோஹிணீ ॥ (24)

கத₂யந்தீவ சந்த₃ரேண ஸங்க₃மிஷ்யஸி ரோஹிணீ ।
மத்ப்ருஷ்ட₂மதி₄ரோஹ த்வம் தராகாஸம் மஹார்ணவம் ॥ (25)

ந ஹி மே ஸம்ப்ரயாதஸ்ய த்வாமிதோ நயதோ₅ங்க₃நே ।
அநுக₃ந்தும் க₃திம் ஸக்தா: ஸர்வே லங்காநிவாஸிந: ॥ (26)

யதை₂வாஹமிஹ ப்ராப்தஸ்ததை₂வாஹமஸம்ஸயம் ।
யாஸ்யாமி பஸ்ய வைதே₃ஹி த்வாமுத்₃யம்ய விஹாயஸம் ॥ (27)

மைதி₂லீ து ஹரிஸ்ரேஷ்ட₂ாச்ச₂ருத்வா வசநமத்₃பு₄தம் ।
ஹர்ஷவிஸ்மிதஸர்வாங்கீ ஹநுமந்தமத₂ாப்₃ரவீத் ॥ (28)

ஹநுமந் தூ₃ரமத்₄வாநம் கத₂ம் மாம் வோ₆மிச்ச₂ஸி ।
ததே₃வ க₂லு தே மந்யே கபித்வம் ஹரியூத₂ப ॥ (29)

கத₂ம் வால்பஸாரீஸ்த்வம் மாமிதோ நேதுமிச்ச₂ஸி ।
ஸகாஸம் மாநவேந்த்ரஸ்ய ப₄ர்துர்மே ப்லவக₃ர்ஷப₄ ॥ (30)

ஸீதாயா வசநம் ஸ்ருத்வா ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ।
சிந்தயாமாஸ லக்ஷ்மீவாந் நவம் பரிப₄வம் க்ருதம் ॥ (31)

ந மே ஜாநாதி ஸத்த்வம் வா ப்ரப₄ாவம் வாஸிதேக்ஷணா ।
தஸ்மாத் பஸ்யது வைதே₃ஹீ யத்₃ரூபம் மம காமத: ॥ (32)

இதி ஸஞ்சிந்த்ய ஹநுமாம்ஸ்தத₃ா ப்லவக₃ஸத்தம: ।
த₃ர்ஸயாமாஸ வைதே₃ஹ்யா: ஸ்வம் ரூபமரிமர்த₃ந: ॥ (33)

ஸ தஸ்மாத் பாத₃பாத்₃தீ₄மாநாப்லுத்ய ப்லவக₃ர்ஷப₄: ।
ததோ வர்தி₄துமாரேபே₄ ஸீதாப்ரத்யயகாரணாத் ॥ (34)

வேள்வியில் சொரியப்படும் அவியுணவை இந்திரனுக்கு எடுத்துச் செல்லும் அக்னியைப் போல, தற்போது பிரஸ்ரவண மலையிலுள்ள இராமபிரானிடம், மைதிலி! இப்போதே தங்களைச் சேர்ப்பிக்கிறேன். (21)

மகாவிஷ்ணு, அசுரர்களை அழித்துக்கட்டுவதில் தீவிர முயற்சியுடன் இருப்பதைப் போல, இலக்குவனும் இராமனும் (இராவணனை அழிப்பதில்) ஊக்கமுள்ளவர்களாக இருப்பதை, இப்போதே காணப் போகிறீர்கள். (22)

பிரஸ்ரவணகிரி முகட்டில் ஆசிரமத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவரும், மிகவும் பலம் பொருந்தியவரும், தங்களைக் கண்டுவிடுவோம் என்ற நம்பிக்கையுடனும், தேவலோகத்தில் விளங்கும் தேவேந்திரனைப் போல் (விளங்குபவருமான இராமனைக் காணப் போகிறீர்கள்.) (23)

தேவி! மங்களமானவரே! என் முதுகில் ஏறிக் கொள்ளுங்கள்; என் சொற்களை நிராகரிக்க வேண்டாம். சந்திரனுடன் கூடியிருப்பதை விரும்பும் ரோகினியைப் போல, இராமனுடன் இணைவதற்கு ஆசைப்படுங்கள். (24)

'நான் ஸ்ரீராமனைப் பார்க்க வேண்டும்' என்று நீங்கள் சொன்னால் போதும்! உடனேயே, சந்திரனுடன் சேரும் ரோகினியைப் போல, இராமனிடம் போய்விடலாம்! தாங்கள் என் முதுகில் ஏறிக்கொண்டு, ஆகாய வழியாக பெருங்கடலைக் கடந்துவிடலாம். (அனுமானின் வேகத்தையும் செயல் துடிப்பையும் காட்டுகின்ற சொற்கள் இவை என்பது சான்றோர் கருத்து.) (25)

இலங்கையிலுள்ள எல்லோரும் ஒன்றுகூடி வந்தாலும், முதுகில் தங்களைச் சுமந்து கொண்டு செல்லும் என்னைப் பின்தொடர்வதற்குச் சக்தி படைத்தவர்கள் அல்லர். (26)

வைதேகி! பாருங்கள்! நான் இங்கே எவ்வாறு வந்து சேர்ந்தேனோ, அவ்வாறே (அவ்வளவு சுலபமாகவே) தங்களைச் சுமந்துகொண்டு நிச்சயமாகச் செல்லப் போகிறேன்." (27)

வானரோத்தமனிடமிருந்து ஆச்சரியம் விளைவிக்கும் இந்தச் சொற்களைக் கேட்டு, மகிழ்ச்சியால் உடல் முழுவதும் குதூகலிக்க, மாருதியைப் பார்த்து மைதிலி இவ்வாறு கூறினாள்— (28)

"ஆஞ்சநேயா! மிக நீண்ட தூரத்திற்கு என்னைச் சுமந்து கொண்டு செல்வதற்கு நீ விரும்புகிறாயே! வானரத் தலைவனே! இதுதான் உன் இயற்கையான வானரத்தனம் என்று எண்ணுகிறேன். (29)

வானர வீரனே! சிறிய உடல் படைத்த நீ, இங்கிருந்து என்னைக் கொண்டு போய், மனிதர்களுள் தேவேந்திரன் போன்ற என் கணவரிடம் விடுவதற்குத் துணிந்துவிட்டாயே!" (30)

வெற்றித் திருமகளோடு எப்போதும் விளங்கும் வாயுகுமாரனான அனுமான், சீதையின் சொற்களைக் கேட்டு, இதுவரையில் இல்லாதபடி, புதிதாக அவமானப்பட்டதாக எண்ணி கவலைப்பட்டார். (31)

கரிய கண்களைக் கொண்ட சீதாப் பிராட்டியார், நான் அளவற்ற பலமுடையவன் என்றும், பிறரால் செய்ய முடியாத காரியங்களையும் செய்யக்கூடியவன் என்று அறியமாட்டார். (அதனால்தான் என்னுடைய ஆற்றல் குறித்து சந்தேகப்படுகிறார்.) ஆகவே, நான் இஷ்டப்படி உருவங்களை எடுக்கக் கூடியவன் என்பதை வைதேகி இப்போது பார்க்கட்டும். (32)

- என்று யோசனை செய்து, எதிரிகளை வாட்டுபவரான அனுமான், தன்னுடைய உருவத்தை அப்போதே மைதிலிக்குக் காட்டினார். மிகவும் பலம் பொருந்தியவரும் வானர மகாபுத்திசாலியுமான அவர், அந்த மரத்தில் இருந்து சற்றுத் தொலைவில் சென்று, சீதைக்கு நம்பிக்கை உண்டாக்குவதற்காக வளர ஆரம்பித்தார். (33,34)

- மேருமந்த்ரஸங்காஸோ ப₃பெ₄ள தீப்தாநலப்ரப₄: ।
அக்த்ரதோ வ்யவதஸ்தே₂ ச ஸீதாயா வாநரோத்தம: ॥ (35)
- ஹரி: பர்வதஸங்காஸஸ்தாம்ரவக்த்ரோ மஹாப₃ல: ।
வஜ்ரத₃ம்ஷ்ட்ரநகே₂ா பீ₄மோ வைதே₃ஹிமித₃மப்₃ரவீத் ॥ (36)
- ஸபர்வதவநோத்₃தே₃ஸாம் ஸாட்டப்ராகாரதோரணாம் ।
லங்காமிமாம் ஸநாத₂ாம் வா நயிதும் ஸக்திரஸ்தி மே ॥ (37)
- தத₃வஸ்த₂ாப்யதாம் பு₃த்₃தி₄ரலம் தே₃வி விகாங்ஷயா ।
விஸோகம் குரு வைதே₃ஹி ராக₄வம் ஸஹலக்ஷமணம் ॥ (38)
- தம் த்₃ருஷ்ட்வாசலஸம்காஸமுவாச ஜநகாத்மஜா ।
பத்₃மபத்ரவிஸாலாக்ஷீ மாருதஸ்யௌரஸம் ஸுதம் ॥ (39)
- தவ ஸத்த்வம் ப₃லம் சைவ விஜாநாமி மஹாகபே ।
வாயோரிவ க₃தீம் சாபி தேஜஸ்சாக்₃நேரிவாத்₃ப₄தம் ॥ (40)
- ப்ராக்ருதோந்ய: கத₂ம் சேமாம் பூ₄மிமாக₃ந்நுமர்ஹதி ।
உத்₃தே₄ரப்ரமேயஸ்ய பாரம் வாநரபுங்க₃வ ॥ (41)
- ஜாநாமி க₃மநே ஸக்திம் நயநே சாபி தே மம ।
அவஸ்யம் ஸம்ப்ரத₄ார்யாஸு கார்யஸித்₃தி₄ர்மஹாத்மந: ॥ (42)
- அயுக்தம் து கபிஸ்ரேஷ்ட₂ மம க₃ந்தும் த்வயாநக₄ ।
வாயுவேக₃ஸவேக₃ஸ்ய வேகே₃ா மாம் மோஹயேத்தவ ॥ (43)
- அஹமாகாஸமாபந்நா ஹ்யுபர்யுபரி ஸாக₃ரம் ।
ப்ரபதேயம் ஹி தே ப்ருஷ்ட₂ாத்₃ப₄யாத்₃வேகே₃ந க₃ச்ச₂த: ॥ (44)
- பதிதா ஸாக₃ரே சாஹம் திமிநக்ரஜ்ஞாகுலே ।
ப₄வேயமாஸு விவஸா யாத₃ஸாமந்நமுத்தமம் ॥ (45)
- ந ச ஸக்ஷயே த்வயா ஸார்த₄ம் க₃ந்தும் ஸத்ருவிநாஸந ।
கலத்ரவதி ஸந்தே₃ஹஸ்த்வய்யபி ஸ்யாத₃ஸம்ஸய: ॥ (46)
- ஹ்ரியமாணாம் து மாம் த்₃ருஷ்ட்வா ராக்ஷஸா பீ₄மவிக்ரமா: ।
அநுக₃ச்சே₂யுராதி₃ஷ்டா ராவணேந து₃ராத்மநா ॥ (47)
- தைஸ்த்வம் பரிவ்ருத: ஸூரை: ஸூலமுத்₃க₃ரபாணிபி₄: ।
ப₄வேஸ்த்வம் ஸம்ஸயம் ப்ராப்தோ மயா வீர கலத்ரவாந் ॥ (48)
- ஸாயுத₄ா ப₃ஹவோ வ்யோம்நி ராக்ஷஸாஸ்த்வம் நிராயுத₄: ।
கத₂ம் ஸக்ஷயஸி ஸம்யாதும் மாம் சைவ பரிரக்ஷிதும் ॥ (49)

உத்தம வானரராகிய அவர், கொழுந்துவிட்டெரியும் அக்னியைப் போல ஒளிவீசிக் கொண்டு, மேரு, மந்தரம் முதலிய மலைகளைப் போல் (மிகப்பெரிய உருவத்தை ஏற்று) சீதையின் எதிரில் நின்றார். (35)

மலை போன்ற உடலையும், சிவந்த முகத்தையும், வஜ்ராயுதம் போன்ற கடைவாய்ப் பற்களையும், நகங்களையும் படைத்த பயங்கரமான தோற்றத்தையும், பேராற்றலையும் உடைய வானரர், வைதேகியைப் பார்த்து இவ்வாறு கூறினார்— (36)

“இந்த இலங்கையை, அதிலுள்ள மலைகள், காடுகள், கோட்டை-கொத்தளங்கள் மற்றும் இவைகளுக்குத் தலைவனோடும் அகழ்ந்து எடுத்துச் செல்லும் சக்தி எனக்கு உண்டு. (37)

எனவே, தேவி! நிச்சயமான முடிவு செய்யுங்கள்; என்னைப் புறக்கணித்தது போதும். இராம-லட்சுமணர்களைச் சோகமற்றவர்களாகச் செய்யுங்கள். (என் முதுகில் ஏறி உட்கார்ந்து கொண்டால், நான் அநாயாசமாக இராமனிடம் சேர்ப்பித்து விடுவேன்.)” (38)

வாயுதேவனின் சொந்த மகனான அவர், மலைபோல் பெருத்த உடலுடன் இருப்பதைப் பார்த்து, தாமரை இதழ் போல் அகன்ற கண்களைப் பெற்ற ஜானகி சொன்னாள்— (39)

“வானரோத்தமனே! உன்னுடைய பலத்தையும் பராக்கிரமத்தையும் நான் அறிவேன். வாயுவுக்கு ஒப்பான வேகத்தையும், அக்னிக்கு ஒப்பான ஆச்சரியமான தேஜஸையும் நன்றாக அறிவேன். (40)

வானரசிரேஷ்டனே! கடக்க முடியாத கடலைத் தாண்டி (உன்னைத் தவிர) வேறு யாரால் இந்த நகரத்திற்குள் வர முடியும்? (41)

என்னைச் சுமந்து கொண்டு வேகமாகப் போகும் ஆற்றல் உனக்கு உண்டு என்பதுகூட எனக்குத் தெரியும். (ஆனால், இப்போது செய்ய வேண்டியது என்ன?) ஸ்ரீராமசந்திரரின் காரியம் விரைவில் நிறைவேறுவதற்கான வழிமுறைகள் ஆராயப்பட வேண்டும். (42)

வானரசிரேஷ்டனே! குற்றமற்றவனே! உன்னுடன் நான் செல்வது என்பது பொருத்தமில்லாத செயல். காற்றைப் போல் கடுகிச் செல்லும் உன் வேகம், என்னை மயக்கமடையச் செய்துவிடும். (43)

கடலுக்கு மேலே ஆகாயத்தில் வேகமாகச் செல்லும்போது, உன் முதுகிலிருந்து பயத்தால் நடுங்கி, நான் விழுந்துவிடக் கூடுமல்லவா? (44)

திமிங்கிலம், முதலை, மீனினம் நிறைந்த சாகரத்தில் விழுந்த நான், என் நினைவிழந்து, சீக்கிரத்திலேயே நீர்வாழ் பிராணிகளுக்குச் சிறந்த உணவாகிவிடுவேன். (45)

எதிரிகளை நாசம் செய்பவனே! நான் உன்னுடன்கூடச் செல்வதற்கு உடன்படேன். ஒரு பெண்ணைச் சுமந்து கொண்டு செல்லும் உன்மேலும் சந்தேகம் ஏற்படும் என்பது நிச்சயம். (46)

நான் சுமந்து செல்லப்படுவதைப் பார்த்ததும், தீயவனான இராவணனால் அனுப்பப்பட்ட, பயங்கரமான ஆற்றலுடைய ராக்ஷஸர்கள், நம்மைப் பின்தொடர்ந்து வருவார்கள். (47)

வீரனே! பெண்ணாகிய என்னைக் காப்பதற்காக எடுத்துச் செல்லும் உன்னைச் சந்தேகித்து, சூலம், உலக்கை தாங்கிய சூரர்கள் உன்னைச் சூழ்ந்து கொள்வார்கள். (48)

ஆகாயத்தில் ஆயுதங்களோடு பலப்பல ராக்ஷஸர்கள். நீயோ, ஆயுதமில்லாதவன். அவர்களுடன் எதிர்த்து நின்று, என்னையும் காப்பாற்றுவதற்கு உன்னால் எப்படி முடியும்? (49)

யுத்₄யமாநஸ்ய ரக்ஷாபி₄ஸ்தவ தை: க்ருரகர்மபி₄: ।
ப்ரபதேயம் ஹி தே ப்ருஷ்ட₂ாத்₃ப₄யார்தா கபிஸத்தம் ॥ (50)

அத்₂ ரக்ஷாம்ஸி பீ₄மாநி மஹாந்தி ப₃லவந்தி ச ।
கத்₂ஞ்சித் ஸாம்பராயே த்வாம் ஜயேயு: கபிஸத்தம் ॥ (51)

அத்₂வா யுத்₄யமாநஸ்ய பதேயம் விமுக₂ஸ்ய தே ।
பதிதாம் ச க்ருஹீத்வா மாம் நயேயு: பாபராக்ஷஸா: ॥ (52)

மாம் வா ஹரேயுஸ்த்வத்₃ஹஸ்தாத்₃ விஸஸேயுரத்₂பி வா ।
அவ்யவஸ்தெ₂ள ஹி த்₃ருஸ்யேதே யுத்₃தே₄ ஜயபராஜயௌ ॥ (53)

அஹம் வாபி விபத்₃யேயம் ரக்ஷாபி₄ரபி₄தர்ஜிதா ।
த்வத்ப்ரயத்நோ ஹரிஸ்ரேஷ்ட₂ ப₄வேந்நிஷ்ப₂ல ஏவ து ॥ (54)

காமம் த்வமஸி பர்யாப்தோ நிறுந்தும் ஸர்வராக்ஷஸாந் ।
ராக₄வஸ்ய யஸோ ஹீயேத் த்வயா ஸஸ்தைஸ்து ராக்ஷஸை: ॥ (55)

அத்₂வாத்₃ய ரக்ஷாம்ஸி ந்யஸேயு: ஸம்வ்ருதே ஹி மாம் ।
யத்ர தே நாபி₄ஜாநீயுர்ஹரயோ நாபி ராக₄வௌ ॥ (56)

ஆரம்ப₄ஸ்து மத்₃ர்தே₂யம் ததஸ்தவ நிரர்த₂க: ।
த்வயா ஹி ஸஹ ராமஸ்ய மஹாநாக₃மநே கு₃ண: ॥ (57)

மயி ஜீவிதமாயத்தம் ராக₄வஸ்ய மஹாத்மந: ।
ப்₄ராத்ருணாம் ச மஹாப₃ாஹோ தவ ராஜகுலஸ்ய ச ॥ (58)

தௌ நிராஸௌ மத்₃ர்த₂ம் து ஸோகஸந்தாபகர்ஸிதௌ ।
ஸஹ ஸர்வர்க்ஷஹரிபி₄ஸ்த்யக்ஷயத: ப்ராணஸங்க்₃ரஹம் ॥ (59)

ப₄ர்த்துர்ப₄க்திம் புரஸ்க்ருத்ய ராமாத்₃ந்யஸ்ய வாநர ।
ந ஸ்ப்ருஸாமி ஸரீரம் து பும்ஸோ வாநரபுங்க₃வ ॥ (60)

யத்₃ஹம் க₃ாத்ரஸம்ஸ்பர்ஸம் ராவணஸ்ய ப₃லாத்₃க₃தா ।
அநீஸா கிம் கரிஷ்யாமி விநாத₂ா விவஸா ஸதீ ॥ (61)

யதி₃ ராமோ த₃ஸக்யீவமிஹ ஹத்வா ஸப₃ாந்த₄வம் ।
மாமிதோ க்ருஹ்ய க₃ச்சே₂த தத்தஸ்ய ஸத்₃ருஸம் ப₄வேத் ॥ (62)

ஸ்ருதா ஹி த்₃ருஷ்டாஸ்ச மயா பராக்ரமா
மஹாத்மநஸ்தஸ்ய ரணாவமர்தி₃ந: ।
ந தே₃வக₃ந்த₄ர்வபு₄ஜங்க₃ராக்ஷஸா:
ப₄வந்தி ராமேண ஸமா ஹி ஸம்யுகே₃ ॥ (63)

வானரோத்தமனே! கொடூரமான செயல்களைச் செய்யும் அந்த ராக்ஷஸர்களுடன் நீ போர் புரியும் போது பயத்தால் பீடிக்கப்பட்ட நான், உன் முதுகிலிருந்து கீழே விழுந்துவிடக் கூடுமல்லவா? (50)

அத்துடன், அந்த ராக்ஷஸர்கள் பலம் கொண்டவர்கள்; பேருருவம் படைத்தவர்கள்; பயங்கரமானவர்கள். வானரனே! அவர்கள் ஏதோ ஒருவிதமாக உன்னை ஜெயித்துவிடலாம். (51)

அல்லது, சண்டை போட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது, உன் கவனம் வேறு இடத்தில் இருக்கும் சமயத்தில், நான் கீழே விழுந்து விட்டேனானால், பாவிகளான ராக்ஷஸர்கள் என்னைக் கைப்பற்றிச் செல்வார்கள். (52)

உன் கையிலிருந்து என்னை இழுத்துச் செல்வார்கள். ஏன், கொல்லவும் செய்வார்கள். (அப்படியெல்லாம் நடப்பதற்கு விட்டுவிடுவேனா? - என்று கேட்காதே.) யுத்தத்தில் வெற்றி-தோல்வியை முன்கூட்டியே நிர்ணயிக்க முடியாது என்பது தெரிந்த விஷயம்தானே? (53)

அல்லது, ராக்ஷஸர்கள் மிரட்டித் துன்புறுத்தும்போது, நானே உயிரை விட்டு விடக்கூடும். (அப்படி நேர்ந்துவிட்டால்) உன் முயற்சி பலனில்லாமல் போய்விடுமே? (54)

எல்லா அரக்கர்களையும் கொல்வதற்கு நீ ஒருவனே போதும். ஆனால், உன்னால் ராக்ஷஸர்கள் கொல்லப்பட்டால் (பூண்டோடு அழிந்துபோனால்), அது இராகவனுடைய பெரும் புகழுக்கு இழுக்கல்லவா? (55)

அது மட்டுமா? என்னை அரக்கர்கள் சூழ்ந்து கொண்டு, வானரர்களும் இராம-லட்சுமணர்களும் அறியாத ஓர் இடத்தில் மறைத்து வைப்பார்கள். (56)

(அவ்வாறு ஆகிவிட்டால்,) எனக்காக ஆரம்பிக்கப்பட்ட உன்னுடைய இந்தப் பெரும் முயற்சி வீணாகிப் போய்விடுமே? ஆகவே, உன்னுடன்கூட ஸ்ரீராமன் இங்கே வருவதுதான் சாலச் சிறந்தது. (57)

பெருந்தோளனே! விசால மனம் படைத்த இராமனுடைய, அவருடைய சகோதரர்களுடைய, அதுபோன்று அரசகுலத்தினுடைய வாழ்வு, என்னை நம்பியிருக்கிறது. (58)

என்னைப் பற்றிய நம்பிக்கையை இழந்தால், ஆராத்துயரத்தினால் அல்லற்பட்டு அவ்விருவரும், எல்லா வானரர்களும், கரடிகளும் உயிரை விட்டு விடுவார்கள். (59)

வானரனே! பர்த்தாவிடம் உள்ள பக்தியினால் கூறுகிறேன். இராமபிரானைத் தவிர, வேறொரு ஆண்மகனின் உடலைத் தொடக்கூட மாட்டேன். (60)

இராவணன், (என்னைக் கதறக் கதற) பலவந்தமாக என்னைத் தொட்டுத் தூக்கிக் கொண்டு வந்தான். (காப்பாற்றுவதற்கு அப்போது என் அருகில் யாரும் இல்லாமல்) நான் தனியாக இருந்தேன். கணவர் அருகில் இல்லை. வேறு வழியில்லை. கற்பு விரதம் உடையவள்தான் என்றாலும், நான் வேறு என்ன செய்திருக்க முடியும்? (61)

இராமபிரான் இங்கே வந்து, பத்துத்தலை இராவணனை அவனது உறவினர்களுடன் கொன்று, என்னை இங்கிருந்து அழைத்துச் சென்றால், அதுதான் அவருக்கு அழகு. (62)

(அவரால், இராவணனை வெற்றிகொள்ள முடியுமா? என்ற சந்தேகம் எனக்கு இல்லை; ஏனென்றால்,) போர்க்களத்தில் எதிரிகளை வாட்டியெடுக்கும் அவருடைய எல்லையற்ற பராக்கிரமம் பற்றி நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்; (கண்களாலும்) பார்த்திருக்கிறேன். யுத்தத்தில், தேவ-கந்தர்வ-நாக-ராக்ஷஸர்கள் யாரும் அவருக்கு ஈடானவர்கள் அல்லர். (63)

ஸமீக்ஷய தம் ஸம்யதி சித்ரகார்முகம்
மஹாபுலம் வாஸவதுல்யவிக்ரமம் ।
ஸலக்ஷ்மணம் கோ விஷ்ணோத ராகுவம்
ஹுதாஸநம் தீப்தமிவாநிலேரிதம் ॥ (64)

ஸலக்ஷ்மணம் ராகுவமாஜிமர்துநம்
திஸாகஜம் மத்தமிவ வ்யவஸ்திதம் ।
ஸஹோத கோ வாநரமுக்ய ஸம்யுகே
யுக்யாந்தஸுர்யப்ரதிமம் ஸரார்சிஷம் ॥ (65)

ஸ மே ஹரிஸ்ரேஷ்டஸலக்ஷ்மணம் பதிம்
ஸயூதபம் க்ஷிப்ரமிஹோபபாத்ய ।
சிராய ராமம் ப்ரதி ஸோககர்ஸிதாம்
குருஷ்வ மாம் வாநரமுக்ய ஹர்ஷிதாம் ॥ (66)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
ஸுந்தரகாண்டே ஸப்தத்ரிம்ஸ: ஸர்க்ய: ॥

அஷ்டாத்ரிம்ஸ: ஸர்க்ய:

வாயஸவ்ருத்தாந்தகதநம்

தத: ஸ கபிஸார்தூலஸ்தேந வாக்யேந ஹர்ஷித: ।
ஸீதாமுவாச தச்ச்ருத்வா வாக்யம் வாக்யவிஸாரத: ॥ (1)

யுக்தரூபம் த்வயா தேவி புஷிதம் ஸுபுதூர்ஸநே ।
ஸத்ருஸம் ஸ்த்ரீஸ்வபூவஸ்ய ஸாத்வீநாம் விநயஸ்ய ச ॥ (2)

ஸ்த்ரீத்வாந்ந த்வம் ஸமர்தாஸி ஸாகூரம் வ்யதிவர்திதம் ।
மாமதிஷ்டாய விஸ்தீர்ணம் ஸதயோஜநமாயதம் ॥ (3)

த்விதீயம் காரணம் யச்ச பூரவீஷி விநயாந்விதே ।
ராமாதூந்யஸ்ய நார்ஹாமி ஸம்ஸ்பர்ஸமிதி ஜாநகி ॥ (4)

ஏதத்தே தேவி ஸத்ருஸம் பத்ந்யாஸ்தஸ்ய மஹாத்மந: ।
கா ஹ்யந்யா த்வாம்ருதே தேவி பூருயாத்வசநமீத்ருஸம் ॥ (5)

ஸ்ரோஷ்யதே சைவ காகுத்ஸ்த: ஸர்வம் நிரவஸேஷத: ।
சேஷடிதம் யத் த்வயா தேவி புஷிதம் ச மமாகூரத: ॥ (6)

காரணைர்புஹுபிதேவி ராமப்ரியசிகீர்ஷயா ।
ஸநேஹப்ரஸ்கந்நமநஸா மயைதத் ஸமுதீரிதம் ॥ (7)

லங்காயா துஷ்ப்ரவேஸத்வாத்துஸ்தரத்வாந்மஹோதூதே: ।
ஸாமர்த்யாதூத்மநஸ்சைவ மயைதத் ஸமுதீரிதம் ॥ (8)

கொழுந்து விட்டெரியும் நெருப்புடன் காற்று சேர்ந்தது போல, மிகவும் பலம் பொருந்தியவரும், தேவேந்திரனுக்கு நிகரான போர்த்திறன் உடையவரும், அற்புதமான வில்லைக் கொண்டவருமான அவர், இலக்குவனோடு போர்க்களத்தில் நின்றால், அவருடைய வேகத்தை யாரால்தான் தாங்கிக் கொள்ள முடியும்? (64)

வானரத் தலைவனே! அம்புகள் என்னும் கிரணங்களைக் கொண்ட பிரளயகால சூரியனைப் போன்றவரும், போரில் நாசம் விளைவிப்பவரும், மதம்கொண்ட திக்கஜத்தைப் போல் உறுதியானவருமான அவர், லட்சுமணனோடுகூட போர்க்களத்தில் நின்றால், யாரால் எதிர்கொள்ள முடியும்? (65)

வானரோத்தமனே! வெகுவிரைவில், சேனைகளோடும் இலக்குவனோடும் என் கணவரை இங்கே அழைத்துக் கொண்டு வா. வெகுகாலமாக இராமனை நினைத்து நினைத்து துயரத்தால் கசக்கிப் பிழியப்பட்டுள்ள என்னை மனமகிழ்ச்சியுடையவளாகச் செய்வாயாக." (66)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
முப்பத்தேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : முப்பத்தேட்டு

காகம் பற்றிய நிகழ்ச்சியைக் கூறுதல்

பேச்சில் வல்லவரான வானரவீரர், சீதையினுடைய சொற்களைக் கேட்டு மகிழ்ந்து, சீதாதேவியிடம் சொல்லலுற்றார்— (1)

"மங்களத் தோற்றமுடையவரே! இப்போது தாங்கள் பேசினீர்களே! தேவி! அது பெண்களுடைய சுபாவத்திற்கும், பதிவிரதைகளின் அடக்கத்திற்கும் ஏற்றதாக அமைந்திருந்தது. (2)

என் முதுகில் ஏறிக்கொண்டு நூறு யோஜனை விஸ்தீரணமுள்ள கடலைக் கடப்பதென்பது, தாங்கள் பெண் என்பதால் தங்களால் இயலாத செயல். (3)

விநயமுடையவரே! இரண்டாவதாக ஒரு காரணம் சொன்னீர்களே, 'இராமனைத் தவிர வேறொருவரைத் தொட மாட்டேன்' என்று. இது, பெருமகளாராகிய அவருடைய மனைவிக்குத் தகுந்ததான பேச்சு. தங்களைத் தவிர வேறு எந்தப் பெண்மணிதான் இவ்வாறு பேச முடியும்? (4,5)

என் முன்னால் தாங்கள் செய்தது, பேசியது எல்லாவற்றையும் மிச்சமீதி இல்லாமல் காருத்தன் கேட்கப் போகிறார். (நான், எதுவும் விட்டுப் போகாமல் விவரமாகச் சொல்வேன்.) (6)

தேவி! பல்வேறு காரணங்களாலும், ஸ்ரீராமனுக்குப் பிரியமானதைச் செய்யவேண்டும் என்ற ஆசையாலும் அன்பு நிறைந்த, களங்கமில்லாத மனத்துடன் நான் இவ்வாறு (என் முதுகில் ஏறிக் கொள்ளுங்கள் - என்று) சொன்னேன். (7)

இலங்கைக்குள் நுழைய முடியாது; கடலைக் கடக்க முடியாது. (ஆனால், இவ்வரிய செயல்களைச் செய்யும் தனி ஆற்றல்) செயல்திறன் என்னிடம் இருக்கிறது என்பதால், அவ்வாறு கூறினேன். (8)

இச்ச₂ாமி த்வாம் ஸமாநேதுமத்₃யைவ ரகு₄ப₃ந்து₄நா ।
கு₃ருஸ்நேஹேந ப₄க்த்யா ச நாந்யதை₂தது₃த₃ாஹ்ருதம் ॥ (9)

யதி₃ நோத்ஸஹஸே யாதும் மயா ஸார்த₄மநிந்தி₃தே ।
அபி₄ஜ்ஞாநம் ப்ரயச்ச₂ த்வம் ஜாநீயாத்₃ராக₄வோ ஹி யத் ॥ (10)

ஏவமுக்தா ஹநுமதா ஸீதா ஸுரஸுதோபமா ।
உவாச வசநம் மந்த₃ம் ப₃ாஷ்பப்ரக்₃ரதி₂தாசுரம் ॥ (11)

இத₃ம் ஸ்ரேஷ்ட₂மபி₄ஜ்ஞாநம் ப்₃ருயாஸ்த்வம் து மம ப்ரியம் ।
ஸைலஸ்ய சித்ரகூடஸ்ய பாதே₃ பூர்வோத்தரே புரா ॥ (12)

தாபஸாஸ்ரமவாஸிந்யா: ப்ராஜ்யமூலப₂லோத₃கே ।
தஸ்மிந் ஸித்₃த₄ாஸ்ரிதே தே₃ஸே மந்த₃ாகிந்யா ஹ்யதூ₃ரத: ॥ (13)

தஸ்யோபவநஷண்டே₃ஷு நாநாபுஷ்பஸுக₃ந்தி₄ஷு ।
விஹ்ருத்ய ஸலிலக்லிந்நா தவாங்கே ஸமுபாவிஸம் ॥ (14)

ததோ மாம்ஸஸமாயுக்தோ வாயஸ: பர்யதுண்ட₃யத் ।
தமஹம் லோஷ்டமுத்யம்ய வாரயாமி ஸ்ம வாயஸம் ॥ (15)

தூரயந் ஸ ச மாம் காகஸ்தத்ரைவ பரிலீயதே ।
ந சாப்யுபாரமந்மாம்ஸாத்₃ப₄க்ஷார்தீ₂ ப₃லிபே₄ஜந: ॥ (16)

உத்கர்ஷந்த்யாம் ச ரஸநாம் க்ருத்₃த₄ாயாம் மயி பக்ஷிணே ।
ஸ்ரஸ்யமாநே ச வஸநே ததோ த்₃ருஷ்டா த்வயா ஹ்யஹம் ॥ (17)

த்வயாபஹஸிதா சாஹம் க்ருத்₃த₄ா ஸம்லஜ்ஜிதா தத₂ா ।
ப₄க்ஷக்₃ர்தே₄ந காகேந த்₃ாரிதா த்வாமுபாகுதா ॥ (18)

ஆஸீநஸ்ய ச தே ஸ்ராந்தா புநருத்ஸங்க₃மாவிஸம் ।
க்ருத்₃யந்தீ ச ப்ரஹ்ருஷ்டேந த்வயாஹம் பரிஸாந்த்விதா ॥ (19)

ப₃ாஷ்பபூர்ணமுகீ₂ மந்த₃ம் சக்ஷுஷீ பரிமார்ஜதீ ।
லக்ஷிதாஹம் த்வயா நாத₂ வாயஸேந ப்ரகோபிதா ॥ (20)

பரிஸ்ரமாத் ப்ரஸுப்தா ச ராக₄வாங்கேப்யஹம் சிரம் ।
பர்யாயேண ப்ரஸுப்தஸ்ச மமாங்கே ப₄ரதாக்₃ரஜ: ॥ (21)

ஸ தத்ர புநரேவாத₂ வாயஸ: ஸமுபாகுமத் ।
தத: ஸுப்தப்ரபுத்₃த₄ாம் மாம் ராக₄வாங்காத் ஸமுத்தி₂தாம் ॥ (22)

வாயஸ: ஸஹஸாக₃ம்ய விரராத₃ ஸ்தநாந்தரே ।
புந: புநரதே₂ாத்பத்ய வித₃த₃ார ஸ மாம் ப்₄ருஸம் ॥ (23)

என் ஆசார்யனிடம் (இராகவனிடம்) உள்ள சிநேகத்தாலும் பக்தியாலும், தங்களை இப்போதே அழைத்துச் சென்றுவிட வேண்டும் என்ற இச்சையாலும், ஸ்ரீராமனிடம் நெருங்கிய உறவு கொண்ட என்னால் அவ்வாறு கூறப்பட்டது. வேறு எந்தக் காரணத்தாலும் அல்ல. (9)

என்னுடன் செல்வதற்குத் தாங்கள் உடன்படாவிட்டால் போகட்டும். தூயவரே! நான் தங்களைப் பார்த்துப் பேசினேன் என்பதற்கான, ஸ்ரீராமன் நம்பும்படியான சில அடையாளங்களைக் கொடுங்கள்.” (10)

அனுமான் இவ்வாறு கூறியதும், தேவமகள் போன்ற சீதை, கண்களில் நீரைப் பெருக்கிக் கொண்டு, தடுமாறும் சொற்களோடு, மெதுவாகக் கூறத் தொடங்கினாள்— (11)

“என் கணவரிடம், இந்த முக்கியமான அடையாளத்தைக் கூறுவாயாக. முன்னர் ஒருசமயம், சித்திரகூட மலையின் அடிவாரத்தில் வடகிழக்குப் பகுதியில், கனி-கிழங்கு-நீர் குறைவில்லாமல் கிடைப்பதால், ஆசிரமம் அமைத்துக் கொண்டு தபஸ்விகள் வாழ்ந்து வருவதும், மந்தாகினி நதியின் அருகில் உள்ளதும், சித்த புருஷர்கள் தங்குவதுமான அந்தப் பிரதேசத்தில், நந்தவனங்களில் திரிந்து, பலவகையான மலர்களின் நறுமணத்தை நுகர்ந்து, களைத்து, வியர்வை கொட்ட அவர் மடியில் உட்கார்ந்தேன். (12-14)

அப்போது, மாமிசம் விரும்பிய ஒரு காகம் என்னை அலகினால் கொத்திற்று. ஒரு மண்கட்டியை எடுத்து வீசி, அந்தக் காக்கையைத் துரத்த முயன்றேன். (15)

மாமிச உணவில் ஆசையுள்ள அந்தக் காகம் என் உடலைக் கிழித்தது. (விரட்டியும் போகாமல்) அங்கேயே சுற்றிக் கொண்டிருந்தது. மாமிசத்தை விரும்பிய அந்தக் காகம் சதையைப் பிடுங்குவதையும் நிறுத்தவில்லை. (16)

(17 முதல் 20 வரையிலான சுலோகங்கள் இராமனிடம் நேரில் பேசுவது போல் அமைந்துள்ளன.) அந்தப் பறவையினிடம் கோபம் கொண்டவளாகவும், ஒட்டியாணத்தை இறுகப் பற்றிக் கொண்டும், நழுவி விழும் உடையுடனும் இருந்த என்னை, அப்போது நீங்கள் பார்த்தீர்கள். (17)

(ஒரு காக்கையை ஓட்ட முடியவில்லையே, உன்னால்! - என்று) தாங்கள் பரிகாசம் செய்ததால், கோபமும் வெட்கமும் அடைந்த நான், உணவை விரும்பிய காகத்தால் துன்புறுத்தப்பட்டுத் தங்களையே அடைந்தேன். (18)

தாங்கள் அமர்ந்து கொண்டதும், தங்கள் மடியிலே படுத்துக் களைப்பாறினேன். என் கோபத்தைத் தணிப்பதற்காகத் தாங்கள் மனமுவந்து ஆறுதல் கூறினீர்கள். (19)

கண்களில் நீர் பெருகிற்று. மெதுவாகக் கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டேன். காகத்தினால் கோபப்படுத்தப்பட்ட என்னைத் தாங்கள் பார்த்தீர்கள். (20)

களைப்பினால், இராகவனுடைய மடியில் வெகுநேரம் தூங்கினேன். அதே போல, பரதனின் மூத்த சகோதரரான அவர் என் மடியில் படுத்து உறங்கினார். (21)

அப்போது, அந்தக் காகம் மறுபடியும் அங்கே வந்தது. விழித்துக் கொண்டு, இராகவனுடைய மடியிலிருந்து எழுந்திருந்த என்னை, அந்தக் காகம் வேகமாக வந்து, மார்பினிடையே கொத்திற்று. மீண்டும் மீண்டும் பாய்ந்து பாய்ந்து என்னைக் கொத்திக் கிழித்தது. (22,23)

- தத: ஸமுக்ஷிதோ ராமோ முக்தை: ஸோணிதபி₃ந்து₃பி₄: ।
வாயஸேந ததஸ்தேந புலவத் க்லிஸ்யமானயா ॥ (24)
- ஸ மயா பே₃தி₄த: ஸ்ரீமாந் ஸுக₂ஸுப்த: பரந்தப: ।
ஸ மாம் த்₃ருஷ்ட்வா மஹாபாஹுர்விதுந்நாம் ஸ்தநயோஸ்தத₃ா ॥ (25)
- ஆஸீவிஷ இவ க்ருத்₃த₄: ஸ்வஸந் வாக்யமப₄ாஷத ।
கேந தே நாக்₃நாஸோரு விஷதம் வை ஸ்தநாந்தரம் ॥ (26)
- க: க்ரீ₃தி ஸரோஷேண பஞ்சவக்த்ரேண பே₄ாகி₃நா ।
வீக்ஷமாணஸ்ததஸ்தம் வை வாயஸம் ஸமுதை₃க்ஷத ॥ (27)
- நகை₂: ஸருதி₄ரைஸ்தீக்ஷணைர்மாமேவாபி₄முக₂ம் ஸ்தி₂தம் ।
புத்ர: கில ஸ ஸக்ரஸ்ய வாயஸ: பததாம் வர: ॥ (28)
- த₄ராந்தரக₃த: ஸீக்₄ரம் பவநஸ்ய க₃தௌ ஸம: ।
ததஸ்தஸ்மிந் மஹாப₃ாஹு: கோபஸம்வர்திதேக்ஷண: ॥ (29)
- வாயஸே க்ருதவாந் க்ருராம் மதிம் மதிமதாம் வர: ।
ஸ த₃ர்ப₄ம் ஸம்ஸ்தராத்த₃க்₃ருஹய ப்₃ராஹ்மேணாஸ்த்ரேண யோஜயத் ॥ (30)
- ஸ தீ₃ப்த இவ காலாக்₃நிர்ஜஜ்வாலாபி₄முகே₂ா த்₃விஜம் ।
ஸ தம் ப்ரதீ₃ப்தம் சிக்ஷேப த்₃ர்ப₄ம் தம் வாயஸம் ப்ரதி ॥ (31)
- ததஸ்தம் வாயஸம் த்₃ர்ப₄: ஸோடம்ப₃ரோநுஜக₃ாம தம் ।
அநுஸ்ருப்தஸ்தத₃ா காகோ ஜக₃ாம விவித₄ாம் க₃திம் ॥ (32)
- த்ராணகாம இமம் லோகம் ஸர்வம் வை விசசார ஹ ।
ஸ பித்ரா ச பரித்யக்த: ஸுரை: ஸர்வைர்மஹர்ஷிபி₄: ॥ (33)
- த்ரீந்லோகாந் ஸம்பரிக்ரமய தமேவ ஸரணம் க₃த: ।
ஸ தம் நிபதிதம் பூ₄மௌ ஸரண்ய: ஸரணாக₃தம் ॥ (34)
- வத₄ர்ஹமபி காருத்ஸ்த₂: க்ருபயா பர்யபாலயத் ।
பரித்₃யூநம் விஷண்ணம் ச ஸ தமாயாந்தமப்₃ரவீத் ॥ (35)
- மோக₄ம் கர்தும் ந ஸக்யம் து ப்₃ராஹ்மஸ்த்ரம் தது₃ச்யதாம் ।
ஹிநஸ்து த₃க்ஷிணாக்ஷி த்வச்ச₂ர இத்யத₂ ஸோடப்₃ரவீத் ॥ (36)
- ததஸ்தஸ்யாக்ஷி காகஸ்ய ஹிநஸ்தி ஸ்ம ஸ த₃க்ஷிணம் ।
தத்வா ஸ த₃க்ஷிணம் நேத்ரம் ப்ராணேப்₄ய: பரிரக்ஷித: ॥ (37)
- ஸ ராமாய நமஸ்க்ருத்வா ராஜ்ஞே த₃ஸரத₂ாய ச ।
விஸ்ருஷ்டஸ்தேந வீரேண ப்ரதிபேதே₃ ஸ்வமாலயம் ॥ (38)
- மத்க்ருதே காகமாத்ரே து ப்₃ரஹ்மாஸ்த்ரம் ஸமுதீ₃ரிதம் ।
கஸ்மாத்₃யோ மாம் ஹரேத்த்வத்த: க்ஷமஸே தம் மஹீபதே ॥ (39)

காக்கையின் தாக்குதலால் ரத்தம் சொட்ட ஆரம்பித்து, இராமன் உடலையும் நனைத்தது. நன்றாகத் தூங்கிக் கொண்டிருந்தவரும், எதிரிகளை வாட்டுபவரும், திருவளர்செல்வருமான அவரை, காக்கையினால் மிகவும் துன்புறுத்தப்பட்ட நான் எழுப்பிவிட்டேன். பெருந்தோளரான அவர், கொத்திக் குதறப்பட்ட என் மார்பகங்களைப் பார்த்து ஆத்திரமடைந்து, காலசர்ப்பம் போல் பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டு சொன்னார்— 'பிரியே! உன்னுடைய மார்பகத்தைக் காயப்படுத்தியவன், யார்? (24-26)

மிகவும் சினத்துடன் வாயை அகலமாகத் திறந்து வைத்துக் கொண்டிருக்கும் மலைப்பாம்புடன் விளையாடுபவன் யார்?' உடனே, நாற்புறமும் கண்களைச் செலுத்தியபோது, ரத்தம் சொட்டும் கூரிய நகங்களோடு, என்னையே பார்த்தபடி நின்று கொண்டிருந்த அந்தக் காகத்தைப் பார்த்தார். பறவைகளில் சிறந்த அந்தக் காகம், இந்திரனுடைய குமாரனல்லவா? (27,28)

காற்றைப் போல் வேகம் கொண்ட அது, விரைவில் பூமியினுள் புகுந்து கொண்டது. கோபக்கனலால் சிவந்த கண்களை உடையவரும், அறிவாளிகளில் சிறந்தவருமான அவர், அந்தக் காகத்தின்பால் (தண்டனை கொடுப்பது என்ற) கடுமையான முடிவெடுத்தார். (29)

(தர்ப) ஆசனத்திலிருந்து ஒரு தர்பத்தை எடுத்து, பிரும்மாஸ்திரமாகச் செய்தார். (பிரும்மாஸ்திரத்திற்கு உரிய மந்திரங்களை ஜபித்து, அந்தப் புல்லினுள் பேராற்றலைச் செலுத்தினார்.) (30)

அது (தர்ப-பிரும்மாஸ்திரம்) காலாக்கினியைப் போல் நெருப்பைக் கக்கிக் கொண்டு, பறவையை நோக்கி நின்றது. அவர், ஜொலிக்கும் தர்பத்தைக் காகத்தின் மேல் ஏவினார். (31)

அப்போது, அந்த தர்பம், அந்தக் காகத்தை ஆகாயத்தில் பின்தொடர்ந்து சென்றது. காகம் (தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக) பல வழிகளைக் கையாண்டாலும், தர்பம் துரத்திக் கொண்டே போயிற்று. (32)

தன்னைக் காப்பாற்றுவாரைத் தேடி, இந்த உலகம் முழுவதும் அது அலைந்தது. தந்தையாலும் தேவர்களாலும் எல்லா முனிவர்களாலும் அது கைவிடப்பட்டது. (33)

மூன்று உலகங்களையும் நன்றாகச் சுற்றிவிட்டு, அவரையே (புரீராமபிரபுவையே) சரணமடைந்தது. பூமியில் விழுந்து அடைக்கலம் வேண்டிய அதை, அடைக்கலம் தரும் காசுத்தன், அது கொலைத் தண்டனைக்கு உரியதே ஆயினும், கருணையால் காப்பாற்றினார். களைத்தும் கவலையுடனும் வந்துகிடந்த அதைப் பார்த்து (புரீராமன்) கூறினார்— (34,35)

“பிரும்மாஸ்திரம் வீணாகப் போகக் கூடாது. 'உங்களது அஸ்திரம், என் வலது கண்ணைக் குறிவைக்கட்டும்' என்று சொல்” என்றதும், அது அவ்வாறே சொல்லிற்று. (36)

உடனே, அது (அஸ்திரம்) காகத்தின் வலது கண்ணைக் குறிவைத்துத் தாக்கியது. (நல்லவேளையாக) உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு, வலது கண்ணைக் கொடுத்துவிட்டு, இராமனுக்கும் தசரத மன்னனுக்கும் நமஸ்காரம் செய்துவிட்டு, வீரராமனால் அனுமதிக்கப்பட்டுத் தன் இருப்பிடம் நோக்கித் திரும்பிச் சென்றது. (37,38)

(39 முதல் 43 வரை உள்ள சுலோகங்கள் இராமனிடம் நேரில் கூறுவது போல் அமைந்துள்ளன.) எனக்காக, ஒரு காகத்தினிடம் பிரும்மாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தீர்கள். (காகம் செய்த குற்றமோ மிகச்சிறியது. ஆனால்,) தங்களிடமிருந்து என்னைக் கவர்ந்து சென்றவனை, (மிகப்பெரிய குற்றம் செய்துள்ள இராவணனை) மன்னரே! எதற்காக மன்னிக்கிறீர்கள்? (39)

ஸ குருஷ்வ மஹோத்ஸாஹ: க்ருபாம் மயி நரர்ஷப₄ ।
த்வயா நாத₂வதீ நாத₂ ஹ்யநாத₂ இவ த்ருஸ்யதே ॥ (40)

ஆந்ருஸம்ஸ்யம் பரோ த₄ர்மஸ்த்வத்த ஏவ மயா ஸ்ருத: ।
ஜாநாமி த்வாம் மஹாவீர்யம் மஹோத்ஸாஹம் மஹாபுலம் ॥ (41)

அபாரபாரமக்ஷோப்யம் க₃ாம்பீ₄ர்யாத்ஸாக₃ரோபமம் ।
ப₄ர்தாரம் ஸஸமுத்₃ராயா த₄ரண்யா வாஸவோபமம் ॥ (42)

ஏவமஸ்த்ரவித₃ாம் ஸ்ரேஷ்ட₂: ஸத்யவாந் புலவாநபி ।
கிமர்த₂மஸ்த்ரம் ரக்ஷஸ்ஸு ந யோஜயஸி ராக₄வ ॥ (43)

ந நாக₃ா நாபி க₃ந்த₄ர்வா நாஸுரா ந மருத₃க₃ணா: ।
ராமஸ்ய ஸமரே வேக₃ம் ஸக்தா: ப்ரதிஸமீஹிதும் ॥ (44)

தஸ்ய வீர்யவத: கஸ்சித்யத்யஸ்தி மயி ஸம்ப₄ரம: ।
கிமர்த₂ம் ந ஸரைஸ்தீக்ஷணை: க்ஷயம் நயதி ராக்ஷஸாந் ॥ (45)

ப₄ராத்ராதே₃ஸமாத₃ாய லக்ஷ்மணோ வா பரந்தப: ।
கஸ்ய ஹேதோர்ந மாம் வீர: பரித்ராதி மஹாபுல: ॥ (46)

யதி₃ தெள புருஷவ்யாக்₃ரௌ வாய்வக்₃நிஸமதேஜஸௌ ।
ஸுராணாமபி து₃ர்த₄ர்ஷௌ கிமர்த₂ம் மாமுபேக்ஷத: ॥ (47)

மமைவ து₃ஷ்க்ருதம் கிஞ்சிந்மஹத₃ஸ்தி ந ஸம்ஸய: ।
ஸமர்த₃ாவபி தெள யந்மாம் நாவேக்ஷேதே பரந்தபௌ ॥ (48)

வைதே₃ஹ்யா வசநம் ஸ்ருத்வா கருணம் ஸாஸ்ரு பு₄ஷிதம் ।
அத₂ாபு₃ரவீந்மஹாதேஜா ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ॥ (49)

த்வச்சே₂கவிமுகே₂ ராமோ தே₃வி ஸத்யேந மே ஸபே ।
ராமே து₃:க₂ாபி₄பந்நே ச லக்ஷ்மண: பரிதப்பயதே ॥ (50)

கத₂ஞ்சித்ப₄வதீ த்ருஷ்டா ந கால: பரிஸோசிதும் ।
இமம் முஹூர்தம் து₃க்க₂ாநாம் த்₃ரக்ஷ்யஸ்யந்தமநிந்தி₃தே ॥ (51)

தாவுபெ₄ள புருஷவ்யாக்₄ரௌ ராஜபுத்ரௌ மஹாபு₃லௌ ।
த்வத்த₃ர்ஸநக்ருதோத்ஸாஹௌ லங்காம் பு₄ஸ்மீகரிஷ்யத: ॥ (52)

ஹத்வா ச ஸமரே க்ருரம் ராவணம் ஸஹப₃ாந்த₄வம் ।
ராக₄வஸ்த்வாம் விஸாலாக்ஷி நேஷ்யதி ஸ்வாம் புரீம் ப்ரதி ॥ (53)

பு₃ருஹி யத்₃ராக₄வோ வாச்யோ லக்ஷ்மணஸ்ச மஹாபு₃ல: ।
ஸுக்₃ரீவோ வாபி தேஜஸ்வீ ஹரயோ₃பி ஸமாக₃தா: ॥ (54)

மனிதருள் காளை போன்ற பேராற்றல் கொண்டவரே! என்னிடம் கருணை காட்டுங்கள். பேரார்வம் கொண்டு முயலுங்கள். தாங்கள் இருக்கும்போது, நான் அநாதை போல் (தவித்துக் கொண்டு) இருக்கிறேனே? (40)

‘பிறர் துக்கப்படுவதைக் கண்டால், அதை அலட்சியப்படுத்தாமல் இருப்பதே தருமம்’ என்று தாங்களே கூறக் கேட்டிருக்கிறேன். (பிறர் துக்கத்தைக் குறைப்பதற்கு முயலவேண்டும் - என்பது கருத்து.) தாங்கள் அளவற்ற வீர்யம், உற்சாகம், பலம் உடையவர் என்பதையும், கம்பீரத் தன்மையால் கடக்க முடியாததும் வற்றச் செய்ய முடியாததுமான பெருங்கடலுக்கு நிகரானவர் என்றும், கடல்கூழ் உலகுக்குத் தலைவர் என்றும், தேவேந்திரனைப் போன்றவர் என்பதையும் நான் அறிவேன். (41,42)

இராகவா! அஸ்திரம் அறிந்தவர்களில் தலைமையானவர்; சத்தியம் தவறாதவர்; பலவானும்கூட. (இப்படியிருந்தும்) அரக்கர்கள் மேல் அஸ்திரத்தை செலுத்தாதது, ஏன்? (43)

நாக-கந்தர்வ-அசுர-மருத்கணங்கள் ஆகிய எவருமே யுத்தத்தில் இராமனுடைய வேகத்தை எதிர்த்துப் போரிடும் சக்தி உடையவர்கள் அல்லர். (44)

அந்த மாவீரருக்கு என்னிடம் உண்மையான அன்பு இருக்குமேயானால், கூர்மையான பாணங்களால், அரக்கர்களைக் கொன்று குவிக்காதது, ஏன்? (45)

(இராமன், தானே வராமல் போனாலும் போகட்டும்.) மிகவும் பலம் பொருந்தியவரும் எதிரிகளை வாட்டுபவருமான லட்சுமணன், அண்ணனின் உத்தரவைப் பெற்று வந்து, என்னைக் காப்பாற்றாமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம்? (46)

சிங்கம் போல் வீரம் படைத்தவர்களும், வாயு-அக்னிக்கு நிகரான தேஜஸ் உடையவர்களும், தேவர்களாலும் எதிர்க்க முடியாதவர்களுமான அவர்கள், என்னைப் பொருட்படுத்தவில்லை என்றால், நான் ஏதோ பெரிய பாவம் செய்திருக்கிறேன் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அதனால்தான் எதிரிகளை வாட்டும் அவர்கள் ஆற்றல் படைத்தவர்களாக இருந்தும்கூட, என்னைக் கவனிக்காமல் இருக்கிறார்கள்.” (47,48)

ஈனஸ்வரத்தில், கண்களில் நீர் வழிய, வைதேகி சொல்லியவற்றைக் கேட்டபின், மகாதேஜஸ்வியும் வாயுகுமாரனுமான அனுமான் பின்வருமாறு சொன்னார்— (49)

“தேவி! தங்களைப் பிரிந்த சோகத்தால், ஸ்ரீராமன் மற்ற விஷயங்களில் பராமுகமாக இருக்கிறார் என்பதை என்மேல் ஆணையாகக் கூறுகிறேன். இராமன் துயரத்தில் மூழ்கினால், இலக்குவரும் தவித்துப் போகிறார். (50)

எப்படியோ ஒருவாறாக, தாங்கள் காணப்பட்டுவிட்டீர்கள். வருத்தப்படுவதற்கு உரிய நேரமல்ல, இது. மாசற்றவரே! இப்போதே துக்கங்களின் முடிவைத் தாங்கள் காணப் போகிறீர்கள். (51)

சிங்கம் போன்ற அரசகுமாரர்களும், மகாபலம் பொருந்தியவர்களும், தங்களைக் காண்பதில் உற்சாகம் உடையவர்களுமான அவ்விருவரும், இலங்கையைச் சாம்பலாக்கிவிடப் போகிறார்கள். (52)

போர்க்களத்தில், உறவினர்களோடுகூட குரூரமனம் படைத்த இராவணனைக் கொன்று, அகல்விழியாய்! ஸ்ரீராகவன், தம் நகருக்குத் தங்களை அழைத்துச் செல்லப் போகிறார். (53)

இராமபிரானுக்கும், மகாபலசாலியான லட்சுமணனுக்கும், தேஜஸ்வியான சுகீவனுக்கும், கூடியுள்ள வானரர்களுக்கும் சொல்லவேண்டிய செய்தியைக் கூறுங்கள்.” (54)

- இத்யுக்தவதி தஸ்மிம்ஸ்ச ஸீதா ஸுரஸுதோபமா ।
உவாச ஸோகஸந்தப்தா ஹநுமந்தம் ப்லவங்க்யம் ॥ (55)
- கௌஸல்யா லோகப₄ர்தாரம் ஸுஷுவே யம் மநஸ்விநீ ।
தம் மமார்தே₂ ஸுக₂ம் ப்ருச்ச₂ ஸிரஸா சாபி₄வாத்ய ॥ (56)
- ஸ்ரஜஸ்ச ஸர்வரத்நாநி ப்ரியா யாஸ்ச வராங்க்யநா: ।
ஐஸ்வர்யம் ச விஸாலாயாம் ப்ருதி₂வ்யாமபி து₃ர்லப₄ம் ॥ (57)
- பிதரம் மாதரம் சைவ ஸம்மாந்யாபி₄ப்ரஸாத்ய ச ।
அநுப்ரவ்ரஜிதோ ராமம் ஸுமித்ரா யேந ஸுப்ரஜா: ॥ (58)
- ஆநுகூல்யேந த₄ர்மாத்மா த்யக்த்வா ஸுக₂மநுத்தமம் ।
அநுக₃ச்ச₂தி காகுத்ஸ்த₂ம் ப்₄ராதரம் பாலயந் வநே ॥ (59)
- ஸிம்ஹஸ்கந்தே₄ மஹாபு₃ஹுர்மநஸ்வீ ப்ரியத₃ர்ஸந: ।
பித்ருவத்₃வர்ததே ராமே மாத்ருவந்மாம் ஸமாசரந் ॥ (60)
- ஹரியமாணாம் தத₃ா வீரோ ந து மாம் வேத₃ லக்ஷ்மண: ।
வ்ருத்₃தே₄பஸேவீ லக்ஷ்மீவாஞ்ஸக்தோ ந ப₃ஹு ப₄ாஷிதா ॥ (61)
- ராஜபுத்ர: ப்ரிய: ஸ்ரேஷ்ட₂: ஸத்₃ருஸ: ஸ்வஸுரஸ்ய மே ।
மத்த: ப்ரியதரோ நித்யம் ப்₄ராதா ராமஸ்ய லக்ஷ்மண: ॥ (62)
- நியுக்தோ து₄ரி யஸ்யாம் து தாமுத்₃வஹதி வீர்யவாந் ।
யம் த்₃ருஷ்ட்வா ராக₄வோ நைவ வ்ருத்தமார்யமநுஸ்மரேத் ॥ (63)
- ஸ மமார்த₂ாய குஸலம் வக்தவ்யோ வசநாந்மம ।
ம்ருது₃ர்நித்யம் ஸுசிர்த்₃க்ஷ: ப்ரியோ ராமஸ்ய லக்ஷ்மண: ॥ (64)
- யத₂ா ஹி வாநரஸ்ரேஷ்ட₂ து₃:க₂க்ஷயகரோ ப₄வேத் ।
த்வமஸ்மிந் கார்யநிர்யோகே₃ ப்ரமாணம் ஹரிஸத்தம ॥ (65)
- ராக₄வஸ்த்வத்ஸமாரம்ப₄ந்மயி யத்நபரோ ப₄வேத் ।
இத₃ம் ப்₃ருயாஸ்ச மே நாத₂ம் ஸூரம் ராமம் புந: புந: ॥ (66)
- ஜீவிதம் த₄ாரயிஷ்யாமி மாஸம் த₃ஸரத₂ாத்மஜ ।
ஊர்த்₂வம் மாஸாந்ந ஜீவேயம் ஸத்யேநாஹம் ப்₃ரவீமி தே ॥ (67)
- ராவணேநோபருத்₃த₄ாம் மாம் நிக்ருத்யா பாபகர்மணா ।
த்ராதுமர்ஹஸி வீர த்வம் பாதாலாதி₃வ கௌஸிகீம் ॥ (68)
- ததோ வஸ்த்ரக₃தம் முக்த்வா தி₃வ்யம் சூட₃ாமணிம் ஸுப₄ம் ।
ப்ரதே₃யோ ராக₄வாயேதி ஸீதா ஹநுமதே த₃தெ₃ள ॥ (69)

இவ்வாறு சொல்லப்பட்டதும், தேவமங்கை போன்ற சீதை, சோகத்தால் வெந்து, அனுமானிடம் சொன்னாள்— (55)

“நல்மனம் படைத்த கௌசல்யை, உலகரட்சகராக எவரைப் பெற்றாரோ, அவரை, நான் நலன் விசாரித்ததாகக் கூறு. என்பொருட்டு தலையாலும் வணங்கு. (56)

மாலைகள், இரத்தினங்கள், அன்பு கொண்ட பெண்மணிகள், விசாலமான இந்த மண்ணுலகில் அடைய முடியாத மாபெரும் சம்பத்து ஆகிய இவைகளைத் துறந்து, தந்தையையும் தாய்மார்களையும் வணங்கி அனுமதி பெற்றுக் கொண்டு, இராமனைப் பின்தொடர்ந்து வந்தாரோ, எவரால், ‘நன்மகனைப் பெற்றவள்’ என்ற புகழை சமித்திரை அடைந்தாரோ, அவர் மிக உயர்ந்த சுகபோகங்களைத் துறந்து, சகோதரரான இராமனுக்குக் காட்டிலும் தொண்டு செய்வதற்காகக் கூடவே பின்தொடர்ந்து வந்திருப்பவர். (57-59)

சிங்கத்தைப் போன்று (வலிமையான) தோளும், நீண்ட கைகளும் உடையவர்; விசாலமனம் கொண்டவர்; அன்பான தோற்றமுடையவர்; இராமனைத் தந்தையைப் போலவும், என்னைத் தாய் போலவும் கருதி நடப்பவர். (60)

(அப்படிப்பட்ட) வீர லட்சுமணன், நான் கவர்ந்து செல்லப்பட்டேன் என்பதை அப்போது அறியார். பெரியோர்களுக்குப் பணிவிடை செய்பவர்; திருவளர்செல்வர்; சக்தியுடையவர்; அதிகமாகப் பேசாதவர். அரசகுமாரராகிய அவர், அன்புடையவர்; உயர்ந்தவர்; எனக்கு மாமனார் போன்று பாதுகாவலாக இருப்பவர்; இராமனுக்கு, என்னைக் காட்டிலும் உடன்பிறந்த லட்சுமணனிடம் அதிக அன்பு உண்டு. (61,62)

பளுவான எந்த வேலையைக் கொடுத்தாலும், அதை நல்ல முறையில் நிர்வகித்துக் காட்டுவார்; வீர்யம் மிக்கவர். (அருகில் இருக்கும்) அவரைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதாலேயே, தந்தை காலமாகிவிட்டதையும் இராமன் நினைக்காதிருக்கிறார். (63)

லட்சுமணன், இராமனுக்கு மிகவும் பிரியமானவர்; மிருதுவான இயல்புடையவர்; எப்போதும் (குணக்குறைகள் இல்லாமல்) தூய்மையுடன் இருப்பவர்; நிபுணர். (அவரிடம்) என்னை நினைவில் கொள்ளவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொண்டதாகச் சொல்லு; நலம் விசாரித்ததையும் கூறு. (லட்சுமணனைப் பற்றி நான் எவ்வளவு விரிவாகச் சொன்னாலும், அவரைப் பற்றி முழுமையாகச் சொன்னதாக ஆகாது.) (64)

வானரசிரேஷ்டனே! எப்படிச் செய்தால் (என்னுடைய) துக்கம் அழிந்துபோகுமோ, அவ்வாறு செய்ய வேண்டிய செயல்பாடுகளை, நீயே கவனித்துச் செய்ய வேண்டியது. (65)

உன்னுடைய முயற்சியால் இராகவன், என் விஷயத்தில் உடனடியாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இந்த (இனி சொல்லப்போகும்) ஒரு விஷயத்தை, சூரரும் என் தலைவருமான இராமபிரானிடம் வலியுறுத்திக் கூறவேண்டும். (66)

தசரதகுமாரரே! இன்னும் ஒரு மாதம் என் உயிரைத் தாங்கிக் கொண்டிருப்பேன்; ஒரு மாதத்திற்கு மேல் நான் பிழைத்திருக்க மாட்டேன் - என்பதைச் சத்தியமாகத் தங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (67)

முன்பு, கௌசிகியைப் பாதாளத்திலிருந்து (பூமீந் நாராயணன்) மீட்டு வந்ததைப் போல, பாவியான இராவணனால் வஞ்சிக்கப்பட்டு, இங்கே (அசோகவனத்தில்) சிறை வைக்கப்பட்டிருக்கும் என்னை, வீரரான தாங்கள் காப்பாற்றக் கடமைப்பட்டிருக்கிறீர்கள்.” உடனே, துணியில் முடித்து வைக்கப்பட்டிருந்த தெய்விகமும் மங்களமும் பொருந்திய சூடாமணியை எடுத்து, ‘இராகவனிடம் கொடுப்பாயாக’ என்று கூறி, சீதை அனுமானிடம் கொடுத்தாள். (68,69)

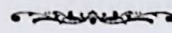
ப்ரதிக்குஹ்ய ததோ வீரோ மணிரத்நமநுத்தமம் ।
அங்குல்யா யோஜயாமாஸ ந ஹ்யஸ்ய ப்ராபுவத்₄பு₄ஜ: ॥ (70)

மணிரத்நம் கபிவர: ப்ரதிக்குஹ்யாபி₄வா₄த்ய ச ।
ஸீதாம் ப்ரத்யக்ஷிணம் க்ருத்வா ப்ரணத: பார்ஸ்வத: ஸ்தி₂த: ॥ (71)

ஹர்ஷேண மஹதா யுக்த: ஸீதாத்₃ரஸநஜேந ஸ: ।
ஹ்ருத்யேந க₃தோ ராமம் ஸாரீரேண து நிஷ்டி₂த: ॥ (72)

மணிவரமுபக்₃ருஹ்ய தம் மஹார்ஹம் ஜநகந்ருபாத்மஜயா த்₄ருதம் ப்ரபுவாத் ।
கிரிரிவ பவநாவதூ₄தமுத்த: ஸுகி₂தமநா: ப்ரதிஸங்க்ரமம் ப்ரபேதே₃ ॥ (73)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகியே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ அஷ்டாத்₃ரிம்ஸ: ஸர்க்₃: ॥

ஏகோந்சத்வாரிம்ஸ: ஸர்க்₃:

ஹநாமத்ஸந்தே₃ஸ:

மணிம் த்₃த்வா தத: ஸீதா ஹநுமந்தமத₂ாப்₃ரவீத் ।
அபி₄ஜ்ஞாநமபி₄ஜ்ஞாதமேதத்₃ராமஸ்ய தத்த்வத: ॥ (1)

மணிம் து த்₃ருஷ்ட்வா ராமோ வை த்ரயாணாம் ஸம்ஸம்ரிஷ்யதி ।
வீரோ ஜநந்யா மம ச ராஜ்ஞோ த்₃ஸரத₂ஸ்ய ச ॥ (2)

ஸ பூ₄யஸ்த்வம் ஸமுத்ஸாஹே சோதி₃தோ ஹரிஸத்தம ।
அஸ்மிந் கார்யஸமாரம்பே₄ ப்ரசிந்தய யதுத்தரம் ॥ (3)

த்வமஸ்மிந் கார்யநிர்யோகே₃ ப்ரமாணம் ஹரிஸத்தம ।
தஸ்ய சிந்தய யோ யத்நோ து₃:க₂ஷ்யகரோ ப₄வேத் ॥ (4)

ஹநுமந் யத்நமாஸ்த₂ாய து₃:க₂ஷ்யகரோ ப₄வ ।
ஸ ததே₂தி ப்ரதிஜ்ஞாய மாருதி₃ர்பீ₄மவிக்ரம: ॥ (5)

ஸிரஸாவந்த்₃ய வைதே₃ஹீம் க₃மநாயோபசக்ரமே ।
ஜ்ஞாத்வா ஸம்ப்ரஸ்தி₂தம் தே₃வீ வாநரம் மாருதாத்மஜம் ॥ (6)

பூ₃ஷ்பக₃த்₃க₃த்யா வாசா மைதி₂லீ வாக்யமப்₃ரவீத் ।
குஸலம் ஹநுமந் ப்₃ருயா: ஸஹிதௌ ராமலக்ஷ்மணௌ ॥ (7)

ஸக்யீவம் ச ஸஹாமாத்யம் வ்ருத்₃த₄ந் ஸர்வாம்ஸ வானராந் ।
ப்₃ருயாஸ்த்வம் வானரஸ்ரேஷ்ட₂ குஸலம் த₄ர்மஸம்ஹிதம் ॥ (8)

யத₂ா ஸ ச மஹாப₃ாஹூர்மாம் தாரயதி ராக₄வ: ।
அஸ்மாத்₃ து₃:க₂ாம்பு₃ஸம்ரோத₄ாத் த்வம் ஸமாத₄ாதுமர்ஹஸி ॥ (9)

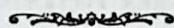
மிக உயர்ந்ததான அந்தச் சூடாமணியைப் பெற்றுக் கொண்டு, தன் விரலில் அணிந்து கொண்டார். அது (நழுவி விடாதபடி) அவருடைய கைக்குப் பொருத்தமாக இருந்தது. (70)

அனுமான், மிகச்சிறந்த சூடாமணியைப் பெற்றுக் கொண்டு, வலப்பக்கத்தில் இருந்த பிராட்டியை அடக்கத்துடன் வணங்கிவிட்டு அருகில் நின்றார். (71)

சீதையைத் தரிசித்துவிட்ட மகத்தான சந்தோஷத்தால் உடல் இங்கே இருந்தாலும், நெஞ்சத்தால் இராமபிரானை அடைந்தார், மாருதி. (72)

ஜனககுமாரியால் மிகவும் பிரியத்தோடு அணியப்பட்டிருந்ததும், மிக்க பெருமைக்கு உரியதுமான அந்த உயர்ந்த மணியைப் பெற்றுக் கொண்டதும், பேய்க்காற்றிலிருந்து விடுபட்ட மலையைப் போன்று, நிம்மதியடைந்த மனத்தோடு, திரும்பிப் போவதைப் பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்கினார், அனுமான். (73)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
முப்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

**ஸர்க்கம் : முப்பத்தொன்பது
அனுமானுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட செய்தி**

சூடாமணியைக் கொடுத்துவிட்டு சீதை, அனுமானைப் பார்த்துக் கூறினாள்— “இந்த அடையாளம் இராமனுக்கு நன்றாகத் தெரியும். (1)

இதைப் பார்த்ததும், வீரரான இராமன் மூன்று பேர்களை, அதாவது என்னைப் பெற்ற தாயையும், ஜனகரையும், தசரதரையும் நினைவு கொள்வார். அத்துடன், என்னைப் பற்றிய நினைவும்கூட ஏற்படும். (2)

வானரோத்தமனே! நீ அவரை மறுபடியும் தூண்டிவிட்டு உற்சாகப்படுத்த வேண்டும். இப்போது துவக்கப்பட்டுள்ள இந்தக் காரியத்தில், மேற்கொண்டு நடக்கவேண்டியதைப் பற்றி சிந்தனை செய். (3)

இந்தப் பணியைச் செய்து முடிப்பதில், நீதான் தனிக்கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஆகவே, எம்மாதிரியான செயல்திட்டத்தால் என் துயரத்திற்கு முடிவு ஏற்படும் என்பதைப் பற்றி ஆலோசிப்பாய். (4)

அனுமானே! என் துயரத்தை அழிக்கும் முயற்சியில் முனைந்து நிற்பாயாக.” மாருதி புறப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதைத் தெரிந்துகொண்ட மைதிலி, நீர் வழியும் கண்களுடன், குரல் தழுதழுக்கக் கூறினாள்— “அனுமானே! இராம-லட்சுமணர்களை நான் நலன் விசாரித்ததாகக் கூறு. சக்ரீவன், அவருடைய அமைச்சர்கள், எல்லா முதிய வானர்கள் முதலியோரை, அவரவர் நிலைக்கு ஏற்ற நெறிப்படி, நான் நலம் விசாரித்ததாகக் கூறுவாயாக. (5-8)

பெருந்தோளரான ரகுநாதன், இந்தத் துயரக்கடலிலிருந்து என்னைக் கரையேற்றும்படியாகச் செய்ய வேண்டியது, உன்னுடைய பொறுப்பு. (9)

ஜீவந்தீம் மாம் யத₂ ராம: ஸம்ப₄வயதி கீர்திமாந் ।
தத் தத₂ ஹநுமந் வாச்யோ வாசா த₄ர்மமவாப்நுஹி ॥ (10)

நித்யமுத்ஸாஹயுக்தாஸ்ச வாச: ஸ்ருத்வா த்வயேரிதா: ।
வர்தி₄ஷ்யதே த₃ஸரதே₂: பௌருஷம் மத₃வாப்தயே ॥ (11)

மத்ஸந்தே₃ஸயுதா வாசஸ்த்வத்த: ஸ்ருத்வைவ ராக₄வ: ।
பராக்ரமே மதிம் வீரோ விதி₄வத் ஸம்வித₄ஸ்யதி ॥ (12)

ஸீதாயா வசநம் ஸ்ருத்வா ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ।
ஸிரஸ்யஞ்ஜலிமாத₄ய வாக்யமுத்தரமப்₃ரவீத் ॥ (13)

க்ஷிப்ரமேஷ்யதி காகுத்ஸ்தே₂ ஹர்ய்ருக்ஷப்ரவரைர்வ்ருத: ।
யஸ்தே யுதி₄ விஜித்யாரீந் ஸோகம் வ்யபநயிஷ்யதி ॥ (14)

ந ஹி பஸ்யாமி மர்த்யேஷு நாமரேஷ்வஸுரேஷு வா ।
யஸ்தஸ்ய க்ஷிபதோ ப₃ாணாந் ஸ்த₂ாதுமுத்ஸஹதே₃க்₃ரத: ॥ (15)

அப்யர்கமபி பர்ஜந்யமபி வைவஸ்வதம் யமம் ।
ஸ ஹி ஸோ₆ம ரணே ஸக்தஸ்தவ ஹேதோர்விஸேஷத: ॥ (16)

ஸ ஹி ஸாக₃ரபர்யந்தாம் மஹீம் ஸாஸிதுமர்ஹதி ।
த்வந்நிமித்தோ ஹி ராமஸ்ய ஜயோ ஜநகநந்தி₃நி ॥ (17)

தஸ்ய தத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா ஸம்யக்ஸத்யம் ஸுப₄ாஷிதம் ।
ஜாநகீ ப₃ஹு மேநோத₂ வசநம் சேத₃மப்₃ரவீத் ॥ (18)

ததஸ்தம் ப்ரஸ்தி₂தம் ஸீதா வீக்ஷமாணா புந: புந: ।
ப₄ர்த்ருஸ்நேஹாந்விதம் வாக்யம் ஸௌஹார்த₃ாத₃நுமாநயத் ॥ (19)

யதி₃ வா மந்யஸே வீர வஸைகாஹமரிந்த₃ம ।
கஸ்மிம்ஸ்சித்ஸம்வ்ருதே தே₃ஸே விஸ்ராந்த: ஸ்வோ க₃மிஷ்யஸி ॥ (20)

மம சைவால்பப₄ாக்₃யாயா: ஸாந்நித₄யாத்தவ வாநர ।
அஸ்ய ஸோகஸ்ய மஹதோ முஹூர்தம் மோக்ஷணம் ப₄வேத் ॥ (21)

க₃தே ஹி ஹரிஸார்த₃ால புநராக₃மநாய து ।
ப்ராணாநாமபி ஸந்தே₃ஹோ மம ஸ்யாந்நாத்ர ஸம்ஸய: ॥ (22)

தவாத்₃ஸநஜ: ஸோகோ பூ₄யோ மாம் பரிதாபயேத் ।
து₃:க₂ாத்₃து₃:க₂பராம்ருஷ்டாம் தீ₃பயந்நிவ வாநர ॥ (23)

அயம் ச வீர ஸந்தே₃ஹஸ்திஷ்ட₂தீவ மமாக்₃ரத: ।
ஸுமஹாம்ஸ்த்வத் ஸஹாயேஷு ஹர்ய்ருக்ஷேஷு ஹரீஸ்வர ॥ (24)

கத₂ம் நு க₃லு து₃ஷ்பாரம் தரிஷ்யந்தி மஹோத₃தி₄ம் ।
தாநி ஹர்ய்ருக்ஷஸைந்யாநி தெள வா நரவராத்மஜௌ ॥ (25)

கீர்த்திமானான பூரீராமன், நான் உயிரோடிருக்கும்போதே என்னைப் பார்க்கும்படியான வழிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் - என்று கூறு. (இந்த உபகாரத்தைச் செய்தால்) வாக்கினால் தரும் செய்த புண்ணியத்தை நீ அடைவாய். (10)

நாள்தோறும் உன்னால் சொல்லப்படும் உற்சாகமூட்டும் சொற்களால், என்னை அடைவதில் இராமனுடைய பேரார்வம் வளர்ந்து கொண்டே போகும். (11)

என் செய்தியையும், விளக்கமான உன் சொற்களையும் கேட்டதுமே, வீரராமன் தன் பேராற்றலைக் காட்டவேண்டும் என்று உறுதியாகத் திட்டம் தீட்டுவார்.” (12)

சீதையின் சொற்களைக் கேட்ட மாருதி, தலைமேல் கையைக் கூப்பிக் கொண்டு பதில் கூறினார்— (13)

“வானர-கரடி வீரர்களுடன் காகுத்தன் விரைவில் வரப்போகிறார். எதிரிகளை யுத்தத்தில் வென்று, தங்கள் சோகத்தை விரட்டியடிக்கப் போகிறார். (14)

அவரால் செலுத்தப்படும் பாணங்களுக்கு எதிரில் நின்று தாங்கிக்கொள்ளக் கூடியவரை, மனிதர்களிலோ, தேவர்களிலோ, அசுரர்களிலோ நான் காணவில்லை. (15)

குறிப்பாக, தங்கள் நிமித்தமாக சூரியனையும், மேகக் கூட்டங்களின் தலைவனான இந்திரனையும், வைவஸ்வத யமனையும் யுத்தத்தில் எதிர்கொள்ளக் கூடியவர், அவர். (16)

ஜனகர் புதல்வியே! பெருங்கடலை எல்லையாகவுடைய உலகம் முழுவதையும் ஆட்சிபுரியக் கூடியவர், அவர். அப்படிப்பட்ட இராமபிரானுக்குத் தங்களால்தான் வெற்றி வந்து சேர்கிறது.” (17)

நன்றாகவும் சத்தியமாகவும் தெளிவாகவும் அவர் (ஆஞ்சநேயர்) பேசியதைக் கேட்டு, ஜானகி அவரை உயர்வாக மதித்து, பின்வரும் சொற்களைக் கூறினாள். (18)

அவர் புறப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதை மீண்டும் மீண்டும் பார்த்த சீதை, தன் கணவரிடம் அனுமானுக்கு உள்ள பிரியத்தைக் காட்டும் வார்த்தைகளைக் கேட்டு மனமகிழ்ந்து கூறினாள்— (19)

“எதிரிகளை அடக்குபவனே! நீ விரும்பினால், ஒரு நாள் இங்கே மறைவான ஓர் இடத்தில் தங்கி இளைப்பாறிய பின் நாளைக்குப் போகலாமே? (20)

வானரா! துர்ப்பாக்கியசாலியான என் அருகில் நீ இருந்தால், இந்தப் பெரும் துயரத்திலிருந்து கொஞ்ச நேரத்திற்கு விடுதலை கிடைக்கும். (21)

வானர வீரனே! நீ சென்று திரும்பி வரும் வரையில் என் உயிர் இருக்குமா? என்பது சந்தேகம்தான். இதில் ஐயமில்லை. (22)

ஒரு துயரத்திலிருந்து இன்னொரு துயரம் தூண்டிவிடப்பட்டதைப் போல, இனி உன்னைப் பார்க்காததால் ஏற்படும் துக்கம், என்னை மிகவும் வருத்தப் போகிறது. (23)

ஆனால், வீரனே! ஒரு சந்தேகம் மட்டும் என் முன்னால் நிற்கிறது. உனக்கு உதவியாக வரும் ஏராளமான வானரர்களும், கரடிகளும், அரசகுமாரர்கள் இருவரும், எல்லை காண முடியாத மாபெரும் கடலை எவ்வாறு கடந்து வருவார்கள்? (24,25)

தரயாணாமேவ பூ₄தாநாம் ஸாக₃ரஸ்யாஸ்ய லங்க₄நே ।
 ஸக்தி: ஸ்யாத்₃வைநதேயஸ்ய தவ வா மாருதஸ்ய வா ॥ (26)

தத₃ஸ்மிந் கார்யநிர்யோகே₃ வீரைவம் து₃ரதிக்ரமே ।
 கிம் பஸ்யஸி ஸமாத₄நம் த்வம் ஹி கார்யவித்யாம் வர: ॥ (27)

காமமஸ்ய த்வமேவைக: கார்யஸ்ய பரிஸாத₄நே ।
 பர்யாப்த: பரவீரக்₄ந யஸஸ்யஸ்தே ப₃லோத₃ய: ॥ (28)

ப₃லை: ஸமக்₃ரைர்யதி₃ மாம் ராவணம் ஜித்ய ஸம்யுகே₃ ।
 விஜயீ ஸ்வபுரீம் யாயாததத்து மே ஸ்யாத்₃யஸஸ்கரம் ॥ (29)

ஸரைஸ்து ஸங்குலாம் க்ருத்வா லங்காம் பரப₃லார்த₃ந: ।
 மாம் நயேத்₃யதி₃ காகுத்ஸ்த₂ஸ்தத்தஸ்ய ஸத்₃ருஸம் ப₄வேத் ॥ (30)

தத்₃யத₂ா தஸ்ய விக்ராந்தமநுரூபம் மஹாத்மந: ।
 ப₄வேத₃ாஹவஸூரஸ்ய தத₂ா த்வமுபபாத₃ய ॥ (31)

தத₃ர்தே₂ாபஹிதம் வாக்யம் ஸஹிதம் ஹேதுஸம்ஹிதம் ।
 நிஸம்ய ஹநுமாஞ்ஸேஷம் வாக்யமுத்தரமப்₃ரவீத் ॥ (32)

தே₃வி ஹர்ய்ருக்ஷஸைந்யாநாமீஸ்வர: ப்லவதாம் வர: ।
 ஸுக்₃ரீவ: ஸத்த்வஸம்பந்நஸ்தவார்தே₂ க்ருதநிஸ்சய: ॥ (33)

ஸ வாநரஸஹஸ்ராணாம் கோடபி₄ரபி₄ஸம்வ்ருத: ।
 க்ஷிப்ரமேஷ்யதி வைதே₃ஹி ராக்ஷஸாநாம் நிப₃ர்ஹண: ॥ (34)

தஸ்ய விக்ரமஸம்பந்நா: ஸத்த்வவந்தோ மஹாப₃லா: ।
 மந:ஸங்கல்பஸம்பாதா நிதே₃ஸே ஹரய: ஸ்தி₂தா: ॥ (35)

யேஷாம் நோபரி நாத₄ஸ்தாந்ந திர்யக்ஸஜ்ஜதே க₃தி: ।
 ந ச கர்மஸு ஸீத₃ந்தி மஹத்ஸ்வமிததேஜஸ: ॥ (36)

அஸக்ருத்தைர்மஹோத்ஸாஹை: ஸஸாக₃ரத₄ராத₄ரா ।
 ப்ரத₃க்ஷிணீக்ருதா பூ₄மிர்வாயுமார்க₃நுஸாரிபி₄: ॥ (37)

மத்₃விஸிஷ்டாஸ்ச துல்யாஸ்ச ஸந்தி தத்ர வநௌகஸ: ।
 மத்த: ப்ரத்யவர: கஸ்சிந்நாஸ்தி ஸுக்₃ரீவஸந்நிதெ₄ள ॥ (38)

அஹம் தாவதி₃ஹ ப்ராப்த: கிம் புநஸ்தே மஹாப₃லா: ।
 ந ஹி ப்ரக்ருஷ்டா: ப்ரேஷ்யந்தே ப்ரேஷ்யந்தே ஹீதரே ஜநா: ॥ (39)

தத₃லம் பரிதாபேந தே₃வி ஸோகோ வ்யபைது தே ।
 ஏகோத்பாதேந தே லங்காமேஷ்யந்தி ஹரியூத₂பா: ॥ (40)

கருடன், நீ, வாயு ஆகிய மூன்று பேர்களுக்குத்தான் கடலைத் தாண்டுவதற்குச் சக்தி உண்டு. (26)

இவ்வாறு, மாவீரர்களாலும் செயல்படுத்த முடியாத ஒரு காரியத்தைச் செய்து முடிப்பதற்கு, நீ சிந்தித்து வைத்துள்ள முறைகள்தான், என்ன? நீதான் காரியங்களைத் திட்டமிட்டுச் செய்து காட்டுவதில் சிறந்தவனாயிற்றே? (27)

இந்தக் காரியத்தைச் செய்து முடிப்பதற்கு நீ ஒருவனே போதும். எதிரிகளை நாசம் செய்பவனே! உன்னுடைய புகழ்த்தக்க ஆற்றலே போதுமானது. (28)

(ஸ்ரீராமன்) போர்க்களத்தில், சேனை முழுவதையும் மற்றும் இராவணனையும் வென்று, வெற்றி வீரராகத் தன்னுடைய நகரத்திற்கு என்னை அழைத்துக் கொண்டு போனால், அதுவல்லவோ எனக்கும் அவருக்கும் பெருமையைத் தரும். (29)

எதிரிகளின் படையைக் கலங்கச் செய்யும் காகுத்தன், பாணங்களால் இலங்கையைக் கலக்கி, என்னை அழைத்துச் சென்றாரேயானால், அதுதான் அவருடைய பெருமைக்கு ஏற்றதாக இருக்கும். (30)

ஆகவே, போரில் வல்லவரும் பெருமனும் படைத்தவருமான அவருடைய பராக்கிரமத்திற்கு இழுக்கு ஏற்படாதவகையில் என்ன செய்யலாமோ, அவ்வாறே நீ திட்டமிடுவாயாக." (31)

பொருள் பொதிந்ததும், அறவழிப்பட்டதும், யுத்திகளுடன் கூடியதுமான அந்த உரையைக் கேட்டு, தன் பதிலில் எஞ்சியிருந்ததைக் கூறத் தொடங்கினார், ஆஞ்சநேயர். (32)

தேவி! வானர-கரடிப் படைகளுக்குத் தலைவரும், வானரர்களுள் முதன்மையானவரும், பராக்கிரமம் மிக்கவருமான சக்ரீவன், தங்கள் விஷயத்தில் (வெற்றிகரமாக மீட்டுச் செல்வதில்) தீர்மானமான முடிவு கொண்டுள்ளார். (33)

வைதேகி! அரக்கர்களை அழித்து ஒழிப்பதற்காக ஆயிரமாயிரம், கோடிகோடியான வானரர்களுடன், அவர் சீக்கிரத்தில் வரப்போகிறார். (34)

அவர்கள் எல்லோரும் பராக்கிரமம் பொருந்தியவர்கள்; பலம் மிகுந்தவர்கள்; ஆற்றல்மிக்கவர்கள்; மனம் விரும்பியபடி செல்லக் கூடியவர்கள்; அவருடைய ஆணைக்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள். (35)

மேலேயோ, கீழேயோ, குறுக்கிலோ அவர்கள் செல்வதற்குத் தடையேதும் இல்லை. வரம்பில்லாத தேஜஸுடைய அவர்கள், கடினமான பெரிய காரியங்களைச் செய்தாலும் சோர்ந்து போவதில்லை. (36)

வாயு வேகத்தில் மிக்க உற்சாகத்துடன் செல்லக்கூடிய அவர்களால், பெருங்கடல்களுடனும், மலைகளுடனும் கூடிய இந்த பூமண்டலம், பல தடவை வலம் வரப்பட்டது (என்னும்போது, எளிதாகக் கடலைக் கடந்து வந்து விடுவார்கள் என்பதைச் சொல்ல வேண்டியதில்லை). (37)

என்னைவிடத் திறமையானவர்களும், எனக்கு இணையானவர்களும் அங்கு இருக்கிறார்கள். என்னைக் காட்டிலும் தாழ்ந்த வானரம் ஏதும் சக்ரீவனுடைய படையில் இல்லவேயில்லை. (38)

(அவ்வளவு சாமானியனான) நானே இந்த இடத்தை வந்தடைந்துவிட்டேன் என்னும்போது, பெரும் பலசாலிகளான அவர்களுக்கு என்ன? சிறந்தவர்கள் இப்படித் தேடித் திரியும் அல்ப வேலைகளுக்கு அனுப்பப்படுவதில்லை; (என்னைப் போன்ற) சாமானியர்கள்தான் அனுப்பப்படுவார்கள். (என்னே, அனுமானின் தன்னடக்கம்!) (39)

தேவி! ஆகவே, தாங்கள் தவித்தது போதும். தங்களது சோகம் தொலையட்டும். வானர வீரர்கள் ஒரே தாவலில் இலங்கையை அடைந்து விடுவார்கள். (40)

மம ப்ருஷ்ட₂க₃தௌ தெள ச சந்த்ரஸு₃ர்யாவிவோதி₃தௌ ।
த்வத்ஸகாஸம் மஹாஸத்த்வௌ ந்ருஸிம்ஹாவாக₃மிஷ்யத: ॥ (41)

தௌ ஹி வீரௌ நரவரௌ ஸஹிதௌ ராமலக்ஷ்மணௌ ।
ஆக₃ம்ய நக₃ரீம் லங்காம் ஸாயகைர்வித₄மிஷ்யத: ॥ (42)

ஸக₃ணம் ராவணம் ஹத்வா ராக₄வோ ரகு₄நந்த₃ந: ।
த்வாமாத்₃ய வராரோஹே ஸ்வபுரம் ப்ரதியாஸ்யதி ॥ (43)

தத்₃யாஸ்வஸிஹி ப₄த்₃ரம் தே ப₄வ த்வம் காலகாங்க்ஷிணீ ।
ந சிராத்₃த்₃ரக்ஷ்யஸே ராமம் ப்ரஜ்வலந்தமிவாநலம் ॥ (44)

நிஹதே ராக்ஷஸேந்த்₃ரோஸ்மிந் ஸபுத்ராமாத்யப₃ாந்த₄வே ।
த்வம் ஸமேஷ்யஸி ராமேண ஸஸாங்கேநேவ ரோஹிணீ ॥ (45)

க்ஷிப்ரம் த்வம் தே₃வி ஸோகஸ்ய பாரம் யாஸ்யஸி மைதி₂லி ।
ராவணம் சைவ ராமேண நிஹதம் த்₃ரக்ஷ்யஸேசிராத் ॥ (46)

ஏவமாஸ்வாஸ்ய வைதே₃ஹீம் ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ।
க₃மநாய மதிம் க்ருத்வா வைதே₃ஹீம் புநரப்₃ரவீத் ॥ (47)

தமரிக்₄நம் க்ருதாத்மாநம் க்ஷிப்ரம் த்₃ரக்ஷ்யஸி ராக₄வம் ।
லக்ஷ்மணம் ச த₄நுஷ்பாணிம் லங்காத்₃வாரமுபஸ்தி₂தம் ॥ (48)

நக₂தம்ஷ்ட்ராயுத₄ாந் வீராந் ஸிம்ஹஸார்த்₃லவிக்ரமாந் ।
வாநராந் வாரணேந்த்₃ராப₄ாந் க்ஷிப்ரம் த்₃ரக்ஷ்யஸி ஸங்க₃தாந் ॥ (49)

ஸைலாம்பு₃துநிகாஸாநாம் லங்காமலயஸாநுஷு ।
நர்த்₃தாம் கபிமுக்₂யாநாம் அசிராச்ச்₂ரோஷ்யஸி ஸ்வநம் ॥ (50)

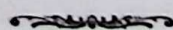
ஸ து மர்மணி கே₄ரேண தாடி₃தோ மந்மதே₂ஷுணா ।
ந ஸர்ம லப₄தே ராம: ஸிம்ஹார்தி₃த இவ த்₃விப: ॥ (51)

மா ருதே₃ா தே₃வீ ஸோகேந மா பூ₄த்தே மநஸோப்ரியம் ।
ஸகீவ பத்யா ஸக்ரேண ப₄ர்த்ரா நாத₂வதீ ஹ்யஸி ॥ (52)

ராமாத்₃விஸிஷ்ட₂: கோந்யோஸ்தி கஸ்சித்ஸௌமித்ரிணா ஸம: ।
அக்₃நிமாருதகல்பௌ தெள ப்₄ராதரௌ தவ ஸம்ஸ்ரயௌ ॥ (53)

நாஸ்மிம்ஸ்சிரம் வத்ஸ்யஸி தே₃வி தே₃ஸே
ரக்ஷாக₃ணைரத்₄யுஷிதோதிரௌத்₃ரே ।
ந தே சிராத்₃ாக₃மநம் ப்ரியஸ்ய
க்ஷமஸ்வ மத்ஸங்க₃மகாலமாத்ரம் ॥ (54)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதிகாவ்யே
ஸுந்த்₃ரகாண்டே₃ ஏகோநசத்வாரிம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

உதிக்கின்ற சூரிய-சந்திரனைப் போன்றவர்களும், தைரியம் உடையவர்களும், ஆண்சிங்கங்களுமான அவர்கள் (இராம-லட்சுமணர்கள்) என் முதுகின் மேல் ஏறிக்கொண்டுத் தங்களருகில் வரப் போகிறார்கள். (41)

மனிதரில் சிறந்தவர்களும், இணை பிரியாதவர்களுமான இராம-லட்சுமணர்கள் வந்து, இலங்கைப் பட்டணத்தைப் பாணங்களால் ஊதித் தள்ளப் போகிறார்கள். (42)

ரகுநந்தனரான இராமன், பரிவாரங்களோடுகூட இராவணனைக் கொன்று, மாதரசியே! தங்களை அழைத்துக் கொண்டு, தன் ஊருக்குத் திரும்பிச் செல்லப் போகிறார். (43)

ஆகவே, ஆறுதல் அடையுங்கள். தங்களுக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும். காலத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு இருங்கள். கொழுந்துவிட்டுப் பிரகாசிக்கும் அக்னியைப் போன்ற இராமனைத் தாங்கள் விரைவில் காணப்போகிறீர்கள். (44)

மக்கள்-அமைச்சர்-உறவினர்களோடு, இந்த ராக்ஷஸத் தலைவன் கொல்லப்பட்டதும், ரோஹிணி சந்திரனைக் கூடுவதைப் போல, தாங்கள் இராமனோடு சேரப் போகிறீர்கள். (45)

மைதிலி! தேவி! விரைவில் தாங்கள் சோகத்தின் கரையை அடையப் போகிறீர்கள். கூடிய சீக்கிரம், இராமனாலேயே இராவணன் கொல்லப்படுவதையும் காணப்போகிறீர்கள்." (46)

இவ்வாறு சீதைக்கு ஆறுதல் கூறிய வாயுகுமாரரான அனுமான், (திரும்பிச்) செல்வதற்கு நிச்சயம் செய்து, வைதேகியைப் பார்த்து மீண்டும் கூறினார்— (47)

“எதிரிகளை வதம் செய்பவரும், உறுதி உள்ளவருமான ஸ்ரீராகவனையும், வில்லேந்திய இலக்குவனையும், விரைவில் இலங்கையின் நுழைவாயிலில் நிற்கக் காண்பீர்கள். (48)

நகங்களையும் பற்களையும் ஆயுதங்களாக உடையவர்களும், சிங்கம்-புலிக்கு நிகரான பராக்கிரமம் படைத்தவர்களும், மிக்க பலம் பொருந்திய யானைகளைப் போன்றவர்களுமான வீரவானரர்களின் கூட்டங்களைக் கூடிய விரைவில் காணப் போகிறீர்கள். (49)

இலங்கையிலும் மலய மலையின் தாழ்வரைகளிலும் மலையில் மோதும் மேகத்தைப் போல, பேரொலி எழுப்பிக் கும்மாளமாய்க் குதிக்கும் வானரத் தலைவர்களின் சப்தத்தைக் கேட்கப் போகிறீர்கள். (50)

மன்மத பாணங்களால் மார்பில் தாக்கப்பட்ட ஸ்ரீராமன், சிங்கத்தால் தாக்கப்பட்ட யானையைப் போல், எந்த சுகத்தையும் அறியாமலிருக்கிறார். (51)

அன்னையே! அழாதீர்கள். சோகம் காரணமாக தங்கள் மனத்தில் கவலை ஏற்படக்கூடாது. பர்த்தாவான இந்திரனுடன் கூடிய இந்திராணியைப் போல, தங்களுக்கு நாயகன் இருக்கிறார். (விரைவில் இணைந்து விடுவீர்கள்.) (52)

இராமப்பிரபுவைக் காட்டிலும் மேலானவர் யாரும் உண்டோ? இலக்குவனுக்கு இணையானவர் யாரேனும் இருப்பாரோ? அக்னி-வாயுவுக்குச் சமமான அவர்கள், தங்களைக் காப்பாற்றுவவர்களாக இருக்கிறார்கள். (53)

அரக்கர்கள் நிறைந்த கோரமான இந்த நாட்டில், தாங்கள் இனி நெடுநாள் வசிக்கப் போவதில்லை. தங்கள் அன்புக்குரிய நாதனின் வருகைக்கு அதிக காலம் ஆகாது. நான் போய் அவரைச் சந்திக்கும் காலம்வரை பொறுத்துக் கொண்டிருங்கள்." (54)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
முப்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

சத்வாரிம்ஸ: ஸர்கு:

ஹந்ரமத்ப்ரேஷணம்

- ஸ்ருத்வா து வசநம் தஸ்ய வாயுஸௌநோர்மஹாத்மந: ।
உவாசாத்மஹிதம் வாக்யம் ஸீதா ஸுரஸுதோபமா ॥ (1)
- த்வாம் த்ருஷ்ட்வா ப்ரியவக்தாரம் ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்யாமி வாநர ।
அர்த்ஸஞ்ஜாதஸஸ்யேவ வ்ருஷ்டிம் ப்ராப்ய வஸுந்தரா ॥ (2)
- யதா தம் புருஷவ்யாக்ரம் க்ராத்ரை: ஸோகாபி₄கர்ஸிதை: ।
ஸம்ஸ்ப்ருஸேயம் ஸகாமாஹம் ததா குரு த்யாம் மயி ॥ (3)
- அபி₄ஜ்ஞாநம் ச ராமஸ்ய த்யூயா ஹரிக்ஷணோத்தம ।
க்ஷிப்தாமிஷீகாம் காகஸ்ய கோபாதே₃காக்ஷிஸாதநீம் ॥ (4)
- மந:ஸிலாயாஸ்திலகோ க்ஷண்ட₃பார்ஸ்வே நிவேஸித: ।
த்வயா ப்ரநஷ்டே திலகே தம் கில ஸ்மர்துமர்ஹஸி ॥ (5)
- ஸ வீர்யவாந் கத₂ம் ஸீதாம் ஹ்ருதாம் ஸமநுமந்யஸே ।
வஸந்தீம் ரக்ஷஸாம் மத்யே மஹேந்த்ரவருணோபம: ॥ (6)
- ஏஷ சூ₃மணிர் திவ்யோ மயா ஸுபரிரக்ஷித: ।
ஏதம் த்ருஷ்ட்வா ப்ரஹ்ருஷ்யாமி வ்யஸநே த்வாமிவாநக₄ ॥ (7)
- ஏஷ நிர்யாதித: ஸ்ரீமாந் மயா தே வாரிஸம்புவ: ।
அத: பரம் ந ஸக்ஷ்யாமி ஜீவிதும் ஸோகலாலஸா ॥ (8)
- அஸஹ்யாநி ச த்ரு₃க₂நி வாசஸ்ச ஹ்ருத்யஸ்சி₂த: ।
ராக்ஷஸீநாம் ஸுகோராணாம் த்வத்க்ருதே ம்ஷயாம்யஹம் ॥ (9)
- தாரயிஷ்யாமி மாஸம் து ஜீவிதம் ஸத்ருஸௌத₃ந ।
மாஸாதூர்த்வம் ந ஜீவிஷ்யே த்வயா ஹீநா ந்ருபாத்மஜ ॥ (10)
- கோரோ ராக்ஷஸராஜோ₃யம் த்ருஷ்டிஸ்ச ந ஸுக₂ மயி ।
த்வாம் ச ஸ்ருத்வா விஷஜ்ஜந்தம் ந ஜீவேயமஹம் க்ஷணம் ॥ (11)
- வைதே₃ஹ்யா வசநம் ஸ்ருத்வா கருணம் ஸாஸ்ரு பு₄ஷிதம் ।
அதாப்₃ரவீந்மஹாதேஜா ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ॥ (12)
- த்வச்சே₂கவிமுகே₂ ராமோ தே₃வி ஸத்யேந தே ஸபே ।
ராமே த்ரு₃க₂பி₄பு₄தே து லக்ஷ்மண: பரிதப்யதே ॥ (13)
- கத₂ம்சித்புவதீ த்ருஷ்டா ந கால: பரிஸோசிதும் ।
இமம் முஹூர்தம் த்ரு₃க₂நாமந்தம் த்ரு₃க்ஷயஸி பு₄மிநி ॥ (14)

ஸர்க்கம் : நாற்பது

அனுமானை அனுப்பி வைத்தல்

பேரறிவாளரான வாயுகுமாரனின் (தேரியமூட்டும்) அந்த உரையைக் கேட்டு, தேவமகள் போன்ற சீதை, தனக்கு நலம் தரும் சொற்களைக் கூறினாள்— (1)

“வானரனே! அன்போடு பேசும் உன்னைப் பார்த்து நான் மிகவும் மகிழ்கிறேன் - பயிர் பாதி வளர்ந்திருக்கும் நிலையில், (மழை பெய்தால் தானே, நல்ல பலன் கிடைக்கும் - என்ற தருணத்தில்,) பெருமழை பெய்தால் பூரித்துப் போகும் நிலமகளைப் போல! (2)

சோகத்தினால் மிகவும் தளர்ந்து போயிருக்கும் என் சரீரத்தால், ஆண்டிலியான அவரை, ஆசைதீர அணைத்துக் கொள்ள விரும்பும் என் ஆர்வம் எவ்வாறு நிறைவேறுமோ, அதற்கேற்றபடி (நடவடிக்கைகளை எடுத்து) என்னிடம் இரக்கம் காட்டு. (3)

வானரோத்தமனே! காகத்திடம் மிகவும் கோபம் கொண்ட அவர், அதன்மேல் அஸ்திரத்தைச் செலுத்தி, ஒரு கண்ணைப் பறித்ததையும், என் நெற்றியில் இருந்த திலகம் அழிந்திருந்ததைக் கண்டு, மனஸ்சிலையால் என் கன்னத்தில் பொட்டு வைத்ததையும் நினைவுபடுத்து. இவையே, ஸ்ரீராமனுக்குப் புரியும்படியான அடையாளங்களாகும். (4,5)

இந்திரன், வருணன் போன்ற திசைக்காவலர்களுக்கு ஈடான பேராற்றல் கொண்ட வீரராமன், கவர்ந்து செல்லப்பட்ட நான், அரக்கர் மத்தியில் வசித்துக் கொண்டிருப்பதை எப்படித்தான் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கிறாரோ? (6)

(7 முதல் 11 வரையிலான சுலோகங்கள், சீதை இராமனிடமே நேரில் பேசுவது போல் அமைந்துள்ளன.) தெய்வீகமான இந்தச் சூடாமணியை நான் வெகுகவனமாகப் பத்திரப்படுத்தி வைத்திருந்தேன். மாசற்றவரே! துயரம் அதிகமாகும்போதெல்லாம் இதைப் பார்த்துப் பார்த்துத் தங்களையே காண்பதாக மகிழ்வேன். (7)

ஒளிபொருந்திய இந்தக் கடல்முத்து அணிகலனையும் தங்களுக்கு அனுப்பிவிட்டேன். துயரத்தால் அலைக்கழிக்கப்படும் நான் இனிமேல் உயிரை வைத்திருக்க முடியாது. (8)

பயங்கரமான அரக்கிகளின் இதயத்தைப் பிளக்கும் சொற்களையும், பொறுக்க முடியாத துன்பங்களையும் தங்களுக்காகவே (தாங்கள் வந்து என்னை மீட்டுச் செல்வீர்கள் - என்ற நம்பிக்கையாலேயே) பொறுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். (9)

எதிரிகளை அழிப்பவரே! ஒரு மாதகாலம் உயிரைத் தாங்கிக் கொண்டிருப்பேன். மன்னர் மைந்தரே! தாங்கள் இல்லாமல் ஒரு மாதத்திற்கு மேல் பிழைத்திருக்க மாட்டேன். (10)

இந்த அரக்க மன்னன் பயங்கரமானவன்; அவன், என்னைப் பார்க்கும் பார்வையும் நன்றாக இல்லை. (இந்த நிலையில்,) தாங்களும் தாமதம் செய்வதாக எனக்குத் தெரிய வந்தால், பின்னர், ஒரு விநாடிகூட உயிரோடிருக்க மாட்டேன்.” இரங்கிய நிலையில், கண்ணீர் பெருக வைதேகி இவ்வாறு கூறியதைக் கேட்ட தேஜஸ்வியான அனுமான் கூறினார்— (11,12)

“தேவி! தங்களைப் பிரிந்திருக்கும் வருத்தத்தால், ஸ்ரீராமன் வேறு எந்த விஷயத்திலும் கவனம் செலுத்தாதிருக்கிறார். தங்கள் மேல் ஆணையாகக் கூறுகிறேன். இராமன் துயரத்தில் மூழ்கியிருப்பதைப் பார்த்து, லட்சுமணனும் பரிதவிக்கிறார். (13)

எப்படியோ ஒருவாறாகத் தங்களைப் பார்த்துவிட்டேன்! இது, கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதற்கான நேரமல்ல. பெண்ணரசியே! இந்த முகூர்த்தத்திலேயே தங்கள் துன்பங்களின் முடிவைக் காணப் போகிறீர்கள். (14)

தாவுபெ₄ள புருஷவ்யாக்₄ரெள ராஜபுத்ராவரிந்த₃மெள ।
த்வத்₃த₃ர்ஸநக்ருதோத்ஸாஹௌ லங்காம் ப₄ஸ்மீகரிஷ்யத: ॥ (15)

ஹத்வா து ஸமரே க்ருரம் ராவணம் ஸஹப₃ாந்த₄வம் ।
ராக₄வௌ த்வாம் விஸாலாஷி ஸ்வாம் புரீம் ப்ராபயிஷ்யத: ॥ (16)

யத்து ராமோ விஜாநீயாத் அபி₄ஜ்ஞாநமநிந்தி₃தே ।
ப்ரீதிஸஞ்ஜநம் தஸ்ய பூ₄யஸ்த்வம் த₃ாதுமர்ஹஸி ॥ (17)

ஸாப்₃ரவீத்₃த்தமேவேதி மயாபி₄ஜ்ஞாநமுத்தமம் ।
ஏததே₃வ ஹி ராமஸ்ய த்₃ருஷ்ட்வா மத்கேஸபூ₄ஷணம் ॥ (18)

ஸ்ரத்₃தே₄யம் ஹநுமந் வாக்யம் தவ வீர ப₄விஷ்யதி ।
ஸ தம் மணிவரம் க்₃ருஹ்ய ஸ்ரீமாந் ப்லவக₃ஸத்தம: ॥ (19)

ப்ரணம்ய ஸிரஸா தே₃வீம் க₃மநாயோபசக்ரமே ।
தமுத்பாதக்ருதோத்ஸாஹமவேக்ஷ்ய ஹரிபுங்க₃வம் ॥ (20)

வர்த₄மாநம் மஹாவேக₃முவாச ஜநகாத்மஜா ।
அஸ்ருபூர்ணமுகீ₂ தீ₃நா ப₃ாஷ்பக₃த₃க₃த₃யா கி₃ரா ॥ (21)

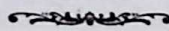
ஹநுமந் ஸிம்ஹஸங்காஸௌ ப₄ராதரௌ ராமலக்ஷ்மணௌ ।
ஸுக்₃ரீவம் ச ஸஹாமாத்யம் ஸர்வாந் ப்₃ருயா ஹ்யநாமயம் ॥ (22)

யத்₂ா ச ஸ மஹாப₃ாஹுர் மாம் தாரயதி ராக₄வ: ।
அஸ்மாத்₃த₃ு:க₂ாம்பு₃ஸம்ரோத₄ாத் த்வம் ஸமாத₄ாதுமர்ஹஸி ॥ (23)

இமம் ச தீவ்ரம் மம ஸோகவேக₃ம் ரக்ஷோபி₄ரேபி₄: பரிப₄ர்த்ஸநம் ச ।
ப்₃ருயாஸ்து ராமஸ்ய க₃த: ஸமீபம் ஸிவஸ்ச தேத்₄வாஸ்து ஹரிப்ரவீர ॥ (24)

ஸ ராஜபுத்ரயா ப்ரதிவேதி₃தார்த₂: கபி: க்ருதார்த₂: பரிஹ்ருஷ்டசேதா: ।
அல்பாவஸேஷம் ப்ரஸமீக்ஷ்ய கார்யம் தி₃ஸம் ஹ்யுதீ₃சீம் மநஸா ஜக₃ாம ॥ (25)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ சத்வாரிம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

ஏகசத்வாரிம்ஸ: ஸர்க₃:

ப்ரமத₃ாவநப₄ஞ்ஜநம்

ஸ ச வாக்₃பி₄: ப்ரஸஸ்தாபி₄ர்க₃மிஷ்யந் பூஜிதஸ்தயா ।
தஸ்மாத்₃தே₃ஸாத₃பக்ரம்ய சிந்தயாமாஸ வாநர: ॥ (1)

அல்பஸேஷமித₃ம் கார்யம் த்₃ருஷ்டேயமஸிதேக்ஷணா ।
த்ரீநுபாயாந் அதிக்ரம்ய சதுர்த₂ இஹ த்₃ருஸ்யதே ॥ (2)

எதிரிகளை அடக்கவல்ல அரசகுமாரர்களான அவ்விரு ஆண்புலிகளும், தங்களைக் காண்பதற்குத் துடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; இலங்கையைச் சாம்பலாக்கிவிடப் போகிறார்கள். குருரமான இராவணனையும் அவன் கூட்டத்தாரையும் போரில் மாய்த்து, பெருங்கண்ணாளே! தங்களை, அவர்கள், தங்கள் நாட்டில் கொண்டு போய்ச் சேர்ப்பிப்பார்கள். (15,16)

மாசற்றவரே! அவருக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கக்கூடியதும், அவர் அறிந்து கொள்ளத்தக்கதுமான ஓர் அடையாளத்தைத் தாங்கள் கொடுக்க வேண்டும்." (17)

"மிகச்சிறந்த அடையாளம்தான் என்னால் கொடுக்கப்பட்டுவிட்டதே! அனுமனே! என் கூந்தலில் அணியும் இந்த அணிகலனைக் கண்டதுமே, இராமனுக்கு உன் சொற்களில் நம்பிக்கை ஏற்பட்டுவிடும்." திருவளர்செல்வரான வானரோத்தமர், அந்தச் சிறந்த மணியைப் பெற்றுக் கொண்டதை நினைவுகூர்ந்து, பிராட்டியைத் தலையால் வணங்கிவிட்டு, (திரும்பிப்) போக முயன்றார். எம்பிப் பறப்பதில் உற்சாகங்கொண்டும், (உடலால்) வளர்ந்துகொண்டும், மகாவேகத்துடனும் புறப்படத் தயாராக இருக்கும் வானரசிரேஷ்டனைப் பார்த்து சீதை, கண்ணீர் நிறைந்த முகத்தோடு, நலிந்த நிலையில், பொங்கும் துயரத்தால் தடுமாறும் சொற்களைக் கூறினாள்— (18-21)

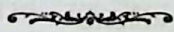
"அனுமானே! சிங்கம்நிகர் சகோதரர்களான இராம-லட்சுமணர்களையும், சக்ரீவனையும், அவரது அமைச்சர்களையும், மற்ற எல்லோரையும், நான் கேஷமலாபம் விசாரித்ததாகக் கூறுவாய். (22)

பெருந்தோளரான ஸ்ரீராமன், இந்தத் துக்கசாகரத்திலிருந்து என்னைக் கரையேற்றும்படியாகச் செய்ய வேண்டியது உன் கடமை. வானரவீரனே! என்னுடைய சோகத்தின் தீவிரத்தையும், அரக்கிகளின் பயமுறுத்தலையும், (அவ்விடம்) சென்றவுடன் இராமனிடம் கூறு; செல்லும் பாதையில் உனக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும்." (23,24)

மன்னர்மகளிடமிருந்து எல்லாச் செய்திகளையும், செய்ய வேண்டிய காரியங்களையும், முழுமையாகத் தெரிந்து கொண்ட அனுமான், வந்த காரியம் வெற்றிகரமாக நடந்தேறிவிட்டதால் பெருமகிழ்ச்சியடைந்தார். (என்றாலும்,) ஏதோ ஒரு சிறு செயல் மிகுந்திருப்பதாக ஓர் எண்ணம் எழுந்தது. (உடனே, ஸ்ரீராமமூர்த்தி தங்கியிருந்த) வடக்குத் திசையை மனத்தால் அடைந்தார். (இராமபிரானை மனத்தால் வழிபட்டார்.) (25)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்

நாற்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஸர்க்கம் : நாற்பத்தொன்று

பூஞ்சோலையை அழித்தல்

இவ்வாறெல்லாம் சீதையால் சிறந்த வார்த்தைகளால் கொண்டாடப்பட்ட வானரர், திரும்பிப் போக நிச்சயித்து, அந்த இடத்திலிருந்து வெளியேறி (வேறோர் இடம் சென்று) சிந்திக்கத் தொடங்கினார்— (1)

'கருங்கண்ணாளாகிய பிராட்டி என்னால் பார்க்கப்பட்டார்! - என்பது ஓர் அரிய செயல்தான் என்றாலும், இன்னும் சில காரியங்கள் செய்யப்பட வேண்டியுள்ளன. (அரசநீதியாகக் கூறப்பட்டுள்ள நால்வகை உபாயங்களில், முதல்) மூன்று உபாயங்களுக்கு அடுத்தபடியாக நான்காவது உபாயத்தை, இங்கே பயன்படுத்திப் பார்க்க வேண்டும். (2)

ந ஸாம ரக்ஷ:ஸு குணாய கல்பதே ந த₃நமர்தே₂பசிதேஷு யுஜ்யதே ।
ந பே₄த₃ஸாத்₄யா ப₃லத₃ர்பிதா ஜநா: பராக்ரமஸ்தவேவ மமேஹ ரோசதே ॥ (3)

ந சாஸ்ய கார்யஸ்ய பராக்ரமாத்₃ருதே விநிஸ்சய: கஸ்சிதி₃ஹோபபத்₃யதே ।
ஹதப்ரவீராஸ்ச ரணே ஹி ராக்ஷஸா: கத₂ம்சிதீ₃யுர்யதி₃ஹாத்₃ய மார்த்₃வம் ॥ (4)

கார்யே கர்மணி நிர்தி₃ஷ்டே யோ ப₃ஹுந்யபி ஸாத₄யேத் ।
பூர்வகார்யாவிரோதே₄ந ஸ கார்யம் கர்துமர்ஹதி ॥ (5)

ந ஹ்யேக: ஸாத₄கோ ஹேது: ஸ்வல்பஸ்யாபீஹ கர்மண: ।
யோ ஹ்யர்த₂ம் ப₃ஹுத₄ா வேத₃ ஸ ஸமர்தே₂நா₂ர்த₂ஸாத₄நே ॥ (6)

இஹைவ தாவத் க்ருதநிஸ்சயோ ஹ்யஹம்
யதி₃ வ்ரஜேயம் ப்லவகே₃ஸ்வராலயம் ।
பராத்மஸம்மர்த₃விஸேஷதத்த்வவித்

தத:க்ருதம் ஸ்யாந்மம ப₄ர்த்ருஸாஸநம் ॥ (7)

கத₂ம் நு க₂ல்வத்₃ய ப₄வேத் ஸுக₂ாக்₃தம்
ப்ரஸஹ்ய யுத்₃த₄ம் மம ராக்ஷஸை: ஸஹ ।
ததை₂வ க₂ல்வாத்மப₃லம் ச ஸாரவத்
ஸம்மாநயேந் மாம் ச ரணே த₃ஸாநந: ॥ (8)

தத: ஸமாஸாத்₃ய ரணே த₃ஸாநநம்
ஸமந்த்ரிவர்க்₃ம் ஸப₃லப்ரயாயிநம் ।
ஹ்ருதி₃ ஸ்தி₂தம் தஸ்ய மதம் ப₃லம் ச வை
ஸுகே₂ந மத்வாஹமித: புநர்வ்ரஜே ॥ (9)

இத₃மஸ்ய ந்ருஸம்ஸஸ்ய நந்த₃நோபமமுத்தமம் ।
வநம் நேத்ரமந:காந்தம் நாநாத்₃ருமலதாயுதம் ॥ (10)

இத₃ம் வித்₄வம்ஸயிஷ்யாமி ஸுஷ்கம் வநமிவாநல: ।
அஸ்மிந் ப₄க்₃நே தத: கோபம் கரிஷ்யதி த₃ஸாநந: ॥ (11)

ததோ மஹத் ஸாஸ்வமஹாரத₂த்₃விபம்
ப₃லம் ஸமாதே₃க்ஷயதி ராக்ஷஸாதி₄ப: ।
த்ரிஸூலகாலாயஸபட்டஸாயுத₄ம்
ததோ மஹத்₃யுத்₃த₄மித₃ம் ப₄விஷ்யதி ॥ (12)

அஹம் து தை: ஸம்யதி சண்ட₃விக்ரமை:
ஸமேத்ய ரக்ஷோபி₄ரஸஹ்யவிக்ரம: ।
நிஹத்ய தத்₃ராவணசோதி₃தம் ப₃லம்
ஸுக₂ம் க₃மிஷ்யாமி கபீஸ்வராலயம் ॥ (13)

ததோ மாருதவத் க்ருத்₃தே₄ மாருதிர்₄மவிக்ரம: ।
ஊருவேகே₃ந மஹதா த்₃ருமாந் க்ஷேப்துமத₂ாரப₄த் ॥ (14)

ராஷ்டிரஸர்களுடன் சமாதானம் செய்து கொள்வது என்பது நல்லதல்ல; அளவற்ற பொருள்வளம் கொண்டவர்களைச் செல்வத்தைக் கொடுத்து வசப்படுத்த முடியாது. பலத்தால் செருக்குக் கொண்டிருப்பவர்களைப் பேதம் செய்து பிரிக்க முடியாது. ஆகவே, இவர்களிடம் பராக்கிரமத்தைக் காட்டுவதுதான் சிறந்த உபாயம் என்று எனக்குப்படுகிறது. (3)

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், மிகுந்துள்ள காரியத்தைச் செய்து முடிப்பதில், பராக்கிரமத்தைக் காட்டுவதைத் தவிர வேறெதுவும் இல்லை. இங்கு வீரர்கள் கொல்லப்பட்டால்தான், ஒருவழியாக ராஷ்டிரஸர்கள் அடங்கிப் போவார்கள். (எனவே, இங்கு மென்மையான நடவடிக்கை பயன்படாது.) (4)

ஒரு குறிப்பிட்ட வேலையைச் செய்துவரும்போது, அந்த மூல லட்சியத்திற்கு விரோதமில்லாத மற்ற பல காரியங்களையும் செய்து முடிப்பவனே செயல்திறன் உடையவன். சிறு காரியமானாலும் அதை முடிப்பதற்கு ஒரே வழியை நம்பிக் கொண்டிருக்கக் கூடாது. பலவித உபாயங்களையும் அறிந்திருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்டவர்தான் காரியத்தைச் செய்து முடிக்கும் திறன் உள்ளவராவார். (5,6)

எனக்கும் அவர்களுக்கும் இடையே யுத்தத்தில் தோன்றும் ஏற்றத்தாழ்வுகளை விசேஷமாகத் தெரிந்து கொண்டு, பின்பு வானரத் தலைவன் இருக்குமிடத்திற்குப் போனால்தான், மன்னன் கட்டளை நிறைவேற்றப்பட்டதாகும் - என்று, நான் கருதுகிறேன். (7)

ஆகவே, இப்போது எனக்கும் இங்குள்ள அரக்கர்களுக்கும், சுலபமாக, பெரிய யுத்தம் உண்டாக்கும் வழியைக் காணவேண்டும். அப்போதுதான், இராவணன், போர்க்களத்தில் தன் பலத்தைக் காட்டி என்னை எடை போடுவான். (மற்ற எல்லா ராஷ்டிர வீரர்களும் என்னால் அழிக்கப்பட்ட பின், வேறு வழியில்லாமல், இராவணன் வந்துதானே ஆகவேண்டும்?) (8)

அமைச்சர்களோடும் சேனைகளோடும் போர்க்களத்திற்கு வரும் இராவணனை எதிர்த்து, அவனுடைய நெஞ்சத்திலுள்ள எண்ணத்தையும் அவனது ஆற்றலையும் சுலபமாக அறிந்துகொண்டு, நான் இங்கிருந்து திரும்பிச் செல்வேன். (9)

அந்தக் கொடுங்கோலனுடைய இந்த நந்தவனம், (இந்திரனுடைய பூஞ்சோலையான) நந்தனம் போல் கண்களையும் மனத்தையும் கவர்வதாகவும், பலவகையான மரம்-கொடிகளுடனும் விளங்குகிறது. (10)

காய்ந்து உலர்ந்து போன காட்டை நெருப்பு எரிப்பதைப் போல, இந்த வனத்தை அழிக்கப் போகிறேன். இதற்கு அழிவு ஏற்பட்டால் இராவணனுக்குக் கோபம் வரும். (11)

உடனே, ராஷ்டிர மன்னன் ஏராளமான குதிரைப்படை, தேர்ப்படை, யானைப்படை, காலாட்படை ஆகியவற்றை அனுப்பி வைப்பான். திரிகுலம், காலாயஸம், பட்டஸம் முதலான ஆயுதங்களுடன் வரும் அவர்களுடன் பெரிய யுத்தம் ஏற்படும். (12)

இராவணனால் அனுப்பப்பட்ட ரணபராக்கிரமம் மிகுந்த அவர்கள் ஒன்றாகக் கூடி எதிர்த்தாலும், தாங்க முடியாத ஆற்றல் படைத்த நான், அவர்கள் அத்தனை பேரையும் கொன்றுவிட்டு, சுகமாக கிஷ்கிந்தை செல்வேன்.' (13)

உடனே, பேய்க்காற்றுப் போல் கோபம் கொண்டவரும், பயங்கரமான ஆற்றல் படைத்தவருமான அனுமான், தன் தொடைகளால் தாக்கி மாபெரும் மரங்களை முறிக்க ஆரம்பித்தார். (14)

ததஸ்து ஹநுமாந் வீரோ ப₃ப₄ஞ்ஜ ப்ரமத₃ாவநம் ।
மத்தத்₃விஜஸமாகு₄ஷ்டம் நாநாத்₃ருமலதாயுதம் ॥ (15)

தத்₃வநம் மதி₂தைர் வருசைஷ்பி₄ந்நைஸ்ச ஸலிலாஸயை: ।
சூர்ணிதை: பர்வதா₃க்₃ரைஸ்ச ப₃பூ₄வாப்ரியத₃ர்ஸநம் ॥ (16)

நாநாஸகுந்தவிருதை: ப்ரபி₄ந்நை: ஸலிலாஸயை: ।
தாம்ரை: கிஸலயை: க்லாந்தை: க்லாந்தத்₃ருமலதாயுதம் ॥ (17)

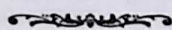
ந ப₃பெ₄ள தத்₃வநம் தத்ர த₃ாவாநலஹதம் யத₂ா ।
வ்யாகுலாவரணா ரேஜுர்விஹ்வலா இவ தா லதா: ॥ (18)

லதா₃க்₃ருஹைஸ்சித்ரக்₃ருஹைஸ்ச நாஸிதை:
மஹோரகை₃ர்வ்யாலம்ருகை₃ஸ்ச நிர்து₄தை: ।
ஸிலாக்₃ருஹைருந்மதி₂தைஸ்தத₂ா க்₃ருஹை:
ப்ரநஷ்டருபம் தத₃பூ₄ந்மஹத்₃வநம் ॥ (19)

ஸா விஹ்வலாஸோகலதாப்ரதாநா வநஸ்த₂லீ ஸோகலதாப்ரதாநா ।
ஜாதா த₃ஸாஸ்ய ப்ரமத₃ாவநஸ்ய கபேர்ப₃லாத்தி₄ ப்ரமத₃ாவநஸ்ய ॥ (20)

தத: ஸ க்ருத்வா ஜக₃தீபதேர்மஹாந்
மஹத்₃வ்யலீகம் மநஸோ மஹாத்மந: ।
யுயுத்ஸுரேகோ ப₃ஹுபி₄ர்மஹாப₃லை:
ஸ்ரியா ஜ்வலம்ஸ்தோரணமாஸ்தி₂த: கபி: ॥ (21)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ ஏகசத்வாரிம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

த்₃விசத்வாரிம்ஸ: ஸர்க₃:

கிங்கரநிஷுத₃நம்

தத: பக்ஷிநிநாதே₃ந வருக்ஷப₄ங்க₃ஸ்வநேந ச ।
ப₃பூ₄வுஸ்த்ராஸஸம்ப்₄ராந்தா: ஸர்வே லங்காநிவாஸிந: ॥ (1)

வித்₃ருதாஸ்ச ப₄யத்ரஸ்தா விநேது₃ர்ம்ருக₃பக்ஷிண: ।
ரக்ஷஸாம் ச நிமித்தாநி க்ரூராணி ப்ரதிபேதி₃ரே ॥ (2)

ததோ க₃தாயாம் நித்₃ராயாம் ரக்ஷஸ்யோ விக்ருதாநநா: ।
தத்₃வநம் தத்₃ருஸூர்ப₄க்₃நம் தம் ச வீரம் மஹாகபிம் ॥ (3)

ஸ தா த்₃ருஷ்ட்வா மஹாப₃ஹுர்மஹாஸத்த்வோ மஹாப₃ல: ।
சகார ஸுமஹத்₃ருபம் ரக்ஷஸீநாம் ப₄யாவஹம் ॥ (4)

வீர ஆஞ்சநேயர், குதூகலமான பறவைக் கூட்டங்கள் நிறைந்ததும், பலவகையான மரம்-செடிகள் கூடியதுமான பெண்களுக்கான மரச்சோலையை அழித்தார். (15)

அந்தப் பூங்காவனம், உலுக்கப்பட்ட மரங்களாலும், சின்னாபின்னமாக்கப்பட்ட தடாகங்களாலும், பொடிப் பொடியாக்கப்பட்ட மலைமுகடுகளாலும் கண்களை உறுத்துவதாக ஆயிற்று. (16)

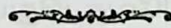
பலவகையான பறவைகளின் அலறலினாலும், தகர்க்கப்பட்ட நீர்நிலைகளாலும், செந்நிறமான இளந்தளிர்கள் கருகிப் போய் நிற்கும் மரம்-கொடிகளாலும், பிரளயாக்கினியால் அழிக்கப்பட்டுவிட்டதைப் போல, அந்த வனம் அங்கே இல்லாததாயிற்று. (அதாவது, வனம் என்று கூறுவதற்கான அடையாளமே இல்லாமல் போயிற்று.) பயத்தால் கலங்கி நிற்கும் பெண்களைப் போல் கொடிகள் நின்றன. (17,18)

அழிக்கப்பட்ட கொடி மண்டபங்கள், அலங்கார மண்டபங்கள், மகாசர்ப்பங்கள், கொடிய விலங்குகள், கல்மண்டபங்கள், சாதாரணக் கட்டடங்கள் ஆகியவற்றால் அந்த மாபெரும் வனம், உருவழிந்தது போலாயிற்று. (19)

அசோகக் கொடிகள் படர்ந்ததும், இராவணனுடைய அந்தப்புர மடந்தையரின் காமத்தை வளர்ப்பதுமான அந்த வனம், சீதையைக் காப்பாற்ற வந்த வானரத்தின் பலத்தால் அழிக்கப்பட்டு, சோகக் கொடிகளின் கூட்டத்தால் நிறைந்ததாக ஆக்கப்பட்டுவிட்டது. (20)

ராக்ஷஸாதிபதியின் மனத்திற்கு முற்றிலும் பிடிக்காத காரியத்தைச் செய்துவிட்டு, தான் ஒருவனாகவே ஏராளமான படைவீரர்களுடன் யுத்தம் செய்யும் விருப்பத்துடன், அந்தத் தோட்டத்தின் நுழைவாயிலில் வெற்றித்திருவினால் பிரகாசித்த அனுமான் நின்று கொண்டார். (21)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
நாற்பத்தோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : நாற்பத்திரண்டு கிங்கரர்களைத் துரத்தி அடித்தல்

அப்போது, பறவைகளின் கூக்குரலாலும், மரங்கள் முறிந்துவிழும் ஒலியாலும், இலங்கை மக்கள் எல்லோரும் அச்சத்தால் பதறிப் போனார்கள். (1)

பயத்தால் பீடிக்கப்பட்ட விலங்குகளும், பறவைகளும் (கூச்சல் போட்டுக் கொண்டு) நானாபக்கங்களிலும் சிதறி ஓடின. அரக்கர்களுக்கும் பல கொடிய நிமித்தங்கள் தோன்றின. (2)

அச்சமயம், தூக்கம் கலைந்தெழுந்தவர்களும், கோரமான முகத்தை உடையவர்களுமான அரக்கிகள், அழிக்கப்பட்ட அந்த வனத்தையும், வீர மாருதியையும் கண்டார்கள். (3)

அவர்களைப் பார்த்தவுடன், பெருந்தோளரும் செயல்வல்லவரும் மகாபலம் பொருந்தியவருமான அவர், அரக்கிகள் அஞ்சும்படியான பேருருவம் எடுத்துக் கொண்டார். (4)

- ததஸ்தம் கி₃ரிஸங்காஸம் அதிகாயம் மஹாப₃லம் ।
ராஷஸ்யோ வாநரம் த்₃ருஷ்ட்வா பப்ரச்ச₂ர்ஜநகாத்மஜாம் ॥ (5)
- கோயம் கஸ்ய குதோ வாயம் கிம் நிமித்தமிஹாகுத: ।
கத₂ம் த்வயா ஸஹாநேந ஸம்வாத₃: க்ருத இத்யுத ॥ (6)
- ஆசக்ஷவ நோ விஸாலாக்ஷி மா பூ₄த்தே ஸுப₄கே₃ ப₄யம் ।
ஸம்வாத₃மஸிதாபாங்கே₃ த்வயா கிம் க்ருதவாநயம் ॥ (7)
- அத₂ாப்₃ரவீத்தத₃ா ஸாத்₄வீ ஸீதா ஸர்வாங்க₃ஸுந்த₃ரீ ।
ரக்ஷஸாம் காமரூபாணாம் விஜ்ஞாநே மம கா க₃தி: ॥ (8)
- யூயமேவாபி₄ஜாநீத யோயம் யத்₃வா கரிஷ்யதி ।
அஹிரேவ ஹ்யஹே: பாத₃ாந் விஜாநாதி ந ஸம்ஸய: ॥ (9)
- அஹமப்யஸ்ய பீ₄தாஸ்மி நைநம் ஜாநாமி கோ ந்வயம் ।
வேத்₃மி ராஷஸமேவைநம் காமரூபிணமாகுதம் ॥ (10)
- வைதே₃ஹ்யா வசநம் ஸ்ருத்வா ராஷஸ்யோ வித்₃ருதா தி₃ஸ: ।
ஸ்தி₂தா: காஸ்சித்₃கூதா: காஸ்சித்₃ராவணாய நிவேதி₃தும் ॥ (11)
- ராவணஸ்ய ஸமீபே து ராஷஸ்யோ விக்ருதாநநா: ।
விருபம் வாநரம் பீ₄மம் ஆக்₂யாதுமுபசக்ரமு: ॥ (12)
- அஸோகவநிகாமத்₄யே ராஜந் பீ₄மவபு: கபி: ।
ஸீதயா க்ருதஸம்வாத₃ஸ்திஷ்ட₂த்யமிதவிக்ரம: ॥ (13)
- ந ச தம் ஜாநகீ ஸீதா ஹரிம் ஹரிணலோசநா ।
அஸ்மாபி₄ர்புஹுத₄ா ப்ருஷ்டா நிவேத₃யிதுமிச்ச₂தி ॥ (14)
- வாஸவஸ்ய ப₄வேத்₃தூ₃தோ தூ₃தோ வைஸ்ரவணஸ்ய வா ।
ப்ரேஷிதோ வாபி ராமேண ஸீதாந்வேஷணகாங்க்ஷயா ॥ (15)
- தேந த்வத்₃பு₄தருபேண யத்தத்தவ மநோஹரம் ।
நாநாம்ருக₃கூணாகீர்ணம் ப்ரம்ருஷ்டம் ப்ரமத₃ாவநம் ॥ (16)
- ந தத்ர கஸ்சிதுத்₃தே₃ஸோ யஸ்தேந ந விநாஸித: ।
யத்ர ஸா ஜாநகீ ஸீதா ஸ தேந ந விநாஸித: ॥ (17)
- ஜாநகீரக்ஷணார்த₂ம் வா ஸ்ரமாத்₃வா நோபலக்ஷயதே ।
அத்₂வா க: ஸ்ரமஸ்தஸ்ய ஸைவ தேநாபி₄ரக்ஷிதா ॥ (18)
- சாருபல்லவபுஷ்பாட்₄யம் யம் ஸீதா ஸ்வயமாஸ்தி₂தா ।
ப்ரவ்ருத்த₄: ஸிம்ஸபாவ்ருக்ஷ: ஸ ச தேநாபி₄ரக்ஷித: ॥ (19)

மலை போன்ற பேருடல் கொண்டு, மிகவும் பலத்தோடு விளங்கும் வானரைப் பார்த்த ராசுஸிகள் ஜானகியைக் கேட்டார்கள்— (5)

“யார் இவன்? எவரிடமிருந்து, எவ்விடத்திலிருந்து, என்ன காரணத்திற்காக இங்கு வந்திருக்கிறான்? நீ எப்படி இவனுடன் பேசினாய்? என்பதைச் சொல். (6)

பெருங்கண்ணினாய்! நீ பயப்பட வேண்டாம். மங்களமானவளே! உன்னுடன் இவன் என்ன பேசினான்? என்பதை எங்களுக்குக் கூறு.” (7)

அப்போது, பதிவிரதையான சீதை, “தம் விருப்பப்படி உருவம் எடுக்கக்கூடிய அரக்கர்களின் வினை நுட்பங்களை, நான் எவ்வாறு அறிவேன்? (8)

இவன் யார்? என்னதான் செய்யப் போகிறான்? என்பதை நீங்கள்தான் அறிவீர்கள். பாம்பின் கால் பாம்பு அறியும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. (9)

நானும் இவனைக் கண்டு பயந்து கொண்டிருக்கிறேன். இவனை நான் அறியேன். இவன் யாரோ? இங்கு வந்திருக்கும் இவனை, இஷ்டம்போல் உருவம் எடுக்கவல்ல ராசுஸனாகவே கருதுகிறேன்.” (10)

சீதையின் சொற்களைக் கேட்டு, அரக்கிகள் நானாபக்கங்களிலும் ஓடினார்கள்; சிலர் ஸ்தம்பித்து நின்றார்கள்; சிலர் இராவணனிடம் சொல்வதற்காகச் சென்றார்கள். (11)

விகார முகமுடைய ராசுஸிகள், இராவணனிடம் சென்று, பயங்கரமான உருவம் படைத்த வானரத்தைப் பற்றிக் கூற ஆரம்பித்தார்கள்— (12)

“மன்னா! பேருடலும், எல்லையில்லா ஆற்றலும் கொண்ட ஒரு குரங்கு, சீதையுடன் பேசிவிட்டு, அசோகவனத்தில் நின்று கொண்டிருக்கிறது. (13)

மான்விழியாளான ஜனககுமாரி, நாங்கள் பலவழிகளில் கேட்டும், அந்த வானரம் பற்றி எதுவும் சொல்ல மறுக்கிறாள். (14)

(வந்திருப்பவன்) இந்திரனுடைய தூதனாக இருக்கலாம். அல்லது, குபேரனுடைய தூதனாக இருக்கலாம். சீதையைத் தேடிக் கண்டுபிடிக்கும் நோக்கத்துடன், இராமனால் அனுப்பப்பட்டவனாகக்கூட இருக்கலாம். (15)

தங்கள் மனத்திற்கு உகந்ததும், பலவகையான விலங்குக் கூட்டங்கள் நிறைந்ததுமான அந்தப்புரத் தோட்டம், அற்புதத் தோற்றம் கொண்ட அவனால் சின்னாபின்னமாக்கப்பட்டுவிட்டது. (16)

அவனால் துவம்சம் செய்யப்படாத இடமே அங்கு இல்லை. (ஆனால்,) ஜனககுமாரியான சீதை இருக்கும் பகுதி மட்டும் அவனால் அழிக்கப்படவில்லை. (17)

(அப்படி அழிக்காமல் விட்டுவைத்ததற்குக் காரணம்) சீதையைக் காப்பாற்றுவதற்காகவா? அல்லது, களைத்துப் போய்விட்டதாலா? தெரியவில்லை. அவனுக்கென்ன, களைப்பா ஏற்படும்? அந்த சீதைதான் அவனால் காப்பாற்றப்பட்டிருக்கிறாள். (சீதைக்கு ஆபத்து ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காகவே, அவன், அவள் இருந்த இடத்தின் பக்கம் போகவில்லை.) (18)

கவின்கு துளிகளும் மலர்களும் நிறைந்த அந்தப் பழமையான சிம்சபா மரம் இருக்கிறதே? அதனடியில் சீதை உட்கார்ந்திருக்கிறாளே? அதுவும் அவனால் காப்பாற்றப்பட்டிருக்கிறது. (அந்த மரத்தை ஆஞ்சநேயர் அழிக்கவில்லை.) (19)

தஸ்யோக்₃ரூபஸ்யோக்₃ரம்த்வம் த₃ண்ட₃மாஜ்ஞாதுமர்ஹஸி ।
ஸீதா ஸம்ப₄ாஷிதா யேந தத்₃வநம் ச விநாஸிதம் ॥ (20)

மந:பரிக்₃ருஹீதாம் தாம் தவ ரக்ஷோக்₃ணேஸ்வர ।
க: ஸீதாமபி₄ப₄ாஷேத யோ ந ஸ்யாத்த்யக்தஜீவித: ॥ (21)

ராக்ஷஸீநாம் வச: ஸ்ருத்வா ராவணோ ராக்ஷஸேஸ்வர: ।
ஹுதாக்₃நிரிவ ஜஜ்வால கோபஸம்வர்திதேக்ஷண: ॥ (22)

தஸ்ய க்ருத்₃த₄ஸ்ய நேத்ராப்₄யாம் ப்ராபதந்நஸ்ரபி₃ந்த₃வ: ।
தீப்தாப்₄யாமிவ தீபாப்₄யாம் ஸார்சிஷ: ஸ்நேஹபி₃ந்த₃வ: ॥ (23)

ஆத்மந: ஸத்₃ருஸாந் ஸூரந் கிங்கராந்நாம ராக்ஷஸாந் ।
வ்யாதி₃தே₃ஸ மஹாதேஜா நிக்₃ரஹார்த₂ம் ஹநூமத: ॥ (24)

தேஷாமஸீதிஸாஹஸ்ரம் கிங்கராணாம் தரஸ்விநாம் ।
நிர்யயுர்ப₄வநாத்தஸ்மாத் கூடமுத்₃க்₃ரபாணய: ॥ (25)

மஹோத₃ரா மஹாத₃ம்ஷ்ட்ரா கே₄ாரூபா மஹாப₃லா: ।
யுத்₃த₄பி₄மநஸ: ஸர்வே ஹநுமத்₃க்₃ரஹணோந்முக₂: ॥ (26)

தே கபிம் தம் ஸமாஸாத்ய தோரணஸ்த₂மவஸ்தி₂தம் ।
அபி₄பேதுர் மஹாவேக்₃: பதங்க₃ா இவ பாவகம் ॥ (27)

தே க₃த₃ாபி₄ர்விசித்ராபி₄: பரிக்கை₄: காஞ்சநாங்க₃தை₃: ।
ஆஜக்₃நுர்வாநரஸ்ரேஷ்ட₂ம் ஸரைச்சாதி₃த்யஸந்நிபை₄: ॥ (28)

முத்₃க்₃ரை: பட்டஸை: ஸூலை: ப்ராஸதோமரஸக்திபி₄: ।
பரிவார்ய ஹநுமந்தம் ஸஹஸா தஸ்து₂ரக்₃ரத: ॥ (29)

ஹநுமாநபி தேஜஸ்வீ ஸ்ரீமாந் பர்வதஸந்நிப₄: ।
க்ஷிதாவாவித்₄ய லாங்கூலம் நநாத₃ ச மஹாஸ்வநம் ॥ (30)

ஸ பூத்வா ஸுமஹாகாயோ ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ।
த்₄ருஷ்டமாஸ்பே₂டயாமாஸ லங்காம் ஸப்₃தே₃ந பூரயந் ॥ (31)

தஸ்யாஸ்பே₂டிதஸப்₃தே₃ந மஹதா சாநுநாதி₃நா ।
பேதுர்விஹங்க₃ா க₃க்₃நாத் உச்சைஸ்சேத₃மகே₄ஷயத் ॥ (32)

ஜயத்யதிப₃லோ ராமோ லக்ஷ்மணஸ்ச மஹாப₃ல: ।
ராஜா ஜயதி ஸுக்₃ர்வோ ராக₄வேணாபி₄பாலித: ॥ (33)

த₃ாஸோஹம் கோஸலேந்த்₃ரஸ்ய ராமஸ்யாக்லிஷ்டகர்மண: ।
ஹநுமாந் ஸத்ரு ஸைந்யாநாம் நிறுந்தா மாருதாத்மஜ: ॥ (34)

பயங்கரமான தோற்றமுடைய வானரத்திற்குக் கொடுமையான தண்டனை கொடுக்க உத்தரவிட வேண்டும். சீதையோடு பேசியிருக்கிறான்; காட்டை அழித்திருக்கிறான். (இவ்வளவு அக்கிரமங்களைச் செய்திருப்பவனுக்குக் கடுமையான தண்டனை கொடுக்க வேண்டாமா?) (20)

அரக்கர் நாயகரே! தாங்கள் மனத்தால் விரும்பிய சீதையுடன், உயிரை விட்டுவிடத் துணிந்தவனல்லாத வேறு எவன்தான் உரையாட முடியும்? (சீதையுடன், தனிமையில் பேசிய அவன், இன்னமும் உயிருடன் இருக்கலாமா?)” (21)

அரக்கியரின் சொற்களைக் கேட்ட அரக்கர் தலைவனான இராவணன், கோபத்தால் கண்கள் சுழல, கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்பில் நெய்வார்த்தாற்போலக் கனன்றான். (22)

எரிந்து கொண்டிருக்கும் இரண்டு விளக்குகளிலிருந்து எண்ணெய்த் துளிகள் சுடராய் விழுவதைப் போல், சினத்தால் கொதித்துக் கொண்டிருந்த அவனுடைய இரு கண்களிலிருந்தும் நீர்த்துளிகள் விழுந்தன. (23)

தனக்கு நிகரான சூரர்களான கிங்கரர்கள் என்னும் பெயருடைய ராக்ஷஸர்களை, அனுமானை அடக்குவதற்காக, பராக்கிரமசாலியான அவன் ஆணையிட்டு அனுப்பி வைத்தான். (24)

கிங்கரர்கள் என்று பெயர் பெற்ற அவர்களில் (மிகவும் ஆற்றலுடைய) எண்பதினாயிரவர், மறைத்து வைத்த ஆயுதங்கள், உலக்கைகள் ஆகியவற்றைக் கைகளில் தாங்கி, அரச மாளிகையிலிருந்து புறப்பட்டுச் சென்றார்கள். (25)

(அவர்கள்) பெருவயிறு படைத்தவர்கள்; பெரிய பற்களைக் கொண்டவர்கள்; பயங்கரமான தோற்றமுடையவர்கள்; பெரும் பலசாலிகள்; எல்லோரும் போரில் வெறி கொண்டவர்கள்; அனுமானைப் பிடிப்பதிலேயே கருத்துடையவர்கள். (26)

(அசோகவனத்தின்) நுழைவாயிலில் உட்கார்ந்திருந்த அந்தக் குரங்கை நெருங்கி, வெகுவேகமாக நெருப்பில் விழும் விட்டிற்பூச்சிகளைப் போல் பாய்ந்து விழுந்தார்கள். (27)

அவர்கள் வகைவகையான கதைகளாலும், தங்கப்பிடி உடைய இரும்புத் தடிகளாலும், சூரியனைப் போல் பிரகாசிக்கும் பாணங்களாலும் ஒரே நேரத்தில் வானரோத்தமரைத் தாக்கினார்கள். (28)

உலக்கைகளாலும் வாட்களினாலும் சூலங்களாலும் பிராஸங்களாலும் எறிவல்லயங்களாலும் வேல்களினாலும் அனுமானைக் கட்டுப்படுத்தி, சட்டென்று அவர் எதிரில் நின்றார்கள். (29)

தேஜஸ்வியும், வெற்றிச்செல்வியை உடையவரும், மலை போன்றவருமான ஆஞ்சநேயர், தன் வாலைப் பூமியில் அடித்துப் பெருங்குரல் எழுப்பினார். (30)

வாயுவின் மைந்தரான அனுமான், மிகப்பெரிய வடிவம் எடுத்துக் கொண்டு, இலங்கை நகரமே பேரொலியால் நிரம்பும்படியாக அச்சமின்றி சிங்கநாதம் செய்தார். (31)

அந்தப் பெரும் சப்தம், மிகவும் எதிரொலியை எழுப்பியதால், ஆகாயத்தில் பறந்து கொண்டிருந்த பறவைகள் (தம் நிலைகுலைந்து) கீழே விழுந்தன. அவர், உரத்த குரலில் இவ்வாறு முழங்கினார்— (32)

“அதிபலசாலியான ஸ்ரீராமனுக்கு வெற்றி! மகாபலசாலியான லட்சுமணனுக்கு வெற்றி! ஸ்ரீரகுநாதனால் பாதுகாக்கப்படும் சுக்ரீவ மன்னருக்கு வெற்றி! (33)

நல்லதையே செய்பவரும், கோசல நாட்டு மன்னருமான ஸ்ரீராமபிரபுவின் அடிமை நான்; மாருதியின் மைந்தன்; அனுமான் என்று பெயர்; எதிரிகள் படைகளை அழிக்கும் ஆற்றலுடையவன். (34)

ந ராவணஸஹஸ்ரம் மே யுத்தே₄ ப்ரதிபுலம் ப₄வேத் ।
ஸிலாபி₄ஸ்து ப்ரஹரத: பாதபைஸ்ச ஸஹஸ்ரஸ: ॥ (35)

அர்தயித்வா புரீம் லங்காம் அபி₄வாத்ய ச மைதி₂லீம் ।
ஸம்ருத்த₄ார்தே₂ க₃மிஷ்யாமி மிஷதாம் ஸர்வரக்ஷஸாம் ॥ (36)

தஸ்ய ஸந்நாத₃ ஸப்₃தே₃ந தே₅ப₄வந் ப₄யஸங்கிதா: ।
த₃த்ருஸுஸ்ச ஹநாமந்தம் ஸந்த₄யாமேக₄மிவோந்ந்தம் ॥ (37)

ஸ்வாமிஸந்தே₃ஸநி:ஸங்காஸ்ததஸ்தே ராக்ஷஸா: கபிம் ।
சித்ரை: ப்ரஹரணைர்பீ₄மைரபி₄பேது: ஸஹஸ்ரஸ: ॥ (38)

ஸ தை: பரிவ்ருத: ஸூரை: ஸர்வத: ஸ மஹாபுல: ।
ஆஸஸாத₃யஸம் பீ₄மம் பரிக₄ம் தோரணாஸ்ரிதம் ॥ (39)

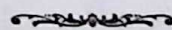
ஸ தம் பரிக₄மாத₃ய ஜக₄ந ச நிஸாசராந் ।
ஸ பந்நக₃மிவாத₃ய ஸ்ப₂ரந்தம் விநதாஸுத: ॥ (40)

விசசாராம்ப₃ரே வீர: பரிக்₃ருஹய ச மாருதி: ।
ஸ ஹத்வா ராக்ஷஸாந் வீராந் கிங்கராந் மாருதாத்மஜ: ॥ (41)

யுத்த₄காங்ஷீ புநர்வீரஸ்தோரணம் ஸமுபாஸ்ரித: ।
ததஸ்தஸமாத்₃ப₄யாந்முக்தா: கதிசித்தத்ர ராக்ஷஸா: ॥
நிஹதாந் கிங்கராந் ஸர்வாந் ராவணாய ந்யவேத₃யந் ॥ (42)

ஸ ராக்ஷஸாநாம் நிஹதம் மஹத்₃புலம்
நிஸம்ய ராஜா பரிவ்ருத்தலோசந: ।
ஸமாதி₃தே₃ஸாப்ரதிமம் பராக்ரமே
ப்ரஹஸ்தபுத்ரம் ஸமரே ஸுதுர்ஜயம் ॥ (43)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ த்₃வீசத்வாரிம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

த்ரிசத்வாரிம்ஸ: ஸர்க₃:

சைத்யப்ராஸாத₃த₃ாஹ:

தத: ஸ கிங்கராந் ஹத்வா ஹநுமாந் த்₄யாநமாஸ்தி₂த: ।
வநம் ப₄க்தும் மயா சைத்யப்ராஸாதே₃ ந விநாஸித: ॥ (1)

தஸ்மாத் ப்ராஸாத₃மப்யேவமிமம் வித்₄வம்ஸயாம்யஹம் ।
இதி ஸஞ்சிந்த்ய மநஸா ஹநுமாந் த்₃ர்ஸயந் ப₃லம் ॥ (2)

சைத்யப்ராஸாத₃மாப்லுத்ய மேருஸ்ருங்க₃மிவோந்ந்தம் ।
ஆருரோஹ ஹரிஸ்ரேஷ்டே₂ ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ॥ (3)

ஆயிரம் இராவணர்களாலும் யுத்தத்தில், என் பலத்திற்கு ஈடு கொடுக்க முடியாது. பாறைகளை எறிந்தும், ஆயிரக்கணக்கில் மரங்களை வீசியும், இலங்காபுரியைக் கதிகலங்கச் செய்து, சீதாப்பிராட்டியை வணங்கி, எல்லா ராக்ஷஸர்களும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே, வந்த காரியம் கைகூடியவனாகச் செல்லப் போகிறேன்." (35,36)

அவருடைய பெரும் சப்தத்தால், அவர்கள் மிகவும் அச்சம் அடைந்தார்கள். மாலைக்கால மேகத்தைப் போல உன்னதமாக (ஆகாயம் அளாவ) நிற்கும் அனுமானைப் பார்த்தார்கள். (37)

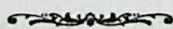
அரசனின் ஆணையை நிறைவேற்றுவதற்குத் துணிச்சலுடன் உறுதிக்கொண்ட அரக்கர்கள், பலவிதமான பயங்கர ஆயுதங்களுடன் ஆயிரக்கணக்கில் அவர்மேல் பாய்ந்தார்கள். (38)

எல்லாப் பக்கங்களிலும் குரர்களான அரக்கர்களால் சூழப்பட்ட மிக்க பலசாலியான அவர், வாயிற்படியில் சார்த்தி வைக்கப்பட்டிருந்த மிகப்பெரிய ஓர் இரும்பு உலக்கையை எடுத்துக் கொண்டார். (39)

அவர் அந்த உலக்கையைக் கொண்டு அரக்கர்களைக் கொன்றார். கருடன், ஒளிவீசும் ஸர்ப்பத்தைக் கவ்விக் கொண்டு செல்வதைப் போல, வீரரான ஆஞ்சநேயர் கையில் உலக்கையுடன் ஆகாயத்தில் சஞ்சரித்தார். மாருதி மைந்தர், கிங்கர்களான வீர ராக்ஷஸர்களைக் கொன்று, மேலும் யுத்தத்தை எதிர்பார்த்து வாசற்படியருகே வந்து நின்றார். அங்கிருந்த ராக்ஷஸர்களில் உயிர்பிழைத்திருந்த சிலர் ஓடிச்சென்று, 'எல்லா கிங்கர்களும் கொல்லப்பட்டு விட்டார்கள்' என்று இராவணனிடம் தெரிவித்தார்கள். (40-42)

பலம் மிகுந்த அரக்கர் படை (கிங்கர் படை) அழிக்கப்பட்டுவிட்டது என்பதைக் கேட்ட மன்னன், (கோபத்தால்) கண்களை உருட்டி, பராக்கிரமத்தில் ஈடு-இணை இல்லாதவனும், யுத்தத்தில் வெல்வதற்கு அரியவனுமான பிரஹஸ்த குமாரனான ஜம்புவாலியை (அசோகவனத்திற்கு) அனுப்பி வைத்தான். (43)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் கந்தர காண்டத்தில்
நாற்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

**ஸர்க்கம் : நாற்பத்து மூன்று
தேவாலய மதிற்கவர்களை அழித்தல்**

கிங்கர்களைக் கொன்றுவிட்டு, (அடுத்தபடியாகச் செய்யவேண்டிய காரியம் என்ன? என்று நிச்சயிப்பதற்காக,) அனுமான் சிந்தனையில் ஆழ்ந்தார். 'இந்த வனம் என்னால் அழிக்கப்பட்டது. (ஆனால்,) இந்தப் பெரிய ஆலயம் போன்ற மாளிகை அழிக்கப்படவில்லையே? (1)

ஆகவே, மாளிகையையும் இவ்வாறே நான் துவம்சம் செய்யப் போகிறேன்' என்று மனத்திற்குள் நிச்சயித்துக் கொண்டு, வானர வீரரான அனுமான் தன் முழு வலிமையையும் காட்டி, மேருமலையின் சிகரத்தைப் போல் உயரமாக இருந்த மாளிகையின் மேல் தாவித் குதித்து ஏறினார். (2,3)

- ஆருஹ்ய கி₃ரிஸங்காஸம் ப்ராஸாத₃ம் ஹரியூத₂ப: ।
ப₃பெ₄ள ஸ ஸுமஹாதேஜா: ப்ரதிஸு₁ர்ய இவோதி₃த: ॥ (4)
- ஸம்ப்ரத₄ருஷ்ய ச து₃ர்த₄ர்ஷம் சைத்யப்ராஸாத₃முத்தமம் ।
ஹநுமாந் ப்ரஜ்வலந்(ல்)லக்ஷம்யா பாரியாத்ரோபமோட₄வத் ॥ (5)
- ஸ பூ₄த்வா ஸுமஹாகாய: ப்ரப₄ாவாந்மாருதாத்மஜ: ।
த₄ருஷ்டமாஸ்பே₂டயாமாஸ லங்காம் ஸப்₃தே₃ந பூரயந் ॥ (6)
- தஸ்யாஸ்பே₂டிதஸப்₃தே₃ந மஹதா ஸ்ரோத்ரக₄திநா ।
பேதுர்விஹங்க₃மாஸ்தத்ர சைத்யபாலாஸ்ச மோஹிதா: ॥ (7)
- அஸ்த்ரவிஜ்ஜயதாம் ராமோ லக்ஷ்மணஸ்ச மஹாபு₃ல: ।
ராஜா ஜயதி ஸுக்₃ரீவோ ராக₄வேணாபி₄பாலித: ॥ (8)
- தூஸோஹம் கோஸலேந்த்ரஸ்ய ராமஸ்யாக்லிஷ்டகர்மண: ।
ஹநுமாந் ஸத்ருஸைந்யாநாம் நிறுந்தா மாருதாத்மஜ: ॥ (9)
- ந ராவணஸஹஸ்ரம் மே யுத்₃தே₄ ப்ரதிபு₃லம் ப₄வேத் ।
ஸிலாபி₄ஸ்து ப்ரஹரத: பாதுபைஸ்ச ஸஹஸ்ரஸ: ॥ (10)
- அர்த₃யித்வா புரீம் லங்காம் அபி₄வாத்₃ய ச மைதி₂லீம் ।
ஸம்ருத்₃த₄ார்தே₂ க₃மிஷ்யாமி மிஷதாம் ஸர்வரக்ஷஸாம் ॥ (11)
- ஏவமுக்த்வா மஹாபூ₃ஹுஸ்சைத்யஸ்த₂ாந் ஹரியூத₂ப: ।
நநாத₃ பீ₄மநிர்ஹ்ராதே₃ ரக்ஷஸாம் ஜநயந் ப₄யம் ॥ (12)
- தேந ஸப்₃தே₃ந மஹதா சைத்யபாலா: ஸதம் யயு: ।
க்₃ருஹீத்வா விவித₄ாநஸ்த்ராந் ப்ராஸாந் க₂ட்க₃ாந் பரஸ்வத₄ாந் ॥ (13)
- விஸ்ருஜந்தோ மஹாகாயா மாருதிம் பர்யவாரயந் ।
தே க₃த₃ாபி₄ர்விசித்ராபி₄: பரிகை₄: காஞ்சநாங்க₃தை₃: ॥ (14)
- ஆஜக்₄நுர்வாநரஸ்ரேஷ்ட₂ம் பூ₃ணைஸ்சாதி₃த்யஸந்நிபை₄: ।
ஆவர்த இவ க₃ங்க₃ாயாஸ்தோயஸ்ய விபுலோ மஹாந் ॥ (15)
- பரிக்ஷிப்ய ஹரிஸ்ரேஷ்ட₂ம் ஸ ப₃பெ₄ள ரக்ஷஸாம் க₃ண: ।
ததோ வாதாத்மஜ: க்ருத்₃தே₄ா பீ₄மரூபம் ஸமாஸ்தி₂த: ॥ (16)
- ப்ராஸாத₃ஸ்ய மஹாம்ஸ்தஸ்ய ஸ்தம்ப₄ம் ஹேமபரிஷ்க்ருதம் ।
உத்பாடயித்வா வேகே₃ந ஹநுமாந் பவநாத்மஜ: ॥ (17)
- ததஸ்தம் ப்₄ராமயாமாஸ ஸதத₄ாரம் மஹாபு₃ல: ।
தத்ர சாக்₃நி: ஸமப₄வத் ப்ராஸாத₃ஸ்சாப்யத₃ஹயத ॥ (18)

மலை போன்ற மாளிகையின் உச்சியில் ஏறி நின்ற வானர வீரர், இன்னொரு சூரியன் உதித்திருப்பதைப் போல மிக்க ஒளியுடன் விளங்கினார். (4)

வெல்ல முடியாத அந்த மாளிகையை உலுக்கி அசைத்து, வெற்றிப்பொலிவுடன் பிரகாசித்த அவர் (குலபர்வதங்களில் ஒன்றான) பாரியாத்ரம் (என்ற தங்கமயமான மலை) போல் விளங்கினார். (5)

பேருடலும் பேரொளியும் எடுத்துக் கொண்ட வாயுகுமாரர், சிறிதும் அச்சமில்லாமல் இலங்கை நகரத்தை அதிர வைக்கும்படியாக சிங்கநாதம் செய்தார். (6)

செவிகளைத் தாக்கும் அந்தப் பேரொலியால், (ஆகாயத்தில் பறந்து கொண்டிருந்த) பறவைகள் கீழே விழுந்தன; கட்டடப் பாதுகாவலர்களும் மயங்கி விழுந்தார்கள். (7)

"அஸ்திர வல்லுனரான ஸ்ரீராமனுக்கு வெற்றி உண்டாகட்டும்; மகாபலசாலியான லட்சுமணருக்கும் வெற்றி உண்டாகட்டும். ஸ்ரீரகுராமனால் காப்பாற்றப்பட்டு வரும் சுகீர்வ மன்னர் வெற்றியோடு விளங்குகிறார். (8)

எல்லோருக்கும் நன்மையே செய்கின்றவரும், கோசலநாட்டு மன்னருமான ஸ்ரீராமபிரானுடைய அடிமை நான். அனுமான் என்று பெயர்; வாயுபுத்திரன்; எதிரிப்படைகளை அழித்து விடுபவன். (9)

ஆயிரம் இராவணர்கள் சேர்ந்து நின்றாலும், யுத்தத்தில் என்னை எதிர்கொள்ள முடியாது. பாறைகளையும் ஆயிரக்கணக்கான மரங்களையும் வீசி, இந்த இலங்கைப் பட்டணத்தைக் கதிகலங்கச் செய்துவிட்டு, மைதிலிக்கு நமஸ்காரம் செய்தபின், எல்லா ராக்ஷஸர்களும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே, வந்த காரியத்தை முடித்துக் கொண்டவனாகச் செல்வேன்." (10,11)

இவ்வாறு உரத்துக் கூறிவிட்டு, பெருந்தோளரான வானரத் தலைவர் மாளிகையிலிருந்த அரக்கர்கள் பயப்படும்படியாகப் பயங்கரமாகக் கர்ஜனை செய்தார். (12)

இந்தப் பேரொலியைக் கேட்ட நூற்றுக்கணக்கான கட்டடப் புரதுகாவலர்கள், ஈட்டி-கத்தி-கோடாலி போன்ற பலவகை ஆயுதங்களை எடுத்துக் கொண்டு (அனுமானை நோக்கி வேகமாக) ஓடினார்கள். (13)

பெரிய சரீரம் படைத்த அவர்கள், பலவகையான (தங்கப்பிடியுடைய) கதைகளாலும், இரும்புத் தடிகளாலும் தாக்கி, அனுமானைச் சுற்றி வளைத்துக் கொண்டார்கள். (14)

சூரியனுக்கு ஒப்பான பாணங்களால் வானரோத்தமனைத் தாக்கினார்கள். கங்கையின் பெருவெள்ளத்தில் தோன்றும் விஸ்தாரமான ஒரு சுழிப்பைப் போல, வாயு குமாரனைச் சூழ்ந்து கொண்ட அரக்கர் கூட்டம் தோற்றமளித்தது.

உடனே, சினம் கொண்ட மாருதி மைந்தர் பயங்கரமான பேருருவத்தை எடுத்துக் கொண்டு, பெரிய மாளிகையின் பொன்மயமான ஒரு தூணை அசைத்துப் பிடுங்கி, நூற்றுக்கணக்கான தடவைகள் அதனைச் சுழற்றினார். உடனே, அங்கே நெருப்புப் பற்றிக் கொண்டது; மாளிகையும் எரிந்தது. (15-18)

த₃ஹயமாநம் ததோ த₃ருஷ்ட்வா ப்ராஸாத₃ம் ஹரியூத₂ப: ।
ஸ ராஷஸஸதம் ஹத்வா வஜ்ரேணேந்த்₃ர இவாஸுராந் ॥ (19)

அந்தரிசேஷ ஸ்தி₂த: ஸ்ரீமாந் இத₃ம் வசநமப்₃ரவீத் ।
மாத்₃ருஸாநாம் ஸஹஸ்ராணி விஸ்ருஷ்ட₂நி மஹாத்மநாம் ॥ (20)

ப₃லிநாம் வாநரேந்த்₃ராணாம் ஸுக்₃ரீவவஸவர்திநாம் ।
அடந்தி வஸுத₄ாம் க்ருத்ஸநாம் வயமந்யே ச வாநரா: ॥ (21)

த₃ஸநாக₃ப₃லா: கேசித் கேசித்₃த₃ஸகு₃ணோத்தரா: ।
கேசிந்நாக₃ஸஹஸ்ரஸ்ய ப₃பூ₄வுஸ்துல்யவிக்ரமா: ॥ (22)

ஸந்தி செளக₄ப₃லா: கேசித் கேசித்₃வாயுப₃லோபமா: ।
அப்ரமேயப₃லாஸ்சாந்யே தத்ராஸந் ஹரியூத₂பா: ॥ (23)

ஈத்₃ருக்₃விதை₄ஸ்து ஹரிபி₄ர்வ்ருதோ த₃ந்தநக₂யுதை₄: ।
ஸதை: ஸதஸஹஸ்ரைஸ்ச கோடபி₄ரயுதைரபி ॥ (24)

ஆக₃மிஷ்யதி ஸுக்₃ரீவ: ஸர்வேஷாம் வோ நிஷி₃த₃ந: ।
நேயமஸ்தி புரீ லங்கா ந யூயம் ந ச ராவண: ॥
யஸ்மாதி₃க்ஷவாகுநாதே₂ந ப₃த்₃த₄ம் வைரம் மஹாத்மநா ॥ (25)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதீகாவ்யே
ஸுந்த்₃ரகாண்டே₃ த்ரிசத்வாரிம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

சதுஸ்சத்வாரிம்ஸ: ஸர்க₃:

ஜம்பு₃மாலிவத₄:

ஸந்தி₃ஷ்டோ ராஷஸேந்த்₃ரேண ப்ரஹஸ்தஸ்ய ஸுதோ ப₃லீ ।
ஜம்பு₃மாலீ மஹாத்₃ம்ஷ்ட்ரோ நிர்ஜக₃ம த₄நுர்த₄ர: ॥ (1)

ரக்தமால்யாம்ப₃ரத₄ர: ஸர்க்₃வீ ருசிரகுண்ட₃ல: ।
மஹாந் விவ்ருத்தநயநஸ்சண்ட₃: ஸமரது₃ர்ஜய: ॥ (2)

த₄நு: ஸக்ரத₄நு:ப்ரக்₂யம் மஹத்₃ருசிரஸாயகம் ।
விஸ்ப்₂ரயாணோ வேகே₃ந வஜ்ராஸநிஸமஸ்வநம் ॥ (3)

தஸ்ய விஸ்ப்₂ரகே₄ஷேண த₄நுஷோ மஹதா தி₃ஸ: ।
ப்ரதி₃ஸஸ்ச நப₄ஸ்சைவ ஸஹஸா ஸமபூர்யத ॥ (4)

ரதே₂ந க₂ரயுக்தேந தமாக₃தமுதீ₃க்ஷய ஸ: ।
ஹநுமாந் வேக₃ஸம்பந்நோ ஜஹர்ஷ ச நநாத₃ ச ॥ (5)

தம் தோரணவிடங்கஸ்த₂ம் ஹநுமந்தம் மஹாகபிம் ।
ஜம்பு₃மாலீ மஹாப₃ாஹுர்விவ்யாத₄ நிஸிதை: ஸரை: ॥ (6)

வானரத் தலைவர், அந்த மாளிகைக் கட்டடம் எரிந்து கொண்டிருப்பதைக் கண்டார். வஜ்ராயுதத்தால் அசுரர்களைக் கொன்ற இந்திரன்போல், நூற்றுக்கணக்கான அரக்கர்களைக் கொன்றுவிட்டு, வெற்றி வீரராகத் திகழ்ந்த அவர், ஆகாயத்திலிருந்தபடியே இவ்வாறு பிரகடனம் செய்தார்— “சுகீர்வனுடைய ஆணைப்படி நடக்கின்றவர்களான, மகாபலம் பொருந்திய ஆயிரக்கணக்கான வானரவீரர்கள், இந்த உலகம் முழுவதிலும் என்னைப் போல் திரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சில வானரர்கள், பத்து யானை பலம் கொண்டவர்கள்; சிலர், பத்துப்பத்து மடங்காக உயர்ந்த பலம் உடையவர்கள்; சிலர், ஆயிரம் யானைகளுக்கு நிகரான ஆற்றல் உடையவர்கள்; (19-22)

சிலர், அளவிட முடியாத பலம் கொண்டவர்கள்; சிலர், வாயுவுக்கு நிகரான பலம் படைத்தவர்கள்; சிலர், எதிர்க்க முடியாத பலம் உடையவர்கள். இப்படிப்பட்ட வானரவீரர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள். (23)

இவ்வாறு மகாபலசாலிகளான, பற்களையும் நகங்களையும் ஆயுதங்களாகக் கொண்ட நூறு, நூறாயிரம், கோடி, பத்துக்கோடிக்கணக்கான வானரர்களால் சூழப்பட்ட சுகீர்வன், உங்கள் எல்லோரையும் கொல்வதற்காக வரப்போகிறார். இஷ்வாகு வம்சத் தலைவரான ஸ்ரீராமனின் அடங்காத விரோதத்தைப் பெற்றுவிட்ட இராவணனும், நீங்களும், இந்த இலங்கைப் பட்டணமும் (இன்னும் அதிக நாட்கள்) இருக்கப் போவதில்லை.” (24,25)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
நாற்பத்து மூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : நாற்பத்து நான்கு ஐம்புமாலியைக் கொன்றது

(இதனிடையில்,) பிரஹஸ்தன் (என்ற அமைச்சனின்) புதல்வனும், பலசாலியும், பெரும் கோரைப்பற்களை உடையவனும், அரக்க மன்னனால் ஆணையிடப்பட்டவனுமான ஐம்புமாலி, வில்லேந்தியவனாக வெளியே புறப்பட்டான். (1)

சிவந்த மாலைகளையும் ஆடைகளையும் அணிந்தவன்; அழகிய குண்டலம் தரித்தவன்; பெரிதாகக் கண்களைச் சுழற்றுபவன்; கொடுமையானவன்; போரில் வெற்றிகொள்ள முடியாதவன்; (2)

இந்திரனுடைய வில்லுக்கு ஒப்பான தன்னுடைய வில்லில், வேகமாக நானேற்றி பேரொளி வாய்ந்த பாணத்தைப் பொருத்தி, வஜ்ராயுதம் போலும், இடி முழக்கம் போலும் முழக்கினான். (3)

அந்த மாபெரும் வில்லின் நானொலியினால், திக்குத் திசைகளும் ஆகாய மண்டலமும் திடீரென்று நிரப்பப்பட்டன. (4)

கோவேறு கழுதைகள் பூட்டப்பட்ட தேரில் வரும் அவனைப் பார்த்து அனுமான், உற்சாகம் கொண்டு மகிழ்ந்தார்; கர்ஜனையும் செய்தார். (5)

நுழைவாயிலின் குறுக்கேயிருந்த அனுமானைத் தோள்வலிமையுடைய ஐம்புமாலி கூரான அம்புகளால் துளைத்தான். (6)

- அர்த₄சந்த்₃ரேண வத₃நே ஸிரஸ்யேகேந கர்ணிநா ।
பு₃ஹ்வோர்விவ்யாத₄ நாராசைர்த₃ஸபி₄ஸ்தம் கபீஸ்வரம் ॥ (7)
- தஸ்ய தச்ச₂ஸுபே₄ தாம்ரம் ஸரேணாபி₄ஹதம் முக₂ம் ।
ஸரதீ₃வாம்பு₃ஜம் பு₂ல்லம் வித்₃த₄ம் பு₄ஸ்கரரஸ்மிநா ॥ (8)
- தத்தஸ்ய ரக்தம் ரக்தேந ரஞ்ஜிதம் ஸுஸுபே₄ முக₂ம் ।
யத₂ாகாஸே மஹாபத்₃மம் ஸிக்தம் சந்த₃நபி₃ந்து₃பி₄: ॥ (9)
- சுகோப பு₃ணாபி₄ஹதோ ராஷஸஸ்ய மஹாகபி: ।
தத: பார்ஸ்வேதிவிபுலாம் த₃த₃ர்ஸ மஹதீம் ஸிலாம் ॥ (10)
- தரஸா தாம் ஸமுத்பாட்ய சிஷேப பு₃லவத்₃பு₃லீ ।
தாம் ஸரைர்த₃ஸபி₄: க்ருத்₃த₄ஸ்தா₃ட்யாமாஸ ராஷஸ: ॥ (11)
- விபந்நம் கர்ம தத்₃த்₃ருஷ்ட்வா ஹநுமாம்ஸ்சண்ட₃விக்ரம: ।
ஸாலம் விபுலமுத்பாட்ய பு₄ராமயாமாஸ வீர்யவாந் ॥ (12)
- பு₄ராமயந்தம் கபிம் த்₃ருஷ்ட்வா ஸாலவ்ருஷம் மஹாபு₃லம் ।
சிஷேப ஸுபு₃ஹுந் பு₃ணாந் ஜம்பு₃மாலீ மஹாபு₃ல: ॥ (13)
- ஸாலம் சதுர்பி₄ஸ்சிச்சே₂த₃ வாநரம் பஞ்சபி₄ர்பு₄ஜே ।
ஸிரஸ்யேகேந பு₃ணேந த₃ஸபி₄ஸ்து ஸ்தநாந்தரே ॥ (14)
- ஸ ஸரை: பூரிததநு: க்ரோதே₄ந மஹதா வ்ருத: ।
தமேவ பரிக₄ம் க்₃ருஹய பு₄ராமயாமாஸ வேக₃த: ॥ (15)
- அதிவேகே₃திவேகே₃ந பு₄ராமயித்வா பு₃லோத்கட: ।
பரிக₄ம் பாதயாமாஸ ஜம்பு₃மாலேர்மஹோரஸி ॥ (16)
- தஸ்ய சைவ ஸிரோ நாஸ்தி ந பு₃ஹுந் ந ச ஜாநுநீ ।
ந த₄நுந் ரதே₂ நாஸ்வாஸ்தத்ராத்₃ருஸ்யந்த நேஷவ: ॥ (17)
- ஸ ஹதஸ்தரஸா தேந ஜம்பு₃மாலீ மஹாபு₃ல: ।
பபாத நிஹதோ பூ₄மௌ சூர்ணிதாங்க₃விபூ₄ஷண: ॥ (18)
- ஜம்பு₃மாலிம் ச நிஹதம் கிங்கராம்ஸ்ச மஹாபு₃லாந் ।
சுக்ரோத₄ ராவண: ஸ்ருத்வா கோபஸம்ரக்தலோசந: ॥ (19)
- ஸ ரோஷ—ஸம்வர்திததாம்ரலோசந: ப்ரஹஸ்தபுத்ரே நிஹதே மஹாபு₃லே ।
அமாத்யபுத்ராநதிவீர்யவிக்ரமாந் ஸமாதி₃தே₃ஸாஸு நிஸாசரேஸ்வர: ॥ (20)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ சதுஸ்ஸத்வாரிம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

பிறைச்சந்திர வடிவமைந்த பாணத்தால் வானரவீரரின் முகத்தையும், கர்ணி என்ற வஜ்ராயுதம் போன்ற அம்பினால் தலையையும், பத்து பாணங்களால் புஜங்களையும் தாக்கினான். (7)

அம்புகளால் தாக்கப்பட்ட அவருடைய (மாருதியின்) செம்மையான முகம், சரத்காலத்தில் சூரிய கிரணங்களால் மலர்விக்கப்பட்ட மலர்ந்த தாமரைபோல் ஒளிவீசியது. (8)

ஆகாயத்தில் செஞ்சந்தனத் துளிகளால் நனைக்கப்பட்ட ஒரு மாபெரும் தாமரை போல், அவருடைய சிவந்த முகம் ரத்தத் துளிகளால் அழகாக விளங்கிற்று. (9)

ராக்ஷஸனுடைய பாணங்களால் அடிபட்ட மாவீரரான அனுமான் மிகவும் கோபம் கொண்டார். உடனே, பக்கத்திலிருந்த மிகப்பெரிய பாறையைப் பார்த்தார். (10)

பலசாலியான அவர், திடீரென்று அதனைப் பெயர்த்தெடுத்து வேகமாக வீசினார். சினங்கொண்ட அரக்கன் பத்துப் பாணங்களால் அதை அடித்தான். (11)

போரில் வல்லவரான அனுமான், தன்னுடைய செயல் வீணாகிப் போனதைக் கண்டு, மிகப்பெரிய பனைமரத்தைப் பிடுங்கிச் சுழற்றினார். (12)

மகாபலவானான வானரர் பனைமரத்தைச் சுழற்றிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்த பலசாலியான ஜம்புமாலி, அவர்மீது அநேக பாணங்களை ஏவினான். (13)

பனைமரத்தை நான்கு பாணங்களால் முறித்தான். வானரரின் புஜத்தில் ஐந்து பாணங்களையும், தலையில் ஒரு பாணத்தையும், மார்பில் பத்துப் பாணங்களையும் செலுத்தினான். (14)

அம்புகளால் நிறைக்கப்பட்ட சரீரத்தைக் கொண்ட அவர் (அனுமன்) மிகவும் கோபம் கொண்டு, முன்பு உபயோகப்படுத்திய இரும்பு உலக்கையை எடுத்து வேகமாகச் சுழற்றினார். (15)

அளவற்ற பலமும் மிகவும் வேகமும் உடைய அவர், இரும்பு உலக்கையை வெகுவேகமாகச் சுழற்றி, ஜம்புமாலியின் அகன்ற மார்பில் விழச் செய்தார். (16)

(இரும்பு உலக்கை ஜம்புமாலியின் மார்பில் விழுந்த அளவிலே,) அங்கே, அவனுடைய தலை காணப்படவில்லை; புஜங்கள் இல்லை; முழங்கால்கள் இல்லை; வில் இல்லை; தேர் இல்லை; குதிரைகள் இல்லை; பாணங்கள் இல்லை! (அதாவது, எல்லாம் தூள்தூளாகப் போய்விட்டன.) (17)

பலசாலியான ஜம்புமாலி திடீரென்று அவரால் தாக்கப்பட்டதால், உயிரிழந்து (அவனது) அங்கங்களும் அணிகலன்களும் பொடிப் பொடியாகத் தரையில் வீழ்ந்தான். (18)

(முன்னரே) கோபத்தால் மிகவும் சிவந்து போன கண்களைக் கொண்ட இராவணன், மகாபலம் பொருந்திய கிங்கரர்களும் ஜம்புமாலியும் அழிக்கப்பட்டார்கள் என்பதைக் கேட்டு, மேலும் கோபம் கொண்டான். (19)

சினத்தால் செக்கச் சிவந்து சுழலும் கண்களுடைய அந்த அரக்க மன்னன், பலசாலியான பிரஹஸ்த குமாரன் கொல்லப்பட்டதும், உடனே மிகவும் வீரப் பராக்கிரமமுடைய மந்திரி குமாரர்களுக்கு (வானரவீரருடன் போரிடும்படி) ஆணையிட்டான். (20)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
நாற்பத்து நான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

பஞ்சசத்வாரிம்ஸ: ஸர்க₃:

அமாத்யபுத்ரவத₄:

- ததஸ்தே ராசஷஸேந்த்₃ரேண சோதி₃தா மந்த்ரிணாம் ஸுதா: ।
நிர்யயுர்ப₄வநாத்தஸ்மாத் ஸப்த ஸப்தார்சிவர்சஸ: ॥ (1)
- மஹாப₃லபீவாரா த₄நுஷ்மந்தோ மஹாப₃லா: ।
க்ருதாஸ்த்ராஸ்த்ரவித₃ாம் ஸ்ரேஷ்ட₂ா: பரஸ்பரஜயைஷிண: ॥ (2)
- ஹேமஜாலபரிசுஷிப்தைர்த₄வஜுவத்₃பி₄: பதாகிபி₄: ।
தோயத₃ஸ்வநநிர்கே₄ஷைர்வாஜியுக்தைர்மஹாரதை₂: ॥ (3)
- தப்தகாஞ்சநசித்ராணி சாபாந்யமிதவிக்ரமா: ।
விஸ்ப₂ாரயந்த: ஸம்ஹ்ருஷ்டாஸ்தடித்வந்த இவாம்பு₃த₃ா: ॥ (4)
- ஜநந்யஸ்து ததஸ்தேஷாம் விதி₃த்வா கிங்கராந் ஹதாந் ।
பு₃பு₄வு: ஸோகஸம்ப₄ராந்தா: ஸபு₃ாந்த₄வஸுஹ்ருஜ்ஜநா: ॥ (5)
- தே பரஸ்பரஸங்க₄ர்ஷாத்தப்தகாஞ்சநபூ₄ஷணா: ।
அபி₄பேதுர்ஹநாமந்தம் தோரணே ஸமவஸ்தி₂தம் ॥ (6)
- ஸ்ருஜந்தோ ப₃ாணவ்ருஷ்டிம் தே ரத₂க₃ர்ஜிதநி:ஸ்வநா: ।
வ்ருஷ்டிமந்த இவாம்பே₄த₃ா விசேருர்நைர்ருதாம்பு₃த₃ா: ॥ (7)
- அவகீர்ணஸ்ததஸ்தாபி₄ர்ஹநுமாஞ்சரவ்ருஷ்டிபி₄: ।
அப₄வத் ஸம்வ்ருதாகார: ஸைலராடி₃வ வ்ருஷ்டிபி₄: ॥ (8)
- ஸ ஸராந் மோக₄யாமாஸ தேஷாமாஸுசர: கபி: ।
ரத₂வேக₃ம் ச வீராணாம் விசரந் விமலேம்பு₃ரே ॥ (9)
- ஸ தை: க்ரீ₃ந் த₄நுஷ்மத்₃பி₄ர்வ்யோம்நி வீர: ப்ரகாஸதே ।
த₄நுஷ்மத்₃பி₄ர்யத₂ா மேகை₄ர்மாருத: ப்ரபு₄ரம்பு₃ரே ॥ (10)
- ஸ க்ருத்வா நிநத₃ம் கே₄ாரம் த்ராஸயம்ஸ்தாம் மஹாசமும் ।
சகார ஹநுமாந் வேக₃ம் தேஷு ரக்ஷ:ஸு வீர்யவாந் ॥ (11)
- தலேநாப்யஹநத் காம்ஸ்சித் பத்₃பு₄யாம் காம்ஸ்சித் பரந்தப: ।
முஷ்டிநாப்யஹநத் காம்ஸ்சிந்நகை₂: காம்ஸ்சித்வயத₃ாரயத் ॥ (12)
- ப்ரமமாதே₂ரஸா காம்ஸ்சிதூருபு₄யாமபராந் கபி: ।
கேசித்தஸ்ய நிநாதே₃ந தத்ரைவ பதிதா பு₄வி ॥ (13)

ஸர்க்கம் : நாற்பத்தைந்து அமைச்சர்களின் குமார்களைக் கொன்றது

அக்னியைப் போல் சுடர்விடும் மந்திரிகளின் குமார்கள் எழுவர், இராவணனால் கட்டளையிடப்பட்டு அரண்மனையிலிருந்து புறப்பட்டுச் சென்றார்கள். (1)

பெரும்படையால் சூழப்பட்டவர்கள்; வில் ஏந்தியவர்கள்; மகாபலம் பொருந்தியவர்கள்; அஸ்திரவித்தை தெரிந்தவர்கள்; தரமானவர்கள்; ஒவ்வொருவரும் தானே ஜயிக்க வேண்டும் என்ற விருப்பம் உடையவர்கள்; (2)

தங்கமயமான சாளரங்களால் மறைக்கப்பட்டதும், கொடிகள்-பாவட்டாக்கள் பறப்பதும், இடிபோன்று சத்தமிட்டுக் கொண்டு செல்வதும், குதிரைகள் பூட்டியதுமான பெரிய ரதங்களில், எல்லையற்ற பராக்கிரமம் கொண்ட அவர்கள், மின்னலடிக்கும் மேகங்கள் போல பூரித்துப் போனவர்களாய், பொன்னொளி வீசும் விற்களில் நானேற்றி, டங்காரம் செய்து கொண்டு போனார்கள். (3,4)

கிங்கர்கள் கொல்லப்பட்டதை அறிந்த அவர்களுடைய தாய்மார்களும், உற்றார்-உறவினர்களும் சோகத்தால் சித்தம் கலங்கினார்கள். (கிங்கர் போன்ற மகாபலசாலிகளே கொல்லப்பட்டு விட்டார்கள் என்றால், நம்முடைய புத்திரர்கள் எம்மாத்திரம்? என்ற கவலை.) (5)

பொன் அணிகலன்கள்பூண்ட அவர்கள் (ஏழு மந்திரி குமார்கள்), ஒருவரையொருவர் இடித்து முந்திக் கொண்டு, (அசோகவன) வாசற்படியிலிருந்த அனுமான் மேல் விழுந்தார்கள். (6)

மழைக் காலத்து மேகங்கள் போல் அம்புமாரி பெய்து கொண்டு, இடிபோல் கர்ஜிக்கின்ற ரதங்களால் அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். (7)

அம்பு மழையால் மூடப்பட்ட அனுமான், பெருமழையால் மூடப்பட்ட மகாபர்வதம் போல் விளங்கினார். (8)

அப்போது அனுமான், நிர்மலமான ஆகாயத்தில் மிக வேகமாகத் தாவிச் சென்று, அந்த வீரர்களுடைய அம்புகளையும் ரதவேகத்தையும் வீண்போகச் செய்தார். (9)

ஆகாயத்தில் வானவில்லால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மேகங்களிடையே வாயுபகவான் விளையாடுவதைப் போல, வில்லேந்திய அவர்களுடன் விளையாடிக் கொண்டு, ஆகாயத்தில் வாயுகுமார் விளங்கினார். (10)

பயங்கரமான ஒரு சப்தத்தைச் செய்து, அந்த ராக்ஷஸப் படையைப் பயத்தால் நடுங்கச் செய்து, அவர் மிகவும் வேகமாக அவர்களுக்கு நடுவே பாய்ந்தார். (11)

எதிரிகளை வாட்டுபவரான அனுமான், சிலரை உள்ளங்கையால் அடித்துக் கொன்றார்; சிலரைக் கால்களாலும், சிலரை முஷ்டியினாலும் தாக்கிக் கொன்றார்; நகங்களால் சிலரைக் கிழித்தார்; (12)

வானர வீரர், சிலரை மார்பினால் தேய்த்தார்; சிலரைத் தொடையால் நசுக்கினார். அவருடைய பயங்கர சப்தத்தைக் கேட்டு, (நடுநடுங்கி) அங்கேயே தரையில் விழுந்து மாண்டனர், சிலர். (13)

ததஸ்தேஷ்வவஸந்நேஷு பூ₄மௌ நிபதிதேஷு ச ।
தத்ஸைந்யமக₃மத் ஸர்வம் தி₃ஸோ த₃ஸ ப₄யார்தி₃தம் ॥ (14)

விநேது₃ர்விஸ்வரம் நாக₃ா விபேது₄ர்பு₄வி வாஜிந: ।
ப₄க்₃நநீ₃-த்₄வஜ்ச₂த்ரைர்பூ₄ஸ்ச கீர்ணாப₄வத்₃ரதை₂: ॥ (15)

ஸ்ரவதா ருதி₄ரேணாத₂ ஸ்ரவந்த்யோ த₃ர்ஸிதா: பதி₂ ।
விவிதை₄ஸ்ச ஸ்வரைர்லங்கா நநாத₃ விக்ருதம் தத₃ா ॥ (16)

ஸ தாந் ப்ரவ்ருத்₃த₄ாந் விநிஹத்ய ராஷஸாந்
மஹாப₃லஸ்சண்ட₃பராக்ரம: கபி: ।
யுயுத்ஸுரந்யை: புநரேவ ராஷஸை:
ததே₃வ வீரோ₅பி₄ஜக₃ாம தோரணம் ॥ (17)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ பஞ்சசத்வாரிம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

ஷட்சத்வாரிம்ஸ: ஸர்க₃:

ஸேநாயதிபஞ்சகவத₄:

ஹதாந் மந்த்ரிஸுதாந் பு₃த்₃த்₄வா வாநரேண மஹாத்மநா ।
ராவண: ஸம்வ்ருதாகாரஸ்சகார மதிமுத்தமாம் ॥ (1)

ஸ விருபாஷ்யூபாஸௌ து₃ர்த₄ரம் சைவ ராஷஸம் ।
ப்ரக₄ஸம் ப₄ாஸகர்ணம் ச பஞ்ச ஸேநாக்₃ரநாயகாந் ॥ (2)

ஸந்தி₃தே₃ஸ த₃ஸக்₃ரீவோ வீராந்நயவிஸாரத₃ாந் ।
ஹநுமத்₃க்₃ரஹணே வ்யக்₃ராந் வாயுவேக₃ஸமாந் யுதி₄ ॥ (3)

யாத ஸேநாக்₃ரக₃ா: ஸர்வே மஹாப₃லபரிக்₃ரஹா: ।
ஸவாஜிரத₂மாதங்க₃ா: ஸ கபி: ஸாஸ்யதாமிதி ॥ (4)

யத்தைஸ்ச க₂லு ப₄ாவ்யம் ஸ்யாத்தமாஸாத்₃ய வநாலயம் ।
கர்ம சாபி ஸமாதே₄யம் தே₃ஸகாலாவிரோதி₄தம் ॥ (5)

ந ஹ்யஹம் தம் கபிம் மந்யே கர்மணா ப்ரதிதர்கயந் ।
ஸர்வத₂ா தந்மஹத்₃பூ₄தம் மஹாப₃லபரிக்₃ரஹம் ॥ (6)

ப₄வேதிந்₃த்₃ரேண வா ஸ்ருஷ்டமஸ்மத்₃ர்த₂ம் தபோப₃லாத் ।
ஸநாக₃யக்ஷக₃ந்த₄ர்வா தே₃வாஸுரமஹர்ஷய: ॥ (7)

யுஷ்மாபி₄: ஸஹிதை: ஸர்வைர்மயா ஸஹ விநிர்ஜிதா: ।
தைரவஸ்யம் வித₄ாதவ்யம் வ்யலீகம் கிஞ்சிதே₃வ ந: ॥ (8)

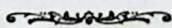
இப்படி அவர்கள் பூமியில் விழுந்து மாண்டவுடன், அந்தப் படை முழுவதும் மிகவும் பயம் கொண்டு, பத்துத் திசைகளிலும் சிதறி ஓடியது. (14)

யானைகள் விகாரமாய் ஓலமிட்டன; குதிரைகள் தரையில் வீழ்ந்தன; அழிக்கப்பட்ட இருக்கை-கொடி-குடைகளுடன் ரதங்கள் சிதறித் தரையில் நிரம்பிக் கிடந்தன. (15)

வழியிலுள்ள ஆறுகளில் ரத்த வெள்ளம் காணப்பட்டது. பலவிதமான (சோக) ஒலிகளால் இலங்கை நகரம் முழுவதும் களை இழந்ததாயிற்று. (16)

மகாபலமும் யுத்த பராக்கிரமமும் உடைய வானர வீரர், பேராற்றலுடைய அந்த அரக்கர்களைக் கொன்றபின், தொடர்ந்து வரப்போகும் அரக்கர்களுடன் போர்புரிய விருப்பங்கொண்டு, அந்தத் தோரணவாயிலையே சென்றடைந்தார், வீர ஆஞ்சநேயர்! (17)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
நாற்பத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : நாற்பத்தாறு ஐந்து சேனாதிபதிகளை வதைத்தது

பேராற்றல் கொண்ட மாருதியால், மந்திரி குமார்கள் கொல்லப்பட்டார்கள் என்பதை அறிந்த இராவணன், மனக்கலக்கத்தை அடக்கிக் கொண்டு, அடுத்த நடவடிக்கையை மேற்கொண்டான். (1)

வாயுவேகத்தில் போர் செய்பவர்களும், அனுமானைப் பிடிப்பதற்குத் துடித்துக் கொண்டிருப்பவர்களும், வீரர்களும், யுத்த தந்திர வல்லுநர்களுமான விருபாக்ஷன், யூபாக்ஷன், துர்தரன், பிரகஸன், பாஸகர்ணன் ஆகிய ஐந்து படைத்தலைவர்களுக்கும் ஆணை பிறப்பித்தான், இராவணன். (2,3)

“சேனாதிபதிகளே! நீங்கள் ஏராளமான நால்வகைப் படையுடன் செல்லுங்கள். (எப்படியும்) அந்தக் குரங்கு அடக்கப்பட வேண்டும். (4)

அந்த வனத்திற்குச் சென்று, ஜாக்கிரதையாக அதனருகே போக வேண்டும். இடம்-காலத்திற்குத் தக்கபடியான காரியத்தைச் செய்யுங்கள். (5)

அதனுடைய செயல்பாடுகளை ஆலோசித்துப் பார்த்தால், அதை ஒரு சாதாரண குரங்காக நான் எண்ணவில்லை. மிகவும் பலம் கொண்ட அந்தப் பெரிய ஐந்து, நிச்சயமாக இந்திரன் தவ மகிமையால் நம் (அழிவின்) பொருட்டு சிருஷ்டிக்கப்பட்டதாக இருக்கலாம்.

தேவர்கள், அசுரர்கள், மகரிஷிகள், நாகர்கள், யக்ஷர்கள், கந்தர்வர்கள் ஆகியோர், உங்கள் எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பினாலும் என்னால் ஜெயிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதனால், அவர்கள் நமக்குக் கொஞ்சமாவது கெடுதல் செய்யப் பார்ப்பார்கள். (6-8)

ததேவ நாத்ர ஸந்தேஹ: ப்ரஸஹய பரிக்குஹ்யதாம் ।
நாவமாந்யஸ்ச யுஷ்மாபி₄ர்ஹரி: க்ரூரபராக்ரம: ॥ (9)

த்ருஷ்டா ஹி ஹரய: பூர்வம் மயா விபுலவிக்ரமா: ।
வாலீ ச ஸஹஸுக்₃ரீவோ ஜாம்பவாம்ஸ்ச மஹாபுல: ॥ (10)

நீல: ஸேநாபதிஸ்சைவ யே சாந்யே த்விவித₃ாத₂ய: ।
நைவம் தேஷாம் க₃திர்₄பீமா ந தேஜோ ந பராக்ரம: ॥ (11)

ந மதிர்ந புலோத்ஸாஹௌ ந ரூபபரிகல்பநம் ।
மஹத்ஸத்த்வமித₃ம் ஜ்ஞேயம் கபிருபம் வ்யவஸ்தி₂தம் ॥ (12)

ப்ரயத்நம் மஹத₃ாஸ்த₂ாய க்ரியதாமஸ்ய நிக்₃ரஹ: ।
காமம் லோகாஸ்த்ரய: ஸேந்த்₃ரா: ஸஸுராஸுரமாநவா: ॥ (13)

ப₄வதாமக்₃ரத: ஸ்த₄ாதும் ந பர்யாப்தா ரணாஜிரே ।
தத₂ாபி து நயஜ்ஞேந ஜயமாகாங்ஷதா ரணே ॥ (14)

ஆத்மா ரக்ஷய: ப்ரயத்நேந யுத்₃த₄ஸித்₃தி₄ர்ஹி சஞ்சலா ।
தே ஸ்வாமிவசநம் ஸர்வே ப்ரதிக்குஹ்ய மஹௌஜஸ: ॥ (15)

ஸமுத்₂பேதுர்மஹாவேக₃ா ஹுதாஸஸமதேஜஸ: ।
ரதை₂ர்மத்தைஸ்ச மாதங்கை₃ர்வாஜிபி₄ஸ்ச மஹாஜவை: ॥ (16)

ஸஸ்த்ரைஸ்ச விவிதை₄ஸ்தீக்ஷணை: ஸர்வைஸ்சோபசிதா புலை: ।
ததஸ்தம் த₃த்ரு₃ஸுர்வீரா தீப்யமாநம் மஹாகபிம் ॥ (17)

ரஸ்மிமந்தமிவோத்யந்தம் ஸ்வதேஜோரஸ்மிமாலிநம் ।
தோரணஸ்த₂ம் மஹோத்ஸாஹம் மஹாவேக₃ம் மஹாபுலம் ॥ (18)

மஹாமதிம் மஹாவீர்யம் மஹாகாயம் மஹாபுஜம் ।
தம் ஸமீக்ஷயைவ தே ஸர்வே தி₃க்ஷ ஸர்வாஸ்வவஸ்தி₂தா: ॥ (19)

தைஸ்தை: ப்ரஹரணைர்பீ₄மைரபி₄பேதுஸ்ததஸ்தத: ।
தஸ்ய பஞ்சாயஸாஸ்தீக்ஷணா: ஸிதா: பீதமுக₂ா: ஸரா: ॥ (20)

ஸிரஸ்யுத்பலபத்ராப₄ா து₃ர்த₄ரேண நிபாதிதா: ।
ஸ தை: பஞ்சபி₄ராவித்₃த₄: ஸரை: ஸிரஸி வாநர: ॥ (21)

உத்பபாத நத₃ந வ்யோம்நி தி₃ஸோ த₃ஸ விநாத₃யந் ।
ததஸ்து து₃ர்த₄ரோ வீர: ஸரத₂: ஸஜ்யகார்முக: ॥ (22)

கிரஞ்ஸரஸதைஸ்தீக்ஷணைரபி₄பேதே₃ மஹாபுல: ।
ஸ கபிர்வாரயாமாஸ தம் வ்யோம்நி ஸரவ்ஷிணம் ॥ (23)

இதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை. எனவே, பொறுமையுடன் அதை (அடக்கி)க் கைப்பற்றுங்கள். பயங்கரமான பராக்கிரமமுடைய அந்தக் குரங்கை இலேசாக மதிப்பிட்டு விடாதீர்கள். (9)

மிகவும் பராக்கிரமம் படைத்த வானரர்களான வாலி-சுகீவர்களையும், பலசாலியான ஜாம்பவானையும் நான் முன்பு பார்த்திருக்கிறேன். (10)

சேனாதிபதியான நீலனையும் மற்றும் த்விவிதன் முதலிய மற்றக் குரங்குகளையும் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால், அவர்களுக்கு இவ்விதமான வேகம், பயங்கரம், தேஜஸ், பராக்கிரமம், அறிவு, பலம், உற்சாகம் கிடையாது. உருவ மாற்றம் செய்யும் சக்தியும் கிடையாது. 'குரங்கு வடிவத்தில் வந்திருக்கும் மாபெரும் சக்தி!' என்று இதனை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். (11,12)

பெருமுயற்சி செய்து இந்தப் பிராணியை அடக்கிக் காட்டுங்கள். மூன்று உலகங்களிலும் உள்ள தேவர்கள், அசுரர்கள், மனிதர்கள், இந்திரர்கள் ஒன்றாகக் கூடி வந்தாலும் போர்க்களத்தில் உங்கள் எதிரே நிற்க முடியாது.

என்றாலும், ராஜநீதிப்படி, போரில் வெற்றியை விரும்புகிறவன், வெகு கவனமாகத் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால், போர் முடிவு என்பது நிச்சயமில்லாதது."

தலைவரின் ஆணையைச் செவிமடுத்த, மகாபலசாலிகளான அவர்கள் அனைவரும் நெருப்பைப் போல் ஒளிவீசிக் கொண்டும், ரதங்கள், மதங்கொண்ட யானைகள், வேகமாக ஓடவல்ல குதிரைகள், கூரிய பலவிதமான சஸ்திரங்கள் முதலியவற்றாலும் சேனைகளாலும் சூழப்பட்டுச் சென்றார்கள். அங்கே, ஒளிவீசிக் கொண்டிருந்த அனுமானை, அரக்க வீரர்கள் பார்த்தார்கள். (13-17)

உதிக்கின்ற சூரியனைப் போல, தன் தேசக்கதிர்களையே மாலையாகக் கொண்டவரும், மிகவும் துடிப்புடையவரும், மிகவும் உற்சாகமுடையவரும், மகாபலம் கொண்டவரும், நுழைவாயிலில் வீற்றிருந்தவருமான அவர் பெருமதியாளர்; மிகவும் சுறுசுறுப்பானவர்; பெரிய உடல் படைத்தவர்; பெருந்தோளர் ஆகிய அவரைப் பார்த்தவுடனேயே, எல்லாப் பக்கங்களிலும் இருந்த அவர்கள் எல்லோரும் அங்கங்கு இருந்தவாறே, அந்தந்த பயங்கரமான ஆயுதங்களை வீசியெறிந்து, அவர்மேல் பாய்ந்தார்கள்.

துர்தரனுடைய அம்புகள் இரும்பாலானவை; கூர்மையானவை; பட்டை தீட்டப்பட்டவை; பொன்முகப்பை உடையவை. அவன் கருநெய்தல் போன்று ஒளிவீசும் பாணங்களை, அவர் சிரசின்மேல் குறிபார்த்துவிட்டான்.

அந்த ஐந்து பாணங்களாலும் தலையில் துளைக்கப்பட்ட மாருதி, பத்துத் திசைகளிலும் எதிரொலிக்கும்படியாகக் கர்ஜித்துக் கொண்டு ஆகாயத்தில் தாவினார்.

அப்போது, மகாபலசாலியும் வீரனும் ரதத்தில் இருந்தவனும் நானேற்றிய வில்லுடன் கூடியவனுமான துர்தரன், நூற்றுக்கணக்கான கூரிய பாணங்களை அவர்மேல் செலுத்தினான். ஆகாயத்தில் சரமாரி பொழியும் அவனை, சரத்கால மேகத்தைச் சிதறடிக்கும் வாயுபோல அனுமான் சிதறடித்தார்! (18-23)

- வ்ருஷ்டிமந்தம் பயோத₃ாந்தே பயோத₃மிவ மாருத: ।
அர்த்யமாநஸ்ததஸ்தேந து₃ர்த₄ரேணாநிலாத்மஜ: ॥ (24)
- சகார நிநத₃ம் பூ₄யோ வ்யவர்த₄த ச வேக₃வாந் ।
ஸ தூ₃ரம் ஸஹஸோத்பத்ய து₃ர்த₄ரஸ்ய ரதே₂ ஹரி: ॥ (25)
- நிபபாத மஹாவேகே₃ா வித்யுத்₃ராஸிர்கி₃ராவிவ ।
தத: ஸ மதி₂தாஷ்டாஸ்வம் ரத₂ம் ப₄க்₃நாஷக்ஷப₃ரம் ॥ (26)
- விஹாய ந்யபதத்₃பூ₄மௌ து₃ர்த₄ரஸ்த்யக்தஜீவித: ।
தம் விருபாஷ்யூபாசௌ த்ருஷ்ட்வா நிபதிதம் பு₄வி ॥ (27)
- ஸஞ்ஜாதரோஷௌ து₃ர்த₄ர்ஷாவுத்பேததுரரிந்த₃மௌ ।
ஸ தாப்₄யாம் ஸஹஸோத்பத்ய விஷ்டி₂தோ விமலே₃ம்புரே ॥ (28)
- முத்₃க₃ராப்₄யாம் மஹாபூ₄ஹுர்வக்ஷஸ்யபி₄ஹத: கபி: ।
தயோர்வேக₃வதோர்வேக₃ம் விநிஹத்ய மஹாப₃ல: ॥ (29)
- நிபபாத புநர்பூ₄மௌ ஸுபர்ணஸமவிக்ரம: ।
ஸ ஸாலவ்ருக்ஷமாஸாத்ய தமுத்பா₃த்ய ச வாநர: ॥ (30)
- தாவுபெ₄ள ராக்ஷஸௌ வீரௌ ஜக₄ந பவநாத்மஜ: ।
ததஸ்தாம்ஸ்த்ரீந் ஹதாஞ்ஜ்ஞாத்வா வாநரேண தரஸ்விநா ॥ (31)
- அபி₄பேதே₃ மஹாவேக₃: ப்ரஸஹ்ய ப்ரக₄ஸோ ஹரிம் ।
ப₄ாஸகர்ணஸ்ச ஸம்க்ருத்₃த₄: ஸுலமாத்₃யா விர்யவாந் ॥ (32)
- ஏகத: கபிஸார்தூ₃லம் யஸஸ்விநமவஸ்தி₂தம் ।
பட்டஸேந ஸிதா₃க்₃ரேண ப்ரக₄ஸ: ப்ரத்யபே₃த₄யத் ॥ (33)
- ப₄ாஸகர்ணஸ்ச ஸுலேந ராக்ஷஸ: கபிஸத்தமம் ।
ஸ தாப்₄யாம் விக்ஷதைர்க்₃யாத்ரைர்அஸ்ருக்₃தி₃க்₃த₄நூருஹ: ॥ (34)
- அப₄வத்₃வாநர: க்ருத்₃தே₄ா பூ₃லஸு₃ர்யஸமப்ரப₄: ।
ஸமுத்பா₃த்ய கி₃ரே: ஸ்ருங்க₃ம் ஸம்ருக்₃வ்யாலபாத₃பம் ॥ (35)
- ஜக₄ந ஹநுமாந் வீரோ ராக்ஷஸௌ கபிகுஞ்ஜர: ।
ததஸ்தேஷ்வவஸந்நேஷு ஸேநாபதிஷு பஞ்சஸு ॥ (36)
- பூ₃லம் தத₃வஸேஷம் ச நாஸயாமாஸ வாநர: ।
அஸ்வைரஸ்வாந் க₃ஜைர்நாக₃ாந் யோதை₄ர்யோத₄ாந் ரதை₂ ரத₂ாந் ॥ (37)
- ஸ கபிர்நாஸயாமாஸ ஸஹஸ்ராக்ஷ இவாஸுராந் ।
ஹதைர்நாக₃ஸ்துரங்கை₃ஸ்ச ப₄க்₃நாஷை₃ஸ்ச மஹாரதை₂: ॥
ஹதை₃ஸ்ச ராக்ஷஸை₃பூ₄மீ ருத்₃த₄மார்க்₃யா ஸமந்தத: ॥ (38)

மழைக்காலத்தின் முடிவில், நீர் பொழியும் மேகங்களைக் காற்று சிதறடிப்பது போல, துர்தரனால் துன்புறுத்தப்பட்ட வாயுகுமாரர், பெருங்குரல் எழுப்பி, விரைவாகப் பேருடலும் எடுத்துக் கொண்டார்.

அவர் உயரே வெகுதூரம் சென்று, பர்வதத்தின் மேல் விழும் இடிக்கூட்டத்தைப் போல துர்தரனுடைய தேரின் மேல் வேகமாகக் குதித்தார்.

உடனே, ரதத்தின் ஏர்க்கால் முறிந்து விழுந்தது; எட்டுக் குதிரைகளும் மாண்டு போயின; உயிரற்றவனாக துர்தரனும் தரையில் விழுந்தான்.

அவன் பூமியில் விழுந்துவிட்டதைக் கண்டு பிறரால் வெல்ல முடியாதவர்களும், எதிரிகளை அடக்கியவர்களும், கோபம் கொண்டவர்களுமான விருபாக்ஷனும் யூபாக்ஷனும் அவர்மேல் பாய்ந்தார்கள்.

அவர், உடனே எம்பிக் குதித்து ஆகாயத்தில் தாவினார். தோள்வலிமை பெற்றவரும், பலசாலியும், கருடனைப் போல் பராக்கிரமமும் கொண்ட அவரை, முத்கரம் என்னும் ஆயுதத்தால் அவர்கள் அடித்ததும், அவர்களுடைய (அரக்கர்களின்) வேகத்தைக் காட்டிலும் அதிகவேகத்தோடு, மறுபடியும் பூமியில் குதித்தார்.

அவர் ஒரு பனைமரத்தைப் பெயர்த்தெடுத்து, அவ்விரு ராக்ஷஸ வீரர்களையும் (அடித்துக்) கொன்றார். ஆற்றல் மிகுந்த வானரரால் அம்மூவரும் கொல்லப்பட்டதை அறிந்து, மிகவும் வேகமாக பிரகஸன் அனுமானைத் தாக்கினான். கோபம் கொண்ட பாஸகர்ணனும் ஒரு குலத்தால் தாக்கினான். (24-32)

பெரும் புகழோடு வீற்றிருக்கும் வானரோத்தமரைக் கூர்மையான நுனியுடைய பட்டாக்கத்தியால், ஒருபுறத்தில் பிரகஸன் தாக்கினான். (33)

அந்த வானர வீரரை, ராக்ஷஸனான பாஸகர்ணன் குலத்தால் தாக்கினான். அவர்களால் சரீரம் முழுவதும் காயப்படுத்தப்பட்டு, ரத்தம் தோய்ந்த ரோமங்களுடன் இருந்த மாருதி, கோபத்தால் சிவந்த பாலகூரியனைப் போல் தோற்றமளித்தார்.

வானரவீரரான அனுமான், விலங்குகள், துஷ்டஜந்துக்கள், மரங்கள் ஆகியவற்றோடுகூடிய ஒரு மலைமுகட்டைப் பெயர்த்து, (வீசி எறிந்து,) அவ்விரு ராக்ஷஸர்களையும் கொன்றார்.

ஐந்து சேனாபதிகளும் முடிந்து (மடிந்து) போனதும் மிகுந்திருந்த படைவீரர்களையும் வானரர் நாசம் செய்தார்.

குதிரைகளால் குதிரைகளையும், யானைகளால் யானைகளையும், காலாட்படையினரால் காலாட்படையினரையும், தேர்களால் தேர்களையும் அழிக்கும் இந்திரன் போல், அசுரர்களை அழித்து முடித்தார் (வாயுபுத்திரன்).

வீழ்த்தப்பட்ட யானை-குதிரைகளாலும், ராக்ஷஸர்களாலும், அச்சு முறிக்கப்பட்ட தேர்களாலும், அந்தப் பிரதேசத்தைச் சுற்றிலும் எல்லா வழிகளும் அடைபட்டுப் போயின. (34-38)

தத: கபிஸ்தாந் த்வஜிநீபதீந் ரணே

நிஹத்ய வீராந் ஸபுலாந் ஸவாஹநாந் ।

ததேவ வீர: பரிக்ருஹ்ய தோரணம்

க்ருதக்ஷண: கால இவ ப்ரஜாக்ஷயே ॥

(39)

இத்யாந்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே

ஸுந்த்ரகாண்டே₃ ஷட்ஸத்வாரிம்ஸ: ஸர்க்₃: ॥

ஸப்தசத்வாரிம்ஸ: ஸர்க்₃:

அக்ஷகுமாரவத₄:

ஸேநாபதீந் பஞ்ச ஸ து ப்ரமாபிதாந் ஹநூமதா ஸாநுசராந் ஸவாஹநாந் ।

நிஸம்ய ராஜா ஸமரோத்த₄தோந்முக₂ம் குமாரமக்ஷம் ப்ரஸமைக்ஷதாக்க்ரத: ॥ (1)

ஸ தஸ்ய த்ருஷ்ட்யர்பணஸம்ப்ரசோதித: ப்ரதாபவாந் காஞ்சநசித்ரகார்முக: ।

ஸமுத்பபாதாத₂ ஸத்யஸ்யுதீ₃ரிதோ த்விஜாதிமுக்தயைர்ஹவிஷேவ பாவக: ॥ (2)

ததோ மஹாந் பூலதி₃வாகரப்ரப₄ம்

ப்ரதப்தஜாம்பூநத₃ஜாலஸந்ததம் ।

ரத₂ம் ஸமாஸ்த₂ய யயௌ ஸ வீர்யவாந்

மஹாஹரிம் தம் ப்ரதி நைந்ருதர்ஷப₄: ॥

(3)

ததஸ்தப:ஸங்க்₃ரஹஸஞ்சயார்ஜிதம் ப்ரதப்தஜாம்பூநத₃ ஜாலஸோபி₄தம் ।

பாதாகிநம் ரத்நவிபூ₄ஷிதத்₄வஜம் மனோஜவாஷ்டாஸ்வவரை: ஸுயோஜிதம் ॥ (4)

ஸுராஸுராத்த்₄ருஷ்யமஸங்க்₃சாரிணம் ரவிப்ரப₄ம் வ்யோமசரம் ஸமாஹிதம் ।

ஸதூணமஷ்டாஸிநிபுத்₃ப₄ந்து₄ரம் யத₂க்ரமாவேஸிதஸக்திதோமரம் ॥ (5)

விராஜமாநம் ப்ரதிபூர்ணவஸ்துநா ஸஹேமத₃யம்நா ஸஸிஸு₃ர்யவர்சஸா ।

தி₃வாகராப₄ம் ரத₂மாஸ்தி₂தஸ்தத: ஸ நிர்ஜக₃யாமரதுல்யவிக்ரம: ॥ (6)

ஸ பூரயந் க₂ம் ச மஹீம் ச ஸாசலாம் துரங்க்₃மாதங்க்₃மஹாரத₂ஸ்வநை: ।

புலை: ஸமேதை: ஸ ஹி தோரணஸ்தி₃தம் ஸமர்த₂மாஸீநமுபாக்₃மத் கபிம் ॥ (7)

ஸ தம் ஸமாஸாத்₃ய ஹரிம் ஹரீக்ஷணோ

யுக₃ந்நகாலாக்₃நிமிவ ப்ரஜாக்ஷயே ।

அவஸ்தி₂தம் விஸ்மிதஜாதஸம்ப்₄ரம:

ஸமைக்ஷதாக்ஷோ பூஹுமாநசக்ஷுஷா ॥

(8)

ஸ தஸ்ய வேக்யம் ச கபேர்மஹாத்மந: பராக்ரமம் சாரிஷு ராவணாத்மஜ: ।

விசாரயந் ஸ்வம் ச பூலம் மஹபூ₃லோ யுக்₃க்ஷயே ஸுர்ய இவாபி₄வர்த₄தே ॥ (9)

வீரர்களான சேனாபதிகளைப் படைவீரர்களோடும் வாகனங்களோடும் போர்க்களத்தில் வீழ்த்தி, பிரளயகால காலனைப் போல் விளங்கிய அனுமான், அந்த வாயிற்படியின் சமீபம் சென்று (சற்று) இளைப்பாறினார். (39)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
நாற்பத்தாறாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : நாற்பத்தேழு

அக்ஷகுமாரன் வதம்

தன்னால் அனுப்பப்பட்ட ஐந்து படைத்தலைவர்களும், அவர்களுடன் சென்ற படைவீரர்களும், வாகனங்களும் அனுமானால் அழிக்கப்பட்டதைக் கேட்ட இராவணன், யுத்தம் செய்வதற்குத் துடித்துக் கொண்டு எதிரில் நின்று கொண்டிருந்த அக்ஷகுமாரனை நோக்கினான். (1)

இராவணனுடைய பார்வையினாலேயே ஆணையிடப்பட்டவனாக, பராக்கிரமம் மிக்க அவன், தங்க வேலைப்பாடுகள் கொண்ட வில்லை எடுத்துக் கொண்டு, வேள்விச்சாலையில் வேதவித்துக்களால் சொரியப்படும் நெய் ஆகுதியினால் ஜொலித்து எரியும் தீயைப் போல நின்றான், அக்ஷகுமாரன். (2)

பின்னர், மிகவும் வீர்யவானும் அரக்க வீரனுமான அக்ஷகுமாரன், பாலகூரியனுக்கு நிகராக ஒளி வீசுவதும், உருக்கிய தங்கத்தாலான சாளரங்கள் உள்ளதுமான ஒரு மிகப்பெரிய தேரில் ஏறி, பெருவானரரான அனுமானை நோக்கிச் சென்றான். (3)

அந்தத் தேர், அளவற்ற தவத்தைச் செய்ததால் பெறப்பட்டது; உருக்கி விடப்பட்ட தங்கத்தாலான ஜன்னல்கள் பொருந்தியது; கொடிமரம் உடையது; இரத்தினங்களால் சிங்காரிக்கப்பட்ட கொடிகளைக் கொண்டது; மனோவேகம் போல் செல்லக்கூடிய எட்டுக் குதிரைகள் பூட்டப்பட்டது; தேவாசுரர்களால் நெருங்க முடியாதது; தடையில்லாமல் எல்லாத் திசைகளிலும் செல்லக் கூடியது; சூரியன் போல் ஒளிவீசுவது; வானவீதியில் செல்லக் கூடியது; எப்போதும் ஆயத்த நிலையில் இருப்பது; அம்புறாத்தூணியும் எட்டுக் கத்திகளும் உடையது; உரிய முறையில் வைக்கப்பட்ட வேல், தோமரம் மற்றும் யுத்தத்திற்கு தேவையான எல்லா ஆயுதங்களையும் உடையது. சந்திரன்-சூரியன் போல் பிரகாசிக்கும் பொற்கடிவாளக் கயிறுகளைக் கொண்டது. சூரியன் போல் பேரொளி வீசும் அந்தத் தேரில், தேவர்களுக்கு ஒப்பான வீரம் படைத்த அவன் ஏறிச் சென்றான். (4-6)

அவன், படைகளுடன்கூட குதிரைகள்-யானைகள்-பெருந்தேர்கள் எழுப்பிய பேரொலியால் ஆகாயத்தையும், மலைகள் நிறைந்த பூவுலகையும் நிரப்பிக் கொண்டு, வாயிற்படியில் உட்கார்ந்திருந்தத் திறமை மிக்க வானரரை அடைந்தான். (7)

சிங்கத்தைப் போன்ற கண்களையுடைய அக்ஷகுமாரன், பிரளயகால அக்னி போல பிராணிகளை அழிக்கும் அனுமான் இருக்குமிடம் வந்து, ஆச்சரியத்தால் பரபரப்படைந்து, அலட்சியமாக உட்கார்ந்திருக்கும் அவரைக் கௌரவமான பார்வையால் பார்த்தான். (8)

அந்த வானரரின் வேகத்தையும், எதிரிகளிடம் காட்டப்படும் பராக்கிரமத்தையும், தனது பலத்தையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்து, பனிக்கால முடிவில் உக்கிரமாக வளரும் சூரியனைப் போலத் தன்னுடைய பலத்தால் வளர்ந்தான். (9)

ஸ ஜாதமந்யு: ப்ரஸமீக்ஷய விக்ரமம்
 ஸ்தி₂ரம் ஸ்தி₂த: ஸம்யதி து₃ர்நிவாரணம் ।
 ஸமாஹிதாத்மா ஹநுமந்தமாஹவே
 ப்ரஸோத்யாமாஸ ஸரைஸ்த்ரிபி₄: ஸிதை: ॥ (10)

தத: கபிம் தம் ப்ரஸமீக்ஷய க₃ர்விதம் ஜிதஸ்ரமம் ஸத்ருபராஜயோர்ஜிதம் ।
 அவைக்ஷதாக்ஷ: ஸமுதீர்ணமாநஸ: ஸ ப₃ாணபாணி: ப்ரக்₃ருஹீதகார்முக: ॥ (11)

ஸ ஹேமநிஷ்காங்க₃த₃சாருகுண்ட₃ல: ஸமாஸஸாத₃ாஸுபராக்ரம: கபிம் ।
 தயோர்ப₃பூ₄வாப்ரதிம: ஸமாக₃ம: ஸுராஸுராணாமபி ஸம்ப₄ரமப்ரத₃: ॥ (12)

ரராஸ பூ₄மிர்ந ததாப ப₄ாநுமாந்
 வவெள ந வாயு: ப்ரசசால சாசல: ।
 கபே: குமாரஸ்ய ச வீக்ஷய ஸம்யுக்யம்
 நநாத₃ ச த்₃யெளருத₃தி₄ஸ்ச சுக்ஷபே₄ ॥ (13)

தத: ஸ வீர: ஸுமுக₂ாந் பதத்ரிண:
 ஸுவர்ணபுங்க₂ாந் ஸவிஷாநிவோரக₃ாந் ।
 ஸமாதி₄ஸம்யோக₃விமோக்ஷதத்வவித்
 ஸராநத₂ த்ரீந் கபிமூர்த்₄ந்யபாதயத் ॥ (14)

ஸ தை: ஸரைர்மூர்த்₄நி ஸமம் நிபாதிதை:
 க்ஷரந்நஸ்ருக்₃தி₃க்₃த₄விவ்ருத்தலோசந: ।
 நவோதி₃தாதி₃த்யநிப₄: ஸராம்ஸுமாந்
 வ்யரோசதாதி₃த்ய இவாம்ஸுமாலிக: ॥ (15)

தத: ஸ பிங்க₃ாதி₄பமந்த்ரிஸத்தம: ஸமீக்ஷய தம் ராஜவராத்மஜம் ரணே ।
 உத₃க்₃ரசித்தாயுத₄சித்ரகார்முகம் ஜஹர்ஷ சாபூர்யத சாஹவோந்முக₂: ॥ (16)

ஸ மந்த₃ராக்₃ரஸ்த₂ இவாம்ஸுமாலிகோ
 விவ்ருத்₃த₄கோபோ ப₃லவீர்யஸம்யுத: ।
 குமாரமக்ஷம் ஸப₃லம் ஸவாஹநம்
 த₃த₃ாஹ நேத்ராக்₃நிமரீசிபி₄ஸ்தத₃ா ॥ (17)

தத: ஸ ப₃ாணாஸநசித்ரகார்முக:
 ஸரப்ரவ்ரஹோ யுதி₄ ராக்ஷஸாம்பு₃த₃: ।
 ஸராந் முமோசாஸு ஹரீஸ்வராசலே
 வலாஹகோ வ்ருஷ்டிமிவாசலோத்தமே ॥ (18)

தத: கபிஸ்தம் ரணசண்ட₃விக்ரமம்
 விவ்ருத்₃த₄தேஜோப₃லவீர்யஸஞ்சயம் ।
 குமாரமக்ஷம் ப்ரஸமீக்ஷய ஸம்யுகே₃
 நநாத₃ ஹர்ஷாத்₃க₃நதுல்யநி:ஸ்வந: ॥ (19)

அவன் அந்த வானரருக்கு எதிரில் நின்றான். அவருடைய உறுதி குலையாத பராக்கிரமத்தைப் பார்த்தான்; கோபம் கொண்டான். உடனே தைரியம் கொண்டு, யுத்தத்தில் எவராலும் தடுக்க முடியாத அவர்மேல், கூர்மையான மூன்று பாணங்களைத் தொடுத்து, போருக்கு வரும்படி அழைப்பு விடுத்தான். (10)

கர்வம் கொண்டவரும், களைப்பு நீங்கியவரும், எதிரிகளை வெற்றி கொள்வதில் பிடிவாதமுள்ளவருமான அனுமானை, மிக்க மனோபலமுடைய அக்ஷன், கையில் வில்லும் அம்பும் ஏந்தியவாறு பார்த்தான். (11)

தங்கப்பதக்கம், தோள்வளை, அழகிய குண்டலங்கள் தரித்தவனும், மிகக்கொடிய பலம் உள்ளவனுமான அவன், வானர வீரரை நேருக்கு நேர் சந்தித்தது ஒப்பில்லாததாக இருந்தது; தேவர்களுக்கு மனக்கலக்கத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதாக இருந்தது. (12)

அனுமானுக்கும் அக்ஷகுமாரனுக்குமிடையே நிகழ்ந்த போரைக் கண்டு பூமி சுற்றிற்று; சூரியனின் கதிர்கள் வெம்மையில்லாமல் இருந்தன; வாயு சலிக்கவில்லை; மலை நடுங்கிற்று; வானம் பேரொலி செய்தது; பெருங்கடல் பொங்கி எழும்பியது. (13)

அப்போது நன்றாகக் குறிபார்த்து நாண் ஏற்றி, இலக்கை நோக்கிச் செலுத்தும் வித்தையை முறைப்படி அறிந்திருந்த அக்ஷகுமாரன், தங்கக் கட்டுகளுடன் இறகுகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கூர்மையான, கொடிய விஷமுள்ள மகாசர்ப்பங்களைப் போன்ற மூன்று பாணங்களை, அனுமானின் தலைமேல் விழச் செய்தான். (14)

அனுமான், அந்தப் பாணங்கள் ஒரே சமயத்தில் தலையில் வந்து விழுந்தவுடன் பெருகிய ரத்தத்தால் உடல் முழுவதும் பூசப்பட்டவரானார். வட்டமான கண்களை உடைய அனுமான், அம்புகளாகிய கிரணங்களால் உதயகால சூரியனைப் போல, கிரணங்களையே மாலையாகக் கொண்ட ஒரு சூரியன் போலப் பிரகாசித்தார். (15)

வானர மன்னனின் உத்தம அமைச்சரான அவர், யுத்தத்தில் பயன்படுத்தப்படும் பல்வகை ஆயுதங்கள், அழகிய வில் முதலியவற்றுடன் நிற்பவனும், மாபெரும் மன்னனின் குமாரனுமான அவனைப் பார்த்து மகிழ்ச்சியடைந்தார். அவனுடன் யுத்தம் செய்வதற்காகத் தன்னைப் பெருக்கிக் கொண்டார். (16)

மந்தரமலையின் உச்சியில் விளங்கும் சூரியனைப் போன்ற அவர், வளர்ந்துவிட்ட கோபத்துடன் பலமும் வீர்யமும் கூடியவராக, படைகள்-வாகனங்களுடன் கூடிய அக்ஷகுமாரனை, அக்னிச் சுவாலை போன்ற கடுமையான பார்வையால் எரித்தார். (17)

பாணங்கள் என்னும் தண்ணீரைப் பொழியும் அழகிய வில்லையுடைய ராக்ஷஸன் என்ற மேகம், வானரத் தலைவரான அனுமான் என்ற சிறந்த மாமலை மீது அம்புகளைக் கொட்டிற்று. (மலை மீது எவ்வளவு பெரிய கனமழை பெய்தாலும் தண்ணீரெல்லாம் கீழே போய்விடும். மலைக்கு எவ்வித அழிவும் ஏற்படுவதில்லை. அதுபோல அக்ஷனுடைய பாணப் பொழிவினால், அனுமானுக்கு பாதிப்பு ஏற்படவில்லை.) (18)

யுத்தத்தில் பயங்கரமான பராக்கிரமத்தைக் காட்டுபவனும், வளர்ந்துவரும் தேஜஸ்-பலம்-வீர்யம் உடையவனுமான அக்ஷகுமாரனைக் களத்தில் பார்த்து, மகிழ்ச்சியால் மேக கர்ஜனைக்கு ஒப்பான பேரொலி எழுப்பினார், அனுமான். (19)

ஸ ப₃லப₄வாத்த₃யுதி₄ வீர்யத₃ர்பித:

ப்ரவ்ருத்த₄மந்யு: ச்ஷதஜோபமேசுண: ।

ஸமாஸஸாத்₃ர்திமம் கபிம் ரணே

க₃ஜோ மஹாசுபமிவாவ்ருதம் த்ருணை: ॥ (20)

ஸ தேந ப₃ணை: ப்ரஸப₄ம் நிபாதிதை: சகார நாத₃ம் க₄நநாத₃நி:ஸ்வந: ।

ஸமுத்பபாதாஸு நப₄: ஸ மாருதி: ப₄ஜோருவிசுஷபணகே₄ரத₃ர்ஸந: ॥ (21)

ஸமுத்பதந்தம் ஸமபி₄த்₃ரவத்₃ ப₃லீ

ஸ ராசுஸாநாம் ப்ரவர: ப்ரதாபவாந் ।

ரதீ₂ ரதி₂ஸ்ரேஷ்ட₂தம: கிரஞ்ஸரை:

பயோத₄ர: ஸைலமிவாஸ்மவ்ருஷ்டிபி₄: ॥ (22)

ஸ தாஞ்ஸராம்ஸ்தஸ்ய விமோசுயந் கபி: சசார வீர: பதி₂ வாயுஸேவிதே ।

ஸராந்தரே மாருதவத்₃விநிஷ்பதந் மநோஜவ: ஸம்யதி சண்ட₃விக்ரம: ॥ (23)

தமாத்தப₃ாணாஸநமாஹவோந்முக₂ம்

க₂மாஸ்த்ருணந்தம் விவிதை₄: ஸரோத்தமை: ।

அவைசுஷதாசுஷம் ப₃ஹுமாநசுசுஷா

ஜக₃ாம சிந்தாம் ச ஸ மாருதாத்மஜ: ॥ (24)

தத: ஸரைர்பி₄ந்நப₄ஜாந்தர: கபி: குமாரவீர்யேண மஹாத்மநா நத₃ந் ।

மஹாப₄ஜ: கர்மவிஸேஷதத்த்வவித் விசிந்தயாமாஸ ரணே பராக்ரமம் ॥ (25)

அப₃ாலவத்₃ப₃ாலதி₃வாகரப்ரப₄: கரோத்யயம் கர்ம மஹந்மஹாப₃ல: ।

ந சாஸ்ய ஸர்வாஹவகர்மஸோபி₄ந: ப்ரமாபணே மே மதிரத்ர ஜாயதே ॥ (26)

அயம் மஹாத்மா ச மஹாம்ஸ்ச வீர்யத: ஸமாஹிதஸ்சாதிஸஹஸ்ச ஸம்யுகே₃ ।

அஸம்ஸயம் கர்மகு₃ணோத₃யாத₃யம் ஸநாக₃யசுஷர்முநிபி₄ஸ்ச பூஜித: ॥ (27)

பராக்ரமோத்ஸாஹவிவ்ருத்த₄மாநஸ:

ஸமீக்ஷதே மாம் ப்ரமுக₂ாக₃த: ஸ்தி₂த: ।

பராக்ரமோ ஹ்யஸ்ய மநாம்ஸி கம்பயேத்

ஸுராஸுராணாமபி ஸீக்₄ரக₃ாமிந: ॥ (28)

ந க₂ல்வயம் நாபி₄ப₄வேது₃பேக்ஷித:

பராக்ரமோ ஹ்யஸ்ய ரணே விவர்த₄தே ।

ப்ரமாபணம் த்வேவ மமாஸ்ய ரோசதே

ந வர்த₄மாநோக்₃நிருபேக்ஷிதும் சும: ॥ (29)

இதி ப்ரவேக₃ம் து பரஸ்ய தர்கயந்

ஸ்வகர்மயோக₃ம் ச வித₄ாய வீர்யவாந் ।

சகார வேக₃ம் து மஹாப₃லஸ்தத₃ா

மதிம் ச சக்ரோஸ்ய வதே₄ மஹாகபி: ॥ (30)

அவன், சிறுபிள்ளைத்தனத்தால் வீர்யத்தால் கர்வம் கொண்டு, வர வர வளர்ந்து கொண்டு போகும் கோபத்துடன், ரத்தம் போல் சிவந்த கண்களுடன், காட்டில் புற்களால் மறைக்கப்பட்ட பெருங்கிணற்றை நெருங்கும் யானை போல, யுத்தத்தில் நிகரற்றவரான வானரரை எதிர்கொண்டான். (20)

திடீரென்று அவனால் போடப்பட்ட பாணங்களால் தாக்கப்பட்ட அனுமான், மேகக் கூட்டங்களில் உண்டாகும் இடி போன்று சப்தம் எழுப்பினார். கைகளையும் தொடைகளையும் விரித்துப் பயங்கரமாகத் தோற்றம் கொண்டு, வாயுக்குமாரர் விரைவாக வானில் பாய்ந்தார். (21)

ராக்ஷஸர்களுள் முக்கியமானவனும், பிரதாபமுடையவனும், தேரில் இருப்பவனும், தேர்ப்படை வீரரில் மிகச் சிறந்தவனுமான அவன், மேகம் பர்வதத்தின் மேல் கல்மழை பொழிவதைப் போல, வானத்தில் பாய்ந்த அவரைப் பாணங்களால் தாக்கினான். (22)

பயங்கரமான பராக்கிரமம் படைத்த அனுமான், அவனுடைய அந்த அம்புகளை விலக்கிக் கொண்டு, அம்புகளுக்கிடையில் புகுந்து செல்லும் காற்றைப் போல் சர்ரென்று வெளிக்கிளம்பி, மனோவேகத்துடன் வாயு சஞ்சரிக்கும் வானவீதியில் திரிந்தார். (23)

கையில் வில்லைக் கொண்டவனும், யுத்த ஆவேசம் கொண்டவனும், சிறந்த பாணங்களைப் பொழிந்து ஆகாயத்தை மறைப்பவனுமான அக்ஷகுமாரனை நன்றாகப் பாராட்டும் பார்வையால் பார்த்தார், வாயுக்குமாரர். (இவ்வளவு சிறந்த வீரனைக் கொல்ல வேண்டுமா? என்று) சிந்தனை செய்தார். (24)

இளம்வயதிலேயே சிறந்த வீரனாக விளங்குவவனும், பேருடல் கொண்டவனுமான அக்ஷகுமாரனால், சரங்களால் துளைக்கப்பட்ட மார்பினை உடையவரும், யுத்த நுணுக்கங்களை அறிந்தவரும், தோள்வலிமை பெற்றவருமான அவர், சண்டையில் 'இவனை எவ்வாறு வெற்றி கொள்வது?' என்று சிந்தித்தார். (25)

'பாலகூரியனைப் போன்ற காந்தி படைத்தவனும், மிகவும் பலமுள்ளவனுமான இந்த அக்ஷகுமாரன், சிறுவனாக இருந்தாலும் பெரியவனைப் போல் யுத்த காரியங்களைச் செய்கிறான். எல்லாவகையான யுத்தங்களிலும் கைதேர்ந்தவனாக இருக்கிறான். இவனைக் கொல்வதற்கு எனக்கு மனம் வரவில்லையே? (26)

இவன் மகாத்மா; வீரம் மிக்கவன்; கட்டுப்பாடுடையவன்; யுத்தத்தில் எல்லாத் தாக்குதல்களையும் துன்பங்களையும் பொறுத்துக் கொள்கிறான்; எனவே, இவனுடைய அபாரமான செயல்திறனைப் பார்க்கும்போது நாக-யக்ஷ-முனிவர்களால் கொண்டாடத்தக்கவன் என்பதில் ஐயமில்லை. (27)

என் எதிரில் வந்து நிற்குகொண்டு, பராக்கிரமத்தாலும் உற்சாகத்தாலும் தைரியம் அதிகரிக்கப் பெற்றவனாக, என்னை உற்றுப் பார்க்கிறான். விரைவாகச் செயல்படும் இவனுடைய அளவற்ற வீரம், தேவாசுரர்களுடைய மனத்தைக்கூட கலங்கச் செய்யும். (28)

இவனை அலட்சியப்படுத்தி விட்டுவிட்டால், என்னைத் தாக்காமலிருக்க மாட்டான். போரின் ஒவ்வொரு முனையிலும் இவனுடைய பராக்கிரமம் பெருகி வெளிப்படுகிறது. 'இவனை ஒழித்துக் கட்டுவதுதான் சரி' என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் அக்னியை விட்டு வைக்கக் கூடாதுதானே?' (29)

இவ்வாறு, எதிராளியின் சிறப்புக்களை எண்ணிப் பார்த்து வீர்யவானான அனுமான், தான் செய்ய வேண்டிய காரியத்தையும் தீர்மானித்து, மிகவும் சுறுசுறுப்படைந்து, அவனுடைய வதத்தில் மனத்தைச் செலுத்தினார். (30)

ஸ தஸ்ய தாநஷ்ட ஹயாந் மஹாஜுவாந்
 ஸமாஹிதாந் ப₄ரஸஹாந் விவர்தநே ।
 ஜக₄ந வீர: பதி₂ வாயுஸேவிதே
 தலப்ரஹாரை: பவநாத்மஜ: கபி: ॥ (31)

ததஸ்தலேநாபி₄ஹதோ மஹாரத₂: ஸ தஸ்ய பிங்க்₃தி₄பமந்த்ரிநிர்ஜித: ।
 ப்ரப₄க்₃நநீ₃: பரிமுக்₃தகூ₃ப₃ர: பபாத பூ₄மௌ ஹதவாஜிரம்ப₃ராத் ॥ (32)

ஸ தம் பரித்யஜ்ய மஹாரதோ₂ ரத₂ம்
 ஸகார்முக: க₂ட்₃க₃த₄ர: க₂முத்பதந் ।
 ததோ₂பி₄யோக₃ாத்₃ருஷிருக்₃ரவீர்யவாந்
 விஹாய தே₃ஹம் மருதாமிவாலயம் ॥ (33)

தத: கபிஸ்தம் விசரந்தமம்ப₃ரே
 பதத்ரிராஜாநிலஸித்₃த₄ஸேவிதே ।
 ஸமேத்ய தம் மாருததுல்யவிக்ரம:
 க்ரமேண ஜக்₃ராஹ ஸ பாத₃யோர்த்₃ரு₄ம் ॥ (34)

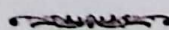
ஸ தம் ஸமாவித்₄ய ஸஹஸ்ரஸ: கபி:
 மஹோரக₃ம் க்₃ருஹ்ய இவாண்ட₃ஜேஸ்வர: ।
 முமோச வேக₃ாத் பித்ருதுல்யவிக்ரமோ
 மஹீதலே ஸம்யதி வாநரோத்தம: ॥ (35)

ஸ ப₄க்₃நப₃ாஹுருக₄ஸிரோத₄ர:
 ஷ்ரந்நஸ்ருங்நிர்மதி₂தாஸ்தி₂லோசந: ।
 ப்ரபி₄ந்நஸந்தி₄: ப்ரவிகீர்ணப₃ந்த₄நோ
 ஹத: ஷ்ஷிதௌ வாயுஸுதேந ராஷ்ஸ: ॥
 மஹாகபிர்₃பூ₄மிதலே நிபீ₃ட்ய தம்
 சகார ரக்ஷோ₂தி₄பதேர்மஹத்₃ப₄யம் ॥ (36)

மஹர்ஷிபி₄ஸ்சக்ரசரைர்மஹாவ்ரதை:
 ஸமேத்ய பூ₄தைஸ்ச ஸயக்ஷபந்நகை₃: ।
 ஸுரைஸ்ச ஸேந்த்₃ரைர்ப்₄ருஸஜாதவிஸ்மயை:
 ஹதே குமாரே ஸ கபிர்நிரீக்ஷித: ॥ (37)

நிஹத்ய தம் வஜ்ரிஸுதோபமம் ரணே
 குமாரமக்ஷம் க்ஷதஜோபமேக்ஷணம் ।
 ததே₃வ வீரோ₂பி₄ஜக₃ாம தோரணம்
 க்ருதக்ஷண: கால இவ ப்ரஜாக்ஷயே ॥ (38)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதிகாவ்யே
 ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ ஸப்தசத்வாரிம்ஸ: ஸர்க₃: ॥

வாயுகுமாரர், மிகவும் வேகமாகச் செல்லக்கூடியவைகளும், நன்றாகப் பயில்விக்கப்பட்டவைகளும், சுமையைத் தாங்குகின்றவைகளுமான அவனுடைய எட்டுக் குதிரைகளையும், ஆகாயத்தில் உள்ளங்கையால் அடித்தே கொன்றார். (31)

அப்போது, அவனுடைய பெரிய தேர், வானர மன்னருடைய அமைச்சரின் உள்ளங்கையால் தாக்கப்பட்டு, உருவிழந்து, மாய்க்கப்பட்ட குதிரைகளுடன் தேர்த்தட்டு சிதைந்து, இருசு கழன்று, வானவெளியிலிருந்து தரையில் விழுந்தது. (32)

மகாரதனான அவன், தேரை அப்படியே விட்டுவிட்டு, வில்லும் கத்தியும் ஏந்தியவனாய் ஆகாயத்தில் எழும்பினான். அவன் அவ்வாறு உயரே எழும்பிய காட்சியானது மிகக் கடுமையான தவத்தின் மகிமையால், உடலை விட்டுவிட்டு ஒரு முனிவர் தேவலோகத்திற்குச் செல்வது போல் இருந்தது. (33)

வாயுவுக்குச் சமமான ஆற்றல் கொண்ட வானரர், கருடன்-வாயு-சித்தர்கள் உலாவும் வானத்தில் இருந்த அக்ஷகுமாரனைத் தொடர்ந்து சென்று, அவனது கால்களைக் கெட்டியாகக் கைப்பற்றினார். (34)

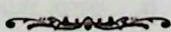
பறவைகளுக்குத் தலைவனான கருடன், ஒரு பெரும்பாம்பை அனாயாசமாகக் கவ்வித் தூக்குவதைப் போல, தந்தைக்கு இணையான பராக்கிரமம் கொண்ட மாருதி, அவனைத் தூக்கி ஆயிரக்கணக்கான முறை சுழற்றி வேகமாகப் பூமியில் எறிந்தார். (35)

கைகள், தொடைகள், இடுப்பு, கழுத்து முறிக்கப்பட்டு, ரத்தத்தைப் பெருகவிட்டுக் கொண்டு, கண்கள் நசுங்கி, பூட்டுக்கள் முறிந்து, அங்கங்கள் நொறுங்கி, மாருதியால் கொல்லப்பட்டு பூமியில் விழுந்தான், அக்ஷகுமாரன். அனுமான், அவனைத் தரையில் சாய்த்ததன் மூலம் அரக்க மன்னனுக்கு மிகவும் அச்சத்தை விளைவித்தார். (36)

அக்ஷகுமாரன் கொல்லப்பட்டதும் மாமுனிவர்களும், கடுமையான விரதம் அனுஷ்டிப்பவர்களும், வானவீதியில் சஞ்சரிப்பவர்களும், கும்பலாக வந்த அனைத்து பூதங்களும், யக்ஷ-பன்னகர்களும், தேவர்களும், இந்திரனும் மிகவும் ஆச்சரியத்துடன் வானரரைப் பார்த்தார்கள்! (37)

இந்திரனுடைய புதல்வனுக்கு நிகரானவனும், ரத்தம் போல் சிவந்த கண்களுள்ளவனுமான அக்ஷகுமாரனைக் கொன்றுவிட்டு, பிராணிகளை அழிப்பதில் ஈடுபட்ட காலன் போல், அனுமான் மிகவும் உற்சாகத்துடன் அதே நுழைவாயிலைச் சென்றடைந்தார். (38)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
நாற்பத்தேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

அஷ்டசத்வாரிம்ஸ: ஸர்க்ய:

இந்த்ரஜித₃யி₄யோக₃:

ததஸ்து ரசேஷாதி₄பதிர்மஹாத்மா ஹநூமதாசேஷ நிறுதே குமாரே ।
மந: ஸமாத₄ய ததே₃ந்த்₃ரகல்பம் ஸமாதி₃தே₃ஸேந்த்₃ரஜிதம் ஸ ரோஷாத் ॥ (1)

த்வமஸ்த்ரவிச்ச₂ஸ்த்ரவித₃யம் வரிஷ்ட₂: ஸுராஸுராணாமபி ஸோகத₃ாதா ।
ஸுரேஷு ஸேந்த்₃ரேஷு ச த்₃ருஷ்டகர்மா பிதாமஹாராத₄நஸஞ்சிதாஸ்த்ர: ॥ (2)

தவாஸ்த்ரப₃லமாஸாத்₃ய நாஸுரா ந மருத்₃க்யணா: ।
ந ஸேகு: ஸமரே ஸ்த₂ாதும் ஸுரேஸ்வரஸமாஸ்ரிதா: ॥ (3)

ந கஸ்சித் த்ரிஷு லோகேஷு ஸம்யுகே₃ நக்யதஸ்ரம: ।
பு₄ஜவீர்யாபி₄கு₃ப்தஸ்ச தபஸா சாபி₄ரக்ஷித: ॥
தே₃ஸகாலவிப₄ாக்யஜ்ஞஸ்த்வமேவ மதிஸத்தம: ॥ (4)

ந தேஸ்த்யஸக்யம் ஸமரேஷு கர்மணா
ந தேஸ்த்யகர்யம் மதிபூர்வமந்த்ரணே ।
ந ஸோஸ்தி கஸ்சித் த்ரிஷு ஸங்க்யரஹேஷு வை
ந வேத₃ யஸ்தேஸ்த்ரப₃லம் ப₃லம் ச தே ॥ (5)

மமாநுரூபம் தபஸோ ப₃லம் ச தே பராக்ரமஸ்சாஸ்த்ரப₃லம் ச ஸம்யுகே₃ ।
ந த்வாம் ஸமாஸாத்₃ய ரணாவமர்தே₃ மந: ஸ்ரமம் க₃ச்ச₂தி நிஸ்சிதார்த₂ம் ॥ (6)

நிறுதா: கிங்கரா: ஸர்வே ஜம்புமாலீ ச ராக்ஷஸ: ।
அமாத்யபுத்ரா: வீராஸ்ச பஞ்ச ஸேநாக்யரயாநிந: ॥ (7)

ப₃லாநி ஸுஸம்ருத்₃த₄நி ஸாஸ்வநாக்யரத₂நி ச ।
ஸஹோத₃ரஸ்தே த₃யித: குமாரோக்ஷஸ்ச ஸுதி₃த: ॥
ந ஹி தேஷ்வேவ மே ஸாரோ யஸ்த்வய்யரிநிஷுத₃ந ॥ (8)

இத₃ம் ஹி த்₃ருஷ்ட்வா மதிமந் மஹத்₃ப₃லம்
கபே: ப்ரப₄ாவம் ச பராக்ரமம் ச ।
த்வமாத்மநஸ்சாபி ஸமீக்ஷய ஸாரம்
குருஷ்வ வேக₃ம் ஸ்வப₃லாநுரூபம் ॥ (9)

ப₃லாவமர்த₃ஸ்த்வயி ஸந்நிக்ருஷ்டே
யத₂ாக₃தே ஸாம்யதி ஸாந்தஸத்ரௌ ।
தத₂ா ஸமீக்ஷயாத்மப₃லம் பரம் ச
ஸமாரப₄ஸ்வாஸ்த்ரவித₃யம் வரிஷ்ட₂ ॥ (10)

ந வீர ஸேநா க₃ணஸோச்யவந்தி ந வஜ்ரமாத₃ய விஸாலஸாரம் ।
ந மாருதஸ்யாஸ்ய க₃திப்ரமாணம் ந சாக்₃நிகல்ப: கரணேந ஹந்தும் ॥ (11)

ஸர்க்கம் : நாற்பத்தெட்டு

இந்திரஜித் தாக்குதல்

பின்னர், பேருடல் கொண்ட இராவணன், அனுமானால் அக்ஷுமாரன் கொல்லப்பட்டதும், (கட்டுக்கடங்காத சோகத்தை அடக்கி,) மனத்தில் தைரியத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டு, இந்திரனுக்கு இணையான இந்திரஜித்திடம் மிகவும் சீற்றத்துடன் ஆணையிட்டான்— (1)

“நீ அஸ்திர வித்தையில் நிபுணன்; சஸ்திரம் அறிந்தவர்களுள் முதன்மையானவன்; தேவாசுரர்களுக்கும் கூட சோகத்தைக் கொடுப்பவன்; தேவர்களும் இந்திரனும், உன் பராக்கிரமச் செயல்களைப் பார்த்திருக்கிறார்கள்; பிறும்மாவைக் குறித்துத் தவம் செய்து அஸ்திரம் பெற்றவன். (2)

யுத்தகளத்தில், உன் அஸ்திர பலத்திற்கு எதிராக நிற்பதற்கு அசுரர்களாலும், மருத்கணங்களாலும் – இந்திரனோடு சேர்ந்து வந்தாலும் – வேறு எவராலும் முடியாது. (3)

மூன்று உலகங்களிலும், போர்க்களத்தில் உன்னை எதிர்கொண்டு களைத்துப் போகாமலிருக்க யாராலும் முடியாது; தோள்வலிமையால் நீ நன்றாகப் பாதுகாக்கப்படுகிறாய்; தவத்தினாலும் காக்கப்படுகிறாய்; நீ, இடம்-காலத்திற்கு ஏற்றபடி செயல்படுபவன்; அறிவிற்கிறந்தவனும் நீயே. (4)

போர்களில் உன்னால் செய்ய முடியாத காரியம் இல்லை; அறிவைக் கொண்டு ஆராய்ந்து செயல்படுவதிலும், உன்னால் செய்ய முடியாதது இல்லை; மூன்று உலகங்களிலும் உன்னுடைய அஸ்திரபலம், உடல்வலிமை ஆகியவற்றைப் பற்றி அறியாதவன் எவனும் இல்லை. (5)

எனக்கு நிகரான தவவலிமை உடையவன்; யுத்தத்தில் உனது பராக்கிரமமும், அஸ்திரபலமும் என்னுடையதைப் போன்றவையே. அதனால், நீ இருக்கும்போது, யுத்தத்தில் வெற்றி பெறுவோம் என்ற நிச்சயத்தால், நான் மனம் சோர்ந்து போகாமலிருக்கிறேன். (6)

எல்லா கிங்கர்களும், அரக்கன் ஐம்புமாலியும், வீரர்களான மந்திரி குமாரர்களும், சேனைத் தலைவர்கள் ஐவரும் கொல்லப்பட்டுவிட்டார்கள். (7)

ஏராளமான படைவீரர்கள், குதிரைகள், யானைகள், தேர்கள் அழிக்கப்பட்டுவிட்டன; அன்புக்குரிய உன் சகோதரன் அக்ஷுமாரனும் கொல்லப்பட்டான். எதிரிகளை மாய்ப்பவனே! உன்னிடம் நான் வைத்திருக்கும் பெரும் மதிப்பு, அவர்களிடம் வைத்திருக்கவில்லை. (உன் திறமையில் எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது.) (8)

அந்தக் குரங்கின் அறிவாற்றலையும், உடல் வலிமையையும், மகிமையையும், பராக்கிரமத்தையும் நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்த்து, உன்னுடைய பலபராக்கிரமத்தையும் சீர்தூக்கி ஆராய்ந்து ஏற்ற நடவடிக்கையை உடனே எடுப்பாய். (9)

அஸ்திரவித்தை அறிந்தவர்களுள் தலையாயவனே! யுத்தம் செய்வதற்காக அவன் அருகே சென்றதும், எதிரியான வானரம் அடங்கிப் போகும்படியும், உன் சைன்யங்களுக்கு அழிவு ஏற்படாதவாறும், எதிரியின் பலத்தையும் உன் பலத்தையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்தும் காரியத்தைத் தொடங்குவாயாக. (10)

வீரனே! கூட்டம் கூட்டமாகப் படைகள் அவனால் அழிக்கப்படுவதால், ஏராளமான வீரர்களுடன் நீ சென்றாலும், அது உபயோகப்படாது. வஜ்ராயுதம் இவனிடம் பயன்படாது. வாயுவுக்குக்கூட இவனுடைய வேகம் இல்லை. அக்னிக்கு நிகரான இவனை, ஆயுதங்களால் அடித்துக் கொல்ல முடியாது. (11)

தமேவமர்தம் ப்ரஸமீக்ஷய ஸம்யக்

ஸ்வகர்மஸாம்யாத்தி₄ ஸமாஹிதாத்மா ।

ஸ்மரம்ஸ்ச தி₃வ்யம் த₄நுஷோஸ்த்ரவீர்யம்

வ்ரஜாஷதம் கர்ம ஸமாரப₄ஸ்வ ॥ (12)

ந க₂ல்வியம் மதி: ஸ்ரேஷ்ட₂ யத்த்வாம் ஸம்ப்ரேஷ்யாம்யஹம் ।

இயம் ச ராஜத₄ர்மாணாம் சஷத்ரஸ்ய ச மதிர்மதா ॥ (13)

நாநாஸஸ்த்ரைஸ்ச ஸங்க்ராமே வைஸாரத்யமரிந்தம் ।

அவஸ்யமேவ பே₃த்த₄வ்யம் காம்யஸ்ச விஜயோ ரணே ॥ (14)

தத: பிதுஸ்தத்வசநம் நிஸம்ய ப்ரத₃க்ஷிணம் த₃க்ஷஸுதப்ரப₄ாவ: ।

சகார ப₄ர்தாரமஹீநஸத்த்வோ ரணாய வீர: ப்ரதிபந்நபுத்தி₄: ॥ (15)

ததஸ்தை: ஸ்வக₃ணைரிஷ்டைரிந்த₃ரஜித் ப்ரதிபூஜித: ।

யுத்₃தே₄த்த₄: க்ருதோத்ஸாஹ: ஸங்க்ராமம் ப்ரத்யபத்யத ॥ (16)

ஸ்ரீமாந் பத்₃மபலாஸாசேஷா ராஷஸாதி₄பதே: ஸுத: ।

நிர்ஜக்யாம மஹாதேஜா: ஸமுத்₃ர இவ பர்வஸு ॥ (17)

ஸ பக்ஷிராஜாநிலதுல்யவேக₃:

வ்யாலைஸ்சதுர்பி₄: ஸிததீக்ஷணத₃ம்ஷ்ட்ரை: ।

ரத₂ம் ஸமாயுக்தமஸங்க்வேக₃ம்

ஸமாருரோஹேந்த்₃ரஜிதி₃ந்த்₃ரகல்ப: ॥ (18)

ஸ ரதீ₂ த₄ந்விநாம் ஸ்ரேஷ்ட₂: ஸஸ்த்ரஜ்ஞோஸ்த்ரவித₃ாம் வர: ।

ரதே₂நாபி₄யயௌ க்ஷிப்ரம் ஹநூமாந் யத்ர ஸோப₄வத் ॥ (19)

ஸ தஸ்ய ரத₂நிர்கே₄ஷம் ஜ்யாஸ்வநம் கார்முகஸ்ய ச ।

நிஸம்ய ஹரிவீரோஸௌ ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டதரோப₄வத் ॥ (20)

ஸுமஹச்சாபமாத₃ய ஸிதஸல்யாம்ஸ்ச ஸாயகாந் ।

ஹநுமந்தமபி₄ப்ரேத்ய ஜக்யாம ரணபண்டித: ॥ (21)

தஸ்மிம்ஸ்தத: ஸம்யதி ஜாதஹர்ஷே

ரணாய நிர்க₃ச்ச₂தி ப₃ாணபாணௌ ।

தி₃ஸஸ்ச ஸர்வா: கலுஷா ப₃பூவு:

ம்ருக₃ஸ்ச ரௌத்₃ரா ப₃ஹுத₄ா விநேது₃: ॥ (22)

ஸமாகூதாஸ்தத்ர து நாக்யக்ஷா மஹர்ஷயஸ்சக்ரஸராஸ்ச ஸித்த₄ா: ।

நப₄: ஸமாவ்ருத்ய ச பக்ஷிஸங்க₄ா: விநேது₃ருச்சை: பரமப்ரஹ்ருஷ்டா: ॥ (23)

ஆயாந்தம் ஸரத₂ம் த்₃ருஷ்ட்வா தூர்ணமிந்த்₃ரஜிதம் கபி: ।

விநநாத₃ மஹாநாத₃ம் வ்யவர்த்த₃ ச வேக₃வாந் ॥ (24)

நான் சொன்ன விஷயங்களை நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார். நம்முடைய காரியம் வெற்றி பெறுவதற்காக, (மனத்தை அலையவிடாமல்) ஒரு தீர்மானத்தைச் செய்துகொள். கையிலுள்ள (பிரும்மாவால் கொடுக்கப்பட்ட) திவ்யமான வில்லையும், பிரும்மாஸ்திர வலிமையையும் நினைத்துக் கொள். உனக்குக் குறைவு ஏற்படாதவண்ணம் காரியத்தைத் தொடங்கு. (12)

(மகாபராக்கிரமசாலியான) உன்னை (அல்பமான) இந்தக் காரியத்திற்காக, நான் அனுப்புவது என்ற முடிவு உசிதமானதல்ல. ஆனால், இதுதான் அரசநீதி. கூடித்திரியர்களுடைய கொள்கை. (தன்னைச் சேர்ந்த பல முக்கிய வீரர்கள் இருக்கும்போது, தானே முந்திக்கொண்டு யுத்தகளம் செல்வது ஒரு தலைவனுக்கு உகந்ததல்ல - என்பது அரசநீதியாதலால் உன்னை அனுப்புகிறேன் - என்றபடி.) (13)

எதிரிகளை அடக்குபவனே! பலவகையான சஸ்திர சாமர்த்தியத்தை அவசியம் அறிந்துக் கொண்டு யுத்தத்தில் காட்ட வேண்டும்; போரில் வெற்றியை விரும்பி செயல்பட வேண்டும்." (14)

தேவர்களுக்கு நிகரான மகிமையுள்ளவனும், குறையாத பலம் கொண்டவனுமான அவன், (இந்திரஜித்) தந்தையின் அறிவுரையைக் கேட்டு, யுத்தம் செய்யச் செல்வது என்று தீர்மானித்து, அரசனைப் பிரதட்சிணம் செய்தான். (15)

தன்னிடம் அன்பு கொண்ட கூட்டத்தினரால் வாழ்த்தப்பட்டு, யுத்தத்தில் பேரார்வம் கொண்டு உற்சாகமடைந்து, போருக்குச் செல்ல ஆயத்தமானான், இந்திரஜித். (16)

புரீமானும், தாமரை இதழ்போல் விசாலமான கண்கள் உள்ளவனும், மகாதேஜஸ்வியுமான அரக்க மன்னனின் புதல்வன், அமாவாசை-பௌர்ணமி ஆகிய பருவ காலங்களில் கொந்தளிக்கும் பெருங்கடல் போல வெளிக்கிளம்பினான். (17)

இந்திரனுக்கு இணையான இந்திரஜித், கருடனைப் போன்ற வேகமுள்ளவைகளும், வெளுத்தக் கூர்மையான தெற்றுப்பற்கள் கொண்டவைகளுமான நான்கு புலிகள் பூட்டப்பட்டதும், எங்கும் தடையின்றி செல்லக் கூடியதுமான ரதத்தில் ஏறினான். (18)

தேர்வீரன்; வில்லாளிகளில் சிறந்தவன்; சஸ்திரக் கலையில் வல்லவன்; அஸ்திரவித்தை அறிந்தவர்களில் முதன்மையானவன். இப்படிப்பட்ட இந்திரஜித், அனுமான் இருந்த இடத்திற்கு ரதத்தில் விரைவாக வந்து சேர்ந்தான். (19)

அவனுடைய தேரின் சப்தத்தையும், நாண் ஒலியையும், வில்லின் ஓசையையும் கேட்டு, இந்த வானரவீரர் மிகவும் சந்தோஷம் கொண்டார். (20)

போர்க்கலையில் வல்லவனான அவன், மிகப்பெரிய வில்லையும், கூரிய நுனியுடைய அம்புகளையும் எடுத்துக் கொண்டு, அனுமானை நோக்கிச் சென்றான். (21)

யுத்தத்தில் விருப்பமுடைய அவன், கையில் அம்பை ஏந்திக் கொண்டு புறப்பட்டபோது, எல்லாத் திசைகளும் கலங்கிப் போயின; குரூர விலங்குகள் பலவகையாகக் கூச்சலிட்டன. (22)

அங்கே வானத்தில் கூடியிருந்த நாக-யக்ஷ-மாமுனிவர்-கோள்கள்-சித்தர்-பறவைக் கூட்டங்கள், மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் உரத்த குரலில் சப்தமிட்டார்கள். (23)

ரதத்தில் வேகமாக வந்து கொண்டிருந்த இந்திரஜித்தைப் பார்த்த அனுமான் சிங்கநாதம் செய்து, சுறுசுறுப்படைந்து பேருருவம் எடுத்துக் கொண்டார். (24)

இந்த்ரஜித்து ரத₂ம் தி₂வ்யமாஸ்தி₂தஸ்சித்ரகார்முக: ।
த₄நுர்விஸ்பு₂ரயாமாஸ தடிது₃ர்ஜிதநி:ஸ்வநம் ॥ (25)

தத: ஸமேதாவதிதீக்ஷணவேகெ₃ள மஹாபு₃லௌ தெள ரணநிர்விஸங்கௌ ।
கபிஸ்ச ரசேஷாதி₄பதேஸ்ச புத்ர: ஸுராஸுரேந்த்₃ராவிவ ப₃த்த₄வைரௌ ॥ (26)

ஸ தஸ்ய வீரஸ்ய மஹாரத₂ஸ்ய த₄நுஷ்மத: ஸம்யதி ஸம்மதஸ்ய ।
ஸரப்ரவேக₃ம் வ்யஹநத் ப்ரவ்ருத்த₄: சசார மார்கே₃ பிதுரப்ரமேய: ॥ (27)

தத: ஸராநாயததீக்ஷணஸல்யாந் ஸுபத்ரிண: காஞ்சநசித்ரபுங்க₂ாந் ।
முமோச வீர: பரவீரஹந்தா ஸுஸந்நதாந் வஜ்ரநிபாதவேக₃ாந் ॥ (28)

ஸ தஸ்ய து ஸ்யந்த₃நநி:ஸ்வநம் ச ம்ருத₃ங்குபே₄ரீபடஹஸ்வநம் ச ।
விக்ருஷ்யமாணஸ்ய ச கார்முகஸ்ய நிஸம்ய கே₄ஷம் புநருத்பபாத ॥ (29)

ஸராணாமந்தரேஷ்வாஸு வ்யவர்த்தத மஹாகபி: ।
ஹரிஸ்தஸ்யாபி₄லக்ஷ்யஸ்ய மோஹயந்லக்ஷ்யஸங்க்₃ரஹம் ॥ (30)

ஸராணாமக்₃ரதஸ்தஸ்ய புந: ஸமபி₄வர்த்த ।
ப்ரஸார்ய ஹஸ்தௌ ஹநுமாநுத்பபாதாநிலாத்மஜ: ॥ (31)

தாவுபெ₄ள வேக₃ஸம்பந்நௌ ரணகர்மவிஸாரதௌ ।
ஸர்வபூ₄தமநோக்₃ராஹி சக்ரதுர்யுத்த₄முத்தமம் ॥ (32)

ஹநுமதோ வேத₃ ந ராக்ஷஸோஸந்தரம்
ந மாருதிஸ்தஸ்ய மஹாத்மநோஸந்தரம் ।
பரஸ்பரம் நிர்விஷஹௌ ப₃பூ₄வது:
ஸமேத்ய தெள தே₃வஸமாநவிக்ரமௌ ॥ (33)

ததஸ்து லக்ஷயே ஸ விஹந்யமாநே ஸரேஷ்வமோகே₄ஷு ச ஸம்பதத்ஸு ।
ஜக்₃ாம சிந்தாம் மஹதீம் மஹாத்மா ஸமாதி₄ஸம்யோக₃ஸமாஹிதாத்மா ॥ (34)

ததோ மதிம் ராக்ஷஸராஜஸூநு: சகார தஸ்மிந் ஹரிவீரமுக₂யே ।
அவத்யதாம் தஸ்ய கபே: ஸமீக்ஷய கத₂ம் நிக்₃ச்சே₂தி₃தி நிக்₃ரஹார்த₂ம் ॥ (35)

தத: பைதாமஹம் வீர: ஸோஸ்த்ரமஸ்த்ரவித்யாம் வர: ।
ஸந்த₃தே₄ ஸுமஹாதேஜாஸ்தம் ஹரிப்ரவரம் ப்ரதி ॥ (36)

அவத்யோயமிதி ஜ்ஞாத்வா தமஸ்த்ரேணாஸ்த்ரதத்த்வவித் ।
நிஜக்₃ராஹ மஹாபூ₃ஹுர்மாருதாத்மஜமிந்த்₃ரஜித் ॥ (37)

தேந ப₃த்த₄ஸ்ததோஸ்த்ரேண ராக்ஷஸேந ஸ வாநர: ।
அப₄வந்நிர்விசேஷ்டஸ்ச பபாத ச மஹீதலே ॥ (38)

திவ்யமான ரதத்திலிருந்த இந்திரஜித், தன் அற்புதமான வில்லில், இடிமுழக்கம் போல் நானொலி எழுப்பினான். (25)

அசுர மன்னனும் தேவர்களின் அரசனும், பரஸ்பரம் விரோதம் கொண்டிருப்பதைப் போல, மிகவும் பலசாலிகளும், அச்சமின்றி யுத்தம் செய்பவர்களுமான வானரரும், அரக்க மன்னனின் புதல்வனும் போர் செய்தார்கள். (26)

மகாரதனும் வில்லாளியும் போரில் தேர்ச்சி பெற்ற வீரனுமான அவனுடைய பாண வேகத்தை வீணாக்கி, தன்னிகரற்றவராகத் தன்னை வளர்த்துக் கொண்டு, தந்தையின் வழியான ஆகாயத்தை அடைந்தார், ஆஞ்சநேயர். (27)

அப்போது, எதிரி வீரர்களை அழிக்கும் வீரனான இந்திரஜித், நீண்ட, கூர்மையான, நுனியில் வளர்ந்த, அழகிய பறவை இறகுகளுடன் கூடிய, பொன் வேலைப்பாடுகளுடைய, வஜ்ராயுதம் போல் வேகம் கொண்ட அம்புகளைத் தொடர்ச்சியாகச் செலுத்தினான். (28)

அந்தத் தேரின் சப்தத்தையும், மத்தளம்-பேரி-படஹம் (என்ற தோற்கருவிகளின் சப்தத்தையும், நன்றாக நாண்கயிறு இழுக்கப்பட்ட வில்லின் ஒலியையும் கேட்டு, மறுபடியும் அனுமான் மேலே தாவினார். (29)

குறி தப்பாமல் தாக்கும் அவனால், குறிபார்த்து விடப்பட்ட எல்லாவற்றையும் வீணாக்கிவிட்டு, அம்புகளுக்கு இடைப்பட்ட வெளியில் புகுந்து வந்தார். (30)

வாயுகுமாரரான அனுமான், அவனுடைய அம்புகள் நேரே வந்து தாக்குவதற்கு வசதியாக எதிரே வந்து நின்றார். ஆனால், பாணங்கள் அவர் மீது விழும் சமயத்தில், கைகளை விரித்துக் கொண்டு விருட்டென்று மேலே எழும்பித் தப்பிச் சென்றுவிட்டார். (31)

வேகத்தோடு கூடியவர்களும், போர்க்கலை நிபுணர்களுமான அவ்விருவரும், எல்லாப் பிராணிகளின் மனத்தையும் கவர்ந்து இழுக்கக்கூடிய ஆச்சரியமான யுத்தத்தைச் செய்தார்கள். (32)

அனுமானை வெல்வதற்கான நுணுக்கத்தை இந்திரஜித் அறிந்திருக்கவில்லை. அவனை வெல்வதற்கான வழியை அனுமானும் அறியவில்லை. தேவர்களுக்கு நிகரான பலபராக்கிரமம் கொண்டிருந்த அவ்விருவரும், ஒருவரையொருவர் வீழ்த்த முடியாதவர்களாக இருந்தார்கள். (33)

குறி தப்பாமல் பாணம் செலுத்துவதில் வல்லவனான அவனால், வீணாகப் போகாத பாணங்கள் சரியாக விடப்பட்டும், அவை குறி தவறி விடுவதால், அவன் பெருங்கவலை அடைந்தான். (34)

அச்சமயம், அந்த வானரத்தைக் கொல்ல முடியாது என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு, 'அதைக் கட்டிப்போட்டுவிடுவது' என்ற முடிவுக்கு வந்து, இதை எவ்வாறு செயல்படுத்துவது? என்று இந்திரஜித் சிந்தித்தான். (35)

மகாதேஜஸ்வியும், அஸ்திரங்களை அறிந்தவர்களுள் சிறந்தவனுமான இந்திரஜித், அனுமானை நோக்கி உடனே பிரும்மாஸ்திரத்தைச் செலுத்தினான். (36)

அஸ்திரங்களால் வாயுகுமாரனான அவர் கொல்லப்பட முடியாதவர் என்பதை அஸ்திரக்கலை வல்லவனும், தோள்வலிமிக்கவனுமான இந்திரஜித் அறிந்து, பிரும்மாஸ்திரத்தால் அவரைக் கட்டிப் போட்டான். (37)

அந்த ராக்ஷஸனின் அஸ்திரத்தால் கட்டப்பட்ட அனுமான், செயலற்றவராக ஆனார்; பூமியில் விழவும் செய்தார். (38)

ததோத₂ புத்த₄வா ஸ தத₃ஸ்த்ரப₃ந்த₄ம்

ப்ரபே₄: ப்ரப₄வாத்₃விகுதாத்மவேக₃: ।

பிதாமஹாநுக்₃ரஹமாத்மநஸ்ச

விசிந்தயாமாஸ ஹரிப்ரவீர: ॥

(39)

தத: ஸ்வாயம்பு₄வைர்மந்த்ரைர்ப்₃ரஹமாஸ்த்ரமபி₄மந்த்ரிதம் ।

ஹநூமாம்ஸ்சிந்தயாமாஸ வரத₃நம் பிதாமஹாத் ॥

(40)

ந மோஸ்ய புந்த₄ஸ்ய ச ஸக்திரஸ்தி

விமோக்ஷணே லோககு₃ரோ: ப்ரப₄வாத் ।

இத்யேவ மத்வா விஹிதோஸ்த்ரப₃ந்தே₄ா

மயாத்மயோநேரநுவர்திதவ்ய: ॥

(41)

ஸ வீர்யமஸ்த்ரஸ்ய கபிர்விசார்ய பிதாமஹாநுக்₃ரஹமாத்மநஸ்ச ।

விமோக்ஷஸக்திம் பரிசிந்தயித்வா பிதாமஹாஜ்ஞாமநுவர்ததே ஸ்ம ॥ (42)

அஸ்த்ரேணாபி ஹி புத்த₄ஸ்ய புயம் மம ந ஜாயதே ।

பிதாமஹமஹேந்த்₃ராபு₄யாம் ரக்ஷிதஸ்யாநிலேந ச ॥ (43)

க்₃ரஹணே வாபி ரக்ஷாபி₄ர்மஹாந் மே கு₃ணத₃ர்ஸந: ।

ராக்ஷஸேந்த்₃ரேண ஸம்வாத₃ஸ்தஸ்மாத்₃க்₃ருஹ்ணந்து மாம் பரே ॥ (44)

ஸ நிஸ்சிதார்த₂: பரவீரஹந்தா ஸமீக்ஷயகாரீ விநிவ்ருத்தசேஷ்ட: ।

பரை: ப்ரஸஹ்யாபி₄க₃தைர்நிக்₃ருஹ்ய நநாத₃ தைஸ்தை: பரிபு₄ர்த்ஸ்யமாந: ॥ (45)

ததஸ்தம் ராக்ஷஸா த்₃ருஷ்ட்வா நிர்விசேஷ்டமரிந்த₃மம் ।

பு₃பு₃ந்து₄: ஸணவல்கைஸ்ச த்₃ருமசீரைஸ்ச ஸம்ஹதை: ॥ (46)

ஸ ரோசயாமாஸ பரைஸ்ச புந்த₄நம்

ப்ரஸஹ்ய வீரைரபி₄நிக்₃ரஹம் ச ।

கௌதூஹலாந்மாம் யதி₃ ராக்ஷஸேந்த்₃ரோ

த்₃ரஷ்டும் வ்யவஸ்யேதி₃தி நிஸ்சிதார்த₂: ॥

(47)

ஸ புத்த₄ஸ்தேந வல்கேந விமுக்தோஸ்த்ரேண வீர்யவாந் ।

அஸ்த்₃ரபு₃ந்த₄: ஸ சாந்யம் ஹி ந புந்த₄மநுவர்ததே ॥ (48)

அதே₂ந்த்₃ரஜித்து த்₃ருமசீரபு₃த்த₄ம்

விசார்ய வீர: கபிஸத்தமம் தம் ।

விமுக்தமஸ்த்ரேண ஜக₃ாம சிந்தா-

மந்யேந புத்₃தே₄ா ஹ்யநுவர்ததோஸ்த்ரம் ॥

(49)

அஹோ மஹத் கர்ம க்ருதம் நிரர்த₂கம்

ந ராக்ஷஸைர்மந்த்ரக₃திர்விம்ருஷ்டா ।

புநஸ்ச நாஸ்த்ரே விஹதோஸ்த்ரமந்யத்

ப்ரவர்ததே ஸம்ஸயிதா: ஸ்ம ஸர்வே ॥

(50)

அவர், அஸ்திரத்தால் தான் கட்டப்பட்டிருப்பதை உணர்ந்து கொண்டார். பிறும்மாஸ்திர மகிமையால் தன்னுடைய வேகம் தடைப்பட்டதையும் உணர்ந்து கொண்டார்; பிறும்மா தனக்குக் கொடுத்திருந்த வரத்தையும் அனுமான் நினைவுபடுத்திக் கொண்டார். (39)

பிறும்மத் தோத்திரமான மந்திரங்களைக் கொண்டு பிறும்மாஸ்திரம் மந்திரசக்தி ஏற்றப்பட்டிருப்பதையும், பிறும்மாவிடமிருந்து தான் பெற்ற வரத்தையும் சிந்தித்தார். (40)

'பிறும்மாவின் பேராற்றலை உள்ளடக்கிய இந்தக் கட்டிலிருந்து விடுவித்துக் கொள்வதற்கு எனக்கு ஆற்றல் இல்லை' என்றும், 'தான்தோன்றியான பிறும்மாவின் இந்த அஸ்திரக்கட்டு என்னால் பொறுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டியதே' என்றும் எண்ணி, அந்த அஸ்திரத்தின் வீர்யத்தைக் குறித்துச் சிந்தித்துப் பார்த்தார். தனக்கு, இந்த அஸ்திரத்திலிருந்து விடுபடுவதற்கான சக்தி, பிறும்மாவின் அருளால் உண்டு என்பதை நினைத்துப் பார்த்து, (தற்சமயம்) 'பிறும்மாவின் ஆணைக்குக் கட்டுப்படுவதே உசிதம்' என்ற முடிவுக்கு வந்தார். (41,42)

'பிறும்மா, மகேந்திரன், வாயு ஆகியோரால் பாதுகாக்கப்படும் எனக்கு, அஸ்திரத்தினால் கட்டு ஏற்பட்டிருந்தாலும் பயம் உண்டாகவில்லை. (43)

ராக்ஷஸர்களால் நான் பிடிக்கப்பட்டால், ராக்ஷஸ மன்னனுடன் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு என்ற நன்மை எனக்கு ஏற்படக்கூடும். அதனால், அவர்கள் என்னைப் பிடித்துக் கொள்ளட்டும்.' (44)

இம்மாதிரி தீர்மானம் செய்து கொண்டவரும், எதிரிப்படையினரை அழிப்பவரும், நன்றாக சிந்தித்து செயல்படுபவரும், எவ்விதமான சலனமும் இல்லாதவருமான அனுமான், நெருங்கி வந்த அரக்கர்களால் பிடிக்கப்பட்டு, அவரவர்களால் அதட்டப்பட்டுப் பெருங்குரல் எழுப்பினார். (45)

பிறகு அந்த ராக்ஷஸர்கள், விரோதிகளை அடக்கவல்ல அனுமான் எவ்வித சலனமும் இல்லாமலிருப்பதைப் பார்த்து, உறுதியான சணற்கயிற்றினாலும் மரப்பட்டைகளாலும் அவரைக் கட்டினார்கள். (46)

(நான் கட்டப்பட்டு விட்டதைக் கேள்விப்பட்டு,) 'குதூகலத்துடன், இராவணன் என்னைப் பார்க்க வருவானல்லவா!' என்று நிச்சயமாக எண்ணிய அவர், எதிரிகளின் கட்டுக்களையும் அதட்டலையும் பொறுத்துக் கொண்டார். (47)

நாறுகளால் கட்டப்பட்ட வீர்யவானான அனுமான் பிறும்மாஸ்திரத்தின் பிடியிலிருந்து விடுபட்டவரானார். (காரணம்,) பிறும்மாஸ்திரம், தன்மேல் இன்னொரு கட்டுபோடப்படுவதைச் சகித்துக் கொள்ளாது. (48)

அந்த வானர சிரேஷ்டர் மரப்பட்டைகளால் கட்டப்பட்டதால் பிறும்மாஸ்திரத் தளையிலிருந்து விடுபட்டு விட்டார் என்பதை உணர்ந்து, 'இனி இவரால் என்னதான் செய்ய முடியாது?' என்ற பெரும் கவலையை வீரனான இந்திரஜித் அடைந்தான். (49)

'அட்டா! நான் செய்த மகத்தான செயல் வீணாக்கப்பட்டுவிட்டதே? மந்திரத்தின் செயல்பாடுகளை அரக்கர்கள் நினைத்துப் பார்க்கவில்லை! இந்த அஸ்திரம் வீணாகிப் போனதால் இனி வேறு அஸ்திரமும், இவரிடம் வேலை செய்யாது. நாங்கள் இனிமேல் உயிரோடிருப்பது சந்தேகம்தான்!' (50)

அஸ்த்ரேண ஹநுமாந் முக்தோ நாத்மாநமவபுத்தயத |
க்ருஷ்யமாணஸ்து ரக்ஷோபி₄ஸ்தைஸ்ச ப₃ந்தை₄நிபீடி₃த: || (51)

ஹந்யமாநஸ்தத: க்ருரை ராக்ஷஸை: காஷ்ட₂முஷ்டிபி₄: |
ஸமீபம் ராக்ஷஸேந்த்ர₃ஸ்ய ப்ராக்ருஷ்யத ஸ வாநர: || (52)

அதே₂ந்த்ரஜித்தம் ப்ரஸமீக்ஷய முக்தம்
அஸ்த்ரேண ப₃த்த₄ம் த்ருமசீரஸூத்ரை: |
வ்யத₃ர்ஸயத்தத்ர மஹாபுலம் தம்
ஹரிப்ரவீரம் ஸக₃ணாய ராஜ்ஞே || (53)

தம் மத்தமிவ மாதங்க₃ம் ப₃த்த₄ம் கபிவரோத்தமம் |
ராக்ஷஸா ராக்ஷஸேந்த்ர₃ராய ராவணாய ந்யவேத₃யந் || (54)

கோயம் கஸ்ய குதோ வாத்த்ர கிம் கார்யம் கோ வ்யபாஸ்ரய: |
இதி ராக்ஷஸவீராணாம் தத்ர ஸம்ஜஜ்ஞிரே கத₂ா: || (55)

ஹந்யதாம் த₃ஹ்யதாம் வாபி ப₄க்ஷயதாமிதி சாபரே |
ராக்ஷஸாஸ்தத்ர ஸங்க்ருத்த₄ா: பரஸ்பரமத₂ாப₃ருவந் || (56)

அதீத்ய மார்க₃ம் ஸஹஸா மஹாத்மா ஸ தத்ர ரக்ஷோதி₄பபாத₃மூலே |
த₃த₃ர்ஸ ராஜ்ஞ: பரிசாரவ்ருத்த₄ாந் க்ருஹம் மஹாரத்நவிபூ₄ஷிதம் ச || (57)

ஸ த₃த₃ர்ஸ மஹாதேஜா ராவண: கபிஸத்தமம் |
ரக்ஷோபி₄ர்விக்ருதாகாரை: க்ருஷ்யமாணமிதஸ்தத: || (58)

ராக்ஷஸாதி₄பதிம் சாபி த₃த₃ர்ஸ கபிஸத்தம: |
தேஜோபுலஸமாயுக்தம் தபந்தமிவ ப₄ாஸ்கரம் || (59)

ஸ ரோஷஸம்வர்திததாம்ரத்₃ருஷ்டி:
த₃ஸாநநஸ்தம் கபிமந்வவேக்ஷய |
அதே₂பவிஷ்டாந் குலஸீலவ்ருத்த₄ாந்
ஸமாதி₃ஸத்தம் ப்ரதி மந்த்ரிமுக்த்யாந் || (60)

யத₂ாக்ரமம் தை: ஸ கபிர்விப்ருஷ்ட: கார்யார்த₂மர்த₂ஸ்ய ச மூலமாடுத₃ள |
நிவேத₃யாமாஸ ஹரீஸ்வரஸ்ய தூத: ஸகாஸாதுஹமாக₃தோஸ்மி || (61)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த்ர₃காண்டே₃ அஷ்டசத்வாரிம்ஸ: ஸர்க₃: ||

ஏகோநபஞ்சாஸ: ஸர்க₃:

ராவணப்ர₄வத₃ர்ஸநம்

தத: ஸ கர்மணா தஸ்ய விஸ்மிதோ பீ₄மவிக்ரம: |
ஹநுமாந் ரோஷதாம்ராக்ஷோ ரக்ஷோதி₄பமவைக்ஷத || (1)

அஸ்திரத்திலிருந்து விடுபட்ட அனுமான், தான் விடுபட்டுவிட்டதைப் பிறர் அறியும்படி நடந்து கொள்ளவில்லை. கட்டுக்களால் மிகவும் துன்பப்படுபவர் போல் இருந்தவாறே, அந்த ராக்ஷஸர்களால் இழுக்கப்பட்டார். (51)

கொடியவர்களான அரக்கர்களால் தடிகளாலும் கைமுஷ்டியாலும் தாக்கப்பட்டவராய், இராவணனிடம் அந்த வானரர் இழுத்துச் செல்லப்பட்டார். (52)

மரப்பட்டைகளாலும் கயிற்றாலும் கட்டப்பட்டதால், பிறும்மாஸ்திரத்திலிருந்து அனுமான் விடுபட்டார் என்று தெரிந்து கொண்டான், இந்திரஜித். பரிவாரங்கள் நிறைந்திருந்த அரசவையில், இராவணனிடம் மிக்க பலம் பொருந்திய அந்த வானர வீரரைக் காட்டினான். (53)

மதம் கொண்ட யானை போன்றவரும், கட்டுண்டவருமான அந்த வானரோத்தமரை அரக்கர்கள், தலைவனான இராவணனிடம் அறிமுகப்படுத்தினார்கள். (54)

'யார் இவன்? யாரைச் சேர்ந்தவன்? எங்கிருந்து வந்தான்? இங்கே என்ன வேலை? இவனுக்கு யார் ஆதரவு?' என்று அரசவையில் ராக்ஷஸ வீரர்களுக்குள் பேச்சுக்கள் ஆரம்பமாயின. (55)

கோபம் கொண்ட ராக்ஷஸர்களும் மற்றவர்களும், 'இவனைக் கொன்று விடுவோம்' என்றும், 'எரித்து விடுவோம்' என்றும், 'சாப்பிட்டு விடுவோம்' என்றும் ஒருவருக்கொருவர் பேசிக் கொண்டார்கள். (56)

அனுமான் வேகமாக அந்த (ராக்ஷஸப் பரிவாரங்கள் இருந்த) வழியைத் தாண்டி, அங்கு அரக்க மன்னனின் காலடியில் வயோதிகப் பணியாளர்களையும், மகாரத்தினங்கள் இழைக்கப்பட்ட கட்டடத்தையும் ஒரே நோக்கில் பார்த்தார். (57)

மகாதேஜஸ்வியான இராவணன், விகாரமான உருவங்கொண்ட ராக்ஷஸர்களால் அங்குமிங்கும் இழுக்கப்படும் வானர சிரேஷ்டரைப் பார்த்தான். (58)

அனுமான், சுட்டெரிக்கும் சூரியனைப் போன்று விளங்குபவனும், தேஜஸ்-பலம் மிக்கவனுமான அரக்கர் மன்னனைப் பார்த்தார். (59)

கோபத்தால் கலங்கிச் சிவந்த கண்களுடன் இராவணன், அந்த வானரரை உற்றுப் பார்த்தான். பின்னர், குலம்-நன்னடத்தையால் சிறந்த சான்றோர்களான முக்கிய அமைச்சர்களை, அந்தக் குரங்கை விசாரிக்கும்படி உத்தரவிட்டான். (60)

வந்த காரியம் குறித்தும், அந்தக் காரியத்திற்கு மூலகாரணனைக் குறித்தும், முதலில் வரிசையாகக் கேட்கப்பட்ட ஆஞ்சநேயர், 'வானரத் தலைவரிடமிருந்து தூதனாக வந்திருக்கிறேன், நான்' என்று அறிவித்தார். (61)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
நாற்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : நாற்பத்தொன்பது

இராவணனின் மகிமையைக் காண்பது

அஞ்சத்தக்க பராக்கிரமம் கொண்ட அனுமான், அவனுடைய உத்தரவால் வியப்படைந்து, சினத்தால் சிவந்த கண்களுடன் அரக்கர் மன்னனைப் பார்த்தார். (யுத்தகளத்தில் சந்திக்கலாம் என்று, தான் எண்ணியிருக்க, இராவணன் இப்படி எதிர்பாராதவிதமாகத் தன்னை அவன் சபைக்கு அழைத்து வந்துவிட்டானே! - என்பதால் வியப்பு.) (1)

- புராஜமாநம் மஹார்ஹேண காஞ்சநேந விராஜதா ।
முக்தாஜாலாவ்ருதேநாத₂ மகுடேந மஹாத்யுதிம் ॥ (2)
- வஜ்ரஸம்யோக₃ஸம்யுக்தைர்மஹார்ஹமணிவிக்ரஹை: ।
ஹைமைராப₄ரணைஸ்சித்ரைர்மநஸேவ ப்ரகல்பிதை: ॥ (3)
- மஹார்ஹசெஷளமஸம்வீதம் ரக்தசந்தந்ருஷிதம் ।
ஸ்வநுலிப்தம் விசித்ராபி₄ர்விவிதாபி₄ஸ்ச ப₄க்திபி₄: ॥ (4)
- விவ்ருதைர்த₃ர்ஸநீயைஸ்ச ரக்தாசைஷர்பீ₄மத₃ர்ஸநை: ।
தீப்ததீக்ஷணமஹாத்யம்ஷ்ட்ரை: ப்ரலம்ப₃த₃ஸந்ச்ச₂தை: ॥ (5)
- ஸிரோபி₄ர்த₃ஸபி₄ர்வீரம் புராஜமாநம் மஹௌஜஸம் ।
நாநாவ்யாலஸமாகீர்ணை: ஸிக₂ரைரிவ மந்த₃ரம் ॥ (6)
- நீலாஞ்ஜநசயப்ரக்யம் ஹாரேணோரஸி ராஜதா ।
பூர்ணசந்த₃ராப₄வக்த்ரேண ஸப₃லாகமிவாம்பு₃த₃ம் ॥ (7)
- ப₃ாஹுபி₄ர்ப₃த₃த₄கேயுரைஸ்சந்த₃நோத்தமருஷிதை: ।
புராஜமாநாங்க₃தை: பீநை: பஞ்சஸீர்வைஷரிவோரகை: ॥ (8)
- மஹதி ஸ்ப₂ாடிகே சித்ரே ரத்நஸம்யோக₃ஸம்ஸ்க்ருதே ।
உத்தமாஸ்தரணாஸ்தீர்ணே ஸுபவிஷ்டம் வராஸநே ॥ (9)
- அலங்க்ருதாபி₄ரத்யர்த₂ம் ப்ரமத₃ாபி₄: ஸமந்தத: ।
வாலவ்யஜநஹஸ்தாபி₄ராராத் ஸமுபஸேவிதம் ॥ (10)
- துர்த₄ரேண ப்ரஹஸ்தேந மஹாபார்ஸவேந ரக்ஷஸா ।
மந்த்ரிபி₄ர்மந்த்ரதத்த்வஜ்ஞைஞர்நிகும்பே₄ந ச மந்த்ரிணா ॥ (11)
- உபோபவிஷ்டம் ரக்ஷாபி₄ஸ்சதுர்பி₄ர்ப₃லத₃ர்பிதை: ।
க்ருத்ஸநம் பரிவ்ருதம் லோகம் சதுர்பி₄ரிவ ஸாக₃ரை: ॥ (12)
- மந்த்ரிபிர்மந்த்ரதத்த்வஜ்ஞைஞரந்யைஸ்ச ஸுப₄பு₃த்தி₄பி₄: ।
அந்வாஸ்யமாநம் ஸசிவை: ஸுரைரிவ ஸுரேஸ்வரம் ॥ (13)
- அபஸ்யத்₃ராக்ஷஸபதிம் ஹநுமாநதிதேஜஸம் ।
விஷ்டி₂தம் மேருஸிக₂ரே ஸதோயமிவ தோயத₃ம் ॥ (14)
- ஸ தை: ஸம்பீ₂யமாநோபி ரக்ஷாபி₄ர்பீ₄மவிக்ரமை: ।
விஸ்மயம் பரமம் க₃த்வா ரக்ஷாதி₄பமவைக்ஷத ॥ (15)
- புராஜமாநம் ததோ த்ருஷ்ட்வா ஹநுமாந் ராக்ஷஸேஸ்வரம் ।
மநஸா சிந்தயாமாஸ தேஜஸா தஸ்ய மோஹித: ॥ (16)
- அஹோ ரூபமஹோ தைர்யமஹோ ஸத்த்வமஹோ த்யுதி: ।
அஹோ ராக்ஷஸராஜஸ்ய ஸர்வலக்ஷணயுக்ததா ॥ (17)

உயர்ந்த தங்கத்தால் செய்யப்பட்டு, நவரத்தினங்கள் இழைக்கப்பட்டுப் பிரகாசிக்கும் மகுடம்; வைரங்கள் இணைக்கப்பட்டதும், சிறந்த இரத்தின வகைகளால் ஆனதும், பொன்னால் ஆனதும், மனத்தால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதுமான விசித்திரமான அணிகலன்கள்;

உயர்ந்த பட்டாடைகள்; செஞ்சந்தனப் பூச்சு; பலவகையான வாசனைத் திரவியங்களால் விதம் விதமான வடிவில் கோட்டுருவங்கள்;

பயங்கரத் தோற்றமுடைய, செக்கச் சிவந்த, சுழன்று உருளும் கண்கள்; ஒளிவீசும் கூர்மையான கோரைப் பற்கள்; தொங்கும் உதடுகள்; பலவகையான துஷ்டப் பிராணிகள் நிறைந்த மந்தரமலையின் முகடுகளைப் போல் ஒளிரும் பத்துத் தலைகள்;

வீரமும் மனோதிடமும் கொண்டவன்; கரிய மைவண்ணத்தான்; மார்பில் விளங்கும் மாலையாலும், பூர்ண சந்திரனைப் போல் ஒளிவீசும் முகத்தாலும் கொக்குகளின் கூட்ட வரிசையோடு கூடிய மேகக் கூட்டம் போன்று காட்சி தருபவன்;

பருத்துத் திரண்ட ஐந்துதலை நாகங்கள் போன்ற தோள்வளைகள்; கேயூரங்கள் பூட்டப்பட்டதும், உத்தம சந்தனம் பூசப்பட்டதுமான புஜங்கள்;

ஸ்படிகத்தாலான நவரத்தினங்கள் இழைக்கப்பட்ட, உயர்தரமான விரிப்புகள் விரிக்கப்பட்ட மேலான ஆசனத்தில் சௌகரியமாக அமர்ந்திருப்பவன்; மிக நன்றாக அலங்காரம் செய்து கொண்டிருந்த அழகிய பெண்களால், சுற்றிலும் அருகில் நின்றவாறு சாமரங்களாலும் விசிறிகளாலும் உபசாரம் செய்து கொண்டிருக்கப்பட்டவன்;

நான்கு பெருங்கடலால் சூழப்பட்ட இவ்வுலகம் போல மந்திராலோசனையில் வல்லவர்களும், பலத்தால் கர்வம் கொண்டவர்களுமான துர்தரன், பிரஹஸ்தன், மகாபார்கவன், நிகும்பன் ஆகிய நான்கு அமைச்சர்களோடு கூடியவன்;

தேவர்களால் சூழப்பட்ட இந்திரன் போல, மந்திராலோசனை நுட்பங்களை அறிந்த அமைச்சர்களாலும், (அவனுக்கு) மங்களத்தையே நாடும் சிந்தனை கொண்ட பிறராலும், ஆலோசகர்களாலும் சூழப்பட்டு, மிக்க தேஜஸ் உடையவனும், மேரு சிகரத்தில் நீருண்ட மேகம் போல் விளங்குபவனுமான ராக்ஷஸத் தலைவனைக் கண்டார், ஆஞ்சநேயர். (2-14)

பயங்கரமான ஆற்றல் படைத்த அரக்க வீரர்களால் துன்புறுத்தப்பட்டவராக இருந்தாலும், பேராச்சரியம் அடைந்த அனுமான், அரக்கர் கோமானை நேராகப் பார்த்தார். (15)

ஒளிவீசும் அரக்க மன்னனைப் பார்த்த அனுமான், அவனுடைய தேஜஸால் மயங்கி தனக்குள் சிந்தித்தார். (16)

‘ஆகா! என்ன தோற்றம்! என்ன தைரியம்! என்ன ஆற்றல்! என்ன சோபை! ஆகா! இந்த ராக்ஷஸ மன்னனிடம்தான் எல்லா லட்சணங்களும் எவ்வாறு சீராகப் பொருந்தி இருக்கின்றன! (17)

யத்யத₄ர்மோ ந ப₃லவாந் ஸ்யாத்யம் ராஷஸேஸ்வர: |
ஸ்யாத்யம் ஸுரலோகஸ்ய ஸபக்ரஸ்யாபி ரக்ஷிதா || (18)

அஸ்ய க்ருரைந்ருஸம்ஸைஸ்ச கர்மபி₄ர்லோககுத்ஸிதை: |
தேந பி₃ப்யதி க₂ல்வஸ்மால்லோகா: ஸாமரத்யாநவா: || (19)

அயம் ஹயுத்ஸஹதே க்ருத்த₄: கர்துமேகார்ணவம் ஜகத் |
இதி சிந்தாம் ப₄ஹுவித₄ாமகரோந்மதிமாந் கபி: ||
த்யுஷ்ட்வா ராஷஸராஜஸ்ய ப்ரப₄ாவமமிதௌஜஸ: || (20)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்ய₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த்ய₃ரகாண்டே₃ ஏகோநபஞ்சாஸ: ஸர்க்ய: ||

பஞ்சாஸ: ஸர்க்ய:

ப்ரஹஸ்தம்ஸ்ந:

தமுத்₃வீக்ஷய மஹாப₃ாஹு: பிங்க்யாஷம் புரத: ஸ்தி₂தம் |
ரோஷேண மஹதாவிஷ்டோ ராவணோ லோகராவண: || (1)

ஸங்காஹதாத்மா த₃த்யெள ஸ கபீந்த்ய₃ரம் தேஜஸாவ்ருதம் |
கிமேஷ ப₄க்யவாந்நந்தீ₃ ப₄வேத் ஸாஷாதி₃ஹாக்யத: || (2)

யேந ஸப்தோஸ்மி கைலாஸே மயா ஸஞ்சாலிதே புரா |
ஸோயம் வாநரமூர்தி: ஸ்யாத் கிம்ஸ்வித்ய₃ப₃ாணோஸபி வாஸுர: || (3)

ஸ ராஜா ரோஷதாம்ராஷ: ப்ரஹஸ்தம் மந்த்ரிஸத்தமம் |
காலயுத்தமுவாசேத்ய₃ம் வசோ விபுலமர்த₂வத் || (4)

து₃ராத்மா ப்ருச்ச்யதாமேஷ குத: கிம் வாஸ்ய காரணம் |
வநப₄ங்கே₃ ச கோஸ்யார்தே₂ ராஷஸீநாம் ச தர்ஜநே || (5)

மத்புரீம்பரத்ய₃ருஷ்யாம் வாஸ்ய₃மநே கிம் ப்ரயோஜநம் |
ஆயோத்ய₄நே வா கிம் கார்யம் ப்ருச்ச்யதாமேஷ து₃ர்மதி: || (6)

ராவணஸ்ய வச: ஸ்ருத்வா ப்ரஹஸ்தோ வாக்யமப்யுரவீத் |
ஸமாஸ்வஸிஹி ப₄த்ய₃ரம் தே ந பீ₄: கார்யா த்வயா கபே || (7)

யதி₃ தாவத்த்வமிந்த்ய₃ரேண ப்ரேஷிதோ ராவணாலயம் |
தத்த்வமாக்ய₂ாஹி மா பூத்தே ப₄யம் வாநர மோக்ஷயஸே || (8)

யதி₃ வைஸ்ரவணஸ்ய த்வம் யமஸ்ய வருணஸ்ய வா |
சாரஸுபமித்ய₃ம் க்ருத்வா ப்ரவிஷ்டோ ந: புரீமிமாம் || (9)

விஷ்ணுநா ப்ரேஷிதோ வாபி து₃தோ விஜயகாங்க்ஷிணா |
ந ஹி தே வாநரம் தேஜோ ரூபமாத்ரம் து வாநரம் || (10)

பலவானாகிய இந்த ராக்ஷஸ மன்னன் மட்டும், அதருமப் பற்றில்லாதவனாக இருந்தால், தேவலோகத்தையும் தேவேந்திரனையும் கூட காப்பாற்றக் கூடியவனாக இருப்பான். (18)

இவனுடைய கொடுமையான, வெறுக்கத்தக்க, மக்களால் இகழத்தக்க செயல்களால், எல்லா உலக மக்களும், தேவ-தானவர்களும் (இவனைக் கண்டு) பயந்து நடுங்குகிறார்கள். (19)

எல்லையில்லாத பராக்கிரமம் கொண்ட ராக்ஷஸ ராஜனின் மகிமையைப் பார்த்ததும், 'இவன் மட்டும் கோபம் கொண்டால், இந்த உலகத்தையே கடலுக்குள் அமிழ்த்தி விடுவான்!' என்று, புத்திமானான மாருதி பலவிதமாகச் சிந்தித்தார். (20)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
நாற்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : ஐம்பது

பிரஹஸ்தன் விசாரணை

உலகத்தையே கலங்கச் செய்பவனும், தோள்வலிமை பெற்றவனுமான இராவணன், மஞ்சளான கண்களுடன், தேஜஸ் நிரம்பி எதிரில் நிற்கும் வானர சிரேஷ்டனைக் கண்கொட்டாமல் பார்த்து, மிகவும் கோபம் கொண்டு, தனக்குள் சந்தேகங்களால் நெஞ்சம் பதறிச் சிந்தித்தான். 'நான் முன்பு கைலாசமலையைப் பிடித்து அசைத்தபோது என்னைச் சபித்தாரே, அந்த சாட்சாத் பகவான் நந்தியே இங்கு வந்திருக்கிறாரா? அல்லது, அந்த பாணாகரணே இம்மாதிரி வானர உருவத்துடன் வந்திருக்கிறானோ?' (1-3)

அமைச்சர்களில் சிறந்த பிரஹஸ்தனைப் பார்த்து, அந்த சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்றதும், பொருள் பொதிந்ததுமான சொற்களைக் கோபத்தால் சிவந்த கண்களுடன் இராவணன் கூறினான்— (4)

“இந்தத் துஷ்டனைக் கேட்பாயாக. எங்கிருந்து வந்திருக்கிறான்? எதன் காரணமாக வந்திருக்கிறான்? நந்தவனத்தை அழித்ததால் இவனுக்கு என்ன லாபம்? அரக்கிகளை ஏன் மிரட்டினான்? (5)

நெருங்க முடியாத என் பட்டணத்திற்குள் வந்ததன் நோக்கம் என்ன? என் படைகளுடன் சண்டை போட்டானே, அது எதற்காக? கேள், இந்தக் கெடுமதியாளனை.” (6)

இராவணனுடைய சொற்களைக் கேட்டு, பிரஹஸ்தன் (அனுமானைப் பார்த்துக்) கூறினான்— “வானரமே! அமைதியாக இரு; பயப்படாதே. உனக்கு நன்மையே உண்டாகும். (7)

வானரமே! இந்திரனால் அனுப்பப்பட்டு நீ இராவணனிடம் வந்திருக்கிறாயா? பயப்படாமல் சொல். உண்மையைச் சொன்னால் உன்னை விட்டுவிடுவார்கள். (8)

குபேரன், யமன் அல்லது வருணனால் ஆணையிடப்பட்டு, இந்த ஒற்றன் வடிவம் எடுத்துக் கொண்டு, எங்களுடைய நகரத்திற்குள் நுழைந்திருக்கிறாயா? (9)

வெற்றியை விரும்புகின்ற விஷ்ணுவால் தூதனாக அனுப்பப்பட்டிருக்கிறாயா? உன்னுடைய உருவம்தான், வானரம். உன்னுடைய பேராற்றல், நிச்சயமாக, வானரனைப் போன்றதாக இல்லை. (10)

தத்த்வத: கத₂யஸ்வாத்ய ததோ வாநர மோக்ஷயஸே ।
அந்ருதம் வத₃தஸ்சாபி துர்லப₄ம் தவ ஜீவிதம் ॥ (11)

அத₂வா யந்நிமித்தம் தே ப்ரவேஸோ ராவணாலயே ।
ஏவமுக்தோ ஹரிவரஸ்தத₃ா ரசேஷாக₃ணைஸ்வரம் ॥ (12)

அப்₃ரவீந்நாஸ்மி ஸக்ரஸ்ய யமஸ்ய வருணஸ்ய வா ।
த₄நதே₃ந ந மே ஸக்₂யம் விஷ்ணுநா நாஸ்மி சோதி₃த: ॥ (13)

ஜாதி₁ரேவ மம த்வேஷா வாநரோஹமிஹாக₄த: ।
த₃ர்ஸநே ராசுஸேந்த்₃ரஸ்ய த₃ர்ஸபே₄ ததி₃த₃ம் மயா ॥ (14)

வநம் ராசுஸராஜஸ்ய த₃ர்ஸநார்தே₂ விநாஸிதம் ।
ததஸ்தே ராசுஸா: ப்ராப்தா புலிநோ யுத்த₄காங்க்ஷிண: ॥ (15)

ரசுணார்த₂ம் து தே₃ஹஸ்ய ப்ரதியுத்த₄ா மயா ரணே ।
அஸ்த்ரபாஸார்ந ஸக்யோஹம் புந்து₄ம் தே₃வாஸுரைரபி ॥ (16)

பிதாமஹாதே₃வ வரோ மமாப்யேஷோப்யுபாக₃த: ।
ராஜாநம் த்₃ரஷ்டுகாமேந மயாஸ்த்ரமநுவர்திதம் ॥ (17)

விமுக்தோ ஹ்யஹமஸ்த்ரேண ராசுஸைஸ்த்வபி₄பீடி₃த: ।
கேநசித்₃ராஜகார்யேண ஸம்ப்ராப்தோஸ்மி தவாந்திகம் ॥ (18)

த₃ாதோஹமிதி விஜ்ஞேயோ ராக₄வஸ்யாமிதௌஜஸ: ।
ஸ்ருயதாம் சாபி வசநம் மம பத்₂யமித₃ம் ப்ரபே₄ ॥ (19)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகியே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ பஞ்சாஸ: ஸர்க₃: ॥

ஏகபஞ்சாஸ: ஸர்க₃:

ஹநாமத₃பதே₃ஸ:

தம் ஸமீக்ஷய மஹாஸத்த்வம் ஸத்த்வவாந் ஹரிஸத்தம: ।
வாக்யமர்த₂வத₃வ்யக்₃ரஸ்தமுவாச த₃ஸாநநம் ॥ (1)

அஹம் ஸுக்₃ீவஸந்தே₃ஸாதி₃ஹ ப்ராப்தஸ்தவாலயம் ।
ராசுஸேந்த்₃ர ஹரிஸஸ்த்வாம் ப்₄ராதா குஸலமப்₃ரவீத் ॥ (2)

ப்₄ராதா: ஸ்ருணு ஸமாதே₃ஸம் ஸுக்₃ீவஸ்ய மஹாத்மந: ।
த₄ர்மார்தே₂பஹிதம் வாக்யமிஹ சாமுத்ர ச க்ஷமம் ॥ (3)

ராஜா த₃ஸரதே₂ா நாம ரத₂குஞ்ஜரவாஜிமாந் ।
பிதேவ ப்₃ந்து₄ர்லோகஸ்ய ஸுரேஸ்வரஸமத்₃யுதி: ॥ (4)

இப்போது உண்மையைக் கூறு. அப்போதுதான் நீ விடுவிக்கப்படுவாய். நீ பொய் சொன்னால், உன் உயிருக்கே ஆபத்து! (11)

அல்லது, வேறு எந்தக் காரணத்திற்காக இராவண ராஜ்யத்திற்குள் நீ நுழைந்திருக்கிறாய்?" - இவ்வாறு கேட்கப்பட்ட வானரோத்தமர், ராக்ஷஸ மன்னனைப் பார்த்துக் கூறத் தொடங்கினார்— "இந்திரனாலோ, யமனாலோ, வருணனாலோ அனுப்பப்பட்டவன் அல்லன், நான்; குபேரனுடன் எனக்கு நட்பு கிடையாது; விஷ்ணுவினாலும் அனுப்பப்படவில்லை. (12,13)

நான் பிறப்பினாலேயே வானரன்தான்! (பொய்யுருவம் ஏற்று வரவில்லை). ராக்ஷஸ மன்னனைக் காண்பதற்காக இங்கே வந்தேன். அது எளிதில் கைகூடாத காரியமாக இருந்ததால், ராக்ஷஸ ராஜனைச் சந்திக்கக் (கிடைக்கும் குறுக்கு வழியாக) அசோகவனத்தை அழித்தேன். அதன்பிறகு தானே, பலசாலிகளான ராக்ஷஸர்கள் (யுத்தம் செய்வதற்காக) அங்கே வந்தார்கள்? (14,15)

என்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக, நான் பதில் யுத்தம் செய்தேன். தேவாசுரர்களாலும்கூட அஸ்திர-பாசங்களால் என்னைக் கட்டிப் போட முடியாது. (16)

(உன்னுடைய மகனான இந்திரஜித்திற்கு, எந்தப் பிரம்மா இந்த அஸ்திரத்தைக் கொடுத்தாரோ, அந்தப்) பிரம்மாவிடமிருந்தே அப்படி ஒரு வரம் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தும், மன்னனைப் பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காகவே, பிரம்மாஸ்திரத்திற்குக் கட்டுப்பட்டேன். (17)

ராக்ஷஸர்களால் துன்புறுத்தப்பட்ட நான், அஸ்திரத்தின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து விடுபட்டுவிட்டேன். ஓர் அரசாங்க விஷயத்தை முன்னிட்டு உங்களிடம் வந்திருக்கிறேன். (18)

அளவிலா ஆற்றலுடைய ஸ்ரீராகவனின் தூதன், நான். மன்னா! உங்கள் நன்மைக்காகக் கூறப்படும் என் சொற்களைக் கேட்பீராக!" (19)

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்

ஐம்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஸர்க்கம் : ஐம்பத்தொன்று

அனுமானின் அறிவுரை

மகாபராக்கிரமசாலியான அந்த இராவணனைப் பார்த்து, தைரியமிக்க வானரோத்தமர், சிறிதும் குழப்பமில்லாமல், பொருள் பொதிந்த (பின்வரும்) சொற்களைக் கூறினார்— (1)

"சுகீர்வனுடைய ஆணைப்படி, நான் உங்கள் இருப்பிடத்திற்கு வந்திருக்கிறேன். ராக்ஷஸ மன்னனே! சகோதரன் போல் நெருங்கிய நட்புடைய சுகீர்வன் உங்கள் கேடிமலாபங்கள் பற்றி விசாரிக்கும்படி கூறினார். (2)

அறம்-பொருள் கூடியதும், இவ்வுலகிலும் மேலுலகிலும் நன்மை பயக்கவல்லதுமான, மகாத்மா சுகீர்வனுடைய செய்தியைக் கேட்பீராக. (3)

தசரதன் என்ற பெயருடைய ஒரு மன்னர்; திவ்யமான ரதங்கள், யானைகள், குதிரைகள் ஏராளமாக உடையவர்; உலக மக்களுக்கு ஒரு தந்தை போல் நெருங்கிய உறவுடையவர்; அமரர்கோன் போல் ஒளிவீசுபவர். (4)

ஜ்யேஷ்டஸ்தஸ்ய மஹாபூஹு: புத்ர: ப்ரியகர: ப்ரபு: ।
பிதுர்நிதேயாந்நிஷ்கராந்த: ப்ரவிஷ்டோ துண்டுகாவநம் ॥ (5)

லக்ஷ்மணேந ஸஹ ப்ராத்ரா ஸீதயா சாபி பூர்யயா ।
ராமோ நாம மஹாதேஜா தூர்யம் பந்தாநமாஸ்ரித: ॥ (6)

தஸ்ய பூர்யா வநே நஷ்டா ஸீதா பதிமநுவ்ரதா ।
வைதேஹஸ்ய ஸுதா ராஜ்ஞோ ஜநகஸ்ய மஹாத்மந: ॥ (7)

ஸ மார்குமாணஸ்தாம் தேவீம் ராஜபுத்ர: ஸஹாநுஜ: ।
ருப்ஸ்யமுகமநுப்ராப்த: ஸுகூரீவேண ஸமாகுத: ॥ (8)

தஸ்ய தேந ப்ரதிஜ்ஞாதம் ஸீதாயா: பரிமார்குணம் ।
ஸுகூரீவஸ்யாபி ராமேண ஹரிராஜ்யம் நிவேதிதம் ॥ (9)

ததஸ்தேந ம்ருதே ஹத்வா ராஜபுத்ரேண வாலிநம் ।
ஸுகூரீவ: ஸ்தாபிதோ ராஜ்யே ஹர்ய்ருக்ஷாணாம் குணேஸ்வர: ॥ (10)

த்வயா விஜ்ஞாதபூர்வஸ்ச வாலீ வாநரபுங்குவ: ।
ராமேண நிஹத: ஸங்க்யே ஸரேணைகேந வாநர: ॥ (11)

ஸ ஸீதாமார்குணே வ்யக்ர: ஸுகூரீவ: ஸத்யஸங்குர: ।
ஹரீந் ஸம்ப்ரேஷ்யாமாஸ திஸ: ஸர்வா ஹரீஸ்வர: ॥ (12)

தாம் ஹரீணாம் ஸஹஸ்ராணி ஸதாநி நியுதாநி ச ।
திக்ஷு ஸர்வாஸு மார்குந்தே ஹ்யதஸ்சோபரி சாம்புரே ॥ (13)

வைநதேயஸமா: கேசித் கேசித்தத்ராநிலோபமா: ।
அஸங்குகுதய: ஸீக்ரா ஹரிவீரா மஹாபுலா: ॥ (14)

அஹம் து ஹநுமாந்நாம மாருதஸ்யௌரஸ: ஸுத: ।
ஸீதாயாஸ்து க்ருதே தூர்ணம் ஸதயோஜநமாயதம் ॥ (15)

ஸமுத்ரம் லங்கயித்வைவ தாம் தித்ருக்ஷுரிஹாகுத: ।
ப்ரமதா ச மயா த்ருஷ்டா க்ருஹே தே ஜநகாத்மஜா ॥ (16)

தத்புவாந் த்ருஷ்டதூர்மாத்ஸ்தப:க்ருதபரிக்ரஹ: ।
பரதூராந் மஹாப்ராஜ்ஞ நோபரோத்தூத்வமர்ஹஸி ॥ (17)

ந ஹி தூர்மவிருத்தேஷு பூஹ்வபாயேஷு கர்மஸு ।
மூலகாதிஷு ஸஜ்ஜந்தே புத்திமந்தோ புவத்விதா: ॥ (18)

கஸ்ச லக்ஷ்மணமுக்தாநாம் ராமகோபாநுவர்திநாம் ।
ஸராணாமக்ரத: ஸ்தாதூம் ஸக்தோ தேவாஸுரேஷ்வபி । (19)

அவருடைய மூத்த மைந்தர், தோள்வலிமையுடைய ஸ்ரீராமன், எல்லோருக்கும் நன்மை செய்பவர்; பிரபு; மகாதேஜஸ்வியான தந்தையின் உத்தரவுப்படி (அரண்மனையிலிருந்து) வெளியேறி, அறநெறியை மேற்கொண்டு சகோதரனான லட்சுமணனுடனும், பத்தினியான சீதையுடனும் தண்டகாரணயத்தை அடைந்தார். (5,6)

விதேக மன்னன் ஜனகருடைய குமாரியும், கணவனை அனுசரித்துச் செல்லும் மனைவியுமான சீதை, காட்டில் காணாமல் போய்விட்டார். (7)

தேவியைத் தேடிக்கொண்டு, சகோதரருடன்கூட அந்த அரசகுமாரர், ரிசியமுக மலை வந்தடைந்தார். அங்கே, சுக்ரீவனுடன் சந்திப்பு ஏற்பட்டது. (8)

சீதையைத் தேடிக் கண்டுபிடிப்பதாக அவர் (சுக்ரீவன்) பிரதிக்கை செய்தார். சுக்ரீவனுக்கு வானர ராஜ்யத்தைப் பெற்றுத் தருவதாக ஸ்ரீராமனும் வாக்குக் கொடுத்தார். (9)

சண்டையில் வாலியைக் கொன்று, அந்த அரச குமாரரால் (ஸ்ரீராமனால்) வானர-கரடிக் கூட்டங்களுக்குத் தலைவராக, சுக்ரீவன் ஆட்சியில் அமர்த்தப்பட்டார். (10)

வானர வீரரான வாலியைப் பற்றி உங்களுக்கு முன்பே தெரியுமே? மகாவீரரான வாலி, யுத்தத்தில், ஒரே பாணத்தால் ஸ்ரீராமனால் கொல்லப்பட்டார். (11)

கொடுத்த வாக்கைக் காப்பாற்றுவதில் அக்கறையுடைய வானர மன்னரான சுக்ரீவன், சீதையைத் தேடிக் கண்டுபிடிப்பதில் மனம் செலுத்தி, எல்லாத் திசைகளுக்கும் வானரர்களை அனுப்பி வைத்தார். (12)

ஆயிரக்கணக்கான, நூற்றுக்கணக்கான, பதினாயிரக்கணக்கான வானரர்கள், எல்லாத் திசைகளிலும் ஆகாயத்திலும் மேலும் கீழும் தேடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். (13)

அவர்களில் சிலர் கருடனுக்கு நிகரானவர்கள்; சிலர் வாயுவுக்கு நிகரானவர்கள். வானர வீரர்கள் பலம் பொருந்தியவர்கள்; தடையில்லாமல் செல்லக்கூடியவர்கள்; விரைவாகச் செயல்படுபவர்கள். (14)

நான், வாயுவினுடைய சொந்தப்பிள்ளை; அனுமான் என்று பெயர். சீதையின் பொருட்டு, நூறு யோஜனை விஸ்தீர்ணமுள்ள பெருங்கடலை விரைவாகத் தாண்டி, அவரைக் காணும் விருப்பத்துடன் இங்கு வந்துள்ளேன். சுற்றி அலைந்து திரிந்தபோது, உங்கள் மாளிகையில் (அசோகவனத்தில்) ஜனககுமாரியைக் கண்டேன். (15,16)

நீங்கள் தருமத்தின் தத்துவம் அறிந்தவர்; தவம் செய்து வரங்களைப் பெற்றுள்ளவர். பேரறிவாளரே! அயலார் மனைவியை அபகரித்துக் கொண்டு வந்து வைத்திருப்பது, உங்களுக்கு உகந்ததல்ல. (17)

உங்களைப் போன்ற புத்திசாலிகள், தருமத்திற்கு எதிரானதும், பெரிய ஆபத்துக்களுக்குக் காரணமானதும், வேருடன் நாசம் செய்யக்கூடியதுமான செயல்களில் ஈடுபடமாட்டார்கள், அல்லவா? (18)

தேவர்களாகட்டும் அசுரர்களாகட்டும் - இராகவனுடைய கோபத்தை உணர்ந்த லட்சுமணனால் விடப்படும் பாணங்களுக்கு எதிராக நிற்கும் சக்தியுடையவர், யார்? (19)

ந சாபி த்ரிஷு லோகேஷு ராஜந் வித்யேத கஸ்சந ।
ராக₄வஸ்ய வ்யலீகம் ய: க்ருத்வா ஸுக₂மவாப்நுயாத் ॥ (20)

தத் த்ரிகாலஹிதம் வாக்யம் த₄ர்மயமர்த₂ாநுப₃ந்தி₄ ச ।
மந்யஸ்வ நரதே₃வாய ஜாநகீ ப்ரதிதீயதாம் ॥ (21)

த்ருஷ்டா ஹீயம் மயா தே₃வீ லப்த₄ம் யதி₃ஹ து₃ர்லப₄ம் ।
உத்தரம் கர்ம யச்சே₂ஷம் நிமித்தம் தத்ர ராக₄வ: ॥ (22)

லக்ஷிதேயம் மயா ஸீதா தத₂ா சோகபராயணா ।
க்ருஹ்ய யாம் நாபி₄ஜாநாஸி பஞ்சாஸ்யாமிவ பந்நகீ₃ம் ॥ (23)

நேயம் ஜரயிதும் ஸக்யா ஸாஸுரைரமரைரபி ।
விஷஸம்ஸ்ருஷ்டமத்யர்த₂ம் பு₄க்தமந்நமிவௌஜஸா ॥ (24)

தப: ஸந்தாபலப்த₄ஸ்தே யோயம் த₄ர்மபரிக்க₃ரஹ: ।
ந ஸ நாஸயிதும் ந்யாய்ய ஆத்மப்ராணபரிக்க₃ரஹ: ॥ (25)

அவத்யதாம் தபோபி₄ர்யாம் ப₄வாந் ஸமநுபஸ்யதி ।
ஆத்மந: ஸாஸுரைர்தே₃வைர்ஹேதுஸ்தத்ராப்யயம் மஹாந் ॥ (26)

ஸுக்₃ரீவோ ந ஹி தே₃வோயம் நாஸுரோ ந ச ராக்ஷஸ: ।
ந த₃ாநவோ ந க₃ந்த₄ர்வோ ந யசேஷா ந ச பந்நக₃: ॥
ஹரீஸ்வரோ ஹி ஸுக்₃ரீவோ ராக₄வ: ஸ து மாநுஷ: ॥ (27)

தஸ்மாத் ப்ராணபரித்ராணம் கத₂ம் ராஜந் கரிஷ்யஸி ।
ந து த₄ர்மோபஸம்ஹாரமத₄ர்மப₂லஸம்ஹிதம் ॥ (28)

ததே₃வ ப₂லமந்வேதி த₄ர்மஸ்சாத₄ர்மநாஸந: ।
ப்ராப்தம் த₄ர்மப₂லம் தாவத்ப₄வதா நாத்ர ஸம்ஸய: ॥
ப₂லமஸ்யாப்யத₄ர்மஸ்ய க்ஷிப்ரமேவ ப்ரபத்யஸே ॥ (29)

ஜநஸ்த₂ாநவத₄ம் பு₃த்த₄வா பு₃த்த₄வா வாலிவத₄ம் தத₂ா ।
ராமஸுக்₃ரீவஸக்யம் ச பு₃த்யஸ்வ ஹிதமாத்மந: ॥ (30)

காமம் க₂ல்வஹமப்யேக: ஸவாஜிரத₂குஞ்ஜராம் ।
லங்காம் நாஸயிதும் ஸக்தஸ்தஸ்யைஷ து ந நிஸ்சய: ॥ (31)

ராமேண ஹி ப்ரதிஜ்ஞாதம் ஹர்ய்ருக்ஷக₃ணஸந்நிதெ₄ள ।
உத்ஸாதநுமித்ராணாம் ஸீதா யைஸ்து ப்ரத₄ர்ஷிதா ॥ (32)

அபகுர்வந் ஹி ராமஸ்ய ஸாக்ஷாதபி புரந்த₃ர: ।
ந ஸுக₂ம் ப்ராப்நுயாதந்ய: கிம் புநஸ்த்வத்₃விதே₄ா ஜந: ॥ (33)

மன்னா! ஸ்ரீராமனுக்கு ஒரு துன்பத்தைத் தந்துவிட்டு, தான் சுகத்தை அடைந்ததாக, இம்மூன்று உலகத்திலும் யாரும் கண்ணில்படவில்லை. (20)

ஆகையால், மூன்று காலங்களிலும் உங்களுக்கு நன்மையைச் செய்யக்கூடியதும், தருமத்திற்கும் அர்த்தத்திற்கும் ஒத்ததுமான என் சொற்களைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள்; ஜானகியை அரசரிடம் திருப்பிக் கொடுத்துவிடுங்கள். (21)

என்னால் பிராட்டியார் பார்க்கப்பட்டார் என்பது, எவ்வளவு அரிய செயல்! மேலே என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும் என்று ஸ்ரீராகவன் ஆணையிடுவார். (22)

சோகத்தில் மூழ்கியிருப்பவராக சீதை என்னால் காணப்பட்டார். யாரைக் கவர்ந்து கொண்டு வந்திருக்கிறீர்களோ, அவர், (உங்கள் விஷயத்தில்) ஐந்து தலைப்பாம்பு என்பதை நீங்கள் அறியவில்லை. (23)

விஷம் கலந்த அன்னத்தை நிறையப் புசித்தவன், தன் பலத்தால் அதை ஜீரணிக்க முடியாதது போல, பராக்கிரமசாலிகளான அசுரர்களாலும் அமரர்களாலும்கூட, இவரை (பிராட்டியாரை) ஜீரணிக்க முடியாது. (அன்னத்தை உண்டதனால் வயிற்றுப் பசி தீர்ந்தது போல் தோன்றினாலும், விஷத்தின் காரணமாக உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படவே செய்யும்.) (24)

இவைகள் (இப்போது அனுபவித்துவரும் சுகசௌகரியங்கள்) உங்களுடைய தருமானுஷ்டத்தாலும், தவத்தின் சிறப்பினாலும் அடையப்பட்டவை. எனவே, (அதருமத்தில் ஈடுபட்டு) தன் பிராணனை இழப்பது என்பது நியாயமான காரியம் இல்லை. (25)

'அசுரர்களாலும் தேவர்களாலும்கூட என்னைக் கொல்ல முடியாது என்ற வரத்தைத் தவத்தின் பயனாகப் பெற்றிருக்கிறேன்' என்று நீங்கள் எண்ணினால், நான் சொல்லப் போகும் காரணம் மிக்க வலிமையுடையது. (நீங்கள் பெற்றுள்ள வரங்களால் பாதிக்கப்படாதது.) (26)

இந்த சுகீவன் தேவனல்லன்; அசுரனல்லன்; அரக்கனல்லன்; தானவனல்லன்; கந்தர்வனல்லன்; யக்ஷனல்லன்; நாக ஜாதியைச் சேர்ந்தவனுமல்லன். (இவர்களால் எனக்கு மரணம் ஏற்படக்கூடாது - என்ற வரத்தைத்தானே பெற்றிருக்கிறாய்?) சுகீவன் வானர மன்னன்; அந்த ஸ்ரீராமனோ, மானுடர்! (27)

(வானரர்-மானுடரால் எனக்கு அழிவு ஏற்படக்கூடாது என்ற வரத்தை, நீங்கள் பெறவில்லை.) ஆகவே, மன்னா! (வானரரும் மானுடருமான அவர்களிடமிருந்து) உங்கள் உயிரை எவ்வாறு காப்பாற்றிக் கொள்ளப் போகிறீர்கள்? 'தருமத்தின் பலனை' அனுபவித்துவிட்டீர்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. 'அதருமத்தின் பலனை', இனி விரைவில் அடையப் போகிறீர்கள். (28,29)

ஜனஸ்தானத்தில் (பதினான்காயிரம் அரக்கர்கள்) வதம் செய்யப்பட்டதையும், வாலியின் வதத்தையும், இராம-சுகீவர்களின் நட்பையும் சிந்தித்துப் பார்த்து, உங்களுடைய கேஷமத்தையும் நினைத்துப் பாருங்கள். (30)

குதிரைகள்-ரதங்கள்-யானைகளோடு கூடிய இந்த இலங்கையை அழிப்பதற்கு, நான் ஒருவனே போதும். ஆனால், அவருடைய உத்தேசம் அதுவல்ல. (31)

'சீதையை அபகரித்துச் சென்ற விரோதிகளை அழித்துக் காட்டுவேன்' என்று வானர-கரடிக் கூட்டங்களுக்கு எதிரில், ஸ்ரீராமன் குளுரைத்திருக்கிறார். (32)

சாட்சாத் தேவேந்திரனேயானாலும், இராமப்பிரபுவிற்குக் குற்றம் இழைத்துவிட்டு, சுகத்தை அனுபவிக்க முடியுமோ? அப்படியிருக்க, உங்களைப் போன்ற சாமானியரைப் பற்றி என்ன சொல்ல? (33)

யாம் ஸீதேத்யபி₄ஜாநாஸி யேயம் திஷ்ட₂தி தே வஸே ।
காலராத்ரீதி தாம் வித்₃தி₄ ஸர்வலங்காவிநாஸிநீம் ॥ (34)

தத₃லம் காலபாஸேந ஸீதாவிக்கு₃ரஹரூபிணா ।
ஸ்வயம் ஸ்கந்த₄வஸக்தேந சுகமமாத்மநி சிந்த்யதாம் ॥ (35)

ஸீதாயாஸ்தேஜஸா த₃க்த₄யாம் ராமகோபப்ரபீடிதாம் ।
த₃ஹ்யமாநாமிமாம் பஸ்ய புரீம் ஸாட்டப்ரதோலிகாம் ॥ (36)

ஸ்வாநி மித்ராணி மந்தரீம்ஸ்ச ஜ்ஞாதீந்₄ராத்ருந்ஸுதாந்ஹிதாந் ।
பே₄க்யாந் த₃ாராம்ஸ்ச லங்காம் ச மா விநாஸமுபாநய ॥ (37)

ஸத்யம் ராசுஸராஜேந்த்₃ர ஸ்ருணுஷ்வ வசநம் மம ॥ (38)

ராமத₂ாஸஸ்ய தூதஸ்ய வாநரஸ்ய விஸேஷத: ।
ஸர்வாந்லோகாந் ஸுஸம்ஹ்ருத்ய ஸபூ₄தாந் ஸசராசராந் ॥ (39)

புநரேவ தத₂ா ஸ்ரஷ்டும் ஸக்தோ ராமோ மஹாயஸா: ।
தே₃வாஸுரநரேந்த்₃ரேஷு யசுரசுஷாக்யணேஷு ச ॥ (40)

வித்₃யாத₄ரேஷு ஸர்வேஷு க்ருந்த₄ர்வேஷு₁ரகேஷு ச ।
ஸித்₃தே₄ஷு கிந்நரேந்த்₃ரேஷு பதத்ரிஷு ச ஸர்வத: ॥ (41)

ஸர்வபூ₄தேஷு ஸர்வத்ர ஸர்வகாலேஷு நாஸ்தி ஸ: ।
யோ ராமம் ப்ரதியுத்யேத விஷ்ணுதுல்பபராக்ரமம் ॥ (42)

ஸர்வலோகேஸ்வரஸ்யைவம் க்ருத்வா விப்ரியமீத்₃ருஸம் ।
ராமஸ்ய ராஜஸிம்ஹஸ்ய துர்லப₄ம் தவ ஜீவிதம் ॥ (43)

தே₃வாஸ்ச தைத்யாஸ்ச நிஸாசரேந்த்₃ரக்ருந்த₄ர்வவித்₃யாத₄ரநாக்யசுஷா: ।
ராமஸ்ய லோகத்ரயநாயகஸ்ய ஸ்த₂ாதும் ந ஸக்தா: ஸமரேஷு ஸர்வே ॥ (44)

பு₃ரஹ்மா ஸ்வயம்பூ₄ஸ்சதுராநநோ வா
ருத்₃ரஸ்த்ரிநேத்ரஸ்த்ரிபுராந்தகோ வா ।

இந்த்₃ரோ மஹேந்த்₃ர: ஸுரநாயகோ வா
த்ராதும் ந ஸக்தா யுதி₄ ராமவத்₄யம் ॥ (45)

ஸ ஸௌஷ்ட₂வோபேதமதீ₃நவாதி₃ந:
கபேர்நிஸம்யாப்ரதிமோ₅ப்ரியம் வச: ।

த₃ஸாநந: கோபவிவ்ருத்தலோசந:
ஸமாதி₃ஸத்தஸ்ய வத₄ம் மஹாகபே: ॥ (46)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த்₃ரகாண்டே₃ ஏகபஞ்சாஸ: ஸர்க்₃: ॥

உங்கள் காவலில் உள்ள எந்தப் பெண்மணியை, சீதை என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்களோ, அவர், இலங்கை முழுவதையும் நாசம் செய்ய வந்துள்ள 'காளராத்திரி' என்று புரிந்து கொள்ளுங்கள். (34)

சீதை என்ற உருவங்கொண்டு வந்திருக்கும் காலபாசத்தை, நீங்களாகவே தோளில் சுமந்து கொண்டு வந்தீர்கள். ஆகவே, உங்களுக்கு எப்படி நன்மை ஏற்படும்? நீங்களே எண்ணிப் பாருங்கள். (35)

சீதாப்பிராட்டியின் கற்பின் வலிமையாலும், ஸ்ரீராமனுடைய கோபாக்கினியாலும் தாக்கப்பட்டு எரியப்போகும், இந்த நகரத்தைப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். (36)

உங்களுடைய நண்பர்கள், அமைச்சர்கள், பங்காளிகள், சகோதரர்கள், மைந்தர்கள், நலன் விரும்பிகள், போகங்கள், மனைவிகள் மற்றும் இலங்கைக்கும் அழிவைக் கொண்டு வராதீர்கள். (37)

ராக்ஷஸ மன்னர் பெருமானே! சத்தியமான என் வார்த்தைகளைக் கேளுங்கள். (38)

ஸ்ரீராமனுடைய அடிமையும், தூதனாக வந்திருப்பவனுமான இந்த வானரத்தின் சொற்களைக் கவனமாகக் கேளுங்கள். பஞ்சபூதங்களோடும், சராசரப் பொருட்களோடும் எல்லா உலகங்களையும் உள்ளுக்கிழுத்து, மறுபடியும், முன்பு இருந்தவாறே படைக்கும் சக்தி படைத்தவர், பெரும்புகழ் பெற்ற ஸ்ரீராமன். விஷ்ணுவிற்குச் சமமான பராக்கிரமம் கொண்ட ஸ்ரீரகுவீரனை எதிர்த்துப் போரிடக் கூடியவர், தேவர்களிலோ, அசுரர்களிலோ, மன்னர்களிலோ, யக்ஷ-ராக்ஷஸக் கூட்டங்களிலோ, வித்யாதரர்களிலோ, கந்தர்வர்-நாகர்களிலோ, சித்தர்களிலோ, கின்னரர்களிலோ, பறவைகளிலோ, பூதங்களிலோ, எல்லாவற்றிலும் எந்த இடத்திலும் எந்தக் காலத்திலும் எவரும் இலர். (39-42)

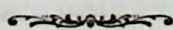
எல்லா உலகங்களுக்கும் ஈசுவரனும், ராஜசிம்மமுமான ரகுநாதனுடைய வெறுப்பை, இம்மாதிரியான (சீதையை அபகரித்தல் என்ற) காரியத்தைச் செய்ததன் மூலம் பெற்றுவிட்ட நீங்கள் உயிரோடிருப்பது மிகக்கடினம். (43)

தேவ-தைத்ய-அரக்க-கந்தர்வ-வித்யாதர-நாக-யக்ஷர்கள் எல்லோரும் ஒன்றுகூடி வந்தாலும், மூன்றுலக நாயகரான ஸ்ரீராமசந்திரனைப் போரில் எதிர்க்கும் சக்தியுடையவர்கள் அல்லர். (44)

போரில் ஸ்ரீராமனால் வதம் செய்வதற்காகக் குறிபார்க்கப்பட்டவனை, சுயம்புவான நான்முகப் பிரம்மாவோ, முப்புரங்களையெரித்த முக்கண்ணரான ருத்ரனோ, தேவர்கள் தலைவனான பேராற்றல் படைத்த இந்திரனோ (கூட) காப்பாற்ற முடியாது!" (45)

மிகத் தெளிவாகவும், மிகுந்த தைரியத்துடனும் கூறப்பட்டதும், தனக்குப் பிடித்தமில்லாததுமான அனுமானின் சொற்களைக் கேட்டு, ஈடுஇணையில்லாத பத்துத் தலை இராவணன், கோபத்தால் கண்கள் சுழல, அந்த வானரைக் கொலை செய்யும்படி ஆணையிட்டான். (46)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
ஐம்பத்தோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

தூவிபஞ்சாஸ: ஸர்கூ:

தூதவத₄நிவாரணம்

தஸ்ய தத்வசநம் ஸ்ருத்வா வாநரஸ்ய மஹாத்மந: |
ஆஜ்ஞாபயத்தஸ்ய வத₄ம் ராவண: க்ரோத₄மூர்சி₂த: || (1)

வதே₄ தஸ்ய ஸமாஜ்ஞப்தே ராவணேந து₃ராத்மநா |
நிவேதி₃தவதோ தெ₃ளத்யம் நாநுமேநே விபீ₄ஷண: || (2)

தம் ரக்ஷோதி₄பதிம் க்ருத்₃த₄ம் தச்ச கார்யமுபஸ்தி₂தம் |
விதி₃த்வா சிந்தயாமாஸ கார்யம் கார்யவிதெ₄ள ஸ்தி₂த: || (3)

நிஸ்சிதார்த₂ஸ்தத: ஸாம்நா பூஜ்யம் ஸத்ருஜித₃க்ரஜம் |
உவாச ஹிதமத்யர்த₂ம் வாக்யம் வாக்யவிஸாரத₃: || (4)

க்ஷமஸ்வ ரோஷம் த்யஜ ராக்ஷஸேந்த்ர
ப்ரஸீத₃ மத்₃வாக்யமித₃ம் ஸ்ருணுஷ்வ |
வத₄ம் ந குர்வந்தி பராவரஜ்ஞா
தூதஸ்ய ஸந்தோ வஸுத₄தி₄பேந்த்ரரா: || (5)

ராஜத₄ர்மவிருத்₃த₄ம் ச லோகவ்ருத்தேஸ்ச க₃ர்ஹிதம் |
தவ சாஸத்₃ருஸம் வீர கபேரஸ்ய ப்ரமாபணம் || (6)

த₄ர்மஜ்ஞஸ்ச க்ருதஜ்ஞஸ்ச ராஜத₄ர்மவிஸாரத₃: |
பராவரஜ்ஞோ பூ₄தாநாம் த்வமேவ பரமார்த₂வித் || (7)

க்₃ருஹ்யந்தே யதி₃ ரோஷேண த்வாத்₃ருஸோ₅பி விபஸ்சித: |
தத: ஸாஸ்த்ரவிபஸ்சித்த்வம் ஸ்ரம ஏவ ஹி கேவலம் || (8)

தஸ்மாத் ப்ரஸீத₃ ஸத்ருக்₄ந ராக்ஷஸேந்த்ர து₃ராஸத₃ |
யுக்தாயுக்தம் விநிஸ்சித்ய தூ₃தே த₃ண்டே₃ா விதீ₄யதாம் || (9)

விபீ₄ஷணவச: ஸ்ருத்வா ராவணோ ராக்ஷஸேஸ்வர: |
ரோஷேண மஹதாவிஷ்டோ வாக்யமுத்தரமப்₃ரவீத் || (10)

ந பாபாநாம் வதே₄ பாபம் வித்யதே ஸத்ருஸூ₃த₃ந |
தஸ்மாதே₃நம் வதி₄ஷ்யாமி வாநரம் பாபகாரிணம் || (11)

அத₄ர்மமூலம் பூ₃ஹாரோஷயுக்தமநார்யஜுஷ்டம் வசநம் நிஸம்ய |
உவாச வாக்யம் பரமார்த₂தத்த்வம் விபீ₄ஷணோ பு₃த்தி₄மதாம் வரிஷ்ட₂: || (12)

ப்ரஸீத₃ லங்கேஸ்வர ராக்ஷஸேந்த்ர
த₄ர்மார்த₂யுக்தம் வசநம் ஸ்ருணுஷ்வ |
தூ₃தா ந வத்யா ஸமயேஷு ராஜந்
ஸர்வேஷு ஸர்வத்ர வத₃ந்தி ஸந்த: || (13)

ஸர்க்கம் : ஐம்பத்திரண்டு

தூதனைக் கொல்லக்கூடாது!

மகாத்மாவான அனுமானின் அந்த (ஹிதோபதேச)ச் சொற்களைக் கேட்டுக் கோபத்தால் நிலைதடுமாறிய இராவணன், அவரைக் கொல்லும்படி உத்தரவிட்டான். (1)

தூராத்மாவான இராவணனால் அவருக்குக் கொலைத் தண்டனை உத்தரவிடப்பட்டதைக் கேட்டான், விபீஷணன். தன் தலைவரால் சொல்லப்பட்ட செய்திகளைக் கூறிய ஒரு தூதனுக்கு, அவ்வளவு கடுமையான தண்டனை கொடுப்பதை, அவன் ஏற்கவில்லை. (2)

ராக்ஷஸ மன்னனோ கடுங்கோபத்தில் இருக்கிறான். அத்துடன் (தான் தீர்மானித்துவிட்ட) காரியத்தைச் செய்து முடிப்பான் என்பதை உணர்ந்து, 'இப்போது என்ன செய்யலாம்?' என்று ஆலோசித்தான். (3)

பேச்சில் வல்லவனான அவன் ஒரு தீர்மானத்திற்கு வந்து, அவனுக்கு மரியாதையுடன் அறிவுரை கூறும் நோக்கத்துடன், எதிரிகளை வெற்றி கொள்பவனும், முன்பிறந்தவனுமான அவனைப் பார்த்து, (நால்வகை உபாயங்களுள், முதலாவதான சமாதானப் பேச்சு நடத்துதல் என்னும் முறைப்படி) ஸாமோபாயமாக, மிகவும் நலனைத் தரக்கூடிய சொற்களைக் கூறினான்— (4)

“ராக்ஷஸேந்திரரே! மன்னியுங்கள்; கோபத்தை விடுங்கள்; மன அமைதி பெறுங்கள்; நான் சொல்லப் போகும் விஷயத்தைக் கேளுங்கள்; பகுத்தறியக் கூடியவர்களும் நன்னெறியாளர்களான மாமன்னர்கள், தூதனைக் கொலை செய்யமாட்டார்கள். (5)

வீரரே! இந்தக் குரங்கைக் கொல்வதென்பது அரசநீதிக்கு விரோதமானது; உலக நடைமுறைக்கு ஒவ்வாதது; தங்களைப் போன்றவர்களுக்குப் பொருந்தாதது. (6)

தாங்கள் தருமம் அறிந்தவர்; நன்றியுடையவர்; அரசநீதியில் நிபுணர்; பகுத்தறியும் ஆற்றலுடையவர்; பிராணிகளின் பரமார்த்தத்தை அறிந்தவர். தங்களைப் போன்ற பேரறிஞர்களே கோபத்திற்கு இடம் கொடுத்தால், (அதன்மூலம் தருமவிரோதமான காரியங்களில் ஈடுபட்டால்,) சாஸ்திரங்களைப் படிப்பது என்பது வெறும் வீணான காரியமாகிவிடும். (7,8)

ஆகவே, ராக்ஷஸ மன்னரே! எதிரிகளை அழிப்பவரே! வெல்ல முடியாதவரே! தயை செய்யுங்கள். (மனம் இரங்குங்கள்.) செய்யத்தக்கது எது? செய்யத்தகாதது எது? என்பதை நன்றாகத் தீர்மானித்தபின், தூதனுக்குத் தண்டனை கொடுங்கள்.” (9)

ராக்ஷஸத் தலைவனான இராவணன், விபீஷணனுடைய சொற்களைக் கேட்டதும், பெருங்கோபத்துடன் இவ்வாறு பதிலுரைத்தான்— (10)

“எதிரிகளை அடக்குபவனே! பாவிகளை வதம் செய்வதால் பாவம் ஏற்பட்டுவிடாது. அதனால், பாவ காரியம் செய்துள்ள இந்த வானரத்தைக் கொல்லப் போகிறேன்.” (11)

அதருமத்திற்கு வேர் போன்றதும், மிகுந்த கோபத்தின் விளைவாகவும், இழிந்த பண்பாட்டைக் காட்டுவதாகவும் இருந்த அந்தச் சொற்களைக் கேட்டு, அறிஞர்களுள் சிறந்தவனான விபீஷணன், பெரும் தத்துவங்களடங்கிய சொற்களைக் கூறினான்— (12)

“இலங்கேசுவரரே! ராக்ஷஸ மன்னரே! மனஅமைதி பெறுவீராக. தருமம்—அர்த்தம் (என்ற புருஷார்த்தங்களோடு) கூடிய என் பேச்சைக் கேளுங்கள். மன்னரே! எந்த இடத்திலும், எந்தக் காலத்திலும் தூதர்கள் கொல்லத்தக்கவர்கள் அல்லர் — என்று மேலோர்கள் கூறுகிறார்கள். (ஏனென்றால், தங்கள் யஜமானன் கூறியனுப்பிய செய்தியைத்தான் தூதர்கள் கூறுகிறார்கள்.) (13)

அஸம்ஸயம் ஸத்ருரயம் ப்ரவ்ருத்₃த₄:

க்ருதம் ஹ்யநேநாப்ரியமப்ரமேயம் ।

ந தூ₃தவத்₄யாம் ப்ரவத்₃ந்தி ஸந்தோ

தூ₃தஸ்ய த்₃ருஷ்டா ப₃ஹவோ ஹி த₃ண்ட₃ா: ॥ (14)

வைருப்யமங்கே₃ஷு கஸாபி₄க₄தோ

மௌண்ட்₃யம் தத₂ா லக்ஷணஸந்திபாத: ।

ஏதாந் ஹி தூ₃தே ப்ரவத்₃ந்தி த₃ண்ட₂ாந்

வத₄ஸ்து தூ₃தஸ்ய ந ந: ஸ்ருதோ₅பி ॥ (15)

கத₂ம் ச த₄ர்மார்த₂விநீதபு₃த்தி₄:

பராவரப்ரத்யயநிஸ்சிதார்த₂: ।

ப₄வத்₃வித₄: கோபவஸே ஹி திஷ்டே₂த்

கோபம் நியச்ச₂ந்தி ஹி ஸத்த்வவந்த: ॥ (16)

ந த₄ர்மவாதே₃ ந ச லோகவ்ருத்தே

ந ஸாஸ்த்ரபு₃த்தி₄க்₃ரஹணேஷு சாபி ।

வித்யேத கஸ்சித்தவ வீர துல்ய:

த்வம் ஹ்யுத்தம: ஸர்வஸுராஸுராணாம் ॥ (17)

ஸூரேண வீரேண நிஸாசரேந்த்₃ர

ஸுராஸுராணாமபி து₃ர்ஜயேந ।

த்வயா ப்ரக₃ல்ப₄ா: ஸுரதை₃த்யஸங்க₄ா

ஜிதாஸ்ச யுத்₃தே₄ஷ்வஸக்ருந்நரேந்த்₃ரா: ॥ (18)

இத்த₂ம் வித₄ஸ்யாமரதை₃த்யஸத்ரோ:

ஸூரஸ்ய வீரஸ்ய தவாஜிதஸ்ய ।

குர்வந்தி மூ₄ா மநஸோ வ்யலீகம்

ப்ராணைர்வியுக்தா நநு யே புரா தே ॥ (19)

ந சாப்யஸ்ய கபேர்க₄ாதே கஞ்சித் பஸ்யாம்யஹம் கு₃ணம் ।

தேஷ்வயம் பாத்யதாம் த₃ண்டே₃ா யையம் ப்ரேஷித: கபி: ॥ (20)

ஸாது₄ர்வா யதி₃ வாஸாது₄: பரைரேஷ ஸமர்பித: ।

ப்₃ருவந் பரார்த₂ம் பரவாந்ந தூ₃தோ வத₄மர்ஹதி ॥ (21)

அபி சாஸ்மிந் ஹதே ராஜந் நாந்யம் பஸ்யாமி கே₂சரம் ।

இஹ ய: புநராக₃ச்சே₂த் பரம் பாரம் மஹோத₃தே₄: ॥ (22)

தஸ்மாந்நாஸ்ய வதே₄ யத்ந: கார்ய: பரபுரஞ்ஜய ।

புவாந் ஸேந்த்₃ரேஷு தே₃வேஷு யத்நமாஸ்த₂ாதுமர்ஹதி ॥ (23)

இவன் பலம் வாய்ந்த எதிரி என்பதில் சந்தேகமில்லை. இவனால், நமக்கு வெறுப்பைத் தரக்கூடிய, இணையில்லாத, ஏராளமான அழிவுக் காரியங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன (என்பது, மறுக்க முடியாத உண்மைதான்). என்றாலும், நீதிமான்கள் தூதனின் கொலையை ஆதரித்துப் பேசியதில்லை. (கொலைத் தண்டனையைத் தவிர) தூதர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய பலவிதமான வேறு தண்டனைகள் இருக்கின்றனவே? (14)

உடல் அங்கங்களைச் சிதைத்தல்; கசையடி கொடுத்தல்; மொட்டையடித்தல்; உருவத்தை அலங்கோலப்படுத்துதல் - என்பவைகளைத் தூதனுக்குரிய தண்டனைகளாகக் கூறுகிறார்கள். தூதர் வதம் என்பது நம்மால் கேட்கப்பட்டதேயில்லை. (15)

தருமார்த்தங்களை அறிந்தவர்; விஷயங்களை ஆராய்ந்து உயர்ந்தது, தாழ்ந்தது என்ற தாரதம்மியம் உணர்ந்து ஒரு நிச்சயத்திற்கு வந்தவர் - அப்படிப்பட்ட தங்களைப் போன்றவர்கள் கோபத்தின் பிடியிலேயே சிக்கியிருந்தால் என்னாவது? பராக்கிரமம் உடையவர்கள் கோபத்தைத் தம்வசப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். (16)

தருமத்தைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியிலும், உலக விவகாரத்திலும், அறநூல்களின் கருத்துக்களை ஆராய்ந்து ஏற்றுக்கொள்வதிலும், தங்களுக்குச் சமமானவராக யாரும் இல்லை. தேவ-அசுரர்கள் எல்லோரைக் காட்டிலும் தாங்கள் மேலானவர். (17)

அரக்கர்கோனே! தாங்கள் சூரர்; வீரர்; தேவாசுரர்களாலும் ஜெயிக்க முடியாதவர். போர்களில், பல தடவை மாமன்னர்களும், தைரியம் பொருந்திய தேவாசுரர்களும் தங்களால் வெல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். (18)

சூரரும், வீரரும், வெல்ல முடியாதவரும், தேவ-தைத்யர்களின் வைரியுமான தங்கள் மனத்திற்கு, இப்படியொரு (அசோகவனத்தை அழிப்பது; ராக்ஷஸர்களைக் கொல்வது போன்ற) வேதனையை மூடர்கள்தான் செய்வார்கள். அவர்கள் நிச்சயமாக, இப்போதே பிராணனை விட்டவர்களாகிவிட்டார்கள்! (19)

இந்த வானரத்தைக் கொல்வதில் எந்த ஒரு பயனையும் நான் பார்க்கவில்லை. இந்த வானரம் எவர்களால் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறதோ, அவர்களுக்கு இந்தத் தண்டனையைக் கொடுங்கள். (20)

இவன் நல்லவனோ, கெட்டவனோ - பிறரால் அனுப்பப்பட்டவன்; அவர்கள் கூறச் சொன்னதைக் கூறுகிறான். (இவன் சுதந்திரமில்லாதவன்.) பிறருக்கு உட்பட்டவன். (ஆகவே,) தூதனுக்கு (இவ்வளவு கொடிய) தண்டனை கொடுக்கத்தகாது. (21)

மன்னா! (இன்னும் கேள்.) இவனைக் கொன்றுவிட்டால், ஆகாயமார்க்கமாகப் பெருங்கடலைத் தாண்டி, இங்கே மறுபடியும் வரக்கூடிய வேறொருவரை, நான் காணவில்லை. (இவரைத் தவிர வேறு எவராலும் கடலைத் தாண்டி வர முடியாது - என்றபடி.) (22)

ஆகவே, எதிரிகளை வெற்றி கொள்பவரே! இவனுடைய வதத்தில் மனத்தைச் செலுத்தாதீர்கள்; தாங்கள், இந்திரர்கள்-தேவர்கள்பால் கோபத்தைக் காட்டுங்கள். (மகாபலசாலியான தாங்கள், இந்தச் சிறு வானரனிடம் கோபம் கொள்வது பொருத்தமானது அல்ல.) (23)

அஸ்மிந் விநஷ்டே ந ஹி தூதமந்யம்
 பஸ்யாமி யஸ்தௌ நரராஜபுத்ரௌ ।
 யுத்தாய யுத்தப்ரிய துர்விநீதா
 வுத்யோஜயேத்தீர்க்பதாவருத்தௌ ॥ (24)

பராக்ரமோத்ஸாஹமநஸ்விநாம் ச ஸுராஸுராணாமபி துர்ஜயேந ।
 த்வயா மநோநந்தந நைந்ருதாநாம் யுத்தாயதிர்நாஸயிதும் ந யுக்தா ॥ (25)

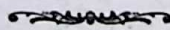
ஹிதாஸ்ச ஸுரராஸ்ச ஸமாஹிதாஸ்ச
 குலேஷு ஜாதாஸ்ச மஹாகுணேஷு ।
 மநஸ்விந: ஸஸ்த்ரப்ருதாம் வரிஷ்டா:
 கோட்யக்ரதஸ்தே ஸுப்ருதாஸ்ச யோதா: ॥ (26)

ததேகதேஸேந புலஸ்ய தாவத்
 கேசித்தவாதேஸக்ருதோபியாந்து ।
 தௌ ராஜபுத்ரௌ விநிக்ருஹ்ய மூடௌ
 பரேஷு தே பாவயிதும் ப்ரபாவம் ॥ (27)

நிஸாசராணாமதிபோஸ்ருஜஸ்ய விபீஷணஸ்யோத்தமவாக்யமிஷ்டம் ।
 ஜக்ராஹ புத்த்யா ஸுரலோகஸத்ரு: மஹாபுலோ ராஷஸராஜமுக்ய: ॥ (28)

க்ரோதம் ச ஜாதம் ஹ்ருதயே நிருத்ய
 விபீஷணோக்தம் வசநம் ஸபூஜ்ய ।
 உவாச ரக்ஷோதிபதிர்மஹாத்மா
 விபீஷணம் தர்மப்ருதாம் வரிஷ்டம் ॥ (29)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதிகாவ்யே
 ஸுந்தரகாண்டே த்வீரஞ்சாஸ: ஸர்க்ய: ॥

த்ரிபஞ்சாஸ: ஸர்க்ய:

ஹநமத்புச்சதஹநம்

தஸ்ய தத்வசநம் ஸ்ருத்வா துஸக்ரீவோ மஹாத்மந: ।
 தேஸகாலஹிதம் வாக்யம் ப்ராதுருத்தரமப்ருவீத் ॥ (1)

ஸம்யகுத்தம் ஹி புவதா தூதவத்யா விகுர்ஹிதா ।
 அவஸ்யம் து வதாத்நய: க்ரியதாமஸ்ய நிக்ரஹ: ॥ (2)

கபீநாம் கில லாங்கூலமிஷ்டம் புவதி பூஷணம் ।
 ததஸ்ய தீப்யதாம் ஸீக்ரம் தேந துக்ருதேந கச்சது ॥ (3)

குருரமான புத்தி கொண்ட அவ்விரு மானுட அரசகுமாரர்களும் (கிஷ்கிந்தைக்கும் இலங்கை நகரத்திற்குமிடையே) மிக நீண்ட தூரம் என்பதால் தடைபட்டிருக்கிறார்கள். போரில் விருப்பமுள்ளவரே! இவனையும் கொன்றுவிட்டால், யுத்தத்திற்கு (அவர்களை அழைத்து வரக்கூடிய) இன்னொரு தூதன் எனக்குத் தென்படவில்லை. (24)

பராக்கிரமம், உற்சாகம், மனோதேரியம் உடையவர், தாங்கள்; தேவாசுரர்களாலும் ஜெயிக்கப்பட முடியாதவர், தாங்கள்; ராக்ஷஸ நெஞ்சங்களை மகிழ்விப்பவரே! கை எட்டும் தூரத்திற்கு வந்துள்ள ஒரு யுத்தத்தை, தங்களுடைய இந்த முடிவினால் நாசம் செய்வது நியாயமானது அல்ல. (25)

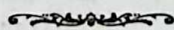
தங்களுடைய படைவீரர்கள், தங்கள் நன்மையைக் கோருபவர்கள்; குரர்கள்; தங்கள் பிடியில் உள்ளவர்கள்; நல்ல குணங்கள் கொண்ட உயர்ந்த குலங்களில் பிறந்தவர்கள்; நெஞ்சில் தைரியம் உடையவர்கள்; ஆயுதங்களைத் தாங்குபவர்களில் முதன்மையானவர்கள்; நற்பண்புடைய கோடிக்கணக்கான சேனாவீரர்கள் தங்கள் எதிரே நிற்கிறார்கள். (26)

ஆகவே, அவர்களில் ஒரு சிலர் தங்கள் உத்தரவைப் பெற்று அவ்விடம் செல்லட்டும். அறிவிலிகளான அவ்விரு அரசகுமாரர்களையும் அடக்கி, அவர்களிடம் தங்கள் பிரபாவத்தை வெளிப்படுத்தட்டும்." (27)

தேவலோக எதிரியும், மகாபலசாலியும், ராக்ஷஸர்களின் ஒப்பற்ற மன்னனும், இரவில் திரிகின்ற நிசாசரர்களின் தலைவனுமான இராவணன், தம்பி விபீஷணன் பிரியமாகப் பேசியதை மனமார ஏற்றுக் கொண்டான். (28)

இதயத்தில் பொங்கியெழுந்த கோபத்தை அடக்கி, விபீஷணனின் பேச்சை மிகவும் பாராட்டிய மகாத்மாவான ராக்ஷஸ மன்னன், தருமம் அறிந்தவர்களில் முதன்மையானவரான விபீஷணனைப் பார்த்து (பின்வருமாறு) கூறினான். (29)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் கந்தர காண்டத்தில்
ஐம்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

**ஸர்க்கம் : ஐம்பத்து மூன்று
அனுமானின் வாலில் தீ வைத்தல்**

இடத்திற்கும் காலத்திற்கும் ஏற்றதான சொற்களைத் தம்பியிடமிருந்து கேட்ட இராவணன், இவ்வாறு பதில் சொன்னான்— (1)

“உன்னுடைய பேச்சு சரியானது. தூதர்களைக் கொலை செய்வது என்பது தடை செய்யப்பட்டுள்ள செயல்தான். ஆனால், கொலையைத் தவிர வேறு ஒரு தண்டனை நிச்சயமாக இவனுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். (2)

குரங்குகளுக்கு வால்தான் மிகவும் இஷ்டமான அணிகலன் போன்றது. இவனுடைய வாலில் உடனே தீ வையுங்கள். எரிக்கப்பட்ட வாலுடன் (வால் இல்லாமல்) இவன் (திரும்பிப்) போகட்டும். (3)

- தத: பஸ்யந்த்விமம் தீநமங்குவைரூப்யகர்ஸிதம் ।
ஸமித்ரஜ்ஞாதய: ஸர்வே பூந்நவா: ஸஸுஹ்ருஜ்ஜநா: ॥ (4)
- ஆஜ்ஞாபயத்ராஷஸேந்த்ர: புரம் ஸர்வம் ஸசத்வரம் ।
லாங்குலேந ப்ரதீப்தேந ரசேஷாபி: பரிணீயதாம் ॥ (5)
- தஸ்ய தத்வசநம் ஸ்ருத்வா ராஷஸா: கோபகர்கஸா: ।
வேஷ்டயந்தி ஸம் லாங்குலம் ஜீர்ணை: கார்பாஸகை: படை: ॥ (6)
- ஸம்வேஷ்டயமானே லாங்குலே வ்யவர்தத மஹாகபி: ।
ஸுஷ்கமிந்தநமாஸாத்ய வநேஷ்விவ ஹுதாஸந: ॥ (7)
- தைலேந பரிஷிச்யாத் தோக்ருநிம் தத்ராவபாதயந் ।
லாங்குலேந ப்ரதீப்தேந ராஷஸாம்ஸ்தாநபாதயத் ॥ (8)
- ஸ து ரோஷபரீதாத்மா பூலஸூர்யஸமாநந: ।
லாங்குலம் ஸம்ப்ரதீப்தம் தத்ருஷ்ட்வா தஸ்ய ஹநூமத: ॥ (9)
- ஸஹஸ்தரீபூலவ்ருத்தாஸ்ச ஜக்ருமு: ப்ரீதா நிஸாசரா: ।
ஸ பூய: ஸங்குதை: க்ருரை ராஷஸைர்ஹரிஸத்தம: ॥ (10)
- நிபுத்த: க்ருதவாந் வீரஸ்தத்காலஸத்ருஸீம் மதிம் ।
காமம் க்ருந் மே ஸக்தா நிபுத்தஸ்யாபி ராஷஸா: ॥ (11)
- சித்த்வா பாஸாந் ஸமுத்பத்ய ஹந்யாமஹமிமாந் புந: ।
யதி பூர்த்ருஹிதார்தாய சரந்தம் பூர்த்ருஸாஸநாத் ॥ (12)
- புத்தநந்த்யேதே துராத்மானோ ந து மே நிஷ்க்ருதி: க்ருதா ।
ஸர்வேஷாமேவ பர்யாப்தோ ராஷஸாநாமஹம் யதி ॥ (13)
- ராமஸ்ய கிம் து ப்ரீத்யர்தம் விஷஹிஷ்யேஹமீத்ருஸம் ।
லங்கா சாரயிதவ்யா வை புநரேவ புவேதிதி ॥ (14)
- ராத்ரௌ ந ஹி ஸுத்ருஷ்டா மே துர்க்குக்ரமவிதாநத: ।
அவஸ்யமேவ த்ரஷ்டவ்யா மயா லங்கா நிஸாஷயே ॥ (15)
- காமம் பூந்தைஸ்ச மே பூய: புச்சஸ்யோத்தீபநேந ச ।
பீட்யம் குர்வந்து ரக்ஷாம்ஸி ந மோஸ்தி மநஸ: ஸ்ரம: ॥ (16)
- ததஸ்தே ஸம்வ்ருதாகாரம் ஸத்த்வவந்தம் மஹாகபிம் ।
பரிக்ருஹ்ய யயுர்ஹ்ருஷ்டா ராஷஸா: கபிகுஞ்ஜரம் ॥ (17)
- ஸங்க்ரஹீநிநாதேஸ்ச கோஷயந்த: ஸ்வகர்மபி: ।
ராஷஸா: க்ருரகர்மாணஸ்சாரயந்தி ஸம் தாம் புரீம் ॥ (18)

வால் என்ற அங்கமில்லாமல் வருந்தும் இவனை, எல்லா நண்பர்களும் பங்காளிகளும் சொந்தக்காரர்களும் இஷ்டமானவர்களும் அங்கு பார்க்கட்டும். (4)

இவனை நெருப்புப் பற்றி எரியும் வாலுடன், எல்லா நாற்சந்திகளுக்கும் அரக்கர்கள் கொண்டு போகட்டும்" என்று இராவணன் ஆணையிட்டான். (5)

அவனுடைய அந்த உத்தரவைக் கேட்டு, கோபத்தால் மனம் இறுகிய ராக்ஷஸர்கள், நைந்து போன பருத்தித் துணிகளை, வாலைச் சுற்றிக் கட்டினார்கள். (6)

வால் சுற்றப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் போதே, காட்டில் உலர்ந்த மரக்கட்டைகளில் பற்றிக் கொண்ட தீயைப் போல, அனுமான் பேருருவம் எடுத்துக் கொண்டார். (7)

பிறகு, அவர்கள் (வாலின் மேல்) எண்ணெயைக் கொட்டி நெருப்பை வைத்தார்கள். எரிந்து கொண்டிருக்கும் வாலினால், அந்த அரக்கர்களை அடித்துக் கீழே தள்ளினார். (8)

கோபத்தால் ஆட்கொள்ளப்பட்டவரும், இளஞ்சூரியன் போன்ற முகம் உடையவருமான அனுமானுடைய நெருப்புப் பற்றி எரிந்து கொண்டிருக்கும் வாலைப் பார்ப்பதற்காக, பெண்-சிறுவர்-வயோதிகருடன்கூட ராக்ஷஸர்கள் குதுகலமாகச் சென்றார்கள். வானரோத்தமர், குரூரமான ராக்ஷஸர்களால் மீண்டும் குழப்பப்பட்டுக் கட்டிப் போடப்பட்டார். 'நான் கட்டப்பட்டாலும், அரக்கர்கள் என் தாக்குதலைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியாது. (9-11)

என்னைக் கட்டிப் போட்டிருக்கும் கயிறுகளை அறுத்தெறிந்து, மேலே குதித்தெழுந்து, இவர்களை மறுபடியும் அழிப்பேன். ஆனால், நான் அப்படிச் செய்தால், என் தலைவருக்கு நன்மை செய்து, என் கடமையைச் செய்து முடித்ததாகாது. இந்தத் தீயவர்கள், அரசனின் ஆணைப்படி, ஓடித்திரிந்து கொண்டிருந்த என்னைக் கட்டிப் போட்டிருக்கிறார்கள். யுத்தத்தில் எல்லா ராக்ஷஸர்களையும் அழிப்பதற்கு, நான் ஒருவனே போதும். (12,13)

புரீராமனுடைய திருப்திக்காகவே, இந்த அடக்குமுறைகளையெல்லாம் நான் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். மறுபடியும் ஒரு தடவை இலங்கையைச் சுற்றிப் பார்க்க வேண்டும். இரவில், (இலங்கையின்) கோட்டை-கொத்தளங்கள் நன்றாகப் பார்க்கப்படவில்லை. ஆகவே, இரவு முடிந்து பகல் பொழுது தோன்றியதும், நிச்சயமாக, நான் இலங்கையைப் பார்க்க வேண்டும். (14,15)

பெரிய கட்டுக்களாலும், வாலில் தீ வைத்தும், ராக்ஷஸர்கள் எனக்குக் கஷ்டத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், என் மனத்திற்கு எந்தச் சோர்வும் ஏற்படவில்லை.' (16)

பின்னர், தன் இயல்பை மறைத்துக் கொண்டு அடங்கியிருப்பவரும், மிக்க ஆற்றல் பொருந்தியவருமான அனுமானைக் கட்டிப் பிணைத்து மனமகிழ்ந்த அந்த அரக்கர்கள் (அவரை) வெளியே அழைத்துக் கொண்டு சென்றார்கள். (17)

குரூரமான காரியங்களைச் செய்யும் அந்த ராக்ஷஸர்கள், சங்கு-பேரிகளை முழங்கிக் கொண்டும், தங்கள் வீரச்செயலால் உற்சாகத்துடன் பெருங்குரல் எழுப்பிக் கொண்டும், அந்த நகரத்தைச் சுற்றி வந்தார்கள். (18)

- அந்வீயமானோ ரக்ஷாபி₄ர்யயௌ ஸுக₂மரிந்த₃ம: ।
ஹநூமாம்ஸ்சாரயாமாஸ ராக்ஷஸாநாம் மஹாபுரீம் ॥ (19)
- அத₂ாபஸ்யத்₃விமாநாநி விசித்ராணி மஹாகபி: ।
ஸம்வ்ருதாந் பூ₄மிப₄ாக₃ாம்ஸ்ச ஸுவிப₄க்தாம்ஸ்ச சத்வராந் ॥ (20)
- வீதீ₂ஸ்ச க்₃ருஹஸம்ப₃ாத₄: கபி: ஸ்ருங்க₃ாடகாநி ச ।
தத₂ா ரத்₂யோபரத்₂யாஸ்ச ததை₂வ ச க்₃ருஹாந்தராந் ॥ (21)
- க்₃ருஹாம்ஸ்ச மேக₄ஸங்காஸாந் த₃த₃ர்ஸ பவநாத்மஜ: ।
சத்வரேஷு சதுஷ்கேஷு ராஜமார்கே₃ ததை₂வ ச ॥ (22)
- கே₄ஷயந்தி கபிம் ஸர்வே சார இத்யேவ ராக்ஷஸா: ।
ஸ்த்ரீப₃ாலவ்ருத்₃த₄ா நிர்ஜக்₃முஸ்தத்ர தத்ர குதாஹலாத் ॥ (23)
- தம் ப்ரதீ₃பி₃தலாங்க்₃லம் ஹநுமந்தம் தி₃த்₃ருக்ஷவ: ।
தீ₃ப்யமானே ததஸ்தஸ்ய லாங்க்₃லாக்₃ரே ஹநுமத: ॥ (24)
- ராக்ஷஸ்யஸ்தா விருபாக்ஷய: ஸம்ஸுர்தே₃வ்யாஸ்தத₃ப்ரியம் ।
யஸ்த்வயா க்ருதஸம்வாத₃: ஸீதே தாம்ரமுக₂: கபி: ॥ (25)
- லாங்க்₃லேந ப்ரதீ₃ப்தேந ஸ ஏஷ பரிணீயதே ।
ஸ்ருத்வா தத்₃வசநம் க்ரூரமாத்மாபஹரணோபமம் ॥ (26)
- வைதே₃ஹீ ஸோகஸந்தப்தா ஹுதாஸநமுபாக₃மத் ।
மங்க்₃லாபி₄முகீ₂ தஸ்ய ஸா தத₃ாஸீந்மஹாகபே: ॥ (27)
- உபதஸ்தே₂ விஸாலாக்ஷீ ப்ரயதா ஹவ்யவாஹநம் ।
யத்யஸ்தி பதிஸுஸ்ருஷா யத்யஸ்தி சரிதம் தப: ॥ (28)
- யதி₃ வாஸ்த்யேகபத்நீத்வம் ஸீதோ ப₄வ ஹநுமத: ।
யதி₃ கஸ்சித₃நுக்ரோஸஸ்தஸ்ய மய்யஸ்தி தீ₄மத: ॥ (29)
- யதி₃ வா ப₄ாக்₃யஸேஷோ மே ஸீதோ ப₄வ ஹநுமத: ।
யதி₃ மாம் வ்ருத்தஸம்பந்நாம் தத்ஸமாக்₃மலாலஸாம் ॥ (30)
- ஸ விஜாநாதி த₄ர்மாத்மா ஸீதோ ப₄வ ஹநுமத: ।
யதி₃ மாம் தாரயேத₃ார்ய: ஸுக்₃ரீவ: ஸத்யஸங்க்₃ர: ॥ (31)
- அஸ்மாத்து₃:க₂ாம்பு₃ஸம்ரோத₄ாச்சீ₂தோ ப₄வ ஹநுமத: ।
ததஸ்தீக்ஷணாரசிரவ்யக்₃ர: ப்ரத₃க்ஷிணஸிகே₂ாநல: ॥ (32)
- ஜஜ்வால ம்ருக₃ஸாவாக்ஷயா: ஸம்ஸந்நிவ ஸிவம் கபே: ।
ஹநுமஜ்ஜநகஸ்சாபி புச்ச₂ாநலயுதோநில: ॥ (33)
- வவௌ ஸ்வாஸ்த்யகரோ தே₃வ்யா: ப்ராலேயாநிலஸீதல: ।
த₃ஹ்யமானே ச லாங்க்₃லே சிந்தயாமாஸ வானர: ॥ (34)

எதிரிகளை அடக்குபவரான அனுமான், ராக்ஷஸர்களால் சூழப்பட்டு, ராக்ஷஸர்களின் அந்த மாநகரைச் சுகமாகச் சுற்றிப் பார்த்தார். (19)

அப்போது மகாவானரர், விசித்திரமான விமானம் போன்ற மாளிகைகளையும், மறைவான சுரங்க அறைகளையும், நன்கு அமைக்கப்பட்ட நாற்சந்திகளையும், ராஜவீதிகளையும், குடியிருப்புகளையும், உலாவும் இடங்களையும், பெரிய தெருக்களையும், சந்துகளையும், வீட்டுமுற்றங்களையும், மேகம் போன்ற நெருக்கமாக அமைந்த பெருவீடுகளையும் அவர் பார்த்தார்.

நாற்சந்திகளிலும், நாற்கால் மண்டபங்களிலும், ராஜபாட்டையிலும், அந்த ராக்ஷஸர்கள் வானரத்தைக் காட்டி, 'இவன்தான் அந்த ஒற்றன்' என்று உரத்த குரலில் கூச்சலிட்டார்கள். (இதைக் கேட்டதும்) ஆங்காங்கேயிருந்த பெண்களும் சிறுவர்களும் வயோதிகர்களும், எரிந்து கொண்டிருக்கும் வாலையுடைய அனுமானைப் பார்க்கும் ஆவலுடன், மகிழ்ச்சி பொங்க வெளியே வந்தார்கள். (20-24)

(அனுமானுடைய வாலில் நெருப்பு வைக்கப்பட்ட) வருந்தத்தக்க செய்தியை, விகாரமான கண்களைக் கொண்ட (அசோகவன) அரக்கிகள் பிராட்டியிடம் கூறினார்கள்— "சீதே! சிவந்த முகமுள்ள ஒரு குரங்குடன் நீ பேசிக் கொண்டிருந்தாயே? அது வாலில் நெருப்புடன் ஊரைச் சுற்றி அழைத்துக் கொண்டு போகப்படுகிறது!"

குரூரமான அந்தச் சொற்களைக் கேட்ட சீதை, தன் உயிரே பறிக்கப்பட்டது போல் துடித்து, சோகத்தால் வெந்து, அக்னி பகவானைச் சரணடைந்தாள். அந்த வானரரின் கேடும்த்திலேயே கருத்துடையவளாக ஆனாள். (25-27)

அகன்ற கண்களையுடைய சீதை, தன்னைச் சுத்தம் செய்துகொண்டு அக்னி பகவானை வேண்டிக் கொண்டாள். "நான், என் கணவருக்குப் பணிவிடைகள் செய்தது உண்மையானால், நான் தவம் செய்து கொண்டிருப்பது நிச்சயமானால், நான் கற்புடையவள் என்பது நிஜமானால், அனுமானுக்குக் குளிர்ச்சியைக் கொடுப்பீராக!

ஞானியாகிய ஸ்ரீராகவனுக்கு என்னிடம் கொஞ்சமேனும் இரக்கம் இருப்பது உண்மையானால், எனக்கு இன்னும் சிறிதளவேனும் நன்மை ஏற்படுவதற்கு இடமிருக்குமேயானால், அனுமானுக்குக் குளிர்ச்சியைக் கொடுப்பீராக!

தருமாத்மாவான ஸ்ரீராமன், நல்ல நடத்தையுடன் இருப்பவளும், அவரைக் காணவேண்டுமென்ற பேராவல் கொண்டிருப்பவளுமான என்னை அறிந்திருப்பது உண்மையானால், அனுமானுக்குக் குளிர்ச்சியைக் கொடுப்பீராக! சத்தியம் தவறாத சுகீவன், இந்தத் துயரக்கடலிலிருந்து என்னைக் கரையேற்றுவார் என்பது உண்மையானால், அனுமானுக்குக் குளிர்ச்சியைக் கொடுப்பீராக!"

அப்போது, கொழுந்துவிட்டெரியும் அக்னி, வானரரின் கேடும்த்தைக் கோரும் சீதையின் பிரார்த்தனையை ஏற்றுக் கொண்டது போல, படபடக்காமல் வலமாகச் சுழித்துப் பிரகாசித்தார். (28-33)

தந்தையான வாயுதேவனும், அனுமானின் வாலில் நெருப்புப் பற்றிக் கொண்டு எரிந்தாலும், பிராட்டிக்கு மனத்திருப்தியைக் கொடுக்க விரும்பி, பனிமலையின் காற்றைப் போல குளிர்ச்சியாக வீசினார். உஷ்ணத்தைக் கொடுக்காமல் வால் எரிந்து கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து, அனுமான் இவ்வாறு எண்ணினார். (34)

ப்ரதீப்தோக்நிரயம் கஸ்மாந்ந மாம் தஹதி ஸர்வத: ।
த்யூஸ்யதே ச மஹாஜ்வாலோ ந கரோதி ச மே ருஜம் ॥ (35)

ஸிஸிரஸ்யேவ ஸம்பாதோ லாங்கூலாக்ரே ப்ரதிஷ்டித: ।
அத்வா ததித்யம் வ்யக்தம் யத்யூருஷ்டம் ப்லவதா மயா ॥ (36)

ராமப்ரபாவாத்யாஸ்சர்யம் பர்வத: ஸரிதாம் பதௌ ।
யதி தாவத் ஸமுத்ரஸ்ய மைநாகஸ்ய ச தீமத: ॥ (37)

ராமார்த்யம் ஸம்ப்ரமஸ்தாத்யூக்किமக்யநிர் ந கரிஷ்யதி ।
ஸீதாயாஸ்சாந்ருஸம்ஸ்யேந தேஜஸா ராகவஸ்ய ச ॥ (38)

பிதுஸ்ச மம ஸக்யேந ந மாம் தஹதி பாவக: ।
பூய: ஸ சிந்தயாமாஸ முஹூர்தம் கபிகுஞ்ஜர: ॥ (39)

உத்பபாதாத் வேகேந நநாத் ச மஹாகபி: ।
புரத்வாரம் தத: ஸ்ரீமாஞ்சைலஸ்ருங்க்யமிவோந்நதம் ॥
விபுத்தரக்ஷ:ஸம்ப்யாத்மாஸஸாத்யாநிலாத்மஜ: ॥ (40)

ஸ பூத்வா சைலஸங்காஸ: க்ஷணேந புநராத்மவாந் ।
ஹ்ரஸ்வதாம் பரமாம் ப்ராப்தோ ப்யந்தநாந்யவஸாதயத் ॥ (41)

விமுக்தஸ்சாபுவச்ச்ரீமாந் புந: பர்வதஸந்நிபு: ।
வீக்ஷமாணஸ்ச த்யூருஸோ பரிக்யம் தோரணாஸ்ரிதம் ॥ (42)

ஸ தம் க்யூஹ்ய மஹாப்யாஹு: காலாயஸபரிஷ்க்ருதம் ।
ரக்ஷிணஸ்தாந் புந: ஸர்வாந் ஸூத்யாமாஸ மாருதி: ॥ (43)

ஸ தாந்நிஹத்வா ரணசண்ட்ரவிக்ரம: ஸமீக்ஷமாண: புநரேவ லங்காம் ।
ப்ரதீப்தலாங்கூலக்ருதார்சிமாலீ ப்ரகாஸதாதித்ய இவார்சிமாலீ ॥ (44)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதிகாவ்யே
ஸுந்தரகாண்டே த்ரீபஞ்சாஸ: ஸர்க்ய: ॥

சது:பஞ்சாஸ: ஸர்க்ய:

லங்காத்ரஹ:

வீக்ஷமாணஸ்ததோ லங்காம் கபி: க்ருதமநோரத: ।
வர்த்மாநஸமுத்ஸாஹ: கார்யஸேஷமசிந்தயத் ॥ (1)

கிம் நு க்ஷல்வவஸிஷ்டம் மே கர்தவ்யமிஹ ஸாம்ப்ரதம் ।
யதேஷாம் ரக்ஷஸாம் பூய: ஸந்தாபஜநம் புவேத் ॥ (2)

'ஆகா! சுவாலை விட்டு எரிந்து கொண்டிருக்கிற அக்னி, என்ன காரணத்தால் என்னைப் பொசுக்கவில்லை? பெரிய பெரிய சுவாலைகள் காணப்படுகின்றன. ஆனால், எனக்கு எந்தத் தொந்திரவும் கொடுக்கவில்லை. வாலின் நுனியில் குளிர்ச்சியான பொருட்களைக் குவித்து வைத்தாற்போலிருக்கிறது.

அல்லது, இது தெளிவாகப் புலனாகிறது: சமுத்திரத்தின் மேல் நான் பறந்து கொண்டிருந்தபோது, ஸ்ரீராமனுடைய மகிமையால், கடலுக்குள் மறைந்திருந்த மலை, வெளியே வந்த சம்பவத்தை ஆச்சரியமுடன் என் கண்களால் கண்டேனே!

ஸ்ரீராமனுக்கு உதவும் பொருட்டு கடலுக்கும், புத்திமானாகிய மைநாகத்திற்குமே அப்படி ஒரு (பரபரப்பு) துடிப்பு ஏற்பட்டது என்றால், (இங்கே) அக்னிதேவர் உதவி செய்யமாட்டாரா, என்ன?

சீதாப்பிராட்டியின் பேரிரக்கத்தினாலும், ஸ்ரீராகவனுடைய திவ்ய சக்தியாலும், என் தந்தையிடம் உள்ள நட்பினாலும், அக்னி என்னை எரிக்கவில்லை.' (இவ்வாறு சிந்தித்த அனுமான், 'இனிமேல் என்ன செய்ய வேண்டும்?' என்று தீர்மானிப்பதற்காக,) சிறிதுநேரம் தனக்குள் மறுபடியும் ஆலோசனையில் ஈடுபட்டார். (35-39)

குபீரென்று மேலே எழும்பி, பேரிரைச்சல் போட்டுக் கொண்டு, வெற்றி வீரரான மாருதி குதித்தெழுந்து மலைச்சிகரம் போல் உயர்ந்திருந்ததும், அதிகமான பாதுகாவலர்கள் இல்லாததுமான நகரவாயிலின் மேல் ஏறிக் கொண்டார். (40)

மலையைப் போல் பேருருவம் எடுத்து, விநாடிப் பொழுதில் மறுபடியும் மிகச்சிறிய சுய உருவத்தை எடுத்து, அறிவிற்சிறந்த மாருதி கட்டுக்களை உடைத்தெறிந்தார். (41)

தளைகளிலிருந்து விடுபட்டதும், அனுமான் மறுபடியும் மலைபோன்ற உருவம் எடுத்துக் கொண்டார். சுற்றிப் பார்த்தபோது வாயிற்படியில் சார்த்தி வைக்கப்பட்டிருந்த பரிகம் (உலக்கை) என்னும் ஆயுதத்தைக் கண்டார். (42)

உடனே, இரும்புப்பிடியுள்ள உலக்கையை எடுத்து, அங்கிருந்த காவற்காரர்கள் அனைவரையும் தாக்கினார், மாருதி. (43)

யுத்த பராக்கிரமமுடைய ஆஞ்சநேயர், அவர்களைக் கொன்றுவிட்டு, மறுபடியும் நகரத்தைச் சுற்றிப் பார்க்க விரும்பினார். அப்போது, வாலில் கொழுந்து விட்டெரியும் நெருப்பின் ஒளியால், கிரணங்களோடுகூடிய சூரியனைப் போல் அவர் பிரகாசித்தார். (44)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
ஐம்பத்து மூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

**ஸர்க்கம் : ஐம்பத்து நான்கு
இலங்கையை எரித்தல்**

தான் வந்த காரியம் நல்லபடியாக நிறைவேறிவிட்டதால் உற்சாகம் மேன்மேலும் பெருகிக்கொண்டே போக, இலங்கையை ஆராய்ந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்த அனுமான், 'இனி செய்யவேண்டிய காரியம் எது மிஞ்சியுள்ளது?' என்று சிந்தித்தார். (1)

'ராக்ஷஸர்களுக்கு மிகவும் துன்பத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய, இப்போது செய்யவேண்டிய காரியம் ஏதேனும் மிச்சமிருக்கிறதா? (2)

- வநம் தாவத் ப்ரமதி₂தம் ப்ரக்ருஷ்டா ராஷஸா ஹதா: ।
ப₃லைகதே₃ஸ: ஷபித: ஸேஷம் து₃ர்க₃விநாஸநம் ॥ (3)
- து₃ர்கே₃ விநாஸிதே கர்ம ப₄வேத் ஸுக₂பரிஸ்ரமம் ।
அல்பயத்நேந கார்யே₅ஸ்மிந் மம ஸ்யாத் ஸப₂ல: ஸ்ரம: ॥ (4)
- யோ ஹயயம் மம லாங்கூலே தீ₃ப்யதே ஹவ்யவாஹந: ।
அஸ்ய ஸந்தர்பணம் ந்யாய்யம் கர்துமேபி₄ர்க்ருஹோத்தமை: ॥ (5)
- தத: ப்ரதீ₃ப்தலாங்கூல: ஸவித்யுதி₃வ தோயத₃: ।
ப₄வநாக்₃ரேஷு லங்காயா விசசார மஹாகபி: ॥ (6)
- க்ருஹாத்₃க்ருஹம் ராஷஸாநாமுத்யாநாநி ச வாநர: ।
வீஷமாணோ ஹயஸந்த்ரஸ்த: ப்ராஸாத்₃ாம்ஸ்ச சசார ஸ: ॥ (7)
- அவப்லுத்ய மஹாவேக₃: ப்ரஹஸ்தஸ்ய நிவேஸநம் ।
அக்₃நிம் தத்ர ஸ நிஷிப்ய ஸ்வஸநேந ஸமோ ப₃லீ ॥ (8)
- ததோந்யத் புப்லுவே வேஸ்ம மஹாபார்ஸ்வஸ்ய வீர்யவாந் ।
முமோச ஹநுமாநக்₃நிம் காலாநலஸிகே₂பமம் ॥ (9)
- வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரஸ்ய ச தத₂ா புப்லுவே ஸ மஹாகபி: ।
ஸுகஸ்ய ச மஹாதேஜா: ஸாரணஸ்ய ச தீ₄மத: ॥ (10)
- தத₂ா சேந்த்ரஜிதோ வேஸ்ம த₃த₃ாஹ ஹரியூத₂ப: ।
ஜம்பு₃மாலே: ஸுமாலேஸ்ச த₃த₃ாஹ ப₄வநம் தத: ॥ (11)
- ரஸ்மிகேதோஸ்ச ப₄வநம் ஸுர்யஸத்ரோஸ்ததை₂வ ச ।
ஹ்ரஸ்வகர்ணஸ்ய த₃ம்ஷ்ட்ரஸ்ய ரோமஸஸ்ய ச ரக்ஷஸ: ॥ (12)
- யுத்₃தே₄ந்மத்தஸ்ய மத்தஸ்ய த்₄வஜ்க்₃ரீவஸ்ய ரக்ஷஸ: ।
வித்யுஜ்ஜிஹ்வஸ்ய கே₄ரஸ்ய தத₂ா ஹஸ்திமுக₂ஸ்ய ச ॥ (13)
- கராலஸ்ய விஸாலஸ்ய ஸோணிதாஷஸ்ய சைவ ஹி ।
கும்ப₄கர்ணஸ்ய ப₄வநம் மகராஷஸ்ய சைவ ஹி ॥ (14)
- யக்ருஸத்ரோஸ்ச ப₄வநம் ப்ரஹ்மஸத்ரோஸ்ததை₂வ ச ।
நராந்தகஸ்ய கும்ப₄ஸ்ய நிகும்ப₄ஸ்ய து₃ராத்மந: ॥ (15)
- வர்ஜயித்வா மஹாதேஜா விபீ₄ஷணக்₃ருஹம் ப்ரதி ।
க்ரமமாண: க்ரமேணைவ த₃த₃ாஹ ஹரிபுங்க்₃வ: ॥ (16)
- தேஷு தேஷு மஹார்ஹேஷு ப₄வநேஷு மஹாயஸா: ।
க்ருஹேஷ்வ்ருத்₃தி₄மதாம்ருத்₃தி₄ம் த₃த₃ாஹ ஸ மஹாகபி: ॥ (17)
- ஸர்வேஷாம் ஸமதிக்க்ரமய ராஷஸேந்த்ரஸ்ய வீர்யவாந் ।
ஆஸஸாத்₃ாத₂ லக்ஷ்மீவாந் ராவணஸ்ய நிவேஸநம் ॥ (18)

அசோகவனத்தை அழித்துவிட்டேன்; முக்கியமான அரக்கர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள்; படைவீரர்களில் ஒரு பகுதியினர் மாய்க்கப்பட்டார்கள். பாக்கியிருப்பது, கோட்டையைத் தகர்ப்பதுதான். (3)

கோட்டையை அழித்தால்தான், நான் இதுவரை பட்ட சிரமங்கள் பலன் பெற்றதாகும். எளிதான முயற்சியால் இந்தக் காரியத்தைச் செய்து முடித்தால்தான், என்னுடைய சிரமம் பயனடைந்ததாகும். (4)

என்னுடைய வாலில் எரிந்து கொண்டிருக்கிறதே அக்னி, அவரைத் திருப்தி செய்ய, இந்த மாபெரும் இல்லங்களை அர்ப்பணம் செய்வதுதான் நியாயம்.' (5)

பின்னர், அனுமான் மின்னலடிக்கும் மேகம் போல் எரிந்து கொண்டிருக்கும் வாலுடன் இலங்கையின் கட்டடங்களின் உச்சிமேல் வேகமாகச் சுற்றிச் சுற்றி வந்தார். (6)

நன்றாகப் பார்த்துக் கொண்டே ஒரு வீட்டிலிருந்து இன்னொரு வீட்டிற்கும், ராக்ஷஸர்களின் பூஞ்சோலைகளிலும், கொஞ்சமும் அச்சப்படாமல் அரண்மனைகளிலும் அனுமான் சஞ்சரித்தார். (7)

காற்றைப் போல் பலமும் வேகமும் கொண்ட அவர், பிரஹஸ்தனுடைய வீட்டில் குதித்து, அங்கே நெருப்பை வைத்தார். (8)

பின்னர், வீரனான மகாபார்கவனின் மாளிகைக்குள் குதித்து, பிரளய காலாக்னிபோல் கொழுந்து விட்டெரியும் நெருப்பைத் தள்ளினார். (9)

அந்தப் பெருவானரர், வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரனுடைய மாளிகைக்கும், தேஜஸ்வியான சுகன் மற்றும் புத்திமானான ஸாரணன் மாளிகைக்கும் தாவிச் சென்றார். (10)

அவ்வாறே, இந்திரஜித்தின் இருப்பிடத்தைக் கொளுத்தினார், வானரத்தலைவர். பின்னர், ஜம்புமாலி மற்றும் சுமாலியின் மாளிகைகளையும் எரித்தார். (11)

ரச்மிகேது, சூர்யசத்ரு, ஹ்ரஸ்வகர்ணன், தம்ஷ்ட்ரன், ரோமசன், யுத்தோன்மத்தன், மத்தன், த்வஜக்ரீவன், வித்யுஜ்ஜிஹ்வன், கோரன், ஹஸ்திமுகன், கராலன், விசாலன், சோணிதாஷன், சும்பகர்ணன், மகராஷன், யக்ஞசத்ரு, பிரும்மசத்ரு, நராந்தகன், சும்பன், துராத்மா நிகும்பன் ஆகியோருடைய மாளிகைகளை வரிசையாகக் கடந்து சென்று, மகாதேஜஸ்வியான வானரோத்தமர் எரித்தார். விபீஷணனின் அரண்மனையை மட்டும் தவிர்த்துவிட்டார். (12-16)

பெரும்புகழ் படைத்த அனுமான், அந்தந்த மாபெரும் மாளிகைகளில், மிகவும் செல்வச்செழிப்போடு வாழ்ந்து கொண்டிருந்தவர்களின் வளமையை எரித்து அழித்தார். (17)

வெற்றித்திருவும் வீரத்திருவும் பொலியும் ஆஞ்சநேயர், இவையெல்லாவற்றையும் குலைத்ததன் பின்னர், ராக்ஷஸர்களின் மாபெரும் தலைவனான இராவணனுடைய இருப்பிடத்தை அடைந்தார். (18)

ததஸ்தஸ்மிந் க்ருஹே முக்யே நானாரத்நவிபூஷிதே ।
மேருமந்த்ரஸங்காஸே ஸர்வமங்க்யஸோபிதே ॥ (19)

ப்ரதீப்தமக்யநிமுத்ஸ்ருஜ்ய லாங்க்யூலாக்யரே ப்ரதிஷ்டிதம் ।
நநாத் ஹநுமாந் வீரோ யுக்யாந்தே ஜலதேயா யதா ॥ (20)

ஸ்வஸநேந ச ஸம்யோக்யாத்யதிவேகேயா மஹாபுல: ।
காலாக்யநிரிவ ஸந்தீப்த: ப்ராவர்தத ஹுதாஸந: ॥ (21)

ப்ரவ்ருத்தமக்யநிம் பவநஸ்தேஷு வேம்மஸ்வசாரயத் ।
அபூச்ச்வஸநஸம்யோக்யாத்யதிவேகேயா ஹுதாஸந: ॥ (22)

தாநி காஞ்சநஜாலாநி முக்தாமணிமயாநி ச ।
புவநாநி வ்யஸீர்யந்த ரத்நவந்தி மஹாந்தி ச ॥ (23)

தாநி பக்யநவிமாநாநி நிபேதுர்தரணீதலே ।
புவநாநீவ ஸித்தாநாமம்புராத் புண்யஸங்க்ஷயே ॥ (24)

ஸஞ்ஜஜ்ஞே துமுல: ஸப்தேயா ராக்ஷஸாநாம் ப்ரதாவதாம் ।
ஸ்வக்யுஹஸ்ய பரித்ராணே பக்யநோத்ஸாஹோர்ஜிதஸ்ரியாம் ॥ (25)

நூநமேஷோக்யநிராயாத: கபிருபேண ஹா இதி ।
க்ரந்தந்த்ய: ஸஹஸா பேது: ஸ்தநந்தயதாரா: ஸ்த்ரிய: ॥ (26)

காஸ்சித்யக்யநிபரீதாங்க்யோ ஹர்மயேப்யோ முக்தமூர்தஜா: ।
பதந்த்யோ ரேஜிரேப்யரேப்ய: ஸௌத்யாமிந்ய இவாம்புராத் ॥ (27)

வஜ்ரவித்ருமவைரூர்யமுக்தாரஜதஸம்ஹிதாந் ।
விசித்ராந் புவநாத்தாதூந் ஸ்யந்த்யமாநாந் துத்யஸ ஸ: ॥ (28)

நாக்யநிஸ்த்ருப்யதி காஷ்டாநாம் த்ருணாநாம் ச யதா ததா ।
ஹநுமாந் ராக்ஷஸேந்த்ரராணாம் வதே கிஞ்சிந்ந த்ருப்யதி ॥ (29)

ந ஹநாமத்விஸஸ்தாநாம் ராக்ஷஸாநாம் வஸுந்தரா ॥ (30)

க்வசித் கிம்ஸுகஸங்காஸா: க்வசிச்சால்மலிஸந்நிபா: ।
க்வசித் குங்குமஸங்காஸா: ஸிகா வஹ்நேஸ்சகாஸிரே ॥ (31)

ஹநாமதா வேக்யவதா வாநரேண மஹாத்மநா ।
லங்காபுரம் ப்ரதக்யதம் தத்ருத்ரேண த்ரிபுரம் யதா ॥ (32)

ததஸ்து லங்காபுரபர்வதாக்யரே ஸமுத்திதோ பீமபராக்ரமோக்யநி: ।
ப்ரஸார்ய சூடாவலயம் ப்ரதீப்தோ ஹநாமதா வேக்யவதோபஸ்ருஷ்ட: ॥ (33)

பலவகையான இரத்தினங்களால் அழகு செய்யப்பட்டதும், மேருபர்வதம்-மந்தரபர்வதம் போல் விளங்குவதும், எல்லா மங்கலப் பொருட்களும் நிறைந்து பிரகாசிப்பதுமான முக்கியமான அந்த மாளிகையில், வால் நுனியில் எரிந்து கொண்டிருக்கும் நெருப்பை உதிர்த்துவிட்டு, யுக முடிவில் ஏற்படும் மேக கர்ஜனை போல், அனுமான் பேராரவாரம் எழுப்பினார். (19,20)

காற்றும் சேர்ந்து கொண்டதால், மிகவும் வேகத்தோடும் பலத்தோடும் எரிந்து கொண்டிருந்த அக்னி, பிரளயகால அக்னியைப் போல் வெகுவாக வளர்ந்தோங்கியது. (21)

வாயுதேவனும் அந்தக் கட்டடங்களில், தழல் விட்டெரியும் அக்னியைப் பரப்பினார். அவருடைய கூட்டுறவால் அக்னி மிகவும் பலமுள்ளதாயிற்று. (22)

முத்து-மணி-இரத்தினங்களாலானவையும், தங்கமயமான சாளரங்கள் கொண்டிருந்தவையுமான மாபெரும் கட்டடங்கள் சடபடவென்று எரித்துத் தகர்க்கப்பட்டன. (23)

(ஏராளமாகப் புண்ணியம் செய்தவர்களைத் தேவலோகத்திலிருந்து விமானம் வந்து சுவர்க்கத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும் என்பது ஐதிகம். புண்ணிய கர்மாக்களின் சேமிப்பு உள்ளவரை அவர்கள் சுவர்க்கத்தில் செளக்கியமாக இருப்பார்கள்.) புண்ணியம் தீர்ந்து போனவுடன், சித்தர்களின் விமானங்கள் ஆகாயத்திலிருந்து (மண்ணுலகில்) வீழ்வதைப் போல், தகர்க்கப்பட்ட கட்டடங்களின் மேல்பகுதிகள் தரையில் விழுந்தன. (24)

சொத்துக்களை இழந்துவிட்டதால், தத்தம் வீட்டைக் காப்பாற்றுவதில்கூட உற்சாகம் இழந்து, அங்குமிங்கும் சிதறி ஓடிய ராக்ஷஸர்களால் பெருங்கூச்சல் உண்டாயிற்று. (25)

'குரங்கு ரூபத்தில் அக்னியே இங்கு வந்திருக்கிறான்!... ஐயோ!' என்று, மார்பில் குழந்தைகளை அணைத்துக் கொண்டு ஓடிய பெண்கள் அலறிக் கொண்டு விழுந்தார்கள். (26)

வீட்டு உப்பரிகைகளில் பிடித்துக் கொண்ட நெருப்பினால் பாதிக்கப்பட்டு, கூந்தல் அவிழ்ந்து புரள மேலேயிருந்து விழுந்து கொண்டிருந்த சில பெண்கள், மேகக் கூட்டத்திலிருந்து விழும் மின்னற்கொடிகளைப் போல் விளங்கினார்கள். (27)

வஜ்ரம், பவழம், வைடூர்யம், முத்து, வெள்ளி ஆகியவைகளின் கலவையால் விசித்திரமான முறையில் கட்டப்பட்ட வீடுகளிலிருந்து உருகி ஓடும் தாதுக்களைப் பார்த்தார், ஆஞ்சனேயர். (28)

எவ்வளவு மரக்கட்டை மற்றும் புல்லை எரித்தாலும் அக்னி திருப்தி அடைவதில்லை. (மேலும், எரிப்பதற்குப் பொருளைத் தேடுகிறது.) அப்படியே, முக்கிய ராக்ஷஸர்களைக் கொன்றதால் மட்டுமே அனுமானுக்குக் கொஞ்சமும் திருப்தி ஏற்படவில்லை. (29)

இந்த பூமியும், இதுவரை அனுமானால் கொல்லப்பட்ட அரக்கர்களால் போதும் என்று திருப்தியடையவில்லை! அக்னிச் சுவாலைகள் சிலவிடங்களில் புரசம் மலர்கள் போலவும், சிலவிடங்களில் இலவ மரத்தின் மலர்கள் போலவும் மற்றும் சில இடங்களில் குங்குமத்தைப் போன்றும் பிரகாசித்தன. (30,31)

ருத்ரரால் திரிபுரம் எரிக்கப்பட்டதைப் போல, மிகுந்த துடிப்புடன் கூடிய மகாத்மாவான அனுமானால் இலங்கா நகரம் எரிக்கப்பட்டது. (32)

பின்னர், இலங்கையின் மலையான திரிகூட பர்வதத்தின் சிகரத்தைச் சுற்றிலும், மிகுந்த வேகம் கொண்ட அனுமானால் வைக்கப்பட்ட அக்னி, பயங்கரமான வல்லமையுடன் வேகமாகப் பரவியது. (33)

யுக்தாந்தகாலாநலதுல்யவேக₃: ஸமாருதோ₅க்₃நிர்வவ்ருதே₄ தி₃விஸ்ப்ருக்₃ ।
விதூ₄மரஸ்ப்மிர்ப₄வநேஷு ஸக்தோ ரக்ஷ:ஸரீராஜ்யஸமர்பிதா₃ர்சி: ॥ (34)

ஆதி₃த்யகோ₅ஸத்₃ரு₃ஸ: ஸுதேஜா
லங்காம் ஸமஸ்தாம் பரிவார்ய திஷ்ட₂ந் ।
ஸப்₃தை₃ரநேகைரஸநிப்ரருடை₄ர்-
பி₄நத்₃ந்நிவாண்ட₃ம் ப்ரப₃பெ₄ள மஹாக்₃நி: ॥ (35)

தத்ராம்ப₃ராத்₃க்₃நிரதிப்ரவ்ருத்₃தே₄ ருக்ஷப்ரப₄: கிம்ஸுகபுஷ்பகு₃: ।
நிர்வாணதூ₄மாகுலராஜ்யஸ்ச நீலோத்பலாப₄: ப்ரசகாஸிரே₃ப்₄ரா: ॥ (36)

வஜ்ரீ மஹேந்த்₃ரஸ்த்ரித்யஸே₃ஸ்வரோ வா
ஸாக்ஷாத்₃யமோ வா வருணோ₅நிலோ வா ।
ருத்₃ரோ₅க்₃நிரர்கோ த₄நத்₃ஸ்ச ஸோமோ
ந வானரோ₅யம் ஸ்வயமேவ கால: ॥ (37)

கிம் ப்₃ரஹ்மண: ஸர்வபிதாமஹஸ்ய ஸர்வஸ்ய த₄துஸ்சதுராநநஸ்ய ।
இஹாக்₃தோ வானரருபத₄ரீ ரக்ஷோபஸம்ஹாரகர: ப்ரகோப: ॥ (38)

கிம் வைஷ்ணவம் வா கபி₃ருபமேத்ய ரக்ஷோவிநாஸாய பரம் ஸுதேஜ: ।
அநந்தமவ்யக்தமசிந்த்யமேகம் ஸ்வமாயயா ஸாம்ப்ரதமாக்₃தம் வா ॥ (39)

இத்யேவமூ₃ர்ப்₃ஹவோ விசிஷ்டா
ரக்ஷோ₃க்₃ணாஸ்தத்ர ஸமேத்ய ஸர்வே ।
ஸப்ராணிஸங்க₄ாம் ஸக்₃ருஹாம் ஸவ்ருக்ஷாம்
த₃க்₃த₄ாம் புரீம் தாம் ஸஹஸா ஸமீக்ஷய ॥ (40)

ததஸ்து லங்கா ஸஹஸா ப்ரத₃க்₃த₄ா
ஸராக்ஷஸா ஸாஸ்வரத₂ா ஸநாக்₃ா ।
ஸபக்ஷிஸங்க₄ா ஸம்ருக்₃ா ஸவ்ருக்ஷா
ருரோத₃ தீ₃நா துமுலம் ஸஸப்₃த₃ம் ॥ (41)

ஹா தாத ஹா புத்ரக காந்த மித்ர
ஹா ஜீவிதம் பே₄ாக்₃யுதம் ஸுபுண்யம் ।
ரக்ஷோபி₄ரேவம் ப₃ஹுத₄ா ப்₃ருவத்₃பி₄:
ஸப்₃த₃: க்ருதோ கோரதர: ஸுபீ₄ம: ॥ (42)

ஹுதாஸநஜ்வாலஸமாவ்ருதா ஸா ஹதப்ரவீரா பரிவ்ருத்தயோத₄ா ।
ஹநாமத: க்ரோத₄புலாபி₄பூ₄தா பூ₃பூ₄வ ஸாபோபஹதேவ லங்கா ॥ (43)

ஸஸம்ப்₄ரமத்ரஸ்தவிஷண்ணராக்ஷஸாம்
ஸமுஜ்ஜ்வலஜ்ஜ்வாலஹுதாஸநாங்கிதாம் ।
த₃த₃ர்ஸ லங்காம் ஹநுமாந் மஹாமநா:
ஸ்வயம்பூ₄கோபோபஹதாமிவாவநிம் ॥ (44)

பிரளய கால அக்னிக்கு ஒப்பான வேகத்துடன், காற்றுடன் கூடிய நெருப்பு, ராக்ஷஸர்களின் வீடுகளிலிருந்து, ஆகாயம் அளாவ புகையில்லாமல் கொழுந்து விட்டெரிந்தது. அந்த அக்னிக்கு, ராக்ஷஸர்களின் சரீரங்களே நெய் ஆகுதிகளாயின. (34)

கோடி சூரியன்களுக்கு நிகராக ஒளிவீசிக் கொண்டு, இலங்கை முழுவதையும் சூழ்ந்து கொண்டு, இடிமுழக்கம் போன்ற பலவித சப்தங்களால் அண்டத்தையே பிளப்பது போல் அந்த மாபெரும் அக்னி சிறப்பாக விளங்கிற்று. (35)

அங்கே, பலாசு புஷ்பம் போல் ஜொலிக்கும் முரட்டுச் சுவாலைகள் ஓங்கிப் பெருகின; அடங்கிய புகையால் மறைக்கப்பட்ட மேகங்கள், ஆகாயத்தில் கருநெய்தல் போல் ஒளிவீசின. (36)

'இவன் வஜ்ராயுதத்தையுடைய தேவலோக அதிபதியான மகேந்திரனோ? சாட்சாத் யமனோ? வருணனோ? வாயுவோ? ருத்ரனோ? அக்னியோ? சூரியனோ? செல்வத்திற்கு அதிபதியான குபேரனோ? அல்லது, சாட்சாத் காலன் தானோ?... (நிச்சயமாக) வெறும் வானரன் அல்லன். (37)

எல்லோருக்கும் பிதாமகர் நிலையில் உள்ளவரும், எல்லாவற்றையும் படைப்பவருமான நான்முகப் பிரம்மாவின் பெருங்கோபமே, ராக்ஷஸர்களை அழிப்பதற்காக வானர ரூபம் ஏற்று இங்கு வந்திருக்கிறதோ? (38)

அல்லது, அனந்த-அவ்யக்த-அசிந்த்ய பரம்பொருளான பூரீமகாவிஷ்ணுவின் மகத்தான தேஜஸ், ராக்ஷஸர்களை அழிப்பதற்காக, தன் மாயாசக்தியால், வானர வடிவம் கொண்டு இப்போது இங்கு வந்திருக்கிறதோ?' (39)

உயிர்ப்பிராணிகளோடும் வீடுகளோடும் மரங்களோடும் திடீரென்று எரிக்கப்பட்ட அந்த நகரத்தைப் பார்த்து, பிரமுகர்களான அரக்கர்கள் கூட்டமாகக் கூடி, இவ்வாறு பேசிக் கொண்டார்கள். (40)

ராக்ஷஸர்களோடும், குதிரை-ரதங்களோடும், யானைகளோடும், பறவைக் கூட்டங்களோடும், விலங்குகளோடும், மரங்களோடும் கண்முடித்தனமாக எரிக்கப்பட்ட இலங்கைப் பட்டணம், இரங்கத்தக்க விதமாக அலறி ஒலமிட்டு அழுதது. (41)

'என் அப்பா!... குழந்தாய்!... ஆ... நாத!... என் நண்பனே!... போக சகங்களைத் தரும் புண்ணியத்தையும் உயிரையும் பறிகொடுத்தோமே...' - இவ்வாறு அரக்கர்களால் பலவிதமாகப் புலம்பும் ஒலியும் சேர்ந்து, அங்கே எழுந்த இரைச்சல் மிகவும் கோரமாகவும் பயங்கரமாகவும் இருந்தது. (42)

நெருப்புச் சுவாலைகளால் சூழப்பட்டும், முக்கியமான வீரர்கள் கொல்லப்பட்டும், படைகள் தப்பி ஓடப்பட்டும், அனுமானுடைய சினத்தாலும் உடல் வலிமையாலும் நாசம் செய்யப்பட்ட இலங்கை, சாபத்தினால் அழிந்தது போலாயிற்று. (43)

பிரமித்து, அஞ்சி, கவலையில் ஆழ்ந்திருந்த ராக்ஷஸர்களாலும், கொழுந்து விட்டெரியும் நெருப்பினால் எரிக்கப்பட்ட சின்னங்களோடும் விளங்கிய இலங்கை, பிரம்மாவின் கோபத்தால் அழிக்கப்பட்ட பூமியைப் போல் ஆகிவிட்டதை, மகாத்மாவான அனுமான் கண்டார். (44)

ப₄ங்க்த்வா வநம் பாதுபரத்தநஸங்குலம்

ஹத்வா து ரக்ஷாம்ஸி மஹாந்தி ஸம்யுகே₃ ।

த₃க்த₄வா புரீம் தாம் க்₃ருஹரத்தநமாலிநீம்

தஸ்தெ₂ள ஹநூமாந் பவநாத்மஜ: கபி: ॥ (45)

த்ரிகூடஸ்ருங்க்₃ரதலே விசித்ரே ப்ரதிஷ்டி₂தோ வாநரராஜஸிம்ஹ: ।

ப்ரதீப்தலாங்க்₃லக்ருதார்சிமாலீ வ்யராஜதாதி₃த்ய இவாம்ஸுமாலீ ॥ (46)

ஸ ராக்ஷஸாம்ஸ்தாந் ஸுப₃ஹுலம்ஸ்ச ஹத்வா

வநம் ச ப₄ங்க்த்வா ப₃ஹுபாதுபம் தத் ।

விஸ்ருஜ்ய ரக்ஷோப₄வநேஷு சாக்₃நிம்

ஜக்யாம ராமம் மநஸா மஹாத்மா ॥ (47)

ததஸ்து தம் வாநரவீரமுக்₂யம் மஹாப₃லம் மாருததுல்யவேக்யம் ।

மஹாமதிம் வாயுஸுதம் வரிஷ்ட₂ம் ப்ரதுஷ்டுவுர்தே₃வக்யணாஸ்ச ஸர்வே ॥ (48)

ப₄ங்க்த்வா வநம் மஹாதேஜா ஹத்வா ரக்ஷாம்ஸி ஸம்யுகே₃ ।

த₃க்த₄வா லங்காபுரீம் ரம்யாம் ரராஜ ஸ மஹாகபி: ॥ (49)

தத்ர தே₃வா: ஸக்யந்த₄ர்வா: ஸித்த₄ாஸ்ச பரமர்ஷய: ।

த்₃ருஷ்ட்வா லங்காம் ப்ரத₃க்த₄ாம் தாம் விஸ்மயம் பரமம் க்யதா: ॥ (50)

தம் த்₃ருஷ்ட்வா வாநரஸ்ரேஷ்ட₂ம் ஹநுமந்தம் மஹாகபிம் ।

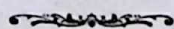
காலாக்₃நிரிதி ஸஞ்சிந்த்ய ஸர்வபூ₄தாநி தத்ரஸு: ॥ (51)

தே₃வாஸ்ச ஸர்வே முநிபுங்க்யவாஸ்ச க்யந்த₄ர்வ வித்யாத₄ரகிந்நராஸ்ச ।

பூ₄தாநி ஸர்வாணி மஹாந்தி தத்ர ஜக்யமு: பராம் ப்ரீதிமதுல்யரூபாம் ॥ (52)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே

ஸுந்த்ரகாண்டே₃ சது:பஞ்சாஸ: ஸர்க்ய: ॥

பஞ்சபஞ்சாஸ: ஸர்க்ய:

ஹநுமத்₃வீப்₄ரம:

லங்காம் ஸமஸ்தாம் ஸந்தீப்ய லாங்க்₃லாக்நிம் மஹாப₃ல: ।

நிர்வாபயாமாஸ தத₃ா ஸமுத்₃ரே ஹரிஸத்தம: ॥ (1)

ஸந்தீப்யமாநாம் வித்₄வஸ்தாம் த்ரஸ்தரக்ஷோக்யணாம் புரீம் ।

அவேஷ்ய ஹநுமாந்லங்காம் சிந்தயாமாஸ வாநர: ॥ (2)

தஸ்யாபூத் ஸுமஹாம்ஸ்த்ராஸ: குத்ஸா சாத்மந்யஜாயத ।

லங்காம் ப்ரத₃ஹதா கர்ம கிம்ஸவித் க்ருதமித்யம் மயா ॥ (3)

சிறந்த மரங்கள் நிறைந்த அசோகவனத்தை அழித்து, மகாவீரர்களான அரக்கர்களை யுத்தத்தில் கொன்று, எழில்மிகு வீடுகளையே இரத்தின மாலையாகக் கொண்ட அந்த இலங்கையை எரித்து, வாயுகுமாரனான அனுமான் கம்பீரமாக வீற்றிருந்தார். (45)

திரிகூட மலையின் அழகிய முன் முகட்டில் அமர்ந்திருந்த வானர ராஜசிம்மமான ஆஞ்சநேயர், எரிந்து கொண்டிருக்கும் வால் சுடர்மாலையென விளங்க, கிரணங்களால் குழப்பட்ட சூரியன் போல் தோன்றினார். (46)

ஏராளமான ராக்ஷஸர்களைக் கொன்று, அநேக மரங்கள் நிறைந்த அசோகவனத்தை அழித்து, ராக்ஷஸர்களின் வீடுகளில் நெருப்பு வைத்த மகாத்மாவான அனுமான், மனத்தால் பூரீராமனை நினைத்தார். (47)

வானர வீரர்களில் முக்கியமானவரும், மகாபலம் பொருந்தியவரும், வாயுவுக்கு ஒப்பான வேகமுடையவரும், பெருமதியாளரும், வாயுகுமாரரும், மிகச்சிறந்தவருமான அவரை, எல்லா தேவர்களும் கொண்டாடினார்கள். (48)

மகாதேஜஸ்வியும் பெருவானரருமான அவர் வனத்தை அழித்து, போரில் ராக்ஷஸர்களைக் கொன்று, அழகிய இலங்காபுரியை எரித்து, வெற்றிச் சோபையுடன் விளங்கினார். (49)

அப்போது, தேவர்-கந்தர்வர்-சித்தர்-மாமுனிவர்கள், (வெல்வதற்கரிய) இலங்கை எரிக்கப்பட்டதைப் பார்த்து மிகவும் ஆச்சரியம் அடைந்தார்கள். (50)

வானரோத்தமரான அனுமானைப் பார்த்து, எல்லாப் பிராணிகளும் 'இவர் பிரளயகாலாக்கினி' என்று முடிவு செய்து அஞ்சி நடுங்கின. (51)

எல்லா தேவர்களும், முனிசிரேஷ்டர்களும், கந்தர்வ-வித்யாதர-கின்னரர்களும், எல்லா மாபெரும் பிராணிகளும் ஈடு இணையில்லாத பெருமகிழ்ச்சியை அடைந்தார்கள். (52)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
ஐம்பத்து நான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : ஐம்பத்தைந்து

அனுமானின் குழப்பம்

மகாபலசாலியான அனுமான் இலங்கை முழுவதையும் எரித்துவிட்டு, வால் நெருப்பைக் கடலில் (நனைத்து) அணைத்தார். (1)

நெருப்பால் எரிக்கப்பட்டு அழிக்கப்பட்ட இலங்கைப் பட்டணத்திலிருந்து, அச்சம் கொண்ட அரக்கர்கள் ஓட்டம் பிடித்தார்கள். அதைப் பார்த்து அடுத்து செய்ய வேண்டிய காரியம் பற்றி அனுமான் ஆலோசித்தார். (2)

அவருக்கு மிகவும் பயம் உண்டாயிற்று. 'இலங்கை முழுவதுமே எரிந்துவிட்டதே! அட, என்ன இப்படி ஒரு காரியத்தைச் செய்துவிட்டேனே!...' என்று தன்னிடம் இகழ்ச்சியும் தோன்றிற்று. (3)

த₄ந்யாஸ்தே புருஷஸ்ரேஷ்ட₂ா யே பு₃த்த₄யா கோபமுத்தி₂தம் ।
நிருந்த₄ந்தி மஹாத்மாநோ தீ₃ப்தமக்₃நிமிவாம்ப₄ஸா ॥ (4)

க்ருத்த₄: பாபம் ந குர்யாத் க: க்ருத்தே₄ா ஹந்யாத்த₃குருநபி ।
க்ருத்த₄: பருஷயா வாசா நர: ஸாதூ₄நதி₄க்ஷிபேத் ॥ (5)

வாச்யாவாச்யம் ப்ரகுபிதோ ந விஜாநாதி கர்ஹிசித் ।
நாகார்யமஸ்தி க்ருத்த₄ஸ்ய நாவாச்யம் வித்யதே க்வசித் ॥ (6)

ய: ஸமுத்பதிதம் க்ரோத₄ம் க்ஷமயைவ நிரஸ்யதி ।
யதே₂ாரக₃ஸ்த்வசம் ஜீர்ணாம் ஸ வை புருஷ உச்யதே ॥ (7)

தி₄க₃ஸ்து மாம் ஸுது₃ர்பு₃த்தி₄ம் நிர்லஜ்ஜம் பாபக்ருத்தமம் ।
அசிந்தயித்வா தாம் ஸீதாமக்₃நித₃ம் ஸ்வாமிக₄ாதகம் ॥ (8)

யதி₃ த₃க்த₄ா த்வியம் லங்கா நூநமார்யாபி ஜாநகீ ।
த₃க்த₄ா தேந மயா ப₄ர்துர்ஹதம் கார்யமஜாநதா ॥ (9)

யத₃ர்த₂மயமாரம்ப₄ஸ்தத்கார்யமவஸாதி₃தம் ।
மயா ஹி த₃ஹதா லங்காம் ந ஸீதா பரிரக்ஷிதா ॥ (10)

ஈஷத்கார்யமித₃ம் கார்யம் க்ருதமாஸீநந ஸம்ஸய: ।
தஸ்ய க்ரோத₄ாபி₄பூ₄தேந மயா மூலக்ஷய: க்ருத: ॥ (11)

விநஷ்டா ஜாநகீ நூநம் ந ஹ்யத₃க்த₄: ப்ரத்₃ருஸ்யதே ।
லங்காயாம் கஸ்சிது₃த்₃தே₃ஸ: ஸர்வா ப₄ஸ்மீக்ருதா புரீ ॥ (12)

யதி₃ தத்₃விஹதம் கார்யம் மம ப்ரஜ்ஞாவிபர்யயாத் ।
இஹைவ ப்ராணஸந்ந்யாஸோ மமாபி ஹ்யத்ய ரோசதே ॥ (13)

கிமக்₃நௌ நிபதாம்யத்ய ஆஹோஸ்வித்₃வட₃வாமுகே₂ ।
ஸரீரமாஹோ ஸத்த்வாநாம் த₃த்₃மி ஸாக₃ரவாஸிநாம் ॥ (14)

கத₂ம் ஹி ஜீவதா ஸக்யோ மயா த்₃ரஷ்டும் ஹரீஸ்வர: ।
தௌ வா புருஷஸார்தூ₃லௌ கார்யஸர்வஸ்வக₄திநா ॥ (15)

மயா க₂லு ததே₃வேத₃ம் ரோஷதே₃ஷாத் ப்ரத்₃ர்ஸிதம் ।
ப்ரதி₂தம் த்ரிஷு லோகேஷு கபித்வமநவஸ்தி₂தம் ॥ (16)

தி₄க₃ஸ்து ராஜஸம் ப₄ாவமநீஸமநவஸ்தி₂தம் ।
ஈஸ்வரேணாபி யத்₃ராக₃ந்மயா ஸீதா ந ரக்ஷிதா ॥ (17)

விநஷ்டாயாம் து ஸீதாயாம் தாவுபெ₄ள விநஸிஷ்யத: ।
தயோர்விநாஸே ஸுக்₃ரீவ: ஸப₃ந்து₄ர்விநஸிஷ்யதி ॥ (18)

எரிந்து கொண்டிருக்கும் நெருப்பைத் தண்ணீரால் அணைப்பது போல, பொங்கி வரும் கோபத்தைத் தன் அறிவினால் அடக்குகிறார்களே, அந்த மகாத்மாக்கள் அல்லவா, புருஷசிரேஷ்டர்கள்! (4)

கோபம் கொண்டவன், எந்தப் பாவத்தைத்தான் செய்யமாட்டான்? கோபம் கொண்டவன், ஆசார்யனையும் கொல்வானன்றோ? கோபம் கொண்ட மனிதன், கடுமையான சொற்களால் சாதுக்களை இழித்துரைப்பான். (5)

கோபம் கொண்டவன், பேசத் தகுந்தது-தகாதது என்பதை ஒருபோதும் அறிவதில்லை. கோபம் கொண்டவனுக்குச் செய்யத்தகாத காரியம் என்று எதுவுமில்லை; பேசத்தகாதது என்று எதுவுமே இல்லை. (எதை வேண்டுமானாலும் செய்வான்; எதையும் பேசுவான் – என்றபடி.) (6)

பாம்பு நலிந்துவிட்ட சட்டையை உரிப்பதைப் போல, எவனொருவன் பொங்கி வரும் கோபத்தைப் பொறுமையினால் துறக்கிறானோ, அவனே ஆண்பிள்ளை என்று கூறத்தக்கவன். (7)

சீதாப் பிராட்டியார் இங்கே இருக்கிறார் என்ற நினைவே இல்லாமல், (பட்டணத்தை) நெருப்பினால் கொளுத்தி அழித்தேனே? நான் எவ்வளவு மட்டமான புத்தியுள்ளவன்; வெட்கங்கெட்டவன்; மகாபாவத்தைச் செய்தவன்; என் யஜமானருடைய காரியத்தைக் கெடுத்துவிட்டேனே, நான். ஐயோ! (8)

இலங்கை நகரம் எரிந்துபோயிற்று என்றால் நிச்சயமாக ஜானகிதேவியும் எரிந்து போயிருப்பார். அதனால், அறிவில்லாத என்னால், என் தலைவருடைய காரியம் வீணடிக்கப்பட்டுவிட்டது. (9)

எதன் பொருட்டு இந்தக் காரியம் ஆரம்பிக்கப்பட்டதோ, அது முடிந்தே போயிற்று! இலங்கை எரிந்து கொண்டிருக்கும்போது, மைதிலிதேவி என்னால் காப்பாற்றப்படவில்லை. (10)

என்ன காரியத்தைச் செய்வதற்காக வந்தேனோ (சீதையைக் காண்பது) 'அதைச் செய்து முடித்தேன்' என்பதில் சந்தேகமில்லை. (திரும்பிச் சென்று, 'சீதை பார்க்கப்பட்டாள்' என்று ஸ்ரீராமனிடம் தெரிவிக்க வேண்டிய செயல் மட்டுமே பாக்கியிருந்தது.) கோபத்தால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட என்னால் இலங்கையை எரித்ததன் மூலம் மூலநோக்கமே அழிக்கப்பட்டுவிட்டது. (11)

இலங்கையில், எரிக்கப்படாத இடமே காணப்படவில்லை; முற்றிலுமாக நகரம் சாம்பலாக்கப்பட்டுவிட்டது. நிச்சயமாக ஜானகிதேவியும் அழிந்து போயிருப்பார். என் புத்தித் தடுமாற்றத்தினால், என்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட காரியம் நாசமாக்கப்பட்டிருந்ததேயானால், இப்போதே இங்கேயே என் உயிரை விடுவதுதான் உசிதமானது. (12,13)

எரிந்து கொண்டிருக்கும் நெருப்பில் இப்போது விழுந்துவிட்டுமா? அல்லது, வடவாமுகாக்கினியில் விழுட்டுமா? அல்லது, கடல்வாழ் பிராணிகளுக்கு இரையாக, இந்த உடலைத் தந்துவிட்டுமா? (14)

வானரத் தலைவனை, உயிரோடு என்னால் எப்படிப் பார்க்க முடியும்? எல்லாக் காரியத்தையும் நிர்மூலமாக்கிவிட்ட நான், அந்த ஆண்சிங்கங்கள் இருவரையும் எவ்வாறு பார்ப்பேன்? (15)

'சஞ்சலத்தன்மை' என்ற குரங்கின் இயற்கைக் குணம், மூன்று உலகங்களிலும் நன்றாகத் தெரிந்ததே. அதை, கோபம் என்ற மகாபாவத்தால் வெளிப்படையாகக் காட்டிவிட்டேனே, நான்? கட்டுப்படாததும் சஞ்சலமானதுமான ராஜஸ குணம் நாசமாய்ப் போக! எனக்குச் சக்தியிருந்தும் கோபத்தின் காரணமாக, மைதிலிதேவி என்னால் காப்பாற்றப்படவில்லை. (16,17)

சீதாப்பிராட்டி அழிந்துபோனார் என்றால், அவ்விருவரும் (இராம-லட்சுமணர்கள்) உயிரை விடுவார்கள். அவர்கள் இறந்தவுடன், சுற்றத்தார்களுடன் சுகரீவன் உயிரை விடுவான். (18)

ஏததே₃வ வச: ஸ்ருத்வா ப₄ரதோ ப்₄ராத்ருவத்ஸல: ।
த₄ர்மாத்மா ஸஹஸத்ருக்₄ந: கத₂ம் ஸக்ஷயதி ஜீவிதும் ॥ (19)

இக்ஷ்வாகுவம்ஸே த₄ர்மிஷ்டே₂ க₃தே நாஸமஸம்ஸயம் ।
ப₄விஷயந்தி ப்ரஜா: ஸர்வா: ஸோகஸந்தாபபீடிதா: ॥ (20)

தத₃ஹம் ப₄ாக்யரஹிதோ லுப்தத₄ர்மார்த₂ஸங்க்ரஹ: ।
ரோஷதே₃ஷபரிதாத்மா வ்யக்தம் லோகவிநாஸந: ॥ (21)

இதி சிந்தயதஸ்தஸ்ய நிமித்தாந்யுபபேதி₃ரே ।
பூர்வமப்யுபலப்த₄நி ஸாக்ஷாத் புநரசிந்தயத் ॥ (22)

அத₂வா சாருஸர்வாங்கீ₃ ரக்ஷிதா ஸ்வேந தேஜஸா ।
ந நஸரிஷ்யதி கல்யாணீ நாக்₃நிரக்₃நௌ ப்ரவர்ததே ॥ (23)

ந ஹி த₄ர்மாத்மநஸ்தஸ்ய ப₄ர்யாமமிததேஜஸ: ।
ஸ்வசாரித்ராபி₄குப்தாம் தாம் ஸ்ப்ரஷ்டுமர்ஹதி பாவக: ॥ (24)

நூநம் ராமப்ரப₄வேண வைதே₃ஹயா: ஸுக்ருதேந ச ।
யந்மாம் த₃ஹநகர்மாயம் நாத₃ஹத்₄வ்யவாஹந: ॥ (25)

த்ரயாணாம் ப₄ரதாதீ₃நாம் ப்₄ராத்ருணாம் தே₃வதா ச யா ।
ராமஸ்ய ச மந:காந்தா ஸா கத₂ம் விநஸரிஷ்யதி ॥ (26)

யத்₃வா த₃ஹநகர்மாயம் ஸர்வத்ர ப்ரப₄ரவ்யய: ।
ந மே த₃ஹதி லாங்க்₃ஸம் கத₂மர்யாம் ப்ரத₄க்ஷயதி ॥ (27)

புநஸ்சாசிந்தயத்தத்ர ஹநூமாந் விஸ்மிதஸ்தத₃ா ।
ஹிரண்யநாப₄ஸ்ய கி₃ரேர்ஜலமத்₄யே ப்ரத₃ர்ஸநம் ॥ (28)

தபஸா ஸத்யவாக்யேந அநந்யத்வாச்ச ப₄ர்தரி ।
அபி ஸா நிர்₃த₃ஹேத்₃க்₃நிம் ந தாமக்₃நி: ப்ரத₄க்ஷயதி ॥ (29)

ஸ தத₂ா சிந்தயம்ஸ்தத்ர தே₃வ்யா த₄ர்மபரிக்₃ரஹம் ।
ஸுஸ்ராவ ஹநூமாந் வாக்யம் சாரணாநாம் மஹாத்மநாம் ॥ (30)

அஹோ க₂லு க்ருதம் கர்ம து₃ஷ்கரம் ஹி ஹநூமதா ।
அக்₃நிம் விஸ்ருஜதாபீ₄க்ஷணம் பீ₄மம் ராக்ஷஸஸத்₃மநி ॥ (31)

ப்ரபலாயிதரக்ஷ:ஸ்த்ரீப₃ாலவ்ருத்₄ஸமாகுலா ।
ஜநகோலாஹலாத்₄மாதா க்ரந்த₃ந்தீவாத்₃நிகந்த₃ரே ॥ (32)

த₃க்₃தே₄யம் நக₃ரீ ஸர்வா ஸாட்டப்ராகாரதோரணா ।
ஜாநகீ ந ச த₃க்₃தே₄தி விஸ்மயோ₅த்₄பு₄த ஏவ ந: ॥ (33)

சகோதர பாசமுடையவனும், தருமாத்மாவுமான பரதனும், சத்ருக்னனும் இந்தச் செய்தியைக் கேட்ட பிறகும் எவ்வாறு உயிரை வைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள்? (19)

அறநெறி தவறாத இக்டுவாகு வம்ச பரம்பரை முற்றிலுமாக அழிந்து போனதும், எல்லா மக்களும் துக்கத்தால் துடிக்கப் போகிறார்கள். (20)

பாக்கியம் இல்லாதவனாகவும், தருமார்த்த சேமிப்பை இழந்தவனாகவும், கோபம் என்ற பெருங்குற்றம் நிறைந்தவனாகவும், மக்கள் அழிவுக்குக் காரணமாகவும் நான் ஆகிவிட்டேனே?" (21)

இவ்வாறு அவர் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது, நன்னிமித்தங்கள் தோன்றத் தொடங்கின. முன்புகூட, இம்மாதிரி நல்ல சகுனங்கள் நேரில் காணப்பட்டனவே? என்று, மறுபடியும் சிந்தித்தார். (22)

'அல்லது, அழகிய அங்கங்களையுடைய அவர் (வைதேகி), தன்னுடைய தேஜஸினாலே (அதிமானுட சக்தியினாலேயே) காப்பாற்றப்பட்டிருப்பார். மங்களம் பொருந்திய அவர், அழிந்திருக்க மாட்டார். நெருப்பு, நெருப்பை எரிக்குமோ? (கற்புக்கனலால் ஜொலித்துக் கொண்டிருக்கும் அவரை, அக்னிதேவன் எரிக்க முடியுமோ?) (23)

எல்லையில்லாத மகிமை வாய்ந்த தருமாத்மாவான ஸ்ரீராமனின் பத்தினியும், தவறாத நெறியும் கொண்ட அவரை, நெருப்புத் தொடவும் கூடுமோ? (24)

எரிப்பதையே தொழிலாகக் கொண்ட இந்த அக்னி, நிச்சயமாக, ஸ்ரீராமனுடைய பிரபாவத்தினாலும், வைதேகிதேவியின் புண்ணியத்தாலும்தான், என்னை எரிக்காமல் இருந்திருக்கிறது. (25)

(ஜானகிதேவி,) பரதன் முதலிய மூன்று சகோதரர்களுக்கும் தெய்வம் போன்றவர்; சாட்சாத் ஸ்ரீராமனுடைய மனத்திற்குப் பிடித்த மனைவி - இவர் எப்படி அழிந்து போவார்? (26)

'கொளுத்துதல்' என்ற வேலையை எல்லா இடங்களிலும் நன்றாகச் செய்கிற வலிமை குன்றாத அந்தப் பிரபு அக்னி, என் வாலைச் சுட்டுப் பொசுக்கவில்லை! அப்படியிருக்க, நற்குலத்தோன்றலான அவரைப் போய் துன்புறுத்துவானா, என்ன?' (27)

அப்போது அனுமான், கடல் மத்தியில் மைநாக பர்வதம் எழுந்து தோன்றி, தனக்கு உதவி செய்ய வந்ததை நினைவுகூர்ந்து ஆச்சரியப்பட்டார். (28)

'தவத்தின் சிறப்பினாலும், சத்தியம் தவறாத பேச்சினாலும், கணவரிடமே மனத்தைச் செலுத்தியவரானதாலும், அவர் (சீதாப்பிராட்டி) வேண்டுமானால் அக்னியை எரிக்கலாம். ஆனால், அவரை அக்னி எரிக்க முடியாது.' (29)

தருமத்தால் ரட்சிக்கப்படும் தேவியைப் பற்றி இவ்வாறு சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் போது, மகாத்மாக்களான சாரணர்கள் (ஆகாயத்தில்) பேசிக் கொண்டு போவதை, அனுமான் கேட்டார். (30)

"ஆகா!... அனுமான்தான் எவ்வளவு அரிய, பெரிய செயலைச் செய்திருக்கிறார்! பயங்கரமானதும் அடக்க முடியாததுமான அக்னியை ராக்ஷஸர்களின் வீடுகளில் வைத்தார். ராக்ஷஸப் பெண்கள், பாலர்கள், வயோதிகர்கள் ஆகியவர்களின் சோகக்குரல் பெருங்கூச்சலாக எழுந்தது. மக்களுடைய பரபரப்பினால் ஏற்பட்ட கதறல், மலைக்குகைகளில் எதிரொலிக்கிறது. (31,32)

உப்பரிகை, பிராகாரம், நுழைவாயில் உட்பட நகரம் முழுவதும் எரிந்து போயிற்று; (ஆனால்,) ஜானகிதேவி எரிக்கப்படவில்லை - என்பது, எங்களுக்கு ஆச்சரியமாகவும் அற்புதமாகவும் இருக்கிறது." (33)

இதி ஸுஸ்ராவ ஹநுமாந் வாசம் தாமம்ருதோபமாம் ।
புபூவ சாஸ்ய மநஸோ ஹர்ஷஸ்தத்த்காலஸம்புவ: ॥ (34)

ஸ நிமித்தைஸ்ச த்ருஷ்டார்தை: காரணைஸ்ச மஹாகுணை: ।
ருஷிவாக்யைஸ்ச ஹநுமாநபுவத் ப்ரீதமாநஸ: ॥ (35)

தத: கபி: ப்ராப்தமநோரதார்தஸு—
தாமக்ஷதாம் ராஜஸுதாம் விதித்வா ।
ப்ரத்யக்ஷதஸ்தாம் புநரேவ த்ருஷ்ட்வா
ப்ரதிப்ரயாணாய மதிம் சகார ॥ (36)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதிகாவ்யே
ஸுந்தரகாண்டே பஞ்சபஞ்சஸ: ஸர்க: ॥

ஷட்பஞ்சாஸ: ஸர்க: ப்ரதிப்ரயாணோத்பதம்

ததஸ்தாம் ஸிம்ஸபாமுலே ஜாநகீம் பர்யவஸ்திதாம் ।
அபிவாத்யாப்ரவீத்திஷ்ட்யா பஸ்யாமி த்வாமிஹாக்ஷதாம் ॥ (1)

ததஸ்தம் ப்ரஸ்திதம் ஸீதா வீக்ஷமாணா புந: புந: ।
புர்த்ருஸநேஹாந்விதம் வாக்யம் ஹநுமந்தமபுஷத ॥ (2)

காமமஸ்ய த்வமேவைக: கார்யஸ்ய பரிஸாதநே ।
பர்யாப்த: பரவீரக்ந யஸஸ்யஸ்தே புலோதய: ॥ (3)

ஸரை: ஸுஸங்குலாம் க்ருத்வா லங்காம் பரபுலார்தந: ।
மாம் நயேத்யதி காகுத்ஸ்தஸ்தத் தஸ்ய ஸத்ருஸம் புவேத் ॥ (4)

தத்யதா தஸ்ய விக்ராந்தமநுரூபம் மஹாத்மந: ।
புவேதாஹவஸூரஸ்ய ததா த்வமுபபாதய ॥ (5)

தத்யுதோபஹிதம் வாக்யம் ப்ரஸ்ரிதம் ஹேதுஸம்ஹிதம் ।
நிஸம்ய ஹநுமாம்ஸ்தஸ்ய வாக்யமுத்தரமபுரவீத் ॥ (6)

க்ஷிப்ரமேஷ்யதி காகுத்ஸ்தோ ஹர்யருக்ஷப்ரவரைவ்ருத: ।
யஸ்தே யுதி விஜித்யாரீஞ்சோகம் வ்யபநயிஷ்யதி ॥ (7)

ஏவமாஸ்வாஸ்ய வைதேஹீம் ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ।
கூமநாய மதிம் க்ருத்வா வைதேஹீமப்யவாதயத் ॥ (8)

தத: ஸ கபிஸார்தூல: ஸ்வாமிஸந்த்யுர்ஸநோத்ஸுக: ।
ஆருரோஹ கிரிஸ்ரேஷ்டமரிஷ்டமரிமர்தந: ॥ (9)

அமுதத்திற்கொப்பான இந்தச் சொற்களைக் கேட்டார், அனுமான். உடனே, அவருடைய மனத்தில் சந்தோஷம் உண்டாயிற்று. (34)

கண்ணால் காணப்பட்ட சகுனங்களைக் கொண்டும், வலுவான நல்ல காரணங்களைக் கொண்டும், முனிவர்களின் வார்த்தைகளைக் கொண்டும், (நல்லதே நடக்கும் என்ற நம்பிக்கை தோன்ற) அனுமான் நிறைந்த நெஞ்சுடையவரானார். (35)

வந்த காரியம் நிறைவேறியதால் திருப்தியடைந்த அனுமான், சீதைக்கு எவ்வித அபாயமும் ஏற்படவில்லை என்று தெரிந்து கொண்டதால், நேரில் அவரை மறுபடியும் பார்த்துவிட்டுத் திரும்பிப் போக முடிவு செய்தார். (36)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
ஐம்பத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : ஐம்பத்தாறு அனுமான் திரும்பிச் செல்ல முடிவு

பின்னர், சிம்சபா மரத்தினடியில் உட்கார்ந்திருக்கும் சீதையை நமஸ்கரித்து, 'என்னுடைய பாக்கியத்தால், (அபாயம் ஏதும் ஏற்படாமல்) கேடிமமாக இருக்கும் தங்களைப் பார்க்கிறேன்' என்றார் (அனுமான்). (1)

அப்போது, புறப்படத் தயாராக இருக்கும் அனுமானை, சீதை அன்புடன் பார்த்துப் பார்த்து, கணவரிடம் கொண்டுள்ள நெருக்கமான பாசத்தைப் புலப்படுத்தும் சொற்களைக் கூறினாள்— (2)

"எதிரிகளை மாய்ப்பவனே! மேற்கொண்டுள்ள காரியத்தைச் செய்து முடிப்பதற்கு, நீ ஒருவனே போதும். அதனால், உனக்கே கீர்த்தி பெருகும். (3)

எதிரிப்படையை மாய்க்கவல்ல ஸ்ரீராமன், இலங்கையை பாணங்களால் கலக்கி, (அதாவது, யுத்தத்தில் வென்று,) என்னை அழைத்துச் சென்றால், அதுவே அவருடைய பெருமைக்கு அழகாகும். (4)

ஆகவே, போரில் வல்லவரான ஸ்ரீராமனுடைய பராக்கிரமத்திற்கு ஏற்றபடி, நீ செயல்திட்டங்களை வகுத்துக் கொள்." (5)

இவ்விதம், பொருள் பொதிந்ததாயும், விநயமாகவும், எடுத்துக் கொண்டுள்ள காரியத்தின் வெற்றிக்கு உதவுவதாகவும் இருக்கும் சொற்களைக் கேட்டு, அனுமான் அதற்குப் பதில் கூறினார்— (6)

"வானர-கரடி வீரர்கள் சூழ வெகுவிரைவில் காகுத்தன் இங்கே வரப் போகிறார். எதிரிகளை யுத்தத்தில் வென்று, தங்களுடைய துயரத்தைத் துடைக்கப் போகிறார்." (7)

இவ்வாறு வைதேகிக்குத் தைரியம் கூறிவிட்டு, வாயுகுமாரரான அனுமான், திரும்பிப் போவதற்கு நிச்சயம் செய்து, வைதேகியை நமஸ்கரித்தார். (8)

எதிரிகளை அழிப்பவரான அந்த வானரச்சிங்கம், தன் யஜமானரைப் பார்க்க வேண்டுமென்ற பேராவல் மீது, அரிஷ்டம் என்ற சிறந்த மலையின் மேல் ஏறினார். (9)

- துங்க₃பத்₃மகஜுஷ்டாபி₄ர்நீலாபி₄ர்வநராஜிபி₄: ।
 ஸோத்தரீயமிவாம்பே₄தை₃: ஸ்ருங்க₃நந்தரவிலம்பி₃பி₄: ॥ (10)
- பே₃த₄யமாநமிவ ப்ரீத்யா தி₃வாகரகரை: ஸுபை₄: ।
 உந்மிஷந்தமிவோத்₃தூ₄தைர்லோசநைரிவ த₄துபி₄: ॥ (11)
- தோயௌக₄நி:ஸ்வநைர்மந்த₃ரை: ப்ராதீ₄தமிவ ஸர்வத: ।
 ப்ரகீத₃மிவ விஸ்பஷ்டைர்நாநாப்ரஸ்ரவணஸ்வநை: ॥ (12)
- தே₃வதூ₃ருபி₄ரத்யுச்சைரூர்த₄வபூ₃ஹுமிவ ஸ்தி₂தம் ।
 ப்ரபாதஜலநிர்கே₄தை: ப்ராக்ருஷ்டமிவ ஸர்வத: ॥ (13)
- வேபமாநமிவ ஸ்யாமை: கம்பமானை: ஸரத்₃க₄நை: ।
 வேணுபி₄ர்மாருதோத்₃தூ₄தை: கூஜந்தமிவ கீசகை: ॥ (14)
- நி:ஸ்வஸந்தமிவாமர்ஷாத்₃கே₄ரைராஸீவிஷோத்தமை: ।
 நீஹாரக்ருதக₃ம்பீ₄ரைர்த₄யாயந்தமிவ க₃ஹ்வரை: ॥ (15)
- மேக₄பாத₃நிபை₄: பாதை₃: ப்ரக்ராந்தமிவ ஸர்வத: ।
 ஜ்ரும்ப₄மாணமிவாகாஸே ஸிக₂ரைரப₄ரஸாலிபி₄: ॥ (16)
- கூடைஸ்ச ப₃ஹுத₄கீர்ணை: ஸோபி₄தம் ப₃ஹுகந்த₃ரை: ।
 ஸாலதாலாஸ்வகர்ணைஸ்ச வம்ஸைஸ்ச ப₃ஹுபி₄ர்வ்ருதம் ॥ (17)
- லதாவிதானைர்விததை: புஷ்பவத்₃பி₄ரலங்க்ருதம் ।
 நாநாம்ருக₃க₃ணாகீர்ணம் த₄துநிஷ்யந்த₃பூ₄ஷிதம் ॥ (18)
- ப₃ஹுப்ரஸ்ரவணோபேதம் ஸிலாஸஞ்சயஸங்கடம் ।
 மஹர்ஷியக்ஷக₃ந்த₄ர்வகிந்நரோரக₃ஸேவிதம் ॥ (19)
- லதாபாத₃பஸம்பூ₃த₄ம் ஸிம்ஹாத்₄யுஷிதகந்த₃ரம் ।
 வ்யாக்₄ரஸங்க₄ஸமாகீர்ணம் ஸ்வாது₃மூலப₂லோத₃கம் ॥ (20)
- தமாருரோஹ ஹநுமாந பர்வதம் ப்லவகே₃த்தம: ।
 ராமத₃ர்ஸநஸீக்₄ரேண ப்ரஹர்ஷேணாபி₄சோதி₃த: ॥ (21)
- தேந பாத₃தலாக்ராந்தா ரம்யேஷு கி₃ரிஸாநுஷு ।
 ஸகே₄ஷா: ஸமஸீர்யந்த ஸிலாஸ்குர்ணீக்ருதாஸ்தத: ॥ (22)
- ஸ தமாருஹய ஸைலேந்த்₃ரம் வ்யவர்த₄த மஹாகபி: ।
 த₃க்ஷிணாது₃த்தரம் பாரம் ப்ரார்த₂யந்ல்லவணாம்ப₄ஸ: ॥ (23)
- அதி₄ருஹய ததோ வீர: பர்வதம் பவநாத்மஜ: ।
 த₃த₃ர்ஸ ஸாகரம் பீ₄மம் மீநோரக₃நிஷேவிதம் ॥ (24)
- ஸ மாருத இவாகாஸம் மாருதஸ்யாத்மஸம்ப₄வ: ।
 ப்ரபேதே₃ ஹரிஸார்தூ₃லோ த₃க்ஷிணாது₃த்தராம் தி₃ஸம் ॥ (25)

உயர்ந்து வளர்ந்திருந்த கரும்பச்சை வண்ண பூர்ஜ (பத்மக) மரங்களின் வரிசைகளைக் கொண்டதும்; கொடுமுடியில் தொங்கிக் கொண்டிருந்த மேகங்கள், உத்தரீயம் போல விளங்கியதும்;

பரந்து வழிந்தோடும் தாதுக்களாகிற கண்களை, மங்களமான சூரியனின் கரங்களால் மனமகிழ்ந்து எழுப்பப்பட்டு விழிப்பது போலவும்; எங்கும் பெருகும் நீரோட்டங்களின் சீரான ஒலியால், வேதங்களை அத்யயனம் செய்வது போலவும்;

மிக உயரமாக வளர்ந்திருந்த தேவதாரு மரங்களால், கைகளை உயரத் தூக்கிக் கொண்டிருப்பது போலவும்; நாற்புறத்திலும், மேலிருந்து விழும் தண்ணீரின் சப்தத்தால் அழுவது போலவும்; காற்றில் அசைந்தாடும் கருமையான ஏழிலைப்பாலை மரங்களால் தானே நடுங்குவது போலவும்;

துளைகளுள்ள மூங்கில்களில் காற்றுப் புகுந்து வெளிப்பட்ட ஓசையால் (சூயில்) கூவுவது போலவும்; பயங்கரமான சர்ப்பங்களின் சுவாசத்தால் கோபத்துடன் பெருமூச்சுவிடுவது போலவும்; பனிமூட்டத்தால் மறைக்கப்பட்டிருந்த குகைகளால் தியானம் செய்வது போலவும்; மேகங்கள் இறங்கி வந்து எல்லாத் திசைகளிலும் நடப்பதற்காக அமைக்கப்பட்டது போன்ற தாழ்வரைகள் உடையதும்;

மேகங்களால் மாலை போல் சூழப்பட்ட சிகரங்களால் வானத்தை நோக்கி வளர்வது போலவும்; மறைந்தும் மிகவும் நாசப்பட்டிருந்ததுமான குகைகள் நிறைந்ததும்; ஆச்சா-பனை-அசுவகர்ண-மூங்கில் முதலிய மரங்களை ஏராளமாக உடையதும்;

மலர்க்கொத்துக்களையுடைய கொடிவகைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்ததும்; பல்வகை விலங்குக் கூட்டங்களால் நிறைந்திருந்ததும்; பெருகியோடும் தாதுக்களால் அணிசெய்யப்பட்டதும்; அநேக நீர்வீழ்ச்சிகளை உடையதும்; கூட்டமாகக் கற்பாறைகள் நிறைந்திருந்ததும்;

மாமுனிவர்-யக்ஷ-கந்தர்வ-கின்னர-உரகர்கள் வசிப்பதும்; கொடிகளும் மரங்களும் நிறைந்ததும்; சிங்கங்கள் வசிக்கும் குகைகளை உடையதும்; புலிக் கூட்டங்கள் நிரம்பியதும்; சுவையான கிழங்கு-பழம்-நீர் நிறைந்ததுமான அந்த மலையில், விரைவில் ஸ்ரீராமனைத் தரிசிக்கப் போகிறோம் என்ற மகிழ்ச்சி பொங்க, அனுமான் ஏறினார். (10-21)

மலையின் அழகிய தாழ்வரைகளிலிருந்த பாறைகள், அவருடைய காலடியில் மிதிபட்டு, பெரும் சப்தத்துடன் நொறுங்கிப் போய் தூள்தூளாயின. (22)

அந்த மலையில் ஏறியதும் அனுமான் பேருருவம் எடுத்துக் கொண்டார். சமுத்திரத்தின் தெற்கிலிருந்து வடக்கு நோக்கிப் போவதற்கு (இறையருள்) வேண்டிக் கொண்டார். (23)

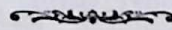
வாயுகுமாரர், அந்தப் பர்வதத்தின்மேல் ஏறி நின்று, மீன்-ஸர்ப்பம் வசிக்கும் பயங்கரமான சமுத்திரத்தைப் பார்த்தார். (24)

வாயுகுமாரரான அவர், காற்றைப் போலவே கடுகிய வேகத்துடன், தெற்கிலிருந்து வடக்கு திசையை அடைந்தார். (25)

- ஸ தத₃ா பீடி₃தஸ்தேந கபிநா பர்வதோத்தம: ।
 ரராஸ ஸஹ தைர்பூ₄தை: ப்ரவிஸந் வஸுத₄ாதலம் ॥ (26)
- கம்பமாநைஸ்ச ஸிக₂ரை: பதத்₃பி₄ரபி ச த்₃ருமை: ।
 தஸ்யோருவேகே₃ந்மதி₂தா: பாத₃பா: புஷ்பஸாலிந: ॥
 நிபேதுர்பூ₄தலே ருக்₃ணா: ஸக்ராயுத₄ஹதா இவ ॥ (27)
- கந்த₃ரோத₃ரஸம்ஸ்த₂ாநாம் பீடி₃தாநாம் மஹௌஜஸாம் ।
 ஸிம்ஹாநாம் நிநதே₃ா பீ₄மோ நபே₄ா பி₄ந்த₃ந் ஹி ஸுஸ்ருவே ॥ (28)
- ஸ்ரஸ்தவ்யாவித்₃த₄வஸநா வ்யாகுலீக்ருதபூ₄ஷணா: ।
 வித்₃யாத₄ர்ய: ஸமுத்பேது: ஸஹஸா தரணீத₄ராத் ॥ (29)
- அதிப்ரமாணா ப₃லிநோ தீப்தஜிஹ்வா மஹாவிஷா: ।
 நிபீடி₃தஸிரோக்₃ரீவா வ்யவேஷ்டந்த மஹாஹய: ॥ (30)
- கிந்நரோரக₃க₃ந்த₄ர்வயக்ஷவித்₃யாத₄ராஸ்தத₃ா ।
 பீடி₃தம் தம் நக₃வரம் த்யக்த்வா க₃க₃நமாஸ்தி₂தா: ॥ (31)
- ஸ ச பூ₄மித₄ர: ஸ்ரீமாந் ப₃லிநா தேந பீடி₃த: ।
 ஸவ்ருக்ஷஸிக₂ரோத₃க்₃ர: ப்ரவிவேஸ ரஸாதலம் ॥ (32)
- த₃ஸயோஜநவிஸ்தாரஸ்த்ரிம்ஸத்₃யோஜநமுச்ச₂ரித: ।
 த₄ரண்யாம் ஸமதாம் யாத: ஸ ப₃பூ₄வ த₄ராத₄ர: ॥ (33)
- ஸ லிலங்க₄யிஷுர்பீ₄மம் ஸலீலம் லவணார்ணவம் ।
 கல்லோலாஸ்ப்₂ாலவேலாந்தமுத்பபாத நபே₄ா ஹரி: ॥ (34)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
 ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ ஷட்பஞ்சாஸ: ஸர்க₃: ॥

ஸப்தபஞ்சாஸ: ஸர்க₃: ஹநாமத்₃ப்ரத்யாக₃மநம்

- ஸசந்த்₃ரகுமுத₃ம் ரம்யம் ஸார்ககாரண்ட₃வம் ஸுப₄ம் ।
 திஷ்யஸ்ரவணகாத₃ம்ப₃மப்₄ரஸைவாலஸாத்₃வலம் ॥ (1)
- புநர்வஸுமஹாமீநம் லோஹிதாங்க₃மஹாக்₃ரஹம் ।
 ஐராவதமஹாத்₃வீபம் ஸ்வாதீஹம்ஸவிலோலிதம் ॥ (2)
- வாதஸங்க₄ாதஜாலோர்மி சந்த்₃ராம்ஸுஸிஸிராம்பு₃மத் ।
 புஜங்க₃யக்ஷக₃ந்த₄ர்வப்ரபு₃த்₃த₄கமலோத்பலம் ॥ (3)
- ஹநுமாந் மாருதக₃திர் மஹாநௌரிவ ஸாக₃ரம் ।
 அபாரமபரிஸ்ராந்த: புப்லுவே க₃க₃நார்ணவம் ॥ (4)

சிறந்த அந்த பர்வதம், வானரரால் (அனுமானால்) பீடிக்கப்பட்டு, அதிலிருந்து அனைத்து ஜந்துக்களோடும் பூமிக்குள் புதைந்தது. (26)

மலைச்சிகரங்கள் ஆட்டம் கண்டன; மரங்கள் முறிந்து விழுந்தன. அவருடைய தொடையின் வேகத்தால் தாக்கப்பட்டு மலர்களைக் கொண்ட மரங்கள், இந்திரனின் வஜ்ராயுதத்தால் தாக்கப்பட்டதைப் போல பூமியில் விழுந்தன. (27)

மலைக்குகைகளிலிருந்து மகாபலம் பொருந்தியவைகளும், (அனுமானின் காலடியால் குகைகள் அழுத்தப்பட்டதால்) சங்கடத்திற்குள்ளானவைகளுமான சிங்கங்களின் பயங்கரமான அலறல், ஆகாயத்தைப் பிளப்பது போல் கேட்டது. (28)

அலங்கோலமாக அவிழ்ந்து கொண்டிருந்த ஆடைகளைக் கொண்டவர்களும், சிதறி விழும் ஆபரணங்களை உடையவர்களுமான வித்யாதரப் பெண்கள், எதிர்பாராதவிதமாக, பூமியிலிருந்து மேலே தூக்கியெறியப்பட்டார்கள். (29)

பருமனான உடல், அதிக பலம், ஒளிவீசும் நாக்கு, கொடிய விஷம் கொண்ட மலைப்பாம்புகள் தலையும் கழுத்தும் நசுங்கித் தரையில் புரண்டன. (30)

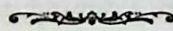
அப்போது, கின்னர-உரக-கந்தர்வ-யக்ஷ-வித்யாதரர்கள், துன்பத்திற்காளான அந்த மலையைத் துறந்து, ஆகாயத்தைச் சென்றடைந்தார்கள். (31)

மிக்க பலம் கொண்ட மாருதியால் அலைப்புண்ட அந்தச் சிறந்த பர்வதம், மரங்கள்-சிகரங்களோடுகூட ஒட்டுமொத்தமாக ரஸாதலத்தைச் சென்றடைந்தது. (32)

பத்து யோஜனை அகலமும், முப்பது யோஜனை நீளமும் உடைய அந்தப் பெருமலை, பூமிக்குள் அழுந்தித் தரைக்குச் சமமாக ஆகிவிட்டது. (33)

அவர், அந்த மாபெரும் சமுத்திரத்தைக் கடக்க விரும்பி, அலைகள் இரைச்சலிடும் சமுத்திரத்தின் அக்கரையை நோக்கி, விளையாட்டாகவே ஆகாயத்தில் தாவினார். (34)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
ஐம்பத்தாறாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : ஐம்பத்தேழு

அனுமான் திரும்பிச் செல்லுதல்

வானமே, ஒரு பெருங்கடல்; அதில் அழகான சந்திரன், குமுத மலர்; சூரியனே, நீர்க்கோழி; பூசம், திருவோணம் என்ற நட்சத்திரங்களே, அன்னப்பறவைகள்; மேகங்களே, பாசியும் பசும்புல்லும்; புனர்வசு நட்சத்திரமே, பெரிய மீன்; சிவந்த செவ்வாய் கிரகமே, தலை; ஐராவதமே, பெருந்தீவு; சுவாதி நட்சத்திரமே, அன்னம்; காற்றின் சேர்க்கைகளே, அலைவரிசைகள்; சந்திரனின் கிரணங்களே, குளிர்ந்த நீர்; நாக-யக்ஷ-கந்தர்வர்களின் கூட்டங்களே மலர்ந்த தாமரை-கருநெய்தல் மலர்கள்; இப்படிச் சரணாகாண முடியாத ஆகாயம் என்ற சமுத்திரத்தை, கப்பல் பெருங்கடலைக் கடப்பது போல, வாயு வேகமுடைய அனுமான் தாண்டினார். (1-4)

- கூரஸமாந இவாகாஸம் தாராதி₄பமிவோல்லிக₂ந் ।
ஹரந்நிவ ஸநக்ஷத்ரம் க₃க₃நம் ஸார்கமண்ட₃லம் ॥ (5)
- மாருதஸ்யாத்மஜு: ஸ்ரீமாந் கபிர்வ்யோமசரோ மஹாந் ।
ஹநுமாந் மேக₄ஜாலாநி விகர்ஷந்நிவ க₃ச்ச₂தி ॥ (6)
- பாண்ட₃ராருணவர்ணாநி நீலமாஞ்ஜிஷ்ட₂காநி ச ।
ஹரிதாருணவர்ணாநி மஹாப்₄ராணி சகாஸிரே ॥ (7)
- ப்ரவிஸந்நப்₄ரஜாலாநி நிஷ்க்ரமம்ஸ்ச புந: புந: ।
ப்ரச்ச₂ந்நம்ஸ்ச ப்ரகாஸம்ஸ்ச சந்த்₃ரமா இவ லக்ஷயதே ॥ (8)
- விவித₄ப்₄ரக₄நாபந்நகோசரோ த₄வலாம்புர: ।
த்₃ருஸ்யாத்₃ருஸ்யதநுர்வீரஸ்தத₃ா சந்த்₃ராயதோம்புரே ॥ (9)
- தார்க்ஷயாயமானோ க₃க₃நே ப₃ப₄ஸே வாயுநந்த₃ந: ।
த₃ாரயந் மேக₄ப்₃ருந்த₃ாநி நிஷ்பதம்ஸ்ச புந: புந: ॥ (10)
- நத₃ந்நாதே₃ந மஹதா மேக₄ஸ்வநமஹாஸ்வந: ।
ப்ரவராந் ராக்ஷஸாந் ஹத்வா நாம விஸ்ராவ்ய சாத்மந: ॥ (11)
- ஆகுலாம் நக₃ரீம் க்ருத்வா வ்யத₂யித்வா ச ராவணம் ।
அர்த₃யித்வா ப₃லம் கே₄ரம் வைதே₃ஹீமபி₄வாத்₃ய ச ॥
ஆஜக₃ம மஹாதேஜா: புநர்மத்₄யேந ஸாகுரம் ॥ (12)
- பர்வதேந்த்₃ரம் ஸுநாப₄ம் ச ஸமுபஸ்ப்ருஸ்ய வீர்யவாந் ।
ஜ்யாமுக்த இவ நாராசோ மஹாவேகோ₃ப்₄யுபாகுத: ॥ (13)
- ஸ கிஞ்சித₃நுஸம்ப்ராப்த: ஸமாலோக்ய மஹாகி₃ரீம் ।
மஹேந்த்₃ரம் மேக₄ஸங்காஸம் நநாத₃ ஹரிபுங்குவ: ॥ (14)
- ஸ பூரயாமாஸ கபிர்தி₃ஸோ த₃ஸ ஸமந்தத: ।
நத₃ந்நாதே₃ந மஹதா மேக₄ஸ்வந மஹாஸ்வந: ॥ (15)
- ஸ தம் தே₃ஸமநுப்ராப்த: ஸுஹ்ருத்₃த₃ர்ஸநலாலஸ: ।
நநாத₃ ஹரிஸாந்த்₃லோ லாங்கூலம் சாப்யகம்பயத் ॥ (16)
- தஸ்ய நானத்₃யமாநஸ்ய ஸுபர்ணாசரிதே பதி₂ ।
ப₂லதீவாஸ்ய கே₄ஷேண க₃க₃நம் ஸார்கமண்ட₃லம் ॥ (17)
- யே து தத்ரோத்தரே தீரே ஸமுத்₃ரஸ்ய மஹாப₃லா: ।
பூர்வம் ஸம்விஷ்டிதா: ஸூரீர வாயுபுத்ரதி₃த்₃ருக்ஷவ: ॥ (18)
- மஹதோ வாயுநுந்நஸ்ய தோயத₃ஸ்யேவ க₃ர்ஜிதம் ।
ஸுஸ்ருஷஸ்தே தத₃ா கோஷமூருவேக₃ம் ஹநாமத: ॥ (19)

ஆகாயத்தை விழுங்குவது போலவும், சந்திரனைக் கீறுவது போலவும், நட்சத்திரங்களோடும் சூரியமண்டலத்தோடும் கூட ஆகாயத்தைப் பிடிப்பது போலவும், வாயுவின் குமாரரும் வெற்றித்திரு பொருந்தியவருமான மகாத்மா அனுமான், ஆகாயத்தில் மேகக் கூட்டங்களைப் பிளந்து கொண்டு செல்வதைப் போல் பறந்தார். (5,6)

வெண்மை, சிவப்பு, நீலம், மஞ்சள் பூசிய செம்மை, பச்சை கலந்த சிவப்பு ஆகிய வண்ணங்கொண்ட பெரிய மேகங்கள் (அப்போது) பிரகாசித்தன. (7)

அடிக்கடி மேகக் கூட்டங்களுக்குள் புகுந்தும் வெளிப்பட்டும் வந்த அவர், அவ்வப்போது மறைக்கப்பட்டும் வெளிப்பட்டும் தோன்றும் சந்திரனைப் போல் காணப்பட்டார். (8)

பலவகையான மேகக் கூட்டங்களினிடையே கண்களுக்குப் பட்டும் படாமலும் சென்று கொண்டிருந்த அவ்வீரர், தான் உடுத்தியிருந்த வெண்மையான ஆடையால், ஆகாயத்தில் சந்திரனைப் போல் திகழ்ந்தார். (9)

வாயுவின் அருமந்த குமாரர், மேகக் கூட்டங்களை வேகமாகக் கிழித்துக் கொண்டும் தள்ளிக் கொண்டும் போகும்போது, சாட்சாத் கருடனாகவே விளங்கினார். (10)

மேக கர்ஜனை போல் பெருங்குரல் எழுப்பி, முக்கியமான ராக்ஷஸர்களைக் கொன்று, தன் பெயரை அங்கே அனைவரும் அறியச் செய்துவிட்டு, அந்த நகரத்தை நாசம் செய்து, இராவணனுக்கு மனக்கலக்கத்தை ஏற்படுத்தி, பயங்கரமான ராக்ஷஸப் படையைக் கொன்றொழித்து, வைதேகியைப் பார்த்து நமஸ்கரித்துவிட்டு, மகாதேஜஸ்வியான அவர் மறுபடியும் சமுத்திரத்தின் இடையே வந்தார். (11,12)

சிறந்த பர்வதமான சுநாபத்தை (மைநாகத்தை)த் தொட்டு (தான் வெற்றியோடு திரும்பிக் கொண்டிருப்பதைச் சூசகமாகத் தெரிவித்துவிட்டு,) வில்லிலிருந்து புறப்பட்ட பாணத்தைப் போல (லட்சியத்தை நோக்கி) மிகவும் வேகமாகச் சென்றார், வாயுபுத்திரர். (13)

பெரிய மேகம் போல் விளங்கிய பெரிய மலையான மகேந்திர பர்வதம் சமீபித்ததும், வானரோத்தமர் கம்பீரமாகக் கர்ஜித்தார். (14)

மேகத்தின் இடியோசை போன்று பெருங்குரல் எழுப்பினார். அதன் ஒலி, பத்துத் திசைகளையும் நிறைத்தது. (15)

நண்பர்களைப் பார்க்கும் பேராவல் கொண்ட அவர், அந்த இடத்தை அடைந்ததும், மேககர்ஜனை போல் பேரொலி எழுப்பினார். வானரச் சிங்கமான அனுமான், மறுபடி சப்தமிட்டார்; வாலையும் சுழற்றினார். (16)

கருடன் செல்லும் ஆகாய வீதியில் அடிக்கடி அவர் எழுப்பிய பெரும் ஓசையால், சூரிய மண்டலமும் ஆகாயமும் பிளந்து விழுந்து விடும்போல் ஆயின. (17)

வாயுகுமாரனைக் காண பேராவல் கொண்டு சமுத்திரத்தின் வடக்குக் கரையில் முன்னரே கூடியிருந்த (காத்திருந்த) மகாபலம் பொருந்திய வானர வீரர்கள், அனுமானுடைய தொடைகளின் சப்தத்தைப் பெருங்காற்றால் அலைக்கழிக்கப்பட்ட மேகத்தின் கர்ஜனை போல் கேட்டார்கள். (18,19)

- தே தீநவதநா: ஸர்வே ஸுஸ்ருவு: காநநௌகஸ: ।
வாநரேந்த்ரஸ்ய நிர்கோஷம் பர்ஜந்யநிநதோபமம் ॥ (20)
- நிஸம்ய நததோ நாதம் வாநராஸ்தே ஸமந்தத: ।
புபூவுருத்ஸுகா: ஸர்வே ஸுஹ்ருத்தர்ஸநகாங்ஷிண: ॥ (21)
- ஜாம்புவாம்ஸ்து ஹரிஸ்ரேஷ்ட: ப்ரீதிஸம்ஹ்ருஷ்டமாநஸ: ।
உபாமந்தர்ய ஹரீந் ஸர்வாநிதம் வசநமப்ரவீத் ॥ (22)
- ஸர்வதா க்ருதகார்யோஸௌ ஹநூமாந்நாத்ர ஸம்ஸய: ।
ந ஹ்யஸ்யாக்ருதகார்யஸ்ய நாத ஏவம்விதோ புவேத் ॥ (23)
- தஸ்ய புஹூருவேகம் ச நிநாதம் ச மஹாத்மந: ।
நிஸம்ய ஹரயோ ஹ்ருஷ்டா: ஸமுத்பேதுஸ்ததஸ்தத: ॥ (24)
- தே நகாக்ரந்நகாக்ரணி ஸிக்ராக்ரக்ரணி ச ।
ப்ரஹ்ருஷ்டா: ஸமபத்யந்த ஹநூமந்தம் தித்த்ருக்ஷவ: ॥ (25)
- தே ப்ரீதா: பாதபாக்ரேஷு க்ருஹ்ய ஸாக்ர: ஸுபுஷ்பிதா: ।
வாஸாம்ஸீவ ப்ரஸாக்ரஸ்ச ஸமாவித்யந்த வாநரா: ॥ (26)
- கிரிக்ருஹ்வரஸம்லீனோ யதா க்ரஜிதி மாருத: ।
ஏவம் ஜக்ரஜ் புலவாந் ஹநூமாந் மாருதாத்மஜ: ॥ (27)
- தமப்ரகநஸங்காஸமாபதந்தம் மஹாகபிம் ।
த்ருஷ்ட்வா தே வாநரா: ஸர்வே தஸ்து: ப்ராஞ்ஜலயஸ்ததா ॥ (28)
- ததஸ்து வேகுவாம்ஸ்தஸ்ய கிரேர்கிரிநிபு: கபி: ।
நிபபாத மஹேந்த்ரஸ்ய ஸிக்ரே பாதபாகுலே ॥ (29)
- ஹர்ஷேணாபூர்யமானோஸௌ ரம்யே பர்வதநிர்ஜரே ।
சிந்நபக்ஷ இவாகாஸாத் பபாத தரணீதர: ॥ (30)
- ததஸ்தே ப்ரீதமநஸ: ஸர்வே வாநரபுங்குவா: ।
ஹநூமந்தம் மஹாத்மாநம் பரிவார்யோபதஸ்திதரே ॥ (31)
- பரிவார்ய ச தே ஸர்வே பராம் ப்ரீதிமுபாகுதா: ।
ப்ரஹ்ருஷ்டவதநா: ஸர்வே தமரோகமுபாகுதம் ॥ (32)
- உபாயநாநி சாத்ய மூலாநி ச புலாநி ச ।
ப்ரத்யர்சயந் ஹரிஸ்ரேஷ்டம் ஹரயோ மாருதாத்மஜம் ॥ (33)
- ஹநூமாம்ஸ்து குருந் வருத்தாஞ்ஜாம்புவத்ப்ரமுகாம்ஸ்ததா ।
குமாரமங்கதம் சைவ ஸோவந்தத மஹாகபி: ॥ (34)

சோர்ந்த முகத்துடன் இருந்த காட்டுவாசிகளான வானர்கள், மேகத்தின் இடியோசை போன்ற அனுமானுடைய பேரொலியைக் கேட்டார்கள். (20)

அங்கு கூடியிருந்த வானர்கள், பேரொலியைக் கேட்டு, நண்பனைக் காணும் விருப்பத்தோடு உற்சாகத்தை அடைந்தார்கள். (21)

வானரப் படையின் முதன்மையானவரான ஜாம்பவான், திருப்தியால் குதூகலமடைந்த மனத்தோடு, எல்லா வானர்களையும் அழைத்து, இவ்வாறு கூறினார்— (22)

“அனுமான், தான் மேற்கொண்ட காரியத்தை முற்றிலும் வெற்றிகரமாக முடித்துக் கொண்டு வருகிறான் என்பதில் (சிறிதும்) சந்தேகமில்லை. அப்படி, காரியசித்தி ஏற்பட்டிராவிட்டால், அவனுடைய ஒலி இம்மாதிரி இருக்காது.” (23)

அவருடைய புஜங்கள்-தொடைகளின் வேகத்தையும் சப்தத்தையும் கேட்ட வானர்கள், மகிழ்ச்சி பொங்க இங்குமங்கும் தாவிக் குதித்தார்கள். (24)

அனுமானைப் பார்க்க ஆவல் கொண்ட அவர்கள், ஒரு மலையுச்சியிலிருந்து இன்னொரு மலையுச்சிக்கும், மரங்களிலிருந்து மரங்களுக்கும் சந்தோஷமாகத் தாவினார்கள். (25)

மிகவும் திருப்தியுடனிருந்த அவர்கள், மரங்களின் உச்சியிலிருந்து மலர்கள் நிறைந்த கிளைகளையும் கொம்புகளையும் பிடுங்கி, வஸ்திரத்தை விசிறுவதைப் போல வீசினார்கள். (26)

வாயு மைந்தரும் பலம் பொருந்தியவருமான அனுமான், மலைக்குகைக்குள் புகுந்து காற்று கர்ஜிப்பதைப் போல, பேரொலி எழுப்பினார். (27)

மேகம் போல கறுத்த ஒளியுடன் கீழே இறங்கும் வானர வீரரை, அந்த வானர்கள் எல்லோரும் கூப்பிய கரங்களுடன் பார்த்து நின்றார்கள். (28)

மகிழ்ச்சி நிறைந்தவரும் மலைபோல் விளங்கியவருமான அவர், மரங்கள் நிறைந்ததும் அழகிய ஓடைகள் உடையதுமான மகேந்திர மலையில், சிறகுகள் வெட்டப்பட்ட (இன்னொரு) மலை, ஆகாயத்திலிருந்து விழுவதைப் போல வேகமாகக் குதித்தார். (29,30)

மிகவும் மனத்திருப்தியடைந்த எல்லா வானர்களும், மகாத்மாவான அனுமானைச் சூழ்ந்துகொண்டு நின்றார்கள். (31)

ப்ரீதியடைந்த அவர்கள் எல்லோரும், எவ்விதக் குறைவும் இல்லாமல் திரும்பி வந்த அவரைச் சிரித்த முகத்துடன் பார்த்து, கிழங்குகளையும் பழங்களையும் பரிசாகக் கொடுத்து உபசாரம் செய்தார்கள். (32,33)

ஜாம்பவான் முதலிய பெரியோர்களையும், முதியவர்களையும், இளவரசனான அங்கதனையும் அனுமான் வணங்கினார். (34)

ஸ தாப்யாம் பூஜித: பூஜ்ய: கபிபி₄ஸ்ச ப்ரஸாதி₃த: ।
 த்ருஷ்டா ஸீதேதி விக்ராந்த: ஸம்சேஷபேண ந்யவேத்யத் ॥ (35)

நிஷஸாத்₃ ச ஹஸ்தேந க்ருஹீத்வா வாலிந: ஸுதம் ।
 ரமணீயே வநோத்₃தே₃ஸே மஹேந்த்₃ரஸ்ய கி₃ரேஸ்தத்₃ா ॥
 ஹநுமாந்₃ப்₃ரவீத்₃த்₃ருஷ்டஸ்தத்₃ா தாந் வாநரர்ஷப₄ாந் ॥ (36)

அஸோகவநிகாஸம்ஸ்த₂ா த்ருஷ்டா ஸா ஜநகாத்மஜா ।
 ரக்ஷயமாணா ஸுகே₄ராபீ₄ ராக்ஷஸீபி₄ரநிந்தி₃தா ॥ (37)

ஏகவேணீத்₄ரா ப₃ாலா ராமதர்ஸநலாலஸா ।
 உபவாஸபரிஸ்ராந்தா ஜடிலா மலிநா க்ருஸா ॥ (38)

ததோ த்ருஷ்டேதி வசநம் மஹார்த₂மம்ருதோபமம் ।
 நிஸம்ய மாருதே: ஸர்வே முதி₃தா வாநராப₄வந் ॥ (39)

க்ஷவேலந்த்யந்யே நத₃ந்த்யந்யே க₃ர்ஜந்த்யந்யே மஹாப₃லா: ।
 சக்ரு: கிலிகிலாமந்யே ப்ரதிக₃ர்ஜந்தி சாபரே ॥ (40)

கேசித்₃ச்ச₂ரிதலாங்க்₃லா: ப்ரஹ்ருஷ்டா: கபிகுஞ்ஜரா: ।
 அஞ்சிதாயததீ₃ர்க₄ாணி லாங்க்₃லாநி ப்ரவிவ்யத்₄: ॥ (41)

அபரே ச ஹநுமந்தம் வாநரா வாரணோபமம் ।
 ஆப்லுத்ய கி₃ரிஸ்ருங்கே₃ப்₄ய: ஸம்ஸ்ப்ருஸந்தி ஸ்ம ஹர்ஷிதா: ॥ (42)

உக்தவாக்யம் ஹநுமந்தமங்க₃த₃ஸ்தமத்₂ாப்₃ரவீத் ।
 ஸர்வேஷாம் ஹரிவீராணாம் மத்₄யே வாசமநுத்தமாம் ॥ (43)

ஸத்தவே வீர்யே ந தே கஸ்சித் ஸமோ வாநர வித்யதே ।
 யத்யவப்லுத்ய விஸ்தீர்ணம் ஸாக₃ரம் புநராக₃த: ॥ (44)

ஜீவிதஸ்ய ப்ரத₃ாதா நஸ்த்வமேகோ வாநரோத்தம ।
 த்வத்ப்ரஸாத₃ாத் ஸமேஷ்யாம: ஸித்₃த₄ார்த₂ா ராக₄வேண து ॥ (45)

அஹோ ஸ்வாமிநி தே ப₄க்திரஹோ வீர்யமஹோ த்ருதி: ।
 தி₃ஷ்ட்யா த்ருஷ்டா த்வயா தே₃வீ ராமபத்நீ யஸஸ்விநீ ॥ (46)

தி₃ஷ்ட்யா த்யக்ஷயதி காகுத்ஸ்த₂: ஸோகம் ஸீதாவியோக₃ஜம் ।
 ததோ₃ங்க₃த₃ம் ஹநுமந்தம் ஜாம்ப₃வந்தம் ச வாநரா: ॥ (47)

பரிவார்ய ப்ரமுதி₃தா பே₄ஜிரே விபுலா: ஸிலா: ।
 ஸ்ரோதுகாமா: ஸமுத்₃ரஸ்ய லங்க₄நம் வாநரோத்தமா: ॥ (48)

த₃ர்ஸநம் சாபி லங்காயா ஸீதாயா ராவணஸ்ய ச ।
 தஸ்த₂: ப்ராஞ்ஜலய: ஸர்வே ஹநுமத்₃வத்₃நோந்முக₂ா: ॥ (49)

அவர்களால் கொண்டாடப்பட்டு, வானர்களாலும் மகிழ்விக்கப்பட்டார். பின்னர் பராக்கிரமசாலியான அவர், 'கண்டேன், சீதையை!' என்று சுருக்கமாக அறிவித்தார். (35)

வாலி குமாரனான அங்கதனின் கையைப் பற்றிக் கொண்டு, மகேந்திர மலையின் அழகான ஓரிடத்திற்குச் சென்று, எல்லா வானர வீரர்களையும் பார்த்து, மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் அனுமான் கூறினார்— (36)

“அசோக வனத்தில், மிகவும் கோரமான ராக்ஷஸிகளால் காவல் காக்கப்பட்டுவரும் தூயவரான ஜனககுமாரியைப் பார்த்தேன். (37)

ஒற்றைப் பின்னல்; அறியாப் பருவமுடைய பெண் போன்ற நிலை; ஸ்ரீராமனைத் தரிசிக்கப் பேராவல்; உபவாசத்தால் உடல் தளர்ச்சி; தலைக் கூந்தலில் சடை; அழுக்கடைந்த இளைத்த தேகம் - இப்படிப்பட்ட சீதாதேவி பார்க்கப்பட்டார்!” - என்று ஆழ்ந்த பொருள் உடையதும் அமுதத்திற்கு ஒப்பானதுமான மாருதியின் சொற்களைக் கேட்டு, எல்லா வானர்களும் பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள். (38,39)

சிலர் சிங்கநாதம் செய்தார்கள்; சிலர் கூவினார்கள்; மகாபலசாலிகளான சிலர் பெருங்குரல் எழுப்பினார்கள்; சிலர் கலகலவென்று சப்தமிட்டார்கள்; மற்றும் சிலர் எதிர் கர்ஜனை செய்தார்கள். (40)

யானை போன்ற பலம் வாய்ந்தவர்களும் மகிழ்ச்சி அடைந்தவர்களுமான சிலர், வால்களை வளைத்து நீட்டிச் சுழற்றி (தரையில்) அடித்தார்கள். (41)

மலைச் சிகரங்களிலிருந்து பாய்ந்து வந்த மற்றும் சில வானர்கள், யானை போன்றிருந்த அனுமானைக் கட்டி அணைத்துக் கொண்டார்கள். (42)

அனுமான் பேசி முடித்ததும், எல்லா வானர வீரர்களுக்கும் நடுவே (எழுந்து நின்று) ஈடுஇணை இல்லாத சொற்களை, அங்கதன் கூறினான்— (43)

“வானரரே! மிகவும் விஸ்தாரமான சாகரத்தைத் தாண்டிச் சென்று, திரும்பியும் வந்திருக்கிறீர்களே! பராக்கிரமத்திலும் வலிமையிலும் உங்களுக்கு இணையானவர் ஒருவர்கூட இல்லை. (44)

வானரோத்தமரே! எங்களுக்கெல்லாம் உயிர்ப்பிச்சை கொடுத்தது நீங்கள்தான். உங்களுடைய அரிய செயலினால், காரியம் கைகூடியவர்களாக, இராமனைக் காணச் செல்வோம். (45)

ஆகா! உங்களுக்குத்தான் தலைவரிடம் எவ்வளவு பக்தி! உங்களுக்குத்தான் எவ்வளவு வலிமை! எவ்வளவு உறுதி! உத்தம ஸ்த்ரீயான இராமபத்தினி சீதாதேவி, அதிருஷ்டவசத்தால் உங்களால் பார்க்கப்பட்டார். (46)

(உங்களுடைய தீர்ச்செயலின் விளைவாக) சீதையின் பிரிவினால் ஏற்பட்ட சோகத்தை, காகுத்தன் விட்டுவிடப் போகிறார். இது நமது பாக்கியமே!” பின்னர், சமுத்திரத்தைத் தாண்டியதையும், இலங்கை மற்றும் சீதை-இராவணனைப் பார்த்த விவரத்தையும் கேட்க விரும்பிய வானர்கள், அங்கதன், அனுமான், ஜாம்பவான் ஆகியோரைச் சூழ்ந்து கொண்டு மகிழ்ச்சியோடு பெரிய பெரிய பாறைகளில் அமர்ந்து கொண்டார்கள். எல்லோரும் அனுமானைப் பார்த்தவண்ணமே கைகூப்பிக் கொண்டு உட்கார்ந்தார்கள். (47-49)

தஸ்தெ₂ள தத்ராங்க₃த₃: ஸ்ரீமாந் வாநரைர்பு₃ஹுபி₄ர் வ்ருத: ।
உபாஸ்யமாநோ விபு₃தை₄ர்தி₃வி தே₃வபதிர்யத₂ா ॥ (50)

ஹநாமதா கீர்திமதா யஸஸ்விநா
தத₂ாங்க₃தே₃நாங்க₃த₃ப₃த₃த₄ப₃ஹுநா ।
முத₃ா தத₃ாத₄யாஸிதமுந்நதம் மஹந்
மஹீத₄ராக்₃ரம் ஜ்வலிதம் ஸ்ரியாப₄வத் ॥ (51)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதீ₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ ஸப்தபஞ்சாஸ: ஸர்க்₃: ॥

அஷ்டபஞ்சாஸ: ஸர்க்₃:

ஹநாமத்₃வ்ருத்தாங்கத₂நம்

ததஸ்தஸ்ய கி₃ரே: ஸ்ருங்கே₃ மஹேந்த்₃ரஸ்ய மஹாபு₃லா: ।
ஹநுமத்ப்ரமுக₂ா: ப்ரீதிம் ஹரயோ ஜக்₃முருத்தமாம் ॥ (1)

தம் தத: ப்ரீதிஸம்ஹ்ருஷ்ட: ப்ரீதிமந்தம் மஹாகபிம் ।
ஜாம்ப₃வாந் கார்யவ்ருத்தாந்தமப்ருச்ச₂த₃நிலாத்மஜம் ॥ (2)

கத₂ம் த்ருஷ்டா த்வயா தே₃வீ கத₂ம் வா தத்ர வர்ததே ।
தஸ்யாம் வா ஸ கத₂ம்வ்ருத்த: க்ருரகர்மா த₃ஸாநந: ॥ (3)

தத்த்வத: ஸர்வமேதநந: ப்ரப்₃ருஹி த்வம் மஹாகபே ।
ஸம்மார்கி₃தா கத₂ம் தே₃வீ கிம் ச ஸா ப்ரத்யப₄ாஷத ॥ (4)

ஸ்ருதார்த₂ாஸ்சிந்தயிஷ்யாமோ பூ₄ய: கார்யவிநிஸ்சயம் ।
யஸ்சார்த₂ஸ்தத்ர வக்தவ்யோ க₃தைரஸ்மாபி₄ராத்மவாந் ॥ (5)

ரஷிதவ்யம் ச யத்தத்ர தத்₃ப₄வாந் வ்யாகரோது ந: ।
ஸ நியுக்தஸ்ததஸ்தேந ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டதநூருஹ: ॥ (6)

ப்ரணம்ய ஸிரஸா தே₃வ்யை ஸீதாயை ப்ரத்யப₄ாஷத ।
ப்ரத்யக்ஷமேவ ப₄வதாம் மஹேந்த்₃ராக்₃ராத் க₂மாப்லுத: ॥ (7)

உத₃தே₄ர்த்₃க்ஷிணம் பாரம் காங்க்ஷமாண: ஸமாஹித: ।
க₃ச்ச₂தஸ்ச ஹி மே கே₄ாரம் விக்₄ந்ரூபமிவாப₄வத் ॥ (8)

காஞ்சநம் ஸிக₂ரம் தி₃வ்யம் பஸ்யாமி ஸுமநோஹரம் ।
ஸ்தி₂தம் பந்த₂ாநமாவ்ருத்ய மேநே விக்₄நம் ச தம் நக₃ம் ॥ (9)

உபஸங்க்₃ம்ய தம் தி₃வ்யம் காஞ்சநம் நக₃ஸத்தமம் ।
க்ருதா மே மநஸா புத்₃தி₄ர்பே₃த்தவ்யோ₃யம் மயேதி ச ॥ (10)

அப்போது, ஏராளமான வானர்களால் சூழப்பட்ட திருபொருந்திய அங்கதன், வானத்தில் தேவதைகளால் உபசரிக்கப்பட்டு, சிறப்புற அமர்ந்திருக்கும் அமரர்கோன் போல் விளங்கினான். (50)

கீர்த்தி வாய்ந்த ஆஞ்சநேயர் மற்றும் புகழ்பெற்றவனும் தோள்வளை அணிந்தவனுமான அங்கதன் முதலியோர் மகிழ்ச்சி பொங்க அமர்ந்திருந்ததால் உயரமான அந்த மலைச்சிகரம், வெற்றிச்செல்வியின் இருப்பிடம் போல் பிரகாசித்தது. (51)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
ஐம்பத்தேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : ஐம்பத்தெட்டு அனுமான், நிகழ்ந்தவைகளைக் கூறுதல்

மகேந்திர மலையின் சிகரத்தில் உட்கார்ந்திருந்த மிகவும் பலம் பொருந்தியவர்களான அனுமான் முதலிய வானர்கள் மிகவும் சந்தோஷத்தோடு இருந்தார்கள். (1)

அப்போது அன்பினால் மகிழ்ச்சியடைந்த ஜாம்பவான், அன்புக்குரியவரும் வாயுவின் மைந்தருமான பெருவானரைப் பார்த்து நடந்து முடிந்த காரிய விபரங்களைக் கேட்டார்— (2)

“நீ, தேவியை எவ்வாறு பார்த்தாய்? (அவர்) அங்கே எப்படி இருக்கிறார்? கொடியவனான இராவணன், அவரிடம் எவ்வாறு நடந்து கொள்கிறான்? (3)

அனுமானே! இவையெல்லாவற்றையும் நடந்தது நடந்தபடியே எங்களுக்குக் கூறு. நீ, தேவியை எவ்வாறு தேடிக் கண்டுபிடித்தாய்? அவர் என்ன பதில் சொன்னார்? (4)

உன் பேச்சை விபரமாகக் கேட்டபின்னர், அடுத்து செய்ய வேண்டிய காரியம் பற்றி நிச்சயிப்போம். நாம் அங்கே சென்றதும், ஸ்ரீராமனிடம் எந்த விஷயத்தைச் சொல்ல வேண்டும்? எது மறைக்கப்பட வேண்டும்? - என்பதை நீயே விளக்கமாகச் சொல்.”

இவ்வாறு அவரால் கூறப்பட்ட இவர் (மாருதி) மெய்சிலிர்த்து, சீதாதேவியைத் தலையால் வணங்கி, பதில் சொன்னார்—

“நீங்கள் எல்லோரும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோதே, மகேந்திர மலையுச்சியிலிருந்து ஆகாயத்தில் தாவினேன். சமுத்திரத்தின் தென்கரையை அடைய விரும்பி முனைப்புடன் சென்று கொண்டிருந்த போது, பயங்கரமான ஓர் உருவம் எனக்குத் தடைபோல் எதிர்ப்பட்டது. (5-8)

மிகவும் மனோகரமானதும், சுவர்ண முகடுகள் பொருந்தியதும், தெய்விகமுமான ஒருமலை, வழியை அடைத்துக் கொண்டு நிற்பதைப் பார்த்து, அதை ஓர் இடையூறாகக் கருதினேன். (9)

சிறந்ததான அந்தப் பொன்வண்ண மலையை நெருங்கியதும், ‘இதைப் பிளந்துவிட்டுப் போக வேண்டியதுதான்’ என்ற எண்ணம் உண்டாயிற்று. (10)

- ப்ரஹதம் ச மயா தஸ்ய லாங்கூலேந மஹாகி₃ரே: ।
ஸிக₂ரம் ஸுர்யஸங்காஸம் வ்யஸீர்யத ஸஹஸ்ரத₄ ॥ (11)
- வ்யவஸாயம் ச தம் பு₃த்₃த₄வா ஸ ஹோவாச மஹாகி₃ரி: ।
புத்ரேதி மது₄ராம் வாணீம் மந: ப்ரஹ்லாத₃யந்நிவ ॥ (12)
- பித்ருவ்யம் சாபி மாம் வித்₃தி₄ ஸக₂யம் மாதரிஸ்வந: ।
மைநாகமிதி விக்₂யாதம் நிவஸந்தம் மஹோத₃தெ₄ள ॥ (13)
- பக்ஷவந்த: புரா புத்ர ப₃பூ₄வு: பர்வதோத்தமா: ।
ச₂ந்த₃த: ப்ருதி₂வீம் சேருர்பு₃த₄மாநா: ஸமந்தத: ॥ (14)
- ஸ்ருத்வா நக₃நாம் சரிதம் மஹேந்த்₃ர: பாகஸாஸந: ।
சிச்சே₂த₃ ப₄க₃வாந் பக்ஷாந் வஜ்ரேணைஷாம் ஸஹஸ்ரஸ: ॥ (15)
- அஹம் து மோக்ஷிதஸ்தஸ்மாத்தவ பித்ரா மஹாத்மநா ।
மாருதேந தத₃ா வத்ஸ ப்ரக்ஷிப்தோ₃ஸ்மி மஹார்ணவே ॥ (16)
- ராமஸ்ய ச மயா ஸாஹ்யே வர்திதவ்யமரிந்த₃ம ।
ராமோ த₄ர்மப்₄ருதாம் ஸ்ரேஷ்டே₂ா மஹேந்த்₃ரஸமவிக்ரம: ॥ (17)
- ஏதச்ச்₂ருத்வா வசஸ்தஸ்ய மைநாகஸ்ய மஹாத்மந: ।
கார்யமாவேத்ய து கி₃ரேருத்யதம் ச மநோ மம ॥ (18)
- தேந சாஹமநுஜ்ஞாதோ மைநாகேந மஹாத்மநா ।
ஸ சாப்யந்தர்ஹித: ஸைலோ மாநுஷேண வபுஷ்மதா ॥ (19)
- ஸாரீரேண மஹாஸைல: ஸைலேந ச மஹோத₃தெ₄ள ।
உத்தமம் ஜவமாஸ்த₂ாய ஸேஷம் பந்த₂ாநமாஸ்தி₂த: ॥ (20)
- ததோ₃ஹம் ஸுசிரம் காலம் வேகே₃நாப்₄யக₃மம் பதி₂ ।
தத: பஸ்யாம்யஹம் தே₃வீம் ஸுரஸாம் நாக₃மாதரம் ॥ (21)
- ஸமுத்₃ரமத்₄யே ஸா தே₃வீ வசநம் மாமப₄ாஷத ।
மம ப₄க்ஷ: ப்ரதி₃ஷ்டஸ்த்வமமரைர்ஹரிஸத்தம ॥ (22)
- அதஸ்த்வாம் ப₄க்ஷயிஷ்யாமி விஹிதஸ்த்வம் சிரஸ்ய மே ।
ஏவமுத்த: ஸுரஸயா ப்ராஞ்ஜலி: ப்ரணத: ஸ்தி₂த: ॥ (23)
- விவர்ணவத₃நோ பூத்வா வாக்யம் சேத₃முதீ₃ரயந் ।
ராமோ த₃ாஸரதி₂: ஸ்ரீமாந் ப்ரவிஷ்டோ த₃ண்ட₃காவநம் ॥ (24)
- லக்ஷ்மணேந ஸஹ ப்₄ராத்ரா ஸீதயா ச பரந்தப: ।
தஸ்ய ஸீதா ஹ்ருதா ப₄ர்யா ராவணேந து₃ராத்மநா ॥ (25)

சூரியனுக்கொப்பான அந்த மகாபர்வதத்தின் சிகரம் என் வாலினால் தாக்கப்பட்டதும் ஆயிரம் சுக்கல்களாகப் போயிற்று. (11)

என் அந்தச் செய்கையின் உள்நோக்கத்தைப் புரிந்து கொண்ட அந்த மகாபர்வதம், என் மனத்திற்குக் குதூகலம் ஏற்படும்படியாக, 'மைந்தனே!' என்று அன்புபொங்க அழைத்தது. (12)

'நான், உனக்கு சிற்றப்பன் போன்றவன்; வாயுவின் நண்பன்; மைநாகம் என்று பெயர்; கடலுக்குள் வசிக்கிறேன். (13)

முன்னொரு காலத்தில், பெரியமலைகள் எல்லாம் இறக்கைகளோடு இருந்தன. எல்லா இடங்களையும் மனம் போனபடி துன்புறுத்திக் கொண்டு, பூமியில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தன. (14)

மலைகளின் அந்த நடவடிக்கையைக் கேள்விப்பட்ட தேவர்களின் தலைவனான மகேந்திரன், அவைகளின் இறக்கைகளை, வஜ்ராயுதத்தைக் கொண்டு ஆயிரம் துண்டுகளாக வெட்டித் தள்ளினான். (15)

குழந்தாய்! அப்போது, உன்னுடைய தகப்பனாரான வாயுவால் நான் விடுவிக்கப்பட்டு (தள்ளிக் கொண்டு செல்லப்பட்டு), சமுத்திரத்திற்குள் மறைக்கப்பட்டேன். (இவ்வாறு உன் தகப்பனார் என்னைக் காப்பாற்றினார்.) (16)

எதிரிகளை மாய்ப்பவனே! ஸ்ரீராமனுக்கும் என்னால் உதவி செய்யப்பட வேண்டும். ஸ்ரீராமன், மகேந்திரன் போல் பராக்கிரமமுடையவர்; தருமத்தை அனுஷ்டிப்பவர்களுள் முதன்மையானவர்.' (17)

பேருள்ளம் கொண்ட மைநாகத்தினுடைய இந்தச் சொற்களைக் கேட்டதும், மேற்கொண்டு நான் செய்யவேண்டிய காரியங்களைக் கூறிப் புரிய வைத்து, மறுபடியும் என் செயலில் முனைப்படைந்தேன். (18)

தோற்றத்தால் பெருமலையான மைநாகம், அதே உருவத்துடன் சமுத்திரத்திற்குள் மறைந்திருந்தது. மனித உருக்கொண்டு வெளிப்போந்த அதனால், நான் (மேலே செல்வதற்கு) அனுமதிக்கப்பட்டேன். இனியும் நான் கடக்கவேண்டிய தொலைவை எண்ணிப் பார்த்து, மிகவும் வேகத்துடன் செல்லத் தொடங்கினேன். (19,20)

பிறகு, நான் நெடும்பொழுது வேகமாகப் போய்க் கொண்டிருந்தேன். ஆகாய வீதியில் வெகுவேகமாகச் சென்றபோது, நாகர்களின் தாயாரான சுரஸாதேவியைக் கண்டேன். (21)

நடு சமுத்திரத்தில் அவள் என்னிடம் கூறினாள்— 'வானரோத்தமனே! தேவர்களால் நீ எனக்கு உணவாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறாய். வெகுநாட்களாக இரைக்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்கும் எனக்கு, நீதான் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறாய் போலும்! ஆகவே, உன்னைச் சாப்பிடப் போகிறேன்!' இவ்வாறு சுரஸை சொன்னவுடன், கைகளைக் கூப்பிக் கொண்டு வணக்கத்துடன், முகம் வெளிற அவளிடம் இவ்வாறு கூறினேன்— 'நரோத்தமரான ஸ்ரீராமன், தசரதரின் குமாரர். எதிரிகளை வாட்டும் அவர், சகோதரரான லட்சுமணனுடனும், (மனைவியான) சீதையுடனும் தண்டகாரணயத்தில் தங்கியிருந்தார். அவருடைய (பத்தினியான) சீதை, கெடுமதி கொண்ட இராவணனால் அபகரிக்கப்பட்டார். (22-25)

தஸ்யா: ஸகாஸம் தூ₃தோஹம் க₃மிஷ்யே ராமஸாஸநாத் ।
கர்துமர்ஹஸி ராமஸ்ய ஸாஹாய்யம் விஷ்யே ஸதி ॥ (26)

அத₂வா மைதி₂லிம் த்₃ருஷ்ட்வா ராமம் சாக்லிஷ்டகாரிணம் ।
ஆக₃மிஷ்யாமி தே வக்த்ரம் ஸத்யம் ப்ரதிஸ்ருணோமி தே ॥ (27)

ஏவமுக்தா மயா ஸா து ஸுரஸா காமரூபிணீ ।
அப்₃ரவீந்நாதிவர்தேத கஸ்சிதே₃ஷ வரோ மம ॥ (28)

ஏவமுக்த: ஸுரஸயா த₃ஸயோஜநமாயத: ।
ததோஸ்த₄கு₃ணவிஸ்தாரோ ப₃பூ₄வாஹம் ஷ்ணேந து ॥ (29)

மத்ப்ரமாணாதி₄கம் சைவ வ்யாதி₃தம் து முக₂ம் தயா ।
தத்₃ருஷ்ட்வா வ்யாதி₃தம் சாஸ்யம் ஹ்ரஸ்வம் ஹ்யகரவம் வபு: ॥ (30)

தஸ்மிந் முஹூர்தே ச புந்ர்ப₃பூ₄வாங்குஷ்ட₂மாத்ரக: ।
அபி₄பத்யாஸு தத்₃வக்த்ரம் நிர்க₃தோஹம் தத: ஷ்ணாத் ॥ (31)

அப்₃ரவீத் ஸுரஸா தே₃வீ ஸ்வேந ரூபேண மாம் புந: ।
அர்த₂ஸித்த₃யை ஹரிஸ்ரேஷ்ட₂ க₃ச்ச₂ ஸௌம்ய யத₂ாஸுக₂ம் ॥ (32)

ஸமாநய ச வைதேஹீம் ராக₄வேண மஹாத்மநா ।
ஸுகீ₂ ப₄வ மஹாப₃ாஹோ ப்ரீதாஸ்மி தவ வாநர ॥ (33)

ததோஹம் ஸாது₄ ஸாத்₄வீதி ஸர்வபூ₄தை: ப்ரஸம்ஸித: ।
ததோந்தரிஷம் விபுலம் ப்லுதோஹம் க₃ருடோ₃ யத₂ா ॥ (34)

ச₂ாயா மே நிக்₃ருஹீதா ச ந ச பஸ்யாமி கிஞ்சந ।
ஸோஹம் விக்₃தவேக₃ஸ்து தி₃ஸோ த₃ஸ விலோகயந் ॥ (35)

ந கிஞ்சித்தத்ர பஸ்யாமி யேந மோபஹ்ருதா க₃தி: ।
ததோ மே புத்₃தி₄ருத்பந்நா கிம் நாம க₃மநே மம ॥ (36)

ஈத்₃ருஸோ விக்₄ந உத்பந்நோ ரூபம் யத்ர ந த்₃ருஸ்யதே ।
அதோப₄ாகே₃ந மே த்₃ருஷ்டி: ஸோசதா பாதிதா மயா ॥ (37)

ததோத்₃ராஷமஹம் பீ₄மாம் ராஷஸீம் ஸலிலேஸயாம் ।
ப்ரஹஸ்ய ச மஹாநாத₃முக்தோஹம் பீ₄மயா தயா ॥ (38)

அவஸ்தி₂தமஸம்ப்₄ராந்தமித₃ம் வாக்யமஸோப₄நம் ।
க்வாஸி க₃ந்தா மஹாகாய ஷ்₃தி₄தாயா மமேப்ஸித: ॥ (39)

பஷ: ப்ரீணய மே தே₃ஹம் சிரமாவாரவர்ஜிதம் ।
பூ₄ட₄மித்யேவ தாம் வாணீம் ப்ரத்யக்₃ருஹ்ணாமஹம் தத: ॥ (40)

ஸ்ரீராமனுடைய உத்தரவுப்படி, நான் அவரிடம் (சீதையிடம்) தூதனாகச் சென்று கொண்டிருக்கிறேன். ஸ்ரீராமனுடைய இந்தக் காரியத்தில் நீ உதவி செய்யவேண்டும். (26)

அல்லது, (என்னைச் சாப்பிட்டுத்தான் ஆகவேண்டும் என்றால்,) மைதிலியைப் பார்த்துவிட்டு, (அந்தச் செய்தியைப்) பிறரைத் துன்புறுத்தும் செயல்களைச் செய்யாத ஸ்ரீராமனிடம் கூறிவிட்டு, உன் வாயை வந்தடைவேன். இது சத்தியம்.' (27)

இவ்வாறு, நான் கூறியவுடன் இஷ்டம் போல் உருவம் எடுக்கக்கூடிய சுரஸை சொன்னாள்— 'என்னிடமிருந்து யாரும் தப்பிச் செல்ல முடியாது; இது எனக்குக் கிடைத்துள்ள வரம்.' (28)

இவ்வாறு சுரஸை கூறியதும், நான், நொடிப்பொழுதில் பத்து யோஜனை உயரமுள்ளவனாகவும், அதில் பாதி அகலம் கொண்டவனாகவும் என் உடலைப் பெருக்கிக் கொண்டேன். (29)

என் அளவைக் காட்டிலும் அதிகமாகத் தன் வாயை ஆக்கிக் கொண்டாள், சுரஸை. அகலமாய் பெருக்கிக் கொள்ளப்பட்ட அவளுடைய வாயைப் பார்த்ததும், என் உடலைச் சுருக்கிக் கொண்டேன். (30)

உடனேயே, ஒரு கட்டைவிரல் அளவுக்கு ஆகி, அவள் வாய்க்குள் புகுந்து, நொடிப்பொழுதில் வெளிப்பட்டேன். (31)

சுரஸாதேவி தன் சொந்த உருவத்தை ஏற்று, என்னிடம் மறுபடியும் கூறினாள்— 'வானரசிரேஷ்டனே! நற்குணங்கள் உடையவனே! உன் காரியம் கைகூடுவதாகுக. உன் விருப்பப்படி செல்வாயாக. (32)

மகாத்மாவான இராகவனுடன் மைதிலியைச் சேர்த்து வைப்பாய். பெருந்தோளனே! செளக்கியமாக இரு. உன்னிடம் நான் திருப்தி அடைந்திருக்கிறேன்.' (33)

அப்போது, 'வாழ்க! வாழ்க!' என்று எல்லாப் பிராணிகளாலும் கொண்டாடப்பட்ட நான், மறுபடியும் விசாலமான ஆகாயத்தில் கருடனைப் போல் பறக்கத் தொடங்கினேன். (34)

(கொஞ்ச நேரத்திற்குப் பின்,) என்னுடைய நிழல் (யாராலோ) பிடிக்கப்பட்டது (என்ற உணர்வு ஏற்பட்டது). ஆனால், யாரும் கண்ணில் தென்படவில்லை. வேகம் குறைக்கப்பட்ட நான், பத்துத்திக்குகளிலும் பார்த்தும், என் வேகத்தைத் தடை செய்தவரை அங்கே காணவில்லை. அப்போது, 'அட, இது என்ன? நான் போய்க் கொண்டே இருக்கும்போது, இப்படிப்பட்ட ஓர் இடையூறு ஏற்பட்டிருக்கிறதே? அதற்குக் காரணமானவரோ, கண்ணில் படவில்லையே?' என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டது. இவ்வாறு சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தபோதே, நான் பார்வையைக் கீழ்நோக்கிச் செலுத்தினேன். (35-37)

அப்போது, தண்ணீரில் படுத்துக் கொண்டிருந்த பேருருவம் கொண்ட ஒரு ராக்ஷஸியை நான் பார்த்தேன். பேருடல் படைத்த அவள், தைரியத்துடனும் பரபரப்பில்லாமலும் பெருங்குரலில் (இகழ்ச்சியாக) சிரித்தபடியும் அமங்களமான சொற்களைச் சொன்னாள்— 'பெரிய சரீரமுடையவனே! எங்கேயோ போய்க் கொண்டிருக்கும் நீ யார்? வெகுகாலமாகப் பசியோடிருக்கிறேன். உன் தேகத்தைக் கொடுத்து என்னைத் திருப்தி செய்.' அப்போது நான், 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று கூறி, அவள் வார்த்தையை ஏற்றுக் கொண்டேன். (38-40)

ஆஸ்யப்ரமாணாத்₃தி₄கம் தஸ்யா: காயமபூரயம் ।
தஸ்யாஸ்சாஸ்யம் மஹத்₃பீ₄மம் வர்த₄தே மம ப₄க்ஷணே ॥ (41)

ந ச மாம் ஸா து ப₃ப₃தே₄ மம வா நிக்ருதம் க்ருதம் ।
ததோஹம் விபுலம் ரூபம் ஸம்க்ஷிப்ய நிமிஷாந்தராத் ॥ (42)

தஸ்யா ஹ்ருத₃யமாத்₃ய ப்ரபதாமி நப₄:ஸ்த₂லம் ।
ஸா விஸ்ருஷ்ட ப₄ஜா பீ₄மா பபாத லவணாம்ப₄ஸி ॥ (43)

மயா பர்வதஸங்காஸா நிக்ருத்தஹ்ருத₃யா ஸதீ ।
ஸ்ருணோமி க₂க₃தாநாம் ச ஸித்₃த₄நாம் சாரணை: ஸஹ ॥ (44)

ராக்ஷஸீ ஸிம்ஹிகா பீ₄மா க்ஷிப்ரம் ஹநுமதா ஹதா ।
தாம் ஹத்வா புநரேவாஹம் க்ருத்யமாத்யயிகம் ஸ்மரந் ॥ (45)

கூத்வா சாஹம் மஹாத்₄வாநம் பஸ்யாமி நக₃மண்டிதம் ।
த₃க்ஷிணம் தீரமுத₃தே₄ர்லங்கா யத்ர ச ஸா புரீ ॥ (46)

அஸ்தம் தி₃நகரே யாதே ரக்ஷஸாம் நிலயம் புரம் ।
ப்ரவிஷ்டோஹமவிஜ்ஞாதோ ரக்ஷோபி₄ர்பீ₄மவிக்ரமை: ॥ (47)

தத்ர ப்ரவிஸதஸ்சாபி கல்பாந்தக₄நஸந்நிப₄ ।
அட்டஹாஸம் விமுஞ்சந்தீ நாரீ காப்யுத்தி₂தா புர: ॥ (48)

ஜிக்₄ாம்ஸந்தீம் ததஸ்தாம் து ஜ்வலத₃க்யநிஸிரோருஹாம் ।
ஸவ்யமுஷ்டிப்ரஹாரேண பராஜித்ய ஸுபை₄ரவாம் ॥ (49)

ப்ரதோஷகாலே ப்ரவிஸம் பீ₄தயாஹம் தயோதி₃த: ।
அஹம் லங்காபுரீ வீர நிர்ஜிதா விக்ரமேண தே ॥ (50)

யஸ்மாத்தஸ்மாத்₃விஜேதாஸி ஸர்வரக்ஷாம்ஸ்யஸேஷத: ।
தத்ராஹம் ஸர்வராத்ரம் து விசிந்வஞ்ஜநகாத்மஜாம் ॥ (51)

ராவணாந்த:புரக₃தோ ந சாபஸ்யம் ஸுமத்₄யமாம் ।
தத: ஸீதாமபஸ்யம்ஸ்து ராவணஸ்ய நிவேஸநே ॥ (52)

ஸோகஸாக₃ரமாஸாத்₃ய ந பாரமுபலக்ஷயே ।
ஸோசதா ச மயா த்₃ருஷ்டம் ப்ராகாரேண ஸமாவ்ருதம் ॥ (53)

காஞ்சநேந விக்ருஷ்டேந க்₃ருஹோபவநமுத்தமம் ।
ஸப்ராகாரமவப்லுத்ய பஸ்யாமி ப₃ஹுபாத₃பம் ॥ (54)

அஸோகவநிகாமத்₄யே ஸிம்ஸபாபாத₃போ மஹாந் ।
தமாருஹ்ய ச பஸ்யாமி காஞ்சநம் கத₃லீவநம் ॥ (55)

அவளுடைய வாயின் அளவைக் காட்டிலும் அதிகமாக என் உடலை வளர்த்துக் கொண்டேன். என்னை உண்பதற்காக அவளுடைய வாயும் மிகவும் பெரியதாக வளர்ந்தது. (41)

அவள் என்னைப் பற்றியும், என்னால் செய்யப்பட்ட மகத்தான செயல்கள் பற்றியும் அறிந்திருக்கவில்லை. அப்போது, நான் கண்மூடித் திறப்பதற்குள், என்னுடைய பெரிய உருவத்தைக் குறுக்கிக் கொண்டு, (அவள் வாயினுள் புகுந்து) அவளுடைய இருதயத்தைப் பிளந்து கொண்டு, ஆகாயவெளியில் தாவினேன். பெரிய உருவம் படைத்த அவள், கைகளை விரித்துக் கொண்டு கடலில் விழுந்தாள். (42,43)

மலை போன்ற அவள், இருதயம் பிளக்கப்பட்டு என்னால் வீழ்த்தப்பட்டதும், ஆகாயத்தில் சென்று கொண்டிருந்த சித்த-சாரணர்கள், 'பேருடல் கொண்ட ராக்ஷஸி ஸிம்ஹிகா, அனுமானால் எளிதாகக் கொல்லப்பட்டாள்' என்று பேசிக் கொண்டதைக் கேட்டேன்.

அவளைக் கொன்றுவிட்டு, அவசரமாகச் செய்யவேண்டிய காரியத்தை மறுபடியும் நினைவுபடுத்திக் கொண்டு, பெரிய வானவீதியில் சென்றேன். அப்போது, கடலின் தென்கரைக்கு அப்பால் இலங்கை நகரம் இருந்த மலைப்பிரதேசத்தைக் கண்டேன். (44-46)

சூரியன் மறைந்ததும், (பிரதோஷ காலத்தில்) பயங்கரமான பராக்கிரமமுடைய ராக்ஷஸர்களுக்குத் தெரியாமல், ராக்ஷஸர்களின் வாசஸ்தலமான நகருக்குள் புகுந்தேன். (47)

அங்கே உள்ளே நுழையும்போதே, பிரளயகால மேகத்தைப் போன்று கருத்த பெண்ணொருத்தி, அட்டகாசமாகச் சிரித்துக் கொண்டு முன்னே வந்து நின்றாள். (48)

நெருப்புக்கொழுந்து போல் செம்மை படர்ந்த கூந்தலைக் கொண்ட அவள், என்னைக் கொல்ல விரும்பினாள். அப்போது, பயங்கரமான அவளை, இடது கை முட்டியால் தாக்கித் தோற்கடித்தேன். பிரதோஷ வேளையில் நகருக்குள் புகுந்தேன். அப்போது அவள், 'வீரனே! நான்தான் இலங்காபுரியின் அதிதேவதை. உன்னுடைய பராக்கிரமத்தினால் நான் வெல்லப்பட்டதால், முற்றிலுமாக எல்லா ராக்ஷஸர்களையும் வென்றவனாக இருக்கிறாய்' என்று பயத்தோடு கூறினாள்.

அங்கே, இரவு முழுவதும் ஜனககுமாரியைத் தேடிப் பார்த்தேன். இராவணனுடைய அந்தப்புரத்திற்கும் சென்றேன். மெல்லிடையாளான சீதையைக் கண்டேனில்லை.

இராவணனுடைய இருப்பிடத்தில் சீதையைக் காணாததால் வருத்தக் கடலில் மூழ்கிய நான், கரையேறும் வழியைக் காணவில்லை.

இப்படி வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்தபோது பொன்னாலான மதிற்சுவர்களால் சூழப்பட்ட உத்தமமான நந்தவனம் காணப்பட்டது. அந்த மதிற்சுவரைத் தாண்டிக் குதித்ததும், மரங்கள் அடர்ந்து விளங்கிய பூங்காவைக் கண்டேன். (49-54)

அந்த அசோகவனத்தில், உயரமான சிம்சபா மரத்தில் ஏறி, சுவர்ணமயமான வாழைத் தோட்டத்தைப் பார்த்தேன். (55)

- அதூரே ஸிம்ஸபாவ்ருக்ஷாத் பஸ்யாமி வரவர்ணிநீம் ।
ஸ்யாமாம் கமலபத்ராசுக்ரமுபவாஸக்ருஸாநநாம் ॥ (56)
- ததேகவாஸ:ஸம்வீதாம் ரஜோத்வஸ்தஸிரோருஹாம் ।
ஸோகஸந்தாபதீநாங்கீம் ஸீதாம் பூர்த்ருஹிதே ஸ்தித்தாம் ॥ (57)
- ராசுஸீபி₄ர்விருபாபி₄: க்ருராபி₄ரபி₄ஸம்வ்ருதாம் ।
மாம்ஸஸோணிதப₄க்ஷாபி₄ர்வ்யாக்₄ரீபி₄ர்ஹரிணீமிவ ॥ (58)
- ஸா மயா ராசுஸீமத்₄யே தர்ஜ்யமாநா முஹூர்முஹு: ।
ஏகவேணீத₄ரா தீநா பூர்த்ருசிந்தாபராயணா ॥ (59)
- பூமிஸய்யா விவர்ணாங்கீ பத்மிநீவ ஹிமாக்₃மே ।
ராவணாத்விநிவ்ருத்தார்த₂ா மர்தவ்யக்ருதநிஸ்சயா ॥ (60)
- கத்ருசிந்ம்ருக்ஸாபூசு தூர்ணமாஸாதி₃தா மயா ।
தாம் த்ருஷ்ட்வா தாத்ருஸீம் நாரீம் ராமபத்நீம் யஸஸ்விநீம் ॥ (61)
- தத்ரைவ ஸிம்ஸபாவ்ருக்ஷே பஸ்யந்நஹமவஸ்தி₂த: ।
ததோ ஹலஹலாஸப்த₃ம் காஞ்சீநூபுரமிஸ்ரிதம் ॥ (62)
- ஸ்ருணோம்யதி₄கக்₃ம்பீரம் ராவணஸ்ய நிவேஸநே ।
ததோஹம் பரமோத்₃விக்₃ந: ஸ்வரூபம் ப்ரதிஸம்ஹரந் ॥ (63)
- அஹம் து ஸிம்ஸபாவ்ருக்ஷே பக்ஷீவ க்ஷுஹநே ஸ்தி₂த: ।
ததோ ராவணதூராஸ்ச ராவணஸ்ச மஹாபுல: ॥ (64)
- தம் தேஸம் ஸமநுப்ராப்தா யத்ர ஸீதாப₄வத் ஸ்தி₂தா ।
தத்₃த்ருஷ்ட்வாத் வராரோஹா ஸீதா ரக்ஷாக்₃ணேஸ்வரம் ॥ (65)
- ஸங்குச்யோரு ஸ்தநௌ பீநௌ பூஹுப்₄யாம் பரிரப்₄ய ச ।
வித்ரஸ்தாம் பரமோத்₃விக்₃நாம் வீக்ஷமாணாம் ததஸ்தத: ॥ (66)
- த்ராணம் கிஞ்சித்பஸ்யந்தீம் வேபமாநாம் தபஸ்விநீம் ।
தாமுவாச த்₃ஸக்₃ரீவ: ஸீதாம் பரமத்₃கி₂தாம் ॥ (67)
- அவாக்ஸிரா: ப்ரபதிதோ பூஹு மந்யஸ்வ ப₄மிநி ।
யதி₃ சேத்த்வம் து த்ர்பாந்மாம் நாபி₄நந்த்₃ஸி க்₃ர்விதே ॥ (68)
- த்வௌ மாஸாவந்தரம் ஸீதே பாஸ்யாமி ருதி₄ரம் தவ ।
ஏதச்ச்ருத்வா வசஸ்தஸ்ய ராவணஸ்ய தூராத்மந: ॥ (69)
- உவாச பரமக்ருத்₄தா ஸீதா வசநமுத்தமம் ।
ராசுஸாத்₄ம ராமஸ்ய பூர்யாமமிததேஜஸ: ॥ (70)
- இக்ஷ்வாகுக்ருலநாத்₂ஸ்ய ஸ்நுக்ஷாம் த்₃ஸரத்₂ஸ்ய ச ।
அவாச்யம் வத்₃தோ ஜிஹ்வா கத்₂ம் ந பதிதா தவ ॥ (71)

சிம்சபா மரத்திற்கு அருகில் உயர்குலப் பெண்ணொருத்தியைக் கண்டேன். கருத்திருப்பவர்; தாமரையிலைக் கண்ணுடையவர்; உபவாசத்தால் இளைத்திருப்பவர்; ஒரே ஆடை அணிந்தவர்; தூசிபடர்ந்த கூந்தல் உடையவர்; சோகத்தின் வெம்மையால் அங்கம் தளர்ந்தவர்; கணவருடைய நலனிலேயே ஊன்றியிருப்பவர் - இவ்விதமாக சீதையைக் கண்டேன். (56,57)

ரத்தமாமிசத்தையே உண்ணும் பெண்புலிகளால் சூழப்பட்ட பெண்மானைப் போல, விகாரமான முகமும், கொடூரமான குணமும் கொண்ட அரக்கிகளால் சீதை சூழப்பட்டிருப்பதைக் கண்டேன். (58)

அவர், அரக்கிகளால் அடிக்கடி மிரட்டப்பட்டார்; ஒற்றைப் பின்னலுடன் இருந்தார்; நலிந்து போயிருந்தார்; கணவனைப் பற்றியே நினைத்துக் கொண்டிருந்தார். (59)

தரைதான் படுக்கை; பனிக்காலம் வந்ததும் தாமரையின் அழகு குன்றுவதைப் போல, உடல் சோபை மங்கிப் போயிருந்தது; இராவணனிடம் மிகவும் வெறுப்புக் கொண்டிருந்தார்; உயிரை விடுவது என நிச்சயம் செய்திருந்தார். (60)

எப்படியோ, அந்த மான்விழியானை, நான் எளிதாகப் பார்த்துவிட்டேன். அப்படிப்பட்ட பெண்ணை அங்கே பார்த்ததும் 'இவர், ஸ்ரீராமனுடைய கீர்த்திமிக்க பத்தினிதான்' என்று தீர்மானித்து, அங்கே நடக்கக் கூடியவைகளைப் பார்ப்பதற்காக சிம்சபா மரத்திலேயே உட்கார்ந்திருந்தேன்.

அப்போது, இராவணனுடைய அரண்மனையிலிருந்து ஒட்டியாணம்-கொலுசுகளுடைய கம்பீரமான சப்தம் கலீர் கலீரெனக் கேட்டது.

உடனே, நான் மிகவும் கலவரமடைந்து, உருவத்தை மறைத்துக் கொண்டு, அந்த சிம்சபா மரத்தின் அடர்த்தியான கிளையில், ஒரு பறவையைப் போல மறைந்து கொண்டேன்.

அப்போது, மகாபலவானான இராவணனும், இராவணனுடைய மனைவிகளும் சீதை தங்கியிருந்த அந்த இடத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார்கள்.

உத்தமப் பெண்மணியான சீதை, ராக்ஷஸத் தலைவனைப் பார்த்ததும், தொடைகளை நெருக்கிக் கொண்டு, நிமிர்ந்த மார்பகங்களை இரு புஜங்களாலும் மறைத்துக் குறுக்கிக் கொண்டார்.

பயம் கொண்டு மிகவும் கவலையுடன் நாலாபுறமும் பார்வையைச் செலுத்தி, தன்னைக் காப்பாற்றுவார் எவரையும் காணாமல் நடுங்கிக் கொண்டிருந்த தவச்செல்வியும், மிகவும் துக்கத்திலிருந்தவருமான சீதையைப் பார்த்துக் கூறினான், இராவணன். (61-67)

நெடுஞ்சாண்கிடையாகக் காலில் விழுந்து, இராவணன் சொன்னான்— 'பெண்ணரசியே! பெரிய மனது வைக்க வேண்டும்! (என்று நயந்து கேட்டுக்கொண்ட பின்னரும், சீதை மனம் இரங்காததால் கோபம் கொண்டு) கர்வம் கொண்டவளே! அகந்தை காரணமாக, என் இஷ்டப்படி நீ நடக்காவிட்டால், சீதே! இரண்டு மாதங்களுக்குப் பின், நான் உன் ரத்தத்தைக் குடிப்பேன்.'

கெடுமதியாளான இராவணனுடைய சொற்களைக் கேட்டு மிகவும் கோபமடைந்த சீதை, (கற்பினில் எழுந்த உறுதியோடு) தக்கபடி பதில் கூறினார்— 'ராக்ஷஸர்களுள் இழிந்தவனே! வெல்ல முடியாத பராக்கிரமமுடைய ஸ்ரீராமனுடைய பத்தினியும், இக்ஷ்வாகுக்குல நாதரான தசரதருடைய மருமகளுமான என்னைப் பார்த்து, சொல்லத்தகாத வார்த்தைகளைப் பேசுகிற உன் நாக்கு இன்னும் அறுந்து விழவில்லையே? (68-71)

கிம்ஸ்வித்₃வீர்யம் தவாநார்ய யோ மாம் பு₄ர்துரஸந்நிதெ₄ள ।
அபஹ்ருத்யாக₃த: பாப தேநாத்₃ருஷ்டோ மஹாத்மநா ॥ (72)

ந த்வம் ராமஸ்ய ஸத்₃ருஸோ த₃ாஸ்யேப்யஸ்ய ந யுஜ்யஸே ।
அஜேய: ஸத்யவாதீ₃ ச ரணஸ்லாகீ₄ ச ராக₄வ: ॥ (73)

ஜாநக்யா பருஷம் வாக்யமேவமுக்தோ த₃ஸாநந: ।
ஜஜ்வால ஸஹஸா கோபாச்சிதாஸ்த₂ இவ பாவக: ॥ (74)

விவ்ருத்ய நயநே க்ருரே முஷ்டிமுத்யம்ய த₃க்ஷிணம் ।
மைதி₂லிம் ஹந்துமாரப்த₄: ஸ்த்ரீபி₄ர்ஹாஹாக்ருதம் தத₃ா ॥ (75)

ஸ்த்ரீணாம் மத்₄யாத் ஸமுத்பத்ய தஸ்ய பு₄ர்யா து₃ராத்மந: ।
வரா மந்தோத₃ரீ நாம தயா ஸ ப்ரதிஷேதி₄த: ॥ (76)

உக்தஸ்ச மது₄ராம் வாணீம் தயா ஸ மதுநார்தி₃த: ।
ஸீதயா தவ கிம் கார்யம் மஹேந்த்ரஸமவிக்ரம ॥ (77)

தே₃வக₃ந்த₄ர்வகந்யாபி₄ர்யக்ஷகந்யாபி₄ரேவ ச ।
ஸார்த₄ம் ப்ரபே₄ ரமஸ்வேஹ ஸீதயா கிம் கரிஷ்யஸி ॥ (78)

ததஸ்தாபி₄: ஸமேதாபி₄ர்நாரீபி₄: ஸ மஹாபு₃ல: ।
ப்ரஸாத்ய ஸஹஸா நீதோ பு₄வநம் ஸ்வம் நிஸாசர: ॥ (79)

யாதே தஸ்மிந் த₃ஸக்₃ரீவே ராக்ஷஸ்யோ விக்ருதாநநா: ।
ஸீதாம் நிர்புத்ஸயாமாஸுர்வாக்யை: க்ருரை: ஸுத₃ாருணை: ॥ (80)

த்ருணவத்₃பு₄ஷிதம் தாஸாம் க₃ணயாமாஸ ஜாநகீ ।
தர்ஜிதம் ச தத₃ா தாஸாம் ஸீதாம் ப்ராப்ய நிரர்த₂கம் ॥ (81)

வ்ருத₃ா க₃ர்ஜிதநிஸ்சேஷ்டா ராக்ஷஸ்ய: பிஸிதாஸநா: ।
ராவணாய ஸஸம்ஸுஸ்தா: ஸீதாவ்யவஸிதம் மஹத் ॥ (82)

ததஸ்தா: ஸஹிதா: ஸர்வா விஹதாஸா நிருத்யமா: ।
பரிக்ஷிப்ய ஸமந்தாத்தாம் நித்₃ராவஸமுபாகுதா: ॥ (83)

தாஸு சைவ ப்ரஸுப்தாஸு ஸீதா பு₄ர்த்ருஹிதே ரதா ।
விலப்ய கருணம் தீ₃நா ப்ரஸுஸோச ஸுது₃:கி₂தா ॥ (84)

இழிகுலத்தோனே! பாவியே! என் கணவர் இல்லாத நேரத்தில், மகாத்மாவான அவரால் பார்க்கப்படாத போது, என்னைத் திருடிக் கொண்டு வந்தாயே, அதுதான் உன் வீரமோ? (72)

நீ, ஸ்ரீராமனுக்குச் சமமானவன் அல்லன். ஏன், அவருக்கு ஊழியம் செய்யக்கூடத் தகுதியில்லாதவன். ஸ்ரீராகவன், வெல்ல முடியாதவர்; சத்தியம் பேசுகிறவர்; போரில் வல்லவர்.' (73)

கோபமாக ஜானகி கூறியச் சொற்களைக் கேட்ட இராவணன், சுடலையிலிருக்கும் நெருப்பைப் போல, உடனே கோபத்தால் கொழுந்து விட்டெரிந்தான். (74)

குருரமான கண்களை உருட்டி விழித்து, வலதுகை முட்டியை நீட்டிக் கொண்டு, மைதிலியைக் கால்வதற்கு (இராவணன்) முற்பட்டபோது, பெண்கள் எல்லோரும் (சகிக்க முடியாமல்) ஆகா, ஆகா என்று அலறினார்கள். (75)

அந்தக் கேடுகெட்டவனுடைய மனைவியும் உத்தமியுமான மண்டோதரி, பெண்கள் கூட்டத்திலிருந்து எழுந்து வந்தாள். அவளால் அவன் தடுக்கப்பட்டான். (ஸ்ரீ.22, சுலோ.39ல் 'தான்யமாலினி, இராவணனைக் கட்டித் தழுவி, சமாதானப்படுத்தி அழைத்துக் கொண்டு போனாள்' என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இங்கே, மண்டோதரி பெயர் காணப்படுகிறது. எனவே, இருவரும் இராவணனைச் சமாதானப்படுத்தினார்கள் என்று கொள்ளத்தகும்.) (76)

மன்மதக் கணைகளால் துன்பப்பட்டுக் கொண்டிருந்த அவனைப் பார்த்து, மண்டோதரி அன்பாகச் சொன்னாள்— 'மகேந்திரன் போன்ற பராக்கிரமம் படைத்தவரே! தங்களுக்கு சீதையால் என்ன பிரயோஜனம்? (77)

தேவ-கந்தர்வ-யக்ஷப் பெண்களுடனே கூடி மகிழுங்கள். பிரபோ! சீதையை வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?' (78)

பின்னர், மகாபலவானான அரக்கன், கூடவேயிருந்த அந்தப் பெண்களால் மகிழ்விக்கப்பெற்று, தன் இருப்பிடத்திற்குச் சட்டென்று அழைத்துச் செல்லப்பட்டான். (79)

இராவணன் அங்கிருந்து சென்றதும், விகாரமான முகம் கொண்ட ராக்ஷஸிகள் பயங்கரமானதும் குருரமானதுமான சொற்களால் சீதையை மிரட்டினார்கள். (80)

ஜானகி, அவர்கள் கூறியதைப் புல்லுக்குச் சமமாக நினைத்தார். அவர்கள் உருட்டல்-மிரட்டல் எல்லாம் சீதையிடம் பொருளற்றுப் போயின. (81)

பிணந்தின்னிகளான ராக்ஷஸிகளின் கர்ஜனைகள் எல்லாம் வீணாகப் போனதும், அவர்கள் (அவர் மனத்தைக் கலைப்பதற்கு வேறு எதுவும்) செய்வதறியாது, சீதையின் உறுதியான நிலையை, இராவணனிடம் தெரிவித்தார்கள். (82)

பின்னர், அவர்கள் எல்லோரும் நம்பிக்கை இழந்து, சோர்வடைந்து, அவரைச் சுற்றிலும் படுத்துக் கொண்டு உறங்கிப் போனார்கள். (83)

அவர்கள் தூங்கியதும், கணவரின் நலனில் மனங்கொண்ட சீதை, மிகவும் துக்கமடைந்து மனம் தளர்ந்து பரிதாபமாகப் புலம்பி நொந்து வருந்தினார். (84)

தாஸாம் மத்யாத் ஸமுத்தாய த்ரிஜடா வாக்யமப்யுரவீத் ।
ஆத்மாநம் கதாத் சக்ஷிப்ரம் ந ஸீதா விநஸிஷ்யதி ॥ (85)

ஐநகஸ்யாத்மஜா ஸாத்ஸீ ஸ்நுஷா த்யுஸரதஸ்ய ச ।
ஸ்வப்நோ ஹ்யத்ய மயா த்யுருஷ்டோ த்யுருணோ ரோமஹர்ஷண: ॥ (86)

ரக்ஷஸாம் ச விநாஸாய பர்துரஸ்யா ஜயாய ச ।
அலமஸ்மாந்பரித்ராதும் ராகவாத்யுராக்ஷஸீக்யணம் ॥ (87)

அபியாசாம வைதேஹீமேதத்தி மம ரோசதே ।
யஸ்யா ஹ்யேவம்வித: ஸ்வப்நோ த்யு:கிதாயா: ப்ரத்யுருஸ்யதே ॥ (88)

ஸா த்யு:கைர்விவிதைர்முக்தா ஸுகமாப்நோத்யநுத்தமம் ।
ப்ரணிபாதப்ரஸந்நா ஹி மைதி ஐநகாத்மஜா ॥
அலமேஷா பரித்ராதும் ரக்ஷஸ்யோ மஹதோ ப்யாத் ॥ (89)

தத: ஸா ஹீமீதீ பாலா பர்துர்விஜயஹர்ஷிதா ।
அவோசத்யதி தத்தத்யம் புவேயம் ஸரணம் ஹி வ: ॥ (90)

தாம் சாஹம் தாத்யுருஸீம் த்யுருஷ்ட்வா ஸீதாயா த்யுருணாம் த்யுஸாம் ।
சிந்தயாமாஸ விக்ராந்தோ ந ச மே நிர்வ்ருதம் மந: ॥ (91)

ஸம்பூஷணார்தம் ச மயா ஜாநக்யாஸ்சிந்திதோ விதி: ।
இஷ்வாகூணாம் ஹி வம்ஸஸ்து ததோ மம புரஸ்க்ருத: ॥ (92)

ஸ்ருத்வா து கதிதாம் வாசம் ராஜர்ஷிக்ஷணபூஜிதாம் ।
ப்ரத்யபூஷத மாம் தேஸீ பூஷ்பை: பிஹிதலோசநா ॥ (93)

கஸ்த்வம் கேந கதம் சேஹ ப்ராப்தோ வானரபுங்குவ ।
கா ச ராமேண தே ப்ரீதிஸ்தந்மே ஸம்ஸிதுமர்ஹஸி ॥ (94)

தஸ்யாஸ்தத்யவசநம் ஸ்ருத்வா ஹ்யஹமப்யப்யுரவம் வச: ।
தேஸி ராமஸ்ய பர்துஸ்தே ஸஹாயோ பீமவிக்ரம: ॥ (95)

ஸுகூரீவோ நாம விக்ராந்தோ வானரேந்த்ரோ மஹாபுல: ।
தஸ்ய மாம் வித்தி ப்ருத்யம் த்வம் ஹநுமந்தமிஹாக்யதம் ॥ (96)

பர்த்ராஹம் ப்ரேஷிதஸ்துப்யம் ராமேணாக்லிஷ்டகர்மணா ।
இதம் ச புருஷவ்யாக்ர: ஸ்ரீமாந் த்யுஸரதி: ஸ்வயம் ॥ (97)

அங்குலியமபிஜ்ஞாநமத்யாத்மப்யம் யஸஸ்விநி ।
ததிச்சாமி த்வயாஜ்ஞப்தம் தேஸி கிம் கரவாண்யஹம் ॥ (98)

அவர்கள் மத்தியிலிருந்து எழுந்த திரிசடை சொன்னாள்— 'வேண்டுமானால், உங்களையே சாப்பிட்டுக் கொள்ளுங்கள். ஜனகருடைய பெண்ணும், சீலம் மிகுந்தவரும், தசரதருடைய நாட்டுப்பெண்ணுமாகிய சீதை அழியப் போவதில்லை.

மயிர்க்கூச்சலை உண்டாக்கக்கூடிய பயங்கரமான கனவு, இப்போது என்னால் காணப்பட்டது. ராக்ஷஸர்களின் அழிவையும், இவருடைய கணவரின் வெற்றியையும் கண்டேன்.

ஆகவே, போதும் (நிறுத்துங்கள், உங்கள் மிரட்டல்களை). இராகவனிடமிருந்து ராக்ஷஸிகளைக் காப்பாற்றும்படி வைதேகியைப் பிரார்த்திப்போம். 'இதுதான் சரியானது' என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.

இப்போது மிகவும் துக்கத்தில் இருக்கும் இவர், விரைவில் எல்லாவிதத் துயரங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு, மேலான சுகங்களை அடையப் போகிறார் என்று சொப்பனத்தில் கண்டேன். ஜனகபுத்திரியான மைதிலி, அடைக்கலம் புகுந்தவர்களை மகிழ்ச்சியுடன் காப்பாற்றுவார். பேரச்சத்திலிருந்து அரக்கிகளைக் காப்பாற்றுவதற்கு இவரே போதும்.' (85-89)

அப்போது, நாணம் மிகுந்த நங்கையான அவர், கணவருக்கு வெற்றி கிடைக்கும் என்பதால் குதூகலமடைந்து, 'நீ சொன்னது உண்மையாக நடந்தால், நான் உங்களைக் காப்பாற்றுவேன்' என்றார். (90)

சீதை, இப்படிப்பட்ட பயங்கரமான நிலையில் இருப்பதைப் பார்த்ததும், எனக்கு ஏற்பட்ட மனவேகத்தைத் தெரியத்துடன் அடக்கிக் கொண்டேன். (91)

சீதையுடன் பேச்சைத் தொடங்குவதற்கு ஓர் உபாயம் தோன்றிற்று. இக்ஷ்வாகு வம்ச பரம்பரையை வாய்விட்டுப் புகழ்ந்துரைத்தேன். (92)

ராஜரிஷிக் கூட்டங்களால் மிக்க மதிப்புப் பெற்ற பரம்பரையைப் பற்றியதான என் வார்த்தைகளைக் கேட்டு, கண்ணீரால் மூடிய கண்களுடன் தேவி என்னிடம் பேசினார்— (93)

'வானரமே! யார், நீ? எவ்வாறு, எதற்காக இங்கு வந்தாய்? இராமனிடம் உனக்கு எவ்வாறு நட்பு உண்டாயிற்று? - என்பதைச் சொல்வாய்.' (94)

அவருடைய சொற்களைக் கேட்டதும், நானும் செய்தியைச் சொன்னேன். 'தேவி! தங்கள் கணவரான இராமனுக்கு, மகத்தான பராக்கிரமமும் பேராற்றலும் பொருந்திய வானரர் மன்னன் சக்ரீவன் என்பவர் நண்பர். அவருடைய பணியாளனாக இங்கே வந்திருக்கும் என்னை, அனுமான் என்று அறிந்துகொள்க. (95,96)

தங்கள் கணவரும், பிறருக்கு நலன் தரும் செய்கைகளைச் செய்பவருமான ஸ்ரீராமனால் தங்களிடம் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறேன். கீர்த்தி வாய்ந்தவரே! ஆண்சிங்கமும் நற்பேறுகள் நிறைந்தவரும் தசரத குமாரருமான அவர், தானே, இந்தக் கணையாழியைத் தங்களுக்கு ஓர் அடையாளத்திற்காகக் கொடுத்தார். ஆகவே, தேவி! தங்கள் உத்தரவுக்குக் காத்திருக்கிறேன். நான் என்ன செய்யட்டும்? (97,98)

- ராமலக்ஷ்மணயோ: பார்ஸ்வம் நயாமி த்வாம் கிமுத்தரம் ।
ஏதச்ச்ருத்வா விதித்வா ச ஸீதா ஜநகநந்திநீ ॥ (99)
- ஆஹ ராவணமுத்ஸாத்ய ராக₄வோ மாம் நயத்விதி ।
ப்ரணமய ஸிரஸா தே₃வீமஹமார்யாமநிந்தி₃தாம் ॥ (100)
- ராக₄வஸ்ய மநோஹ்லாத₃மபி₄ஜ்ஞாநமயாசிஷம் ।
அத₂ மாமப்₃ரவீத் ஸீதா க்₃ருஹ்யதாமயமுத்தம: ॥ (101)
- மணிர்யேந மஹாப₃ாஹ₁ ராமஸ்த்வாம் ப₃ஹு மந்யதே ।
இத்யுக்த்வா து வராரோஹா மணிப்ரவரமத்₃பு₄தம் ॥ (102)
- ப்ராயச்ச₂த் பரமோத்₃விக்₃நா வாசா மாம் ஸந்தி₃தே₃ஸ ஹ ।
ததஸ்தஸ்யை ப்ரணமயாஹம் ராஜபுத்ரைய ஸமாஹித: ॥ (103)
- ப்ரத₃க்ஷிணம் பரிக்ராமந்நிஹாப்₄யுத்₃க₃தமாநஸ: ।
உத்தரம் புநரேவேத்₃ம் நிஸ்சித்ய மநஸா தயா ॥ (104)
- ஹநுமந் மம வ்ருத்தாந்தம் வக்துமர்ஹஸி ராக₄வே ।
யத₂ா ஸ்ருத்வைவ ந சிராத்தாவுபெ₄ள ராமலக்ஷ்மணௌ ॥ (105)
- ஸுக்₃ரீவஸஹிதௌ வீராவுபேயாதாம் தத₂ா குரு ।
யத்யந்யத₂ா ப₄வேதே₃தத்₃த்₃வௌ மாஸௌ ஜீவிதம் மம ॥ (106)
- ந மாம் த்₃ரக்ஷயதி காகுத்ஸ்தே₂ா ம்ரியே ஸாஹமநாத₂வத் ।
தச்ச்ருத்வா கருணம் வாக்யம் க்ரோதே₄ா மாமப்₄யவர்த்த ॥ (107)
- உத்தரம் ச மயா த்₃ருஷ்டம் கார்யஸேஷமநந்தரம் ।
ததோவர்த்த₂ மே காயஸ்தத₃ா பர்வதஸந்நிப₄: ॥ (108)
- யுத்₃த₄காங்ஷீ வநம் தச்ச விநாஸயிதுமாரபே₄ ।
தத்₃ப₄க்₃நம் வநஷண்ட₃ம் து ப்₄ராந்தத்ரஸ்தம்ருக₃த்₃விஜம் ॥
ப்ரதிபுத்₃த₄ா நிரீக்ஷந்தே ராக்ஷஸ்யோ விக்ருதாநநா: ॥ (109)
- மாம் ச த்₃ருஷ்டவா வநே தஸ்மிந் ஸமாக₃ம்ய ததஸ்தத: ।
தா: ஸமப்₄யாக்₃தா: க்ஷிப்ரம் ராவணாயாசக்ஷிரே ॥ (110)
- ராஜந் வநமித்₃ம் து₃ர்க₃ம் தவ ப₄க்₃நம் து₃ராத்மநா ।
வாநரேண ஹ்யவிஜ்ஞாய தவ வீர்யம் மஹாப₃ுல ॥ (111)
- து₃ர்புத்₃தே₄ஸ்தஸ்ய ராஜேந்த்₃ர தவ விப்ரியகாரிண: ।
வத₄மாஜ்ஞாபய க்ஷிப்ரம் யத₂ாஸௌ விலயம் வ்ரஜேத் ॥ (112)
- தச்ச்ருத்வா ராக்ஷஸேந்த்₃ரேண விஸ்ருஷ்டா ப்₄ருஸது₃ர்ஜயா: ।
ராக்ஷஸா: கிங்கரா நாம ராவணஸ்ய மநோ₃நுக₃ா: ॥ (113)

இராம-லட்சுமணர்களிடம் தங்களைக் கொண்டு போய்விட்டுமா?' இதைக் கேட்ட சீதை, என்னைப் பற்றி முழுமையாக அறிந்தவராய், 'இராவணனைக் கொண்டு ஸ்ரீராகவன் என்னை அழைத்துச் செல்லட்டும்' என்று கூறினார்.

உத்தமப் பெண்மணியும் குற்றமற்றவருமான அவரைத் தலையால் வணங்கி, ஸ்ரீராகவனுக்கு மனச்சந்துஷ்டியைக் கொடுக்கக்கூடிய ஓர் அடையாளம் தரும்படி வேண்டிக் கொண்டேன்.

உடனே, சீதாப்பிராட்டி, 'இந்த உத்தமமான சூடாமணியைப் பெற்றுக்கொள். இதைக் கண்டதும், தோள்வலிமை பெற்ற ஸ்ரீராமன் உன்னை மிகவும் பாராட்டுவார்' என்று கூறி, அற்புதமான மணியைக் கொடுத்தார். மிக்கவலையடைந்த அவர், சொற்களாலும் என்னிடம் செய்திகளைக் கூறினார்.

பிறகு, வந்த காரியத்தில் வெற்றி பெற்றுவிட்ட நான், அந்த அரசகுமாரியை நமஸ்கரித்து வலம் வந்தேன். திரும்பி வருவதைப் பற்றி சிந்தித்துக் கொண்டிருந்த என்னைப் பார்த்து, அவர் தன் மனத்திற்குள் ஆராய்ந்து, ஆலோசித்து மறுபடியும் கூறினார்— (99-104)

'அனுமானே! என் விருத்தாந்தத்தை ஸ்ரீராகவனிடம் தெரிவிப்பாய். அதைக் கேட்டதும், விரைவில் இராம-லட்சுமணர்களும் சகீர்வனும் இங்கே வரும்படியான விதமாக நீ கூறவேண்டும். அப்படி நடக்காவிட்டால், இரண்டு மாதம் மட்டுமே நான் உயிரோடு இருப்பேன். (105,106)

காகுத்தன் என்னைப் பார்க்க முடியாது; அநாதையைப் போல் மரிப்பேன்' (என்று) மனத்துயரோடு சொல்லப்பட்ட அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டதும், (இராவணனிடம்) எனக்குக் கோபம் உண்டாயிற்று. (107)

அடுத்தபடியாகச் செய்யவேண்டிய காரியங்கள் இருப்பதைப் பார்த்தேன். உடனே, என்னுடைய உடல் மலைபோல் வளர்ந்தது. (108)

யுத்தத்தை விரும்பிய நான், அந்த வனத்தை அழிக்க ஆரம்பித்தேன். அந்த வனம் நாசம் செய்யப்பட்டதையும், மனம் தடுமாறி பயந்து ஓடும் விலங்குகளையும், விகாரமான முகங்கொண்ட ராக்ஷஸிகள் உறக்கத்திலிருந்து விழித்துக் கொண்டு பார்த்தார்கள். (109)

அந்த அசோகவனத்தில் என்னையும் பார்த்துவிட்டு, அவர்கள் ஆங்காங்கே கூடிப்பேசி, கூட்டமாக ஓடிச்சென்று இராவணனிடம் கூறினார்கள்— (110)

'மன்னா! மகாபலம் பொருந்திய தங்களைப் பற்றி அறியாத கெடுமதியாளனான வானரனால், பிறரால் நெருங்க முடியாத தங்களுடைய வனம் அழிக்கப்பட்டது. (111)

தங்களுக்குப் பிடிக்காத காரியத்தைச் செய்துள்ள அது நாசத்தை அடைய வேண்டும், துர்புத்தியுடைய அதற்குக் கொலைத் தண்டனையை வழங்குங்கள். அப்படிச் செய்தால்தான் அது, இனி இல்லாமற்போகும்.' (அது உயிரோடு இருக்கும்வரை நம்மைத் துன்புறுத்திக் கொண்டே இருக்கும் - என்றபடி.) (112)

அதைக் கேட்டதும் வெல்ல முடியாதவர்களும், 'கிங்கரர்' என்று பெயர் பெற்றவர்களும், இராவணனுடைய விருப்பத்திற்கிணங்க நடப்பவர்களுமான ராக்ஷஸர்கள், இராவணனால் ஏவி விடப்பட்டார்கள். (113)

- தேஷாமஸீதிஸாஹஸ்ரம் ஸௌலமுத்யக்ரபாணிநாம் ।
மயா தஸ்மிந் வநோத்யதேஸே பரிகேகாண நிஷிதிதம் ॥ (114)
- தேஷாம் து ஹதஸேஷா யே தே கத்வா லகுவிக்கிரமா: ।
நிறதம் ச மஹத் ஸைந்யம் ராவணாயாசசக்ஷிரே ॥ (115)
- ததோ மே புத்திரூத்பந்நா சைத்யப்ராஸாத்யமாக்கிரமம் ॥ (116)
- தத்ரஸ்தாந் ராஷஸாந் ஹத்வா ஸதம் ஸ்தம்பேந வை புந: ।
லலாமபூதோ லங்காயா: ஸ ச வித்வம்ஸிதோ மயா ॥ (117)
- தத: ப்ரஹஸ்தஸ்ய ஸுதம் ஜம்புமாலிநமாதிரிஸத் ।
ராஷஸைஸ்ப்ரஹுபி: ஸார்த்யம் கேகாரூபைர்ப்யாநகை: ॥ (118)
- தமஹம் பூலஸம்பந்நம் ராஷஸம் ரணகோவிதம் ।
பரிகேகாணாதிகேகாரேண ஸுத்யாமி ஸஹாநுக்யம் ॥ (119)
- தச்ச்ருத்வா ராஷஸேந்த்ரஸ்து மந்த்ரிபுத்ராந் மஹாபூலாந் ।
பத்ராதிபூலஸம்பந்நாந் ப்ரேஷயாமாஸ ராவண: ॥ (120)
- பரிகேகாணைவ தாந் ஸர்வாந்நயாமி யமஸாத்யநம் ।
மந்த்ரிபுத்ராந் ஹதாஞ்ஸ்ருத்வா ஸமரே லகுவிக்கிரமாந் ॥ (121)
- பஞ்ச ஸேநாக்ரக்யாஞ்ஸூரிராந் ப்ரேஷயாமாஸ ராவண: ।
தாநஹம் ஸஹஸைந்யாந் வை ஸர்வாநேவாப்யஸுத்யம் ॥ (122)
- தத: புநர்த்யுக்ரீவ: புத்ரமக்ஷம் மஹாபூலம் ।
பூஹுபீ ராஷஸை: ஸார்த்யம் ப்ரேஷயாமாஸ ராவண: ॥ (123)
- தம் து மந்தேத்யாதிரிபுத்ரம் குமாரம் ரணபண்டிதம் ।
ஸஹஸா க்யம் ஸமுத்க்ராந்தம் பாத்யோஸ்ச க்ருஹீதவாந் ॥ (124)
- தமாஸீநம் ஸதகுணம் ப்ராமயித்வா வ்யபேஷயம் ।
தமக்ஷமாக்யதம் பூக்யநம் நிஸம்ய ஸ த்யூஸாநந: ॥ (125)
- தத இந்த்ரஜிதம் நாம த்விதீயம் ராவண: ஸுதம் ।
வ்யாதிதேஸ ஸுஸம்க்ருத்தேயா பூலிநம் யுத்தத்யூர்மத்யம் ॥ (126)
- தச்சாப்யஹம் பூலம் ஸர்வம் தம் ச ராஷஸபுங்க்யவம் ।
நஷ்டௌஜஸம் ரணே க்ருத்வா பரம் ஹர்ஷமுபாக்யம் ॥ (127)
- மஹதா ஹி மஹாபூஹ: ப்ரத்யயேந மஹாபூல: ।
ப்ரேஷிதோ ராவணேநைவ ஸஹ வீரேர்தேதாத்கடை: ॥ (128)
- ஸோ஽விஷஹ்யம் ஹி மாம் புத்த்வா ஸ்வஸைந்யம் சாவமர்திதம் ।
ப்ராஹ்மேணாஸ்த்ரேண ஸ து மாம் ப்ராப்யநாச்சாதிவேகித: ॥ (129)

சூலம்-சம்மட்டிகளைக் கைகளில் தாங்கிக் கொண்டு வந்த எண்பதினாயிரம் பேர்கள், அந்த வனப்பிரதேசத்தில் என்னால் இரும்பு உலக்கையினால் மாய்க்கப்பட்டார்கள். (114)

அவர்களில் சிலர், உயிர் பிழைத்து, ஓடிச்சென்று, பெரிய சேனை அழிக்கப்பட்டதென்று இராவணனிடம் கூறினார்கள். (115)

அந்த நேரத்தில், எனக்கு ஒரு யோசனை தோன்றிற்று. உடனே, அங்கிருந்த ஒரு பெரிய தேவாலயத்தில் ஏறினேன். (116)

அங்கிருந்த நூற்றுக்கணக்கான அரக்கர்களை ஒரு தூணினால் அடித்துக் கொன்றேன். இலங்கையின் பெருமைக்குக் காரணமாயிருந்த அந்தக் கட்டடமும் என்னால் தகர்க்கப்பட்டது. (117)

பிறகு இராவணன், பிரஹஸ்த புத்திரனான ஜம்புமாலிக்கு உத்தரவிட்டான். பயங்கரமான தோற்றமுடைய, கொடுமை வாய்ந்த அநேக ராக்ஷஸர்களோடு வந்த பலம்மிக்கவனும் யுத்த தந்திரம் அறிந்தவனுமான அவனையும், அத்தனை சேனைகளையும் ஒரு பயங்கரமான இரும்புத்தடியால் அடித்துக் கொன்றேன். (118,119)

அதைத் தெரிந்து கொண்டதும் அரக்க மன்னனான இராவணன், மகாபலசாலிகளான மந்திரி குமார்களை ஏராளமான காலாட்படை முதலிய சேனைகளுடன் அனுப்பி வைத்தான். (120)

இரும்புத்தடியால் அடித்தே அவர்கள் எல்லோரையும், யமன் வீட்டிற்கு அனுப்பி வைத்தேன். 'மிகுந்த பராக்கிரமமுடைய மந்திரி குமார்கள் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டார்கள்' என்பதைக் கேட்டு, சூரர்களான ஐந்து சேனாபதிகளை, இராவணன் அனுப்பினான். அவர்கள் எல்லோரையும் படையுடன்கூட வெட்டி வீழ்த்தினேன். (121,122)

பின்னர், மறுபடியும் மகாபலம் பொருந்திய அக்ஷகுமாரனை, அநேக ராக்ஷஸ வீரர்களோடுகூட இராவணன் அனுப்பி வைத்தான். (123)

மண்டோதரி மைந்தனும் இளைஞனும் போர்க்கலை வல்லவனுமான அவன், திடீரென்று ஆகாயத்தில் பாயவே, அவன் கால்களைப் பிடித்து நூற்றுக்கணக்கான தடவைகள் சுழற்றி வீசினேன். வந்த 'அக்ஷனும் மாண்டான்' என்பதைக் கேட்ட இராவணன், மிகவும் கோபம் கொண்டு, பலம் வாய்ந்தவனும், போரில் வெல்ல முடியாதவனும், இந்திரஜித் என்னும் பெயர் கொண்டவனுமான இரண்டாவது குமாரனுக்கு ஆணையிட்டான். (124-126)

சிறந்த ராக்ஷஸனான அவனையும், அவனுடைய படை வீரர்கள் எல்லோரையும், யுத்தத்தில் முறியடித்து, பெரும் மகிழ்ச்சியை அடைந்தேன். (127)

மகாபலம் பொருந்தியவனும் தோள்வலிமை கொண்டவனுமான அவன், மதங்கொண்ட வீரர்களுடன் மிகுந்த நம்பிக்கையுடன் இராவணனாலே அனுப்பப்பட்டிருந்தும், எவ்வளவோ முயற்சிகள் செய்தும், 'நான் அடக்கப்பட முடியாதவன்' என்பதையும், தன்னுடைய படை சிதறடிக்கப்பட்டிருப்பதையும் புரிந்து கொண்டு, உடனே, பிறும்மாஸ்திரத்தினால் என்னைக் கட்டிப் போட்டான். (128,129)

ரஜ்ஜுபி₄ஸ்சாபி₄புத்₄நந்தி ததோ மாம் தத்ர ராஷஸா: ।
 ராவணஸ்ய ஸமீபம் ச க்ருஹீத்வா மாமுபாநயந் ॥ (130)

த்ருஷ்ட்வா ஸம்பாஷிதஸ்சாஹம் ராவணேந து₃ராத்மநா ।
 ப்ருஷ்டஸ்ச லங்காகு₃மநம் ராஷஸாநாம் ச தம் வத₄ம் ॥ (131)

தத்ஸர்வம் ச மயா தத்ர ஸீதார்த₂மிதி ஜல்பிதம் ।
 தஸ்யாஸ்து த்₃ர்ஸநாகாங்ஷீ ப்ராப்தஸ்த்வத்₃புவநம் விபே₄ ॥ (132)

மாருதஸ்யௌரஸ: புத்ரோ வாநரோ ஹநுமாநஹம் ।
 ராமது₃தம் ச மாம் வித்₃தி₄ ஸுக்₃ரீவஸசிவம் கபிம் ॥ (133)

ஸோஹம் தெ₃ளத்யேந ராமஸ்ய த்வத்ஸகாஸமிஹாகு₃த: ।
 ஸுக்₃ரீவஸ்ச மஹாதேஜா: ஸ த்வாம் குஸலமப்₃ரவீத் ॥ (134)

த₄ர்மார்த₂காமஸஹிதம் ஹிதம் பத்₂யமுவாச ச ।
 வஸதோ ரு₃ஸ்யமுகே மே பர்வதே விபுலத்₃ருமே ॥ (135)

ராகு₄வோ ரணவிக்ராந்தோ மித்ரத்வம் ஸமுபாகு₃த: ।
 தேந மே கதி₂தம் ராஜந் பு₄ர்யா மே ரஷஸா ஹ்ருதா ॥ (136)

தத்ர ஸாஹாய்யமஸ்மாகம் கார்யம் ஸர்வாத்மநா த்வயா ।
 மயா ச கதி₂தம் தஸ்மை வாலிநஸ்ச வத₄ம் ப்ரதி ॥ (137)

தத்ர ஸாஹாய்யஹேதோர்மே ஸமயம் கர்துமர்ஹஸி ।
 வாலிநா ஹ்ருதராஜ்யேந ஸுக்₃ரீவேண ஸஹ ப்ரபு₄: ॥ (138)

சக்ரோக்₃நிஸாஷிகம் ஸக்₂யம் ராகு₄வ: ஸஹலக்ஷ்மண: ।
 தேந வாலிநமுத்பா₃ட்ய ஸரேணைகேந ஸம்யுகே₃ ॥ (139)

வாநராணாம் மஹாராஜ: க்ருத: ஸ ப்லவதாம் ப்ரபு₄: ।
 தஸ்ய ஸாஹாய்யமஸ்மாபி₄: கார்யம் ஸர்வாத்மநா த்விஹ ॥ (140)

தேந ப்ரஸ்த₂ாபிதஸ்துப்₃யம் ஸமீபமிஹ த₄ர்மத: ।
 ஷிப்ரமாநீயதாம் ஸீதா தீ₃யதாம் ராகு₄வாய ச ॥ (141)

யாவந்ந ஹரயோ வீரா வித₄மந்தி பு₃லம் தவ ।
 வாநராணாம் ப்ரபு₄ாவோ ஹி ந கேந விதி₃த: புரா ॥ (142)

தேவதாநாம் ஸகாஸம் ச யே க₃ச்சுந்தி நிமந்த்ரிதா: ।
 இதி வாநரராஜஸ்த்வாமாஹேத்யபி₃ஹிதோ மயா ॥ (143)

பிறகு, அங்கேயிருந்த அரக்கர்கள் சாதாரணக் கயிறுகளால் என்னைக் கட்டி, இராவணனிடம் இழுத்துக் கொண்டு போனார்கள். (130)

கெடுமதியாளனான இராவணனைப் பார்த்தேன்; அவனுடன் பேசினேன். 'இலங்கைக்கு வந்ததன் நோக்கம் என்ன?' என்றும், 'ராக்ஷஸர்களைக் கொன்றது ஏன்?' என்றும் என்னைக் கேட்டான். (131)

'நான் செய்தவை எல்லாமே சீதையின் பொருட்டுத்தான்' என்று சொன்னேன்.

'மன்னா! அவரைக் காண்பதற்காகவே உங்கள் அரண்மனைக்கு வந்தேன். வாயுதேவனின் சொந்தக் குமாரனான வானரன் அனுமான், நான். ஸ்ரீராமதூதனாகிய நான், வானர மன்னன் சக்ரீவனின் அமைச்சன். (132,133)

ஸ்ரீராமனுடைய தூதனாக உங்களிடம் வந்திருக்கிறேன். மகாபலசாலியான சக்ரீவன் உங்கள் சேஷமலாபம் பற்றி விசாரிக்கச் சொன்னார். (134)

தருமார்த்த காமங்களோடு கூடியதும், நன்மையைத் தரவல்லதும், நியாயமானதுமான (பின்வரும்) செய்தியைச் சொல்லி அனுப்பியிருக்கிறார்.

மரங்கள் அடர்ந்த ரிசியமுகபர்வதத்தில் நான் வசித்துக் கொண்டிருந்தபோது, யுத்த பராக்கிரமமுடைய இராகவனுடன் நட்பு ஏற்பட்டது. அப்போது அவர், 'அரசே! என்னுடைய மனைவி ராக்ஷஸனால் கவர்ந்து செல்லப்பட்டாள். அவளைத் தேடிக் கண்டுபிடிக்கும் விஷயத்தில், எல்லா உதவிகளையும் நீ எங்களுக்குச் செய்யவேண்டும்' என்று கூறினார்.

'நீங்கள் வாலியை வதம் செய்து உதவுவதாக ஓர் உடன்படிக்கை எனக்குச் செய்து கொடுக்க வேண்டும்' என்றும் சொன்னேன். (இத்துடன் சக்ரீவனின் செய்தி முடிகிறது. அனுமானின் பேச்சு தொடர்கிறது.)

பிரபு ஸ்ரீராமன், லட்சுமணன் உடனிருக்க, வாலியினால் அரசு பறிக்கப்பட்ட சக்ரீவனுடன் அக்னிசாட்சியாக நட்புச் செய்து கொண்டார்.

யுத்தத்தில், வாலியை ஒரே பாணத்தால் வீழ்த்திய அவரால் (இராமபிரானால்), வானரர்களின் தலைவரான அவர் (சக்ரீவன்) மாமன்னனாக ஆக்கப்பட்டார். எனவே, இப்போது அவருக்கு எல்லாவிதத்திலும் உதவி செய்வது என்பது எங்கள் கடமை. (135-140)

அறநூல்களின் விதிகளுக்கிணங்க, அவரால் தூதனாக அனுப்பப்பட்டு, உங்களிடம் வந்திருக்கிறேன்.

'வீரர்களான வானரர்கள் உங்களுடைய சேனையைக் கலக்குவதற்கு முன்பாக, இப்போதே சீதையைக் கொண்டுபோய் இராகவனிடம் ஒப்படைத்துவிடுங்கள்.

தேவர்களால் அழைக்கப்பட்டு, (அவர்களுக்கு யுத்தத்தில் உதவி செய்வதற்காக,) அங்கே பண்டைய காலத்திலிருந்து சென்று வரும் வானரர்களின் வீரம் பற்றி யாருக்குத்தான் தெரியாது?' என்று, வானர மன்னர் உங்களுக்குக் கூறினார் – என்று நான் சொன்னேன். (141-143)

- மாமைசுஷத தத: க்ருத்த₄ஸ்சக்ஷுஷா ப்ரத₃ஹந்நிவ ।
தேந வத்₄யோஹமாஜ்ஞப்தோ ரக்ஷஸா ரௌத்ரகர்மணா ॥ (144)
- மத்ப்ரப₄வமவிஜ்ஞாய ராவணேந து₃ராத்மநா ।
ததோ விபீ₄ஷணோ நாம தஸ்ய ப்₄ராதா மஹாமதி: ॥ (145)
- தேந ராக்ஷஸராஜோஸௌ யாசிதோ மம காரணாத் ।
நைவம் ராக்ஷஸஸார்த்ர₃ல த்யஜ்யதாமேஷ நிஸ்சய: ॥ (146)
- ராஜஸாஸ்த்ரவ்யபேதோ ஹி மார்க₃: ஸம்ஸேவ்யதே த்வயா ।
தூ₃தவத்₄யா ந த்₃ருஷ்டா ஹி ராஜஸாஸ்த்ரேஷு ராக்ஷஸ ॥ (147)
- தூ₃தேந வேதி₃தவ்யம் ச யத₂ார்த₂ம் ஹிதவாதி₃நா ।
ஸுமஹத்யபராதே₄பி தூ₃தஸ்யாதுலவிக்ரம ॥ (148)
- விருபகரணம் த்₃ருஷ்டம் ந வதே₄ஸ்தீஹ ஸாஸ்த்ரத: ।
விபீ₄ஷணேநைவமுக்தோ ராவண: ஸந்தி₃தே₃ஸ தாந் ॥ (149)
- ராக்ஷஸாநேததே₃வாஸ்ய லாங்க்₃லம் த₃ஹ்யதாமிதி ।
ததஸ்தஸ்ய வச: ஸ்ருத்வா மம புச்ச₂ம் ஸமந்தத: ॥ (150)
- வேஷ்டிதம் ஸணவல்கைஸ்ச ஜீர்ணை: கார்பாஸஜை: படை: ।
ராக்ஷஸா: ஸித்த₄ஸந்நாஹாஸ்ததஸ்தே சண்ட₃விக்ரமா: ॥ (151)
- தத₃ாத₃ஹந்த மே புச்ச₂ம் நிக்₄நந்த: காஷ்ட₂முஷ்டிபி₄: ।
புத்த₄ஸ்ய ப₃ஹுபி₄: பாஸார்யந்த்ரிதஸ்ய ச ராக்ஷஸை: ॥ (152)
- ந மே பீ₃டா ப₄வேத் காசித்தி₃த்₃ருக்ஷோர்நக₃ரீம் தி₃வா ।
ததஸ்தே ராக்ஷஸா: ஸூ₃ரா ப₃த்த₄ம் மாமக்₃நிஸம்வ்ருதம் ॥ (153)
- அகே₄ஷயந் ராஜமார்கே₃ நக₃ரத்₃வாரமாக₃தா: ।
ததோஹம் ஸுமஹத்₃ருபம் ஸம்க்ஷிப்ய புநராத்மந: ॥ (154)
- விமோசயித்வா தம் ப₃ந்த₄ம் ப்ரக்ருதிஸ்த₂: ஸ்தி₂த: புந: ।
ஆயஸம் பரி₄க₄ம் க்₃ருஹ்ய தாநி ரக்ஷாம்ஸ்யஸூ₃த்யம் ॥ (155)
- ததஸ்தந்நக₃ரத்₃வாரம் வேகே₃நாப்லுதவாநஹம் ।
புச்சே₂ந ச ப்ரதீ₃ப்தேந தாம் புரீம் ஸாட்டகே₃புராம் ॥ (156)
- த₃ஹாம்யஹமஸம்ப்₄ராந்தோ யுக₃ாந்தாக்₃நிரிவ ப்ரஜா: ।
விநஷ்டா ஜாநகீ வ்யக்தம் ந ஹ்யத₃க்₃த₄: ப்ரத்₃ருஸ்யதே ॥ (157)
- லங்காயாம் கஸ்சிதுத்₃தே₃ஸ: ஸர்வா ப₄ஸ்மீக்ருதா புரீ ।
த₃ஹதா ச மயா லங்காம் த₃க்₃த₄ா ஸீதா ந ஸம்ஸய: ॥ (158)

கோபம் பொங்கும் விழிகளால், என்னை எரித்துவிடுபவன் போலப் பார்த்தான். குருரமான செயல்கள் செய்பவனும் என் அபூர்வ சக்திகளை அறியாதவனுமான இராவணன், என்னைக் கொலை செய்யும்படி உத்தரவிட்டான்.

அப்போது, அவனுடைய சகோதரர் நன்மதியாளர் விபீஷணர், எனக்காகப் பரிந்து பேசினார். 'இது வேண்டாம், ராக்ஷஸப்புலியே! தாங்கள் இந்த முடிவைக் கைவிடுங்கள். (144-146)

அரசநீதிக்கு மாறான வழியைத் தாங்கள் மேற்கொள்கிறீர்கள். அரசநீதி நூல்களில், தூதர்களை வதம் செய்யலாம் - என்று, எங்கும் காணப்படவில்லை. (147)

இணையற்ற பராக்கிரமம் உடையவரே! தன் யஜமானனுக்கு நல்லதை விரும்பும் தூதனால், உண்மை அப்படியே தெரிவிக்கப்பட வேண்டியது. (இதைத்தானே இந்த வானரம் செய்திருக்கிறது.) தூதன் மிகப்பெரிய குற்றம் செய்திருந்தாலும், அறநூல்களின் கூற்றுப்படி, அவன் உருவத்தை விகாரப்படுத்தலாமே தவிர, கொலை தண்டனை என்பது இல்லை.'

இவ்வாறு விபீஷணன் கூறியதும் இராவணன், 'அது சரி' என்று கூறி, அங்கிருந்த ராக்ஷஸர்களிடம் 'இவனுடைய வாலில் தீயிட்டுக் கொளுத்துங்கள்' என்று உத்தரவிட்டான்.

அப்போது, அவனுடைய ஆணையைக் கேட்ட ராக்ஷஸர்களால் என்னுடைய வால் நெடுகிலும் சணல் கயிறும், நைந்துபோன பருத்தித் துணிகளும் சுற்றப்பட்டன.

பின்பு, போர் வல்லவர்களான அரக்கர்கள், என் வாலில் தீ மூட்டினார்கள். மரக்கட்டைகளாலும் கைமுட்டியாலும் என்னை அடித்தார்கள்; அநேகம் கயிறுகளால் என்னைப் பிணைத்துத் துன்புறுத்தினார்கள். (148-152)

அப்படியும் எனக்கு எவ்விதத் துன்பமும் ஏற்படவில்லை! பகலில், அந்த நகரத்தை நோட்டம் பார்க்க விரும்பினேன். சூரர்களான ராக்ஷஸர்கள், கட்டப்பட்டவனும் நெருப்புப் பற்றியெரிபவனுமான என்னை, பெருங்குரல் எழுப்பிக் கொண்டு, நகரத்தின் நுழைவாயிலுக்கு இழுத்துக் கொண்டு வந்தார்கள்.

உடனே நான், என்னுடைய பேருருவத்தைச் சுருக்கி, கயிற்றாலான கட்டுக்களிலிருந்து விடுவித்துக் கொண்டு, இயற்கையான உருவத்துடன் நின்றேன். ஓர் இரும்புத் தடியைக் கைப்பற்றி, அங்கிருந்த அரக்கர்களை அடித்துக் கொன்றேன். (153-155)

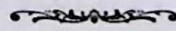
பின்னர், அந்த நகர வாயிலின் மேல் ஏறிக் குதித்தேன்; எரிந்து கொண்டிருக்கும் வாலினால் கூடகோபுரங்கள் நிறைந்த அந்த நகரம் முழுவதையும் மக்களையும், கொஞ்சமும் அவசரப்படாமல், பிரளயகால அக்னிபோல் கொளுத்தி எரித்தேன்.

(அப்போது திடீரென்று ஒரு பயம் உண்டாயிற்று.) ஜானகியும் எரிந்து போயிருப்பாரே? ஏனென்றால், இலங்கையில் எரிக்கப்படாத பிரதேசமே காணப்படவில்லையே? நகரம் முழுவதும் சாம்பலாக்கப்பட்டுவிட்டது. என்னால் இலங்கை எரிக்கப்பட்டபோது, சீதையும் எரிந்து போயிருப்பார் என்பதில் சந்தேகமில்லை. (156-158)

- ராமஸ்ய ஹி மஹத் கார்யம் மயேத்யம் விததீக்ருதம் ।
இதி ஸோகஸமாவிஷ்டஸ்சிந்தாமஹமுபாகுத: ॥ (159)
- அதாஹம் வாசமஸ்ரௌஷம் சாரணாநாம் ஸுபாஷுராம் ।
ஜாநகீ ந ச த்யக்யதேதி விஸ்மயோத்யந்தபாஷிணாம் ॥ (160)
- ததோ மே புத்திரருத்பந்நா ஸ்ருத்வா தாமத்யபுதாம் கிரம் ।
அத்யக்யதா ஜாநகீத்யேவ நிமித்தைஸ்சோபலக்ஷிதா ॥ (161)
- தீப்யமாநே து லாங்கூலே ந மாம் தஹதி பாவக: ।
ஹ்ருத்யம் ச ப்ரஹ்ருஷ்டம் மே வாதா: ஸுரபிக்யந்திந: ॥ (162)
- தைந்நிமித்தைஸ்ச த்ய்ருஷ்டார்தை: காரணைஸ்ச மஹாகுணை: ।
ருஷிவாக்யைஸ்ச ஸித்தார்தைரபுவம் ஹ்ருஷ்டமாநஸ: ॥ (163)
- புநர்த்ய்ருஷ்ட்வா ச வைதேஹீம் விஸ்ருஷ்டஸ்ச தயா புந: ।
தத: பர்வதமாஸாத்ய தத்ராரிஷ்டமஹம் புந: ॥ (164)
- ப்ரதிபல்வநமாநேபே யுஷ்மத்யத்ய்ஸநகாங்க்ஷயா ।
தத: பவநசந்த்ய்ரார்கஸித்தக்யந்த்ய்வஸேவிதம் ॥ (165)
- பந்த்யாநமஹமாக்ரம்ய புவதோ த்ய்ருஷ்டவாநிஹ ।
ராகுவஸ்ய ப்ரபாவேண புவதாம் சைவ தேஜஸா ॥ (166)
- ஸுக்ரீவஸ்ய ச கார்யார்தம் மயா ஸர்வமநுஷ்டிதம் ।
ஏதத் ஸர்வம் மயா தத்ர யத்யாவதுப்பாதிதம் ॥
அத்ர யந்ந க்ருதம் ஸேஷம் தத் ஸர்வம் க்ரியதாமிதி ॥ (167)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்ய்ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
ஸுந்த்ய்ரகாண்டே அஷ்டபஞ்சஸு: ஸர்க்ய: ॥

ஏகோநஷஷ்டிதம: ஸர்க்ய:

அநந்தரகார்யப்ரரோசநம்

- ஏதத்யாக்யாய தத் ஸர்வம் ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ।
பூய: ஸமுபசக்ராம வசநம் வக்துமுத்தரம் ॥ (1)
- ஸபுலோ ராகுவோத்யோக்ய: ஸுக்ரீவஸ்ய ச ஸம்பூரம: ।
ஸீலமாஸாத்ய ஸீதாயா மம ச ப்ரவணம் மந: ॥ (2)
- ஆர்யாயா: ஸத்ய்ருஸம் ஸீலம் ஸீதாயா: ப்லவக்ய்ஷபா: ॥ (2)
- தபஸா த்யாரயேல்லோகாந் க்ருத்தே வா நிர்த்யஹேத்யபி ।
ஸர்வத்யாதிப்ரவ்ருத்தேஸௌ ராவணோ ராக்ஷஸாதிப: ॥ (3)

ஸ்ரீராமனுடைய மகத்தான காரியம், இப்படி என்னால் வீணாக்கப்பட்டு விட்டதே? - என்று மிகவும் வருத்தத்தோடு கவலைப்பட்டேன். (159)

அப்போது, 'ஜானகி மட்டும் எரிக்கப்படவில்லை' என்று ஆச்சரியத்தோடு பேசிக் கொண்டிருந்த (தேவலோக இசைவாணர்களாகிய) சாரணர்களின் மங்களமான சொற்களைக் கேட்டேன். (160)

அந்த அற்புதமான சொற்களைக் கேட்டதும், (அப்போது கண்ட) நல்ல நிமித்தங்களைக் கொண்டு, 'ஜானகி எரிந்து போகவில்லை' என்ற நிச்சயம் மனத்தில் தோன்றியது. (161)

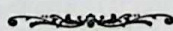
வால் (தீப்பற்றி) எரிந்துகொண்டிருந்த போதும், நெருப்பு என்னைச் சுடவில்லை; நெஞ்சத்தில் மகிழ்ச்சி நிலவிற்று; காற்று நறுமணத்துடன் வீசிற்று. (162)

இத்தகைய நிமித்தங்களாலும், பற்பல காரணங்களை ஆழமாகச் சிந்தித்து ஒரு முடிவுக்கு வந்ததாலும், முனிவர்களின் ஆசீர்வாதங்களாலும், சித்தர்களின் கூற்றாலும் மனம் சந்தோஷமாக இருந்தது. (163)

வைதேகியை மீண்டும் பார்த்து, அவரால் விடைகொடுக்கப்பட்டு, அரிஷ்டம் என்ற பெரிய பர்வதத்தை மறுபடியும் வந்து சேர்ந்தேன். (164)

உங்களையெல்லாம் காணும் விருப்பத்துடன், திரும்புவதற்காக (சமுத்திரத்தை)த் தாண்ட ஆரம்பித்த நான், காற்று-சந்திரன்-சூரியன்-சித்தர்-கந்தர்வர்கள் புழங்குவதான பாதையை (அதாவது, ஆகாயத்தை) அடைந்தேன். அப்படியே, உங்கள் பார்வையில் பட்டேன். ஸ்ரீராகவனுடைய மகிமையினாலும், உங்களுடைய நல்வாழ்த்துக்களாலும், சுகரீவனுடைய காரியம் நிறைவேற வேண்டும் என்பதற்காக, என்னால் (இவை) எல்லாம் செய்யப்பட்டது. இவைகளெல்லாம் அங்கே என்னால் உள்ளபடியே நடத்தப்பட்டது. இனி செய்வதற்கு என்ன மிஞ்சியிருக்கிறதோ, அவைகளையெல்லாம் செய்வோமாக" என்று கூறி முடித்தார், ஆஞ்சநேயர். (165-167)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
ஐம்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

**ஸர்க்கம் : ஐம்பத்தொன்பது
மேலே செய்யவேண்டியதை ஆலோசித்தல்**

இவ்வாறு நடந்ததெல்லாவற்றையும் கூறிவிட்டு வாயுகுமாரரான அனுமான், மேலும் சில செய்திகளைச் சொல்வதற்கு ஆரம்பித்தார். (1)

ஸ்ரீராகவனுடைய பிரயத்தனம், சுகரீவனின் துடிப்பு எல்லாம் சீதையின் கற்பினால் நற்பயனைத் தந்துள்ளன. என் மனமும் அவரிடம் பக்தியோடு ஈடுபட்டிருக்கிறது. வானரர்களே! சீதையிடம் உள்ள நல்லியல்புக்கு ஈடு, சீதையேதான்! (2)

அரக்க மன்னன் இராவணன், தன் தவத்தின் மகிமையால் உலகங்களைத் தாங்குவான்; கோபம் கொண்டால் எரிக்கவும் செய்வான். எல்லாத் துறைகளிலும் எல்லையைக் காண்பவன், இவன். (3)

தஸ்ய தாம் ஸ்ப்ருஸதோ க₃ாத்ரம் தபஸா ந விநாஸரிதம் ।
ந தத₃க்₃நிஸிக₂ா குர்யாத் ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டா பாணிநா ஸதீ ॥ (4)

ஐநகஸ்யாத்மஜா குர்யாத்₃யத் க்ரோத₄கலுஷீக்ருதா ।
ஜாம்புவத்ப்ரமுக₂ாந் ஸர்வாநநுஜ்ஞாப்ய மஹாஹரீந் ॥ (5)

அஸ்மிந்நேவங்க₃தே கார்யே ப₄வதாம் ச நிவேதி₃தே ।
ந்யாய்யம் ஸ்ம ஸஹ வைதே₃ஹ்யா த்₃ரஷ்டும் தெள பார்தி₂வாத்மஜௌ ॥ (6)

அஹமேகோஸி பர்யாப்த: ஸராஷஸக₃ணாம் புரீம் ।
தாம் லங்காம் தரஸா ஹந்தும் ராவணம் ச மஹாப₃லம் ॥ (7)

கிம் புந: ஸஹிதோ வீரேர்ப₃லவத்₃பி₄: க்ருதாத்மபி₄: ।
க்ருதாஸ்த்ரை: ப்லவகை₃: ஸூரேர்ப₄வத்₃பி₄ர்விஜயைஷிபி₄: ॥ (8)

அஹம் து ராவணம் யுத்₃தே₄ ஸஸைந்யம் ஸபுர:ஸரம் ।
ஸஹபுத்ரம் வதி₄ஷ்யாமி ஸஹோத₃ரயுதம் யுதி₄ ॥ (9)

ப்₃ராஹ்மமைந்த்₃ரம் ச ரௌத்₃ரம் ச வாயவ்யம் வாருணம் தத₂ா ।
யதி₃ ஸக்ரஜிதோஸ்த்ராணி து₃ர்நிரீக்ஷ்யாணி ஸம்யுகே₃ ॥ (10)

தாந்யஹம் வித₄மிஷ்யாமி நிறாநிஷ்யாமி ராஷஸாந் ।
ப₄வதாமப்₄யநுஜ்ஞாதோ விக்ரமோ மே ருணத்₃தி₄ தம் ॥ (11)

மயாதுலா விஸ்ருஷ்டா ஹி ஸைலவ்ருஷ்டிர்நிரந்தரா ।
தே₃வாநபி ரணே ஹந்யாத் கிம் புநஸ்தாந்நிஸாசராந் ॥ (12)

ஸாக₃ரோப்யதியாத்₃வேலாம் மந்த்₃ர: ப்ரசலேத₃பி ।
ந ஜாம்புவந்தம் ஸமரே கம்பயேத₃ரிவாஹிநீ ॥ (13)

ஸர்வராஷஸஸங்க₄ாநாம் ராஷஸா யே ச பூர்வகா: ।
அலமேகோ விநாஸாய வீரோ வாலிஸுத: கபி: ॥ (14)

பநஸஸ்யோருவேகே₃ந நீலஸ்ய ச மஹாத்மந: ।
மந்த்₃ரோஸி விஸீர்யேத கிம் புந்யுதி₄ ராஷஸா: ॥ (15)

ஸதே₃வாஸுரயசேஷஷு க₃ந்த₄ர்வோரக₃பக்ஷிஷு ।
மைந்த்₃ஸ்ய ப்ரதியோத்₃த₄ாரம் ஸம்ஸத த்₃விவித₃ஸ்ய வா ॥ (16)

அஸ்விபுத்ரௌ மஹாப₄ாக₃ாவேதௌ ப்லவக₃ஸத்தமௌ ।
ஏதயோ: ப்ரதியோத்₃த₄ாரம் ந பஸ்யாமி ரணாஜிரே ॥ (17)

பிதாமஹவரோத்ஸேகாத் பரமம் து₃ர்பமாஸ்தி₂தௌ ।
அம்ருதப்ராஸிநாவேதௌ ஸர்வவாநஸத்தமௌ ॥ (18)

அவன் செய்த தவத்தின் வலிமையால், அவரது (சீதை) உடலைத் தொட்டும் அவன் நாசமாகவில்லை. கற்புக்கரசியான ஜனககுமாரி கோபத்தால் கலங்கி எதைச் செய்வாரோ, அதை, கையினால் தொடப்பட்ட அக்னிக் கொழுந்தினால்கூடச் செய்ய முடியாது.' (குற்றம் புரிந்தவர்களை அவரால் எரிக்கக்கூட முடியும் - என்றபடி.)

ஜாம்பவான் முதலிய எல்லா வானரர்களையும் நோக்கி, 'இவ்விதமாக நடந்த காரியங்களைத் தங்களுக்குத் தெரிவித்தேன். அவ்விரு அரசகுமாரர்களையும் வைதேகியுடன்கூட பார்ப்பதுதான் நியாயம். (சீதையை அழைத்துக் கொண்டே சென்று விடுவோம் - என்றபடி.) (4-6)

அரக்கர்களோடுகூட லங்கா பட்டணத்தை அழிப்பதற்கும், பலம் பொருந்திய இராவணனைக் கொல்வதற்கும், நான் ஒருவனே போதும். (7)

அப்படியிருக்க, வீரர்களும், பலமுடையவர்களும், தைரியம் உடையவர்களும், அஸ்திரங்கள் கொண்டவர்களும், தாண்டிச் செல்லக்கூடியவர்களும், வெற்றியை விரும்பும் சூரர்களுமான உங்களுடன் செல்லும்போது கேட்கவா வேண்டும்? (8)

யுத்தத்தில், சகோதரர்-புத்திரர்-பணியாளர்-படைவீரர்களுடன்கூட, நானே இராவணனைக் கொல்வேன். (9)

யுத்தத்தில், கண்ணில்படாதவாறு இந்திரஜித் மறைத்துப் பிரயோகிக்கும் பிரும்மாஸ்திரம், இந்திராஸ்திரம், ரௌத்ராஸ்திரம், வாயவ்யாஸ்திரம், வருணாஸ்திரம் முதலியவைகளைத் தகர்த்து விடுவேன்; ராக்ஷஸர்களைக் கொல்வேன். நீங்கள் எல்லோரும் 'சரி' என்று சொன்னால் போதும்! அவனை அழித்துவிட்டு வருவதற்கு, என் வீரம் துடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. (10,11)

நான் தொடர்ந்து கல்மாரி பொழிந்து, யுத்தத்தில் தேவர்களையும் கொன்றுவிடுவேன் என்னும்போது, இரவுச்சுற்றிகளான இந்த அரக்கர்கள் எம்மாத்திரம்? (12)

கடல், கரையைக் கடந்தும் போகலாம்; மந்தரமலை ஆட்டம் காணலாம். ஆனால், போரில் எதிரிகளின் சேனை, ஜாம்பவானை அசைக்க முடியாது. (13)

எல்லா அரக்கர்களையும் - ஏன், முன்னர் போய்விட்ட அவர்களுடைய முன்னோர்களும் வந்தால், அவர்களையும் சேர்த்து - அழிப்பதற்கு வீரன் வாலிகுமாரன் அங்கதன் மட்டுமே போதாதா? (14)

பனஸன், நீலன் ஆகியோருடைய தொடை வேகத்தால் மந்தரகிரியும் பிளந்து போகும் என்றால், அரக்கர்கள் ஒரு பொருட்டா? (15)

தேவாசுரர்கள், யக்ஷர்கள், கந்தர்வர்கள், உரகர்கள், பட்சிகள் ஆகியவர்களில் மைந்தன், த்விவிதன் ஆகியவர்களை எதிர்த்து யுத்தம் செய்யக் கூடியவர்கள் எவரேனும் இருந்தால் சொல்லுங்கள். (16)

இருவரும் அசுவினீ புத்திரர்கள்; பெரும் ஆற்றலுடையவர்கள்; வானரர்களுள் சிறந்தவர்கள். இவர்களை எதிர்த்துப் போர் செய்யக்கூடியவரை, நான் காணவில்லை. (17)

பிரும்மாவிடமிருந்து வரம் பெற்றுவிட்டதால் மிகவும் கர்வம் கொண்டவர்கள்; அமிர்தம் உண்டவர்கள்; வானரங்களுள் தலைசிறந்தவர்கள். (18)

அஸ்விநோர்மாநநார்தம் ஹி ஸர்வலோகபிதாமஹ: ।
ஸர்வாவத்யத்வமதுலமநயோர்துத்தவாந் புரா ॥ (19)

வரோத்ஸேகேந மத்தௌ ச ப்ரமத்ய மஹதீம் சமும் ।
ஸுராணாமம்ருதம் வீரௌ பீதவந்தௌ ப்லவங்குமௌ ॥ (20)

ஏதாவேவ ஹி ஸம்க்ருத்யதௌ ஸவாஜிரதகுஞ்ஜராம் ।
லங்காம் நாஸயிதும் ஸக்தௌ ஸர்வே திஷ்டந்து வாநரா: ॥ (21)

மயைவ நிறதா லங்கா த்யக்யதா பஸ்யமீக்ருதா புந: ।
ராஜமார்கேஷு ஸர்வத்ர நாம விஸ்ராவிதம் மயா ॥ (22)

ஜயத்யதிபுலோ ராமோ லக்ஷ்மணஸ்ச மஹாபுல: ।
ராஜா ஜயதி ஸுக்ரீவோ ராகவேணாபிபாலித: ॥ (23)

அஹம் கோஸலராஜஸ்ய த்யாஸ: பவநஸம்புவ: ।
ஹநுமாநிதி ஸர்வத்ர நாம விஸ்ராவிதம் மயா ॥ (24)

அஸோகவநிகாமத்யே ராவணஸ்ய த்யுராத்மந: ।
அத்யஸ்தாச்சிம்ஸபாவ்ருக்ஷே ஸாத்ஸீ கருணமாஸ்திதா ॥ (25)

ராக்ஷஸீபி: பரிவ்ருதா ஸோகஸந்தாபகர்ஸிதா ।
மேகலேக்யாபரிவ்ருதா சந்த்ரலேகேவ நிஷ்ப்ரபா ॥ (26)

அசிந்தயந்தீ வைதேஹீ ராவணம் ப்ரலத்யுர்பிதம் ।
பதிவ்ரதா ச ஸுஸ்ரோணீ அவஷ்டப்யதா ச ஜாநகீ ॥ (27)

அநுரக்தா ஹி வைதேஹீ ராமம் ஸர்வாத்மநா ஸுபா ।
அநந்யசித்தா ராமே ச பௌலோமீவ புரந்த்ரே ॥ (28)

ததேகவாஸ:ஸம்வீதா ரஜோத்வஸ்தா ததைவ ச ।
ஸோகஸந்தாபதீநாங்கீ ஸீதா பர்த்ருஹிதே ரதா ॥ (29)

ஸா மயா ராக்ஷஸீமத்யே தர்ஜயமாநா முஹூர்முஹு: ।
ராக்ஷஸீபிர்விஸுபாபிர்த்யுஷ்டா ஹி ப்ரமத்யாவநே ॥ (30)

ஏகவேணீத்யா தீநா பர்த்ருசிந்தாபராயணா ।
அத்யஸ்யா விவர்ணாங்கீ பத்யமிநீவ ஹிமாக்யமே ॥ (31)

ராவணாத்யவிநிவ்ருத்தார்தா மர்த்வயக்ருதநிஸ்சயா ।
கத்யுசிந்ம்ருக்யஸாப்யாஷீ விஸ்வாஸமுபபாதிதா ॥ (32)

தத: ஸம்பூஷிதா சைவ ஸர்வமர்தம் ச த்யுர்ஸிதா ।
ராமஸுக்ரீவஸக்யம் ச ஸ்ருத்வா ப்ரீதிமுபாக்யதா ॥ (33)

முன்னொரு காலத்தில், அனைத்துலக பிதாமகரான பிரும்மா, அசுவினீ தேவர்களைச் சந்தோஷப்படுத்துவதற்காக, 'எவராலும் கொல்லப்பட முடியாது' என்ற இணையற்ற வரத்தைக் கொடுத்தார். (19)

இந்த வரத்தினால் கர்வம் தலைக்கேறிய இவ்விரு வானர்களும், பெரிய சேனையைக் கலக்கி, தேவர்களுடையதான அமிர்தத்தைப் பருகினார்கள். (20)

இவர்கள் கோபம் கொண்டால் யானை-குதிரை-தேர்களோடு கூட இலங்கையை அழிக்க வல்லவர்கள்; மற்ற வானர்கள் சும்மா இருக்கலாம்! (21)

தனியொருவனாக என்னாலேயே (அரக்கர்கள்) கொல்லப்பட்டார்கள்; இலங்கை எரிக்கப்பட்டு சாம்பலாக்கப்பட்டது (என்பது யதார்த்த உண்மை). எல்லா இடங்களிலும், ராஜபாட்டைகளிலும், நமது பெருமை பிரகடனம் செய்யப்பட்டது. (22)

மிக்க பலசாலியான ஸ்ரீராமன் வெற்றிச்செல்வியுடன் பிரகாசிக்கிறார்; மகாபலம் பொருந்திய லட்சுமணன் வெல்க! இராகவனால் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டுள்ள அரசன் சுகரீவன் வெல்க! (23)

நான், கோசல நாட்டு மன்னரின் பணியாளன்; வாயுவின் மைந்தன்; அனுமான் என்று பெயர் - என்பதாக, எல்லா இடத்திலும் நமது பெருமை பிரகடனம் செய்யப்பட்டது. (24)

துராத்மாவான இராவணனுடைய அசோகவனத்தில், சிம்சபா மரத்தினடியில், கற்புக்கரசியும், தீனமடைந்தவரும், சோகதாபத்தால் வெந்தவரும், மேகக் கூட்டத்தால் குழப்பட்ட நிலவைப் போன்று பிரகாசம் குன்றியவரும், ராக்ஷஸிகளால் குழப்பட்டவருமாக (பிராட்டி) காணப்பட்டார். (25,26)

பலத்தால் கர்வமடைந்திருந்த இராவணனை எண்ணிப் பார்க்காதவர், வைதேகி; கணவரையே சார்ந்திருப்பவர்; அழகான லட்சுணங்கள் பொருந்தியவர்; கட்டுக் காவலில் இருப்பவர்; (27)

மங்களமானவர்; எல்லா விதங்களாலும் இராமனையே அனுசரிப்பவர்; இந்திரனைப் பிரிந்த இந்திராணி, அவரையே நினைத்துக் கொண்டிருந்ததைப் போல, இராமனைத் தவிர வேறு சிந்தனையில்லாதவர்; (28)

ஒரே ஓர் ஆடை உடுத்தியிருப்பவர்; புழுதி படிந்தவர்; சோக தாபத்தால் தளர்ந்த அங்கங்களுடையவர்; பர்த்தாவின் நலனில் கருத்துடையவர்; (29)

இப்படிப்பட்ட சீதை, ராக்ஷஸிகள் மத்தியில், விகாரமான ராக்ஷஸிகளால் அடிக்கடி மிரட்டப்படுவதை, அந்தச் சோலைவனத்தில் நான் பார்த்தேன். (30)

ஒற்றைக் கூந்தலுடன் இருப்பவர்; தீனமான நிலையில் இருப்பவர்; கணவனைப் பற்றியே சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பவர்; வெறுந்தரையில் படுத்துக் கொண்டிருப்பவர்; குளிர்காலம் தொடங்கியதும் சோபை குன்றும் தாமரை போல், உடல் நிறம் மாறிப் போயிருப்பவர். (31)

இராவணனின் வேண்டுகோளை நிராகரித்து, உயிரைவிட்டு விடுவதாக நிச்சயித்திருந்த அவர், (என்னைக் கண்டதும்) ஒருவாறாக நம்பிக்கை அடைந்தார். (32)

பின்னர், என்னுடன் பேசினார்; நம்பிக்கையூட்டும் சான்றுகள் எல்லாம் என்னால் காட்டப்பட்டன; (ஒருவாறாக என்னிடம் நம்பிக்கை ஏற்பட்டு,) இராம-சுகரீவ நட்பைக் கேட்டுத் திருப்தியடைந்தார். (33)

நியத: ஸமுத்ராசாரோ ப₄க்திர்₄ப₄ர்தரி சோத்தமா ।
யந்ந ஹந்தி த₃ஸக்₃ரீவம் ஸ மஹாத்மா த₃ஸாநந: ॥ (34)

நிமித்தமாத்ரம் ராமஸ்து வதே₄ தஸ்ய ப₄விஷ்யதி ।
ஸா ப்ரக்ருத்யைவ தந்வங்கீ₃ தத்₃வியோக₃ாச்ச கர்ஸிதா ॥
ப்ரதிபத்பா₂ஸீலஸ்ய வித்₃யேவ தநுதாம் க₃தா ॥ (35)

ஏவமாஸ்தே மஹாப₄ாக₃ா ஸீதா ஸோகபராயணா ।
யத்யத்ர ப்ரதிகர்தவ்யம் தத் ஸர்வமுபபத்யதாம் ॥ (36)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதீ₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ ஏகோநஷஷ்டிதம: ஸர்க₃: ॥

ஷஷ்டிதம: ஸர்க₃:

அங்க₃த₃ஜாம்ப₃வத்ஸம்வாத₃:

தஸ்ய தத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா வாலிஸுநுரப₄ஷத ।
அயுக்தம் து விநா தே₃வீம் த்₃ருஷ்டவத்₃பி₄ஸ்ச வாநரா: ॥ (1)

ஸமீபம் க்₃ந்துமஸ்மாபீ₄ ராக₄வஸ்ய மஹாத்மந: ।
த்₃ருஷ்டா தே₃வீ ந சாநீதா இதி தத்ர நிவேத₃நம் ॥ (2)

அயுக்தமிவ பஸ்யாமி ப₄வத்₃பி₄: க்₂யாதவிக்ரமை: ।
ந ஹி ந: ப்லவநே கஸ்சிந்நாபி கஸ்சித் பராக்ரமே ॥ (3)

துல்ய: ஸாமரதைத்₃யேஷு லோகேஷு ஹரிஸத்தமா: ।
தேஷ்வேவம் ஹதவீரேஷு ராக்ஷஸேஷு ஹநூமதா ॥ (4)

கிமந்யத்யத்ர கர்தவ்யம் க்₃ருஹீத்வா யாம ஜாநகீம் ।
ராமலக்ஷ்மணயோர்மத்₄யே ந்யஸ்யாம ஜநகாத்மஜாம் ॥ (5)

கிம் வ்யலீகைஸ்து தாந் ஸர்வாந் வாநராந் வாநரர்ஷப₄ந் ।
வயமேவ ஹி க்₃த்வா தாந் ஹத்வா ராக்ஷஸபுங்க்₃வாந் ॥ (6)

ராக₄வம் த்₃ரஷ்டுமர்ஹாம: ஸுக்₃ரீவம் ஸஹலக்ஷ்மணம் ।
தமேவம் க்ருதஸங்கல்பம் ஜாம்ப₃வாந் ஹரிஸத்தம: ॥ (7)

உவாச பரமப்ரீதோ வாக்யமர்த₂வத்₃ர்த₂வித் ।
நைஷா புத்₃தி₄ர்மஹாபுத்₃தே₄ யத்₃ப்₃ரவீஷி மஹாகபே ॥ (8)

விசேதும் வயமாஜ்ஞப்தா த்₃க்ஷிணாம் தி₃ஸமுத்தமாம் ।
நாநேதும் கபிராஜேந நைவ ராமேண தீ₄மதா ॥ (9)

உத்தமப் பெண்மணியான அவர் விரதத்தோடு இருக்கிறார்; நற்பழக்கங்கள் உடையவர்; கணவரிடத்தில் அபார பக்தி கொண்டிருக்கிறார். அதனால்தான், மகாத்மா இராவணனைக் கொல்லாமல் விட்டிருக்கிறார். (சீதையின் கற்புக்கனலால் அழிக்கப்பட்டால், அவன் நரகத்திற்குத்தான் போவான்; இராமபாணத்தால் வதம் செய்யப்பட்டால், வைகுண்டம் போவான் என்பதால், 'மகாத்மா' - என்றபடி.) (34)

இராவண வதத்தில், இராமன் ஒரு நிமித்தமாகவே இருக்கப் போகிறார். (சீதையின் கற்பே, இராவணனை அழித்துவிடும் ஆற்றலுடையது.) அவர் (சீதை) இயல்பாகவே மெலிந்த உடல் படைத்தவர்; பர்த்தாவின் பிரிவினால், பிரதமையில் வேதாத்யயனம் செய்பவனுடைய வித்தையைப் போல் மேலும் இளைத்திருக்கிறார். (35)

நற்பேற்றுக்குரிய சீதை, (தற்போது) இவ்வாறு சோகத்தில் ஆழ்ந்திருக்கிறார். இந்த விஷயத்தில், என்ன பதில் காரியம் செய்ய வேண்டுமோ, அதனைச் சிந்திப்போம். (36)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
ஜம்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : அறுபது அங்கதன்-ஜாம்பவான் தர்க்கம்

அவருடைய அந்தச் சொற்களைக் கேட்டு வாலி மைந்தன் அங்கதன் கூறினான்— “மகாத்மாவான இராமனிடம், பிராட்டியைப் பார்த்துவிட்ட நாம், அவர் இல்லாமல் செல்வது உசிதமானது அல்ல. பிரசித்தமான வல்லமை படைத்த உங்களால், 'தேவியைப் பார்த்தோம்; ஆனால், அழைத்து வரவில்லை' என்று விக்குாபனம் செய்வது சரி என்று எனக்குப்படவில்லை.

வானர வீரர்களே! தேவர்களிலோ, தைத்யர்களிலோ, இவ்வுலக மானிடர்களிலோ, தாண்டுவதில் நமக்குச் சமமானவர்கள் யாரும் இல்லை; பராக்கிரமத்திலும் (நமக்கு இணையானவர்) யாரும் இல்லை. அனுமானால் ராக்ஷஸ வீரர்கள் கொல்லப்பட்ட பிறகு, வேறு என்ன செய்ய வேண்டியிருக்கிறது? (எனவே, வெகு சுலபமாக) ஜானகியை அழைத்து வந்து, அவருடனேயே திரும்பிச் செல்வோம். ஜனககுமாரியை இராம-லட்சுமணர்களிடம் ஒப்படைப்போம். (1-5)

எல்லா வானர வீரர்களையும் கஷ்டப்படுத்துவதற்கு அவசியமே இல்லை. இங்கேயுள்ள நாம் எல்லோரும் சென்று, ராக்ஷஸர்களைக் கொன்று, (சீதையுடன் கூட) இராமனையும் சுகீவ-லட்சுமணர்களையும் காண்போம்.”

இவ்வாறு உறுதியான முடிவு எடுத்துவிட்ட அவனைப் பார்த்து, விஷயங்களை நன்றாக அறிந்தவரும், வானரப் படையில் முதன்மையானவருமான ஜாம்பவான் மிகவும் திருப்தியடைந்து பொருள் பொதிந்த சொற்களைக் கூறினார்— “மகாவானரமே! பெருமதியாளனே! இந்த யோசனை ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கது அல்ல. (6-8)

தெற்குத் திசையில் தேடிப் பார்க்கும்படி மட்டும் சுகீவனால் நாம் கட்டளையிடப்பட்டோம்; அழைத்துவரும்படி அல்ல. பேரறிவாளரான இராமனும் அப்படிச் கூறவில்லை. (9)

கத₂ஞ்சிந்நிர்ஜிதாம் ஸீதாமஸ்மாபி₄ர்நாபி₄ரோசயேத் ।
 ராக₄வோ ந்ருபஸார்தூ₃ல: குலம் வ்யபதி₃ஸந் ஸ்வகம் ॥ (10)

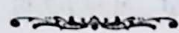
ப்ரதிஜ்ஞாய ஸ்வயம் ராஜா ஸீதாவிஜயமக்₃ரத: ।
 ஸர்வேஷாம் கபிமுக்யாநாம் கத₂ம் மித்₂யா கரிஷ்யதி ॥ (11)

விப₂லம் கர்ம ச க்ருதம் ப₄வேத்துஷ்டிர்ந தஸ்ய ச ।
 வ்ருத₂ா ச த்₃ர்ஸிதம் வீர்யம் ப₄வேத்₃வாநரபங்க₃வா: ॥ (12)

தஸ்மாத்த₃க்₃ச்ச₂ாம வை ஸர்வே யத்ர ராம: ஸலக்ஷ்மண: ।
 ஸுக்₃ரீவஸ்ச மஹாதேஜா: கார்யஸ்யாஸ்ய நிவேத்₃நே ॥ (13)

ந தாவதே₃ஷா மதிரக்ஷமா நோ யத₂ா ப₄வாந் பஸ்யதி ராஜபுத்ர ।
 யத₂ா து ராமஸ்ய மதிர்நிவிஷ்டா தத₂ா ப₄வாந் பஸ்யது கார்யஸித்தி₄ம் ॥ (14)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
 ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ ஷஷ்டிதம: ஸர்க₃: ॥

ஏகஷஷ்டிதம: ஸர்க₃:

மது₄வநப்ரவேஸ:

ததோ ஜாம்பவதோ வாக்யமக்₃ருஹ்ணந்த வநௌகஸ: ।
 அங்குத₃ப்ரமுக₂ா வீரா ஹநூமாம்ஸ்ச மஹாகபி: ॥ (1)

ப்ரீதிமந்தஸ்தத: ஸர்வே வாயுபுத்ரபுர:ஸரா: ।
 மஹேந்த்₃ராக்₃ரம் பரித்யஜ்ய புப்லுவு: ப்லவக்₃ர்ஷப₄ா: ॥ (2)

மேருமந்த்₃ரஸங்காஸா மத்தா இவ மஹாகுஜா: ।
 ச₂ாத₃யந்த இவாகாஸம் மஹாகாயா மஹாபுலா: ॥ (3)

ஸப₄ாஜ்யமாநம் பூ₄தைஸ்தமாத்மவந்தம் மஹாபுலம் ।
 ஹநுமந்தம் மஹாவேக்₃ம் வஹந்த இவ த்₃ருஷ்டிபி₄: ॥ (4)

ராக₄வே சார்த₂நிர்வ்ருத்திம் கர்தும் ச பரமம் யஸ: ।
 ஸமாத₄ாய ஸம்ருத்₃த₄ார்த₂ா: கர்மஸித்தி₄பி₄ருந்ததா: ॥ (5)

ப்ரியாக்₂யாநோந்முக₂ா: ஸர்வே ஸர்வே யுத்₃த₄ாபி₄நந்திந: ।
 ஸர்வே ராமப்ரதீகாரே நிஸ்சிதார்த₂ா மநஸ்விந: ॥ (6)

ப்லவமாநா: க₂முத்பத்ய ததஸ்தே காநநௌகஸ: ।
 நந்த்₃நோபமமாஸேத்₃ர்வநம் த்₃ருமலதாயுதம் ॥ (7)

யத்தந்மது₄வநம் நாம ஸுக்₃ரீவஸ்யாபி₄ரக்ஷிதம் ।
 அத்₄ருஷ்யம் ஸர்வபூ₄தாநாம் ஸர்வபூ₄தமநோஹரம் ॥ (8)

எப்படியோ (அரக்கர்களை) யுத்தத்தில் வென்று, நாம் சீதையை அழைத்துச் சென்றாலும், இராமன் அதனை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார். மன்னர்களில் சிங்கம் போன்ற இராகவன், தன் குலப்பெருமைக்கு ஏற்ப, எல்லா வானர முக்கியஸ்தர்களுக்கும் முன்னிலையில், 'சீதையைத் திரும்பப் பெறுவேன்' என்று சபதமிட்டிருக்கிறார். அச்சபதம் பொய்யாகிப் போக விடுவாரா? பிறருடைய பராக்கிரமத்தினால் பெறப்படும் பெருமையை, அவர் ஒருக்காலும் ஏற்கமாட்டார். (10,11)

(ஆகவே, சீதையுடன் செல்வோம் என்று முடிவு செய்தால்,) வானர வீரர்களே! இதுவரை செய்யப்பட்ட காரியங்கள் பலனற்றுப் போகும்; அவருக்கும் மகிழ்ச்சி உண்டாகாது; நாம் காட்டிய வீரம் வீணாகிப் போகும். (12)

ஆகவே, நாம் எல்லோரும் மகாதேஜஸ்வியான சுகீவன், லட்சுமணன், இராமன் இருக்குமிடம் சென்று, இதுவரை நடந்த காரியத்தைத் தெரிவிப்போம். (13)

அரசகுமாரரே! உன்னுடைய யோசனை நமக்கு உகந்ததல்லாதது அல்ல; சரியானதுதான். என்றாலும், இராமனுடைய எண்ணம் எப்படியோ, அதைத் தெரிந்துகொண்டு காரியத்தை முடிக்கலாம்." (14)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
அறுபதாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : அறுபத்தொன்று மதுவனத்தை அழித்தல்

பின்னர், அங்கதன் முதலிய வீரர்களும், பெருவானரராகிய அனுமானும், பிற வானரர்களும், ஜாம்பவானுடைய ஆலோசனையை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். (1)

மனத்திருப்தியடைந்த வானரவீரர்கள் அனைவரும், வாயுகுமாரரை முன்னிட்டுக் கொண்டு, மகேந்திரமலைச் சிகரத்தை விட்டு ஆகாயத்தில் பாய்ந்தார்கள். (2)

மேரு-மந்தர மலைபோல் பிரகாசம் கொண்டவர்கள்; மதங்கொண்ட யானை போன்றவர்கள்; பேருடல் படைத்தவர்கள்; மிகவும் பலம் பொருந்தியவர்கள்; ஆகாயத்தை மறைப்பது போல் செல்பவர்கள்; எல்லாப் பிராணிகளாலும் கொண்டாடப்பட்ட மிகுந்த பலமும் வேகமும் உடைய அனுமானைத் தம் பார்வையாலேயே சுமப்பது போல் செல்பவர்கள்; இராகவனுடைய உத்தேசம் நிறைவேறுவதில் உறுதுணையாக இருக்க விரும்புவவர்கள்; அவருக்குப் பெரும் புகழ் ஏற்படுவதில் ஆர்வம் உள்ளவர்கள்; ஒப்படைக்கப்பட்ட காரியம் நிறைவேறியதால் நிமிர்ந்து நிற்பவர்கள்; இராமனுக்குப் பிரியமான செய்தியைச் சொல்வதில் துடிப்புடையவர்கள்; எல்லோரும் யுத்தத்தை மகிழ்ச்சியோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்கள்; எல்லோரும் பெருமனம் கொண்டவர்கள்; இராமனுக்கு நன்றிக்கடன் செய்வதில் உறுதி கொண்டவர்கள். (3-6)

இப்படிப்பட்ட வனவிலங்குகளாகிய அவர்கள் ஆகாயவீதியில் பறந்து கொண்டிருக்கையில், மரம்-கொடிகள் நிறைந்ததும், (இந்திரனுடைய) நந்தனம் என்ற பூஞ்சோலைக்கு நிகரானதுமான ஒரு வனத்தை அடைந்தார்கள். (7)

அந்த வனம், மதுவனம் என்று பெயர் பெற்றது; சுகீவனுக்காகப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருவது; எந்தப் பிராணியாலும் உள்ளே புகமுடியாதது; எல்லாப் பிராணிகளின் மனத்தையும் கவர்வது. (8)

யத்₃ரக்ஷதி மஹாவீர்ய: ஸத₃ா த₃தி₄முக₂: கபி: ।
மாதுல: கபிமுக₂யஸ்ய ஸுக₃ரீவஸ்ய மஹாத்மந: ॥ (9)

தே தத்₃வநமுபாக₃ம்ய ப₃பூ₄வு: பரமோத்கடா: ।
வாநரா வாநரேந்த்₃ரஸ்ய மந:காந்ததமம் மஹத் ॥ (10)

ததஸ்தே வாநரா ஹ்ருஷ்டா த்₃ருஷ்ட்வா மது₄வநம் மஹத் ।
குமாரமப₄யயாசந்த மது₄நி மது₄பிங்க₃லா: ॥ (11)

தத: குமாரஸ்தாந் வ்ருத்₃த₄ாஞ்ஜாம்ப₃வத்ப்ரமுக₂ாந் கபீந் ।
அநுமாந்ய த₃தெள தேஷாம் நிஸர்க₃ம் மது₄ப₄க்ஷணே ॥ (12)

ததஸ்சாநுமதா: ஸர்வே ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டா வநௌகஸ: ।
முதி₃தா: ப்ரேரிதாஸ்சாபி ப்ரந்ருத்யந்தோ₅ப₄வம்ஸ்தத: ॥ (13)

க₃யந்தி கேசித் ப்ரணமந்தி கேசிந்ருத்யந்தி கேசித் ப்ரஹஸந்தி கேசித் ।
பதந்தி கேசித்₃விசரந்தி கேசித் ப்லவந்தி கேசித் ப்ரலபந்தி கேசித் ॥ (14)

பரஸ்பரம் கேசிது₃பாஸ்யந்தே பரஸ்பரம் கேசிது₃பாக்ரமந்தே ।
பரஸ்பரம் கேசிது₃பப்₃ருவந்தே பரஸ்பரம் கேசிது₃பாரமந்தே ॥ (15)

த்₃ருமாத்த்₃ருமம் கேசிது₃பி₄த்₃ரவந்தி
க்ஷிதௌ நக₃ாக்₃ராந்நிபதந்தி கேசித் ।
மஹீதலாத் கேசிது₃தீர்ணவேக₃ா
மஹாத்₃ருமாக்₃ராண்யபி₄ஸம்பதந்தி ॥ (16)

க₃யந்தமந்ய: ப்ரஹஸந்நுபைதி ஹஸந்தமந்ய: ப்ரருத₃ந்நுபைதி ।
ருத₃ந்தமந்ய: ப்ரணத₃ந்நுபைதி நத₃ந்தமந்ய: ப்ரணுத₃ந்நுபைதி ॥ (17)

ஸமாகுலம் தத் கபிஸைந்யமாஸீந் மது₃ப்ரபாநோத்கடஸத்த்வசேஷ்டம் ।
ந சாத்ர கஸ்சிந்ந ப₃பூ₄வ மத்தோ ந சாத்ர கஸ்சிந்ந ப₃பூ₄வ த்ருப்த: ॥ (18)

ததோ வநம் தை: பரிப₄க்ஷயமாணம்
த்₃ருமாம்ஸ்ச வித்₄வம்ஸிதபத்ரபுஷ்பாந் ।
ஸமீக்ஷய கோபாத்த₃தி₄வக்த்ரநாமா
நிவாரயாமாஸ கபி: கபீம்ஸ்தாந் ॥ (19)

ஸ தை: ப்ரவ்ருத்₃தை₄: பரிப₄ர்த்ஸ்யமானோ
வநஸ்ய கோப்தா ஹரிவீரவ்ருத்₃த₄: ।
சகார பூ₄யோ மதிமுக₃ரதேஜா
வநஸ்ய ரக்ஷாம் ப்ரதி வாநரேப்ய: ॥ (20)

உவாச காம்ஸ்சித் பருஷாணி த்₃ருஷ்ட மஸக்தமந்யாம்ஸ்ச தலைர்ஜக₄ாந் ।
ஸமேத்ய கைஸ்சித் கலஹம் சகா ததை₃வ ஸாம்நோபஜக₃ாம காம்ஸ்சித் ॥ (21)

மகாத்மாவும் வானரத் தலைவருமான சக்ரீவனுடைய மாமா, மகாவீரம் படைத்த ததிமுகன் என்ற வானரன் அந்த வனத்தை எப்போதும் காவல் காத்துக் கொண்டிருக்கிறான். (9)

அவர்கள், வானர மன்னனுக்கு மிகவும் பிடித்தமான அந்த வனத்தை அடைந்ததும், அடக்க முடியாத கொந்தளிக்கும் ஆவல் கொண்டவரானார்கள். (10)

மதுவனத்தைப் பார்த்ததும் பெருமகிழ்ச்சி அடைந்து, தேன் (போன்ற பிங்கன) நிறம் கொண்ட அவர்கள், தேனுக்காக அங்கதனைப் பிரார்த்தித்தார்கள். (11)

அங்கதன், அங்கிருந்த முதியவர்களான ஜாம்பவான் முதலிய வானரர்களுடன் ஆலோசித்து, மது அருந்துவதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை அளித்தான். (12)

தேன் குடிப்பதற்கு அனுமதிக்கப்பட்ட வானரர்கள் எல்லோரும் மிக்க மகிழ்ச்சியோடு தாவிக் குதித்து ஆடத் தொடங்கினார்கள். (13)

சில வானரர்கள் பாடுகிறார்கள்; சிலர் தரையில் விழுந்து நமஸ்காரம் செய்கிறார்கள்; சிலர் ஆடுகிறார்கள்; சிலர் சிரிக்கின்றார்கள்; சிலர் கீழே விழுகிறார்கள்; சிலர் சுற்றிச் சுற்றி அலைகிறார்கள்; சிலர் தாண்டுகிறார்கள்; சிலர் பிதற்றுகிறார்கள். (14)

சிலர் பரஸ்பரம் தழுவிக் கொள்கிறார்கள்; சிலர் ஒருவர் மேல் ஒருவர் பாய்ந்து கொள்கிறார்கள்; சிலர் பரஸ்பரம் அதட்டிப் பேசிக் கொள்கிறார்கள்; சிலர் தமக்குள் விளையாடுகிறார்கள். (15)

சிலர் ஒரு மரத்திலிருந்து இன்னொரு மரத்திற்குத் தாவுகிறார்கள்; சிலர் மலையுச்சியிலிருந்து தரையில் குதிக்கிறார்கள்; பின்னர், தரையிலிருந்து வேகத்துடன் எழுந்து பெரிய மரங்களின் உச்சிக்குத் தாவுகிறார்கள். (16)

ஒருவன் (வானரன்) பாடிக் கொண்டிருக்கும்போது, வேறொருவன் சிரித்துக் கொண்டே அவனிடம் போகிறான்; சிரித்துக் கொண்டிருப்பவனிடத்தில் ஒருவன் அழுதுகொண்டு போகிறான்; அழுதுகொண்டிருந்தவனிடம் ஒருவன் இரைச்சலிட்டுக் கொண்டு போகிறான்; இரைச்சலிட்டுக் கொண்டிருப்பவனிடம் ஒருவன் வணக்கத்துடன் போகிறான். (17)

தேனை நிறையக் குடித்ததால் முரட்டுத்தனமான செயல்களில் ஈடுபட்ட வானர சைன்யம், அந்த வனம் முழுவதிலும் பரவிற்று. அங்கே, தேன் குடித்துத் திருப்தியடைந்தவரும் இல்லை; மதிமயக்கம் அடையாதவரும் இல்லை. (18)

அந்த வானரங்கள், மரங்களை உலுக்கி இலை-மலர் இல்லாமல் செய்துவிட்டதையும், (தேன்-பழங்களைத்) தின்று கொண்டிருப்பதையும் பார்த்த ததிமுகன், கோபத்துடன் அவர்களைத் தடுத்தான். (19)

ஆணவம் மிக்க வானரர்களால் மிரட்டப்பட்ட, முதிய வனப்பாதுகாவலனான வானரவீரன் (ததிமுகன்), வானரர்களிடமிருந்து வனத்தைக் காப்பதற்கான வேறு வழிகளை மேற்கொண்டான். (20)

சிலரிடம் கடுமையான வார்த்தைகளைப் பேசினான்; சிலரை உள்ளங்கையால் தாக்கினான்; சிலரிடம் சென்று கலகம் விளைவித்தான்; மற்றும் சிலரிடம் சமாதானமாகப் பேசிப் பார்த்தான். (21)

ஸ தைத்ரமத்யாத் ஸம்பரிவார்ய வாக்யைர்

புலாச்ச தேந ப்ரதிவார்யமாணை: ।

ப்ரத்யாஷிதஸ்த்யக்தபாயை: ஸமேத்ய

ப்ரக்ருஷ்யதே சாப்யநவேக்ஷ்ய தேஷாஷம் ॥ (22)

நகை₂ஸ்துத்யந்தோ த₃ஸநைந்த₃ஸந்தஸ்தலைஸ்ச பாதே₃ஸ்ச ஸமாபயந்த: ।

மத்யாத் கபிம் தம் கபய: ஸமக்₃ரா மஹாவநம் நிர்விஷயம் ச சக்ரு: ॥ (23)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே

ஸுந்தரகாண்டே₃ ஏகஷஷ்டிதம: ஸர்க₃: ॥

த₃விஷஷ்டிதம: ஸர்க₃:

வநபாலப்ரத்யாஷணம்

தாநுவாச ஹரிஸ்ரேஷ்டே₂ ஹநுமாந் வாநரர்ஷப₄: ।

அவ்யக்₃ரமநஸோ யூயம் மது₄ ஸேவத வாநரா: ॥ (1)

அஹமாவாரயிஷ்யாமி யுஷ்மாகம் பரிபந்தி₂ந: ।

ஸ்ருத்வா ஹநுமதோ வாக்யம் ஹரீணாம் ப்ரவரோ₅ங்குத₃: ॥ (2)

ப்ரத்யுவாச ப்ரஸந்நாத்மா பிபுந்து ஹரயோ மது₄ ।

அவஸ்யம் க்ருதகார்யஸ்ய வாக்யம் ஹநுமதோ மயா ॥ (3)

அகார்யமபி கர்தவ்யம் கிமங்க₃ புநரீத்₃ருஸம் ।

அங்குத₃ஸ்ய முக₂ாச்ச்₂ருத்வா வசநம் வாநரர்ஷப₄: ॥ (4)

ஸாது₄ ஸாத்₄விதி ஸம்ஹ்ருஷ்டா வாநரா: ப்ரத்யபூஜயந் ।

பூஜயித்வாங்குத₃ம் ஸர்வே வாநரா வாநரர்ஷப₄ம் ॥ (5)

ஜக்₃முர்மது₄வநம் யத்ர நதீ₃வேக₃ இவ த்₃ருதம் ।

தே ப்ரவிஷ்டா மது₄வநம் பாலாநாக்ரம்ய வீர்யத: ॥ (6)

அதிஸர்க்₃ாச்ச படவோ த்₃ருஷ்ட்வா ஸ்ருத்வா ச மைதி₂லிம் ।

பபு: ஸர்வே மது₄ தத₃ா ரஸவத்ப₂லமாத்₃து₃: ॥ (7)

உத்பத்ய ச தத: ஸர்வே வநபாலாந் ஸமாகுதாந் ।

தா₃யந்தி ஸ்ம ஸதஸ: ஸக்தாந் மது₄வநே தத₃ா ॥ (8)

மது₄நி த்₃ரோணமாத்ராணி ப₃ாஹுபி₄: பரிக்₃ருஹ்ய தே ।

பிபுந்தி ஸஹிதா: ஸர்வே நிக்₃நந்தி ஸ்ம தத₂ாபரே ॥ (9)

கேசித் பீத்வாபவித்யந்தி மது₄நி மது₄பிங்குலா: ।

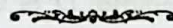
மது₄ச்சி₂ஷ்டேந கேசிச்ச ஜக்₃நுரந்யோந்யமுத்கடா: ॥ (10)

அவனால் தடுக்கப்பட்டும், மதம் கொண்ட அவர்களால் அவன் விலக்கப்பட்டான்; அச்சமில்லாமல் அதட்டப்பட்டான்; குற்றத்தை மறந்த அவர்களால் துன்புறுத்தப்பட்டான். (22)

அந்த வானரனை, மதங்கொண்ட வானர்கள் எல்லோரும் ஒன்றாகக் கூடி நகங்களால் கீறினார்கள்; பற்களால் கடித்தார்கள்; கைகளால் அடித்தார்கள்; கால்களால் உதைத்தார்கள். (சிறிது நேரத்திலேயே,) அந்த மகாவனத்தையும் இல்லாதபடி செய்துவிட்டார்கள். (23)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
அறுபத்தோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : அறுபத்திரண்டு

தோட்டக் காவலர்களைப் பயமுறுத்துதல்

“வானர்களே! கவலைப்படாமல் தேனைப் பருகங்கள். உங்களுக்கு இடையூறு செய்பவர்களை, நான் தடுத்து நிறுத்துகிறேன்” என்று அவர்களைப் பார்த்து, வானரோத்தமரான அனுமான் கூறினார்.

அனுமானின் சொற்களைக் கேட்ட அங்கதன் முகமலர்ச்சியுடன், “வானர்கள் தேன் குடிக்கட்டும். நம்மிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட காரியத்தை நிறைவேற்றிவிட்டு வந்திருக்கும் அனுமான் சொல்லும் வார்த்தை, செய்யக்கூடாத செயலாக இருந்தாலும், கட்டாயம் செய்யப்பட வேண்டும். இந்த விஷயத்தில் அவர் பேச்சைத் தட்டலாமோ?” என்று கூறினான்.

அங்கதனுடைய வாயிலிருந்து இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்ட வானர்கள் “ரொம்ப சரி, ரொம்ப சரி” என்று ஆமோதித்து, அவனைப் பாராட்டினார்கள்.

வானர்களில் காளை போன்ற அங்கதனைப் பாராட்டிவிட்டு, எல்லா வானர்களும் ஆற்று வெள்ளத்தின் வேகம் போல, மதுவனத்தை நோக்கி ஓடினார்கள். காவற்காரர்களைப் பலமாகத் தள்ளிவிட்டு, மதுவனத்திற்குள் அவர்கள் புகுந்தார்கள். (1-6)

அவர்கள் (அனுமான் சீதையைப்) பார்த்ததாலும், (அவரிடமிருந்து) மைதிலியைப் பற்றிக் கேட்டறிந்ததாலும் இறுமாப்படைந்து, சுவை நிறைந்த பழங்களைப் பறித்துத் தின்றார்கள்; தேனைக் குடித்தார்கள்; உற்சாகத்துடன் மனம் போனபடியெல்லாம் செய்தார்கள். (7)

மதுவனத்தை அனுபவிப்பதில் வெறி கொண்ட அவர்கள் எல்லோருமாகக் குதித்தெழுந்து, கூட்டமாகக் கூடிவந்த வனக்காவலர்களைப் பலவிதமாக அடித்துத் தாக்கினார்கள். (8)

சிலர், கைகளால் தேனடையைப் பிய்த்துத் தேனைக் குடித்துவிட்டு, மற்றவர்களைத் தாக்கினார்கள்; மற்றும் சிலர், தேனைக் குடித்துவிட்டுத் தேனடைகளை விட்டெறிந்தார்கள். மயக்கத்தால் கர்வமடைந்த சிலர், தேன் மிச்சத்தால் பரஸ்பரம் தாக்கிக் கொண்டார்கள். (9,10)

- அபரே வ்ருக்ஷமூலே து ஸாக்ராம் க்ருஹ்ய வ்யவஸ்திதா: ।
அத்யர்தம் ச மதக்ஸலாநா: பர்ணாந்யாஸ்தீர்ய ஸேரதே ॥ (11)
- உந்மத்தபூதா: ப்லவக்ஸா மதுமத்தாஸ்ச ஹ்ருஷ்டவத் ।
க்ஷிபந்தி ச தத்யாந்யோந்யம் ஸ்க்லந்தி ச தத்யாபரே ॥ (12)
- கேசித் க்ஷவேலாம் ப்ரக்ரூர்வந்தி கேசித் கூஜந்தி ஹ்ருஷ்டவத் ।
ஹரயோ மதுநா மத்தா: கேசித் ஸுப்தா மஹீதலே ॥ (13)
- க்ருத்வா கிஞ்சித்ஸந்த்யந்யே கேசித் குர்வந்தி சேதரத் ।
க்ருத்வா கிஞ்சித்ஸந்த்யந்யே கேசித்ஸுப்த்யந்தி சேதரத் ॥ (14)
- யோப்யத்ர மதுபாலா: ஸ்யு: ப்ரேஷ்யா த்திமுகஸ்ய து ।
தோபி தைர்வாநரைபீமை: ப்ரதிஷித்தா திஸோ க்யதா: ॥ (15)
- ஜாநுபிஸ்து ப்ரக்ருஷ்டாஸ்ச தேவமார்க்யம் ச த்ய்ஸிதா: ।
அப்ய்ருவந் பரமோத்ஸிக்ஸநா க்யத்வா த்திமுகம் வச: ॥ (16)
- ஹநாமதா த்யத்வரைஹதம் மதுவநம் பூலாத் ।
வயம் ச ஜாநுபி: க்ருஷ்டா தேவமார்க்யம் ச த்ய்ஸிதா: ॥ (17)
- ததோ த்திமுக: க்ருத்தேவா வநபஸ்தத்ர வாநர: ।
ஹதம் மதுவநம் ஸ்ருத்வா ஸாந்த்வயாமாஸ தாந் ஹரீந் ॥ (18)
- இஹாக்ஸ்சத க்ஸ்சாமோ வாநராந் பூலதர்பிதாந் ।
பூலேந வாரயிஷ்யாமோ மது பூக்ஷயதோ வயம் ॥ (19)
- ஸ்ருத்வா த்திமுகஸ்யேத்யம் வசநம் வாநரர்ஷபா: ।
புநர்வீரா மதுவநம் தேநைவ ஸஹிதா யயு: ॥ (20)
- மத்யே சைஷாம் த்திமுக: ப்ரக்ருஹ்ய தரஸா தரும் ।
ஸமப்யத்யாவத்ஸவேகேந தே ச ஸர்வே ப்லவங்க்யமா: ॥ (21)
- தே ஸிலா: பாத்யபாம்ஸ்சாபி பர்வதாம்ஸ்சாபி வாநரா: ।
க்ருஹீத்வாப்யக்யமந் க்ருத்த்யா யத்ர தே கபிகுஞ்ஜரா: ॥ (22)
- தே ஸ்வாமிவசநம் வீரா ஹ்ருத்யேஷ்வவஸஜ்ய தத் ।
த்வரயா ஹ்யப்யத்யாவந்த ஸாலதாலஸிலாயுத்யா: ॥ (23)
- வ்ருக்ஷஸ்த்யாம்ஸ்ச தலஸ்த்யாம்ஸ்ச வாநராந் பூலத்யர்பிதாந் ।
அப்யக்ராமம்ஸ்ததோ வீரா: பாலாஸ்தத்ர ஸஹஸ்ரஸ: ॥ (24)
- அத த்ருஷ்ட்வா த்திமுகம் க்ருத்த்யம் வாநரபுங்க்யவா: ।
அப்யத்யாவந்த வேகேந ஹநுமத்ப்ரமுக்யஸ்தத்யா ॥ (25)
- தம் ஸவ்ருக்ஷம் மஹாபூஹுமாபதந்தம் மஹாபூலம் ।
ஆர்யகம் ப்ராஹரத்தத்ர பூஹுப்யாம் குபிதோஸங்க்யத்ய: ॥ (26)

மற்றும் சிலர், மரத்தின் அடியில், மரக்கிளைகளைப் பிடித்துக் கொண்டு, மிகவும் மதம் கொண்டு, தளர்ச்சி அடைந்து, இலைகளைப் பரப்பிப் படுத்துத் தூங்கினார்கள். (11)

உன்மத்தம் அடைந்த வானர்கள், மனம் கொண்ட வரையில் தேனைக் குடித்து மயங்கி, பரஸ்பரம் இடித்துக் கொண்டார்கள்; மற்றும் சிலர் வழக்கி விழுந்தார்கள்; (12)

சிலர் நகைத்தார்கள்; சிலர் சந்தோஷமாகக் கூவினார்கள். தேன் குடித்து மயங்கிய சில வானர்கள் தரையில் படுத்து உறங்கினார்கள். (13)

ஏதோ செய்துவிட்டு சிலர் சிரிக்கிறார்கள்; மற்றும் சிலர் வேறு ஏதோ செய்கிறார்கள்; சிலர் ஏதோ செய்துவிட்டு மற்றவர்களிடம் விளக்குகிறார்கள்; சிலர் இப்படிச் செய்யலாமென்று நிச்சயிக்கிறார்கள். (14)

ததிமுகனால் அனுப்பப்பட்ட வேலைக்காரர்களும், வனப்பாதுகாவலர்களாக நியமிக்கப்பட்டவர்களும், பயங்கரமான அந்த வானர்களால் தடுக்கப்பட்டு, எண்திசைகளிலும் ஓடினார்கள். (15)

முழங்கால்கள் பிடித்திழுக்கப்பட்டு, ஆகாயத்தை நோக்கி வீசி எறியப்பட்ட அவர்கள், மிகவும் கலவரமடைந்து, ததிமுகனிடம் சென்று முறையிட்டார்கள். (16)

“அனுமாரால் உத்தரவு கொடுக்கப்பட்டு, வானர சையத்தால் மதுவனம் அழிக்கப்பட்டது. நாங்களும் முழங்கால் பற்றி இழுக்கப்பட்டு வானத்தில் எறியப்பட்டோம்.” (17)

பின்னர், வனக்காவலனான ததிமுகன், மதுவனம் அழிக்கப்பட்டது என்பதைக் கேட்டு மிகவும் கோபமடைந்தான். அந்த வானர்களைச் சமாதானப்படுத்தினான். (18)

“என்னுடன் வாருங்கள். பலத்தால் தருக்குக் கொண்டு, தேன் குடிக்கும் வானர்களை நாம், நமது படைவீரர்களைக் கொண்டு தடுத்து நிறுத்துவோம்.” (19)

ததிமுகன் இவ்வாறு கூறியதும் அந்த வானரவீரர்கள், அவனோடுகூடவே, மறுபடியும் மதுவனத்திற்குச் சென்றார்கள். (20)

வழியிலேயே, சடாரென்று ஒரு மரத்தைப் பெயர்த்தெடுத்துக் கொண்டு, ததிமுகன் வேகமாக ஓடினான்; மற்ற வானர்களும் ஓடினார்கள். (21)

யானை போல் ஆற்றல் கொண்ட வானர்கள் இருந்த இடத்திற்கு, (வனப்பாதுகாவலர்களான) வானர்கள் கற்களையும் மரங்களையும் பாறைகளையும் எடுத்துக் கொண்டு கோபத்துடன் வந்தார்கள். (22)

தோட்டக் காவலர்களான அந்த வீரர்கள், தங்கள் யஜமானரின் உறுதியான சொற்களை நெஞ்சத்தில் நிறுத்தி, ஆச்சாமரம், பனைமரம் மற்றும் பாறைகளை ஆயுதங்களாகக் கொண்டு வேகமாக ஓடினார்கள். (23)

ஏராளமான காவற்காரர்கள், அங்கே மரங்களிலும் தரையிலும் உட்கார்ந்திருந்த, பலச்செருக்குக் கொண்ட வானர்களை எதிர்த்தார்கள். (24)

கோபத்துடன் ததிமுகன் வந்து கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து, அனுமான் முதலிய வானரத் தலைவர்கள் அவனை எதிர்கொண்டு வேகமாக ஓடினார்கள். (25)

மிகவும் பலசாலியும், தோள் வலிமையுடையவனும், கௌரவிக்கத்தக்கவனும், கையில் மரத்தைக் கொண்டு தாக்கியவனுமான அவனை (ததிமுகனை), கோபம் கொண்ட அங்கதன் கைகளால் புடைத்தான். (26)

மத்யாந்த₄ஸ்ச ந வேதைநமார்யகோயம் மமேதி ஸ: ।
அதைநம் நிஷ்பிபேஷாஸு வேக்யவத்வஸுதாதலே ॥ (27)

ஸ ப₄க்யநப₃ஹு₁ருப₄ஜோ விஹ்வல: ஸோணிதோக்ஷித: ।
முமோஹ ஸஹஸா வீரோ முஹூர்தம் கபிகுஞ்ஜர: ॥ (28)

ஸ ஸமாஸ்வஸ்ய ஸஹஸா ஸம்க்ருத்₃தோ ராஜமாதுல: ।
வாநராந் வாரயாமாஸ த₃ண்டே₃ந மதுமோஹிதாந் ॥ (29)

ஸ கத₂ம்சித்₃விமுத்தஸ்தைர்வாநரைர்வாநரர்ஷப₄: ।
உவாசைகாந்தமாஸ்ரித்ய ப்₄ருத்யாந் ஸ்வாந் ஸமுபாக்யதாந் ॥ (30)

ஏதே திஷ்ட₂ந்து க₃ச்ச₂ாமோ ப₄ர்தா நோ யத்ர வாநர: ।
ஸுக்₃ரீவோ விபுலக்₃ரீவ: ஸஹ ராமேண திஷ்ட₂தி ॥ (31)

ஸர்வம் சைவாங்க்யதே₃ தோஷம் ஸ்ராவயிஷ்யாமி பார்தி₂வே ।
அமர்ஷீ வசநம் ஸ்ருத்வா க₄தயிஷ்யதி வாநராந் ॥ (32)

இஷ்டம் மதுவநம் ஹ்யேதத் ஸுக்₃ரீவஸ்ய மஹாத்மந: ।
பித்ருபைதாமஹம் தி₃வ்யம் தே₃வைரபி து₃ராஸத₃ம் ॥ (33)

ஸ வாநராநிமாந் ஸர்வாந் மதுலுப்த₄ந் க₃தாயுஷ: ।
க₄தயிஷ்யதி த₃ண்டே₃ந ஸுக்₃ரீவ: ஸஸுஹ்ருஜ்ஜநாந் ॥ (34)

வத்₄யா ஹ்யேதே து₃ராத்மாநோ ந்ருபாஜ்ஞாபரிப₄விந: ।
அமர்ஷப்ரப₄வோ ரோஷ: ஸப₂லோ நோ ப₄விஷ்யதி ॥ (35)

ஏவமுத்த்வா த₃தி₄முகே₂ வநபாலாந் மஹாப₃ல: ।
ஜக₃யா ஸஹஸோத்பத்ய வநபாலை: ஸமந்வித: ॥ (36)

நிமேஷாந்தரமாத்ரேண ஸ ஹி ப்ராப்தோ வநாலய: ।
ஸஹஸ்ராம்ஸுஸுதோ தீ₄மாந் ஸுக்₃ரீவோ யத்ர வாநர: ॥ (37)

ராமம் ச லக்ஷ்மணம் சைவ த்ருஷ்ட்வா ஸுக்₃ரீவமேவ ச ।
ஸமப்ரதிஷ்ட₂ாம் ஜக₃தீமாகாஸாந்நிபபாத ஹ ॥ (38)

ஸந்நிபத்ய மஹாவீர்ய: ஸர்வைஸ்தை: பரிவாரித: ।
ஹிரித்₃தி₄முக₂: பாலை: பாலாநாம் பரமேஸ்வர: ॥ (39)

ஸ தீ₃நவத₃நோ பூத்வா க்ருத்வா ஸிரஸி சாஞ்ஜலிம் ।
ஸுக்₃ரீவஸ்ய ஸுபெ₄ள மூர்த்₄நா சரணௌ ப்ரத்யபீட்யத் ॥ (40)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ த்₃வீஷஷ்டிதம: ஸர்க₃: ॥

குடிமயக்கத்தால் அறிவுக் குருடாகியிருந்த அவன், 'என்னால் பூஜிக்கத் தக்கவரல்லவா, இவர்?' என்பதை உணராமல், அவனை மிகவும் வேகமாகத் தரையில் தள்ளினான். (27)

கை-தொடை-புஜங்கள் காயப்பட்டு, மூளை கலங்கி, உடலெங்கும் ரத்தக்களரியாக ததிமுகன் சிறிதுநேரம் மூர்ச்சையாகக் கிடந்தான். (28)

ஒரு வழியாக மூர்ச்சை தெளிந்ததும், அரசனின் மாமாவான அவன் கோபம் கொண்டு, மதுமயக்கத்திலிருந்த வானரர்களைத் தடியால் விலக்கினான். (29)

எப்படியோ அந்த வானரப் படையிடமிருந்து தப்பித்துக் கொண்ட ததிமுகன், தன்னுடைய வேலைக்காரர்களுடன் தனியாக ஓர் இடத்திற்குச் சென்று, இவ்வாறு சொன்னான்— (30)

“இவர்கள் இங்கேயே இருக்கட்டும். இராமனுடன்கூட நம்முடைய யஜமானரும், பெருங்கழுத்துடையவருமான சுகரீவன் இருக்கும் இடத்திற்குச் செல்வோம். (31)

அங்கதன் இங்கே செய்த அக்கிரமங்களை அரசனிடம் தெரிவிப்போம். செய்தியைக் கேட்டவுடன் கோபம் கொண்டு, எல்லா வானரர்களையும் கொன்றுவிடுவார். (32)

இந்த மதுவனம், முன்னோர்கள் காலத்திலிருந்தே மகாத்மாவான சுகரீவனுக்காக இருந்து வருகிறது; மிகவும் அழகானது; தேவர்களாலும் நெருங்க முடியாதது. (33)

தேனைக் குடித்து மதிமயங்கியிருப்பவர்களும், வாழ்நாள் முடிந்துவிட்டவர்களுமான இந்த வானரர்களுக்கும், இவர்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் கொலைத் தண்டனை கொடுக்கப் போகிறார், சுகரீவன். (34)

கேடு கெட்டவர்களும் அரசு கட்டளையை மீறியவர்களுமான இவர்கள், கொலை செய்யத்தக்கவர்களே. அவமானத்தால் கொதித்துக் கொண்டிருக்கும் நமக்குத் தக்க ஆறுதல் கிடைக்கப் போகிறது.” (35)

இவ்வாறு தோட்டக் காவலர்களிடம் கூறிவிட்டு, மகாபலவானான ததிமுகன் அவர்களுடன்கூட, உடனே புறப்பட்டுச் சென்றான். (36)

சூரியகுமாரனும் பேரறிவாளனுமான சுகரீவன் இருந்த வனப்பிரதேசத்தை, கண் இமைக்கும் நேரத்தில் அவன் போய்ச் சேர்ந்தான். (37)

இராம-லட்சுமண-சுகரீவர்களைக் கண்டதும், ஆகாயத்திலிருந்து சமதளமான தரையில் விழுந்தான். (38)

காவலர்களுக்கெல்லாம் தலைவனும் மகாவீரனுமான ததிமுகன், அந்த காவற்காரர்கள் எல்லோராலும் சூழப்பட்டவனாகக் கீழே விழுந்து, முகம் வாடி, தலைக்கு மேல் கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு, சுகரீவனுடைய மங்களமான பாதங்களில் தலைவைத்து வணங்கினான். (39,40)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
அறுபத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

தீர்வுஷ்டிதம: ஸர்கு:

ஸகூரீவஹர்ஷ:

- ததோ மூர்த்₄நா நிபதிதம் வாநரம் வாநரர்ஷப₄: ।
 த்₃ருஷ்ட்வைவோத்₃விக்₃நஹ்ருத்₃யோ வாக்யமேதது₃வாச ஹ ॥ (1)
- உத்திஷ்டே₂த்திஷ்ட₂ கஸ்மாத்வம் பாத₃யோ: பதிதோ மம ।
 அப₄யம் தே ப₄வேத் வீர ஸர்வமேவாபி₄தீ₄யதாம் ॥ (2)
- ஸ து விஸ்வாஸிதஸ்தேந ஸகூரீவேண மஹாத்மநா ।
 உத்த₂ய ஸுமஹாப்ராஜ்ஞோ வாக்யம் துதி₄முகே₂ட்ப்ரவீத் ॥ (3)
- நைவர்க்ஷரஜஸா ராஜந் ந த்வயா நாபி வாலிநா ।
 வநம் நிஸ்ருஷ்டபூர்வம் ஹி ப₄க்ஷிதம் தச்ச வாநரை: ॥ (4)
- ஏபி₄: ப்ரத₄ர்ஷிதாஸ்சைவ வாநரா வநர்க்ஷிபி₄: ।
 மது₄ந்யசிந்தயித்வேமாந் ப₄க்ஷயந்தி பிபுந்தி ச ॥ (5)
- ஸிஷ்டமத்ராபவித்₄யந்தி ப₄க்ஷயந்தி தத₂ாபரே ।
 நிவார்யமாணாஸ்தே ஸர்வே ப்₄ருகுடிம் த்₃ர்ஸயந்தி ஹி ॥ (6)
- இமே ஹி ஸம்ரப்த₄தராஸ்தத₂ா தை: ஸம்ப்ரத₄ர்ஷிதா: ।
 வாரயந்தோ வநாத்தஸ்மாத் க்ருத்₃தை₄ர்வாநரபுங்க்யவை: ॥ (7)
- ததஸ்தைர்ப்₃ஹுபி₄ர்வீரையாநரையாநரர்ஷப₄ ।
 ஸம்ரக்தநயநை: க்ரோத₄ாத்₃த₄ரய: ப்ரவிசாலிதா: ॥ (8)
- பாணிபி₄ர்நிஹதா: கேசித் கேசிஜ்ஜாநுபி₄ராஹதா: ।
 ப்ரக்ருஷ்டாஸ்ச யத₂ாகாமம் தே₃வமார்க்யம் ச த்₃ர்ஸிதா: ॥ (9)
- ஏவமேதே ஹதா: ஸூரஸ்த்வயி திஷ்ட₂தி ப₄ர்தரி ।
 க்ருத்ஸநம் மது₄வநம் சைவ ப்ரகாமம் தை: ப்ரப₄க்ஷயதே ॥ (10)
- ஏவம் விஜ்ஞாப்யமாநம் து ஸகூரீவம் வாநரர்ஷப₄ம் ।
 அப்ருச்சத் தம் மஹாப்ராஜ்ஞோ லக்ஷமண: பரவீரஹா ॥ (11)
- கிமயம் வாநரோ ராஜந் வநப: ப்ரத்யுபஸ்தி₂த: ।
 கம் சார்த₂மபி₄நிர்தி₃ஸ்ய து₃:கி₂தோ வாக்யமப்₃ரவீத் ॥ (12)
- ஏவமுக்தஸ்து ஸகூரீவோ லக்ஷமணேந மஹாத்மநா ।
 லக்ஷமணம் ப்ரத்யுவாசேத₃ம் வாக்யம் வாக்யவிஸாரத₃: ॥ (13)
- ஆர்ய லக்ஷமண ஸம்ப்ராஹ வீரோ துதி₄முக₂: கபி: ।
 அங்க₃த₃ப்ரமுகை₂ர்வீரையாநரையாநரர்ஷிதம் மது₄ வாநரை: ॥ (14)

ஸர்க்கம் : அறுபத்து மூன்று

சுக்ரீவன் மகிழ்தல்

தலையால் விழுந்து வணங்கும் ததிமுகனைப் பார்த்து வானரத் தலைவனான சுக்ரீவன், பதைபதைத்த மனத்துடன், இந்த வார்த்தைகளைக் கூறினான்— (1)

“வீரரே! எழுந்திரும், எழுந்திரும். என்னுடைய கால்களில் ஏன் விழுந்தீர்? உமக்கு அபயம் அளிக்கிறேன். உமது பயத்திற்குக் காரணம் என்னவென்று சொல்லுங்கள்.” (2)

மகாத்மாவான சுக்ரீவனால் இவ்வாறு நம்பிக்கையூட்டப்பட்ட, மகாபுத்திசாலியான ததிமுகன் எழுந்து நின்று கூறினான்— (3)

“மன்னா! ரிக்ஷரஜஸோ, தாங்களோ, ஏன் வாலியும்கூட இந்த (மது)வனத்தைப் (பிறருக்குத்) திறந்து விட்டதில்லை. (ஆனால், இப்போது) அங்கதன் முதலிய வானரர்களால் அது உண்ணப்பட்டுவிட்டது. (4)

வனப்பாதுகாவலர்களான இந்த வானரர்களால் தடுக்கப்பட்டாலும், இவர்களைப் பொருட்படுத்தாமல் (மரத்திலிருக்கும் பழங்களைப் பறித்துத்) தின்கிறார்கள்; தேனைக் குடிக்கிறார்கள். (5)

அதில் மிகுந்ததைத் தூக்கி எறிகிறார்கள்; மற்றவர்கள் சாப்பிடுகிறார்கள். தடுக்கப்பட்டபோது, அவர்கள் எல்லோரும் புருவத்தை உயர்த்திக் காட்டுகிறார்கள். (6)

இவர்கள் (வனக்காவலர்கள்), அங்கதன் முதலிய வானரர்களால் பயமுறுத்தப்பட்டதால், கோபாவேசத்தோடு இருக்கிறார்கள்; கோபம் கொண்ட வானரத் தலைவர்கள், இவர்களை மதுவனத்திலிருந்து வெளியேற்றிவிட்டார்கள். (7)

வானரத் தலைவரே! கோபத்தால் கண்கள் சிவக்க விழிக்கும் அநேக வானரர்களால், இந்தக் காவலர்கள் தூக்கி எறியப்பட்டார்கள். (8)

சிலர், கைகளால் தாக்கப்பட்டார்கள்; சிலர், முழங்கால்களால் புடைக்கப்பட்டார்கள்; சிலர், இழுக்கப்பட்டு, இஷ்டம் போல ஆகாயத்தில் தூக்கி எறியப்பட்டார்கள். (9)

தாங்கள் தலைவராக இருக்கும்போது, இந்த சூரர்கள் அவர்களால் அடித்துத் துன்புறுத்தப்பட்டார்கள். மதுவனம் முழுவதும் அவர்கள் விருப்பப்படி சாப்பிடப்படுகிறது.” (10)

இவ்வாறு விஞ்ஞாபிக்கப்பட்ட வானரத் தலைவனான சுக்ரீவனை, எதிரிகளை மாய்ப்பவனும் பேரறிஞனுமான லட்சுமணன் கேட்டான்— (11)

“அரசனே! இந்த வானரன், தோட்டக் காவற்காரனா, என்ன? எதற்காக வந்திருக்கிறான்? எதன் நிமித்தமாகத் துக்கத்தோடு பேசினான்?” (12)

இவ்வாறு, மகாத்மாவான லட்சுமணனால் கூறப்பட்டதும், பேச்சுத்திறன் கொண்ட சுக்ரீவன், லட்சுமணனுக்குப் பதில் கூறினான்— (13)

“லட்சுமணா! அங்கதன் முதலான வானரத் தலைவர்களால் (மதுவனத்திலிருந்தத்) தேன் குடிக்கப்பட்டது என்று இந்த வானரர் ததிமுகன் சொல்கிறார். (14)

விசித்ய த₃க்ஷிணாமாஸாமாக₃தைர்ஹரிபுங்க₃வை: |
நைஷாமக்ருதக்ருத்யாநாமீத்₃ருஸ: ஸ்யாதுபக்ரம: || (15)

ஆக₃தைஸ்ச ப்ரமதி₂தம் யத₂ா மது₄வநம் ஹி தை: |
த₄ர்ஷிதம் ச வநம் க்ருதஸ்நமுபயுக்தம் ச வாநரை: || (16)

வநம் யத₃பி₄பந்நம் தை: ஸாதி₄தம் கர்ம வாநரை: |
த்₃ருஷ்டா தே₃வீ ந ஸந்தே₃ஹோ ந சாந்யேந ஹநூமதா || (17)

ந ஹ்யந்ய: ஸாத₄நே ஹேது: கர்மணோஸ்ய ஹநூமத: |
கார்யஸித்₃தி₄ர்மதிஸ்சைவ தஸ்மிந் வாநரபுங்க₃வே || (18)

வ்யவஸாயஸ்ச வீர்யம் ச ஸ்ருதம் சாபி ப்ரதிஷ்டி₂தம் |
ஜாம்ப₃வாந் யத்ர நேதா ஸ்யாத₃ங்க₃த₃ஸ்ச மஹாப₃ல: || (19)

ஹநூமாம்ஸ்சாப்யதி₄ஷ்ட₂ாதா ந தஸ்ய க₃திரந்யத₂ா |
அங்க₃த₃ப்ரமுகை₂ர்வீரேர்ஹதம் மது₄வநம் கில || (20)

வாரயந்தஸ்ச ஸஹிதாஸ்தத₂ா ஜாநுபி₄ராஹதா: |
ஏதத₃ர்த₂மயம் ப்ராப்தோ வக்தும் மது₄ரவாகி₃ஹ || (21)

நாம்நா த₃தி₄முகே₂ா நாம ஹரி: ப்ரக்த்யாதவிக்ரம: |
த்₃ருஷ்டா ஸீதா மஹாப₃ாஹோ ஸௌமித்ரே பஸ்ய தத்த்வத: || (22)

அபி₄க₃ம்ய தத₂ா ஸர்வே பிபுந்தி மது₄ வாநரா: |
ந சாப்யத்₃ருஷ்ட்வா வைதே₃ஹீம் விஸ்ருதா: புருஷர்ஷப₄ || (23)

வநம் த₃த்தவரம் தி₃வ்யம் த₄ர்ஷயேயுர்வநௌகஸ: |
தத: ப்ரஹ்ருஷ்டோ த₄ர்மாத்மா லக்ஷ்மண: ஸஹராக₄வ: || (24)

ஸ்ருத்வா கர்ணஸுக₂ாம் வாணீம் ஸுக்₃ரீவவத₃நாச்ச்யுதாம் |
ப்ராஹ்ருஷ்யத ப்₄ருஸம் ராமோ லக்ஷ்மணஸ்ச மஹாப₃ல: || (25)

ஸ்ருத்வா த₃தி₄முக₂ஸ்யேத₃ம் ஸுக்₃ரீவஸ்து ப்ரஹ்ருஷ்ய ச |
வநபாலம் புநர்வாக்யம் ஸுக்₃ரீவ: ப்ரத்யப₄ாஷத || (26)

ப்ரீதோஸமி ஸோஹம் யத₃ப₄க்தம் வநம் தை: க்ருதகர்மபி₄: |
மர்ஷிதம் மர்ஷணீயம் ச சேஷ்டிதம் க்ருதகர்மணாம் || (27)

இச்ச₂ாமி ஸீக்₄ரம் ஹநுமத்ப்ரத₄ாநாந்
ஸாக₂ாம்ருக₃ாம்ஸ்தாந் ம்ருக₃ராஜத₃ர்பாந் |
த்₃ரஷ்டும் க்ருதார்த₂ாந் ஸஹ ராக₄வாப₄யாம்
ஸ்ரோதும் ச ஸீதாதி₄க₃மே ப்ரயத்நம் || (28)

தெற்குத் திசையில் தேடிவிட்டுத் திரும்பியுள்ள வானரோத்தமர்களால், சென்ற காரியம் நிறைவேற்றப்படாமலிருந்தால், இத்தகைய வலுக்கட்டாயமான ஆக்கிரமிப்பு நடந்திருக்காது. (15)

திரும்பி வந்துள்ள அவர்களால் மதுவனம் நாசம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது; இவர்கள் பயமுறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்; வானரர்களால் அனுபவிக்கப்பட்டுள்ளது. (16)

மதுவனத்திற்கு வந்துவிட்டார்கள் என்பதாலேயே அந்த வானரர்களால் காரியம் சாதிக்கப்பட்டது என்பது உறுதியாகிறது. தேவி கண்டுபிடிக்கப்பட்டார் என்பதில் சந்தேகமில்லை; அதுவும் அனுமானால்தான்! - வேறு யாராலும் செய்திருக்க முடியாது. (17)

இந்தக் காரியத்தைச் செய்து முடிக்கும் திறன் வேறு எவரிடமும் இல்லை. வானரபுங்கவனான அனுமானிடம்தான் காரியத்தை நிறைவேற்றும் தனி ஆற்றலும் புத்தியும் பயற்சியும் வீர்யமும் சாஸ்திர ஞானமும் நிலைகொண்டுள்ளன. மகாபலம் பொருந்திய அங்கதன் தலைவனாகவும், ஜாம்பவானும் அனுமானும் அதிகாரிகளாகவும் உள்ள இடத்தில் வேறுவிதமாக நடந்துவிடுமா, என்ன? மேலும், மதுவனம், அங்கதன் முன்னிட்ட வீரர்களால் அல்லவா அழிக்கப்பட்டிருக்கிறது? (தகுந்த காரணமில்லாமல், 'பெருங்குற்றம்' எனக் கருத்தக்க ஒரு காரியத்தை, அவன் செய்திருப்பானா?) (18-20)

அவர்கள் தடுக்கப்பட்டபோது முழங்கால்களால் இடித்து, இவர்கள் துரத்தப்பட்டார்கள். இந்த இனிய தகவலைக் கூறுவதற்காக மிகவும் பராக்கிரமசாலியான ததிமுகன் இங்கே வந்திருக்கிறார். பெருந்தோளரே! லட்சுமணா! சீதை கண்டுபிடிக்கப்பட்டார்! இது நிச்சயம். (21,22)

அதனால்தான், எல்லா வானரர்களும் வந்து தேன் குடிக்கிறார்கள். மாவீரரே! நன்மதியுடைய வானரர்கள் வைதேகியைக் காணாதிருந்தால், பிறும்மாவால் என் தந்தைக்குப் பரிசாகக் கொடுக்கப்பட்டதும், தெய்வீகம் பொருந்தியதுமான மதுவனத்தை அழிக்க முற்படுவார்களா?" இதைக் கேட்டவுடனே, தருமாத்மாவான லட்சுமணனும் இராகவனும் மகிழ்வெய்தினார்கள். (23,24)

சுக்ரீவனுடைய வாயிலிருந்து வெளிப்பட்ட செவிக்கினிய சொற்களைக் கேட்டு, மகாபலசாலியான லட்சுமணனும் இராமனும் மிகவும் சந்தோஷப்பட்டார்கள். (25)

ததிமுகனுடைய சொற்களைக் கேட்ட சுக்ரீவன் மனமகிழ்ந்து, தோட்டக் காவற்காரரைப் பார்த்து மேலும் கூறினான்— (26)

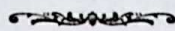
“மாமனே! (ஒப்படைக்கப்பட்ட) காரியத்தைச் செய்து முடித்துவிட்ட அவர்களால், மதுவனம் அனுபவிக்கப்பட்டது என்பதை அறிந்து, நான் திருப்தியடைந்துள்ளேன். காரியத்தை முடித்துக் கொண்டு வந்துள்ள அவர்களால் செய்யப்பட்ட (மதுவனம் அழிப்பு என்ற) காரியம் குற்றமேயானாலும் மன்னிக்கத்தக்கது. (27)

அனுமானை முதன்மையாகக் கொண்டவர்களும், காரியத்தை நிறைவேற்றியவர்களும், சிங்கம் போல் இறுமாப்புடையவர்களுமான அந்த வானரர்களை, உடனே காண்பதற்கும், சீதையை மீட்பதற்கு எடுக்கப்பட வேண்டிய முயற்சிகளைப் பற்றி கேட்பதற்கும், நானும் இராம-லட்சுமணர்களும் ஆவலுள்ளவர்களாக இருக்கிறோம்.” (28)

ப்ரீதிஸ்பீதாசெஷள ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டௌ குமாரௌ
 த்ருஷ்ட்வா ஸித்ததார்தௌ வாநராணாம் ச ராஜா ।
 அங்கை: ஸம்ஹ்ருஷ்டை: கர்மஸித்தித்வா
 பூஹ்வோராஸந்நாம் ஸோதிமாத்ரம் நநந்த ॥ (29)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதிகாவ்யே
 ஸுந்தரகாண்டே த்ரிஷ்ஷ்டிதம ஸர்க: ॥

சது:ஷ்ஷ்டிதம ஸர்க:

ஹநாமத்யாக்யமநம்

ஸுக்ரீவேணைவமுத்தஸ்து ஹ்ருஷ்டோ ததிமுக: கபி: ।
 ராகவம் லக்ஷ்மணம் சைவ ஸுக்ரீவம் சாப்யவாத்யத் ॥ (1)

ஸ ப்ரணம்ய ச ஸுக்ரீவம் ராகவௌ ச மஹாபுலௌ ।
 வாநரை: ஸஹித: ஸுரேர்திவமேவோத்பபாத ஹ ॥ (2)

ஸ யதைவாகுத: பூர்வம் ததைவ த்வரிதம் குத: ।
 நிபத்ய க்ருநாத்பூமௌ தத்வநம் ப்ரவிவேஸ ஹ ॥ (3)

ஸ ப்ரவிஷ்டோ மதுவநம் ததர்ஸ ஹரியூதபாந் ।
 விமத்யாநுத்திதாந் ஸர்வாந் மேஹமாநாந் மதுதகம் ॥ (4)

ஸ தாநுபாக்யமத்வீரோ பூத்வா கரபுடாஞ்ஜலிம் ।
 உவாச வசநம் ஸ்லக்ஷணமிதம் ஹ்ருஷ்டவதங்குதம் ॥ (5)

ஸௌம்ய ரோஷோ ந கர்தவ்யோ யதேபிரபிவாரித: ।
 அஜ்ஞாநாத்ரக்ஷிபி: க்ரோதாத்புவந்த: ப்ரதிஷேதிதா: ॥ (6)

யுவராஜஸ்த்வமீஸஸ்ச வநஸ்யாஸ்ய மஹாபுல ।
 மௌக்யாத் பூர்வம் க்ருதோ தேஷஸ்தம் புவாந் ஸுந்துமர்ஹதி ॥ (7)

யதைவ ஹி பிதா தேபூத் பூர்வம் ஹிக்ஷணஸ்வர: ।
 ததா த்வமபி ஸுக்ரீவோ நாந்யஸ்து ஹரிஸத்தம ॥ (8)

ஆக்யாதம் ஹி மயா கத்வா பித்ருவ்யஸ்ய தவாநக ।
 இஹோபயாநம் ஸர்வேஷாமேதேஷாம் வநசாரிணாம் ॥ (9)

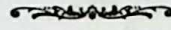
ஸ த்வத்யாக்யமநம் ஸ்ருத்வா ஸஹைபிர்ஹரியூதபை: ।
 ப்ரஹ்ருஷ்டோ ந து ருஷ்டோஸௌ வநம் ஸ்ருத்வா ப்ரதர்ஷிதம் ॥ (10)

ப்ரஹ்ருஷ்டோ மாம் பித்ருவ்யஸ்தே ஸுக்ரீவோ வாநரேஸ்வர: ।
 ஸீக்ரம் ப்ரேஷய ஸர்வாம்ஸ்தாநிதி ஹோவாச பார்திவ: ॥ (11)

திருப்தியால் கண்கள் மலர்ந்தவர்களும், மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தவர்களும், உத்தேசம் நிறைவேற்றப்பட்டவர்களுமான அவ்விரு ராஜகுமாரர்களையும் (இராம-லட்சுமணர்களைப்) பார்த்து, வானரர்களின் அரசன் சுகரீவன், காரியசித்தி கைக்கு எட்டும் தூரத்திற்கு வந்துவிட்டதை உணர்ந்து, அங்கங்களில் மயிர்க்கூச்சமேற்பட்டுப் பேரானந்தத்தில் திளைத்தான். (29)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
அறுபத்து மூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

**ஸர்க்கம் : அறுபத்து நான்கு
அனுமான் முதலியோர் வருகை**

சுகரீவன் இவ்வாறு கூறியதும், சந்தோஷமடைந்த ததிமுகன் இராம-லட்சுமண-சுகரீவர்களை மீண்டும் நமஸ்கரித்தான். (1)

சுகரீவனையும், மகாபலசாலிகளான இராம-லட்சுமணர்களையும் மறுபடியும் வணங்கிவிட்டு, உடன் வந்த சூரர்களான வானரர்களோடுகூட, அவன் ஆகாயத்தில் எம்பித் தாவினான். (2)

முன்பு அவன் எவ்வாறு வந்தானோ, அவ்வாறே விரைவாகச் சென்று, வானத்திலிருந்து பூமியில் குதித்து, அந்த வனத்திற்குள் பிரவேசித்தான். (3)

அவன் மதுவனத்திற்குள் புகுந்து, மது செரிமானமாகிவிட்டபடியால் மயக்கம் தெளிந்து, சிறுநீர் கழித்துக் கொண்டிருக்கும் அவர்களைக் கண்டான். (4)

அந்த வீரன் (ததிமுகன்) கைகளை அஞ்ஜலியாகக் கூப்பிக் கொண்டு, அவர்கள் அருகே சென்றான். மகிழ்ச்சியோடு அங்கதனைப் பார்த்து, இவ்வினிய வார்த்தைகளைக் கூறினான்— (5)

“குழந்தாய்! நீ கோபம் கொள்ளக்கூடாது. வனப்பாதுகாவலர்களான இவர்கள் கோபம் கொண்டு, அறியாமையால் உங்களையெல்லாம் தடுத்தார்கள். (6)

மகாபலம் பொருந்தியவரே! தாங்கள் இளைய மன்னர்; இந்தக் காட்டின் உரிமையாளர். அறியாமையால் இவர்கள் செய்த குற்றத்தைத் தாங்கள் மன்னித்துவிட வேண்டும். (7)

முன்பு, எப்படி உங்கள் தகப்பனார் வானரக் கூட்டங்களுக்குத் தலைவராக இருந்தாரோ, அதேபோல, இப்போது நீங்களும் சுகரீவனும் இருக்கிறீர்கள்; வேறு யாரும் தலைவர் இல்லை. (8)

குற்றமற்றவரே! நான் சென்று உங்கள் சிற்றப்பனிடம், வனவாசிகளான எல்லா வானரர்களும் இங்கே வந்திருப்பதைத் தெரிவித்தேன். (9)

அவர், எல்லா வானரவீரர்களோடு நீங்கள் இங்கே வந்திருப்பதைக் கேட்டு மகிழ்ந்தார்; வனம் அழிக்கப்பட்டதைக் கேட்டும் கோபப்படவில்லை. (10)

உங்களுடைய சிற்றப்பனான சுகரீவ மன்னன் மகிழ்ச்சியோடு, ‘அவர்கள் எல்லோரையும் உடனே அனுப்பு’ என்று என்னிடம் சொன்னார்.” (11)

- ஸ்ருத்வா த₃தி₄முக₂ஸ்யைதத்₃வசநம் ஸ்லக்ஷணமங்க₃த₃: ।
அப்₃ரவீத் தாந் ஹரிஸ்ரேஷ்டே₂ வாக்க்யம் வாக்க்யவிஸாரத₃: ॥ (12)
- ஸங்கே ஸ்ருதோயம் வ்ருத்தாந்தோ ராமேண ஹரியூத₂பா: ।
தத் ஷமம் நேஹ ந: ஸ்த₂த₂தும் க்ருதே கார்யே பரந்தபா: ॥ (13)
- பீத்வா மது₄ யத₂காமம் விஸ்ராந்தா வநசாரிண: ।
கிம் ஸேஷம் க₃மநம் தத்ர ஸுக்₃ரீவோ யத்ர மே கு₃ரு: ॥ (14)
- ஸர்வே யத₂ மாம் வக்ஷயந்தி ஸமேத்ய ஹரியூத₂பா: ।
தத₂ஸமி கர்தா கர்தவ்யே ப₄வத்₃பி₄: பரவாநஹம் ॥ (15)
- நாஜ்ஞாபயிதுமீஸோஹம் யுவரோஜோஸமி யத்யபி ।
அயுக்தம் க்ருதகர்மானோ யூயம் த₄ர்ஷயிதும் மயா ॥ (16)
- ப்ருவதஸ்சாங்க₃த₃ஸ்யைவம் ஸ்ருத்வா வசநமவ்யயம் ।
ப்ரஹ்ருஷ்டமநஸோ வாக்க்யமித₃மூசர்வநௌகஸ: ॥ (17)
- ஏவம் வக்ஷயதி கோ ராஜந் ப்ரபு₄: ஸந் வாநரர்ஷப₄ ।
ஐஸ்வர்யமத₃மத்தோ ஹி ஸர்வோஹமிதி மந்யதே ॥ (18)
- தவ சேத₃ம் ஸுஸத்₃ருஸம் வாக்க்யம் நாந்யஸ்ய கஸ்யசித் ।
ஸந்நதிர்ஹி தவாக்₂யாதி ப₄விஷ்யச்ச₂ப₄யோக்₃யதாம் ॥ (19)
- ஸர்வே வயமபி ப்ராப்தாஸ்தத்ர க₃ந்தும் க்ருதக்ஷணா: ।
ஸ யத்ர ஹரிவீராணாம் ஸுக்₃ரீவ: பதிரவ்யய: ॥ (20)
- த்வயா ஹ்யநுக்தைர்ஹரிபி₄ர்நைவ ஸக்யம் பத₃ாத் பத₃ம் ।
க்வசித்₃க₃ந்தும் ஹரிஸ்ரேஷ்ட₂ ப்ரும: ஸத்யமித₃ம் து தே ॥ (21)
- ஏவம் து வத₃தாம் தேஷாமங்க₃த₃: ப்ரத்யப₄ாஷத ।
ப₃ாட₄ம் க₃ச்ச₂ாம இத்யுக்த்வா உத்பபாத மஹீதலாத் ॥ (22)
- உத்பதந்தமநூத்பேது: ஸர்வே தே ஹரியூத₂பா: ।
க்ருத்வாகாஸம் நிராகாஸம் யந்த்ரோதக்ஷிப்தா இவாசலா: ॥ (23)
- தோம்ப₃ரம் ஸஹஸோத்பத்ய வேக₃வந்த: ப்லவங்க₃மா: ।
விநத₃ந்தோ மஹாநாத₃ம் க₄நா வாதேரிதா யத₂ா ॥ (24)
- அங்க₃தே₃ ஹ்யநுப்ராப்தே ஸுக்₃ரீவோ வாநராதி₄ப: ।
உவாச ஸோகோபஹதம் ராமம் கமலலோசநம் ॥ (25)
- ஸமாஸ்வஸிஹி ப₄த்ரம் தே த்ருஷ்டா தேவீ₃ ந ஸம்ஸய: ।
நாக₃ந்துமிஹ ஸக்யம் தைரதீ₃தே ஸமயே ஹி ந: ॥ (26)

ததிமுகனுடைய அந்த இனிய சொற்களைக் கேட்டு, பேச்சுத் திறனுடைய வானரசிரேஷ்டன் அங்கதன், அவர்களை (வானரர்களை)ப் பார்த்துக் கூறினான்— (12)

“வானர வீரர்களே! நடந்தவை அனைத்தும் இராமனுக்குத் தெரிந்துவிட்டது என்று ஊகிக்கிறேன். எதிரிகளை வாட்டுபவர்களே! கொடுத்த காரியத்தை முடித்துவிட்ட நாம் இனிமேல் இங்கே இருப்பது சரியானதல்ல. (13)

வானரர்கள் எல்லோரும் மனம் போனபடி தேனைக் குடித்து இளைப்பாறிவிட்டார்கள். எனவே, என்னுடைய தலைவர் சுகீவன் இருக்குமிடத்திற்குச் செல்வதைத் தவிர, செய்யவேண்டிய செயல் என்ன மீதம் இருக்கிறது? (14)

வானர வீரர்களான நீங்களெல்லோரும் ஒருமுகமாக என்ன சொல்கிறீர்களோ, அவ்வாறு நான் செய்கிறேன். இனி செய்ய வேண்டிய காரியத்தைத் தீர்மானிப்பதில், நான் உங்களுக்கு அடங்கியவன். (15)

நான் இளவரசனாக இருந்தாலும், உங்களை ஆணையிடுவதற்கு, நான் யஜமானன் அல்லன். காரியத்தை முடித்துவிட்டு வந்திருக்கும் உங்களை மிரட்டுவது நியாயமல்ல.” (16)

போற்றத்தக்க அங்கதனுடைய பேச்சைக் கேட்டு, மனக்குதூகலத்துடன் வானரர்கள் இவ்வாறு கூறினார்கள்— (17)

“அரசே! தலைவராக இருந்தும் இப்படி (அடக்கமாக)ப் பேசக் கூடியவர் (தங்களைத் தவிர, வேறு) யார்? செல்வச்செழிப்பினால் இறுமாப்புக் கொண்டவன் ‘எல்லாம் நான்தான்’ என்று எண்ணுகிறான். (18)

இப்படிப் பேசுவது தங்கள் உயர்குணத்திற்கு ஏற்றதாக இருக்கிறது; வேறு யாராலும் இப்படிப் பேச முடியாது. இனி, தங்களுக்குக் கிடைக்கப் போகும் மங்களமான பாராட்டுக்களுக்கு, இது முன்னோடியாகத் திகழ்கிறது. (19)

மன்னிக்கப்பட்டுவிட்ட நாங்கள் எல்லோரும், வானர வீரர்களின் தலைவரும் சோர்வில்லாதவருமான சுகீவன் இருக்குமிடம் செல்ல ஆயத்தமாக இருக்கிறோம். (20)

தங்கள் அனுமதியில்லாமல் வானரர்களால் வெளியே செல்வதற்கு, ஓர் அடிகூட எடுத்து வைக்கவே முடியாது. வானர சிரேஷ்டனே! இதைச் சத்தியமாகத் தங்களிடம் தெரிவிக்கிறோம்.” (21)

இவ்வாறு அவர்கள் சொன்னவுடன், அங்கதன் பதில் கூறினான்— “நல்லது; செல்வோம்” என்று சொல்லிவிட்டு, பூமியிலிருந்து உயரே தாவினான். (22)

மேலே தாவிச் சென்ற அவனைத் தொடர்ந்து, வானரர்கள் அனைவரும் தாவினார்கள் — யந்திரத்தால் எறியப்பட்டதைப் போல். மலை போன்ற சரீரம் படைத்த அவர்கள் மிக வேகமாக பாய்ந்து சென்றதால், ஆகாயம் மறைக்கப்பட்டதாயிற்று. (23)

அவர்கள் திடீரென்று வானத்தில் வேகமாகத் தாவி, காற்றால் அலைப்புண்ட மேகங்கள் போல் கர்ஜித்துக் கொண்டு சென்றார்கள். (24)

அங்கதன் வந்து சேருவதற்குள், துக்கத்தால் கலங்கிய தாமரைக்கண்ணரான இராமனைப் பார்த்து, சுகீவன் சொன்னார்— (25)

“தங்களுக்கு நலம் உண்டாகுக. தைரியமாக இருங்கள். பிராட்டியார் கண்டுபிடிக்கப்பட்டார் என்பதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை. (ஏனென்றால்,) என்னால் விதிக்கப்பட்ட காலகெடுவைக் கடந்து, என்னிடம் திரும்பிவரும் துணிச்சல் அவர்களிடம் (தெற்கு திசையில் தேடிச் சென்ற வானரர்களிடம்) இல்லை. (26)

ந மத்ஸகாஸமாக₃ச்சே₂த் க்ருத்யே ஹி விநிபாதிதே ।
யுவராஜோ மஹாபு₃ஹு: ப்லவதாம் ப்ரவரோங்கு₃த₃: ॥ (27)

யத்₃யப்யக்ருதக்ருத்யாநாமீத்₃ருஸ: ஸ்யாது₃பக்ரம: ।
ப₄வேத் ஸ தீ₃நவத₃நோ ப்₄ராந்தவிப்லுதமாநஸ: ॥ (28)

பித்ருபைதாமஹம் சைதத் பூர்வகைரபி₄ரக்ஷிதம் ।
ந மே மது₄வநம் ஹந்யாத₃ஹ்ருஷ்ட: ப்லவகே₃ஸ்வர: ॥ (29)

கௌஸல்யா ஸுப்ரஜா ராம ஸமாஸ்வஸிஹி ஸுவ்ரத ।
த்₃ருஷ்டா தே₃வீ ந ஸந்தே₃ஹோ ந சாந்யேந ஹநூமதா ॥ (30)

ந ஹயந்ய: கர்மணோ ஹேது: ஸாத₄நே₃ஸ்ய ஹநூமத: ।
ஹநூமதி ஹி ஸித்₃தி₄ஸ்ச மதிஸ்ச மதிஸத்தம ॥ (31)

வ்யவஸாயஸ்ச வீர்யம் ச ஸு₁ர்யே தேஜ இவ த்₄ருவம் ।
ஜாம்ப₃வாந் யத்ர நேதா ஸ்யாத₃ங்கு₃த₃ஸ்ச ப₃லேஸ்வர: ॥ (32)

ஹநூமாம்ஸ்சாப்யதி₄ஷ்ட₂ாதா ந தஸ்ய க₃திரந்யத₂ா ।
மா பூ₄ஸ்சிந்தாஸமாயுக்த: ஸம்ப்ரத்யமிதவிக்ரம: ॥ (33)

தத: கிலகிலாஸப்₃த₃ம் ஸு₁ஸ்ராவாஸந்நமம்ப₃ரே ।
ஹநுமத்கர்மத்₃ருப்தாநாம் நர்த₃தாம் காநநௌகஸாம் ॥ (34)

கிஷ்கிந்த₄முபயாதாநாம் ஸித்₃தி₄ம் கத₂யதாமிவ ।
தத: ஸ்ருத்வா நிநாத₃ம் தம் கபீநாம் கபிஸத்தம: ॥ (35)

ஆயதாஞ்சிதலாங்கூல: ஸோப₄வத்₃த்₄ருஷ்டமாநஸ: ।
ஆஜக்₃முஸ்தேபி ஹரயோ ராமத்₃ர்ஸநகாங்க்ஷிண: ॥
அங்கு₃த₃ம் புரத: க்ருத்வா ஹநூமந்தம் ச வாநரம் ॥ (36)

தேங்கு₃த₃ப்ரமுக₂ா வீரா: ப்ரஹ்ருஷ்டாஸ்ச முத்₃ாந்விதா: ।
நிபேதுர்ஹரிராஜஸ்ய ஸமீபே ராக₄வஸ்ய ச ॥ (37)

ஹநுமாம்ஸ்ச மஹாபு₃ஹு: ப்ரணம்ய ஸிரஸா தத: ।
நியதாமக்ஷதாம் தே₃வீம் ராக₄வாய ந்யவேதுயத் ॥ (38)

த்₃ருஷ்டா தே₃வீதி ஹநுமத்₃வத₃நாத₃ம்ருதோபமம் ।
ஆகர்ண்ய வசநம் ராமோ ஹர்ஷமாப ஸலக்ஷ்மண: ॥ (39)

நிஸ்சிதார்த₂ஸ்ததஸ்தஸ்மிந் ஸுக்₃ரீவ: பவநாத்மஜே ।
லக்ஷ்மண: ப்ரீதிமாந் ப்ரீதம் பஹுமாநாத₃வைக்ஷத ॥ (40)

செய்ய வேண்டிய காரியத்தை நிறைவேற்றாமல், இளவரசனும் ஆற்றலுடையவனும் வானரர்களுள் முதன்மையானவனுமான அங்கதன் என்னிடம் வரமாட்டான். (27)

செய்ய வேண்டிய காரியத்தைச் செய்யாதவர்களால், (மதுவனத்தை அழித்தல் என்ற) துணிச்சலான இத்தகைய அக்கிரமத்தைச் செய்திருக்க முடியாது. முகம் சோர்ந்து, மனம் கலங்கி தடுமாறியிருப்பான், அங்கதன். (28)

பிரும்மாவால் கொடுக்கப்பட்டதும், என் முன்னோர்களால் நன்கு பராமரிக்கப்பட்டதுமான என்னுடைய மதுவனத்தை, மகிழ்ச்சியில்லாத அங்கதன் அழிக்கத் துணியமாட்டான். (தேவியைப் பார்த்துவிட்டதாலும் மிக்க மகிழ்ச்சியினாலும் இப்படிச் செய்திருக்கிறான்.) (29)

கௌஸல்யா தேவியின் செல்வக்குமாரரே! நல்லோரே! தைரியமாக இருங்கள். பிராட்டியார் பார்க்கப்பட்டார் என்பதில் சந்தேகமில்லை - அனுமானால்தான்; வேறு யாராலும் முடியாது! (30)

இந்தக் காரியத்தைச் செய்து முடிக்கும் திறன் வேறு எவரிடமும் இல்லை. சூரியனிடம் பேரொளியைப் போல, அனுமானிடம்தான் காரியத்தை நிறைவேற்றும் தனி ஆற்றலும் புத்தியும் முயற்சியும் வீர்யமும் உறுதியாக நிலைத்துள்ளன. ஜாம்பவான் தலைவராகவும், அங்கதன் சேனாபதியாகவும், அனுமான் அதிகாரியாகவும் இருக்கும்போது, வேறு மாதிரி நிகழ முடியுமா? அளவற்ற பராக்கிரமம் உடையவரே! இப்போது, (உற்சாகமாக இருக்க வேண்டிய இந்த நேரத்தில்,) தாங்கள் கவலையில் ஆழ்ந்துவிடலாகாது." (31-33)

அப்போது, ஆகாயத்தில் இரைச்சலிட்டுக் கொண்டு வருகிறவர்களும், அனுமான் செய்துமுடித்த காரியத்தால் கர்வங்கொண்டவர்களுமான வானரர்களின் 'கில கில' என்ற ஒலி கேட்டது. (34)

கிஷ்கிந்தைக்கு வந்து கொண்டிருக்கும் அவர்கள், 'ஒப்படைக்கப்பட்ட காரியத்தை முடித்து விட்டார்கள்' என்பதைக் கூறுவதைப் போன்றிருந்த அந்த நாதத்தைக் கேட்டு, வானரசிரேஷ்டரான சுக்ரீவன் மனம் மகிழ்ந்து வாலைச் சுழற்றினான். இதற்குள், இராமனைத் தரிசிக்கப் பேராவல் கொண்ட அந்த வானரர்கள், அங்கதனையும் அனுமானையும் முன்னிட்டுக் கொண்டு வந்து சேர்ந்தார்கள். (35,36)

அங்கதன் முதலான வீரர்கள், மனம் நிறைந்தவர்களாய், மகிழ்ச்சி மிக்கவர்களாய், வானர மன்னன் மற்றும் இராமன் எதிரே தண்டனிட்டார்கள். (37)

பெருந்தோளரான அனுமான், தலையால் வணங்கி, பதிவிரதா தருமத்திற்குக் குறை ஏற்படாமல் இருக்கும் தேவியைக் கண்டு பேசியதை, இராமனிடம் தெரிவித்தார். (38)

அனுமானுடைய திருமுகத்திலிருந்து, 'கண்டேன் சீதையை!' என்ற அமுதத்திற்கொப்பான சொற்களைக் கேட்டு, இராம-லட்சுமணர்கள் பெரிதும் சந்தோஷப்பட்டார்கள். (39)

தங்களுடைய காரியம் நிறைவேறிவிட்டது என்று நிச்சயப்படுத்திக் கொண்டு, சுக்ரீவனும், லட்சுமணனும், வாயு குமாரனைப் பாராட்டும் வகையில் கண்கொட்டாமல் பார்த்தார்கள். (40)

ப்ரீத்யா ச ரமமாணோ஽த₂ ராக₄வ: பரவீரஹா ।

புஹுமாநேந மஹதா ஹநுமந்தமவைக்ஷத ॥ (41)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ சது:ஷஷ்டிதம: ஸர்க₃: ॥

பஞ்சஷஷ்டிதம: ஸர்க₃:

சூட₃ரமணி ப்ரத₃ரநம்

தத: ப்ரஸ்ரவணம் ஸைலம் தே க₃த்வா சித்ரகாநநம் ।

ப்ரணம்ய ஸிரஸா ராமம் லக்ஷ்மணம் ச மஹாப₃லம் ॥ (1)

யுவராஜம் புரஸ்க்ருத்ய ஸுக்₃ரீவமபி₄வாத்ய ச ।

ப்ரவ்ருத்திமத₂ ஸீதாயா: ப்ரவக்ருமுபசக்ரமு: ॥ (2)

ராவணாந்த:புரே ரோத₄ம் ராக்ஷஸீபி₄ஸ்ச தர்ஜநம் ।

ராமே ஸமநுராக₃ம் ச யஸ்சாயம் ஸமய: க்ருத: ॥ (3)

ஏதத₃ாக்₂யாந்தி தே ஸர்வே ஹரயோ ராமஸந்நிதெ₄ள ।

வைதே₃ஹீமக்ஷதாம் ஸ்ருத்வா ராமஸ்தூத்தரமப்₃ரவீத் ॥ (4)

க்வ ஸீதா வர்ததே தே₃வீ கத₃ம் ச மயி வர்ததே ।

ஏதந்மே ஸர்வமாக்₂யாத வைதே₃ஹீம் ப்ரதி வாநரா: ॥ (5)

ராமஸ்ய க₃தி₃தம் ஸ்ருத்வா ஹரயோ ராமஸந்நிதெ₄ள ।

சோத₃யந்தி ஹநுமந்தம் ஸீதாவ்ருத்தாந்தகோவித₃ம் ॥ (6)

ஸ்ருத்வா தே வசநம் தேஷாம் ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ।

ப்ரணம்ய ஸிரஸா தே₃வ்யை ஸீதாயை தாம் தி₃ஸம் ப்ரதி ॥

உவாச வாக்யம் வாக்யஜ்ஞ: ஸீதாயா த₃ர்ஸநம் யத₂ா ॥ (7)

தம் மணீம் காஞ்சநம் தி₃வ்யம் தீ₃ப்யமாநம் ஸ்வதேஜஸா ।

த₃த்த்வா ராமாய ஹநுமாந்ஸ்தத: ப்ராஞ்ஜலிரப்₃ரவீத் ॥ (8)

ஸமுத்₃ரம் லங்க₄யித்வாஹம் ஸதயோஜநமாயதம் ।

அக₃ச்ச₂ம் ஜாநகீம் ஸீதாம் மார்க₃மாணோ தி₃த்₃ருக்ஷயா ॥ (9)

தத்ர லங்கேதி நக₃ரீ ராவணஸ்ய து₃ராத்மந: ।

தக்ஷிணஸ்ய ஸமுத்₃ரஸ்ய தீரே வஸதி த₃க்ஷிணே ॥

தத்ர ஸீதா மயா த்₃ருஷ்டா ராவணாந்த:புரே ஸதீ ॥ (10)

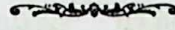
ஸந்ந்யஸ்ய த்வயி ஜீவந்தீ ராமா ராம மநோரத₂ம் ।

த்₃ருஷ்டா மே ராக்ஷஸீமத்₄யே தர்ஜ்யமாநா முஹூர்முஹூ: ॥ (11)

எதிரிகளை மாய்ப்பவரான இராகவன், ஆனந்தத்தில் திளைத்து, மிகவும் வாழ்த்துக் கூறும் முறையில், அனுமானைக் கூர்ந்து பார்த்தார். (பார்வையால் கடாசுஷித்தருளினார்.) (41)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
அறுபத்து நான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : அறுபத்தைந்து

சூடாமணியைக் கொடுத்தல்

பின்னர், தலைதாழ்த்தி இராம-லட்சுமணர்களை வணங்கி, இளவரசனை முன்னிட்டுக் கொண்டு சென்று, சுக்ரீவனை வணங்கி, அழகிய காடுகள் நிறைந்த பிரஸ்ரவண மலைக்குச் சென்று, சீதையைப் பற்றிய விவரங்களைக் கூறத் தொடங்கினார்கள். (1,2)

இராவணனுடைய அந்தப்புரத்தில் சீதை சிறைவைக்கப்பட்டிருப்பது; ராக்ஷஸிகளால் மிரட்டப்படுவது; இராமனிடத்தில் (சீதை) வைத்துள்ள பேரன்பு; கெடு வைக்கப்பட்டிருப்பது - இவைகளை, எல்லா வானரர்களும் இராமன் எதிரில் சொன்னார்கள். வைதேகி (கற்புக்கு) அபாயமில்லாமல் இருக்கிறார் என்பதைக் கேட்டு, இராமன் பதில் சொன்னார்— (3,4)

“சீதாதேவி எங்கே இருக்கிறார்? என்னிடம் (என்னைக் குறித்து) எவ்வாறு இருக்கிறார்? வைதேகியைப் பற்றிய இந்த விவரங்களையெல்லாம், வானரர்களே! எனக்குச் சொல்லுங்கள்.” (5)

இவ்வாறு இராமன் கூறியதும், வானரர்கள், சீதையைப் பற்றிய முழுத்தகவல்களையும் அறிந்த அனுமானை ‘இராமனிடம் கூறு’ என்று தூண்டினார்கள். (6)

சொல்வளம் உடைய ஆஞ்சநேயன், அவர்களுடைய சொற்களைக் கேட்டதும் சீதாப்பிராட்டி இருக்கும் திசை நோக்கித் தலையால் வணங்கி, சீதையைத் தரிசித்துவிட்டு வந்திருப்பதை விண்ணப்பித்துக் கொண்டார். (7)

தன் சுய ஒளியால் பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பதும், பொன்மயமானதும், தெய்வீகமானதுமான சூடாமணியை இராமனிடம் சமர்ப்பித்து, கைகூப்பிக் கொண்டுக் கூறத் தொடங்கினார்— (8)

“சீதையைத் தேடிக் கண்டுபிடிப்பதற்காக நூறு யோஜனை விஸ்தீரணமுள்ள சமுத்திரத்தைத் தாண்டிச் சென்றேன். (9)

தெற்கு சமுத்திரத்தின் தென்கரையில், தீயவனான இராவணனுடைய இலங்கை என்னும் நகரம் இருக்கிறது. அங்கே, இராவணனுடைய அந்தப்புரத்தில் கற்புக்கரசியான சீதையைக் கண்டேன். (10)

இராமனே! தங்களிடத்தில் நம்பிக்கை வைத்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார், அவர். அடிக்கடி (சூழ்ந்திருக்கும் அரக்கிகளால்) பயமுறுத்தப்படும் அவரைக் கண்டேன். (11)

ராசுஷஸீபி₄ர்விருபாபீ₄ ரசுஷிதா ப்ரமத₃ாவநே ।
 து₃:க₂மாபத்யதே தே₃வீ தவாது₃:கே₂சிதா ஸதீ ॥ (12)

ராவணாந்த:புரே ருத்த₄ா ராசுஷஸீபி₄: ஸுரசுஷிதா ।
 ஏகவேணீத₄ரா தீ₃நா த்வயி சிந்தாபராயணா ॥ (13)

அத₄:ஸய்யா விவர்ணாங்கீ₃ பத்₃மிநீவ ஹிமாக₃மே ।
 ராவணாத்₃விநிவ்ருத்தார்த₂ா மர்த்தவ்யக்ருதநிஸ்சயா ॥ (14)

தே₃வீ கத₂ஞ்சித் காசுத்ஸ்த₂ த்வந்மநா மார்கி₃தா மயா ।
 இசுஷ்வாகுவம்ஸவிக்₂யாதிம் ஸநை: கீர்தயதாநக₄ ॥ (15)

ஸா மயா நரஸாந்தூ₃ல விஸ்வாஸமுபபாதி₃தா ।
 தத: ஸம்ப₄ாஷிதா தே₃வீ ஸர்வமர்த₂ம் ச து₃ர்ஸிதா ॥ (16)

ராமஸுக்₃ரீவஸக்யம் ச ஸ்ருத்வா ப்ரீதிமுபாக₃தா ।
 நியத: ஸமுத₃ாசாரோ ப₄க்திஸ்சாஸ்யாஸ்தத₂ா த்வயி ॥ (17)

ஏவம் மயா மஹாப₄ாக₃ா த்ருஷ்டா ஜநகநந்தி₃நீ ।
 உக்₃ரேண தபஸா யுக்தா த்வத்₃ப₄க்த்யா புருஷர்ஷப₄ ॥ (18)

அபி₄ஜ்ஞாநம் ச மே துத்தம் யத₂ா வ்ருத்தம் தவாந்திகே ।
 சித்ரகூடே மஹாப்ராஜ்ஞ வாயஸம் ப்ரதி ராக₄வ ॥ (19)

விஜ்ஞாப்யஸ்ச நரவ்யாக்₄ரோ ராமோ வாயுஸுத த்வயா ।
 அகி₂லேநேஹ யத்₃த்₃ருஷ்டமிதி மாமாஹ ஜாநகீ ॥ (20)

அயம் சாஸ்மை ப்ரத₃ாதவ்யோ யத்நாத் ஸுபரிசுஷித: ।
 ப்ருவதா வசநாந்யேவம் ஸுக்₃ரீவஸ்யோபஸ்ருண்வத: ॥ (21)

ஏஷ சூட்₃ாமணி: ஸ்ரீமாந் மயா ஸுபரிசுஷித: ।
 மந:ஸிலாயாஸ்திலகோ க₃ண்ட₃பார்ஸ்வே நிவேஸித: ॥ (22)

த்வயா ப்ரநஷ்டே திலகே தம் கில ஸ்மர்துமர்ஹஸி ।
 ஏஷ நிர்யாதித: ஸ்ரீமாந் மயா தே வாரிஸம்ப₄வ: ॥ (23)

ஏதம் த்ருஷ்ட்வா ப்ரமோதி₃ஷ்யே வ்யஸநே த்வாமிவாநக₄ ।
 ஜீவிதம் த₄ாரயிஷ்யாமி மாஸம் த₃ஸரத₂ாத்மஜ ॥ (24)

ஊர்த்வம் மாஸாந்ந ஜீவேயம் ரசுஷஸாம் வஸமாக₃தா ।
 இதி மாமப்₃ரவீத் ஸீதா க்ருஸாங்கீ₃ த₄ர்மசாரிணீ ॥ (25)

ராவணாந்த:புரே ருத்த₄ா ம்ருகீ₃வோத்பு₂ல்லலோசநா ।
 ஏததே₃வ மயாக்₂யாதம் ஸர்வம் ராக₄வ யத்யத₂ா ॥
 ஸர்வத₂ா ஸாக₃ரஜலே ஸந்தார: ப்ரவிதீ₄யதாம் ॥ (26)

விகாரமான உருவம் கொண்ட ராக்ஷஸிகளால் அசோகவனத்தில் காவல் காக்கப்படுகிறார். தங்கள் பத்தினி, துக்கப்பட வேண்டாதவர், துக்கத்தால் தவிக்கிறார். (12)

இராவணனுடைய அந்தப்புரத்தில் காவலில் இருக்கிறார்; ராக்ஷஸிகளால் கடுமையாக காவல் காக்கப்படுகிறார்; ஒற்றைப் பின்னலுடன் இருக்கிறார்; தளர்ந்திருக்கிறார்; தங்களையே நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். (13)

தரையில் படுக்கை; அங்கங்கள் நிறம் மாறியுள்ளன - குளிர்காலம் வந்ததும் மாறும் தாமரையைப் போல. இராவணனிடமிருந்து தப்புவதற்கு வழி காணாதவர்; உயிரை விடுவதற்கு நிச்சயம் செய்து கொண்டவர். (14)

காகுத்தரே! தங்களையே தியானித்துக் கொண்டிருக்கும் தேவி என்னால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டார். புருஷோத்தமரே! நான் இஷ்டவாகு வம்சத்தின் புகழைப் பேச ஆரம்பித்ததும், மெதுவாக என்மேல் நம்பிக்கை கொண்டார். பிறகு, அவருடன் பேசி, நடந்த சம்பவங்கள் அனைத்தையும் விவரித்துக் கூறினேன். (15,16)

இராம-சுகீவ நட்பைக் கேட்டு மிகவும் திருப்தி அடைந்தார். தங்களிடம் பக்தி கொண்டுள்ளார். கட்டுப்பாட்டுடனும் நல்லொழுக்கத்துடனும் இருந்து வருகிறார். (17)

மனிதரேறே! பெரும்பேற்றுக்குரிய ஜனககுமாரி என்னால் பார்க்கப்பட்டார். தங்களிடம் உள்ள பக்தியினால் கடுமையான தவம் மேற்கொண்டுள்ளார். (18)

என்னிடம் அடையாளமும் கொடுத்தார். பேரறிவாளரே! தங்களிடம் கூறுவதற்காகச் சித்திரகூடத்தில் காகம் சம்பந்தமான நிகழ்ச்சியையும் சொன்னார். (19)

'வாயுமைந்தனே! புலிபோன்ற ஆற்றல் படைத்த இராமனிடம், இங்கே பார்த்தவற்றையெல்லாம் கூறுவாயாக' என்று ஜானகி கூறினார். (20)

'மிகவும் கவனத்துடன் காப்பாற்றி வைத்திருந்த இதனையும் அவரிடம் கொடு. சுகீவன் கேட்டுக் கொண்டு இருக்கும் போது, இதைக் கூறு. (21)

பூமீமானே! இந்தச் சூடாமணி என்னால் மிகவும் பிரயாசையுடன் காப்பாற்றி வைக்கப்பட்டிருந்தது. ஒரு சமயம், என் நெற்றியில் திலகம் அழிந்திருந்தபோது, நீங்கள் என் கன்னத்தில் மனச்சிலைப் பொட்டு வைத்தீர்களே? அதை நினைத்துப் பாருங்கள். கடல் முத்துக்களாலான இந்தச் சூடாமணியும், இப்போது தங்களுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. எனக்குத் துயரம் மேலிட்டபோதெல்லாம், இதைப் பார்த்து, தங்களையே பார்ப்பது போன்று மகிழ்வேன். தசரதர் மைந்தரே! இன்னும் ஒரு மாத காலம்தான் உயிரைத் தாங்கிக் கொண்டிருப்பேன். (22-24)

அரக்கர்களின் பிடியில் சிக்கியுள்ள நான், ஒரு மாதத்திற்கு மேல் உயிர் வாழ மாட்டேன்' என்று அறவழியில் நிற்கும், உடல் நலிந்த பிராட்டியார் என்னிடம் கூறினார். (25)

இராவணனுடைய அந்தப்புரத்தில் காவல் வைக்கப்பட்டுள்ளவரும், பெண்மானைப் போன்று மலர்ந்த கண்களையுடையவருமான அவர், என்னிடம் சொல்லியவற்றையெல்லாம், அப்படியே தங்களிடம் கூறிவிட்டேன். சமுத்திர ஜலத்தைக் கடந்து செல்வதற்கான எல்லா உபாயங்களும் இனி ஆராயப்பட வேண்டியதுதான்." (26)

தெள ஜாதாஸ்வாஸௌ ராஜபுத்ரௌ விதித்வா
 தச்சாபி₄ஜ்ஞாநம் ராக₄வாய ப்ரத₃யாய ।
 தே₃வ்யா சாக்₂யாதம் ஸர்வமேவாநுபூர்வ்யாத்₃-
 வாசா ஸம்பூர்ணம் வாயுபுத்ர: ஸஸம்ஸ ॥ (27)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீக்யே ஆதி₃காவ்யே
 ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ பஞ்சஷஷ்டிதம: ஸர்க்₃: ॥

ஷட்ஷஷ்டிதம: ஸர்க்₃:

ஸீதா₄ஷ்டிதப்ரஸ்ந:

ஏவமுக்தோ ஹநுமதா ராமோ த₃ஸரத₂ாத்மஜ: ।
 தம் மணிம் ஹ்ருத₃யே க்ருத்வா ப்ரருரோத₃ ஸலக்ஷ்மண: ॥ (1)

தம் து த்₃ருஷ்ட்வா மணிஸ்ரேஷ்ட₂ம் ராக₄வ: ஸோககர்ஸித: ।
 நேத்ராப்₄யாமஸ்ருபூர்ணாப்₄யாம் ஸுக்₃ரீவமித₃மப்₃ரவீத் ॥ (2)

யதை₂வ தே₄நு: ஸ்ரவதி ஸ்நேஹாத்₃வத்ஸஸ்ய வத்ஸலா ।
 தத₂ா மமாபி ஹ்ருத₃யம் மணிரத்நஸ்ய த்₃ஸநாத் ॥ (3)

மணிரத்நமித₃ம் த₃த்தம் வைதேஹ்யா: ஸ்வஸுரேண மே ।
 வதூ₄காலே யத₂ாப₃த₃த₄மதி₄கம் மூர்த்₄நி ஸோப₄தே ॥ (4)

அயம் ஹி ஜலஸம்பூ₄தோ மணி: ஸஜ்ஜநபூஜித: ।
 யஜ்ஞே பரமதுஷ்டேந த₃த்த: ஸக்ரேண தீ₄மதா ॥ (5)

இமம் த்₃ருஷ்ட்வா மணிஸ்ரேஷ்ட₂ம் யத₂ா தாதஸ்ய த்₃ஸநம் ।
 அத்₃யாஸ்யவக₃த: ஸௌம்ய வைதேஹஸ்ய தத₂ா விபே₄ா: ॥ (6)

அயம் ஹி ஸோப₄தே தஸ்யா: ப்ரியாயா மூர்த்₄நி மே மணி: ।
 அத்₃யாஸ்ய த்₃ஸநேநாஹம் ப்ராப்தாம் தாமிவ சிந்தயே ॥ (7)

கிமாஹ ஸீதா வைதேஹீ ப்₃ருஹி ஸௌம்ய புந: புந: ।
 பிபாஸுமிவ தோயேந ஸிஞ்சந்தீ வாக்யவாரிணா ॥ (8)

இதஸ்து கிம் து₃:க₂தரம் யதி₃மம் வாரிஸம்ப₄வம் ।
 மணிம் பஸ்யாமி ஸௌமித்ரே வைதேஹீமாக்₃தம் விநா ॥ (9)

சிரம் ஜீவதி வைதேஹீ யதி₃ மாஸம் த₄ரிஷ்யதி ।
 ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி விநா தாமஸிதேக்ஷணாம் ॥ (10)

நய மாமபி தம் தே₃ஸம் யத்ர த்₃ருஷ்டா மம ப்ரியா ।
 ந திஷ்டே₂யம் க்ஷணமபி ப்ரவ்ருத்திமுபலப்₄ய ச ॥ (11)

அரசகுமாரர்களான அவ்விருவரும் தேறுதல் அடைந்துவிட்டார்கள் என்பதை அறிந்து, அந்த அடையாளத்தை (குடாமணியை) இராகவனிடம் கொடுத்து, தேவியினால் கூறப்பட்டவை அனைத்தையும் வாய்குமாரர் இவ்வாறு உருக்கமான சொற்களால் விவரித்தார். (முன்னதாகவே குடாமணி கொடுக்கப்பட்டதை நினைவுகூர்ந்தார் - என்றபடி.) (27)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
அறுபத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : அறுபத்தாறு சீதை சொல்லியதைக் கேட்பது

அனுமான் இவ்வாறு கூறியதும், தசரதகுமாரரான இராமன், அந்த மணியை மார்பில் அணைத்துக் கொண்டு மிகவும் அழுதார்; லட்சுமணனும் அழுதான். (1)

உத்தமமான அந்த மணியைக் கண்டதும், சோகத்தால் உருகி, நீர் நிறைந்த கண்களுடன் சுகீவனிடம் இவ்வாறு கூறினார்— (2)

“கன்றுக்குட்டியைக் கண்டதும் தாய்ப்பசுவுக்கு, அன்பு மேலீட்டால் பால் பெருகுவது போல, இந்தச் குடாமணியைப் பார்த்ததும் என் நெஞ்சம் உருகுகிறது. (3)

விவாகத்தின்போது, என்னுடைய மாமனாரால் உத்தமமான இந்த மணி கொடுக்கப்பட்டது; சீதையின் கூந்தலில் அதிக சோபையுடன் விளங்கியது. (4)

இந்த மணி கடலில் உற்பத்தியானது; சான்றோர்களால் பூஜிக்கப்பட்டது; வேள்வியினால் பரமதிருப்தியடைந்த பேரறிவாளன் இந்திரனால் (ஜனகருக்குக்) கொடுக்கப்பட்டது. (5)

இனியவனே! இதைப் பார்த்ததும், என் தகப்பனாரையும், மிக உயர்ந்தவரான ஜனகரையும் பார்த்தது போலிருக்கிறது. (6)

எனக்குப் பிரியமான அவளுடைய சிரஸில் (தலையில்) என்னுடைய இந்த மணி அணியப்பட்டிருந்தது. இப்போது இதைப் பார்க்கும் போது, அவளையே அடைந்துவிட்டதாக எண்ணுகிறேன். (7)

விதேககுமாரியான சீதை என்ன சொன்னாள் என்பதைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல். இனியவனே! தாகத்தால் தவித்துக் கொண்டிருப்பவனுக்குத் தண்ணீர் கிடைத்தால் எப்படியோ, அப்படியே உன் வார்த்தைகளாகிற தண்ணீரால் என்னைக் குளிர்விப்பாயாக. (8)

லட்சுமணா! கடலில் தோன்றிய இந்த மணியைப் பார்க்கிறேன், வைதேகி இங்கு வராமலேயே! இதைவிடக் கொடிய துக்கம் வேறு என்ன வேண்டும்? (9)

‘ஒரு மாதம் உயிரைப் பிடித்து வைத்துக் கொள்கிறேன்’ என்றாளே, வைதேகி. அப்படியானால், அவள் நீண்ட காலம் வாழ்கிறாள் என்றுதான் கொள்ளத்தகும். ஏனென்றால், அவள் இல்லாமல் நொடிப்பொழுதுகூட, நான் உயிரோடு இருக்கமாட்டேன். (10)

எனக்கினியவளான அவள் எங்கே பார்க்கப்பட்டாளோ, அந்த இடத்திற்கு என்னையும் அழைத்துச் செல். சீதையின் அவஸ்தைகளைத் தெரிந்துகொண்டபின், ஒரு நொடி நேரம்கூட என்னால் இங்கே இருக்க முடியாது. (11)

கத₂ம் ஸா மம ஸுஸ்ரோணீ பீ₄ருபீ₄ரு: ஸதீ ஸத₃ா ।
ப₄யாவஹாநாம் கே₄ராணாம் மத₄யே திஷ்ட₂தி ரக்ஷஸாம் ॥ (12)

ஸாரத₃ஸ்திமிரோந்முக்கதோ நூநம் சந்த்₃ர இவாம்பு₃தை: ।
ஆவ்ருதம் வத₃நம் தஸ்யா ந விராஜதி ராக்ஷஸை: ॥ (13)

கிமாஹ ஸீதா ஹநுமம்ஸ்தத்த்வத: கத₂யாத்₃ய மே ।
ஏதேந க₂லு ஜீவிஷ்யே பே₄ஷஜேநாதுரோ யத₂ா ॥ (14)

மது₄ரா மது₄ராலாபா கிமாஹ மம ப₄மிநீ ।
மத்₃விஹீநா வராரோஹா ஹநுமந் கத₂யஸ்வ மே ॥ (15)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த்₃ரகாண்டே₃ ஷட்ஷஷ்டிதம: ஸர்க்₃: ॥

ஸப்தஷஷ்டிதம: ஸர்க்₃:

ஸீதா₄ஷிதாநுவசநம்

ஏவமுக்க்தஸ்து ஹநுமாந் ராக₄வேண மஹாத்மநா ।
ஸீதாயா ப₄ாஷிதம் ஸர்வம் ந்யவேத₃யத ராக₄வே ॥ (1)

இத₃முக்க்தவதீ தே₃வீ ஜாநகீ புருஷர்ஷப₄ ।
பூர்வவ்ருத்தமபி₄ஜ்ஞாநம் சித்ரகூடே யத₂ாதத₂ம் ॥ (2)

ஸுக₂ஸுப்தா த்வயா ஸார்த₄ம் ஜாநகீ பூர்வமுத்தி₂தா ।
வாயஸ: ஸஹஸோத்பத்ய வித₃த₃ார ஸ்தநாந்தரே ॥ (3)

பர்யாயேண ச ஸுப்தஸ்த்வம் தே₃வ்யங்கே ப₄ரதாக்₃ரஜ ।
புநஸ்ச கில பக்ஷீ ஸ தே₃வ்யா ஜநயதி வ்யத₂ாம் ॥ (4)

புந: புநருபாக₃ம்ய விரராத₃ ப்₄ருஸம் கில ।
ததஸ்த்வம் பே₃ாதி₄தஸ்தஸ்யா: ஸோணிதேந ஸமுக்ஷித: ॥ (5)

வாயஸேந ச தேநைவ ஸததம் ப₃ாத்₄யமாநயா ।
பே₃ாதி₄த: கில தே₃வ்யா த்வம் ஸுக₂ஸுப்த: பரந்தப ॥ (6)

தாம் து த்₃ருஷ்ட்வா மஹாபூ₄ஹோ த்₃ாரிதாம் ச ஸ்தநாந்தரே ।
ஆஸீவிஷ இவ க்ருத்₃தே₄ா நி:ஸ்வஸந்நப்₄யப₄ாஷத₂ா: ॥ (7)

நக₂ாக்₃ரை: கேந தே பீ₄ரு த்₃ாரிதம் து ஸ்தநாந்தரம் ।
க: க்ரீ₄தி ஸரோஷேண பஞ்சவக்த்ரேண பே₄ாகி₃நா ॥ (8)

நிரீக்ஷமாண: ஸஹஸா வாயஸம் ஸமவைக்ஷத₂ா: ।
நகை₂: ஸருதி₄ரைஸ்தீக்ஷணைஸ்தாமேவாபி₄முக₂ம் ஸ்தி₂தம் ॥ (9)

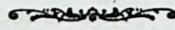
என்னுடைய மனைவி மிகவும் பயந்த இயல்பு கொண்டவள்; கற்புடையவள். பயங்கரமானவர்களும் கொடூரமானவர்களுமான அரக்கர்களிடம் அகப்பட்டுக் கொண்டு என்ன பாடுபடுகிறாளோ? (12)

சரத் காலத்தில் மேகங்களால் மறைக்கப்படும் சந்திரனின் ஒளி மங்கலாகத் தோன்றுவதைப் போல, அரக்கர்களால் குழப்பப்பட்டுள்ள அவள் முகம், முழுப்பிரகாசத்துடன் விளங்கவில்லையல்லவா? (13)

அனுமானே! சீதை என்ன சொன்னாள்? இப்போது, உண்மையாக அதை எனக்குச் சொல். நோயால் வருந்துபவனுக்கு மருந்து ஆறுதல் தருவதைப்போல, அதைக் கேட்பதால்தான் நான் உயிரோடு இருப்பேன். (14)

அனுமானே! என் மனைவி மதுரமானவள் (இனிமையானவள்); மதுரமாக (இனிமையாக)ப் பேசுபவள். நான் இல்லாமல் தவிக்கும் பேரழகியான அவள் என்ன சொன்னாளோ, அதை, அவள் கூறியபடியே எனக்குக் கூறு." (15)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் கந்தர காண்டத்தில்
அறுபத்தாறாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : அறுபத்தேழு சீதையின் செய்தியை ஏற்பது

மகாத்மாவான இராகவன் இவ்வாறு சொன்னவுடன், சீதையால் கூறப்பட்டவை அனைத்தையும் அனுமான், இராகவனிடம் தெரிவித்தார். (1)

"புருஷோத்தமரே! தேவி ஜானகி, ஓர் அடையாளத்திற்காக, சித்திரகூடத்தில் நடந்த ஒரு சம்பவத்தை நடந்தபடியே கூறினார். (2)

தங்களுடன் சுகமாக உறங்கிக் கொண்டிருந்த அவர், முன்னதாக எழுந்துவிட்டார். திடீரென்று ஒரு காக்கை பறந்து வந்து, அவர் மார்பகங்களைக் கிழித்தது. (3)

பரதனுக்கு மூத்தவரே! அடுத்ததாக, தேவியின் மடியில் படுத்துக் கொண்டு தாங்கள் உறங்கினீர்கள். மறுபடியும், அந்தப் பறவை தேவிக்குத் துன்பத்தைக் கொடுத்தது. (4)

மீண்டும் மீண்டும் திரும்பி வந்து மிகவும் கொடூரமாகக் கொத்திற்று. பெருகி வரும் அவருடைய ரத்தத்தால் நனைக்கப்பட்டு, தாங்கள் உடனே விழித்துக் கொண்டீர்கள். (5)

எதிரிகளை வாட்டுபவரே! காக்கையினால் விடாமல் தொந்தரவு செய்யப்பட்ட பிராட்டி, ஆழ்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்தத் தங்களை எழுப்பினாரல்லவா? (6)

பெருந்தோளரே! மார்பகம் கிழிக்கப்பட்டிருந்த அவளைப் பார்த்து, கோபம் கொண்ட காலசர்ப்பம் போல பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டு இவ்வாறு கூறினீர்கள்— (7)

'அச்சம் உடையவளே! உன்னுடைய மார்பு, எவருடய நகநுனிகளால் கிழிக்கப்பட்டது? கோபம் கொண்ட ஐந்து தலைப்பாம்புடன் விளையாடுபவன், யார்?' (8)

உடனே, அங்குமிங்கும் பார்வையைச் செலுத்தியபோது, ரத்தம் தோய்ந்த கூரிய நகங்களுடன், அவரையே பார்த்தவாறு நின்று கொண்டிருந்த காக்கையைப் பார்த்தீர்கள். (9)

- ஸுத: கில ஸ ஸக்ரஸ்ய வாயஸ: பததாம் வர: ।
 த₄ராந்தரசர: ஸீக்₄ரம் பவநஸ்ய க₃தௌ ஸம: ॥ (10)
- ததஸ்தஸ்மிந் மஹாபு₃ஹோ கோபஸம்வர்திதேக்ஷண: ।
 வாயஸே த்வம் க்ருத₂: க்ருராம் மதிம் மதிமதாம் வர ॥ (11)
- ஸ த₃ர்ப₄ம் ஸம்ஸ்தராத்த₃க்ருஹ்ய ப்ரஹ்மாஸ்த்ரேண ஹ்யயோஜய: ।
 ஸ தீ₃ப்த இவ காலாக்₃நிர்ஜஜ்வாலாபி₄முக₂: க₂க₃ம் ॥ (12)
- க்ஷிப்தவாம்ஸ்த்வம் ப்ரதீ₃ப்தம் ஹி த₃ர்ப₄ம் தம் வாயஸம் ப்ரதி ।
 ததஸ்து வாயஸம் தீ₃ப்த: ஸ த₃ர்பே₄நுஜக₃ம ஹ ॥ (13)
- ஸ பித்ரா ச பரித்யக்த: ஸுரைஸ்ச ஸமஹர்ஷிபி₄: ।
 த்ரீந்லோகாந் ஸம்பரிக்ரமய த்ராதாரம் நாதிக₃ச்ச₂தி ॥ (14)
- புநரேவாக்₃தஸ்த்ரஸ்தஸ்த்வத்ஸகாஸமரிந்த₃ம ।
 ஸ தம் நிபதிதம் பூ₄மௌ ஸரண்ய: ஸரணாக்₃தம் ॥ (15)
- வத₄ர்ஹமபி காகுத்ஸ்த₂ க்ருபயா பர்யபாலய: ।
 மோக₄மஸ்த்ரம் ந ஸக்யம் து க்ர்துமித்யேவ ராக₄வ ॥ (16)
- ப₄வாம்ஸ்தஸ்யாக்ஷி காகஸ்ய ஹிநஸ்தி ஸ்ம ஸ த₃க்ஷிணம் ।
 ராம த்வாம் ஸ நமஸ்க்ருத்ய ராஜ்ஞே த₃ஸரத₂ய ச ॥ (17)
- விஸ்ருஷ்டஸ்து தத₃ காக: ப்ரதிபேதே₃ ஸ்வமாலயம் ।
 ஏவமஸ்த்ரவித₃ாம் ஸ்ரேஷ்ட₂: ஸத்த்வவாஞ்ஸீலவாநபி ॥ (18)
- கிமர்த₂மஸ்த்ரம் ரக்ஷ:ஸு ந யோஜயதி ராக₄வ: ।
 ந நாக₃ா நாபி க்ருந்த₄ர்வா நாஸுரா ந மருத்₃க₃ணா: ॥ (19)
- ந ச ஸர்வே ரணே ஸக்தா ராமம் ப்ரதி ஸமாஸிதும் ।
 தஸ்ய வீர்யவத: கஸ்சித்யத்யஸ்தி மயி ஸம்ப₄ரம: ॥ (20)
- க்ஷிப்ரம் ஸுநிஸிதைர்பு₃ணைர் ஹந்யதாம் யுதி₄ ராவண: ।
 ப்₄ராதுராதே₃ஸமாக்ஞாய லக்ஷ்மணோ வா பரந்தப: ॥ (21)
- ஸ கிமர்த₂ம் நரவரோ ந மாம் ரக்ஷதி ராக₄வ: ।
 ஸக்தௌ தௌ புருஷவ்யாக்₄ரௌ வாய்வக்₃நிஸமதேஜஸௌ ॥ (22)
- ஸுராணாமபி து₃ர்த₄ர்ஷௌ கிமர்த₂ம் மாமுபேக்ஷத: ।
 மமைவ து₃ஷ்க்ருதம் கிஞ்சிந்மஹத₃ஸ்தி ந ஸம்ஸய: ॥ (23)
- ஸமர்த₂ாவபி தௌ யந்மாம் நாவேக்ஷேதே பரந்தபௌ ।
 வைதே₃ஹ்யா வசநம் ஸ்ருத்வா கருணம் ஸாஸ்ரு ப₄ஷிதம் ॥ (24)
- புநரப்யஹமார்யாம் தாமித₃ம் வசநம்பு₃ரவம் ।
 த்வச்சே₂கவிமுகே₂ ராமோ தே₃வி ஸத்யேந தே ஸபே ॥ (25)

பறவைகளுள் சிறந்த அந்தக் காக்கை, இந்திரனுடைய பிள்ளையன்றோ? காற்று வேகத்தில் வேறொரு பக்கமாக ஓடிப் போயிற்று. (10)

பெருந்தோளரே! தாங்கள் கோபத்தால் கண்கள் சுழல, அந்தக் காக்கைக்குக் கொடிய தண்டனை கொடுக்க வேண்டுமென்று நிச்சயித்தீர்கள். (11)

தர்பாசனத்திலிருந்து ஒரு தர்பத்தைக் கிள்ளியெடுத்து, பிரும்மாஸ்திர மந்திரத்தை ஓதி இணைத்தீர்கள். அது, பிரளயாக்கினி போல நெருப்பைக் கக்கிக் கொண்டு, பறவையை நோக்கி நின்றது. (12)

தாங்கள், கொழுந்து விட்டெரியும் தர்பத்தை, அந்தக் காக்கையை நோக்கி எறிந்தீர்கள். உடனே, அந்தத் தர்பம் நெருப்புச் சவாலையுடன் காக்கையைப் பின்தொடர்ந்து சென்றது. (13)

அது அடைக்கலம் வேண்டிச் சென்ற, தன் தந்தை-தேவர்கள்-மாமுனிவர்களால் கைவிடப்பட்டு, மூன்று உலகங்களிலும் நன்றாகச் சுற்றியும், தன்னைக் காப்பாற்றுவாரைக் காணவில்லை. (14)

எதிரிகளை அடக்குபவரே! மறுபடியும் பயத்துடன், தங்களிடமே திரும்பி வந்தது. பூமியில் விழுந்து அடைக்கலம் கோரிய அது, கொல்லத்தக்கதே ஆயினும், காருத்தரே! கருணையால் அதை மன்னித்தீர்கள். பிரும்மாஸ்திரம் வீணாகும்படி விட முடியாதது என்பதால், தாங்கள் அந்தக் காக்கையின் வலது கண்ணை அழித்துவிட்டீர்கள்.

இராமா! அது, தங்களையும் தசரத மன்னரையும் நமஸ்கரித்துவிட்டு, தங்கள் அனுமதி பெற்றுத் தன் இருப்பிடம் நோக்கிச் சென்றது.

'இவ்விதம், அஸ்திரக்கலை அறிந்தவர்களுள் தன்மையானவரும், பராக்கிரமம் உடையவரும், நன்னெறியாளருமாக இருந்தும் இராகவன், ராக்ஷஸர்கள்மேல் ஏன் அஸ்திரத்தை விடவில்லை? நாக-கந்தர்வ-அசுர-மருத்தகணங்களோ, அல்லது எல்லோரும் சேர்ந்தோ, யுத்தத்தில் இராமனை எதிர்கொள்ள இயலாது.

அத்தகைய வீரருக்கு, என்னைப் பற்றிக் கொஞ்சமேனும் கவலை இருந்தால், விரைவில், போர்க்களத்தில் கூர்மையான பாணங்களால் இராவணனைக் கொல்ல வேண்டும்.

எதிரிகளை வாட்டுபவரும் உத்தமருமான லட்சுமணன், தமையனாரின் உத்தரவைப் பெற்று வந்து, ஏன் என்னை மீட்காமலிருக்கிறார்?

மிகவும் சக்தியுடையவர்கள்; ஆண்புலிகள்; வாயு-அக்னிக்கு நிகரான ஆற்றலுடையவர்கள்; தேவர்களாலும் வெல்ல முடியாதவர்கள் - இப்படிப்பட்ட அவ்விருவரும் என்னை ஏன் அலட்சியப்படுத்துகிறார்கள்? என்னால் செய்யப்பட்ட பாவம் இன்னும் ஏராளமாக மிச்சம் இருக்கிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை. (15-23)

எதிரிகளை வாட்டும் அவ்விருவரும் சாமர்த்தியம் உடையவர்களாக இருந்தும், என்னை ஏன் இன்னும் பொருட்படுத்தாமல் இருக்கிறார்கள்?

இரக்கம் தோன்றுமாறும், கண்ணீருடனும் சொல்லப்பட்ட வைதேகியின் சொற்களைக் கேட்டு, நான் மறுபடியும் அவரிடம் இவ்வாறு சொன்னேன்— 'நான் சக்தியமாகச் சொல்கிறேன், தேவி! தங்கள் பிரிவினால் ஏற்பட்ட சோகத்தால், இராமன் எதிலுமே நாட்டமில்லாமல் இருக்கிறார். (24,25)

ராமே து₃:க₂ாபி₄பு₄தே து லக்ஷ்மண: பரிதப்யதே ।
கத₂ஞ்சித்₃ப₄வதீ த்₃ருஷ்டா ந கால: பரிஸோசிதும் ॥ (26)

இமம் முஹூர்தம் து₃:க₂ாநாமந்தம் த்₃ரக்ஷ்யஸி ப₄ாமிநி ।
தாவுபெ₄ள நரஸாந்த்ர₃ுலௌ ராஜபுத்ராவநிந்தி₃தௌ ॥ (27)

த்வத்₃த்₃ர்ஸநக்ருதோத்ஸாஹௌ லங்காம் ப₄ஸ்மீகரிஷ்யத: ।
ஹத்வா ச ஸமரே ரௌத்₃ரம் ராவணம் ஸஹப₃ாந்த₄வம் ॥ (28)

ராக₄வஸ்த்வாம் வராரோஹே ஸ்வாம் புரீம் நயிதா த்₄ருவம் ।
யத்து ராமோ விஜாநீயாத₃பி₄ஜ்ஞாநமநிந்தி₃தே ॥ (29)

பரீதிஸஞ்ஜநநம் தஸ்ய ப்ரத₃ாதும் த்வமிஹார்ஹஸி ।
ஸாபி₄வீக்ஷ்ய தி₃ஸ: ஸர்வா வேண்யுத்₃க்₃ரத₂நமுத்தமம் ॥ (30)

முக்த்வா வஸ்த்ராத்₃த₃தௌ மஹ்யம் மணிமேதம் மஹாபுல ।
ப்ரதித்₃ருஹ்ய மணிம் தி₃வ்யம் தவ ஹேதோ ரக்ஷ₄த்வஹ ॥ (31)

ஸிரஸா தாம் ப்ரணமயார்யாம் அஹமாக₃மநே த்வரே ।
க₃மநே ச க்ருதோத்ஸாஹம் அவேக்ஷ்ய வரவர்ணிநீ ॥ (32)

விவர்த₄மாநம் ச ஹி மாமுவாச ஜநகாத்மஜா ।
அஸ்ருபூர்ணமுகீ₂ தீநா ப₃ாஷ்பஸந்தி₃க்₃த₄ப₄ாஷிணீ ॥ (33)

மமோத்பதந ஸம்ப்₄ராந்தா ஸோகவேக₃ஸமாஹதா ।
ஹநுமந் ஸிம்ஹஸங்காஸௌ தாவுபெ₄ள ராமலக்ஷ்மணௌ ॥ (34)

ஸுக்₃ரீவம் ச ஸஹாமாத்யம் ஸர்வாந் ப்₃ருயா ஹ்யநாமயம் ।
மாமுவாச தத: ஸீதா ஸப₄ாக்₃யோஸி மஹாகபே ॥ (35)

யத்₃த்₃ரக்ஷ்யஸி மஹாப₃ாஹும் ராமம் கமலலோசநம் ।
லக்ஷ்மணம் ச மஹாப₃ாஹும் தே₃வரம் மே யஸஸ்விநம் ॥ (36)

ஸீதயாப்யேவமுக்தோஹமப்₃ரவம் மைதி₂லீம் தத₂ா ।
ப்ருஷ்ட₂மாரோஹ மே தே₃வி க்ஷிப்ரம் ஜநகநந்தி₃நி ॥ (37)

யாவத்தே த்₃ர்ஸயாம்யத்₃ய ஸஸுக்₃ரீவம் ஸலக்ஷ்மணம் ।
ராக₄வம் ச மஹாப₄ாகே₃ ப₄ர்தாரமஸிதேக்ஷணே ॥ (38)

ஸாப்₃ரவீந்மாம் ததோ தே₃வீ நைஷ த்₄ர்மோ மஹாகபே ।
யத்தே ப்ருஷ்ட₂ம் ஸிஷேவேஹம் ஸ்வவஸா ஹரிபுங்க₃வ ॥ (39)

புரா ச யத₃ஹம் வீர ஸ்ப்ருஷ்டா க₃ாத்ரேஷு ரக்ஷஸா ।
தத்ராஹம் கிம் கரிஷ்யாமி காலேநோபநிபீடிதா ॥ (40)

இராமன் துக்கப்பட ஆரம்பித்தால், லட்சுமணனும் மிகவும் துடித்துப் போகிறார். எப்படியோ, தாங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு விட்டீர்கள். இது, வருத்தப்படுவதற்குரிய சமயம் அல்ல. (26)

நங்கை நல்லாளே! இந்த முகூர்த்தத்திலேயே துக்கங்களின் முடிவைக் காணப் போகிறீர்கள். அவ்விரு அரசகுமாரர்களும் புலிநகர் பராக்கிரமம் உடையவர்கள்; இகழ்த்தகாதவர்கள்; தங்களைக் காணவேண்டுமென்று வெகு ஆவலுடன் இருப்பவர்கள்; யுத்தத்தில், பயங்கரமான இராவணனையும், அவன் சுற்றத்தாரையும் கொன்று, இலங்கையைச் சாம்பலாக்கப் போகிறார்கள். (27,28)

தூயவரே! நிச்சயமாக, இராகவன் தங்களைத் தன் நகரத்திற்கு விரைவாக அழைத்துச் செல்வார்.

குற்றமற்றவரே! இராமன் எந்த அடையாளத்தைக் காட்டினால் புரிந்துகொண்டு திருப்தி அடைவாரோ, அப்படிப்பட்டதைத் தந்தருள்க (என்று கேட்டுக் கொண்டேன்).

அவர், எல்லாப் பக்கங்களிலும் பார்த்துவிட்டு, கூந்தலில் சூடிக்கொள்ளும் உத்தம அணிகலனான இந்த மணியை ஆடையிலிருந்து அவிழ்த்து என்னிடம் கொடுத்தார்.

இராகவனே! தங்கள் நிமித்தமாக, திவ்யமான இந்த மணியைப் பெற்றுக் கொண்டு, தலையால் அவரை வணங்கிவிட்டு, இங்கு திரும்பி வருவதற்கு அவசரப்பட்டேன்.

புறப்படுவதற்கு ஆயத்தமாகப் பேருருவம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் என்னைப் பார்த்து, ஜனககுமாரி சொன்னார்.

நீர்நிறைந்த கண்கள்; தீனர்; கண்ணீரால் தடைபட்ட பேச்சு; நான் புறப்படுவதால் மனக்கவலை; சோகச்சுமையால் தாக்குண்டவருமான அவர், 'அனுமானே! சிங்கம் போன்று பிரகாசிக்கும் இராம-லட்சுமணர்களையும் சுகீவனையும் மந்திரிகளையும் மற்ற எல்லோரையும் கேடிமலாபம் விசாரித்தேன் என்று கூறு.'

மீண்டும் அவர் என்னைப் பார்த்து, 'பெருவானரமே! பெருந்தோளரும் தாமரைக்கண்ணருமான இராமனையும், பெருந்தோளரும் புகழ்பெற்றவரும் என் மைத்துனருமான லட்சுமணனையும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் நீ பாக்கியசாலி' என்றார். (29-36)

சீதை இவ்வாறு சொன்னதும், நான் அவரிடம் கூறினேன்— 'ஜனககுமாரியே! தேவி! என் முதுகில் ஏறிக்கொள்ளுங்கள். (37)

நற்பேறுடையவரே! இப்போதே, சுகீவ-லட்சுமணர்களையும், தங்கள் பர்த்தா இராமனையும் காட்டுகிறேன்.' (அவர்கள் இருக்கும் இடத்திற்குத் தூக்கிச் சென்றுவிடுகிறேன்.) (38)

அதற்கு தேவி பதிலிறுத்தார்— 'பெருவானரமே! இப்போது என் கட்டுப்பாட்டிலேயே இருக்கும் (சுதந்திரமாகச் சிந்தித்து ஒரு முடிவு எடுக்கக்கூடிய நிலையில் உள்ள) நான், உன் முதுகில் ஏறிச் செல்வது தருமம் அல்ல. (39)

வீரனே! முன்பு, ராகுஸன் என்னைத் தொட்டுத் தூக்கி வந்தானே? என்றால், அப்போது, நான் வேறு என்ன செய்திருக்க முடியும்? கெட்ட காலம் என்னை ஆட்டிக் கொண்டிருந்தது. (40)

க₃ச்ச₂ த்வம் கபிஸார்தூ₃ல யத்ர தெள ந்ருபதே: ஸுதெள ।
இத்யேவம் ஸா ஸமாபு₄ஷ்ய பூ₄ய: ஸந்தே₃ஷ்டுமொஸ்தி₂தா ॥ (41)

யத₂ா ச ஸ மஹாபு₃ஹு: மாம் தாரயதி ராக₄வ: ।
அஸ்மாத்து₃:க₂ாம்பு₃ஸம்ரோத₄ாத் த்வம் ஸமாத₄துமர்ஹஸி ॥ (42)

இமம் ச தீவ்ரம் மம ஸோகவேக₃ம் ரக்ஷோபி₄ரேபி₄: பரிப₄ர்த்ஸநம் ச ।
பு₃ருயாஸ்து ராமஸ்ய க₃த: ஸமீபம் ஸிவஸ்ச தே₃த்₄வாஸ்து ஹரிப்ரவீர ॥ (43)

ஏதத்தவார்யா ந்ருபராஜஸிம்ஹ
ஸீதா வச: ப்ராஹ விஷாதபூர்வம் ।
ஏதச்ச பு₃த்து₄வா க₃தி₃தம் மயா த்வம்
ஸ்ரத்து₄த்ஸ்வ ஸீதாம் குஸலாம் ஸமக்₃ராம் ॥ (44)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ ஸப்தஷஷ்டிதம: ஸர்க₃: ॥

அஷ்டஷஷ்டிதம: ஸர்க₃:

ஹநாமத்ஸமாஸ்வாஸவசநாநவாத:

அத₂ாஹமுத்தரம் தே₃வ்யா புநருக்த: ஸஸம்ப₄ரம: ।
தவ ஸ்நேஹாந்நரவ்யாக்₄ர ஸௌஹார்த₃ாத்₃நுமாந்ய வை ॥ (1)

ஏவம் பு₃ஹுவித₄ம் வாச்யோ ராமோ த₃ாஸரதி₂ஸ்த்வயா ।
யத₂ா மாமாப்நுயாச்சீ₂க்₄ரம் ஹத்வா ராவணமாஹவே ॥ (2)

யதி₃ வா மந்யஸே வீர வஸைகாஹமரிந்த₃ம ।
கஸ்மிந்ஸ்சித் ஸம்வ்ருதே தே₃ஸே விஸ்ராந்த: ஸ்வோ க₃மிஷ்யஸி ॥ (3)

மம சாப்யல்பபு₄க்யாயா: ஸாந்நித்₄யாத்தவ வாநர ।
அஸ்ய ஸோகவிபாகஸ்ய முஹூர்தம் ஸ்யாத்₃விமோக்ஷணம் ॥ (4)

க₃தே ஹி த்வயி விக்ராந்தே புநராக₃மநாய வை ।
ப்ராணாநாமபி ஸந்தே₃ஹோ மம ஸ்யாந்நாத்ர ஸம்ஸய: ॥ (5)

தவாத்₃ஸநஜ: ஸோகோ பூ₄யோ மாம் பரிதாபயேத் ।
து₃:க₂ாத்து₃:க₂பராபூ₄தாம் து₃ர்க₃தாம் து₃:க₂ப₄கி₃நீம் ॥ (6)

அயம் ச வீர ஸந்தே₃ஹஸ் திஷ்ட₂தீவ மமாக்₃ரத: ।
ஸுமஹாம்ஸ்த்வத்ஸஹாயேஷு ஹர்ய்ருக்ஷேஷு ஹரிஸ்வர ॥ (7)

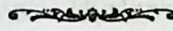
வானரப் புலியே! (நீ மட்டும்) அவ்விரு ராஜகுமாரர்கள் இருக்கும் இடத்திற்குச் செல்வாயாக' (41)

இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, மறுபடியும் எனக்குச் செய்தி கூறினார்— 'பெருந்தோளரான இராமன், இந்தத் துன்பக்கடலிலிருந்து என்னைக் கரையேற்றும் வகையில் நீ, (நடந்தவைகளை) விஸ்தாரமாக அவரிடம் சொல்ல வேண்டும். (42)

வானரசிரேஷ்டனே! என்னால் தாங்க முடியாத கடுமையான சோகச் சுமையையும், அரக்கிகளால் (நான்) மிரட்டப்படுவதையும், இராமனிடம் கூறு. போகும் வழியில் உனக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும்.' (43)

மன்னர் வேங்கையே! நான் தங்களிடம் இப்போது கூறிய செய்திகளை மிகவும் துயரத்தோடு, சீதை கூறினார். சீதாதேவி முழுமையானவராக, நெறிதவறாதவராக இருக்கிறார் என்பதை மனத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். (44)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
அறுபத்தேழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

ஸர்க்கம் : அறுபத்தெட்டு

அனுமான் ஆறுதல் கூறியதை ஆமோதிப்பது

புலி நிகர் வீரரே! தங்களிடம் எனக்கு உள்ள நெருக்கத்தாலும் பாசத்தாலும், சீதை என்னிடம் வைத்த கௌரவத்தினாலும், மேலே சொல்லப்பட்ட விபரங்களைத் (தங்கள் இருப்பிடம் நோக்கித்) திரும்புவதற்குப் பரபரத்துக் கொண்டிருந்த என்னிடம், அவர் மறுபடியும் சொன்னார். (1)

'தசரதகுமாரரான இராமன், எவ்விதம் விரைவில் இராவணனை யுத்தத்தில் கொன்று, என்னை அடைவாரோ, அவ்விதமாகப் பலவகையாக உன்னால் அவரிடம் கூறப்பட வேண்டும். (2)

எதிரிகளை அடக்குபவனே! வீரனே! நீ விரும்பினால் ஒரு நாள், இங்கே அடர்த்தியான ஓரிடத்தில் தங்கி, இளைப்பாறி, நாளைக்குச் செல்லலாம். (3)

வானரனே! துர்ப்பாக்கியசாலியான எனக்கு, நீ எதிரில் இருப்பதால், இந்த சோக நிலையிலிருந்து சிறிது நேரம் விடுதலை ஏற்படும். (4)

பராக்கிரமசாலியான நீ சென்று, மறுபடியும் திரும்பி வரும் வரையில், என் உயிர் இருக்குமா? என்பதுகூடச் சந்தேகம்தான். (5)

உன்னைப் பார்க்காததால் உண்டாகும் சோகம், மறுபடியும் மிகவும் என்னை வாட்டப் போகிறது. (6)

துக்கத்தின் மேல் துக்கமாக வந்து தாக்கப்பட்டு துர்தசையை அடைந்து, துயரத்திலேயே உழன்று கொண்டிருக்கும் என்னை, வானரத் தலைவனே! உன்னுடைய துணைவர்களான வானரர்கள் மற்றும் கரடிகள் பற்றிய தீவிரமான ஒரு சந்தேகம் எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. (7)

கத₂ம் நு க₂லு து₃ஷ்பாரம் தரிஷ்யந்தி மஹோத₃தி₄ம் ।
தாநி ஹர்ய்ருக்ஷஸைந்யாநி தெள வா நரவராத்மஜெள ॥ (8)

த்ரயாணாமேவ பூ₄தாநாம் ஸாக்₃ரஸ்யாஸ்ய லங்க₄நே ।
ஸக்தி: ஸ்யாத்₃வைநதேயஸ்ய வாயோர்வா தவ வாநக₄ ॥ (9)

தத₃ஸ்மிந் கார்யநிர்யோகே₃ வீராவம் து₃ரதிக்ரமே ।
கிம் பஸ்யஸி ஸமாத₄நம் த்வம் ஹி கார்யவித₃யாம் வர: ॥ (10)

காமமஸ்ய த்வமேவைக: கார்யஸ்ய பரிஸாத₄நே ।
பர்யாப்த: பரவீரக்₄ந யஸஸ்யஸ்தே ப₃லோத₃ய: ॥ (11)

ப₃லை: ஸமக்₃ரைர்யதி₃ மாம் ஹத்வா ராவணமாஹவே ।
விஜயீ ஸ்வாம் புரீம் ராமோ நயேத்தத் ஸ்யாத்₃யஸஸ்கரம் ॥ (12)

யத₂ாஹம் தஸ்ய வீரஸ்ய வநாத₃பதி₄நா ஹ்ருதா ।
ரக்ஷஸா தத்₃ப₄யாதே₃வ தத₂ா நார்ஹதி ராக₄வ: ॥ (13)

ப₃லைஸ்து ஸங்குலாம் க்ருத்வா லங்காம் பரப₃லார்த₃ந: ।
மாம் நயேத்₃யதி₃ காருத்ஸ்த₂ஸ் தத்தஸ்ய ஸத்₃ருஸம் ப₄வேத் ॥ (14)

தத்₃யத₂ா தஸ்ய விக்ராந்தமநுரூபம் மஹாத்மந: ।
ப₄வத்யாஹவஸூரஸ்ய தத₂ா த்வமுபபாத₃ய ॥ (15)

தத₃ர்தே₂பஹிதம் வாக்யம் ப்ரஸ்ரிதம் ஹேதுஸம்ஹிதம் ।
நிஸம்யாஹம் தத: ஸேஷம் வாக்யமுத்தரமப்₃ரவம் ॥ (16)

தே₃வி ஹர்ய்ருக்ஷஸைந்யாநாமீஸ்வர: ப்லவதாம் வர: ।
ஸுக்₃ரீவ: ஸத்த்வஸம்பந்நஸ்தவார்தே₂ க்ருதநிஸ்சய: ॥ (17)

தஸ்ய விக்ரமஸம்பந்நா: ஸத்த்வவந்தோ மஹாப₃லா: ।
மந:ஸங்கல்பஸம்பாதா நிதே₃ஸே ஹரய: ஸ்தி₂தா: ॥ (18)

யேஷாம் நோபரி நாத₄ஸ்தாந் ந திர்யக் ஸஜ்ஜதே க₃தி: ।
ந ச கர்மஸு ஸீத₃ந்தி மஹத்ஸ்வமிததேஜஸ: ॥ (19)

அஸக்ருத்தைத்மஹாப₄கை₃ர் வாநரைர்ப₃லத₃ர்பிதை: ।
ப்ரத₃க்ஷிணீக்ருதா பூ₄மிர்வாயுமார்க்₃யாநுஸாரிபி₄: ॥ (20)

மத்₃விஸிஷ்டாஸ்ச துல்யாஸ்ச ஸந்தி தத்ர வநௌகஸ: ।
மத்த: ப்ரத்யவர: கஸ்சிந்நாஸ்தி ஸுக்₃ரீவஸந்நிதெ₄ள ॥ (21)

அஹம் தாவதிஹ ப்ராப்த: கிம் புநஸ்தே மஹாப₃லா: ।
ந ஹி ப்ரக்ருஷ்டா: ப்ரேஷ்யந்தே ப்ரேஷ்யந்தே ஹீதரே ஜநா: ॥ (22)

கடக்க முடியாத பெருங்கடலை வானர-கரடிப் படைவீரர்களோ, அவ்விரு ராஜகுமாரர்களோ எவ்வாறு தாண்ட முடியும்? (8)

இந்தப் பெருங்கடலைத் தாண்டுவதற்கு, பிராணி வர்க்கத்தில் மூவர்க்கு - அதாவது, கருடனுக்கும் வாயுவுக்கும் உனக்கும் மட்டுமே - ஆற்றலுண்டு. (9)

ஆகவே, வீரனே! செய்தற்கரிய இந்தக் காரியத்தைச் செய்து முடிப்பதற்கு என்ன உபாயம் காணப் போகிறாய்? செயல்களைச் செய்து முடிக்க வல்லவன், நீ. (10)

எதிரிகளை மாய்ப்பவனே! இந்தக் காரியத்தைச் செய்து முடிப்பதற்கு நீ ஒருவனே போதும். அதனால், உன் கீர்த்தியும் பெருகும். (11)

சேனைகள் எல்லாவற்றுடனும் வந்து, போர்க்களத்தில் இராவணனைக் கொன்று, வெற்றிவீரனாக இராமன் (என்னைத்) தன்னுடைய நகரத்திற்கு அழைத்துச் சென்றால், அது அவருக்கு மிகவும் கீர்த்தியைக் கொடுப்பதாக இருக்கும். (12)

அந்த வீரரிடம் (இராமனிடம்) இருந்த அச்சத்தினால், அந்த அரக்கனால் நான் காட்டிலிருந்து வஞ்சகமாக எடுத்து வரப்பட்டேன் என்பதால், அதுபோலவே (வஞ்சகமாகவே) செய்வது இராகவனுக்கு ஏற்றதாகாது. (13)

எதிரிப்படைகளை மாய்க்கும் காசுத்தர், சைன்யங்களால் இலங்கையைக் கலக்கி, என்னை அழைத்துச் சென்றால், அது அவருடைய வலிமைக்கு உகந்ததாக இருக்கும். (14)

ஆகவே, போர்க்களையில் வல்லவரான அவருடைய பராக்கிரமத்திற்கு இழுக்கு ஏற்படாத வகையில் என்ன செய்யலாமோ, அவ்வாறே நீ திட்டமிடுவாயாக.' (15)

பொருள் பொதிந்ததும், யுத்திகளுடன் கூடியதுமான அந்தச் சொற்களைக் கேட்டு, என் பதிலில் எஞ்சியிருந்த பகுதியைக் கூறத் தொடங்கினேன். (16)

'தேவி! வானர-கரடிப் படைகளுக்குத் தலைவரும், வானர முதல்வரும், பராக்கிரமம் மிக்கவருமான சுகீவன், தங்கள் விஷயத்தில் (தங்களை மீட்டுச் செல்வதில்) தீர்மானமான முடிவு கொண்டுள்ளார். (17)

அவர்கள் எல்லோரும் பராக்கிரமம் பொருந்தியவர்கள்; பலம் மிகுந்தவர்கள்; ஆற்றல் மிக்கவர்கள்; மனோவேகம் போல் செல்லக் கூடியவர்கள்; அவருடைய (சுகீவனின்) ஆணைக்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள். (18)

மேலேயோ, கீழேயோ, குறுக்கிலோ அவர்கள் செல்வதற்குத் தடையேதும் இல்லை. எல்லையில்லாத திறனுடைய அவர்கள், சிரமப்பட்டு பெரிய காரியங்களைச் செய்தாலும் சோர்வடையாதவர்கள். மிகவும் உற்சாகமுடையவர்களும், வாயுவின் பாதையான ஆகாயத்தில் செல்லக் கூடியவர்களுமான அவர்களால், கடல்கூழ் பூலோகமும் பாதாளமும் பல தடவைகள் வலம் வரப்பட்டுள்ளன. (19,20)

என்னைவிட அதிகமான திறமை வாய்ந்தவர்களும், எனக்கு இணையானவர்களும், அங்கு இருக்கிறார்கள். என்னைக் காட்டிலும் ஆற்றல் குறைந்த வானரம் ஏதும் சுகீவனுடைய படையில் இல்லை. (21)

(அவ்வளவு எளியவனான) நானே இந்த இடத்தை வந்தடைந்துவிட்டேன் என்றால், பெரும்பலசாலிகளான அவர்களைப் பற்றிச் சொல்லவா வேண்டும்? மேலான தகுதி படைத்தவர்கள் (இம்மாதிரி தேடித் திரியும் எளிய வேலைகளுக்கு) அனுப்பப்படுவதில்லை; மற்ற (என்னைப் போன்ற) சாமானியர்கள்தான் அனுப்பப்படுவார்கள். (என்னே! அனுமனின் தன்னடக்கம்.) (22)

தத₃லம் பரிதாபேந தே₃வி மந்யுர்வ்யபைது தே ।
ஏகோத்பாதேந தே லங்காமேஷ்யந்தி ஹரியூத₂பா: ॥ (23)

மம ப்ருஷ்ட₂க₃தௌ தௌ ச சந்த்₃ரஸுர்யாவிவோதி₃தௌ ।
த்வத்ஸகாஸம் மஹாப₄ாகே₃ ந்ருஸிம்ஹாவாக₃மிஷ்யத: ॥ (24)

அரிக்₄நம் ஸிம்ஹஸங்காஸம் க்ஷிப்ரம் த்₃ரக்ஷ்யஸி ராக₄வம் ।
லக்ஷ்மணம் ச த₄நுஷ்பாணிம் லங்காத்₃வாரமுபஸ்தி₂தம் ॥ (25)

நக₂த₃ம்ஷ்ட்ராயுத₄ந் வீராந் ஸிம்ஹஸார்த்₃ல விக்ரமாந் ।
வாநராந் வாரணேந்த்₃ராப₄ந் க்ஷிப்ரம் த்₃ரக்ஷ்யஸி ஸங்க₃தாந் ॥ (26)

ஸைலாம்பு₃துநிகாஸாநாம் லங்காமலயஸாநுஷு ।
நர்த₃தாம் கபிமுக₂யாநாம் அசிராச்ச்₂ரோஷ்யஸி ஸ்வநம் ॥ (27)

நிவ்ருத்தவநவாஸம் ச த்வயா ஸார்த₄மரிந்த₃மம் ।
அபி₄ஷிக்தமயோத்₄யாயாம் க்ஷிப்ரம் த்₃ரக்ஷ்யஸி ராக₄வம் ॥ (28)

ததோ மயா வாக்₃பி₄ரதீ₃நப₄ஷிணா
ஸிவாபி₄ரிஷ்டாபி₄ரபி₄ப்ரஸாதி₃தா ।
ஐக₃ராம ஸாந்திம் மம மைதி₂லாத்மஜா
தவாபி ஸோகேந தத₃ாபி₄பீடி₃தா ॥ (29)

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதீ₃காவ்யே
ஸுந்த்₃ரகாண்டே₃ அஷ்டஷஷ்டிதம: ஸர்க்₃: ॥

ஸ்ரீமத்₃வால்மீகிராமாயணே ஸுந்த்₃ரகாண்ட₃: ஸம்பூர்ண:

தேவி! ஆகவே, தாங்கள் தவித்தது போதும். தங்களது சோகம் குறையட்டும். வானரவீரர்கள் ஒரே தாவலில் இலங்கையை அடைந்துவிடுவார்கள். (23)

உதயமான சூரிய-சந்திரனைப் போன்றவர்களும், தைரியமுடையவர்களும், ஆண்சிங்கங்களுமான அவர்கள் (இராம-லட்சுமணர்கள்), என் முதுகின்மேல் ஏறிக்கொண்டு, தங்களிடம் வந்து சேரப் போகிறார்கள். (24)

எதிரிகளை வதம் செய்பவரும், சிங்கம் போன்றவருமான இராகவனும், வில்லேந்திய கையனான லட்சுமணனும், விரைவில் இலங்கையின் நுழைவாயிலில் நிற்கக் காண்பீர்கள். (25)

நகங்களையும் பற்களையும் ஆயுதங்களாக உடையவர்களும், சிங்கம்-புலிகளுக்கு இணையான பராக்கிரமம் படைத்தவர்களும், மிகவும் பலம் கொண்ட யானையைப் போன்றவர்களுமான வானர வீரர்களின் கூட்டங்களைக் கூடிய விரைவில் பார்க்கப் போகிறீர்கள். (26)

இலங்கையின் மலைத் தாழ்வரைகளில், பர்வதங்களைப் போலவும் மேகங்களைப் போலவும் பேரொலி எழுப்பி, கும்மாளமிட்டுக் குதிக்கும் வானர வீரர்களின் சப்தத்தைக் கேட்கப் போகிறீர்கள். (27)

வனவாசத்தை முடித்துக் கொண்டு, எதிரிகளை அடக்கிவிட்டு, தங்களுடன்கூட அயோத்திக்குச் சென்று முடிகுட்டிக் கொள்ளப் போகிறார், அவர். அந்த ஸ்ரீராகவனை மிக விரைவில் பார்க்கப் போகிறீர்கள். (28)

இராகவனே! தாங்கள் அனுபவிக்கும் சோகத்தால் வருத்தமடைந்த மிதிலை மன்னரின் மகள், உறுதியான குரலில் நம்பிக்கையூட்டும் என்னுடைய பேச்சினால் மகிழ்ச்சியடைந்து, ஓரளவு மனச்சாந்தி அடைந்தார். (29)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
அறுபத்தெட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

சுந்தர காண்டம் முற்றிற்று.

[குறிப்பு:- ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டம் படித்து முடித்தபின், ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் யுத்த காண்டத்தின் 131வது ஸர்க்கமான ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேகத்தையும் (இராமனுக்குத் திருமுடி சூட்டுதல்) படிக்க வேண்டும் என்பது மரபு.]

ஸ்ரீராமபட்டாபி₄ஷேக:

(யுத்த காண்டம் 131வது ஸர்க்கம்)

- ஸிரஸ்யஞ்ஜலிமாத₄ய கைகேய்யாநந்த₃வர்த₄ந: ।
ப₃ப₄ஷே ப₄ரதோ ஜ்யேஷ்ட₂ம் ராமம் ஸத்யபராக்ரமம் ॥ (1)
- பூஜிதா மாமிகா மாதா த₃த்தம் ராஜ்யமித₃ம் மம ।
தத்₃த₃த₃யாமி புநஸ்துப₄யம் யத₂ த்வமத₃த₃யா மம ॥ (2)
- து₄ரமேகாகிநா ந்யஸ்தாம்ருஷபே₄ண ப₃லியஸா ।
கிஸோரீவ கு₃ரும் ப₄ாரம் ந வோடு₄மஹமுத்ஸஹே ॥ (3)
- வாரிவேகே₃ந மஹதா பி₄ந்ந: ஸேதுரிவ க்ஷரந் ।
து₃ர்ப₃ந்த₄நமித₃ம் மந்யே ராஜ்யச்சி₂த்₃ரமஸம்வ்ருதம் ॥ (4)
- க₃திம் க₂ர இவாஸ்வஸ்ய ஹம்ஸஸ்யேவ ச வாயஸ: ।
நாந்வேதுமுத்ஸஹே ராம தவ மாக்₃மரிந்த₃ம ॥ (5)
- யத₂ சாரோபிதோ வ்ருக்ஷோ ஜாதஸ்சாந்தர்நிவேஸநே ।
மஹாம்ஸ்ச ஸுது₃ராரோஹோ மஹாஸ்கந்த₄ப்ரஸாக₂வாந் ॥ (6)
- ஸீர்யேத புஷ்பிதோ பூ₄த்வா ந ப₂லாநி ப்ரத₃ர்ஸயந் ।
தஸ்ய நாநுப₄வேத₃ர்த₂ம் யஸ்ய ஹேதோ: ஸ ரோப்யதே ॥ (7)
- ஏஷோபமா மஹாப₃ாஹோ த்வத₃ர்த₂ம் வேத்துமர்ஹஸி ।
யத்யஸ்மாந்மநுஜேந்த்₃ர த்வம் ப₄க்தாந் ப்₄ருத்யாந்ந ஸாதி₄ ஹி ॥ (8)
- ஜக₃த₃த₃யாபி₄ஷிக்தம் த்வாமநுபஸ்யது ஸர்வத: ।
ப்ரதபந்தமிவாதி₃த்யம் மத்₄யாஹ்நே தீ₃ப்ததேஜஸம் ॥ (9)
- துர்யஸங்க₄தநிர்கே₄ஷை: காஞ்சீநூபுரநி:ஸ்வநை: ।
மதுரைர்கீ₃தஸப்₃தை₃ஸ்ச ப்ரதிபு₃த்₄யஸ்வ ராக₄வ ॥ (10)
- யாவத₃ாவர்ததே சக்ரம் யாவதீ ச வஸுந்த₄ரா ।
தாவத்த்வமிஹ ஸர்வஸ்ய ஸ்வாமித்வமநுவர்தய ॥ (11)
- ப₄ரதஸ்ய வச: ஸ்ருத்வா ராம: பரபுரஞ்ஜய: ।
ததே₂தி ப்ரதிஜக்₃ராஹ நிஷஸாத₃ாஸநே ஸுபே₄ ॥ (12)
- தத: ஸத்ருக்₄நவசநாந்நிபுணா: ஸ்மஸ்ருவர்த₄கா: ।
ஸுக₂ஹஸ்தா: ஸுஸீக்₄ராஸ்ச ராக₄வம் பர்யுபாஸத ॥ (13)

இராமனுக்குத் திருமுடி சூட்டுதல்!

(யுத்த காண்டம் 131வது ஸர்க்கம்)

கைகேயியின் ஆனந்தத்தைப் பெருக்கும் பரதன், மூத்தவரும் வீண்போகாத பராக்கிரமம் உடையவருமான இராமபிரானைப் பார்த்து, தலைக்குமேல் கைகளைக் கூப்பிக் கொண்டு கூறினான்— "நான் (தங்கள் அறிவுரைப்படி,) என் தாயாரைப் பெருமையுடன் பராமரித்தேன். (அவர் விருப்பப்படி, இந்த ராஜ்யம் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. தாங்கள், எப்படி எனக்குக் கொடுத்தீர்களோ, அதேபோல அதை மீளவும் தங்களுக்குக் கொடுக்கிறேன். (1,2)

மிகவும் பலங்கொண்ட ஒரு காளை தனியாகச் சுமக்கும் பாரத்தை, ஓர் இளங்கன்று சுமக்க முடியாததைப் போல, இந்த பெரும் சுமையை (அரசாட்சியை)த் தாங்க வல்லேன் அல்லேன். வெகுவேகமான நீரோட்டத்தினால் தகர்க்கப்பட்ட அணையிலிருந்து தண்ணீர் வெளியேறிக் கொண்டிருக்கும் போது, அந்தத் தகர்ப்பைச் செப்பனிட்டுக் கட்டுவது என்பது இயலாத செயல். அதுபோல, (உரிமையுள்ள மன்னன் நாட்டை ஆளாததால் ஏற்பட்டுள்ள) ஆட்சிக்குறைபாடுகளை நீக்கிச் செப்பம் செய்யும் திறன் என்னிடம் இல்லை. (3,4)

இராமசந்திர பிரபுவே! எதிரிகளை அடக்குபவரே! குதிரையின் நடையை கழுதையும், அன்னப்பறவையின் நடையை காகமும் பின்பற்ற முடியாததைப் போல, திறன்மிக்க தங்கள் வழியைப் பின்பற்ற நான் வல்லேன் அல்லேன். (5)

பெருந்தோளரே! மாமன்னரே! ஒரு மரம், வீட்டுத் தோட்டத்தில் வைத்து வளர்க்கப்பட்டது; கப்பும் கிளையுமாகப் பெரிதாக வளர்ந்தது, அது. அதன் மேல் யாரும் ஏறக்கூட முடியவில்லை. பின்னர், மலர்களும் பூத்தது. ஆனால், பழங்களை வெளிக்காட்டாமல் பட்டுப் போகுமேயானால், அந்த மரம் எந்தப் பயனைக் கருதி வளர்க்கப்பட்டதோ, அந்தப் பயன் கிட்டாமலே போய்விடும். தங்களிடம் பக்தியுள்ள ஏவலர்களான எங்களை, இனி தாங்கள் காப்பாற்றிப் பராமரிக்காவிட்டால், மேலே சொன்ன உபமானம் தங்கள் விஷயத்திலும் பொருந்துவதாக ஆகும். (6-8)

அண்ணலே! தாங்கள் இப்போதே முடிசூட்டிக் கொள்வதை, உலக மக்கள் எல்லோரும் பார்க்க வேண்டும் என்பது எங்கள் அவா. (முடிசூட்டிக் கொண்டு) மிக்க ஒளியுடன் நண்பகல் சூரியனைப் போல் தாங்கள் பிரகாசிப்பதை உலகம் காண வேண்டும். (9)

(மன்னராக முடிசூட்டிக் கொண்டதுமே, அரசருக்குரிய மரியாதைச் சடங்குகள் தொடங்கப்பட்டுவிடும்.) இராமபிரானே! தாங்கள், பல்வகை இசைக்கருவிகளின் இனிய ஓசை, பெண்களின் மேகலை, சிலம்புகளின் நாதம், செவிக்கினிய பாடல்களின் ஒலி ஆகியவற்றைக் கேட்டுக் கொண்டே (அதிகாலையில்) கண்விழிக்க வேண்டும். சூரிய-சந்திர-நட்சத்திர மண்டலம் எதுவரை சுழல்கிறதோ, இந்த பூமி எவ்வளவு காலம் நிலைத்து இருக்கிறதோ, அந்தக் காலம் வரை தாங்களே இவை எல்லாவற்றுக்கும் அதிபதியாக இருக்க வேண்டும்." (10,11)

எதிரிகளின் நகரத்தை வெற்றி கொள்ளும் இராமன், பரதனின் வேண்டுகோளுக்கு செவிசாய்த்து, 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று கூறி ஏற்றுக் கொண்டார். பின்னர், இராமன், அழகான ஓர் ஆசனத்தில் அமர்ந்தார். (12)

பின்னர், சத்ருக்களின் கட்டளைப்படி, மென்மையான கைகளைக் கொண்ட, விரைந்து வேலை செய்கிற வேலைத்திறன் மிக்க நாவிதர்கள், இராமனின் முடிகளை மழித்தார்கள். (13)

பூர்வம் து ப₄ரதே ஸ்நாதே லக்ஷ்மணே ச மஹாபு₃லே ।
ஸுக்₃ரீவே வாநரேந்த்₃ரே ச ராக்ஷஸேந்த்₃ரே விபீ₄ஷணே ॥ (14)

விசோதி₄தஜட: ஸ்நாதஸ்சித்ரமால்யாநுலேபந: ।
மஹார்ஹவஸநோ ராமஸ்தஸ்தெ₂ள தத்ர ஸ்ரீயா ஜ்வலந் ॥ (15)

ப்ரதிகர்ம ச ராமஸ்ய காரயாமாஸ வீர்யவாந் ।
லக்ஷ்மணஸ்ய ச லக்ஷ்மீவாநிஷ்வாகுகுலவர்த₄ந: ॥ (16)

ப்ரதிகர்ம ச ஸீதாயா: ஸர்வா த்₃ஸரத₂ஸ்த்ரீய: ।
ஆத்மநைவ தத்₃ா சக்ருர்மநஸ்விந்யோ மநோஹரம் ॥ (17)

ததோ வாநரபத்நீநாம் ஸர்வாஸாமேவ ஸோப₄நம் ।
சகார யத்நாத் கௌஸல்யா ப்ரஹ்ருஷ்டா புத்ரலாலஸா ॥ (18)

தத: ஸத்ருக்₄நவசநாத் ஸுமந்த்ரோ நாம ஸாரதி₂: ।
யோஜயித்வாபி₄சக்ராம ரத₂ம் ஸர்வாங்க₃ஸோப₄நம் ॥ (19)

அர்கமண்ட₃லஸங்காஸம் தி₃வ்யம் த்₃ருஷ்ட்வா ரதே₂த்தமம் ।
ஆருரோஹ மஹாபு₃ஹூ ராம: ஸத்யபராக்ரம: ॥ (20)

ஸுக்₃ரீவோ ஹநுமாந்ஸ்சைவ மஹேந்த்₃ரஸத்₃ருஸத்₃யுதீ ।
ஸ்நாதௌ தி₃வ்யநிபை₄ர்வஸ்தரைர்ஜக்₃மது: ஸுப₄குண்ட₃லௌ ॥ (21)

வராப₄ரணஸம்பந்நா யயுஸ்தா: ஸுப₄குண்ட₃லா: ।
ஸுக்₃ரீவபத்நய: ஸீதா ச த்₃ரஷ்டும் நக்₃ரமுத்ஸுகா: ॥ (22)

அயோத்₄யாயாம் து ஸசிவா ராக்ஞோ த்₃ஸரத₂ஸ்ய யே ।
புரோஹிதம் புரஸ்க்ருத்ய மந்த்ரயாமாஸுரர்த₂வத் ॥ (23)

அஸோகோ விஜயஸ்சைவ ஸுமந்த்ரஸ்சைவ ஸங்க₃தா: ।
மந்த்ரயந் ராமவ்ருத்₃யர்த₂ம்ருத்₃யர்த₂ம் நக்₃ரஸ்ய ச ॥ (24)

ஸர்வமேவாபி₄ஷேகார்த₂ம் ஜயார்ஹஸ்ய மஹாத்மந: ।
கர்துமர்ஹஸி ராமஸ்ய யத்₃யந்மங்க₃ளபூர்வகம் ॥ (25)

இதி தே மந்த்ரிண: ஸர்வே ஸந்தி₃ஸ்ய து புரோஹிதம் ।
நக்₃ராந்நிர்யயுஸ்தூர்ணம் ராமத்₃ஸநபு₃த்₃ய: ॥ (26)

ஹரியுக்தம் ஸஹஸ்ராக்ஷோ ரத₂மிந்த்₃ர இவாநக்₄: ।
ப்ரயயௌ ரத₂மாஸ்த₂ாய ராமோ நக்₃ரமுத்தமம் ॥ (27)

ஜக்₃ராஹ ப₄ரதோ ரஸ்மீஞ்ஸத்ருக்₄நஸ்சத்ரமாத்₃தே₃ ।
லக்ஷ்மணோ வ்யஜநம் தஸ்ய மூர்த்₄நி ஸம்பர்யவீஜயத் ॥ (28)

முதலில், பரதன் நீராடினான். பின்னர், மகாபலம் பொருந்திய இலக்குவன் நீராடினான். தொடர்ந்து, வானர மன்னன் சுகீவனும், அரக்கர் மன்னன் விபீஷணனும் நீராடினார்கள். சடை நீக்கப்பட்ட இராமன் நீராடி, மிகச்சிறந்த ஆடைகள் அணிந்து, கண்கவர் மாலைகள் மற்றும் மணமிகு பூச்சுகள் பூசிக் கொண்டு மிக்க எழிலுடன் பிரகாசமாக விளங்கினார். (14,15)

மாவீரனும் சேவைச் செல்வனும் இக்ஷ்வாகு குல மாணிக்கமுமான சத்ருக்னன், இராம-லட்சுமணர்களுக்கு அலங்காரம் செய்தான். (16)

அப்போது, தசரதனின் நல்லுள்ளம் படைத்த மனைவிகள் எல்லோரும், தம் கைகளால் சீதைக்கு அழகூட்டி அலங்காரம் செய்தார்கள். (17)

புதல்வனிடம் பேரன்பு கொண்ட கௌசல்யை, (வானரர்கள், தன் மைந்தனுக்குச் செய்த பேருதவியை நினைவிற்கொண்டு) மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் கண்ணும்கருத்துமாக, எல்லா வானரப் பத்தினிகளுக்கும் அலங்காரம் செய்தான். (18)

பின்னர், சத்ருக்னனின் ஆணைப்படி, சுமந்திரன் என்ற தேரோட்டி எல்லா பாகங்களும் சீராக அமைந்த ஒரு தேரில் குதிரைகளைப் பூட்டி, அங்கு கொண்டு வந்து நிறுத்தினார். (19)

சத்தியத்தையே பராக்கிரமமாகக் கொண்ட பெருந்தோளர் இராமபிரான், சூரிய மண்டலம் போல் தெய்விக ஒளி வீசும் உத்தம ரதத்தில் ஏறிக் கொண்டார். (20)

சுகீவனும் அனுமானும் நீராடிய பின்னர், பட்டொளி வீசும் ஆடைகளை அணிந்து கொண்டு, அழகிய குண்டலங்கள் பூண்டு, தேவேந்திரன் போல் ஒளி வீசிக் கொண்டு அயோத்தி நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள். (21)

சுகீவனுடைய மனைவிகளும் சீதாதேவியும், மதிப்புமிக்க அணிகலன்களையும் கம்மல்களையும் அணிந்து கொண்டு, பட்டணத்தைப் பார்க்கும் ஆவலுடன் புறப்பட்டுச் சென்றார்கள். (22)

அயோத்தியில் தசரத மன்னருடைய அமைச்சர்கள், குலகுருவான வசிஷ்டரின் தலைமையில், இராமபிரானின் முடிகுட்டு விழா சிறப்பாக நடத்துவது குறித்து ஆலோசனை செய்யத் தொடங்கினார்கள். (23)

அசோகன், விஜயன், சுமந்திரன் ஆகியோர், இராமபிரானுடைய மேன்மைக்காகவும் நகரத்தின் நலனுக்காகவும் ஆலோசனை நடத்தினார்கள். (24)

பின்னர், வசிஷ்டரைப் பார்த்து, 'வெற்றியுடன் வந்திருக்கும் மகாத்மாவான இராமபிரானுடைய பட்டாபிஷேகத்திற்குரிய மங்களமான சடங்குகள் எவை எவை உண்டோ, அவையனைத்தையும் தாங்கள் செய்யவேண்டும்' என்று வேண்டிக் கொண்டார்கள். (25)

அமைச்சர்கள் எல்லோரும் புரோகிதரிடம் மேற்கண்டவாறு தெரிவித்துவிட்டு, இராமனைக் காண்பதற்காக பட்டணத்திலிருந்து விரைவாக வெளியே புறப்பட்டார்கள். (26)

பச்சை வண்ணக் குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேரில் ஆயிரங்கண்ணான இந்திரன் பவனி வருவதைப் போல், தூயவரான இராமன் உத்தம ரதத்தில் ஏறிக்கொண்டு, அயோத்தி நகரத்திற்குப் புறப்பட்டார். (27)

பரதன், தேர்க் குதிரைகளின் கடிவாளங்களைப் பிடித்துக் கொண்டான். சத்ருக்னன், குடையை ஏந்திக் கொண்டான். இலக்குவன், இராமன் சிரசில் காற்றுப்படும்படியாக வெண்சாமரம் வீசினான். (28)

- ஸ்வேதம் ச வாலவ்யஜநம் ஜக்₃ராஹ புரத: ஸ்தி₂த: ।
அபரம் சந்த்₃ரஸங்காஸம் ராக்ஷஸேந்த்₃ரோ விபீ₄ஷண: ॥ (29)
- ருஷிஸங்கை₄ஸ்தத₃ாகாஸோ தே₃வைஸ்ச ஸமருத்₃க₃ணை: ।
ஸ்தூயமாநஸ்ய ராமஸ்ய ஸுஸ்ருவே மது₄ரத்₄வநி: ॥ (30)
- தத: ஸத்ருஞ்ஜயம் நாம குஞ்ஜரம் பர்வதோபமம் ।
ஆருரோஹ மஹாதேஜா: ஸுக்₃ரீவ: ப்லவக்₃ர்ஷப₄: ॥ (31)
- நவநாக₃ஸஹஸ்ராணி யயுராஸ்த₂ாய வாநரா: ।
மாநுஷம் விக்₃ரஹம் க்ருத்வா ஸர்வாப₄ரணபூ₄ஷிதா: ॥ (32)
- ஸங்க₂ஸப்₃த₃ப்ரணாதை₃ஸ்ச து₃ந்து₃பீ₄நாம் ச நி:ஸ்வநை: ।
ப்ரயயௌ புருஷவ்யாக்₄ரஸ்தாம் புரீம் ஹர்மயமாலிநீம் ॥ (33)
- த₃த்₃ருஸுஸ்தே ஸமாயாந்தம் ராக₄வம் ஸபுர:ஸரம் ।
விராஜமாநம் வபுஷா ரதே₂நாதிரத₂ம் தத₃ா ॥ (34)
- தே வர்த₄யித்வா காகுத்ஸ்த₂ம் ராமேண ப்ரதிநந்தி₃தா: ।
அநுஜக்₃முர்மஹாத்மாநம் ப்₄ராத்ருபி₄: பரிவாரிதம் ॥ (35)
- அமாத்யைப்₃ராஹ்மணைஸ்சைவ தத₂ா ப்ரக்ருதிபி₄ர்வ்ருத: ।
ஸ்ரியா விருருசே ராமோ நக்ஷத்ரைரிவ சந்த்₃ரமா: ॥ (36)
- ஸ புரோக்₃யமிபி₄ஸ்தூர்யைஸ்தாலஸ்வஸ்திகபாணிபி₄: ।
ப்ரவ்யாஹரத்₃பி₄ர்முதி₃தைர்மங்க₃ளாநி யயௌ வ்ருத: ॥ (37)
- அக்ஷதம் ஜாதருபம் ச க₃ாவ: கந்யாஸ்தத₂ா த்₃விஜா: ।
நரா மோத₃கஹஸ்தாஸ்ச ராமஸ்ய புரதோ யயு: ॥ (38)
- ஸக்₂யம் ச ராம: ஸுக்₃ரீவே ப்ரப₄ாவம் சாநிலாத்மஜே ।
வாநராணாம் ச தத் கர்ம ராக்ஷஸாநாம் ச தத்₃ப₃லம் ॥ (39)
- விபீ₄ஷணஸ்ய ஸம்யோக்₃மாசசக்ஷே ச மந்த்ரிணாம் ।
ஸ்ருத்வா து விஸ்மயம் ஜக்₃முரயோத்₄யாபுரவாஸிந: ॥ (40)
- த்₃யுதிமாநேதத₃ாக்₂யாய ராமோ வாநரஸம்வ்ருத: ।
ஹ்ருஷ்டபுஷ்டஜநாகீர்ணாமயோத்₄யாம் ப்ரவிவேஸ ஹ ॥ (41)
- ததோ ஹயப்₄யுச்ச்₂ரயந் பெளரா: பதாகாஸ்தே க்₃ருஹே க்₃ருஹே ।
ஐக்ஷவாகாத்₄யுஷிதம் ரம்யமாஸஸாத₃ பிதுர்க்₃ருஹம் ॥ (42)
- அத₂ாப்₃ரவீத்₃ராஜபுத்ரோ ப₄ரதம் த₄ர்மிணாம் வரம் ।
அர்தே₂பஹிதயா வாசா மது₄ரம் ரகு₄நந்த₃ந: ॥ (43)
- பிதுர்ப₄வநமாஸாத்₃ய ப்ரவிஸ்ய ச மஹாத்மந: ।
கௌஸல்யாம் ச ஸுமித்ராம் ச கைகேயீமபி₄வாத்₃ய ॥ (44)

(ஒரு புறம் நின்று லட்சுமணன் சாமரம் வீச,) அரக்கர் மன்னனான விபீஷணன், எதிரில் நின்று கொண்டு சந்திரன் போல் ஒளி வீசும் மற்றொரு வெண்சாமரத்தை ஏந்திக் கொண்டு வீசினான். (29)

அப்போது, ஆகாயத்தில் முனிவர்கள்-மருத்துக்கள்-தேவர்கள் நின்று கொண்டு, இராமனைத் தோத்தரிக்கும் இனிய ஒலி கேட்டது. (30)

பெரும் பலசாலியும் வானர மன்னனுமான சுகீவன், மலைபோல் பேருருவம் கொண்ட சத்ருஞ்ஜயம் என்னும் யானை மேல் ஏறிக் கொண்டான். (31)

வானரர்கள், மனித உருவத்தை ஏற்று, எல்லா வகையான அணிகலன்களும் அணிந்து கொண்டு, ஒன்பதாயிரம் யானைகள் மீது ஏறிக் கொண்டு சென்றார்கள். (32)

புருஷோத்தமரான இராமன், சங்கு-பேரி-துந்துபி வாத்தியங்கள் ஒலிக்க, வரிசை வரிசையாக மாளிகைகள் விளங்கும் அயோத்தி நகருக்குப் புறப்பட்டார். (33)

அயோத்தி நகர மக்கள், பரிவாரங்கள் முன்னே செல்ல மாபெரும் போர் வீரரான இராமன் எழில்மிகு தோற்றத்துடன் தேரில் வந்து கொண்டிருப்பதைக் கண்டார்கள்! (34)

அவர்கள், இராமனுக்கு நல்வரவு கூறி வாழ்த்தினார்கள்; இராமனும் பதில் மரியாதை செய்தார். சகோதரர்களால் சூழப்பட்டிருந்த இராமனுக்குப் பின்னால் அவர்கள் சென்றார்கள். (35)

மந்திரிகளாலும் அந்தணர்களாலும் குடிமக்களாலும் சூழப்பட்ட இராமன், நட்சத்திரக் கூட்டத்தினிடையே சந்திரன் போலப் பொலிவுடன் விளங்கினார். (36)

முன்வரிசையில் தூர்ய வாத்தியக்காரர்கள் சென்றார்கள்; தாளம், ஸ்வஸ்திகம் எடுத்துச் சென்றவர்கள், மகிழ்ச்சியுடன் மங்களப் பாடல்களை இசைத்துக் கொண்டு சென்றார்கள். இராமன், இவர்கள் எல்லோருடனும் நகரத்தை நோக்கிச் சென்றார். (37)

இராமனுக்கு முன்னதாக மஞ்சள் பூசிய அட்சதையைத் தாங்கியவர்கள், பசுக்கள், கன்னிகைகள், வேதியர்கள் மற்றும் மோதகத்தைக் கையிலேந்திய பலரும் சென்றார்கள். (38)

இராமன், சுகீவனுடன் ஏற்பட்ட நட்பு பற்றியும், அனுமானின் ஆற்றல் பற்றியும், வானரர்களின் வீரச்செயல்கள் பற்றியும், அரக்கர்களின் படைபலத்தைப் பற்றியும், விபீஷணனின் சரணாகதி பற்றியும் அமைச்சர்களுக்குக் கூறினார். (அவர்களிடமிருந்து) அதைக் கேட்டு, அயோத்தி நகர மக்கள் பேராச்சரியம் அடைந்தார்கள். (39,40)

அமைச்சர்களிடம் மேற்கண்ட விவரங்களைக் கூறிய பேரொளி பொருந்திய இராமன், வானரர்கள் புடைசூழ, முற்றிலும் மனநிறைவுடன் வாழும் மக்கள் நிறைந்திருந்த அயோத்திக்குள் பிரவேசித்தார். (41)

அப்போது, நகர மக்கள் தத்தம் வீடுகளில் கொடிகளைத் தூக்கிக் காட்டி வரவேற்றார்கள். பின்னர், இக்ஷ்வாகு மன்னர் பரம்பரையாக வசித்து வந்ததும், தந்தை (தசரதன்) வாழ்ந்ததுமான அழகிய மாளிகைக்குள் சென்றார். (42)

மகாத்மாவான தந்தையின் அரண்மனையை அணுகி, உள்ளே சென்று கௌசல்யை-சுமித்திரை-கைகேயி ஆகியவர்களைச் சிரம் தாழ்த்தி வணங்கிவிட்டு, மன்னர் புதல்வரான இராமன், அறம் அனுஷ்டிப்பவர்களில் தலைசிறந்தவனான பரதனைப் பார்த்து, பொருள் பொதிந்த அன்பான சொற்களை இனிமையாகக் கூறினார்— (43,44)

யச்ச மத்₃ப₄வநம் ஸ்ரேஷ்ட₂ம் ஸாஸோகவநிகம் மஹத் ।
முக்தாவைத்ரா₃ர்யஸங்கீர்ணம் ஸுக்₃ரீவாய நிவேத₃ய ॥ (45)

தஸ்ய தத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா ப₄ரத: ஸத்யவிக்ரம: ।
பாணௌ க்₃ருஹீத்வா ஸுக்₃ரீவம் ப்ரவிவேஸ தமாலயம் ॥ (46)

ததஸ்தைலப்ரதீ₃பாம்ஸ்ச பர்யங்காஸ்தரணாநி ச ।
க்₃ருஹீத்வா விவிஸு: க்ஷிப்ரம் ஸத்ருக்₄நேந ப்ரசோதி₃தா: ॥ (47)

உவாச ச மஹாதேஜா: ஸுக்₃ரீவம் ராக₄வாநுஜ: ।
அபி₄ஷேகாய ராமஸ்ய தூ₃தாநாக்ஞாபய ப்ரபே₄ ॥ (48)

ஸௌவர்ணாந் வாநரேந்த்₃ராணாம் சதுர்ணாம் சதுரோ க₄டாந் ।
த₃தெ₃ள க்ஷிப்ரம் ஸ ஸுக்₃ரீவ: ஸர்வரத்நவிபூ₄ஷிதாந் ॥ (49)

யத₂ா ப்ரத்யூஷஸமயே சதுர்ணாம் ஸாக₃ராம்ப₄ஸாம் ।
பூர்ணைர்க₄டை: ப்ரதீக்ஷத்₄வம் தத₂ா குருத வாநரா: ॥ (50)

ஏவமுக்தா மஹாத்மாநோ வாநரா வாரணோபமா: ।
உத்பேதுர்க்₃க₃நம் ஸீக்₄ரம் க்₃ருட₃ாநிலஸீக்₄ரக₃யா: ॥ (51)

ஜாம்ப₃வாம்ஸ்ச ஸுஷேணஸ்ச வேக₃த₃ர்ஸீ ச வாநர: ।
ருஷப₄ஸ்சைவ கலஸாஞ்ஜலபூர்ணாநத₂ாநயந் ॥
நதீ₃ஸதாநாம் பஞ்சாநாம் ஜலகும்பே₄ஷு சாஹரந் ॥ (52)

பூர்வாத் ஸமுத்₃ராத் கலஸம் ஜலபூர்ணமத₂ாநயத் ।
ஸுஷேண: ஸத்த்வஸம்பந்ந: ஸர்வரத்நவிபூ₄ஷிதம் ॥ (53)

ருஷபே₄ா த₃க்ஷிணாத்தூர்ணம் ஸமுத்₃ராஜ்ஜலமாஹரத் ।
ரக்தசந்த₃நஸாக₂ாபி₄: ஸம்வ்ருதம் காஞ்சநம் க₄டம் ॥ (54)

க₃வய: பஸ்சிமாத்தோயமாஜஹார மஹார்ணவாத் ।
ரத்நகும்பே₄ந மஹதா ஸீதம் மாருதவிக்ரம: ॥ (55)

உத்தராச்ச ஜலம் ஸீக்₄ரம் க்₃ருட₃ாநிலவிக்ரம: ।
ஆஜஹார ஸ த₄ர்மாத்மா நள: ஸர்வகுணாந்வித: ॥ (56)

ததஸ்தைர்வாநரஸ்ரேஷ்டை₂ராதீதம் ப்ரேக்ஷய தஜ்ஜலம் ।
அபி₄ஷேகாய ராமஸ்ய ஸத்ருக்₄ந: ஸசிவை: ஸஹ ॥
புரோஹிதாய ஸ்ரேஷ்ட₂ாய ஸுஹ்ருத்₃ப₄யஸ்ச ந்யவேத₃யத் ॥ (57)

தத: ஸ ப்ரயதோ வ்ருத்₃தே₄ா வஸிஷ்டே₂ா ப்₃ராஹ்மணை: ஸஹ ।
ராமம் ரத்நமயே பீடே₂ ஸஹஸீதம் ந்யவேஸயத் ॥ (58)

“பரதனே! அசோக மரங்கள் நிறைந்த பூங்காவை உடையதும், முத்து-வைரீயங்கள் பதிக்கப் பெற்றதும், எல்லா வசதிகள் உடையதும், விசாலமானதுமான என்னுடைய மாளிகையைச் சுக்ரீவனுக்குக் கொடு.” (45)

தோல்வி காணாத பராக்கிரமமுடைய பரதன், அவருடைய ஆணையைக் கேட்டதும், சுக்ரீவனின் கையைப் பிடித்து அழைத்துக் கொண்டு, அந்தத் திருமாளிகைக்குள் சென்றான். (46)

அவ்வமயம், சத்ருக்னனால் ஏவப்பட்ட வேலையாட்கள், எண்ணெய் விளக்குகளையும் கட்டில்களையும் மேல்விரிப்புகளையும் எடுத்துக் கொண்டு ஓடி வந்தார்கள். (47)

பேராற்றல் பொருந்திய பரதன், சுக்ரீவனைப் பார்த்து, “ஐயனே! இராமபிரானுடைய பட்டாபிஷேகத்திற்காக புனித நீர் கொண்டுவரும்படி உங்கள் தூதர்களுக்கு ஆணையிடுங்கள்” என்று சொன்னான். (48)

உடனே, பல்வகை இரத்தினங்கள் இழைக்கப் பெற்ற நான்கு பொற்குடங்களை நான்கு வானரோத்தமர்களிடம் சுக்ரீவன் கொடுத்தான். (49)

“வானரர்கள்! நான்கு கடல்களின் நீரால் நிரப்பப்பட்ட குடங்களோடு, நாளை விடியற்காலைக்குள் இங்கே வந்து காத்திருக்க வேண்டும்.” (50)

இதைக் கேட்டதும், எல்லையில்லா ஆற்றல் படைத்தவர்களும், யானை போன்று பேருருவம் கொண்டவர்களும், கருடனைப்போல் மிகவேகமாக செல்லக்கூடிய அந்த வானரர்கள், உடனே ஆகாயத்தை நோக்கித் தாவினார்கள். (51)

ஜாம்பவான், சுஷேணன், வேகதர்சி, ரிஷபன் ஆகியோர் நீர் நிரம்பிய கலசங்களைக் கொணர்ந்தனர். தங்கக் கலசங்களில், ஐநூறு நதிகளிலிருந்து புண்ணிய தீர்த்தங்களைக் கொண்டு வந்தார்கள். (52)

பலசாலியான சுஷேணன், பல்வகை இரத்தினங்கள் இழைக்கப்பட்ட குடத்தில் கிழக்கு சமுத்திரத்திலிருந்து புனித நீர் கொண்டு வந்தார். (53)

ரிஷபன் என்ற வானரன், தெற்குக் கடலிலிருந்து, செஞ்சந்தனக் கிளைகளால் மூடப்பட்ட பொற்குடத்தில் தீர்த்தம் எடுத்து வந்தான். (54)

வாயுவேகம் பெற்ற கவயன், மேற்குப் பெருங்கடலிலிருந்து, பெரிய இரத்தினமயமான குடத்தில் நீர் கொண்டு வந்தான். (55)

எல்லா நற்குணங்களும் நிரம்பியவனும், கருடன்-வாயுவுக்கு நிகரான வேகம் கொண்டவனுமான நளன், வடக்கு சமுத்திரத்திலிருந்து புனித நீர் கொண்டு வந்தான். (56)

இராமபிரானுடைய பட்டாபிஷேகத்திற்காக, வானரோத்தமர்களால் புனித தீர்த்தங்கள் கொண்டு வந்து சேர்க்கப்பட்டதை, அமைச்சர்களுடன் சேர்ந்து பார்த்த சத்ருக்னன், மிக்க மரியாதைக்குரிய புரோகிதர்களிடமும் நண்பர்களிடமும் இவ்விவரத்தைத் தெரிவித்தான். (57)

பின்னர், முதியவரும் புலன்களை அடக்கியவருமான குலகுரு வசிஷ்டர், அந்தணர்கள் உடனிருக்க, சீதாப் பிராட்டியாருடன் இராமபிரானை இரத்தினமயமான சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருக்க வைத்தார். (58)

வஸிஷ்டே₂ வாமதே₃வஸ்ச ஜாப₃ாலிரத₂ காஸ்யப: |
காத்யாயந: ஸுயக்ருஸ்ச கௌதமோ விஜயஸ்தத₂ || (59)

அப₄யஷிஞ்சந்நரவ்யாக்₄ரம் ப்ரஸந்நேந ஸுக₃ந்தி₄நா |
ஸலிலேந ஸஹஸ்ராஷக்ம் வஸவோ வாஸவம் யத₂ || (60)

ருத்விக்₃பி₄ர்ப்₃ராஹ்மணை: பூர்வம் கந்யாபி₄ர்மந்த்ரிபி₄ஸ்தத₂ |
யோதைஸ்சைவாப₄யஷிஞ்சஸ்தே ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டா: ஸநைக₃மை: || (61)

ஸர்வௌஷதி₄ரஸைர்தி₃வ்யைர்தை₃வதைர்நப₄ஸி ஸ்தி₂தை: |
சதுர்பி₄ர்லோகபாலைஸ்ச ஸர்வைர்தே₃வைஸ்ச ஸங்க₃தை: || (62)

ப்₃ரஹ்மணா நிர்மிதம் பூர்வம் கிரீடம் ரத்நஸோபி₄தம் |
அபி₄ஷித்த: புரா யேந மநுஸ்தம் தீ₃ப்ததேஜஸம் || (63)

தஸ்யாந்வவாயே ராஜாந: க்ரமாத்₃யேநாபி₄ஷேசிதா: |
ஸப₄யாம் ஹேமக்லுப்தாயாம் ஸோபி₄தாயாம் மஹாஜநை: || (64)

ரத்நைர்நாநாவிதை₄ஸ்சைவ சித்ரிதாயாம் ஸுஸோப₄நை: |
நாநாரத்நமயே பீடே₂ கல்பயித்வா யத₂விதி₄ || (65)

கிரீடேந தத: பஸ்சாத்₃வஸிஷ்டே₂ந மஹாத்மநா |
ருத்விக்₃பி₄ர்ப்₃ஷணைஸ்சைவ ஸமயோக்ஷயத ராக₄வ: || (66)

சுத்ரம் து தஸ்ய ஜக்₃ராஹ ஸத்ருக்₄ந: பாண்ட₃ரம் ஸுப₄ம் |
ஸ்வேதம் ச வாலவ்யஜநம் ஸுக்₃ரீவோ வாநரேஸ்வர: ||
அபரம் சந்த்₃ரஸங்காஸம் ராக்ஷஸேந்த்₃ரோ விபீ₄ஷண: || (67)

மாலாம் ஜ்வலந்தீம் வபுஷா காஞ்சநீம் ஸதபுஷ்கராம் |
ராக₄வாய த₃தௌ வாயுர்வாஸவேந ப்ரஸோதி₃த: || (68)

ஸர்வரத்நஸமாயுக்தம் மணிரத்நவிபூ₄ஷிதம் |
முக்தாஹாரம் நரேந்த்₃ராய த₃தௌ ஸக்ரப்ரஸோதி₃த: || (69)

ப்ரஜுக்₃ர்தே₃வக₃ந்த₄ர்வா நந்ருதுஸ்சாப்ஸரோக₃ணா: |
அபி₄ஷேகே தத்₃ர்ஹஸ்ய தத்₃ ராமஸ்ய தீ₄மத: || (70)

பூ₄மி: ஸஸ்யவதீ சைவ ப₂லவந்தஸ்ச பாதுபா: |
க₃ந்த₄வந்தி ச புஷ்பாணி ப₃பூ₄ஷு ராக₄வோத்ஸவே || (71)

ஸஹஸ்ரஸதமஸ்வாநாம் தே₄நூநாம் ச க₃வாம் தத₂ |
த₃தௌ ஸதம் வ்ருஷாந் பூர்வம் த்₃விஜேப்₄யோ மநுஜர்ஷப₄: || (72)

த்ரிம்ஸத்கோடீஹிரண்யஸ்ய ப்₃ராஹ்மணேப்₄யோ த₃தௌ புந: |
நாநாப₄ரணவஸ்த்ராணி மஹார்ஹாணி ச ராக₄வ: || (73)

வசிஷ்டர், வாமதேவர், ஜாபாலி, காசியபர், காத்யாயனர், சுயக்ஞர், கௌதமர், விஜயர் ஆகிய எண்மரும், தேவலோக மன்னனான இந்திரனுக்கு அஷ்டவசுக்கள் செய்வித்ததைப் போல, நறுமணங்கமழ்வதும் மந்திரங்களால் புனிதப்படுத்தப்பட்டதுமான தீர்த்தத்தால் புருஷோத்தமரான இராமபிரானுக்கு மங்களமான அபிஷேகம் செய்வித்தார்கள். (59,60)

(யார், யாரைக் கொண்டு அபிஷேகம் செய்வித்தார்கள் என்று இங்கே சொல்லப்படுகிறது.) முதலில், வேள்விச் சடங்குகளை நடத்தும் ரித்விக்குகள் (மனநிறைவுடனிருந்த அவர்கள் எண்மரும்); பின்னர், தொடர்ச்சியாக வேதியர்கள், கன்னிகைகள், அமைச்சர்கள், மக்கட்தலைவர்கள், படைத்தலைவர்கள், (பட்டாபிஷேகத்தைக் காண்பதற்காக வந்து) ஆகாயத்திலிருந்த தேவதைகள், உலகபாலகர்கள் நால்வர்; மற்றும் ஒன்றாகத் திரண்டு வந்திருந்த எல்லா தேவதைகள் ஆகியோரைக் கொண்டு திவ்யமான பலவகை மூலிகைச் சாறுகளால் (இராமனுக்கு) அபிஷேகம் செய்வித்தார்கள். (61,62)

பின்னர், தொன்மைக் காலத்தில் பிறும்மாவினால் உண்டாக்கப்பட்டதும், நவரத்தினங்களால் ஒளிர்வதும், முதன்முதலாக மனுவுக்கு சூட்டப்பட்டதும், பின்னர் தொடர்ச்சியாக அவருடைய பரம்பரையில் தோன்றிய மன்னர்களுக்கு முடிசூட்டப்பட்டதுமான கிரீடத்தை, மேன்மக்கள் கூடியிருந்த பொற்சபையில், பலவகையான இரத்தினங்களால் கண்களைக் கவரும்வண்ணம் சித்திர வேலைப்பாடுகள் நிறைந்த நவரத்தினகசிதமான உயர்ந்த பீடத்தில் முறைப்படி வைத்தார்கள். பின்னர், மகாத்மாவான வசிஷ்டர், ரித்விக்குகள் உடனிருந்து உதவி செய்ய, அந்தக் கிரீடத்தையும் அணிகலன்களையும் கொண்டு ராஜாராமனை அலங்கரித்தார். (63-66)

அப்போது, அவருக்கு (இராமனுக்கு) அழகான வெண்கொற்றக் குடையை சத்ருக்னன் பிடித்தான்; வானர மன்னன் சுக்ரீவன் வெண்சாமரம் வீசினான்; அரக்கர் மன்னனான விபீஷணன் முழுநிலா போன்ற இன்னொரு சாமரத்தை வீசினார். (67)

இந்திரனின் சொல்லுக்கிணங்க வாயுதேவன், பொன்மயமான நூறு தாமரை மலர்களாலானதும் பேரொளி வீசுவதுமான ஒரு மாலையையும், எல்லாவித இரத்தினங்களும் இணைக்கப்பட்ட ஒரு முத்து மாலையையும் காணிக்கையாகச் சமர்ப்பித்தார். (68,69)

பேரறிஞரான இராமபிரானுடைய பட்டாபிஷேக வைபவத்தில், தேவகந்தவர்கள் இன்னிசை பாடினார்கள்; அப்சரசுகள் நாட்டியம் ஆடினார்கள். இத்தகைய உயர்வான கோலாகல நிகழ்ச்சிகளுக்கு உரியவராக இராமன் இருந்தார்! (70)

இராம பட்டாபிஷேகக் கொண்டாட்ட காலத்தில், நிலத்தில் பயிர்கள் செழித்து வளர்ந்தன; மரங்களில் நறுமண மலர்களும் கனிகளும் ஏராளமாகத் தோன்றின. (71)

மாமன்னர் இராமன், முதலில் லட்சம் குதிரைகளையும், கன்றுடன் கூடிய லட்சம் பசுக்களையும், நூறு காளைமாடுகளையும் இருபிறப்பாளர்களுக்குத் தானம் செய்தார். (72)

இராமன், முப்பது கோடி பொற்காசுகளையும் மிகவும் விலையுயர்ந்த அணிகலன்களையும் ஆடைகளையும் பிற பிராமணர்களுக்கும் கொடுத்தார். (73)

அர்கரஸ்மிப்ரதீகாஸாம் காஞ்சநீம் மணிவிக்கிரஹாம் ।
ஸூக்ரீவாய ஸ்ரஜம் திவ்யாம் ப்ராயச்சந்த்ரநுஜர்ஷபு: ॥ (74)

வைதூர்யமணிசித்ரே ச சந்த்ரரஸ்மிவிபூஷிதே ।
வாலிபுத்ராய த்ருதிமாநங்கதூயாங்கதே ததெள ॥ (75)

மணிப்ரவரஜுஷ்டம் ச முக்தாஹாரமநுத்தமம் ।
ஸீதாயை ப்ரததெள ராமச்சந்த்ரரஸ்மிஸமப்ரபு: ॥ (76)

அரஜே வாஸஸீ திவ்யே ஸுபுந்யாபுரணாநி ச ।
அவேக்ஷமாணா வைதேஹீ ப்ரததெள வாயுஸௌநவே ॥ (77)

அவமுச்யாத்மந: கண்டத்தாரம் ஜநகநந்திநீ ।
அவைக்ஷத ஹரீந் ஸர்வாந் புர்தாரம் ச முஹூர்முஹு: ॥ (78)

தாமிங்கிதக்ரு: ஸம்ப்ரேக்ஷய புபுரேஷே ஜநகாத்மஜாம் ।
ப்ரதேஹி ஸுபுக்ஷே ஹாரம் யஸ்ய துஷ்டாஸி புமிநி ॥ (79)

தேஜோ த்ருதிர்யஸோ தூக்ஷயம் ஸாமர்த்யம் விநயோ நய: ।
பௌருஷம் விக்ரமோ புத்திரியஸ்மிந்நேதாநி நித்யதூ ॥
ததெள ஸா வாயுபுத்ராய தம் ஹாரமஸிதேக்ஷணா ॥ (80)

ஹநுமாநஸ்தேந ஹாரேண ஸுஸுபே வாநரர்ஷபு: ।
சந்த்ராம்ஸுசயகௌரேண ஸ்வேதாப்ரேண யதாசல: ॥ (81)

ததோ த்விவிதமெந்தூப்யாம் நீலாய ச பரந்தப: ।
ஸர்வாந் காமக்ருணாந் வீக்ஷய ப்ரததெள வஸுதூதிபு: ॥ (82)

ஸர்வே வாநரவ்ருத்தூப்ச யே சாந்யே வாநரேஸ்வரா: ।
வாஸோபிபூஷணைஸ்சைவ யதார்ஹம் ப்ரதிபூஜிதா: ॥ (83)

விபீக்ஷணோதூ ஸூக்ரீவோ ஹநுமாஞ்ஜாம்புவாநஸ்ததூ ।
ஸர்வே வாநரமுக்யாஸ்ச ராமேணாக்லிஷ்டகர்மணா ॥ (84)

யதார்ஹம் பூஜிதா: ஸர்வை: காமை ரத்நைஸ்ச புஷ்கலை: ।
ப்ரஹ்ருஷ்டமநஸ: ஸர்வே ஜக்முரேவ யதாகூதம் ॥ (85)

நத்வா ஸர்வே மஹாத்மாநம் ததஸ்தே ப்லவகூர்ஷபு: ।
விஸ்ருஷ்டா: பார்திவேந்த்ரேண கிஷ்கிந்தாமப்யுபாகூமந் ॥ (86)

ஸூக்ரீவோ வாநரஸ்ரேஷ்டோ த்ருஷ்ட்வா ராமாபிஷேசநம் ।
பூஜிதஸ்சைவ ராமேண கிஷ்கிந்தாம் ப்ராவிஸத் புரீம் ॥ (87)

விபீக்ஷணோபி த்ரமாத்மா ஸஹ தைந்நைந்ருதர்ஷபு: ।
லப்த்வா குலதநம் ராஜா லங்காம் ப்ராயாத்விபீக்ஷண: ॥ (88)

மன்னர் இராமன், சூரிய கிரணங்களைப் போல் ஒளி வீசுவதும், இரத்தினங்கள் கோர்க்கப்பட்டுப் பேரழகுடன் விளங்கிய ஒரு பொன்மாலையைச் சுக்ரீவனுக்கு அளித்தார். (74)

மனவுறுதி படைத்த ரகுவீரன், அடுத்ததாக, வைடூர்யங்களால் சித்திர வேலைப்பாடுகள் செய்யப்பட்டதும் சந்திர கிரணங்கள் போல் தண்ணொளி வீசுவதுமான இரு தோள்வளைகளை, வாலி மைந்தன் அங்கதனுக்குக் கொடுத்தார். (75)

இராமன், சிறந்த மணிகளுடன் கூடியதும் சந்திரிகை போல் சோபையுடையதும் ஒப்பில்லாததுமான ஒரு முத்து மாலையை சீதாதேவிக்கு அளித்தார். சீதாப்பிராட்டி, இராமனின் கண் அசைவால் அனுமதி பெற்று, எக்காலத்திலும் கசங்காத திவ்யமான இரண்டு ஆடைகளையும் சிறந்த அணிகலன்களையும் அனுமானுக்குக் கொடுத்தாள். (76,77)

ஜனகரின் திருமகள், தன்னுடைய கழுத்திலிருந்து ஒரு மாலையைக் கழற்றி, (அதையாருக்குக் கொடுப்பது? என்று ஆலோசிப்பதைப் போல,) எல்லா வானரர்களையும் கணவரையும் பல தடவைகள் உற்றுப் பார்த்தாள். (78)

அவளுடைய தயக்கத்தின் காரணத்தைப் புரிந்துகொண்ட அவர், ஜனகரின் புதல்வியைப் பார்த்து, "மாங்களியே! அழகியே! நீ, எவருடைய நல்லியல்புகளைக் கண்டு மனநிறைவுடன் இருக்கிறாயோ, (எவரைப் பாராட்டிக் கௌரவிக்க விரும்புகிறாயோ,) எவரிடம் எல்லையில்லா பராக்கிரமம், உறுதி, புகழ், செயல்திறன், நுண்ணறிவு, பணிவு, நீதி, ஆண்மை, ஆக்கிரமிக்கும் ஆற்றல், நல்லறிவு ஆகியவை எப்போதும் இருக்கின்றனவோ, அவருக்கு இந்த மாலையைக் கொடு" என்று கூறினார். கருங்கண்ணாளாகிய அவள், அந்த மாலையை வாய்குமாரர் அனுமானுக்குக் கொடுத்தாள். (79,80)

வானரோத்தமரான அனுமான், சந்திரன் ஒளி போன்ற வெண்ணிற மாலையை அணிந்து கொண்டு, வெண்மேகம் படிந்த ஒரு மலையைப் போல் விளங்கினார். (81)

எதிரிகளை வதைக்கும் பார்வேந்தரான இராமன், த்விவிதன், மைந்தன், நீலன் முதலியோருக்கும் மற்ற எல்லோருக்கும் அவரவருக்கு ஏற்ற பரிசுகளை வழங்கினார். (82)

முதிய வானரர்களும், மற்ற வானரத் தலைவர்களும் அவரவர் தகுதிக்கேற்றபடி ஆடைகளாலும் ஆபரணங்களாலும் கௌரவிக்கப்பட்டார்கள். (83)

பின்னர், எதையும் எளிதாகச் செய்து முடிக்கும் இராமன், முறையே விபீஷணன், சுக்ரீவன், அனுமான், ஜாம்பவான், வானரத் தலைவர்கள் ஆகிய அனைவருக்கும், அவரவர் தகுதிக்கேற்றபடி, அவரவர் விரும்பிய ஏராளமான பொருள்களையும் இரத்தினங்களையும் வழங்கினார். பரிசுகளைப் பெற்றுக் கொண்ட அவர்கள் எல்லோரும் உள்ளம் மகிழ்ந்தவர்களாக, தாம் வந்தபடியே திரும்பிச் சென்றார்கள். (84,85)

வானரோத்தமர்கள் எல்லோரும் மகாத்மாவான இராமனை நமஸ்கரித்து, அவரால் விடைகொடுக்கப்பட்டு, கிஷ்கிந்தைக்குப் போய்ச் சேர்ந்தார்கள். (86)

வானரத் தலைவனான சுக்ரீவன், இராம பட்டாபிஷேகத்தைக் கண்ணாரப் பார்த்துவிட்டு, இராமனால் கௌரவிக்கப்பட்டு, கிஷ்கிந்தை நகர் சென்றடைந்தான். (87)

அறத்தை உயிராகக் கொண்ட விபீஷணன், தன் பரம்பரைச் செல்வமான (தன் குலதனமாகிய) இலங்கை அரசை அடைந்தவனாக, அரக்கப் பிரமுகர்களுடன் இலங்கைக்குப் போய்ச் சேர்ந்தான். (குறிப்பு:- 'இக்ஷ்வாகு குலதனமான ரங்கவிமானத்தை இராமன் அளித்தார்' என்ற விளக்கம் பொருத்தமாக இல்லை; வேறு புராணங்களில் காணப்படும் வரலாற்றுக்கு விரோதமாக இருக்கிறது. இக்ஷ்வாகு குலதனம் பற்றிய பேச்சு, முன்னர் எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் பேசப்படவில்லை; விபீஷணன் கேட்கவுமில்லை.) (88)

ஸ ராஜ்யமகி₂லம் ஸாஸந்நிஹதாரிர்மஹாயஸா: ।
 ராக₄வ: பரமோத₃ாரோ ரராஜ பரயா முத₃ா ॥
 உவாச லக்ஷ்மணம் ராமோ த₄ர்மக்ஞம் த₄ர்மவத்ஸல: ॥ (89)

ஆதிஷ்ட₂ தர்மக்ஞ மயா ஸஹேமாம்
 க₃ாம் பூர்வராஜாத₄யுஷிதாம் ப₃லேந ।
 துல்யம் மயா த்வம் பித்ருபி₄ர்த₄ருதா யா
 தாம் யௌவராஜ்யே து₄ரமுத்₃வஹஸ்வ ॥ (90)

ஸர்வாத்மநா பர்யநுநீயமானோ
 யத₃ா ந ஸௌமித்ரிருபதி யோக₃ம் ।
 நியுஜ்யமானோ₂பி ச யௌவராஜ்யே
 ததோ₂ப₄யுஷிஞ்சத்₃ப₄ரதம் மஹாத்மா ॥ (91)

பௌண்ட₃ரீகாஸ்வமேத₄ாப₄யாம் வாஜபேயேந சாஸக்ருத் ।
 அந்யைஸ்ச விவிதை₄ர்யக்ஞரயஜத் பார்தி₂வாத்மஜ: ॥ (92)

ராஜ்யம் த₃ஸ ஸஹஸ்ராணி ப்ராப்ய வர்ஷாணி ராக₄வ: ।
 ஸதாஸ்வமேத₄ாநாஜஹ்ரே ஸத₃ஸ்வாந் பூ₄ரித₃க்ஷிணாந் ॥ (93)

ஆஜாநுலம்ப₃ப₃ாஹு: ஸ மஹாஸ்கந்த₄: ப்ரதாபவாந் ।
 லக்ஷ்மணாநுசரோ ராம: ப்ருதி₂வீமந்வபாலயத் ॥ (94)

ராக₄வஸ்சாபி த₄ர்மாத்மா ப்ராப்ய ராஜ்யமநுத்தமம் ।
 ஈஜே ப₃ஹுவிதை₄ர்யக்ஞ: ஸஸுஹ்ருஜ்ஞாதிப₃ாந்த₄வை: ॥ (95)

ந பர்யதே₃வந் வித₄வா ந ச வ்யாலக்ருதம் ப₄யம் ।
 ந வ்யாதி₂ஜம் ப₄யம் வாபி ராமே ராஜ்யம் ப்ரஸாஸதி ॥ (96)

நிர்த₃ஸ்யுரப₄வல்லோகோ நாநந்த₂: கஞ்சித₃ஸ்ப்ருஸத் ।
 ந ச ஸ்ம வ்ருத்₃த₄ா பூ₃லாநாம் ப்ரேதகார்யாணி குர்வதே ॥ (97)

ஸர்வம் முதி₃தமேவாஸீத் ஸர்வோ த₄ர்மபரோ₂ப₄வத் ।
 ராமமேவாநுபஸ்யந்தோ நாப₄யஹிம்ஸந் பரஸ்பரம் ॥ (98)

ஆஸந் வர்ஷஸஹஸ்ராணி தத₂ா புத்ரஸஹஸ்ரிண: ।
 நிராமயா விஸோகாஸ்ச ராமே ராஜ்யம் ப்ரஸாஸதி ॥ (99)

ராமோ ராமோ ராம இதி ப்ரஜாநாமப₄வந் கத₂ா: ।
 ராமபூ₂தம் ஜக₃த₃பூ₂த₃ராமே ராஜ்யம் ப்ரஸாஸதி ॥ (100)

நித்யபுஷ்பா நித்யப₂லாஸ்தரவ: ஸ்கந்த₄விஸ்த்ருதா: ।
 காலே வர்ஷீ ச பர்ஜநய: ஸுக₂ஸ்பர்ஸஸ்ச மாருத: ॥ (101)

பகைவர்களை முற்றிலுமாக ஒழித்து பெரும் புகழ்பெற்ற இராமன், நாடு முழுவதிலும் நல்லாட்சி நடத்திக் கொண்டு, பொருள்களை வாரி வழங்கிக் கொண்டு, மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் நாட்டை ஆண்டு வந்தார். அறவொழுக்கத்தில் உறுதியுடனிருக்கும் இராமன், அறநெறி அறிந்த இலக்குவனைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு கூறினார்— (89)

“அறம் அறிந்தவனே! நம்முடைய முன்னோர்களான மன்னர்கள், நால்வகைப் படைகளின் உதவியுடன், பரிபாலித்து வந்த இந்த பூமண்டலத்தின் ஆட்சிப் பொறுப்பை என்னுடன் நீயும் ஏற்றுக் கொள். நமது முன்னோர்கள் ஆட்சி செலுத்திய ராஜ்யத்தை, எனக்குச் சமமான பொறுப்புள்ள இளவரசுப் பட்டத்துடன் ஆள்வாயாக.” (90)

பல வகையாலும், பல தடவைகள் வேண்டப்பட்ட பின்னரும் இலக்குவன் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்துவிட்டான். (தனக்கு முத்தவனான பரதன் இருக்கும்போது, தான் இளவரசுப் பட்டம் ஏற்பது சரியல்ல என்பதால் மறுத்தான்.) அதனால், மாமன்னரான இராமன், பரதனை இளவரசனாகப் பட்டம் சூட்டினார். (91)

தசரத மன்னரின் புதல்வரான இராமன், பௌண்டரீகம்-அசுவமேதம்-வாஜபேயம் மற்றும் பல்வகை வேள்விகளை அடிக்கடி நடத்தி வந்தார். இராமன், பதினாயிரம் ஆண்டுகள் நாட்டைப் பரிபாலித்து வந்தார். அப்போது, சிறந்த குதிரைகளை வெளியே செல்லவிட்டு, (தன் மேலாண்மையை உலகறியச் செய்தார்.) ரித்விக்குகளுக்குக் கணக்கில்லாமல் தட்சிணை கொடுத்து, நூற்றுக்கணக்கான அசுவமேத யாகங்களைச் செய்தார். (92,93)

முழங்கால்வரை தொங்கும் கைகளை உடையவரும், உறுதியான தோள்களை உடையவரும், பராக்கிரமம் மிக்கவருமான இராமன், இலக்குவன் பணிவிடை செய்ய, மண்ணுலகைச் செவ்வனே ஆண்டு வந்தார். (94)

தருமாத்மாவான இராமன், ஒப்பில்லாத நாட்டின் அரசாட்சியை ஏற்று, நண்பர்கள்-உற்றார் உறவினர்களுடன்கூட பலவகையான வேள்விகள் செய்து வானவர்களை மகிழ்வித்தார். (95)

இராமன் ஆட்சி புரிந்த காலத்தில், அந்த நாட்டில் மங்கலம் இழந்த பெண்டிரின் புலம்பல் கேட்கப்படவில்லை; கொடிய விலங்குகளால் ஆபத்து ஏற்படவில்லை; நோய்-நொடித் துன்பமும் இல்லை. (96)

உலகம் முழுவதிலும் திருடர்களே இல்லாமல் போனார்கள்; யாரும், தவறான செயல்களைச் செய்யவில்லை; முதியவர்கள், சிறுவர்களுக்கு ஈமச்சடங்குகளைச் செய்ய நேர்ந்ததில்லை. (97)

எல்லா மக்களும் மனக்களிப்புடன் வாழ்ந்தார்கள்; எல்லோரும் அறத்தின் வழியே சென்றார்கள்; இராமபிரானுடைய கல்யாண குணங்களை நினைவிற்கொண்டு, ஒருவருக்கொருவர் துன்புறுத்தாமல் இருந்தார்கள். இராமனுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் மக்கள் எல்லோரும் நீண்ட ஆயுள் உள்ளவர்களாக இருந்தார்கள்; ஏராளமான மக்கட்பேற்றை அடைந்தார்கள்; நோயற்றவர்களாகவும் துயர் அண்ட முடியாதவர்களாகவும் இருந்தார்கள். (98,99)

இராமனுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் மக்கள் அனைவரும், ‘இராமா, இராமா, இராமா’ என்று, இராமனைப் பற்றியே பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். உலகமே, இராமமயமாக ஆயிற்று! (100)

இராமனுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் மரங்கள் எல்லாம் எல்லாப் பருவங்களிலும் பூத்துக் குலுங்கி பழங்களைத் தந்து கொண்டிருந்தன; மேகங்கள், உரிய காலங்களில், தேவையான அளவு மழையைப் பொழிந்தன; காற்று, உடலை வருடிக் கொண்டு தென்றலாக வீசியது. (101)

ப்₃ராஹ்மணா: க்ஷத்ரியா வைஸ்யா: ஸூத்₃ரா லோப₄விவ்ஜிதா: ।
ஸ்வகர்மஸு ப்ரவர்தந்தே துஷ்டா: ஸ்வைரேவ கர்மபி₄: ॥ (102)

ஆஸந் ப்ரஜா த₄ர்மரதா ராமே ஸாஸதி நாந்ருதா: ।
ஸர்வே லக்ஷணஸம்பந்நா: ஸர்வே த₄ர்மபராயணா: ॥ (103)

த₃ஸ வர்ஷஸஹஸ்ராணி த₃ஸ வர்ஷஸதாநி ச ।
ப்₄ராத்ருபி₄: ஸஹித: ஸ்ரீமாந் ராமோ ராஜ்யமகாரயத் ॥ (104)

த₄ந்யம் யஸஸ்யமாயுஷ்யம் ராக்ஞாம் ச விஜயாவஹம் ।
ஆதி₃காவ்யமித₃ம் த்வார்ஷம் புரா வால்மீகிநா க்ருதம் ॥ (105)

ய: படே₂ச்ச்₂ருணுயால்லோகே நர: பாபாத்₃விமுச்யதே ।
புத்ரகாமஸ்து புத்ராந் வை த₄நகாமோ த₄நாநி ச ॥ (106)

லப₄தே மநுஜோ லோகே ஸ்ருத்வா ராமாபி₄ஷேசநம் ।
மஹீம் விஜயதே ராஜா ரிபூம்ஸ்சாப்யதி₄திஷ்ட₂தி ॥ (107)

ராக₄வேண யத₂ா மாதா ஸுமித்ரா லக்ஷ்மணேந ச ।
ப₄ரதேந ச கைகேயீ ஜீவபுத்ராஸ்தத₂ா ஸ்த்ரிய: ॥
ப₄விஷ்யந்தி ஸத₃ாநந்த₃ா: புத்ரபௌத்ரஸமந்விதா: ॥ (108)

ஸ்ருத்வா ராமாயணமித₃ம் தீர்க்₄மாயுஸ்ச விந்த₃தி ।
ராமஸ்ய விஜயம் சைவ ஸர்வமக்லிஷ்டகர்மண: ॥ (109)

ஸ்ருணோதி ய இத₃ம் காவ்யமார்ஷம் வால்மீகிநா க்ருதம் ।
ஸ்ரத்₃த₃த₄ாநோ ஜிதக்ரோதே₄ா துர்க்₃காண்யதிதரத்யஸௌ ॥ (110)

ஸமாக்₃மம் ப்ரவாஸாந்தே லப₄தே சாபி ப்₃ாந்த₄வை: ।
ப்ரார்தி₂தாம்ஸ்ச வராந் ஸர்வாந் ப்ராப்நுயாதி₃ஹ ராக₄வாத் ॥ (111)

ஸ்ரவணேந ஸுரா: ஸர்வே ப்ரீயந்தே ஸம்ப்ரஸ்ருண்வதாம் ।
விநாயகாஸ்ச ஸாம்யந்தி க்₃ருஹே திஷ்ட₂ந்தி யஸ்ய வை ॥ (112)

விஜயேத மஹீம் ராஜா ப்ரவாஸீ ஸ்வஸ்திமாந் வ்ரஜேத் ।
ஸ்த்ரியோ ரஜஸ்வலா: ஸ்ருத்வா புத்ராந் ஸுயுரநுத்தமாந் ॥ (113)

பூஜயம்ஸ்ச பட₂ம்ஸ்சேமமிதிஹாஸம் புராதநம் ।
ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யேத தீர்க்₄மாயுரவாப்நுயாத் ॥ (114)

ப்ரணம்ய ஸிரஸா நித்யம் ஸ்ரோதவ்யம் க்ஷத்ரியைர்த்₃விஜாத் ।
ஐஸ்வர்யம் புத்ரலாப₄ஸ்ச ப₄விஷ்யதி ந ஸம்ஸய: ॥ (115)

அந்தணர்கள், அரச வகுப்பினர், வணிகர்கள் மற்றும் வேளாளர்கள் பேராசைப்படாமல் இருந்தார்கள். தங்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட கர்மாக்களில் மனத்திருப்தியுடன் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். இராமனுடைய ஆட்சிக் காலத்தில், மக்கள் அறநெறியிலிருந்து பிறழாமல் இருந்தார்கள்; எவரும் உண்மையில்லாததைப் பேசவில்லை; எல்லோரும் நல்ல தோற்றமுடையவர்களாக இருந்தார்கள்; எல்லோரும் அறத்தையே நம்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். (102,103)

மகிமை மிக்க இராமப்பிரபு, தம்பிகளோடு கூட பதினோராயிரம் ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தருளினார். (104)

முன்னர், வால்மீகி முனிவரால் இந்தக் காவியம் இயற்றப்பட்டது; செல்வம், புகழ், நீண்ட ஆயுளைத் தரக்கூடியது; மன்னர்களுக்கு வெற்றியைத் தரக்கூடியது. (105)

உலகில், இந்தப் புனித காவியத்தை எப்போதும் செவிமடுக்கும் மனிதர், பாவங்களிலிருந்து விடுபடுகிறார்; இராம பட்டாபிஷேக வைபவத்தைக் கேட்பவர்கள் மகப்பேற்றை விரும்பினால் மகவுகளையும், பொருள் வேண்டுவோர் பொருளையும் அடைவார்கள். ஒரு மன்னர், இந்தக் காவியத்தைக் கேட்டால், எதிரிகளை அடிமைப்படுத்தி உலகையே வெற்றி கொள்வார். (106,107)

இந்தக் காவியத்தைக் கேட்கும் பெண்மணிகள் எப்போதும் மகிழ்ச்சியோடு இருப்பார்கள்; கௌசல்யை இராமனையும், சுமித்திரை லட்சுமணனையும், கைகேயி பரதனையும் அடைந்தாற்போல நீண்ட காலம் உயிர் பிழைத்திருக்கும் புதல்வர்கள் பேரர்களுடன் கூடியவர்களாக இருப்பார்கள். (108)

அனாயாசமாக அருஞ்செயல்களைப் புரியும் இராமனுடைய வெற்றியை விவரிக்கும் இந்த இராமாயணத்தை முழுமையாகக் கேட்பவர் நீண்ட ஆயுளைப் பெறுகிறார். (109)

வால்மீகி முனிவரால் இயற்றப்பட்ட, வேதங்களுக்கு ஒப்பான இந்தக் காவியத்தை (பிறர் படிக்க)க் கேட்பவன் கோபத்தை வென்றுவிடுகிறான்; பேராபத்துக்களையும் எளிதில் கடந்து விடுகிறான்; மேலும், வெகுதூரம் யாத்திரையாகச் சென்றவன், திரும்பி வந்து உறவினர்களுடன் கூடுகிறான். மனமுருகப் பிரார்த்திக்கும் எல்லா வரங்களையும் இவ்வுலகிலேயே இராமனிடமிருந்து பெறுகிறார்கள். (110,111)

தேவர்கள் எல்லோரும் இந்த இராமாயணத்தை நம்பிக்கையுடன் கேட்பவர்களுக்கு அருள்புரிகிறார்கள்; அவர்களுடைய வீட்டில், இடையூறு செய்யும் தீய சக்திகள் இருந்தால், அவை அடங்கிப் போகின்றன. (112)

இராமாயணத்தைச் செவிமடுக்கும் மன்னன் மண்ணுலகை வெற்றி கொள்வான்; வெகுதூரம் யாத்திரையாகப் போயிருப்பவன், சுகமாகத் திரும்பி வருவான்; மாதவிடாய் முடித்த பெண்கள் (ருதுமதிகள்) உத்தமப் புதல்வர்களைப் பெறுவார்கள். (113)

தொன்மையான இந்த இதிகாசத்தை நாள்தோறும் பூஜித்துப் பாராயணம் செய்பவன், எல்லாப் பாவங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு நீண்ட ஆயுளை அடைகிறான். (114)

அரச வகுப்பினர், தினந்தோறும் அந்தணர்களைத் தலைதாழ்த்தி வணங்கி இராமாயணத்தைக் கேட்டால், அவர்களுக்குச் செல்வம் பெருகும்; மகப்பேறு உண்டாகும். இதில் ஐயமில்லை. (115)

ராமாயணமிதம் க்ருத்ஸநம் ஸ்ருண்வத: பட₂த: ஸத₃ா ।
ப்ரியதே ஸததம் ராம: ஸ ஹி விஷ்ணு: ஸநாதந: ॥ (116)

ஆதி₃தே₃வோ மஹாப₃ாஹுர்ஹரிர்நாராயண: ப்ரபு₄: ।
ஸாஷாத்த₃ராமோ ரகு₄ஸ்ரேஷ்ட₂: ஸேஷோ லக்ஷ்மண உச்யதே ॥ (117)

குடும்ப₃வ்ருத்த₃ி₄ம் த₄நத₄ாந்யவ்ருத்த₃ி₄ம்
ஸ்த்ரியஸ்ச முக்யா: ஸுக₂முத்தமம் ச ।
ஸ்ருத்வா ஸுப₄ம் காவ்யமிதம் மஹார்த₂ம்
ப்ராப்நோதி ஸர்வாம் பு₄வி சார்த₂ஸித்த₃ி₄ம் ॥ (118)

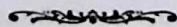
ஆயுஷ்யமாரோக்யகரம் யஸஸ்யம்
ஸௌப்₄ராத்ருகம் பு₃த்த₃ி₄கரம் ஸுப₄ம் ச ।
ஸ்ரோதவ்யமேதந்நியமேந ஸத்₃பி₄ர்-
ஆக்யாநமோஜஸ்கரம்ருத்த₃ி₄காமை: ॥ (119)

ஏவமேதத் புராவ்ருத்தமாக்யாநம் பு₄த்₃ரமஸ்து வ: ।
ப்ரவ்யாஹரத விஸ்ரப்த₄ம் ப₃லம் விஷ்ணோ: ப்ரவர்த₄தாம் ॥ (120)

தே₃வாஸ்ச ஸர்வே துஷ்யந்தி க்₃ரஹணாச்ச்₂ரவணாத்தத₂ா ।
ராமாயணஸ்ய ஸ்ரவணாத்துஷ்யந்தி பிதரஸ்தத₂ா ॥ (121)

ப₄க்த்யா ராமஸ்ய யே சேமாம் ஸம்மஹிதாம்ருஷிணா க்ருதாம் ।
லேக₂யந்தீஹ ச நராஸ்தேஷாம் வாஸஸ்த்ரிவிஷ்டபே ॥ (122)

இத்யர்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
யுத்த₄காண்டே₃ ஏகத்ரிம்ஸது₃த்தஸுததம: ஸர்க்₃: ॥

எவனொருவன், இராமாயணத்தைத் தினமும் படிக்கிறானோ அல்லது கேட்கிறானோ, அவனிடம் ஆதிப் பரம்பொருளான ஸ்ரீவிஷ்ணுவின் வடிவமான ஸ்ரீராமன், எப்போதும் மனத்திருப்தியுடன் இருக்கிறார். (116)

எல்லையற்ற சக்தி கொண்ட மூலப் பரம்பொருள், படைக்கப்பட்டுள்ள அனைத்துக்கும் தலைவர் நாராயணன். அவர்தான் ரகுசூர திலகமான இராமனாக வந்தார்; லட்சுமணன், ஆதிசேஷன் என்று சொல்லப்படுகிறான். (117)

உன்னத பொருளைக் கொண்ட புனிதமான இந்தக் காவியத்தைக் கேட்பவன், இவ்வுலகில் மக்கட்பேற்றையும், தன-தானியப் பெருக்கையும், நற்குணங்கள் கொண்ட உத்தம மனைவியரையும், மனநிறைவையும் பெற்று, எல்லா விருப்பங்களும் கைகூடப்பட்டவனாகிறான். (118)

மேன்மையை விரும்பும் சான்றோர்கள், நீண்ட ஆயுள், உடல் நலம், புகழ், அன்பான சகோதரர்கள், நற்புத்தி, மன அமைதி, ஆன்மசக்தி ஆகியவற்றை அளிக்கக்கூடிய இந்தக் காவியத்தைக் கேட்பார்களாக. (119)

மேன்மக்களே! உங்களுக்கெல்லாம் நலம் உண்டாகட்டும். முன்னர் நடந்த நிகழ்ச்சிகளின் தொகுப்பே இராமாயணமாக வந்திருக்கிறது. மகாவிஷ்ணுவின் பேரருளால் உலகில் நலம் பெருகட்டும். (120)

இராமாயணத்தைச் சரியானபடி புரிந்து கொள்வதாலும் செவிமடுப்பதாலும் எல்லா தேவர்களும் களிப்படைகிறார்கள்; இராமாயணத்தைக் கேட்பவரின் முன்னோர்களும் திருப்தி அடைகிறார்கள். (121)

மாமுனிவர் ஆதிகவி வால்மீகியால் இயற்றப்பட்ட, வேதங்களுக்கு இணையான இந்த இராமாயணத்தை, இராமபிரானிடம் பக்தி கொண்டு எழுதுபவர்களுக்குத் தேவருலகில் இடம் நிச்சயம். (122)

**ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் யுத்த காண்டத்தில்
நூற்று முப்பத்தோராவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.**

॥ ஸ்ரீஹரி: ॥

பகவான் ஸ்ரீவேதவியாசரின்

அத்யாத்ம ராமாயணம்

பால காண்டம் - முதலாவது ஸர்க்கம் - ஸ்ரீராம ஹருதயம்

சின்மய வடிவினராகிய எவர், 'மண்ணுலகத்தின் சுமையைக் குறைக்க வேண்டும்' என்று தேவர்களால் மிகவும் வேண்டிக்கொள்ளப்பட்டு, பூமண்டலத்தில், சூரிய குலத்தில் மாய மலிதராகத் தோன்றி, அரக்கர் குலத்தையே முற்றிலுமாக அழித்து, பாவங்களை அழிக்கக்கூடிய தனது கீர்த்தியை உலகில் நிலைநிறுத்திவிட்டு, ஆதி மூலமாகவும் நிலையானதுமான தன்னுடைய பரப்பிரும்ம வடிவில் ஒன்றினாரோ, அப்படிப்பட்ட ஜானகிநாதனைப் போற்றுகிறேன். (1)

உலகத்தினைப் படைத்தல்-காத்தல்-அழித்தலுக்கு ஒரே காரணமாக இருப்பவர்; மாயைக்கு இருப்பிடமாயினும் அதற்குப் புறம்பானவர்; சிந்தனைக்கு எட்டாத வடிவினர்; ஆனந்தச் செறிவினர்; மாசுகள் அற்றவர்; சுயம்பிரகாசமாக விளங்குபவர்; தத்துவங்களால் அறியத்தக்கவருமான சீதாபதியை வணங்குகிறேன்! (2)

எல்லாப் புராணங்களாலும் புகழ்ந்து பேசப்பட்ட 'அத்யாத்ம ராமாயணம்' என்ற பெயர் கொண்ட இந்தக் காவியத்தை நாள்தோறும், சஞ்சலமில்லாத மனத்துடன் படிப்பவர்களும், கேட்பவர்களும், பாவங்களிலிருந்து விடுபட்டு பகவான் ஸ்ரீஹரியையே அடைகிறார்கள். (3)

சம்சாரத் தளையிலிருந்து விடுபட்டு முக்தியை அடைய விரும்புகிறவர், எப்போதும் அத்யாத்ம ராமாயணத்தைப் படிப்பாராக. எவரொருவர், நாள்தோறும் இதனைக் கேட்கிறாரோ, அவர் ஆயிரம், பதினாயிரம் கோடி பசுக்களைத் தானம் செய்த (புண்ணிய) பலனைப் பெறுவார். (4)

ஸ்ரீமகாதேவர் என்ற மலையில் தோன்றி, ஸ்ரீராமன் என்ற கடலில் கலந்த, 'அத்யாத்ம ராமாயணம்' என்ற இந்த கங்கை, மூன்று உலகங்களையும் புனிதப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. (5)

ஒரு சமயம், கைலாயத்தின் முன்புறத்தில், ஒரு விசாலமான அரங்கத்தில் இரத்தினங்கள் இழைக்கப்பட்ட ஆசனத்தின் மீது அமர்ந்து தியானத்தில் ஈடுபட்டிருந்தவரும், சித்தர்களின் கூட்டங்களால் வணங்கப்பட்டவரும், முக்கண்ணரும், எல்லா மாசுகளையும் போக்குபவரும், ஆனந்தத்தின் அழிவற்ற மூலவேராக இருப்பவரும், தேவர்களுக்குத் தலைவருமான மகாதேவரைப் பார்த்து, அவரது இடது பாகத்தில் இடம் கொண்டிருக்கும் இமவானின் குமாரத்தியான பார்வதி, அவரைப் பக்தியோடு பணிந்து கேட்டாள்— (6)

“தேவதேவா! உலகங்களுக்கெல்லாம் உறைவிடமானவரே! தங்களுக்கு நமஸ்காரம். தாங்கள் எல்லோருடைய அந்தராத்மாவையும் காணக் கூடியவர்; பரமேசுவரர். சனாதனரும் புருஷோத்தமருமான ஸ்ரீபகவானுடைய தத்துவத்தைத் தங்களிடமிருந்து கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், தாங்களும் சனாதனர் அல்லவா! (7)

மிகவும் மறைபொருளாக உள்ளதும், பிறருக்குச் சொல்லக் கூடாததுமான விஷயங்களைக் கூட, மேலோர்கள் தம் அடியார்களுக்குச் சொல்கிறார்கள். ஐயனே! நான் தங்களுடைய பக்தை; அன்புக்கு உரியவன்; அருள்கூர்ந்து நான் கேட்பதை எனக்குக் கூறுங்கள். (8)

எந்த ஞானத்தை அடைந்து மனிதர்கள் சம்சாரக் கடலைக் கடந்து செல்கிறார்களோ, பக்தி-வைவராக்கியத்துடன் கூடிய அறிவால் உணரத்தக்க அப்படிப்பட்ட ஞானப் பேரொளியை, பெண்ணாகிய நானும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் சுருக்கமாகக் கூறியருள வேண்டும். (9)

கமலக்கண்ணா! இன்னொரு பரமரகசியத்தையும் தங்களிடம் கேட்க விரும்புகிறேன். அதற்கான பதிலை முதலில் கூறுங்கள். 'அகில உலகங்களுக்கும் சாரமான ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தியிடம் ஏற்படும் பக்தி, சம்சாரக் கடலைக் கடப்பதற்கு உதவும் உறுதியான படகு' என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததுதான். (10)

பிறப்பிலிருந்து விடுபடுவதற்குப் பக்தி வழியே சிறந்தது; அதைத் தவிர வேறு எந்தச் சாதனமும் இல்லையே என்பது அனைவரும் அறிந்ததுதான் என்றாலும், என்னுடைய மனத்திலுள்ள சந்தேக முடிச்சுக்களைத் தங்களுடைய செவ்விய சொற்களால் துண்டித்துவிடுங்கள். (11)

இராமனே பரம்பொருள்; இரண்டற்ற வஸ்து; மூலப்பொருள்; மாயா குணங்களின் வெள்ளத்தில் மூழ்காதவர் - என்று சொல்கிறார்கள். குற்றங்குறைகள் இல்லாத சித்தபுருஷர்களும், இரவுபகலாக அவரைப் போற்றிப் பூஜித்து மிகவும் உயர்ந்ததான (மோட்ச) பதவியை அடைகிறார்கள். (12)

மற்றும் சிலர், 'இராமன் பரமாத்மாவாக இருந்தபோதிலும், தானாகவே ஏற்றுக் கொண்ட அவித்யையில் மூழ்கிப் போய், தனது ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை அறியாமற்போனார். அதனால்தான், ஆத்மாவைப் பற்றி பிறர் சொல்லக் கேட்டு அறிந்தார்' என்று சொல்கிறார்கள். (13)

அவர் தன்னைப் பற்றி அறிந்திருந்தால், (கவர்ந்து செல்லப்படுதல் போன்ற) சீதை விஷயமாகப் பிறரால் செய்யப்பட்ட செயல்கள் குறித்து, ஏன் இவ்வளவு அழுது அரற்ற வேண்டும்? அதை, அவர் அறியவில்லையே என்றால், மற்ற சாமான்ய உயிர் பிராணிகளைப் போன்றவர்தானே அவரும்? அவரை ஏன் சேவிக்க வேண்டும்? - இவைகளுக்கு உரிய பதில் தங்களுக்குத் தெரிந்திருந்தால், அதைக் கூறி, என் சந்தேகத்தைப் போக்கி அருளுங்கள்." (14,15)

ஸ்ரீமகாதேவர் கூறினார்— "நீ என்னுடைய பக்தை. பரமாத்மாவான ஸ்ரீராமனுடையத் தத்துவத்தைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற விருப்பம் உன் மனத்தில் தோன்றியுள்ளதே! நீ பெரும்பேறு பெற்றவள்! மிகவும் ஆழமான இந்தத் தத்துவ ரகசியத்தைக் கூறும்படி இதற்குமுன் என்னை யாரும் கேட்டுக் கொண்டதில்லை! (16)

இப்போது, பக்தியோடு உன்னால் கேட்கப்பட்டுள்ளேன். அதனால், ஸ்ரீரகுநாயகனை நமஸ்கரித்து, உன் கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்கிறேன். ஸ்ரீராமச்சந்திரர்தான் பரம்பொருள்; பிரகிருதிக்கு அப்பாற்பட்டவர்; ஆரம்பம் இல்லாதவர்; ஆனந்தமயமானவர்; இரண்டற்ற ஒன்றேயான வஸ்து; புருஷோத்தமர். (17)

தன்னுடைய மாயையால் இவ்வுலகமனைத்தையும் படைத்து, ஆகாயத்தைப் போல் அவற்றின் உள்ளும்-புறமும் விளங்குபவர். எல்லோருடைய இதயத்திலும் அந்தராத்மாவாக இருந்து கொண்டு, தன் மாயையால் இந்த அண்டங்களைச் சுழல வைக்கிறார். (18)

ஜடப்பொருளான இரும்புத்துண்டு காந்தக் கல்லின் அருகில் இருப்பதாலேயே சலனமடைவதைப் போல, அவர் திருமுன்னிலையில் இருப்பதாலேயே உலகங்கள் எல்லாம் எப்போதும் சுற்றித் திரிகின்றன. தம்முடைய அக்ஞானத்தால் மூடப்பட்ட மனத்தினரான சிறுமதியாளர்கள் இதனை அறியமாட்டார்கள். (19)

தங்களுடைய அக்ஞானத்தை, மாயைக்கு அப்பாற்பட்டதும் தெளிந்த அறிவு வடிவானதுமான ஆத்மாவின் மேல் ஏற்றிப் பேசுகிறார்கள். (இப்படிப்பட்ட) அவர்கள் உலக வாழ்விலேயே சுற்றிச் சுழன்று, புதல்வர் முதலியோர் மேல் பெரும் பற்றுக் கொண்டவர்களாகவும், பற்பல கர்மங்களில் ஈடுபாடு கொண்டவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். (20)

தன் கழுத்திலேயே தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் தங்கச் சங்கிலியை அறியாத அறிவிலிகள் போல, தங்கள் இதயத்திலேயே விளங்கிக் கொண்டிருக்கும் பரம்பொருளை, அவர்கள் அறிவதில்லை. சூரியனிடம் இருள் என்பது ஒருபோதும் இருக்க முடியாது; அதுபோல, ஒளி வடிவானவரும், பரமேசுவரரும், மிகத் தூய அறிவுச் செறிவானவரும்,

பிரகிருதி முதலியவற்றிற்கு அப்பாற்பட்டவருமான ஸ்ரீராமனிடத்தில் அவித்யை என்பது எவ்வாறு இருக்க முடியும்? (21)

ஒருவனுக்குத் தலைச்சுற்றல் ஏற்படும்போது, நேரான பார்வையை அவன் இழந்து விடுகிறான். அவனுடைய கண்கள் சுழல்வதால் (ஸ்திரமாக நிற்கும்) வீடு முதலியவைகள் சுழல்வதாகத் தென்படும். (உண்மையில், வீடு போன்ற நிலையான பொருட்கள் சுழல்வதில்லை.) அதுபோல, உடல் மற்றும் புலன்களால் செய்யப்படும் செயல்களை, ஆத்மாவில் ஏற்றி வைத்துப் பாமரர்கள் மயங்குகிறார்கள். (22)

எப்போதும் ஒளிவீசிக் கொண்டிருக்கும் சூரியனிடம் எவ்வித மாறுதலும் எந்தக் காலத்திலும் ஏற்படாததால், இரவு-பகல் என்ற (எதிர் எதிரான) மாற்றங்கள் நிகழவே முடியாது. அவ்வாறே தூய சித்தகன வஸ்து ஸ்ரீஹரியான இராமனிடம், ஞானம்-அக்ஞானம் என்ற இரண்டும் எப்படி இருக்க முடியும்? (23)

ஆகவே, பேரானந்தமயமான, தெள்ளறிவுச் செறிவினரான, அக்ஞான சாட்சியான, கமலக்கண்ணர் ஸ்ரீராமனிடம் (அவித்யையாகிற) இருள் இருக்கவே முடியாது. அவர் மாயைக்கு இருப்பிடம். ஆகையால், மாயை அவரை மயக்க முடியாது. (24)

பார்வதி! இது சம்பந்தமாக, மிகவும் ரகசியமானதும் மற்றவர்கள் அறியாததுமான ஒரு சம்பவத்தை, உனக்குச் சொல்லப் போகிறேன். சீதை-இராமன்-ஆஞ்சநேயன் ஆகியோரிடையே மோட்சத்தை அடைவதற்கான வழிகுறித்து நடந்த உரையாடல் இது. (25)

முன்னர், ஒரு (திரேதா யுகத்தில் நடந்த) இராமாவதாரத்தில், சிறந்த யுத்த வீரரான இராமன், தேவர்களுக்கு முள்ளாய் இருந்த இராவணனை, புதல்வர்-சேனை-உறவினர் முதலியோருடன் கொன்றொழித்து, சீதை-சுகீர்வன்-லட்சுமணனுடன், அனுமான் முதலிய வானர வீரர்கள் புடைகுழ அயோத்தியை அடைந்தார். (26,27)

பட்டாபிஷேகம் செய்விக்கப்பட்டு, வசிஷ்டர் முதலான மகாத்மாக்கள் சூழ்ந்திருக்க, கோடி சூரியப் பிரகாசத்துடன் சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருந்தார், இராமன். (28)

அப்போது, முழுமையான சேவை செய்துவிட்டு, அதற்குப் பிரதிபலனை எதிர்பாராதவனும், ஞானத்தை விரும்பும் பேரறிவானனுமான அனுமான், தன் எதிரில் கைகூப்பியவாறு நின்று கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தார், இராமன். (29)

ஸ்ரீராமன், சீதையைப் பார்த்து, 'இவன் குறைகளற்றவன்; ஞானம் பெறுவதற்குத் தகுதியுடையவன்; எப்போதும் நம் இருவரிடமும் பக்தியோடு இருப்பவன். (ஆகவே,) இந்த அனுமானுக்குத் தத்துவோபதேசம் செய்வாயாக' என்றார். (30)

உலக மக்களை மயக்கமுறச் செய்யும் மாயாஸ்வரூபினியும், ஜனககுமாரியுமான சீதை, 'அவ்விதமே செய்கிறேன்' என்று சொல்லிவிட்டு, அடிபணிந்து நிற்கும் ஆஞ்சநேயனுக்கு ஸ்ரீராமசந்திரப் பிரபுவின் உண்மையான தத்துவத்தை எடுத்துக் கூறினாள்— (31)

'இராமனே பரம்பொருள்; சச்சிதானந்த வடிவினர்; இரண்டாவது இல்லாத ஒரே வஸ்து; எவ்வித உபாதிகளும் இல்லாதவர்; 'ஸத்' என்று குறிப்பிடத்தக்க ஒரே ஒருவர்; புலன்களுக்குப் புலனாகாதவர். ஆனந்த வடிவினர்; மாசற்றவர்; சாந்தமானவர்; விகாரமற்றவர்; பிரகிருதியின் குணங்களால் ஒட்டப்படாதவர்; எங்கும் நிறைந்தவர்; குற்றம் குறைகளற்ற ஒளிமயமான பரமாத்மா. உலகங்களின் தோற்றம்-இருப்பு-மறைவுக்குக் காரணமான மூலப்பிரகிருதி நான் - என்பதைத் தெரிந்து கொள். அவருடைய (ஸ்ரீராமனுடைய) சந்நிதிவிசேஷத்தாலேயே சோம்பலில்லாமல், இவைகள் எல்லாவற்றையும் சிருஷ்டிக்கிறேன். (ஆயினும்,) அவருடைய சந்நிதியில் என்னால் படைக்கப்பட்டவைகளை, அறிவில்லாத மக்கள் (அவரே செய்ததாக) அவர்மேல் ஏற்றி வைத்துப் பேசுகிறார்கள்.

அயோத்தி நகரில், மிகவும் புகழ்பெற்ற ரகுலத்தில் பிறப்பு, விகவாமித்திரருக்கு உதவியாக யாகசம்ரட்சணம்; பிறகு சாபத்திலிருந்து அகலிகையை விடுவித்தல்; பரமேசுவரனுடைய வில்லை

ஒடித்தல்; (விவாகத்தில்) என் கரங்களைப் பற்றுதல்; பின், பரசுராமனின் கர்வத்தை அடக்குதல்; அயோத்தி மாநகரில் என்னுடன் பன்னிரெண்டு ஆண்டுக்காலம் வாழ்ந்தது; தண்டகாரணயம் சென்றது; விராதனை வதம் செய்தது; மாயமானாக வந்த மாரீசனைக் கொன்றது; மாயா சிதை கவர்ந்து செல்லப்படுவது; ஜடாயுவுக்கு மோட்சம் வழங்கியது; அவ்வாறே கபந்தனுக்கும் நல்லுலகம் கிடைக்கச் செய்தது; சபரியால் பூஜிக்கப்படுதல்; அடுத்து, சுக்ரீவனுடன் நட்பு; வாலியின் வதம்; பின்னர், சீதையைத் தேடுதல்; கடலில் அணை கட்டுதல்; இலங்கையின் மேல் படையெடுத்தல்; கொடியவனான இராவணனை புதல்வர்களோடுகூட போர்க்களத்தில் மாய்த்தல்; விபீஷணனுக்கு ஆட்சியுரிமை அளித்தல்; என்னுடன், புஷ்பக விமானத்தில் ஏறி அயோத்திக்கு வருகை; பிறகு மன்னராக இராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் - இவையனைத்தும் என்னாலேயே செய்யப்பட்டன! என்றாலும், நிர்விகாரமானவரும் எல்லோருடைய ஆத்மாவாக விளங்குபவருமான ஸ்ரீராமன் மேல் ஏற்றி வைக்கிறார்கள்! (ஸ்ரீராமப்பிரபுவே செய்ததாகக் கூறுகிறார்கள்!) (32-42)

இராமன் நடப்பதில்லை; நிற்பதில்லை; கவலைப்படுவதில்லை; விரும்புவதில்லை; கைவிடுவதில்லை; ஏன், எந்தச் செயலையுமே செய்வதில்லை! அவர் பேரானந்த வடிவின்; நிலையானவர்; மாறுதலற்றவர். மாயையை ஏற்று, அதனை அனுசரித்து நடப்பதால் அவர் அவ்வாறு (ஒரு சாதாரண மனிதனைப் போல்) செயல்படுவதாகக் காணப்படுகிறார்.' (43)

அப்போது, எதிரிலிருந்த அனுமானைப் பார்த்து, இராமன் தானே சொன்னார்— 'ஆத்மா, அனாத்மா, பரமாத்மா பற்றிய தத்துவத்தைக் கூறுகிறேன், கவனமாகக் கேள். (44)

ஆகாயம், ஒரு தடாகத்தில் மூன்றுவித வேற்றுமைகளுடன் காணப்படுகிறது. மஹாகாசம் என்றும், நீரிலிருந்து வேறுபடாத ஓர் ஆகாயமும், அதில் பிரதிபிம்பிக்கும் ஆகாயம் என்ற மற்றொன்றுமாக - மூன்றுவிதமாக ஆகாயம் தென்படுகிறது. (45)

அவ்வாறே, சேதனமும் மூன்றுவிதமாக விளங்குகிறது. ஒன்று - புத்தியிலிருந்து வேறுபடாத (புத்தியில் வியாபித்திருக்கும்) சேதனன்; இரண்டு - எல்லா இடங்களிலும் நிரம்பியுள்ள பரிபூரண சேதனன்; அடுத்தது - புத்தியில் பிரதிபிம்பிக்கும் ஒளிவடிவமான ஆபாஸ சேதனன். (46)

இவற்றில், ஆபாஸ சேதனனுடன் கூடிய புத்திக்குத்தான் கர்த்ருத்வம் (செயல்திறன்) உண்டு. ஆனால், அக்ஞானிகள் குழப்பம் காரணமாக அவிச்சின்ன - நிர்விகார சாட்சியாக உள்ள (நின்று நிலைத்து பிளவுக்கும் மாறுதலுக்கும் உட்படாமல் வெறும் சாட்சியாகவே உள்ள) ஆத்மாவின் மேல் ஏற்றி வைக்கிறார்கள். (ஆத்மாவேதான் செயல்படுகிறது; அனுபவிக்கிறது - என்று, தெள்ளிய அறிவு இல்லாதவர்கள் கூறுகிறார்கள்.) (47)

எந்த ஆத்மாவை ஜீவன் என்று சொல்கிறோமோ, அந்த ஆபாஸ சேதனன் உண்மையில் இல்லவே இல்லை. (ஏனெனில், எல்லா ஆபாஸ சேதனங்களுமே உண்மையில் இல்லாதவைதான்!) புத்தி என்பது அவித்யையின் காரியம் - என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தப் பரம்பொருளோ பிளவுபடுத்த முடியாதது. (ஒரே பொருளான பரமாத்மா எல்லா உடல்களிலும்) பிளவுபட்டு, தனித்தனி ஆத்மாவாகத் தோன்றுகிறது - என்பதும் வெறும் கற்பனைதான். (48)

ஆபாஸத்தோடு அகங்காரத்துடன் கூடிய அவிச்சின்னமான சேதனன் (ஜீவன்), 'தத்வமஸி' (நீயே அதுவாக இருக்கிறாய்) முதலிய உபநிடத மகாவாக்கியங்களால் பூரணமான பரமாத்மாவுடன் இணைத்து, (இரண்டும்) ஒன்றே என்று நிரூபிக்கப்படுகிறது. (49)

மகாவாக்கியங்களின் (ப்ரக்ஞானம் ப்ரஹ்ம; அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி; தத்வமஸி; அயமாத்மா ப்ரஹ்ம) தத்வானுபவத்தால், ஜீவாத்மாவும் பரமாத்மாவும் ஒன்றே என்ற ஞானம் ஏற்பட்டவுடன், அக்ஞானமும் அதன் செயல்பாடுகளும் அழிந்து போகின்றன என்பதில் ஐயமில்லை. (50)

இந்த உண்மையைப் புரிந்து கொண்டுள்ள என் பக்தன், என்னை அடைவதற்குத் தகுதி படைத்தவனாகிறான். ஆனால், என்னிடம் பக்தி செலுத்தாமல், சாஸ்திரப் பொந்துகளில் நுழைந்து தவிப்பவர்களுக்கு, நூறு பிறவி எடுத்த பின்பும்கூட ஞானம் ஏற்படுவதில்லை; மோட்சமும் கிடைப்பதில்லை. (51)

குற்றமற்றவனே! ரகசியமான இது (இந்தத் தத்துவம்) என்னுடைய ஹ்ருதயம் போன்றது; உனக்கு நேரிடையாக என்னாலேயே சொல்லப்பட்டது. (எனவே,) இந்திரப் பதவிக்கு மேலான பெரும்பேறு உனக்குக் கிடைப்பதாக இருந்தாலும், என்னிடம் பக்தியில்லாத கசடனுக்கு இந்தத் தத்துவத்தை ஒருபோதும் உபதேசிக்கக் கூடாது.' (52)

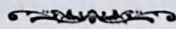
பார்வதிதேவி! அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீராம ஹ்ருதயம் (என்ற ஞான விளக்கம்) என்னால் உனக்குச் சொல்லப்பட்டது. இது மிகவும் ரகசியமானது; மனத்தைக் கொள்ளை கொள்வது; புனிதமானது; பாவத்தை அழிக்கக் கூடியது. (53)

எல்லா உபநிடதங்களின் சாரமாக, சாட்சாத் இராமனால் கூறப்பட்டது. பேரார்வத்துடன் இதைப் படிப்பவன் முக்தியை அடைகிறான் என்பதில் ஐயமில்லை. (54)

பல பிறவிகளில் சேர்ந்து வந்துள்ள பிரும்மஹத்தி முதலிய மகாபாவங்கள்கூட (இதைப் படிப்பதால்) அழிந்து விடுகின்றன என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஏனெனில், இது ஸ்ரீராமசந்திரனின் ஆணை. (55)

முற்றிலுமாக புறக்கணிக்கப்பட்டவன், பெரும்பாவி, மற்றவர்களுடைய பொருள் மற்றும் பிறர் மனைவியிடம் எப்போதும் திளைத்திருப்பவன்; அந்தணரைக் கொன்றவன்; தாய்-தந்தையைக் கொல்லத் துணிந்தவன்; யோகியர்களுக்குக் கேடு செய்தவன் - முன்னர் இப்படி இருந்தவர்களும் ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்தியை முழு மனத்துடன் பூஜித்து, ஸ்ரீராம ஹ்ருதயத்தைப் பக்தியுடன் படிப்பார்களேயானால், மிகச் சிறந்த யோகிகளாலும் அடைய முடியாததும், எல்லா தேவர்களாலும் கொண்டாடப்படுவதுமான பரமபதத்தை உடனே அடைகிறார்கள்." (56)

உமா-மகேசுவர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான
அத்யாத்ம ராமாயணம் பால காண்டத்தில் முதலாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது ஸர்க்கம்

சுமையைத் தாங்க முடியாத பூமிதேவி, பிரும்மா முதலிய தேவர்களிடம்
செல்லுதல்; பகவான் மகாவிஷ்ணு, அவர்களுடைய பிரார்த்தனைக்குச்
செவீசாய்த்து, அவர்கள் முன் தோன்றி தைரியம் கூறுதல்

பார்வதி கூறியது— "ஐகத்பிரபுவே! நான் மிகவும் பாக்கியம் செய்தவன்; தங்கள் அருளுக்குப் பாத்திரமாகிவிட்டேன்! தங்கள் அருளினால், சிக்கலான என்னுடைய சந்தேக முடிச்சுகள் எல்லாம் அவிழ்க்கப்பட்டுவிட்டன. (1)

தங்கள் திருமுகத்திலிருந்து, சம்சார பயத்தைப் போக்கக் கூடிய இராம தத்துவமாகிய அமுதச்சாற்றினை மேன்மேலும் பருகியும்கூட, என் மனம் இன்னும் திருப்தியை அடையவில்லை. (2)

ஸ்ரீராமருடைய கதை, தங்களிடமிருந்து சுருக்கமாகக் கேட்கப்பட்டது. (அதுவே, என் ஆவலைத் தூண்டிவிட்டுவிட்டது.) எனவே, இப்போது (ஸ்ரீராமருடைய வரலாற்றைத்) தெளிவான சொற்களால் விரிவாகக் கேட்க விரும்புகிறேன்." (3)

ஸ்ரீமகாதேவர் கூறியது— தேவி! மிகவும் ரகசியமானதும், மிக உயர்ந்ததும், முன்னொரு காலத்தில் இராமனால் எனக்குக் கூறப்பட்டதுமான அத்யாத்ம ராமாயணம் என்ற இராம சரிதத்தை உனக்குச் சொல்லப் போகிறேன், கேள்! (4)

மூன்று வகையான தாபங்களைப் போக்கும் அந்த வரலாற்றை இப்போது உனக்குச் சொல்கிறேன். அதைக் கேட்டதுமே அக்ஞானத்தால் தோன்றும் பெரும் அச்சத்திலிருந்து

உயிரினம் விடுபடுகிறது; அளவற்ற செல்வத்தைப் பெறுகிறது; நீண்ட ஆயுளையும் மக்கட்பேற்றையும் பெறுகிறது. (5)

பத்துத் தலைகள் உடைய இராவணன் முதலிய ஏராளமான அசுரக் கூட்டங்களின் (பாவச்) சுமையில் மூழ்கித் தவித்த பூமிதேவி, கோமாதாவின் வடிவத்தை எடுத்துக் கொண்டு தேவர்களுடனும், முனிவர்களுடனும் கூட, தாமரையை ஆசனமாகக் கொண்ட பிறும்மாவின் உலகுக்குச் சென்றாள். தனக்கு நேர்ந்துள்ள துன்பமனைத்தையும் அழுது கொண்டே பிறும்மாவிடம் கூறினாள். ஒரு முகூர்த்த காலம் தியானம் செய்த பிறும்மா, எல்லோர் இதயத்திலும் அந்தர்யாமியாக விளங்குகின்ற காரணத்தால், (நடப்பது அனைத்தையும்) தன் உள்ளத்தால் உணர்ந்து கொண்டார். (6)

உடனே, தேவர்கள் புடைசூழ, பூமிதேவியுடன் பாற்கடலின் கரையை அடைந்தார், பிறும்மா. எல்லா மக்களின் இதயத்தில் விளங்குபவரும், அழிவற்றவரும், அனைத்தையும் அறிந்தவருமான பகவான் ஹரியை, புனிதமான வேத மந்திரங்களாலும், புராணங்களில் கூறப்பட்ட தோத்திரங்களாலும், கண்களில் ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக, குரல் தழுதழுக்கப் பக்தியோடு தோத்திரம் செய்தார். (7)

அப்போது, ஒளிவீசுகின்ற ஆயிரக்கணக்கான சூரியர்களைப் போல் பேரொளி படைத்த பகவான் ஹரி, சூழ்ந்திருந்த இருளை விலக்கிவிட்டுக் கீழ்த்திசையில் தோன்றினார். (8)

புண்ணியம் செய்யாதவர்களால் காண முடியாதவரும், இந்திர நீலமணி போல் ஒளிர்வவரும், புன்முறுவலிக்கும் முகத்தோடு கூடியவரும், தாமரைக் கண்ணரும், கிரீடம்-மாலை-கேயூரம்-குண்டலம்-கடகம் முதலியவைகளால் அழகுடன் திகழ்பவரும், ஸ்ரீவத்ஸம்-கௌஸ்துபம் ஆகியவற்றின் ஒளியோடு கூடியவரும், தோத்திரம் செய்துகொண்டிருக்கிற ஸனகர் முதலியோராலும் பார்ஷதர்களாலும் சூழப்பட்டவரும், சங்கு-சக்கரம்-கதை-தாமரை-வனமாலைகளுடன் விளங்குபவரும், பொன்மயமான உபவீதம்-ஆடைகள் அணிந்தவரும், லட்சுமி-பூமிதேவிகளுடன் கருடன் மேல் ஆரோகணித்தவரும், கண்ணால் காணமுடியாத பேரொளிப் பிழம்பாகத் தோற்றமளித்தவருமான ஸ்ரீமந்நாராயணனை, பிறும்மா (தன் கண்களால்) ஒரு வழியாகக் கண்டு தரிசித்தார். (9-12)

உடனே, பேரானந்தத்தால் குரல் தழுதழுக்கத் தோத்திரம் செய்யத் தொடங்கினார். (13)

பிறும்மா கூறியது— "தேவ! கர்மத்தளையிலிருந்து விடுபட வேண்டும் என்ற பெருவிருப்பம் உடைய முழுச்சுக்ளால், பிராணன்-புத்தி-புலன்கள்-மனம் முதலியவற்றால் இடைவிடாது சிந்திக்கப்படுகின்ற தங்கள் திருவடிகளில் பணிகிறேன். (14)

மூன்று குணங்களின் வடிவாய் அமைந்த மாயையை மேற்கொண்டு, தாங்கள் உலகத்தைப் படைத்துக் காத்து மறைக்கிறீர்கள். ஆனால், முற்றிலும் ஆனந்த மயமான தங்களை அவைகள் ஒட்டுவதில்லை. (15)

அவ்விதமே, தனிச் சிறப்பு வாய்ந்துள்ள தங்களிடம் பக்தி கொண்டிருப்பவர்கள் அடையும் தூய்மையை, (தங்களிடம் பராமுகமாக இருக்கும்) தீயவர்கள், தானம்-அத்யயனம் போன்ற நற்கர்மங்களைச் செய்தாலும், மன மாசு நீங்கியவர்களாக ஆவதில்லை. (16)

அதனால்தான், நெஞ்சத்தில் எப்போதும் தங்களையே தியானம் செய்து வருகின்ற சான்றோர்களான முனிவர்களுடன்கூட, என் மனத்தில் உள்ள மாசுகளை உடனே நீக்கவல்ல தங்கள் திருவடிகள் என்னால் தரிசிக்கப்பட்டன. (17)

பிறும்மா முதலிய எங்களால் சொந்த நலனுக்காக முன்பு வேண்டிக் கொள்ளப்பட்டீர்கள்; பிரத்யட்சமான அனுபவத்திற்காக ஞானிகளால் இதயத்தில் தியானிக்கப்படுகிறீர்கள். (18)

மகாலட்சுமி தங்கள் திருமார்பிலேயே இடம் பெற்றிருந்தாலும், தங்கள் திருவடிகளில் அர்ப்பணிக்கப்பட்டு, பின்னர் பிரசாதமாக ஏற்கப்படும் துளசி மாலையின் (மகோன்னத பெருமையை நினைத்து) சக்களத்திப் பொறாமையை அடைகிறார். (19)

ஆக, தங்கள் திருவடிகளில் பக்தி செலுத்துபவர்களிடம், மகாலட்சுமியிடம் வைத்திருப்பதைக் காட்டிலும் மிக அதிகமாகப் பேரன்பு கொண்டுள்ளீர்கள் (என்பது தெளிவாகிறதல்லவா?) ஆகவேதான், சாரமான தத்துவத்தை அறிந்த பக்தர்கள், தங்கள்பால் பக்தி செலுத்துவதையே மிகவும் விரும்புகிறார்கள். (20)

சம்சாரமாகிய கொடிய நோயால் தவிக்கின்றவர்களுக்குத் தங்களிடம் செலுத்தப்படும் பக்தியே சிறந்த மருந்தாகும். எனவே, தங்கள் சரண கமலங்களில் எப்போதும் எனக்குப் பக்தி இருக்க வேண்டும்." (21)

- என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்த பிரும்மாவை நோக்கி, பகவான் ஹரி, "நான் என்ன செய்யவேண்டும்?" என்று கேட்கவே, மிக்க மகிழ்ச்சியோடு பிரும்மா பதில் சொன்னார்— (22)

"பகவானே! புலஸ்தியருடைய குலத்தில் தோன்றியுள்ள பலசாலியான இராவணன் என்ற பெயர் படைத்தவன் ராக்ஷஸர்களுக்குத் தலைவனாகி, என்னால் கொடுக்கப்பட்ட வரத்தால் ஆணவம் கொண்டு, மூன்று உலக மக்களையும், மன்னர்களையும் மற்றும் அனைத்து உலகங்களையும் துன்புறுத்தி வருகிறான். (ஆனால், உலக மக்களின் நல்வாழ்வைக் கருத்தில் கொண்டு, 'மனிதனால் அவனுக்குச் சாவு ஏற்படும்' என்று என்னால் வரையறுக்கப்பட்டது.) பிரபோ! தாங்கள் மானுடராகப் பிறந்து தேவர்களின் எதிரியான அவனைக் கொல்ல வேண்டும்." (23,24)

ஸ்ரீபகவான் கூறியது— "கசியபருடைய தவத்தினால் மகிழ்ச்சியடைந்த நான், அவருக்கு ஒரு வரம் கொடுத்துள்ளேன். 'தாங்கள் எனக்கு மகனாகப் பிறக்க வேண்டும்' என்ற அவருடைய வேண்டுகோளை ஏற்றுக்கொண்டேன். அவர், இப்போது பூவுலகில் தசரதனாகத் தோன்றியுள்ளார். (25,26)

என்னை நான்கு கூறுகளாகப் பிரித்துக் கொண்டு, ஒரு நல்ல நாளில், அவருடைய புதல்வனாகக் கௌஸல்யையிடமிருந்தும், மற்ற இரு அரசிகளிடமிருந்தும் தனித்தனியே பிறப்பேன். (27)

அப்போது, யோகமாயையும் ஜனகருடைய மானிகையில் சீதை என்ற பெயருடன் தோன்றுவான். அவளுடன்கூடச் சேர்ந்து (நீங்கள் கோரியுள்ள) எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்றித் தருகிறேன்" என்று கூறிவிட்டு, மகாவிஷ்ணு மறைந்தார். உடனே, பிரும்மா தேவர்களைப் பார்த்துக் கூறினார்— (28)

"ரகுவினுடைய குலத்தில், மகாவிஷ்ணு, மனித வடிவம் ஏற்று அவதரிக்கப் போகிறார். (29)

(இராவண வதத்திற்கு அனுகூலமாக இருக்கும் வகையில்) நீங்கள் எல்லோரும், வானர்களிடம் தெய்வாம்சமாக உங்களைப் பிறப்பித்துக் கொள்ளுங்கள். பூவுலகில் ஸ்ரீநாராயணன் இருக்கும் வரையில் அவருக்கு உதவியாக இருங்கள்." (30)

இவ்வாறு தேவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டுவிட்டு, பூமிதேவிக்கும் ஆறுதல் கூறி, கவலை நீங்கியவராக நிம்மதியுடன் தன் இருப்பிடத்திற்குச் சென்றார், பிரும்மா. (31)

தேவர்கள் எல்லோரும் வானர்களுக்குப் பிறந்து, மகாவிஷ்ணுவுக்கு உதவி செய்வதற்காகப் பல இடங்களிலும் (மண்ணுலகில்) வசித்து வந்தார்கள். மலைச்சிகரங்களையும் மாபெரும் மரங்களையும் கொண்டு போர்புரியும் பேராற்றல் படைத்த அவர்கள், பகவான் நாராயணனின் வரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். (32)

உமா-மகேசுவர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான
அத்யாத்ம ராமாயணம் பால காண்டத்தில் இரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

(அத்யாத்ம ராமாயணம் - வெளியீடு : கீதா பிரஸ்)

॥ ஸ்ரீஹரி: ॥

கீதா பிரஸ்ஸின் பாராயண நூல்கள்**Code No. பக்கங்கள்**

1.	743	256	ஸ்ரீமத் பகவத்கீதா மூலம் (சமஸ்கிருதம்-தமிழ்)
2.	793	256	ஸ்ரீமத் பகவத்கீதா - தமிழ் மூலம் & விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரம் - தமிழ் மூலம்
3.	795	128	ஸ்ரீமத் பகவத்கீதா - பொழிப்புரை
4.	800	1024	ஸ்ரீமத் பகவத்கீதா-தத்வவிவேசனீ - [மூலம் (சமஸ்கிருதம்-தமிழ்) - பதவுரை-பொழிப்புரை-விளக்கவுரை]
5.	823	288	ஸ்ரீமத் பகவத்கீதா - [மூலம் (சமஸ்கிருதம்-தமிழ்) - பதவுரை-பொழிப்புரை]
6.	1426	1112	ஸ்ரீமத் பகவத்கீதா - ஸாதக ஸஞ்ஜீவநீ - [மூலம் (சமஸ்கிருதம்-தமிழ்) - பதவுரை-விளக்கவுரை] (1 முதல் 9 அத்தியாயங்கள்)
7.	1427	928	(10 முதல் 18 அத்தியாயங்கள்)
8.	389	236	கீதா மாதூர்யம் (ஸ்ரீமத் பகவத்கீதா - வினா-விடை)
9.	600	64	ஸ்ரீஹநுமாந் சாலீஸா - [மூலம் (ஹிந்தி-தமிழ்) - மொழிபெயர்ப்பு]
10.	794	64	விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரம் - தமிழ் மூலம்
11.	1256	336	அத்யாத்ம ராமாயணம் - தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு
12.	1606	304	ஸ்ரீமந் நாராயணீயம் - தமிழ் மூலம்-விளக்கவுரை
13.	1890	304	கம்ப ராமாயணம் - சுந்தர காண்டம் (பாடல்கள்)
14.	1618	328	சுந்தர காண்டம் (ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்) - பொழிப்புரை
15.	1619	248	சுந்தர காண்டம் (ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்) - தமிழ் மூலம்
16.	1788	112	ஸ்ரீ முருகன் துதிமாலை (தோத்திரத் தொகுப்பு)
17.	1789	160	திருப்பாவை விளக்கம்

ஸ்ரீமத் பாகவத மகாபுராணம் (தமிழ் மூலம் - மொழிபெயர்ப்பு)

18.	1843	736	பத்தாவது ஸ்கந்தம் - ஸ்ரீகிருஷ்ண லீலாம்ருதம்
19.	1605	272	பதினோராவது ஸ்கந்தம் - ஸ்ரீ உத்தவ கீதை

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் (தமிழ் மூலம் - மொழிபெயர்ப்பு)

20.	—	1056	முதல் பாகம் - (பால காண்டம் - அயோத்தியா காண்டம்)
21.	—	768	இரண்டாவது பாகம் - (ஆரண்ய காண்டம் - கிஷ்கிந்தா காண்டம்)
22.	1534	464	மூன்றாவது பாகம் - (சுந்தர காண்டம்)
23.	—	864	நான்காவது பாகம் - (யுத்த காண்டம்)
24.	—	512	ஐந்தாவது பாகம் - (உத்தர காண்டம்)

அறிவுரை நல்கும் நூல்கள்

25.	127	96	பயனுள்ள கதைகள்
26.	365	96	பசுப் பராமரிப்பின் நற்பயன்கள் - கதைகள்
27.	423	64	கர்ம ரஹஸ்யம்
28.	466	64	ஸத்ஸங்கத்தின் ஸாரமான தத்துவங்கள்
29.	499	32	நாரத பக்தி ஸூத்ரம்
30.	536	72	கீதை கற்பதன் பயன்கள்
31.	550	64	திருநாமஜபத்தின் மஹிமை
32.	551	64	தூய்மையான உணவுப் பழக்கம்
33.	553	192	குடும்பத்தில் எப்படி இருக்க வேண்டும்? (1 லட்சம் பிரதிகள் விற்பனை)
34.	568	88	சரணாகதி

Code No. பக்கங்கள்

35.	569	64	உருவ வழிபாடு
36.	591	128	மஹாபாவத்திலிருந்து உன்னைக் காத்துக் கொள் - பிள்ளைகளின் கடமைகள்
37.	601	96	பகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணன்
38.	607	32	எல்லோருக்கும் மேன்மை எப்படி ஏற்படும்?
39.	608	96	பக்தராஜ ஹனுமான்
40.	609	32	மஹாபாரதத்திலுள்ள ஸாவித்ரி-ஸத்யவான் கதைகள்
41.	642	96	ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் நண்பரான உத்தவரின் கதை
42.	643	96	பகவான் உறையும் ஐந்து இடங்கள்
43.	644	64	சுசீலா - ஓர் லக்ஷியப் பெண்மணி
44.	645	96	மஹாபாரதத்திலுள்ள நள-தமயந்தி கதைகள்
45.	646	96	பல்கவைக் கதைகள்
46.	655	112	ஒன்றே செய்மின்! நன்றே செய்வீர்!!
47.	741	64	மஹாத்மா விதூரர்
48.	742	48	கருக்கலைப்பு சரியா? தவறா? - முடிவு உங்களுடையதே!
49.	792	48	முக்கியமான எச்சரிக்கை
50.	805	32	தாய்மையின் அவல நிலை
51.	850	128	மஹான்களுடைய அமுத மொழிகள்
52.	952	128	மஹான்களின் மணிமொழிகள்
53.	953	128	மஹான்களின் சீரிய உபதேசம்
54.	1007	224	கடையோனுக்கும் கடவுட்காட்சி
55.	1110	128	ஆயிரம் அமுதத் துளிகள்
56.	1117	112	நாட்டின் இன்றைய நிலையும், அதன் விளைவுகளும்
57.	1134	64	கீதையின் பெருமையை விளக்கும் கதைகள்
58.	1243	125	உண்மையான சுகம்
59.	1246	96	பக்த சரித்திரம்
60.	1289	80	ஸாதனை நெறி
61.	1353	176	ராமாயணத்தில் சில முக்கிய பாத்திரங்கள்
62.	1354	160	மஹாபாரதத்தில் சில முக்கிய பாத்திரங்கள்
63.	1480	144	செயல்கள் அனைத்தும் பகவானுக்கே
64.	1481	144	பகவானை நேரில் காண்பதற்கான வழி
65.	1482	144	பக்தி யோகத்தின் பெருமை

எங்களது நிறுவனம் ஆன்மீகம் மற்றும் மானிட நல்லொழுக்கம் வளர உதவும் நூல்களை தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், ஹிந்தி, ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம், உருது, குஜராத்தி, மராத்தி, பெங்காலி, ஒரியா, அஸ்ஸாமியா மற்றும் நேபாளி மொழிகளில் பல ஆண்டுகளாக வெளியிடுகிறோம் என்பதை மிக்க பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

(விசேஷ நாட்களில் உறவினர்கள், நண்பர்கள், விருந்தினர்களுக்குப் பரிசளிக்க ஏற்றவை.)

எங்களது தமிழ்நாடு கிளை :

கீதா பிரஸ் புத்தக நிலையம், கீதா பிரஸ் மேன்ஷன்,
8/1 M, ரேஸ் கோர்ஸ் சாலை (தாமஸ் பார்க் பஸ்-ஸ்டாப் அருகில்),
கோயம்புத்தூர் -

Our Monthly Publications :-**KALYAN (HINDI)****KALYAN KALPATHARU (ENGLISH)**

Shri Hari

Some of Our English Publications

Code No.

- 457 **Shrimad Bhagavadgita – Tattvavivechani**
With Sanskrit text, Translation and
Detailed Commentary
[By Jayadaya Goyandka]
- 1080 } **Shrimad Bhagavadgita – Sadhaka**
1081 } **Sanjivani** [With Sanskrit text,
Transliteration, Translation and Detailed
Commentary] Set of two volumes
[By Swami Ramsukhdas]
- 455 **Shrimad Bhagavadgita** [Sanskrit Text
and English Translation] Pocket Size
- 534 **Shrimad Bhagavadgita** [Sanskrit Text
and English Translation] [Hard Bound
Edition] Pocket Size
- 1658 **Shrimad Bhagavadgita – Roman Gita**
[Sanskrit Text, Transliteration and English
Translation]
- 1411 **Shrimad Bhagavadgita – Roman Gita**
[Sanskrit Text, Transliteration and English
Translation] Book Size
- 1584 **Shrimad Bhagavadgita – Roman Gita**
[Sanskrit Text, Transliteration and English
Translation] Pocket Size
- 487 **Gita Madhurya**

Code No.

- 452 } **Shrimad Valmiki-Ramayana**
453 } [With Sanskrit Text and English
Translation] Set of two volumes
- 786 **Shri Ramacharitamanasa** (Medium Size)
- 456 **Shri Ramacharitamanasa** [With Hindi
Text and English Translation]
- 1318 **Shri Ramacharitamanasa** [With Hindi
Text Transliteration, Roman Transliteration
and English Translation]
- 1617 **Shri Ramacharitamanasa** [A Romanized
Edition with English Translation]
- 1550 **Shri Ramacharitamanasa –**
Sundara Kanda (Roman)
- 1643 **Ramaraksastatram**
- 564 } **Shrimad Bhagavata Mahapurana**
565 } [With Sanskrit Text and English
Translation] Set of two volumes
- 1159 } **Shrimad Bhagavata Mahapurana**
1160 } [English Translation only]
Set of two volumes
- 1528 **Hanuman Chalisa** (Roman) (Pocket Size)
- 1638 **Sri Hanuman Chalisa**
- 1406 **Gita Madhurya**

By Jayadaya Goyandka

- 477 **Gems of Truth [Vol. I]**
- 478 **Gems of Truth [Vol. II]**
- 479 **Sure Steps to God-Realization**
- 480 **Instructive Eleven Stories**
- 481 **Way to Divine Bliss**
- 482 **What is Dharma? What is God?**
- 520 **Secret of Jnana Yoga**
- 521 **Secret of Prem Yoga**
- 522 **Secret of Karma Yoga**

- 523 **Secret of Bhakti Yoga**
- 658 **Secret of Gita**
- 694 **Dialogue with the Lord During Meditation**
- 1013 **Gems of Satsanga**
- 1125 **Five Divine Abodes**
- 1501 **Real Love**
- 1245 **Some Exemplary Characters of the Mahabharata**
- 1284 **Some Ideal Characters of Ramayana**
- 1285 **Moral Stories**

Gita Press publishing literatures in Sanskrit, Hindi, English, Tamil, Telugu, Kannada, Malayalam, Gujarathi, Marathi, Oriya, Bangla, Assamese and Urdu Languages. In addition to these two monthly magazines namely "Kalyan" and "Kalyan Kalpataru" are also being published in Hindi & English respectively.

Gita Press, Gorakhpur

Facility to despatch books by mail & abroad is only at Gorakhpur

Online purchase of Gitapress publication from gitapressbookshop.in

Bengaluru — 560027	7/3, 2nd Cross, Lalbagh Road	☎ (080) 65636566
Bhilwara — 311001	G7 Aakar Tower, C Block, Gandhinagar	☎ (01482) 248330
Coimbatore — 641018	Gita Press Mansion, 8/1M, Racecourse	☎ (0422) 3202521
Cuttack — 753009	Bhartiya Towers, Badam Badi	☎ (0671) 2335481
Chennai — 600010	Electro House, Ramanathan Street, Kilpouk	☎ (044) 26615959; Fax 26615909
Delhi — 110006	2609, Nai Sarak	☎ (011) 23269678; Fax 23259140
Gorakhpur — 273005	Gita Press—P.O. Gita Press	☎ (0551) 2334721; 2331250; Fax 2336997
Haridwar — 249401	Sabjimandi, Motibazar	☎ (01334) 222657
Hyderabad — 500095	41, 4-4-1; Dilshad Plaza, Sultan Bazar	☎ (040) 24758311, 66758311
Indore — 452001	G-5, Shree Vardhan, 4 R.N.T. Marg	☎ (0731) 2526516, 2511977
Jalgaon — 425001	7, Bhim Singh Market, Near Railway Station	☎ (0257) 2226393; Fax (0257) 2220320
Kanpur — 208001	24/55, Birhana Road	☎ (0512) 2352351; Fax 2352351
Kolkata — 700007	Gobind Bhavan; 151, Mahatma Gandhi Road	☎ (033) 40605293, 22680251
Mumbai — 400002	282, Samaldas Gandhi Marg (Princess Street)	☎ (022) 22030717
Nagpur — 440002	Shriji Kripa Complex, 851, New Etawari Road	☎ (0712) 2734354
Patna — 800004	Ashok Rajpath, Opposite Women's Hospital	☎ (0612) 2300325
Raipur — 492009	Mittal Complex, Ganjpara, Telghani Chowk, (Chhattisgarh)	☎ (0771) 4034430
Ranchi — 834001	Cart Sarai Road, Upper Bazar, Birala Gaddi 1st floor	☎ (0651) 2210685
Rishikesh — 249304	Gita Bhawan, P.O.-Swargashram	☎ (0135) 2430122, 2432792
Surat — 395001	2016 Vaibhav Apartment, Bhatar Road	☎ (0261) 2237362, 2238065
Varanasi — 221001	59/9, Nichibag	☎ (0542) 2413551
Kathmandu (Nepal)	Shop No. 6, 7, 8 Madhavaraj Sumargi Smriti Bhavan Vanakali Pashupati Kshetra e-mail : gitapress.nepal@gmail.com	Mobile : 9823490038

Station-Stalls— **Delhi** (Platform No. 5-6); **New Delhi** (No. 14-15); **Hazarat Nizamuddin** [Delhi] (No. 4-5); **Kota** [Rajasthan] (No. 1); **Bikaner** (No. 1); **Gorakhpur** (No. 1); **Gonda** (No. 1); **Lucknow** [N.E. Railway]; **Kanpur** (No. 1); **Varanasi** (No. 4-5); **Mughal Sarai** (No. 3-4); **Haridwar** (No. 1); **Patna** (Main Entrance); **Ranchi** (No.1); **Dhanbad** (No. 2-3); **Muzaffarpur** (No. 1); **Samastipur** (No. 2); **Chhapra** (No.1); **Siwan** (No. 1); **Howrah** (No. 5 & 18 Both); **Kolkata** (No. 1); **Sealdah Main** (No. 8); **Asansol** (No. 5); **Cuttack** (No. 1); **Bhubaneshwar** (No. 1); **Ahmedabad** (No. 2-3); **Rajkot** (No. 1); **Jamnagar** (No. 1); **Bharuch** (No. 4-5); **Indore** (No. 5); **Jabalpur** (No. 6); **Vadodara** (No. 4-5); **Aurangabad** [Maharashtra] (No. 1); **Gondia** [Maharashtra] (No. 1); **Secunderabad** [A.P.] (No. 1); **Vijayawada** (No. 6); **Guwahati** (No. 1); **Kharagpur** (No. 1-2); **Raipur** [Chhattisgarh] (No. 1); **Bengaluru** (No. 1); **Yashvantpur** (No. 6); **Hubli** (No. 1-2); **Sri Satya Sai Prashanti Nilayam** [South Central Railway] (No. 1)

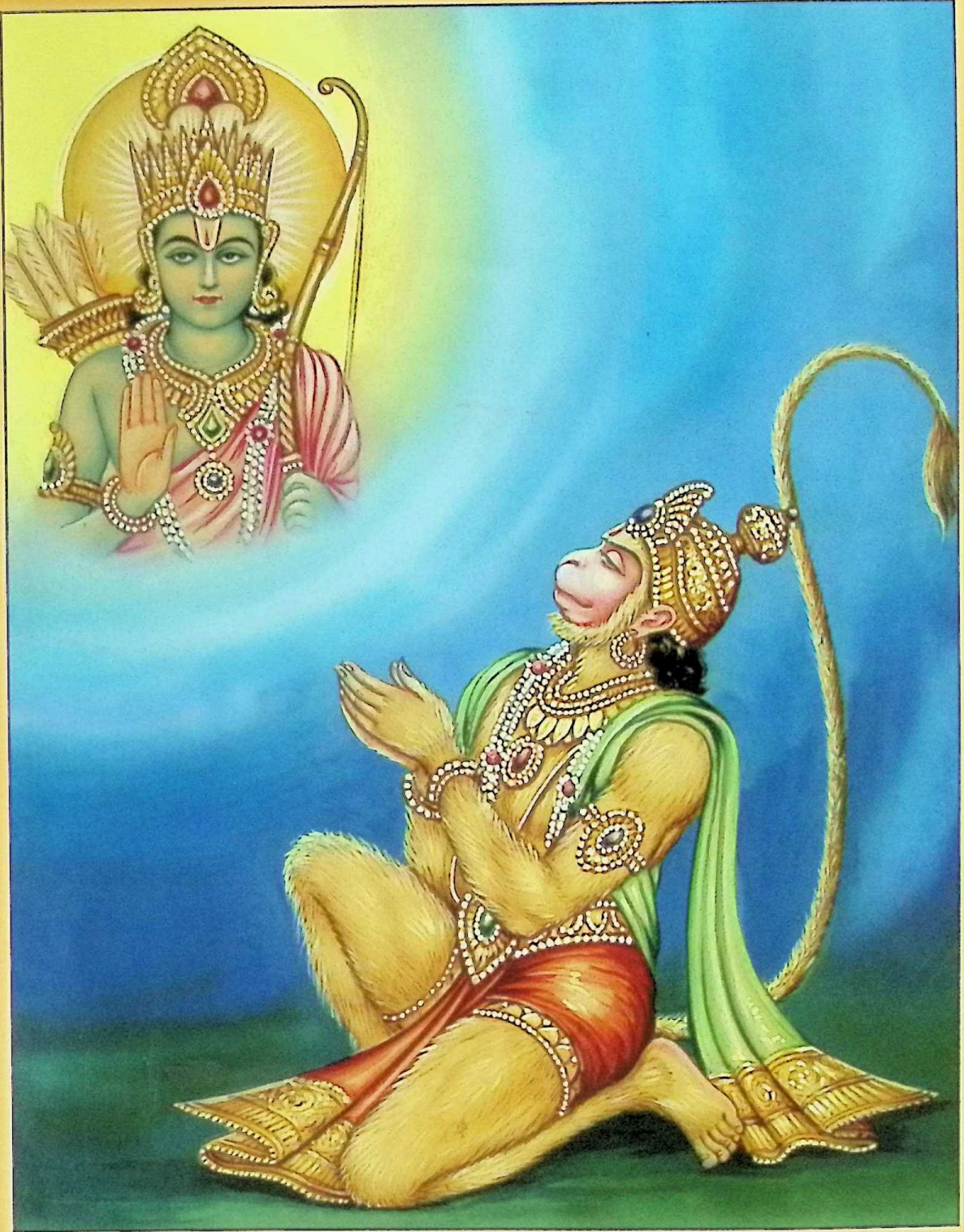
Retail Counters

Churu — Rishikul-Brahmacharyashram, Purani Sarak, **Rishikesh** — Muni Ki Reti,
Berhampore —Municipal Market Complex, K.N. Road, **Nadiyad** (Gujrat) Santram Mandir,
Chennai—12, Abhirami Mall, Purasavalkam, Near Kilpouk/Veperi

அஞ்சிலே ஒன்று பெற்றான், அஞ்சிலே ஒன்றைத் தாவி,
அஞ்சிலே ஒன்று ஆறு ஆக, ஆர் உயிர் காக்க ஏகி,
அஞ்சிலே ஒன்று பெற்ற அணங்கைக் கண்டு, அயலார் ஊரில்
அஞ்சிலே ஒன்று வைத்தான், அவன் எம்மை அளித்துக் காப்பான்.

— கம்ப ராமாயணம்